



Bodleian Libraries

UNIVERSITY OF OXFORD

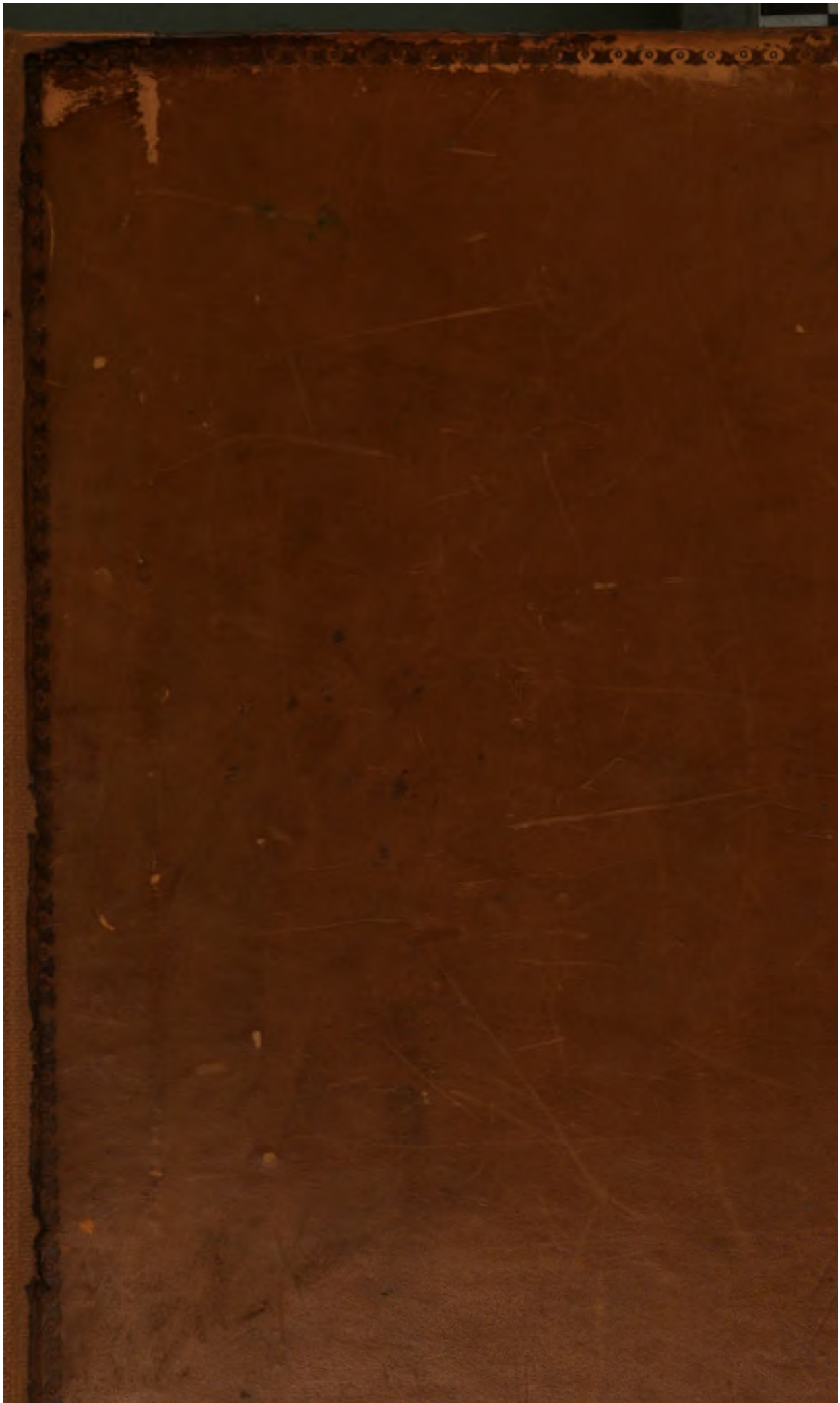
This book is part of the collection held by the Bodleian Libraries and scanned by Google, Inc. for the Google Books Library Project.

For more information see:

<http://www.bodleian.ox.ac.uk/dbooks>



This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 2.0 UK: England & Wales (CC BY-NC-SA 2.0) licence.



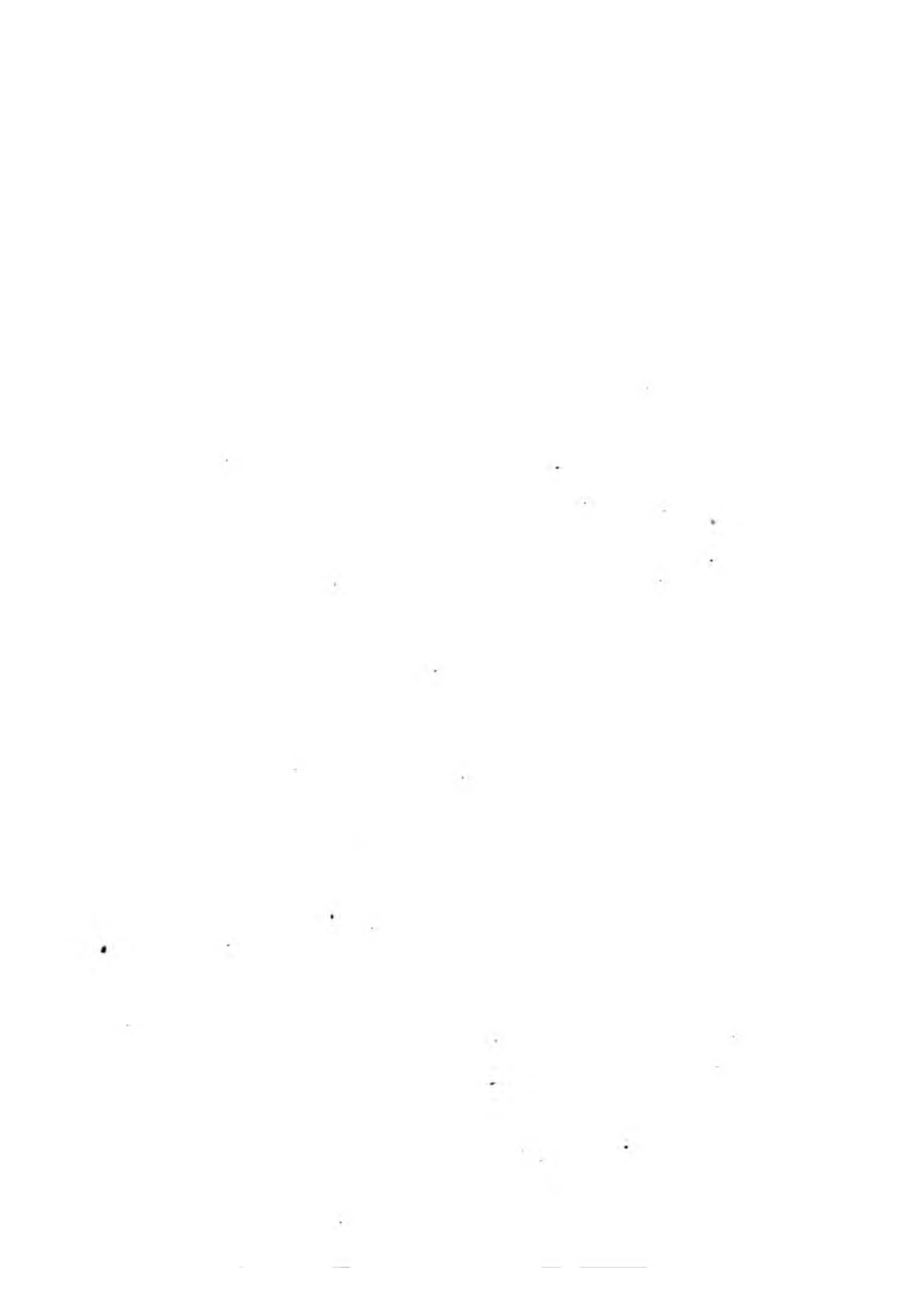
8' 5" T 41.

S° B.S. J. 41.

= C H / C S

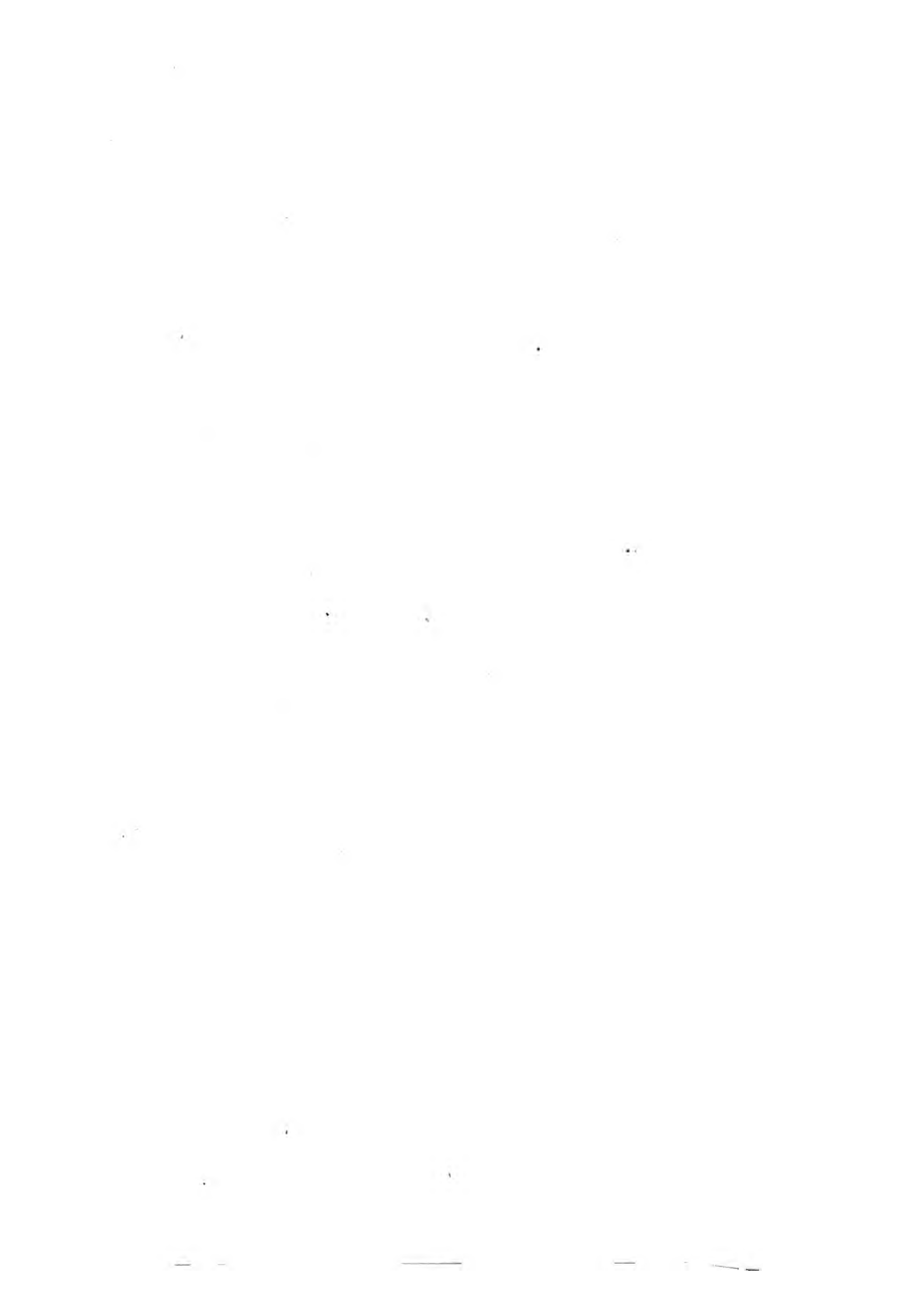








ΦΩΤΙΟΥ ΛΕΞΕΙΣ.



Φ Ω Τ Ι Ο Υ

ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Λ Ε Ξ Ε Ω Ν Σ Υ Ν Α Γ Ω Γ Η .

E CODICE GALEANO DESCRIPSIT

RICARDUS PORSONUS.

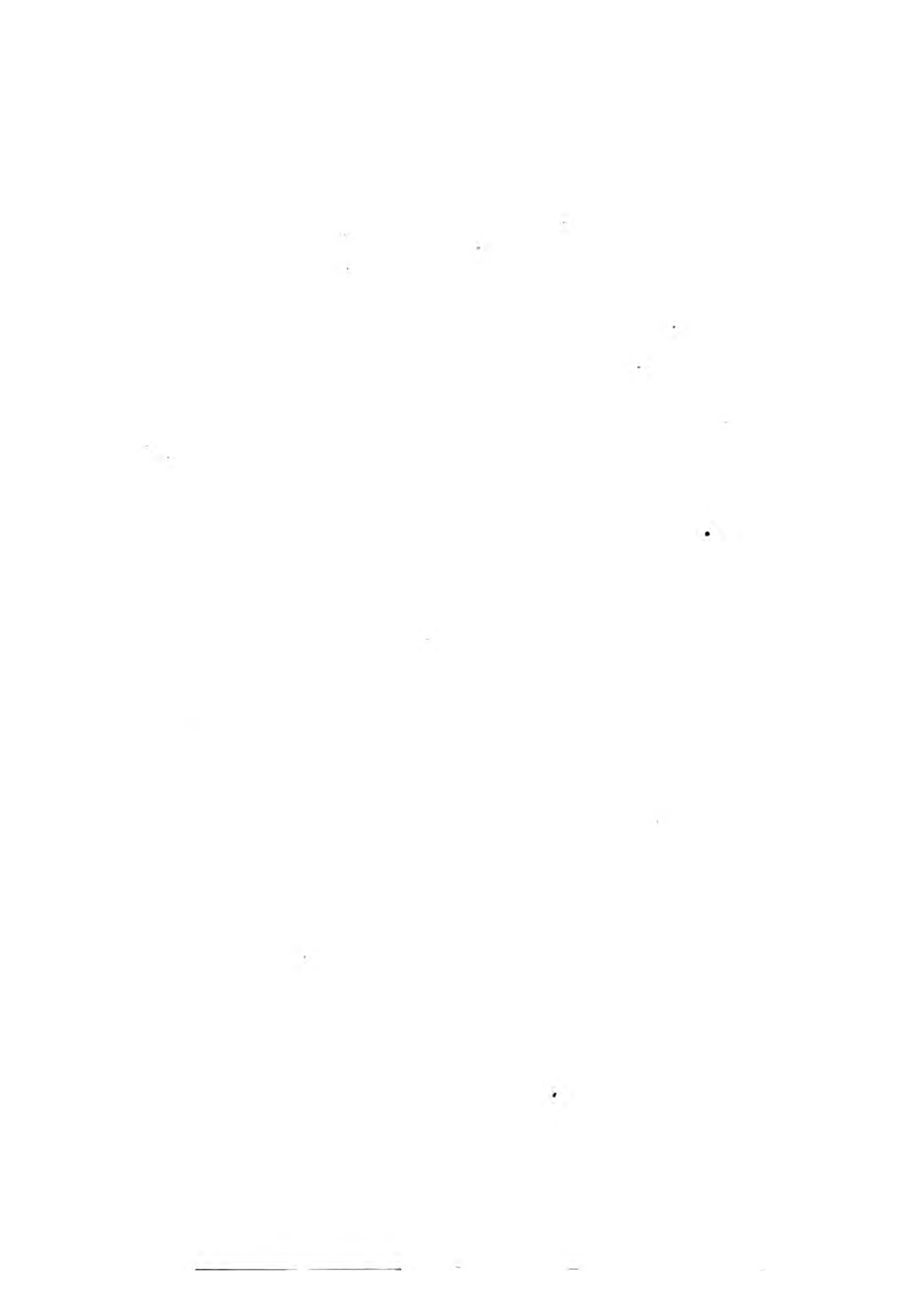
PARS PRIOR.

SUMPTIBUS COLLEGII TRINITATIS CANTABRIGIÆ.

VENEUNT APUD J. MAWMAN, LONDINI.

M.DCCCXXII.

EXCUDIT A. J. VALPY, LONDINI.



COLLEGII TRINITATIS

MAGISTRO ET SENIORIBUS

DE SE BENE MERITIS

DEDICAT

CORRECTOR.

LECTORI.

DE Photio disserere¹ non meum est, cui id solum mandatum fuit, ut Porsoni textum repræsentarem et codicem Galeanum conferrem. Laboris tædium sublevavit humanitas viri literatissimi Ioannis Cleaver Banks, qui mihi apographum² a se olim e

¹ Hoc egit doctissime Blomfieldius noster in Censuræ Edinensis Parte XLII.

² Deficiebat in v. Σκεδάζει. Accuratissime scriptum esse constitit, quum formas typographicas ad Porsoni autographum corrigerem.

Porsonianum descriptum ultro obtulit quod operis traderem. Itaque strenuam solertemque operam dante typographo, pensum intra quinque menses absolvi. Sed quum Galeani lectiones quasdam prætermittas deprehendissem, idem saxum denuo volvendum esse vidi, quod me diu exercuit. Nam primum collationem, ante annos duodecim cum editione Lipsiensi factam, diligenter perlustravi, atque inde passim notavi quæ ad examen revocarem. Deinde totum codicem quam potui accuratissime tertium contuli. Atque ut dies diem docet, multa præsertim de orthographicis quisquiliis monenda putavi, quæ prius sciens neglexeram. Præterea lituras et primæ scripturæ mutationes omnes ad unam indicare conatus sum. Ita tandem muneri satisfactum esse

spero. Illud saltem jure postulo, ut major etiam tacenti mihi habeatur fides, quam diserte loquentibus exscriptoribus, quotquot hactenus viris doctis innotuerunt.'

' Istiusmodi tenebriones exagitare neque libet neque vacat. Tantum dico illos ne majuscularum quidem et minuscularum discrimen tenuisse. Ita p. 34, 4 *Εὐκλεγες*, p. 120, 25 *Πολιτείας ὕ*, p. 242, 25 *Μακρὰν ὄνειαν*, p. 379, 20 *Πάμφαλγα*, p. 627, 13 *Ἐποδμῶρ* procuderunt. Nemo jam mirabitur p. 97, 1 *Θυμηλία*, p. 119, 3 *ἀμεύς*, p. 246, 19 *αὐχθῶν*, p. 541, 16 *ἠγαβή*, ubi omnia plene et plane ms. Nam compendia quidem pro arbitrio interpretantur; ut *Πάρθενοι*, *ἔμπροσθεν*. MS. *ᾤροι*^θ. Ut de sensu taceam, ex illius ipsius folii septem locis discere potuissent, pro *παρθένοι* non *παροι*^θ sed *παρνοι*^θ scripturum fuisse librarium. Neque emendationibus abstinetur. Codex rectissime *ὄγκιῶν* p. 182, 4. Suprascribit *υγγ* Galeus, e Suida scilicet. Illi, *οὐγκιῶν*. In v. *Λήκυθον* bis e Suida voci *ἀλάβαστον* intrusum est ρ, quod ne pro annotatione quidem habet codex. Passim e Suida interpolatum esse Dresdensem librum monui in Kiddii Porsonianis p. 253. Contra, facetam hominum religionem vide, p. 120, 20.

Adjeci fragmentum lexicæ rhetorici, optimæ quidem notæ, sed misere fœdatum et cum nullius momenti glossis permixtum. Ascripsit alia manus marginibus Harpocratonis, Bibl. Publ. Cantab. Dd. 4. 63. *Accessiones ineditas ad Harpocratonem e Bibl. Reg. Cant.* vocat Taylorus ad Ora-

Ascribit Galeus, quomodo solet auctores citatos indigitare, Ὁ τὰ Θηβ. γράψας. Pro varia lectione habent isti; quam tamen falso exhibent. Vide addenda ad p. 159, 9. 165, 19. In Ὁας, Ὁβολοῦ χίμαιρα, Παρήσω, Περιστάμενος, Περινοεῖ, et nescio an alibi, lacunas fingunt; vide p. 303. n. 5. Plura si vis, confer addenda ad p. 199, 3. 258, 20. 362, 10. 534, 11. 547, 17. 584, 24. Ne tamen misellis iniquior sim, fateor multo pauciora ab iis ommissa quam putaram. In his non habenda sunt cum Schleusnero loca apud Albertum ad Hesych. vv. Καιροστέων, Κρι, Λύχνος, ubi lege *Apollon. Lex. Ms. non Phot.*

¹ Bibliotheca Ioannis Mori Episcopi Eliensis, quam possidet academia e “munificentia” vere “regia” Georgii Primi.

tores, operis scilicet nondum contracti particulas ratus. In eadem sententia fuisse Porsonum e Burneio, ni fallor, audivi. Scribæ manus, etsi non inelegans, compendiis plena est, quæ flavescente atramento vereor ne subinde me eluserint, quamvis chartas meas summa cum cura bis ad codicem exegerim. Ipse autem vides, me omnia, bona, mala, sana, corrupta, sine mutatione hic sistere voluisse.

Oblitus sum monere, indicem auctorum in Græcorum nominum ordinem a me esse redactum; quod utinam semper fieret. Illud etiam, ut spero, curabit futurus editor, quod in meas rationes non cadebat, ut rerum et verborum indicem adjiciat simi-

lem Sylburgiano in Etymologicon Magnum.

Errata omnia¹ minima memoravi; ne quis aut meæ aut Porsoni negligentiae scribarum errores tribueret, ut *περιαρθεῶντος* p. 290, 13.

Sequitur ut Galeani codicis descriptionem subjungam. Membranaceus est, ejusdem fere magnitudinis atque Euripides Musgravii; foliorum CXLIX, paginis singulis in binas columnas, quas vocant, distributis. Scriptus, judice Porsono, circa annum MCC. Multa deesse patet, in qui-

¹ Effugit me p. 543, 20. ubi *ἀρχήσεως* G. P. In append. p. 711, 9. lege *Πυθῶδε*, et adde, Sed *Πυθῶδ'* G. P. p. 623, 8.

bus æstimandis certi aliquid præstant literæ
numerales, quibus signabantur in ima mar-
gine octona quæque folia. Istarum litera-
rum pleræque a bibliopegis abscissæ sunt ;

supersunt fol. 17	$\overline{\text{IS}}$
25	$\overline{\text{IZ}}$
101	$\overline{\text{KZ}}$
117	$\overline{\text{KΘ}}$
133	$\overline{\text{AA}}$

et vestigia ff. 45, 53, 85. Teneamus igitur
inter f. 1 et f. 17 intercidisse folia centum
et quatuor, inter f. 25 et f. 101 quatuor.
Lacunæ Porsono ita distribuendæ videntur:

Post f. 1 inter vv. 'Αἴσαι et 'Αγγίνοια, foliorum	4
. . . 2 . . . 'Αδιάκριτος et 'Επώνυμοι	. 100
. . . 42 . . . Κοκύλλειν et Κρατηρίων	. 4
. . . 148 . . . Φορητῶς et Ψιλὲς	. . . fere 8
In fine fere 3

(Addo deesse folium inter *Εὐριζον* et *Εὐωνον*.)
Periit igitur prope dimidium lexici.¹

In scribendo libro versatæ sunt octo manus, quarum una et altera pulcherrime, omnes accurate et sibi constanter, quum literas tum compendia, notissima plerumque, formare solent. Si excipias primam paginam, et verbum hic ibi vetustate corruptum, nihil est in prima scriptura quod mediocriter doctum adolescentem, qui hoc

¹ Sero animadverti (quantum scilicet e Bekkero *Anecd.* p. 321—476. et Montefalconio *Bibl. Coislin.* p. 469—477. constat) *Lexicon Sangermanense* totum in Photii *syllogon* relatum esse, cujus integræ partem tertiam faciebat. Hinc potius supplementa petant Lipsienses, quam infimorum Byzantinorum ineptiis librum distendant. Optandum quoque ut conferantur *Cyrillus*, &c. ne, quicumque *Platonem* aut *Thucydidem* e Photio emendare studebit, misceat sacra profanis.

serio agat, magnopere moretur. Sed negotium facessunt correctores, qui textum sæpissime, adhibito interdum scalpello, refingunt.

Primus igitur scriba sit A,

Secundus sive B incipit fol. 3 *Ἐπώνυμοι*

C . . . 25 *Ἰππία Ἀθηναῖ*

D . . . 53 *Δεγωνῆσαι*

E 1 . . . 69, c. 3 *Μυ-
χόπεδον*

F . . . 70 *Μουνοχιών*

E 2 . . . 85 *Ὅμοῦ*

G 1 . . . 93 *Πάππος*

E 3 . . . 101 *Περισσο*

G 2 . . . 102, c. 3 *Πλάκα*

H . . . 117 *Σιάκολλος*

Ex his E G compendiis sæpe utuntur, A B D F H raro, C rarissime. F lenem,

asperum, circumflexum, sæpe in merum punctum contrahit. Negligentiores sunt C H in accentibus et spiritibus, quos sæpe emendat aut supplet manus antiqua.

Articulorum sive glossarum capita, id est voces explicandæ, majusculis sive uncialibus scribuntur, præterquam a G 1 qui semper, G 2 qui nonnunquam, eodem litterarum genere per omnia utitur. Neque ullum discrimen invenisse scribas in archetypo puto, adeo in hac parte turbant. Vide p. 16 et addenda. Nihilo melius curatæ sunt distinctiones, quas omnino neglexi. Hoc ideo moneo quod interdum in collatione punctum simplex (·) pro duplici (:;) positum video. Addo, in punctis istis (:;) ponendis non prorsus sibi constare Porso-

nam; me aliquoties, salvo semper sensu, mutavisse; deinde, quum nullis certis regulis astringi posse viderentur, reliquisse. Articuli finem punctis et lineis alii aliis designant; semper ita (·) Porsonus; qui et numerales ita semper (´) quum codex varie notet, ´, ¨, ¯, ã, *, ´. Nomina propria nunquam linea superducta signantur.

Emendatores antiquos, qui utrum a scribis diversi sint nescio, certe ad eorum ætatem accedunt, omnes sub uno nomine Correctoris vel Correctoris antiqui cito. Recentium conscribillatorum, sive Græculorum, sive Galei, nullam rationem habui. Si quis tamen Correctore junior, typographia antiquior, variantem aut scholion præbebat, enotavi. Quæ simpliciter dico *primo* fuisse

in codice, mutavisse putandus est ipse scriba potius quam Corrector. Plerumque addidi utrum putarem; sed non raro id aut incertum erat, aut memoratu indignum.

Atque hæc hactenus. Nam sponte intelligis, ad codicis fidem reditum esse, si quando Porsonus aut mero casu lapsus erat, aut in orthographicis minus certo consilio usus. Prioris generis sunt loca plus minus centum et viginti, præter ea de quibus monitum est. Posterioris, *μηδέν* et *μηδέν*: *ὅταν*, *ὄτάν*, *ὄτάν*, *ὄτάν* et *ὄτ' ἄν*: *γοῦν*, *γ'οῦν*, *γοῦν*, et *γ' οῦν*: *ρ* vel *ρ* in vocis initio, *ρρ* vel *ρρ* in medio: *ᾶν* infinitivi vel *αῖν* (pro quo codex semper fere *ᾶιν*, ut et *τῶι*, *ράιδιον*, *καθήρει*, &c.): *τουτέστιν* vel *τοῦτέστιν*, &c. His scriba-

rum elegantis carere te nolui. Contra cum Porsono Διῖ, νηῖ, ὑῖ, &c. ὅ,τε, τό,τε, ὅ,τι, &c. scripsi pro Διῖ, νηῖ, ὑῖ quod interdum, ὅ,τε, τό,τε, ὅ,τι quod ubique fere habet Galeanus. In articulorum capitibus et in citationibus, apices omnes¹ summa religione aut servati sunt aut indicati; in ipsius grammatici verbis non item. Multa tamen etiam hic relictæ aut a me consulto reductæ, quæ vulgaribus regulis contradicunt.

Uncinis [] inclusit Porsonus quæ delenda, lunulis (), quæ addenda videbantur.

¹ In poetarum locis non semper notavi elisiones et finale demtum aut additum. Neque sollicitus fui de solenni permutatione acuti et circumflexi, qualis est in ἀντιφών, ἀθηνά, ἐρμῆς, λύσαι et τίσαι infinitivis, ὄργιλος, μῦες, μοίρα, ἀνομαῖσθαι, θηβῶν, &c.

In collatione literæ accentusve abolitionem
asterisco * designavi.

Cantabrigiæ,
Junii die 26, 1822.

P. 297, 24. *Pro n. 5. lege, Νηδί :* ubi accentus videtur esse
manus primæ.

642, 1. Recte disjungit codex. Harpocraton; *Φάσκωλον :*
πήρα τις οὕτως ἐκαλεῖτο παρ' αὐτοῖς Λυσίας ἐν τῷ πρὸς
Δίωνα Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις. Plura nesciunt
msti Cant. Trin. (olim Galeanus, qui *Λυσίας ε. τ. π. Δ.*
omittit) et Burneianus Musei Britannici. Hunc cum
Gronovii Mediceo semper fere consentire notat Burge-
sius, cujus excerptis utor. E. g. habet *Φάσις*, omitten-
tibus ut vulgo Cant. Trin.

702, 4. Hesychius, *Ὀδῶν : ὁδοῦς.* Porsonus, "Lege *Ὀδῶν :*
ὁδοῦς, dens."

745, 15. Sed pro *εὐφορίων, ὡσπερ ἐν φορίῳ (vel φορείῳ)* Har-
pocratonis libri, certe Cant. Locum omittit Trin.

ΦΩΤΙΟΥ: ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΛΕΞΕΩΝ ΣΥΝ-
ΑΓΩΓΗ, ΑΙ ΜΑΛΛΟΝ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΡΗ-
ΤΟΡΣΙ ΚΑΙ ΛΟΓΟΓΡΑΦΟΙΣ ΑΝΗΚΟΥΣΙΝ
5 ΕΙΣ ΧΡΕΙΑΝ· ΠΡΟΣΠΕΦΩΝΗΤΑΙ ΔΕ
ΘΩΜΑ, ΠΡΩΤΟΣΠΑΘΑΡΙΩ ΚΑΙ ΑΡ-
ΧΟΝΤΙ ΤΟΥ ΑΥΚΟΤΟΜΙΟΥ,¹ ΟΙΚΕΙΩ
ΜΑΘΗΤΗ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΛΕΞΙΚΟΥ· ΔΙ' ΩΝ ΡΗΤΟ-
10 ΡΩΝ ΤΕ ΠΟΝΟΙ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ
ΕΞΩΡΑΙΖΟΝΤΑΙ ΜΑΛΙΣΤΑ.

Αἱ τῶν λέξεων πλείους, περὶ ἃς τὸ ποιητικὸν νέμε-
ται ἔθνος, εἰς τὸ ὠφελιμώτατον τοῖς βουλομένοις

¹ In summo paginæ primæ scriptum est, χριστῶ τὸ δῶρον ἐκ νικήτα τοῦ λύχνου, et in imo, ἐκοιμήθη ὁ δοῦλος τοῦ θεοῦ νικήτας ἀεθρος καὶ ἀνοτάριος ὁ λύχνος. Literarum, quæ annum significabant, apices tantum reliquit bibliopegus, sed videntur fuisse εψζ, id est, 6707, sive A. C. 1199. Ἀλέξανδρος ὁ Λύχνος, Rhetor et Poeta Ephesius, memoratur a Strabone, xiv. p. 951. A. (642.) citatus etiam a Stephano in Ταπροβάνη. Porsonus in Schedis apud J. C. Banks, quas posthac notabo Porson. B.

² λυκοταμίου Porson. B. Mihi non liquet de Galeano.

προσέχειν, Διογενιανωῖ συνελέγησαν· εἰ γὰρ καὶ
 πολλοῖς ἄλλοις ἐπὶ νοῦν ἦκεν τὴν ἴσην καὶ ὁμοίαν
 πραγματείαν ἐνστήσασθαι, ἀλλ' οὖν, ὅσα γε ἐμὲ εἰδέ-
 ναι, οὐδενὶ τῶν πρωτείων οὗτος περὶ γε¹ τὸν εἰρημένον
 5 πόνον ἐξίσταται· ὅσαι² δὲ ῥητόρων τε καὶ λογογράφων
 ἀπτικίζουσι γλῶσσαν, καὶ ἀπλῶς εἰς τὸν οὐκ
 ἐθέλοντα λόγον ἐποχεῖσθαι μέτρῳ συντελεῖν εἰσιν εὖ
 πεφυκυῖαι· ναὶ δὴ καὶ τῆς καθ' ἡμᾶς θεοσοφίας ὅσαι
 δέονται σαφηνείας· ταύτας δὲ ἄρα εἰ καὶ μὴ πάσας·
 10 οὔτε γὰρ ραϊδίον, οὔτε ἀλαζονείας ἢ ὑπόσχεσις πόρ-
 ρῶ· ἅμα δὲ καὶ μείζονος ἢ καθ' ἡμᾶς σχολῆς· ἀλλ'
 οὖν ἅς μάλιστα γε εἰδέναι προσήκει καὶ ἀναγκαῖον*
 κεχερῆσθαι συναγαγὼν, τὴν ἀναγραφὴν σοι κατὰ
 στοιχεῖον ἐποιησάμην· οὐδὲ τῶν ποιητικῶν παντε-
 15 λῶς ἀποστάς· ἐπεὶ μὴ δ' ὅσοι ταύτας συνειλόχασι
 τῶν ἀρμοζόντων τῆι χωρὶς μέτρου φράσει παντελῶς
 ἀπέσχοντο· ταύτην δὲ σοι ἄρα τὴν ὑπόθεσιν συνεταξ-
 άμην μνήμης τὲ ἅμα καὶ φιλίας ἀφοσίωσιν· διὸ
 εἰ καὶ τινὰς τῶν λέξεων περιέχει τὸ σύνταγμα ἐν
 20 αἴς ἢ ποιητικὴ διατρίβει μοῦσα, περιττὸν οὐδὲν, οὐδὲ
 φιλότιμον, οὐδὲ νοθεῦον τὴν πρόθεσιν· ἐφ' ὧν τε γὰρ
 οὐκ ἔστι πολιτικὴν φωνὴν εὐρεῖν δηλοῦσαν καθαρῶς
 τὸ ὑποκείμενον, οὐ ποιητικὴν μόνον ἀνάγκη λαβεῖν,
 ἀλλὰ καὶ εἰ γλῶτταν ἀπομάττοιο· τὸ γὰρ ἔχειν
 25 ὅτι οὖν ὀνόματι εἰπεῖν, τοῦ μὴ ἔχειν χρειωδέστερον·

¹ γε om. Porson. sed addunt G. (i. e. Galeanus) et Porson. B.

² αι evanidæ in G.

* Incipit in καῖον fol. 1. col. 2.

ναὶ δὴ καὶ ὁ λίκον σεμνὸς καὶ τὸν ὄγκον πεποιημένος
κόσμον λόγος, πολλὰς, αἷς τὸ ποιητῶν ἐντείνεται
μέτρον, τῆι οἰκείαι¹ σπουδῆι φιλεῖ ὑποβάλλεσθαι· καὶ
μέντοι καὶ ὅσαι σαφέστεραι μὲν εἰσι τῶν λέξεων,
5 δοκοῦσι δέ πως μνήμης δεῖσθαι τῆς ἀναγούσης αὐτὰς
εἰς τοὺς γεγεννηκότας, οὐδὲ τούτων κατὰ τὸ δυνατὸν
τοὺς πατέρας ἀπεσιωπήσαμεν· ἀλλὰ καὶ εἴ που τις
ἐν τοῖς ἀρχαίοις ἀσάφεια τῆι τῶν λέξεων παραπλεκο-
μένη ἐρμηνεῖαι τὸ τοῦ λόγου διέφθειρε χρήσιμον, οὐδὲ
10 ταύτην λελυμασμένην ἐγκατελίπομεν· ἀλλ' εἰς τὸ
σαφέστερον καὶ οὖν ἀττικώτερον ἡρμοσάμεθα· σὺ δὲ
μετὰ² * * * τὴν* παροῦσαν τῶν λέξεων συναγωγὴν
ἀκριβέστερον ἂν εἴης ἐποπτεύων, πότερον κομψευομένη
μᾶλλον, ἢ τὸ μέτριον τιμῶσα ἢ ὑπόσχεσις προσιμι-
15 ἄσατο. ἀλλὰ γὰρ προσθείην ὡς οἶμαι καὶ πονοῦντι³
σαι περὶ τοὺς ῥητορικοὺς καὶ συγγραφικοὺς λόγους, ἢ
τῶν λογάδων λέξεων μελέτη τὴν ἐπὶ τοῖς ῥήμασι
δύναμιν σοφωτέραν μᾶλλον ἐπιμαρτυρήσειεν.

Περίφρασις ἐστὶν ὅτε διὰ πλείονων λέξεων οὐ
20 πολλὰ, ἀλλ' ἓν τι δηλοῦται· οἷον· ἀντὶ τοῦ ἀνθρώποι,
υἱοὶ ἀνθρώπων ἕως πότε βαρυκάρδιοι.

¹ Potius esse videtur οἰκείωι. Porson. B.

² Duodecim circiter literæ evanuerunt. Porson. σὺ δὲ
(ὦ κράτιστε Θωμᾶ) Porson. B.

* Incip. τὴν f. 1. c. 3.

³ Ita G. ex em. statim facta pro πονοῦντι.

ΛΕΞΙΚΟΝ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ· ΔΙ' ΩΝ
ΡΗΤΟΡΩΝ ΤΕ ΠΟΝΟΙ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑ-
ΦΕΩΝ ΕΞΩΡΑΙΖΟΝΤΑΙ ΜΑΛΙΣΤΑ.

Α' τὸ ἄλφα περισπασθὲν δηλοῖ τὸ εἶθε· οὕτως
5 γὰρ Καλλίμαχος κέχρηται· δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ᾠ ἄρ-
θρον· ὡς Ὀμηρος· ἄ δειλοί· βραχέως δὲ καὶ δασέως
ἐκφερόμενον ἄτινα σημαίνει· παρὰ δὲ Δημοκρίτῳ, ἴδια·
καὶ παρ' Ὀμήρῳ δὲ, τὰ ἑαυτοῦ· τὰ ἄ πρὸς δώμαθ'
ἕκαστος· τάσσεται δὲ τὸ ἄ καὶ ἀντὶ τοῦ ᾠν· ὡς
10 καὶ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Μηδεΐαι· Πράξασ' ἄ' μέλλω
καὶ τυχοῦσ' ἄ βούλομαι· οὕτως δὲ καὶ Σοφοκλῆς
λέγων· Αἰτεῖς ἄ τεύξῃ· εἰ δὲ ψιλῶθει περισπασθὲν,
τὸ νῦν σημαίνει· βραχέως δὲ καὶ ψιλῶς σημαίνει
ἀπόφασιν ἀρνητικὴν· οὕτως μὲν εἰ μονοσύλλαβος ἢ
15 λέξις οὔσα καθ' ἑαυτὴν,* αὐτοτελῆ παρισταῖ διάνοιαν·
ὡς μέρος δὲ παραλαμβανόμενον λέξεως τὸ ἄ, δηλοῖ
μὲν καὶ στέρησιν· ὥσπερ τὸ ἀνανδρον, ἄκακον· δηλοῖ
δὲ καὶ τὸ μέγα· ὡς τὸ ἀχανὲς πέλαγος· ἀλλὰ καὶ τὸ
πολὺ, ὡς τὸ ἐν ἀξύλωι ὕληι· καὶ τὸ ὁμοῦ· ὡς τὸ
20 ἀδελφός, ὃ ἐκ τῆς αὐτῆς δελφύος ἦτοι μήτρας· καὶ
τὸ κακόν· ὡς τὸ ἀμήχανε, ἀντὶ τοῦ κακομήχανε·
καὶ τοιαῦτα ἕτερα.

¹ πράξασα μ. κ. τυχοῦσα ἄ

* Incipit f. 1. c. 4.

(¹ Ὅτι τὸ $\bar{\alpha}$, ὡς αὐτοτελὲς μὲν παραλαμβανόμενον, σημαίνει ζ', διαφόροις πνεύμασι καὶ τόνοις ὑποβαλλόμενον ὡς δὲ μέρος λέξεως ε'.)

*Α. $\bar{\alpha}$: ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἔστι δὲ καὶ σχετλιαστικὸν
5 ἐπιφώνημα· δασυνθὲν δὲ γέλωτα δηλοῖ ὡς φησὶ Διογενιανός.

*Α $\bar{\alpha}$: σύστημα ὕδατος.

'Ααγές: ἄθραυστον, ἰσχυρόν.

'Ααδεῖν: ὀχλεῖν· ἀπορεῖν· ἀδικεῖν· ἀσιτεῖν.

10'Αάλιον: ἄτακτον· ἀκρατές.

'Ααπτον: ἰσχυρόν· βαρὺ· χαλεπόν· οἱ δὲ ἄπληστον καὶ χεῖρας ἀάπτους· μεγάλας· ἀπροσπελάστους· ὧν οὐχ ἄψαιτό τις· εἰ δὲ ψιλωθεῖη, τὰς ἀπτοήτους· οἱ δὲ ἄαπτον, ἄπειρον· ἀπέραντον.

15'Αάπτους: οἱ μὲν δασύνοντες τὸ δεύτερον $\bar{\alpha}$, ἀκούουσιν ἀπροσπελάστους· ὧν οὐκ ἂν τις ἄψαιτο· οἱ δὲ ψιλῶντες, ἀπράκτους· οἱ δὲ τὰς ἀνεκφεύκτους καὶ χαλεπάς. 'Αππίων δὲ δασύνει· βούλεται γὰρ ἀποδιδόναι, ὧν οὐκ ἂν τις ἄψαιτο· ἢ τὰς πολλοῖς
20 προσπελαζούσας.

'Αἄσαι: τέσσαρα σημαίνει· κορέσαι· καθυπνώσαι· βλάψαι· λυπῆσαι * * * ²

* 'Αγχίνοια: σύνεσις.

'Αγχίνους: συνετός· ὄξυς τὸν νοῦν.

25'Αγχιστα: ἔγγιστα.

¹ Hæc in marg. ab ead. m.

² Desunt quatuor folia, ut conjicio. Porson.

* Incip. f. 2. c. 1.

- Ἄγχιστεία : συγγένεια· καὶ ἀγχιστεῖς, οἱ ἀπὸ ἀδελφῶν καὶ ἀνεψιῶν καὶ θείων κατὰ πατέρα καὶ μητέρα ἐγγυτάτω τοῦ τελευτήσαντος· οἱ δὲ ἔξω τούτων, συγγενεῖς μόνον· οἱ δὲ κατ' ἐπιγαμίαν
5 μιχθέντες τοῖς οἴκοις, οἰκεῖοι λέγονται.
- Ἄγχισποροι : ἐγγὺς γένους.
- Ἄγχιστίνδην : οἱ κατ' ἀγχιστεῖαν· ὡσπερ ἀριστίνδην καὶ πλουτίνδην ἐπιρρηματικῶς.
- Ἄγχιστροφοί : συστραφέντες· ἢ ταχὺ ἐπιστρεφόμενοι.
10
- Ἄγχιτέρμων : ὁ γείτων· ὁ ὄμορος.
- Ἄγχου : ἐγγύς.
- Ἄγχωμάλου : τῆς ἴσης· τῆς ἐγγύς τοῦ ὀμαλοῦ.
- Ἄγωγή : ἀναστροφή· τρόπος· ἢ ἡ κομιδὴ· καὶ τὸ
15 ἀγόμενον βάρος.
- Ἄγωγεῖ : τωῖ ἱμάντι ᾧ ἄγεται ὁ ἵππος· ὁ καὶ ῥυτῆρ καλεῖται.
- Ἄγωγέυς : ὁ ἱμᾶς τῶν κυνηγετικῶν κυνῶν· οὕτως Σοφοκλῆς.
- 20 Ἄγώγιον : τὸ ἀγόμενον βάρος ἐπὶ τῆς ἀμάξης· οὕτως Ξενοφῶν.
- Ἄγώγιμος : ἄγων· ἀγόμενος.
- Ἄγωγίμων· φορτίων : ἐμπορικῶν.
- Ἄγωγόν : ἐπακτικόν.
- 25 Ἄγωγούς : προπομπούς.
- Ἄγωνία : ὁ ἀγωνισμὸς καὶ ἀγών· λέγεται δὲ οὕτως καὶ ἡ ἀγωνιστικὴ.

¹ Dist. G. Ἄγωγίμων : φορτίων ἔ.

- Ἄγωνιαῖ : Ξενοφῶν ἀντὶ τοῦ ἀγωνι¹
 Ἄγῶνα : καὶ τὴν πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀσκησιν.
 Ἄγωνιῶ : κινδυνεύω.
 Ἄγών : ὄνομα κύριον δηλοῖ, ὡς Δοῦρις ἱστορεῖ
 5 σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἀγωνίαν καὶ τὸ ἄθροισμα· καὶ
 τὸν ναὸν ἔνθα * ἀθροίζονται· καὶ τὸν τόπον ἔνθα
 ἀθροίζεται τὸ πλῆθος.
 Ἄγῶνα : καὶ Ὁμηρος τὸν τόπον αὐτὸν, ἐν ᾧ ἀγωνίζ-
 ονται· Θουκυδίδης εἰ² προσελθὼν² εἰς τὸν ἀγῶνα,
 10 ἀνέδησε τὸν ἠνίοχον.
 Ἄγῶν οὐ δέχεται σκῆψεις : τάττεται ἢ παροιμία
 καὶ³ ἐπὶ τῶν μηδὲν ὄνησαμένων εἰς σκῆψιν.
 Ἄγωνιᾶν : Ἰσοκράτης ἀντὶ τοῦ ἀγωνίζεσθαι· καὶ
 ἀγωνιῶντες, ἀντὶ τοῦ ἀγωνιζόμενοι, ὁ αὐτός.
 15 Ἄγωνος : κατὰ σχηματισμὸν,⁴ ἀντὶ τοῦ ὁ ἀγών· ἀπὸ
 δὲ γενικῆς ἐσχηματίσθη· οὕτως Ἀλκαῖος ὁ λυρικὸς
 πολλακίς ἐχρήσατο.
 Ἄγωνοθέτης· ὁ ἐν τοῖς σκηνικοῖς· ἀθλοθέτης δὲ, ὁ ἐν
 τοῖς γυμνικοῖς.
 20 Ἄγῶνα : τὴν συναγωγὴν· οὕτως Ἀριστοφάνης.
 Ἄδαγμός : ὀδαξισμός· ὅπερ ἐστὶ κνησμός· οὕτως
 Σοφοκλῆς.
 Ἄδαήμονες : ἄπειροι.
 Ἄδαμάντινα : στερρά.

¹ Sic G. quasi voce imperfecta.

* Incip. f. 2. c. 2.

² προσελθὼν ³ καὶ forsā delere volebat scriba.

⁴ -μὸς primo; statim correctum.

- Ἄδαξῆσαι: τὸ κνήσαι· οὐκ ἐν τῷ ὀ¹ ὀδαξῆσαι· καὶ ἀδαχεῖν τὸ κνήθειν· Ἄδαχεῖ γὰρ αὐτοῦ τὸν ἄ^θ χῶρα ἐκλέγει τ' αἰί· Ἀριστοφάνης ἐν Ὀλκασίν.
- Ἄδασμος: οὐλένα δασμὸν ἐκτίνουσα,² οὐδὲ μερίζουσα
 5 δασμὸν τῆς οἰκήσεως· οὕτως Αἰσχύλος.
- Ἄδδιξ: μέτρον τετραχοίνικον· οὕτως Ἀριστοφάνης.
- Ἄδεές δέος: τάσσεται ἐπὶ τῶν τὰ μὴ φοβερὰ φοβουμένων· ἢ ἀσφαλές· οὐ φοβερόν.
- Ἄδέητος: Ἀντιφῶν· ἀντὶ τοῦ ἀνευδής.
- 10 Ἄδείματα: ἄφοβα.
- * Ἄδεκάστως: ἀμερίστως· δικαίως· ἀδωροδοκῆτως· ὀρθῶς.
- Ἄδεκατεύτους: ὧν οὐκ ἀνατίθεται ἡ δεκάτη τοῖς θεοῖς.
- 15 Ἄδελφίζειν: τὸ ἀδελφόν τινα πυκνῶς καὶ θεραπευτικῶς καλεῖν· οὐ μόνη ἡ κωμωδία, ἀλλὰ καὶ οἱ ῥήτορες τῇ λέξει ταύτῃ χρῶνται· οὕτως Ἰσοκράτης.
- Ἄδημονεῖν: κυρίως μὲν ἐστὶ τὸ ἀπορεῖν καὶ ἀμηχανεῖν ἐν τινὶ³ δήμῳ ἢ χώρῃ· Ὅμηρος.
- 20 Ἄδῃν: τῶν ἐν τῷ σώματι γεγενημένων ἐστὶ τοῦτο· γίνεται δὲ περὶ βουβῶνας καὶ μασχάλας· καὶ ἔτι ὑπὸ τὰς σιαγῶνας· ὀξύνεται δὲ ἡ λέξις καὶ δασύνεται παραλόγως, ὡς φησὶν Ἡρωδιανός.

¹ ὀ om.² ἐκτείνουσα

* Incip. f. 2. c. 3.

³ Ante δήμῳ nescio quid scribere voluisse videtur.

Porson. B.

τισάμενος· καὶ δρομεῖς δὲ τινες ἐν Νεμέαι ἀδηφάγοι ἐλέγοντο· καὶ οἱ γυμναστικοὶ παρὰ Ἀργείοις οὕτως· λέγουσι δὲ τινες καὶ τὸν ἱερὸν λόχον ἀδηφάγον.

5 Ἀδιάντον· ξηρόν ἄβροχον· ἢ φυτὸν παρ' ὕδασι φυόμενον τὸ καλούμενον πολύτριχον.

Ἀδιάφθορον· ἄμωμον· λέγεται δὲ ἀδιάφθορον, καὶ τὸ μῆπω μετ' ἀνδρὸς παιδισκάριον γεγονός· ὡς Μένανδρος· καὶ μὴν ἀδιάφθορον, τὸ μὴ δὲ μιαῖ ὑποκείμενον φθοραῖ· ὡς Πλάτων ἐν τῷ περὶ ψυχῆς· ὁπότε δὴ τὸ ἀδιάφθορον καὶ ἀθάνατον οἴχεται· λέγεται δὲ ἀδιάφθορον, καὶ τὸ μὴ παρακεκινημένον τῆς ὀρθῆς γνώμης· ὡς ὁ αὐτὸς ἐν Νόμων ε'· ἀδιαφθόρουσ ταῖς δεήσεσι δικάζειν· προάγεται δὲ ἡ λέξις καὶ
10 ἐπιρρηματικῶς· ὡς Αἰσχίνης φησιν ἀδιαφθόρουσ.

15 Ἀδιαίτητος· ἀλλότριος· ἀήθης.

Ἀδιάκριτος· ἀδιαχώριστος· λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῶν μὴ γινωσκόντων τὰ δέοντα, ἢ ἀφρόνως φλυαρούντων. * * * *

20 Ἐπώνυμοι· διττοὶ εἰσιν οἱ ἐπώνυμοι· οἱ μὲν δέκα ἀριθμὸν, ἀφ' ὧν αἱ φυλαί· ἕτεροι δὲ δύο· καὶ τοῖς μὲν, ἀφ' ὧν αἱ ἡλικίαι προσαγορεύονται τῶν πολιτῶν καθ' ἕκαστον ἔτος· ἀπὸ ἰη' ἔτους μέχρι ξ'.

Ἐπώνυμοι· οἱ κατ' ἀρετὴν διαπρέποντες, ἀστοὶ καὶ
25 ξένοι, χαλκαῖς εἰκόσιν ἐτιμῶντο· ὑφ' ὧν ἐνίων καὶ

¹ Desunt, si recte conjicio, centum folia, usque ad vocem Ἐπώνυμοι. Porson. Incipit fol. 3. col. 1. μοι οἱ μὲν δέκα. E Suida supplet Porsonus.

ταῖς φυλαῖς ἐτέθη ὀνόματα· φασὶ δὲ ἐκεῖθεν πρῶτον δόξαι τὰς φυλάς ἐξηγήσασθαι· ἀπορούντων γὰρ αὐτῶν ὄνομα ταῖς φυλαῖς θέσθαι, ἀπὸ τῶν ἐνδοξοτάτων τοῦτο ποιῆσαι· καὶ ἕκαστον ὀνόματα ἴδια

5 γραψάμενον κληρῶσαι· παρὰ οὖν τὰς εἰκόνας τῶν ἐπωνύμων τούτων εἰσηγοῦντο τοὺς νόμους πρὶν ἢ γενέσθαι κυρίου· ἴν' ἐντυγχάνοντες αὐτοῖς οἱ βουλόμενοι κατηγοροῖεν.

Ἐπωπτευκότων· οἱ μυηθέντες ἐν Ἐλευσίῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ μύσει ἐποπτεύειν λέγονται.

Ἐπώχετο· ἐπεπορεύετο.

Ἐραῖ· ἐπιθυμεῖ.

Ἐρανεμπόλοις· τοῖς ἐκ τῶν ἐράνων ἐμπολῶσιν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν.

15 Ἐρανεμπόλοι· ἀπὸ τῶν ἐράνων βιοῦντες.

Ἐργάτης· φιλεργός.

Ἐργασείειν· ἐργαστικῶς ἔχειν.¹

Ἐρανα· δῶρα.

Ἐρανον· ἐκ συνεισφορᾶς δῶρον.

20 Ἐρανος· ἐντολή· εἰσφορά· ἢ συλλογή· ἢ σπουδαιότερον * * * *².

Ἐρανίσας· Δημοσθένης· ἀντὶ τοῦ ἔρανον αἰτήσας· ἐραμιστῆς μέντοι κυρίως ἐστὶν ὁ τοῦ ἐράνου μετέχων· καὶ τὴν φορὰν, ἣν ἐκάστου μηνὸς ἔδει * κατα-

25 βάλλειν, εἰσφέρειν.⁴

¹ ἐτίθει. ² Ἐργασίην· ἐργατικῶς ἔ.

³ In G. nullum lacunæ vestigium.

* Inc. f. 3. c. 2. ταβάλλειν.

⁴ εἰσφέρειν.

- Ἐραμιστάς : ὡς ἡμεῖς καλοῦσιν Ἀριστοφάνης Ὀλκάσιν¹ πρώην ἔραμιστάς ἐστιῶν ἤψησ² ἔτνος.
- Ἐρανίσαι : τὸ λαβεῖν ἔρανον καὶ συλλέξαι παρά τινος.
- 5 Ἐρασιῶν : ἔρασιθησόμενος.
Ἐραστριαῖν καὶ ἐρωτίζειν λέγουσιν.
Ἐρατειχεύειν³ στρατεύεσθαι.
Ἐργάνη : ἡ Ἀθηναῖα παρὰ τὸ τῶν ἔργων ἐπιστατεῖν ταύτης εὐραμένης τὰς τέχνας.
- 10 Ἐργαστίτερον λέγουσιν.
Ἔργα νέων⁴ : παροιμία τίς ἐστίν οὕτως προσαγορευμένη Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων.
Ἐργίσκη τῆς Θράκης ἐστὶν ἀπὸ Ἐργίσκου τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἄβας νύμφης.
- 15 Ἐργοκλῆς καὶ Ἐργόφιλος : στρατηγοὶ Ἀθηναίων.
Ἔργον εἰπεῖν : χαλεπὸν εἰπεῖν.
Ἐργολαβῆσαι λέγουσιν.
Ἔργον : ὁ μισθός· καὶ λαβεῖν ἔργον· τὸ μισθῶσαι
20 ἑαυτόν.
Ἐργολάβοι : οἱ προϊστάμενοι τινῶν.
Ἐρεβίνθινος Διόνυσος : ἀντὶ τοῦ ζωμός· παροιμία· τάττεται δὲ αὕτη ἐπὶ τῶν ἀφορμῶν τῶν εἴτε χρηστών, εἴτε μοχθηρῶν ἐκβάσεων παρεχομένων.

¹ Ὀλκάσιν.² ἤψησα.³ Accentum om.⁴ Ἐργανέων, et mox ; tum προσαγ. et μέσον, (sic) in littera ab ead. m.

- Ἐρέβινθος : αἰδοῖον.
- Ἐρεῖδειν : τὸ ἐσθίειν σφοδρῶς· ἢ ἄλλο τι ἐνεργεῖν συντόνως· Ταγηνισταῖς· Ἐρείδετον, καὶ γὰρ κατόπιν σφῶν ἔψομαι.
- 5 Ἐρεσθαι : ἐρωτῆσαι· πυθέσθαι.
- Ἐρέσσειν : συντόνως ἐσθίειν· ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων.
- * Ἐρεσχηλεῖν : πολὺ παρὰ Πλάτωνι τωῖ φιλοσόφῳ καὶ παρὰ Ἰωσιν· γέγονε δὲ ἀπὸ τοῦ ἐρᾶν καὶ ἀπὸ τῆς λέσχης.
- 10 Ἐρεσχηλοῦντα : σκώπτοντα καὶ χλευάζοντα· καὶ οἶον ἐρίζοντα.
- Ἐρετρικὸς κατάλογος : ἐπὶ Διφίλου ἄρχοντος· ἔγραψαν ψήφισμα τοὺς ἡμέρους καταλέξαι ἐξ Ἐρετριατῶν πλουσιωτάτων.
- 15 Ἐρεφθεῖς : ἐπιστεγάσας.
- Ἐρήμη δίκη : ὅτ' ἂν μὴ ἀπαντήσας ὁ διωκόμενος ἐπὶ τὴν κρίσιν καταδικαιηθῆι.
- Ἐρήμην ἀλῶναι :
- Ἐρημον ἐμβλέπειν : ἀκίνητον καὶ νωθρόν· οἶον ὅτ' ἂν
- 20 εἰς ἐρημίαν ἢ πέλαγος μέγα καὶ ἀχανὲς βλέπωμεν· Ἀριστοφάνης Πολυίδῳ.
- Ἐριθος : ἡ μισθοῦ ἔρια ἐργαζομένη.
- Ἐρείκη : εἶδος φυτοῦ.
- Ἐρικτῶν : τῶν διχειρικτῶν πυρῶν καὶ μὴ εἰς ἄλευρα
- 25 ἀλληλεσμένων· ἀλλ' ὥστε δύο ἐξ ἑνὸς γεγονέναι· τοῦτο λέγουσιν ἐρικτόν.²

* Inc. f. 3. c. 3.

¹ ἄρχοντες.² ἔρρικτόν.

- Ἐρινάζειν : ὀλύνθους περιάπτειν ταῖς ἡμέραις συκαῖς ἀπὸ τῶν ἐρινεῶν¹ καὶ ἀγρίων συκῶν· ἐξ ὧν οἱ λεγόμενοι ψῆνες μετεισέρχονται εἰς τὸν τῶν ἡμέρων συκῶν καρπὸν καὶ κρατύνουσιν αὐτόν· ὥστε μὴ
- 5 ἀπορρυῆναι τῶν δένδρων.
- Ἐρίουσιον πάρον : τὸν χθόνιον.
- Ἐρίπναι· αἱ ἀπερρωγυῖαι πέτραι.
- Ἐρικνωμένον :
- Ἐρίωι στέψαντες : ἀντὶ τοῦ στέμμα περιθέντες· Πλά-
- 10 των Πολιτείας f.
- * Ἐρκάνη :² φραγμός.
- Ἐρκεσι : δικτύοις.
- Ἐρκη : πλεκτά τινα ἐκ τριχῶν οἱ κωμικοὶ οἱ παλαιοὶ καλοῦσιν.
- 15 Ἐρκειος : γενναῖος· λέγεται δὲ καὶ Ζεὺς.
- Ἐρρειν : ἰέναι.³
- Ἐρκείου Διός : ἔρκειον Ἀθηναῖοι τὸν οἶκον ἐκάλουν· τὸν οὖν φύλακα τοῦ οἴκου ἰδρυσάμενοι, Ἐρκειον Δία καλοῦσιν.
- 20 Ἐρκειος Ζεὺς : ὡς βωμοὶ ἐντὸς ἔρκους ἐν τῇ αὐλῇ ἰδρυνταί· τὸν γὰρ περίβολον ἔρκος ἔλεγον· μετῆν δὲ τῆς πολιτείας οἷς εἶη Ζεὺς Ἐρκειος.
- Ἐρκόπεζα· τὰ περιτεθειμένα ἀκανθώδη⁴ ξύλα πρὸς τὸ μὴ ὑπερβαίνειν δύνασθαι.

¹ ἐριναιῶν.

* Inc. f. 3. c. 4.

² Hic et in reliquis ab ἔρκος derivatis lenem spiritum G.

³ Confuse, λ. δὲ καὶ ζεὺς ἔρρειν ἰέναι.

⁴ κλειθῆδη.

- Ἑρμάν: ὕφαλος πέτρα· Ἀντιφῶν καὶ Ἀνακρέων
καὶ Ἀριστοφάνης.
- Ἑρμαῖ: Μενεκλῆς ἢ Καλλικράτης ἐν τῷ περὶ Ἀθη-
ναίων γράφει ταυτί· ἀπὸ γὰρ τῆς ποικίλης καὶ τῆς
5 τοῦ βασιλέως στοᾶς εἰσὶν οἱ Ἑρμαῖ καλούμενοι·
ἐκαλοῦντο δὲ τινες καὶ Ἰππάρχαιοι² Ἑρμαῖ ἀπὸ
Ἰπάρχου τοῦ Πεισιστράτου.
- Ἑρμαιον: τὸ ἀπροσδόκητον κέρδος· ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς
ὁδοῖς τιθεμένων ἀπαρχῶν· ἃς οἱ ὁδοιπόροι κατεσ-
10 θίουσιν.
- Ἑρμάφροδιτος: ἢ τὸν ἀμφοτέρωθεν ἔχοντα τὰ μῦρια,
ἀρρένων καὶ θηλειῶν, φασίν· ἢ τὸν αἰσχρῶς καὶ
ποιοῦντα καὶ πάσχοντα.
- Ἑρμῆς τρικέφαλος:³
- 15 Ἑρμῆς στροφεύς: ὁ παρὰ ταῖς θύραις ἰδρυμένος· ἀπὸ
τοῦ στροφείως τῆς θύρας.
- Ἑρμῆς τετρακέφαλος: ἐν Κεραμεικῷ* Τελεσαρχί-
δου ἔργον.
- Ἑρμῆς ὁ πρὸς τῆι πυλίδι: Φιλόχορος λέγει ὡς οἱ
20 ἐννέα ἄρχοντες ταῖς φυλαῖς ἀνέθεσαν Ἑρμῆν παρὰ
τὸν πυλῶνα.
- Ἑρμείας: ὄνομα κύριον· ὁ εὐνοῦχος ὁ τρίπρατος· οἰ-
κείως⁴ δὲ διέκειτο πρὸς Ἀριστοτέλην· καὶ τὴν θετὴν
αὐτοῦ θυγατέρα ἔδωκε τῷ φιλοσόφῳ.

¹ ἑρμαῖ ter.² ἰππάρχαιοι.³ Sesquilineæ spatium vacuum.

* Inc. καὶ f. 4. c. 1.

⁴ οἰκείως.

Ἑρμῆς : πόσεως¹ εἶδος· ὡς ἀγαθοῦ δαίμονος καὶ Διὸς σωτήρος.

Ἑρμιοὶ καὶ ἐξ Ἑρμοῦ : τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς.

Ἑρμιόνη : χωρίον ἄσυλον ἢ πόλις ἢ ἐν Πελοπον-
5 νήσῳ. ἔχουσα ἱερὰ Δήμητρος καὶ Περσεφόνης
ἄσυλα.

Ἑρμοκοπίδαι : οἱ τῶν Ἑρμῶν τοὺς τραχήλους καὶ τὰ
αἰδοῖα ἀποκόψαντες· φασὶ δὲ Ἀλκιβιάδην συμ-
πράττοντα Κορινθίοις τοῦτο πράξαι.

10 **Ἑρμοκοπίδαι** : οὕτως ἐκλήθησαν οἱ τῆς περικοπῆς
τῶν Ἑρμῶν (αἵτιοι)² οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ἑρμοῦ κλῆρος : ὁ πρῶτος ἀνελκόμενος· εἰώθεσαν γὰρ
κατὰ τιμὴν τοῦ θεοῦ φύλλον ἐμβάλλειν ἐλαίας καὶ
πρῶτον ἀνέλκειν τοῦτον· ἐλάγχανε δὲ ὁ μετὰ

15 τοῦτον.

Ἑρμος : δῆμος ἐστὶ τῆς Ἀκαμαντίδος· Διονύσιος δὲ
οὐδετέρως λέγει τὸ Ἑρμος ὡς ἔρκος.

Ἑρμώνιος χάρις : ἢ κατὰ ἀνάγκην διδομένη.

Ἑρόμενος : ἐρωτῶν.

20 **Ἑροιάδαι** : οἱ Ἑροιάδαι δῆμος ἐστὶ τῆς Ἰπποθοσαντί-
δος φυλῆς.

Ἑρπει : τῆϊ κοιλία βαδίζει.

* **Ἑρπήνη** : πάθος ἐστὶ χαλεπὸν, ἀπὸ τοῦ ἔρπειν καθ'
ἔλου τοῦ σώματος· ἦτοι ὑπονέμεσθαι.

25 **Ἑρπύζων** : ἐκ μεταφορᾶς βαδίζων.

¹ Ἑρμῆς πόσεως· εἶδος—Sed hujusmodi errores plerum-
que tacebo.

² Om. αἵτιοι.

* Inc. f. 4. c. 2.

- Ἐρρε: φθείρου· ἀπαλλάττου.
 Ἐρρει: κατέπιπτεν.
 Ἐρρειν: φθείρεσθαι.
 Ἐρρέτω: οἰμωζέτω· φευγέτω.
 5 Ἐρρηκε: φθείρεται.
 Ἐρρήσετε: φθереῖσθε¹· καὶ ἐρρήσας, φθαρείς.
 Ἐρρηνοβοσκός: ὁ προβατοβοσκός ἐν Τυροῖ β' Σοφοκλέους· ἴσως ἀπὸ τοῦ ἄρην.
 Ἐρρήσεις: μετὰ βίας εἰσελεύσηι.
 10 Ἐρρήσαντο: ἐψηφίσαντο.
 Ἐρριον: εἰς φθοράν· Εὐριπίδης.
 Ἐρριον: τάχιον.
 Ἐρριπίζετο: ἤυξετο· ἀντὶ τοῦ ἐνεκαίετο· κυρίως γὰρ ἐπὶ πυρὸς λέγεται.
 15 Ἐρρόντων: φθειρέσθωσαν.
 Ἐρρώγασιν: ἐσχίσθησαν.²
 Ἐρρωγότες: διεσπασμένοι.
 Ἐρρων: μετὰ φθορᾶς παραγενόμενος ἢ πορευόμενος.
 Ἐρρωπίζομεν: σύμμικτα³ καὶ συμπεφυρμένα ἐποιοῦ-
 20 μεν· ῥῶπος γὰρ ὁ ποικίλος καὶ λεπτὸς φόρτος.
 Ἐρρώσαντο: ἐπάρωθησαν.
 Ἐρρώσθαι φράσας: οἰμῶζειν εἰπών· κατεγνωνκώς.
 Ἐρσήεις: πρόσφατος· ἐνυγρός τε καὶ ἀμόλυντος.
 Ἐρσήεντα: δροσῶδη καὶ ἀπαλόν· νεαρόν.
 25 Ἐρυγγάνειν: ὃ ἡμεῖς ἐρεύγεσθαι.

¹ ἐρρήσεται: φθереῖσθαι.² ἐσχίσθησαν.³ εὐμικτα

- * Ἐρυθαίνει: πυρρὸν¹ ποιεῖ ὄθεν καὶ ἐρύθημα, ἡ ρίζα ἢ λεγομένη ἐρυθρόδανον.
- Ἐρυθραῖοι: οἱ ἀπὸ πόλεως τῆς ἐν Ἰωνίαι Ἐρυθρᾶς καλουμένης.
- 5 Ἐρυμα: φύλαγμα καὶ τεῖχος.
- Ἐρυμνή: ἡσφαλισμένην.
- Ἐρυσίβη: θηρίδιόν τι ἐν τῷ σίτω γινόμενον· ὁ λυμαίνεται τὸν καρπὸν· τινὲς νόσον ἐπιγινομένην τοῖς σπέρμασιν ἢ ἡ κονιορτώδης φθορὰ τοῦ σίτου.
- 10 Ἐρυσμον: λάχανον οὗ τὸ σπέρμα τρίβουσαι πίνουσιν αἱ κύουσαι γυναῖκες.
- Ἐρυσος: σπυρίς.
- Ἐρύσταζεν: εἴλκεν.
- Ἐρύσιμον: ἐλκύσιμον.
- 15 Ἐρυφον: οὐκ ἐρρόφησα.
- Ἐρχθέντα: ὕδατι ἀποπνιγέντα.
- Ἐρχιάδαι:² Ἐρχία δῆμος τῆς Ἀττικῆς.
- Ἐρωδιδός: ὀρνέου εἶδος.
- Ἐρώμεθα: ἐρωτήσωμεν.
- 20 Ἐρωμαί σε: ἐρωτήσω σε.
- Ἐρῶν: ἐφιέμενος· ἐπιθυμῶν.
- Ἐσάλευε καὶ ἀπεσάλευε: τοῦτο καὶ ἐπὶ νεῶν λέγεται καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων· ἐπὶ μὲν πλοίων, ὡς Δίων ἐν Ῥωμαϊκοῖς· ὀλίγα μὲν γὰρ καὶ τὰ κουφότατα
- 25 τῶν πλοίων πρὸς τῆ ἡ γῆ ὄρμει· τὰ δὲ δὴ πλείω καὶ

* Inc. f. 4. c. 3.

¹ πυρρὸν² Ἐρχιάδαι: forsau ex em. pro Ἐρχιάθαι, sed ejusd. m.

μείζω μετέωρα διὰ τὰ τενάγη ἀπεσάλευεν· ἐπὶ δὲ ἀνθρώπων, ὡς τὸ, ἐφ' ἐνὶ δὲ τῶν παίδων ἀπεσάλευε· σημαίνει δὲ (ἢ λέξις τὸ, τὰς ἐλπίδας ἐπὶ τούτοις εἶχεν.)¹

5^ο Ἐσβη: ἐσβέσθη· ἐπαύσατο.

Ἐσδραμύλιξον: ² εἰσδραμε.

Ἐσέφθην: τὸ ἐσεβάσθην· Σοφοκλῆς.

Ἐσθήματα: ἱμάτια.

* Ἐσθλά: ἀγαθά.

10^ο Ἐσθοντες: ἐσθίοντες.

Ἐσθος: ἱμάτιον.

Ἐσθ' ὅτε: ἔστιν ὅτε.

Ἐσίνοντο: ἐβλάπτοντο.

Ἐσκαλεν: ἐσκάλευεν· ἐσάλευεν· ἠρεύνα.

15^ο Ἐσκήνησαν: ἀντὶ τοῦ αἰκῆσαν.

Ἐσκληκότα: προσλιπαροῦντα· προσεσκληκότα· μετα-
ῆκται δὲ ἀπὸ τῶν προσξηραινομένων.

Ἐσκοπεῖτο: ἀνεσκόπει.

Ἐσκοπίαζε: περιέβλεπεν.

20^ο Ἐσκοροδισμένος: παρωξυμμένος· ἀπὸ τῶν σκορόδων·
μεταφορὰ δὲ ἀπὸ τῶν ἀλεκτρούωνων τῶν διὰ τὴν
νόσον χριομένων σκορόδα.

Ἐς κόρακας: εἰς τὸ σκότος· εἰς ὄλεθρον.

Ἐς κόρακας: Βοιωτοῖς ὁ θεὸς ἔχρησεν, ὅπου ἂν λευκοὶ

25 κόρακες ὀφθαῶσιν, ἐκεῖ κατοικεῖν· περὶ δὲ τὸν

¹ Uncinis inclusa om.

² Ἐσδραγύλιξον

* Inc. f. 4. c. 4.

Παγασιτικὸν κόλπον ὑπὸ παιδῶν ἀκάκων γυψω-
 θέντας κόρακας ἰδόντες περιπετομένους· τοῦ Ἀπολ-
 λωνος ᾠκῆσαν χωρίον κόρακας· ὕστερον δὲ Αἰολεῖς
 ἐκβαλόντες αὐτούς, τοὺς φυγαδευομένους εἰς αὐτὸ
 5 ἔπεμπον· οἱ δὲ, ὡς τοῦ ζώου ἀναιδοῦς καὶ δυνατικοῦ
 τῶν ἀνθρώπων ὄντος· Ἀριστοτέλης δὲ φησι· λοιμοῦ
 κατασχόντος καὶ κοράκων πολλῶν γενομένων, τοὺς
 ἀνθρώπους θηρεύοντας αὐτούς καὶ περικαθαίροντας,
 εἴαν ζῶντας· καὶ ἐπιλέγειν τῷ λοιμῶϊ, φεῦγ' ἐς
 10 κόρακας·¹ ὁ δὲ Αἴσωπος μυθικῶς· κολοῖον μέγαν
 νομίσαντα τοῖς κόραξιν ἴσον εἶναι, πρὸς αὐτούς
 πορευθῆναι· ἠττηθέντα δὲ, πάλιν εἰς τοὺς * κολοιοὺς
 ὑποστρέψαι· τοὺς δὲ ἀγανακτήσαντας, παλεῖν αὐτὸν
 λέγοντας· φεῦγ' ἐς κόρακας· Ἀριστείδης δὲ ἀποδί-
 15 δωσι διὰ τὸ ἐν τραχέσι τόποις καὶ κρημνωδέσι
 νεοσσοποιεῖσθαι, λέγειν ἡμᾶς· φεῦγ' ἐς κόρακας.

Ἔσμα : Ἀριστοτέλης· ὅπερ Θεόφραστος μίσχον· ἔστι
 δὲ ὁ αὐχὴν τοῦ καρποῦ τῶν ἀκροδρύων.

Ἔσμός : πληθὺς· ὄχλος· κυρίως τῶν μελισσῶν·
 20 παρὰ τὸ ἅμα πετομένας ἴεσθαι.

Ἔσμυρμισμένον : σμύρνη· ἐπεστυμμένον· μύρον γὰρ
 παρὰ τὸ τῆι μοίραι συνέψεσθαι.

Ἔς² ὀλβίαν : ὡς εἰς μακαρίαν· τὸ εἰς Αἴδου.

Ἔς ὀψιγόνους : τοὺς μετὰ ταῦτα.

25 Ἔσπάριζεν : οὐκ ἐσκάριζεν.

Ἔσπάθη : σπάθη ὕφαινεν ἢ διέφθειρε τὰ οἰκεῖα.

¹ κόρας

* Inc. f. 5. c. 1.

² Εἰς

- Ἐσπαθημένος : πεπυκνωμένος· ἀπὸ τῶν κατακρου-
ουσῶν σπαθῶν τὴν κρόκην.
- Ἐσπαθᾶτο : Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου· ἀντὶ
τοῦ ἀπώλλυτο· παρὰ τὴν σπάθην· ἢ τὸ ἐρρίπτετο·
5 ἢ διεκόπτετο· ἢ ἀντὶ τοῦ συνετίθετο, ἀπὸ τῆς τῶν
ὑφαντῶν σπάθης, ἣτις συντίθησι τὰ ὑφαινόμενα.
- Ἐσπέραν λέγουσι τὴν τοῦ ἡλίου δύσιν· καὶ ἀφ'
ἐσπέρας· οὐκ ἀφ' ἐσπέρου.
- Ἐσπερον κέλευθον : ἐσπέριον· ἐπὶ δυσμᾶς ὁδόν.
- 10 Ἐσπέται : εἰπεῖν ποιήσαντες.
- Ἐσταλκεν : ἐμείωσεν.
- * Ἐσταθευμένον : τὸ κεχλιασμένον τῷ πυρί· καὶ
σταθεῦσαι διὰ τοῦ θ· οὐχὶ στατεῦσαι.
- Ἐστ' ἄν : ἕως ἄν.
- 15 Ἐστηλιτευμένον : ἀναγεγραμμένον.
- Ἐστηξί : τὸ μέλλον λέγουσι· καὶ ἔστηξε καὶ τὰ
ὅμοια οὕτως.
- Ἐστιᾶν : τρέφειν· καὶ ἐστιᾶσθαι· τρέφεσθαι· εὐω-
χεῖσθαι.
- 20 Ἐστία : δίαίτα· οἰκησις· βωμός· χυτρόπους· ἐσχάρα.
- Ἐστιατόρια : ἑστίασις.
- Ἐστιατῶρ : ὁ εἰς εὐωχίαν καὶ εὐφροσύνην καλῶν
δαιτυμόνες δὲ οἱ ἀριστηταί.
- Ἐστία θύομεν : ἀφ' ὧν οὐκ ἔξεστι μεταδοῦναι οὐδὲ
25 ἔξενεγκεῖν· ἢ ἐφ' ὧν οὐκ ἐκφέρεται ἀπὸ τῆς θυσίας.
- Ἐς τί ἔτι : μέχρι τίνος.
- Ἐστιν : ἡ πρώτη ὀξεῖα ἐπειδ' ἄν ἀποφαινώμεθα αὐτοῖ

* Inc. f. 5. c. 2.

ἑστιατορία

περὶ τοῦ ὑπάρχειν τί· Ἔστι πόλις Ἐφύρη· ὅτ' ἂν
δὲ πρὸς ἐρώτησιν ἀποκρινώμεθα, τὴν ὑστέραν ὀξυ-
τονητέον.

Ἔστιων : ἀριστοποιῶν.

5 Ἐστομόφασεν : ἠλαζονεύσατο· ἢ σπάθη καθύφηναν
ἀντὶ τοῦ διέφθειραν τὰ ἐν τῇ οἰκίαι.

Ἐς τὸν λιμένα : ὅτ' ἂν γὰρ ὀρῶνται ἀπὸ τῆς πόλεως
σφοδρότερον ἐρέσσουσιν· ὅθεν παροιμία κατὰ τὸ
ἐλλιπές· Ἀττικὸς ἐς τὸν λιμένα· λείπει γὰρ

10 ἰσχυρός.

Ἐστρωμνημένος : ὁ ἐν τῇ στρωμνῇ μένων.

Ἐστορέσθη : ἐστρώθη· αἰμαλίσθη.¹

Ἐσφάλιζεν : ἠσφάλισεν· ἔσφηλεν· ἔδησεν· οὕτω
καὶ τὸ πέδαις δῆσαι, πεδῆσαι.

15 Ἐσφηκωμένον : ἐσφιγμένον· ἀπὸ τῶν σφηκῶν· οἱ
κατὰ μέσον εἰσὶν ἐσφιγμένοι· ἔνθεν καὶ * ὁ σφήν·
Σοφοκλῆς Αἰθίοψι τοὺς ἐσφιγμένους μύρμηκας
τῇ σαρκώσει· Τετράπτεροι γὰρ νῶτον ἐν δεσμώ-
μασι Σφηκοὶ ² κελαινόρινες· Ὅμηρος·—χρυσῶι τε

20 καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο.

Ἐσφηλε : κατέβαλε.

Ἐς φοινικίδας καταξάναι· αἱματόρρυτον ποιῆσαι·
οἱ δὲ ὅτι εἰς φοινικίδα κατέξαινον τὰ ἔρια· οἱ δὲ ὅτ'
οἱ Λάκωνες ἐν φοινικίσι παρετάττοντο.

¹ In marg. scriptum εὔαδε manu diversa, sed typogra-
phicæ ætatem superante. Porson. B.

* Inc. f. 5. c. 3.

² Sic, sine accentu.

- 'Ες Φρέατου : Φρέατος τόπος τῆς Ἀττικῆς ἐν αἰ ἐδικαζον περὶ Φόνου.
- 'Εσχάρα : ἡ ἐπὶ γῆς ἐστία στρογγυλοειδῆς ἀφ' ἧς ἐσχάρας λέγομεν καὶ τὰ κοῖλα καὶ περιφερῆ ἔλκη·
5 ὁ δὲ βωμὸς, τὸ ἐν ὕψει ἐστὶ πρὸς θυσίαν οἰκοδόμημα.
- 'Εσχάρα : ἐσχάραν φησὶ καλεῖσθαι Λυκοῦργος καὶ Ἀμμώνιος τὴν μὴ ἔχουσαν ὕψος, ἀλλ' ἐπὶ γῆς ἰδρυμένην ἢ κοίλην παρὸ καὶ τοὺς ἰατροὺς τὰ ἐν
10 σώματι κοῖλα ἔλκη ἐσχάρας καλεῖν.
- 'Εσχάραι πυρός : ἐπὶ ἐδάφους ἀνθρακιάι.
- 'Εσχάρας : τὰ τῶν γυναικῶν αἰδοῖα.
- 'Εσχάριον : θυμιατήριον κοῖλον.
- 'Εσχαρίτην : ψωμίον ἀπὸ κλιβάνου.
- 15 'Εσχάτη ἀδικία : ἄκρα τὲ καὶ τελεία.
- 'Εσχατία : τὰ πρὸς τοῖς τέρμασι τῶν χωρίων ἐσχατίας ἔλεγον οἷς γειτνιαῖ, εἴτε ὄρος, εἴτε θάλασσα.
- 'Εσχατίαν : ἐσχατον τόπον γῆς ἢ τὰ νομὰς ἔχοντα
20 χωρία, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ ἢ περὶ τῆς Πολιτείας.
- 'Εσχατος Μυσῶν : Ἕλλησι λοιμῶι κρατουμένοις ὁ θεὸς ἔχρησεν ἐπὶ τὸν ἐσχατον Μυσῶν πλεῖν· οἱ δὲ τὸ μὲν πρῶτον * ἠπόρουσαν αὖθις δὲ τὴν Αἰολίδα
25 παρὰ τοῖς ἐσχατοῖς τῆς Μυσίας εὔρον· ἔνιοι τὴν παροιμίαν ἐκ τινος χρησμοῦ λέγουσι Τηλέφῳ μαν-

* Inc. f. 5. c. 4.

τευομένω γεγονέναι περὶ γονέων, ἐπὶ τινὰς τόπους
 ἔλθων, εὖροι τοὺς γονεῖς· τὸν δὲ θεὸν προστάξαι
 πλεῖν ἐπὶ τὸν ἔσχατον Μουσῶν· ἀφικόμενον δὲ εἰς
 Τευθρανίαν, νέμεσθαι γὰρ ταῦτα τὰ χωρία Μυσοῦς,
 5 ἐπιτυχεῖν τῇ μητρὶ αὐτοῦ· τάττεται ἡ παροιμία
 ἐπὶ τῶν δυσχερῆ ἐπιτασσομένων.

**Εσχε* : κατέπαυσε.

**Εσχεδιάζον* : ἡτοιμάζον.

**Εσχάτως* : ἄκρως· *Μένανδρος* — φοβοῦμαι σ' ἐσ-
 10 χάτως.

**Εσχεν* : ἐπέσχε· *Μένανδρος*.

**Εσχετο* : ἐπεσχήθη.

**Ετεοβουτάδαι* : ¹ γένος πολὺ, λαμπρὸν ἀπὸ Βούτου·
 ἀφ' οὗ ἱερεῖς καθίστανται Ἀθήνησιν.

15 **Ετεοβουτίδαι* : ² γένος Ἀθηναίους· οἷον οἱ ἀληθῶς ἀπὸ
 Βούτου γεγονότες· ἐκ δὲ τούτων καθίστατο ἡ
 ἱερεία ⁴ τῆς Πολιάδος· καθαρῶς δὲ ἦν Ἀττικὸν τὸ
 γένος καὶ γνήσιον· τὸ γὰρ ἔτεον τὸ ἀληθές δηλοῖ.

**Ετερομόλιος δίκη* : εἰς ἣν ἀντίδικοι οὐκ ἤλθον.

20 **Ετειρε* : κατεπόνησε.

**Ετεόν* : ἀληθῶς.

Ετια : ⁵

**Εταίρας Ἀφροδίτης ἱερὸν Ἀθήνησιν*· ἀπὸ τοῦ συνά-
 γειν ἑταίρους καὶ ἑταίρας.

25 **Εταίρα* : φίλη· πόρνη.

**Εταιρικός* : ὁ εἰς ἑταίρας καταφερής.

¹ Ἐταιοβουτάδαι

² Sic per i.

³ ἀπὸ τῆς B.

⁴ ἱερεία

⁵ Sic.

- * Ἐταιρίστριαι : γυναῖκες φιλίας κτώμεναι.
 Ἐταιριζομένη : ἐρεθιζομένη προσκνωμένη.
 Ἐταιρισάμενος : συνεργήσας.
 Ἐταιρία : ἰδίως ἐπὶ τῆς ἐταιρήσεως ¹ τούνομα τέταχεν
 5 Ἀνδοκίδης.
 Ἐταιρήσας : ² πορνεύσας.
 Ἐταιρίστριαι : αἱ καλούμεναι τριβάδες.
 Ἐταιρῶν ἀνθίνων : νόμος Ἀθήνησι τὰς ἐταίρας ἀν-
 θίνα φορεῖν.
 10 Ἐταις : ἐταίροις.
 Ἐταιρεῖν : καὶ ἐπὶ τοῦ φιλονεικεῖν.
 Ἐτερότοιχα : ³ ἀσύμφωνα.
 Ἐτέλει : ἐτέτακτο.
 Ἐτελέσθησαν : ἐμίανθησαν μετέσχον τῆς μιαρᾶς
 15 συνουσίας.
 Ἐτέλεσε : κατήνυσε Θουκυδίδης ἐς Φάρσαλον
 ἐτέλεσεν.
 Ἐτεραλκέα : ἑτεροκλινῆ.
 Ἐτεροιοῦμενοι : ἀλλοιοῦμενοι.
 20 Ἐτεροῖον : ἀλλοῖον.
 Ἐτερος : Φερεκράτης ἐπὶ πολλῶν.
 Ἐτερος : ἐπὶ δυεῖν λέγουσιν.
 Ἐτερόγναθος : ἀπειθής ἢ ὁ ἀπληστος καὶ ἀμφοτέραις
 ταῖς γνάθοις ἐσθίων.
 25 Ἐτερομάσχαλος : χιτῶν δουλικὸς, ἣν ἐξωμίδα λέ-
 γουσιν.

* Inc. f. 6. c. 1.

¹ ἐταιρίσεως² Ἐταιρίσας³ Ἐταιρότοιχα

Phot.

D

- Ετερόφθαλμος** : ὁ ἐν Λοκροῖς νομοθετήσας· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους.
- Ἐτέρωθι** : ἐν ἑτέρῳ τόπῳ.
- Ἐτέρωσέ ποι** : ἐφ' ἕτερον τόπον.
- 5 Ἐτερόπλου**ν λέγουσι καὶ ἀμφοτερόπλου.
- Ἐτερόφθαλμος** : οὕτως λέγουσιν, οὐ μονόφθαλμος.
- Ἐτέρωσε** : ἀλλαχόσε.
- Ἐτειον** : ἐνιαύσιον· ἐπέτειον δὲ τὸ μὴ μόνιμον,¹ ἀλλὰ πρὸς ἐνιαυτὸν ἀκμάζον.
- 10 * Ἐτλης** : ὑπέμεινας.
- Ἐτνος** : εἶδος ὄσπριου.
- Ἐτνα** : τῶν ὄσπριων τὸν χυλόν.
- Ἐτνος** : ἔψημα.
- Ἐτνήρυσιν** : λέγουσι δὲ καὶ ζωμήρυσιν· Ἀριστοφάνης
- 15 Ἀχαρνεῦσιν**· Ὡ μῆτερ, ἀνάδος δεῦρο τὴν ἐτνήρυσιν.
- Ἐτησίαι** : οἱ ἀπὸ Βορέου ψυχροῦ πνέοντες ἄνεμοι.
- Ἐτήσιοι** : πρόσκαιροι· Ἐτήσιοι γὰρ πρόσιτ' αἰεὶ² πρὸς τὴν τέχνην· Κρατῖνος Δηλιάσιν.³
- 20 Ἐτιθήνευσεν** : οὐκ ἐτρόφησεν.
- Ἐτος** : μάτην.
- Ἐτόπασεν** : ὑπενόησεν· ἐνόμισεν.
- Ἐτραγώδουν** : ἐχόρευον.
- Ἐτρύχασεν** : ἐξέτριψεν.
- 25 Ἐτύγχανεν** : ἔτυχεν.
- Ἐττημένα** : σεσησμένα· Φερεκράτης.

¹ μόνον

* Inc. f. 6. c. 2.

² προσίτα εἰ³ δειλιάσιν

- Εὐαγές: ἀγνόν· εὐσεβές· ὅσιον· θειότατον.
 Εὐάγωγον: εὐχερές.
 Εὐάγωγον: εὐθήρατον· εὐληπτον.
 Εὐαγωγία: εὐπαιδευσία.
 5 Εὐαγγέλειν ὑφ' ἐν λέγουσι καὶ καταγγέλλειν.
 Εὐαγής: μεταφορικῶς κύκλος.
 Εὐάγκαλον: εὐβάστακτον.
 Εὐαγόρας: ὄνομα κύριον.
 Εὐαίωv: ¹ ὄνομα κύριον.
 10 Εὐανδρία: Δείναρχος· εὐανδρίας ἀγῶν ἤγετο.
 Εὐάνθησ γλωσσο:
 Εὐαλδεῖ: εὐεξεῖ.
 Εὐάντητος: εὐαπάντητος.
 Εὐάντητος: εὐικέτευτος· ἀντεσθαι γὰρ τὸ ἰκετεῦσαι.
 15 Εὐάντυγα: εὐάξονα.
 Εὐαφές: εὐμάλακτον· εὐψηλάφητον.
 Εὐ βεβηκότα: ² εὐσταθῆ.
 Εὐβοιεῖς: οὐκ Εὐβοεῖς.
 * Εὐβοτον: καλὰ βοσκήματα ἔχον.
 20 Εὐβουλος: δημαγωγὸς ἦν ἐπιφανέστατος· ἕτερος δὲ
 ἐστὶν ὁ κωμικὸς, οὗ μνημονεύει Ὑπερίδης.
 Εὐγε: καλῶς· ὁσίως· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ εἰρωνείας
 πολλάκις.
 Εὐγενέστερος Κόδρου: τοῦ υἱοῦ Μελάνθου τοῦ Μεσση-
 25 νίου· ³ πατὴρ δὲ Μέδοντος καὶ Νείλεω· οὗτος ὁ
 Κόδρος Δωριέων ἐπιστρατευσάντων Ἀθηναίους·

¹ Εὐαιον

* Inc. f. 6. c. 3.

² Εὐβεβηκότα³ μεσηνίου

ἐπεὶ τοὺς ἐκ Πελοποννήσου φυγάδας ἐδέξατο ἐν οἷς καὶ Μέλανθον· χρησμοῦ δὲ αὐτοῖς δοθέντος, αἰρήσειν τὴν πόλιν, ἐὰν ἀπόσχωνται τοῦ τῶν πολεμίων βασιλέως· νοήσας τὸν χρησμὸν, ἀναλαβὼν ὑλοτόμου ἐσθῆτα, καὶ ἐντυχὼν τοῖς φύλαξι τῶν Δωριέων, ἕνα ἐξ αὐτῶν ἀνεῖλε· διοργανθέντες δὲ οἱ λοιποὶ συλλαβόντες αὐτὸν ἀνεῖλον ὡς Δῆμων.

Εὐγηρότατος : καλὸς γέρων· ἀξιότιμος.

10 *Εὐγμαοδείων* : εὐχῆς ἀξίων.

Εὐγνώμων : τὸν εὐγνωστον λέγουσι· καὶ τὸν μὴ γνωσκόμενον ἀγνώμονα.

Εὐγνωμοσύνη : εὐνοια· γνησιότης.

Εὐδείπνους : τὰς τοῖς τεθνεῶσιν ἐπιφερομένας χοάς.

15 *Εὐδιάλογος* : ὁ εὐόμιλος.

Εὐδαιμονία : εὐτυχία· εὐπραγία.

Εὐδικος : εἷς ἐστὶν οὗτος τῶν κατασταθέντων ὑπὸ Φιλίππου κυρίων Θετταλίας ἀπάσης.

Εὐδίαιος : χειμάρρους· καὶ τὸ τρῆμα τῆς νεῶς, δι' οὗ
20 ἡ ἀντλία ἐκρεῖ.

Εὐδαιμονέστατος : εὐτυχῆς· πλουσιώτατος· μακαριστότατος.

Εὐδμητον : καλῶς αἰκοδομημένον.

* *Εὐδοκιμοῖ* : καὶ εὐδοκιμοίη· τὸ εὐκτικὸν ῥῆμα· καὶ
25 ποιοῖ καὶ ποιοίη· καὶ τᾶλλα τὰ ὅμοια σὺν τᾷ ἡ καὶ ἄνευ τούτου.

Εὐδοντι δ' αἰρεῖ κύρτος :¹ παροιμία· καθεύδουσι γὰρ

* Inc. f. 6. c. 4.

¹ Εὐδοντι δαιρει κυρτος

καθέντες τοὺς κύρτους· παρὰ τοῦτο ἐποίησε Κρατῖ-
νος Ἀρχιλόχοις· Εὐδοντι δ' αἰρεῖ πρωκτός.¹

Εὐδον : ἐκάθευδον.

Εὐδρανής :

5 Εὐ δρῶσι : καλῶς ποιοῦσιν.

Εὐ εἰδότες : καλῶς γινώσκοντες.

Εὐεν : ἔβρεχεν.

Εὐέδρωσ : βεβαίως.

Εὐειρον : εὐέριον.

10 Εὐεικτον : εὐπειθές· καλῶς εἶκον.

Εὐ ἔχειν στόμα : τὸ εὐφημεῖν· οὕτως Εὐπολις.

Εὐεκτικῶς : σχετικῶς.

Εὐεξία : εὐρωστία σώματος.

Εὐεπής :

15 Εὐερμία : εὐτυχία· ὡς δυσερμίαν ἀτυχίαν· ἐντεῦθεν
καὶ τὰ ἀπὸ τῆς τύχης εὐρήματα κοινὸν Ἑρ-
μῆν ἔλεγον.

Εὐερνής : εὐθαλῆς βλαστός.

Εὐερκής : εὐ τετειχισμένη.

20 Εὐερνώ : εὐτυχῶ.

Εὐετηρία : εὐθηνία· εὐνομία· εἰρήνη· τὸ καλῶς δια-
κεῖσθαι.

Εὐζωΐτου : καλῆς ζωῆς.

Εὐζανοι : ἔνοπλοι· ἢ οἱ μὴ ἔχοντες φορτία.

25 Εὐζανος : ἢ εὐτοκος· καλή.²

Εὐζαρον : εὐκέραστον.

Εὐηθείας : μαρτίας· ἀνοίας.

¹ εὐδοντι δαίρει πρωκτοῖς

² κάλλει

- * *Εὐήθης*: βλάξ· ἀνόητος· ἢ ἄχρηστος τὸ ἦθος· ἢ μωρὸς εὐφήμως.
- Εὐήθης*: ἐπὶ τοῦ βελτίονος· καὶ Θουκυδίδης καὶ ὁ φιλόσοφος.
- 5 *Εὐήλατον*: τὸ καλῶς ἐληλασμένον.
- Εὐείλος*:¹ εὐήλιος· Ἀριστοφάνης.
- Εὐερκίας*: εὐπρεποῦς ἀσφαλείας καὶ περιφράξεως.
- Εὐέστω*: εὐθένεια· παρὰ τὸ ἐστάναι.
- Εὐζωρότερον*: ἀκρατότερον.
- 10 *Εὐήθης*: οὐ μόνον ὁ μωρὸς καὶ ἄνους· ἀλλ' ἐστ' ὅπη καὶ ὁ χρηστὸς, ἀπὸ τοῦ εὖ ἔχειν τὸ ἦθος.
- Εὐήθης*: ἐπὶ τοῦ ἀγαθοῦ· ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους λόγῳ.
- Εὐημερίαν*: τὴν εὐδαιμονίαν· καὶ Ξενοφῶν ἐν τοῖς
- 15 *Ἑλληνικοῖς καὶ Φερεκράτης*.
- Εὐημερία*: ὡς ἐν τῇ συνηθείαι: Ἄλεξις Ὀλυνθία· *Εὐημερία* δέσποινα καὶ Μοῦσαι φίλαι· καὶ εὐημερήσαντος Ὑπερίδης.
- Εὐηνέμους*: εὐδιεινούς·² καλοῦς· ἀχειμάστους.
- 20 *Εὐηνιώτατα*: εὐήνιος³ ὁ πρᾶος καὶ μέτριος καὶ μὴ παραχώδης· ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἵππων.
- Εὐήνιον*: εὐπειθές· καλῶς ἠνιοχούμενον· ἠνία γὰρ τὰ λῶρα.
- Εὐήνιος*: πρᾶος· ἐπὶ μηδενὶ ἀνιώμενος· ἢ εὐπειθής·
- 25 ἀπὸ τῶν ἵππων μετάγοντες.

* Inc. f. 7. c. 1.

² εὐδινοῦς¹ Εὐήλος³ εὐήνος

- Εὐήνορα** : τὸν ἀνδρείαν ποιοῦντα· ἐπὶ τοῦ οἴνου· ἐπὶ δὲ τοῦ χαλκοῦ, τὸν εὖ (τὸν ἄνδρα τιθέντα.)¹
- Εὐήνος** : δύο ἀναγράφουσι γεγράφθαι* ἐλεγείων ποιητάς· καὶ ἀμφοτέρους Παρίους.
- 5 **Εὐήρεια** : εὐπλοια· εὐχέρεια.
- Εὐήρες** : ἐπιεικές· πρᾶον.
- Εὐήροτον** : καλῶς ἠροτριασμένον.
- Εὐήτριον** : ἱμάτιον εὐυφές·² ἢ τὸ ὀμαλὸν ὕφασμα.
- Εὐήρες** : εὐάγωγον· ἀπὸ τῆς εἰρεσίας.
- 10 **Εὐθέ** : λέγουσι καὶ εὐθέως· τὸ δὲ εὐθύ, χωρὶς τοῦ σ, ἐπὶ τόπου τιθέασιν.
- Εὐθέος** : φανεροῦ· εὐθοῦς.
- Εὐθενεῖν** : ἐν τῷ ε̄ λεκτέον· οὐχὶ εὐθηνεῖν.
- Εὖ θέσθαι** : καλῶς διοικῆσαι.
- 15 **Εὐθετῆσαι**·³ κοσμηῆσαι· συνθεῖναι.
- Εὐθημονεῖσθαι** : εὖ τίθεσθαι· ἢ συγκεῖσθαι.
- Εὐθίας** : τῶν ἐπὶ συκοφαντίαι διαβεβλημένων ἦν ὁ **Εὐθίας**.
- Εὐθικτον** : εὐαφές· εὐψηλάφητον.
- 20 **Εὐθινος** : ἀρχὴ ἦν τίς· ἐξ ἐκάστης δὲ φυλῆς ἓνα κληροῦσι· τούτω δὲ δύο παρέδρους.
- Εὐθρυπτα** : ψωμοὶ οἴνω βεβρεγμένοι· οἷς ἐπιχεῖται καὶ φακὴ.
- Εὐθύ** : κατευθύ· καὶ κατεναντίον· ἐπ' εὐθείας.
- 25 **Εὐθυβόλωι** : ἐξ εὐθείας βάλλοντι.

¹ εὖ sic, articulo imperfecto ; et τὸν ἀ. τ. omittit.

* Inc. φθαι f. 7. c. 2.

² εὐφυὲς

³ Εὐθετίσαι

- Εὐθυγενής*: ἴσα καὶ πρὸς τὸ εὐθὲς τεταγμένος.
- Εὐθυγνωμίας*: ὁ μάρτυς· ὡς τὴν οἰκείαν γνώμην εὐθείαν διὰ λόγου παριστῶν.
- Εὐθυμοσύνη*: τάξις.
- 5 *Εὐθύδημον*: ἀπλοῦν δημότην.
- Εὐθυεπίαις*: ὀρθολογίαις.
- **Εὐθυδικία*: ὅτ' ἂν εἰσάγηται τις κριθησόμενος περὶ ὧν μηδέπω γνώσις ἐγένετο δικαστηρίου· τοῦτο εὐθυδικία καλεῖται· περὶ ὧν γὰρ κεκρίσθαι τίς φησὶ,
- 10 περὶ τούτων παραγράφεσθαι ἐφεῖται.
- Εὐθύ Λυκείου*: τὸ εἰς Λύκειον ὅθεν Ἐρατοσθένης καὶ διὰ τοῦτο ὑποπτεύει τοὺς Μεταλλεῖς· καὶ Εὐριπίδης· οὐκ ὀρθῶς· Τὴν εὐθὺς Ἄργους καὶ Ἐπιδαυρίας ἰδόν.
- 15 *Εὐθύνοι*: οἱ ἀπολογισμοὶ τῶν ἀρχάντων· καὶ εὐθυνοὶ οἱ τούτους ἀνακρίνοντες· Νόμων ἰβ'· εἰ δὲ μὴ τούτους κατευθύνειν αὐτοὺς κατευθύνοντα· καὶ μετ' ὀλίγα· διὸ δὴ δεῖ πάντως τοὺς εὐθύνους θαυμαστοὺς πᾶσαν ἀρετὴν εἶναι· ἡμεῖς τούτους λογιστὰς λέγομεν.
- 20 *Εὐθύνα*: κυρίως ἦν εἰσάγουσιν οἱ λογισταὶ πρὸς τοὺς δόξαντας μὴ ὀρθῶς ἄρξαι τῆς πόλεως· ἢ πρεσβεῦσαι κακῶς· καὶ τὰ δικαστήρια μὲν οἱ λογισταὶ κληροῦσι· κατηγορεῖ δὲ ὁ βουλόμενος· καὶ τοῖς δικασ-
- 25 ταῖς ἐφεῖται τιμᾶσθαι τοῖς ἀλοῦσιν.
- Εὐθύνοι*: ὄνομα ἀρχῆς παρὰ Ἀθηναίοις· δέκα δὲ τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες ἦσαν· παρ' οἷς ἐδίδοσαν οἱ πρεσ-

* Inc. f. 7. c. 3.

' Εὐρυπίδης

βεύσαντες, ἢ ἄρξαντες, ἢ διοικήσαντές τι τῶν δημοσίων τὰς εὐθύνας.

Εὐθύναι: ἐξετάσαι ὀρθῶς.

Εὐθύνοντας: ὀρμῶντας.

5 Εὐθυνοσ: εὐθυντής.

Εὐθύνας: δίκας· τιμωρίας.

Εὐθύνουσιν: ἐρωτῶσι· δίκας εἰσπράττουσιν.

Εὐθύωρον: ἀντὶ τοῦ κατ' εὐθείαν¹ οὕτως Ἀντιφῶν καὶ Ξενοφῶν.

10 Εὐθύωρον: τόπος ἐστὶν ἐπ' εὐθείας ἔχων τὸν ὄρον.

Εὐθυτενίζουσα: ὀρθῶς βαδίζουσα· ἐπιτατικῶς τρέχουσα· ὀρθῶς φρονούσα· ἀπταιστως ψηφίζομένη· τὸ εὐθὺ σκοποῦσα· καὶ εὐθυτενίζων, ὁ μάρτυς ὁ τὰ εὐθὴ ἀπαρέγκλητα διατηρῶν· καὶ εὐρυθμον τὴν οἰ-

15 κείαν γνώμην διὰ τῆς εὐθυλογίας παριστῶν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἐπιτεταμένης νευρᾶς.

Εὐθυρήμων: ἐτοιμολογος.

Εὐθύς καὶ εὐθέως: ἀμφοτέρω Ἑλληνικά· τὸ δὲ εὐθὺ διαφέρει τούτων· οὐ γὰρ τὸ παραχρῆμα σημαίνει

20 ἀλλὰ τὸ ἕως καὶ εἰς· οἶον, εὐθὺ σκοποῦ² ἀκριβῆς κατ' εὐθείαν.

Εὐθύ: σύνεγγυς σημαίνει.

Εὐθυωζίαν: τὴν εὐθύτητα.

Εὐιλατεύειν: εὐμενῆ εἶναι.

25 Εὐ ἴσθι: καλῶς γινῶθι.

Εὐκατάπριστος: εὐκατάκαυστος.

¹ εὐθ ceteris evanidis. Inc. οὕτως f. 7. c. 4.

² Εὐθὺ σκοποῦ disjungit ut novam glossam.

Phot.

Εὐκερματεῖν : Εὐβουλός που κέχρηται τῷ ὀνόματι.

Εὐκηλον : εὐκαυστον : εὐσχιστον· Ἴων ἐν Ὀμφάλῃ·
Ἐξανθρακώσας πυθμέν·¹ εὐκηλον δρυός.

Εὐκλευές :

5 **Εὐκληρος :** εὐεπίτευκτος.²

Εὐκλεία :³ καὶ τὰ ὅμοια : μακρὰ ἢ τελευταία καὶ
παροξύνεται ὥσπερ καὶ Ἐρατοσθένης ἐν ιβ' περὶ⁴
(κωμωιδίας.)

Εὐκληρία : εὐτυχία.

10 **Εὐκόλος :** ῥάδιος καὶ οὐ συχνός· ὁ ἐναντίος⁵ τῷ δυσ-
κόλῳ.

Εὐκόμιστος :⁶ ἐπιμελείας εὖ τετευχώς· κομιδὴ γὰρ ἢ
ἐπιμέλεια·—ἐπεὶ οὐ κομιδὴ* κατὰ νῆα.

Εὐκρας : εὐκρατος· Εὐριπ. Βροτοῖσιν⁷ εὐκρας οὐ
15 γένοιτ' ἂν ἡδέως· ἐν Ἀντιόπῃ.

Εὐκρινής : συνήθως μὲν ὁ ἐξ ἀρρωστίας ὑγιάνας λέγε-
ται, διὰ τὸ εὖ κεκρίσθαι· οὗτοι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ νεκροῦ
τιθέασιν κατὰ ἀντίφρασιν.

Εὐκρινές : εὐχερές.

20 **Εὐκτάζου :** εὐχου.

Εὐκταῖον : εὐχῆς ἄξιον· πολύτιμον· ὑγιές.

Εὐκυκλος : εὐχορος.

Εὐλάβησον : καὶ εὐλαβῆσαι λέγουσιν.

¹ πυθμένα ² εὐεπίτεκτος ³ Εὐκλεία

⁴ Puncta post περι, quasi nil deesset ; et κωμωιδίας om.

⁵ ἐ . . τλος literis evanidis.

⁶ In (Εὐκόμισ)τος et (κομιδὴ γὰρ) inclusa evanuerē.

* Inc. μιδὴ f. 8. c. 1.

⁷ εὐκρατος εὐδυβροτοισιν

Εὐλαβοῦ: φυλάσσου.

Εὐλαχα:¹ τὸ ἄροτρον παρὰ Θουκυδίδης· Δάριος δὲ ἡ
λέξις.

Εὐληματεῖ:² εὖ ἔχει λήματος καὶ ἀνδρείας.

5 Εὐλόγηκεν: ἐβλασφήμησεν.

Εὐλογιστίας: εὐλογίας· εὐβουλίας.³

Εὐμάρειαι: εὐχέρειαι.

Εὐμαρής: εὐκολος· εὐχερής.

Εὐμάρειαν: ῥαστώνην· εὐχέρειαν· οἱ δὲ Ἴωνες τὸ
10 περί τινα τῶν ἀναγκαίων τοῦ σώματος ἐκκρίσεων
ἀσχοληθῆναι· οἷον οὐρῆσαι· ἀποπατῆσαι.

Εὐμαρίδες: ὑποδημάτων γένος.

Εὐμενίδες: Αἰσχύλος Εὐμενίσιν εἰπὼν τὰ περὶ τῆς
κρίσιν τὴν Ὀρέστου φησὶν ὡς ἡ Ἀθηναῖ ἐπράυνε
15 τὰς Ἐρινύας· ὥστε μὴ χαλεπῶς ἔχειν πρὸς τὸν
Ὀρέστην· Εὐμενίδας αὐτὰς ὠνόμασεν· εἰσὶ δὲ
τρεῖς· Ἀληκτώ· Μέγαιρα·⁴ Τισιφόνη.

Εὐμεταβολώτερος κοθόρνου: κόθορνος ὑπόδημα ἄρμά-
ζον* δεξιῶ τὲ καὶ εὐωνύμωι ποδί· ὅθεν καὶ Θηρα-
20 μένην, τὸν ἐπὶ τῶν τριάκοντα, κόθορνον ἐκάλουν οἱ
Ἀθηναῖοι· ἐπὶ τῶν συστρεφομένων οὖν συνεχῶς ἡ
παροιμία κεῖται.

Εὐμοιρία: εὐκληρία.

Εὐμολπία: πολλάκις τῆς ἡμέρας τρεπόμενος· ἢ εὐ-
25 φρονία· ἢ εὐμενεΐαι.

Εὐμολπίδαι: πατρία Ἀθήνησιν ἀπὸ Εὐμόλπου· ἐγί-

¹ Sine accentu.

² Εὐλημμάτεϊ et λήματος

³ εὐβολίας

⁴ μεγάρᾳ

* Inc. f. 8. c. 2.

νοντο δὲ τρεῖς· ὁ μὲν ἐκ Θράκης ἐπιστρατεύσας, ὃν οὐ προσποιῶνται οἱ Εὐμολπίδαι· ὁ δὲ Ἀπ' Ἰλλωνος καὶ Ἀστυκόμης· ὁ δὲ Μουσαίου καὶ Δηϊόπης.¹

5 Εὐμολπίδαι : γένος ἀπὸ τοῦ Θρακῆος, ὃς καὶ τὴν μῦθον εὗρεν· ἢ ἀπὸ τοῦ Μουσαίου υἱοῦ, ὃς ἦν ἀπὸ τοῦ δευτέρου πέμπτος.

Εὐνάς : κοίτας· ἢ ἀγκύρας.

Εὐνάς : ἰδίως Θουκυδίδης τὰ ἐπίγεια· τὸ ἥμισυ αὐτοῖς
10 τοῦ στρατεύματος ἐν τῷ πρόσθεν ἦν τεταγμένον ἐπὶ ὀκτώ· τὸ δὲ ἥμισυ ἐν ταῖς εὐναῖς ἐν πλαισίοις.

Εὐναῖος : ἐγκεκρυμμένος· Σοφοκλῆς Δόλοψιν· Εὐναῖος εἶη δραπέτιν στέγην ἔχων.

Εὐ νένηται : εὐ πεπλήρωται.²

15 Εὐνηθέντες : κατακοιτασθέντες.

Εὐνεῖδαι : γένος Ἀθήνησι μουσικόν· ἀπὸ Εὐνεω³ τοῦ Ἰάσονος καὶ Ἰψιπύλης.

Εὐνεῖδαι : γένος ἐστὶ παρὰ Ἀθηναίοις οὕτως ὀνομαζόμενον· ἦσαν δὲ κιθαρωδοὶ, πρὸς τὰς ἱερουργίας

20 παρέχοντες τὴν χρεῖαν.

* Εὐνοί : οἱ εὐνοοῦντες.

Εὐνοίας : φιλίας.

Εὐνομουμένη : εἰρηνεύουσα· εὐθηνουμένη· καλῶς διακειμένη.

25 Εὐνούστατα : φιλίως.

Εὐνοῦχος : οὐ σπάδων ὑπὸ τῶν Ἀπτικῶν καλεῖται.

¹ διϊόπης

³ Sine accentu

² Εὐνένηται : εὐπεπλήρωται.

* Inc. f. 8. c. 3.

- Εὐσγκον : οὐ τὸ μέγα· ἀλλὰ τὸ μέτριον τῶι ὄγκῳ.
 Εὐνοστος : θεὸς ἐπιμύλιος· ἡ δοκοῦσα ἐφορᾶν τὸ μέτρον τῶν ἀλεύρων.
 Εὐοί· σαβοί : μυστικὰ μὲν ἐστὶν ἐπιφθέγματα· φασὶ
 5 δὲ τῆι Φρυγῶν Φωνῆι τοὺς μύστας δηλοῦν· ἀφ' οὗ
 καὶ ὁ Σαβάζιος Διόνυσος.
 Εὐοί· σαβοί : Δημοσθένης ἐν τῶι ὑπὲρ Κτησιφῶντος·
 Βακχικόν τι ἐπίφθεγμά ἐστιν.
 Εὐορριθίαν : Σοφοκλῆς ἐπὶ οἰωνῶν.
 10 Εὐόφθαλμον : τὸ εὐοπτον.
 Εὐοφθάλμωσ : Ἀντιφῶν· ἀντὶ τοῦ εὐπρεπῶσ.
 Εὐξεινον : ὄνομα πελάγους.
 Εὐξοον : καλῶσ ἐξεσμένον.
 Εὐόργητος : πρᾶος.
 15 Εὐόχοον : πλήρη· ἀπὸ τῶν ποταμῶν μετῆκται.
 Εὐ παρασχόν·¹ ἀντὶ τοῦ παρασχόντος· δῆλον δὲ τοῦ
 δαίμονος· ὃ ἐστὶ δωρησαμένου τὴν νίκην.
 Εὐπάρεδρον : καλῶσ παραμένον καὶ διηνεκῶσ.
 Εὐπάθεια : διάχυσις καὶ ἄνεσις τῆσ ψυχῆσ καὶ
 20 τρυφή.
 Εὐπατρίδαι : οἱ αὐτόχθονες καὶ μὴ ἐπήλυδες.
 Εὐπάριστον : εὐπαράγωγον.
 * Εὐπάρυφα : εὐκατέργαστα ἢ πλούσια.
 Εὐπάρυφος : ὁ πλατεῖαν παρυφὴν, τουτέστι πορφύραν,
 25 ἔχων.
 Εὐπατρίδαι : εὐγενεῖσ.
 Εὐπερίστατον : μαρόν· ταχέωσ περιτρεπόμενον.

¹ Εὐπάρασχον

* Inc. f. 8. c. 4.

- Εὐπετής : εὐχερής.
 Εὐπετῶς : ῥαδίως· εὐχερῶς· εὐκόλως καὶ εὐσταλῶς.
 Εὐπινές : τὸ ἀφελές καὶ μὴ λίαν τετημελημένον·
 ἀλλὰ μέτριον πίνον ἔχον.
 5 Εὐπλοκαμίδες : καλλιπλόκαμοι.
 Εὐπονός : εὐποτός.
 Εὐπότμος : εὐτυχῶς.
 Εὐπραξίαν : οἱ παλαιοὶ κωμικοὶ διὰ τοῦ ξ̄· Θουκυδίδης
 δὲ διὰ τοῦ γ̄.
 10 Εὐπρωρον : εὐπρόσωπον.
 Εὐπρηστον : εὐφύσητον.
 Εὐπτορβον : εὐκλαδον.
 Εὐράχαντες : ἤκοντες· ῥαχίας γὰρ ἐκάλουν τοὺς
 τραχεῖς καὶ παρήκοντας τόπους.
 15 Εὐρασθαι : ἐκποιήσασθαι· περιποιήσασθαι.
 Εὐρέσθαι : ἐκπορίσασθαι.
 Εὐρήματα : βουλεύματα.
 Εὐρήματα : οὐχὶ εὐρέματα.
 Εὐρησιεπής : ¹ καινολόγος.
 20 Εὐρεσιέπεια : εὐρεσιλογία.
 Εὐρεσιλόγος : φλύαρος· ἐτοιμολόγος.
 Εὐρήσεται : ἀντὶ τοῦ εὐρεθήσεται.
 Εὐρίζον : πλατὺ ² ὄν : ἢ καλὰς ρίζας χαρποιοῦς
 ἔχον.
 25 * Εὐωνον : εὐτελές.

¹ Εὐρησιεπής (sic) G. Bis e in seqq. servat Porsonus.

² πλατὺν

* Inc. f. 9. c. 1.

- Εὐώνυμον : λέγουσιν, οὐ μόνον ἀριστερόν· καὶ παρὰ
Θουκυδίδῃ πλεῖστον.
- Εὐωρεῖ : παίζει· μετεωρίζεται.
- Εὐωρία : ὀλιγωρία· εἴληπται δὲ ἐκ τῶν ἐναντίων.
- 5 Εὐωρία : ψιλῶς τὸ μὴ πάνυ φροντίζειν· ἀλλὰ ῥαθυ-
μότερόν¹ πως ἔχειν.
- Εὐωριάζειν : ἀφροντιστεῖν κατὰ ἀντίφρασιν· ὦρα²
γὰρ ἢ φροντίς.
- ³Εφα : εἶπεν.³
- 10 Ἐφάλια : παραθαλάσσια.
- Ἐφάμιλλον : ὅμοιον ἴσον.
- Ἐφάπαξ λέγουσιν.
- Ἐφάυλιζον : εὐτέλιζον.
- Ἐφάψασθαι : ἄρξασθαι· ψηλαφῆσαι.
- 15 Ἐφάψαι : ἐπὶ τοῦ ᾄσαι λέγουσι τὸν λελυμένον
ιμάντα τοῦ ὑποδήματος.
- Ἐφεδρεύει : ἐπικάθηται.
- Ἐφεδριάζειν : παιδιὰ τίς.
- Ἐφ' ἑαυτῆς : δι' αὐτῆς.
- 20 Ἐφεδρον : δίφρον τραπεζοειδές.
- Ἐφεδρος : ταυλιστῆς τρίτος· καὶ ἐνεδρεύων.
- Ἐφεῖτο : συνεχωρεῖτο.
- Ἐφεῖτο : ἐνετείλατο.
- Ἐφεκτοὺς τόκους : οἱ ἔγγραφοι τόκοι· οἷον ἐπεχόμενοι
- ¹ ὄν in litura, sed ejusdem, ut puto. Nempe fuerat
-έρως.
- ² Asperum G. ut hic.
- ³ εἶπεν videtur paullo recentioris. Porson. B. Certe
postea additum ab alio.

καὶ ὠρισμένοι· μὴ μέντοι προϊόντες μήτε συλλε-
γόμενοι.

¹ Ἐφεκτος τόκος : ὁ ἐπὶ τὸ ἕκτον τοῦ κεφαλαίου.

² Ἐφελκυστής : βοηθός.

5 Ἐφέζεται : ² ἐπικάθηται.

³ Ἐφέξει : σταθῆ· ἐφελκύσει.

⁴ Ἐφέσια γράμματα : ἐπῶδαί τινες δυσπαρακολού-
θητοι· ὡς καὶ Κροῖσον ἐπὶ τῆς πυρᾶς εἰπεῖν· καὶ ἐν
'Ολυμπία Μιλησίου καὶ Ἐφεσίου παλαιόντων,*

10 τὸν Μιλήσιον μὴ δύνασθαι παλαίειν, διὰ τὸ τὸν
ἕτερον περὶ τῷ ἀστραγάλῳ ἔχειν τὰ Ἐφέσια
γράμματα· φανεροῦ δὲ τούτου γενομένου καὶ
λυθέντων αὐτῶν, τριάκοντα τὸ ἐξῆς πεσεῖν τὸν
Ἐφέσιον.

15 Ἐφέσια : δυσπαρακολούθητα· ὡς Ἐφεσίων τινῶν
οὐσῶν ἐπαιδιῶν δυσπαρακολουθήτων, ὡς προ-
εῖρηται.

⁵ Ἐφέσια γράμματα : καὶ Ἐφέσια ἀλεξιφάρμακα·
ὀνόματα ἄττα καὶ φωναὶ ἀντιπάθειαν τινὰ φυσικὴν

20 ἔχουσαι.

⁶ Ἐφεσις : ἡ εἰς ἄλλο δικαστήριον ἐφιεμένη δίκη·
ὕπερ τοῦ κριθῆναι πάλιν· ἐγένετο δὲ Ἀθήνησιν ἐπὶ
τῶν ἐν τοῖς δήμοις ἀποψηφισθέντων· ἐφεῖσθαι γὰρ

25 λιτείας· καὶ εἰ μὲν ἐάλωσαν, ἐπωλοῦντο ὡς ξένοι·
εἰ δὲ μὴ, ἐπανήρισαν εἰς τοὺς ἐξ ὧν ἀπεψηφίσθησαν
δήμους.

¹ Ἐφ. sine accentu.

² Ἐφέζεται

* Inc. f. 9. c. 2.

- Ἐφεις : ἔπεμπον.
 Ἐφέσεις : ὄρμᾶς.
 Ἐφεις : ἐπιθυμία ὄρμη· ἔκκλητος αἵρεσις ἄλλου δικαστηρίου· καὶ μεταγωγή.
 5 Ἐφεις : ἡ ἐξ ἑτέρου δικαστηρίου εἰς ἕτερον μεταγωγή· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἔκκλητος καλεῖται· καὶ τὸ ἐφεῖναι δὲ ῥῆμα ἐξ αὐτοῦ.
 Ἐφέστιοι : αὐτόχθονες· σύνοικοι.
 Ἐφεστιασάμενος : εὐωχηθεὶς.
 10 Ἐφεστρίς : χλανίς.
 Ἐφεστρίδες : ἐπιβολαί.
 Ἐφέται : ἄνδρες οἵτινες περιόντες¹ ἐδίκαζον· ἐφέται δὲ ἐκλήθησαν, ἦτοι ὅτι ἐπὶ αἵματι δικάζουσιν· ἢ ὅτι ἐφεις παρ' αὐτῶν οὐ δύναται * εἰς ἄλλο δικαστήριον γενέσθαι· τούτέστιν ἔκκλητος.
 15 Ἐφέται : ἄνδρες ὑπὲρ πενήκοντα ἔτη γεγονότες· καὶ ἄριστα βεβιωκέναι ὑπόληψιν ἔχοντες· οἱ καὶ τὰς φονικὰς δίκας ἔκρινον· ἐκαλεῖτο δ' αὐτῶν τὰ δικαστήρια, Ἐφετῶν.
 20 Ἐφέται : οἱ δικάζοντες τὰς ἐφ' αἵματος κρίσεις· ἐπὶ Παλλαδίῳ καὶ ἐπὶ Πρυτανείῳ καὶ ἐπὶ Δελφινίῳ καὶ ἐν Φρεατοῖ· ἐφέται καλοῦνται.
 Ἐφετικός : ἐπιθυμητικός.
 Ἐφετίνδα : παιδιὰ τίς· ὅτ' ἂν ἄλλω προδείξαντες
 25 τὴν σφαῖραν, ἄλλω ἀφῶσιν.
 Ἐφεψιώμενοι : ² ἐμπαίζοντες καὶ ἐπισκώπτουτες.

¹ περιόντες, forsan recte.

* Inc. f. 9. c. 3.

² Accent. om.

Ἐφηβεία :¹ νεότης.

Ἐφηβος : παῖς νέος ἐν αὐτῇ τῇ ἀκμῇ ὅθεν ἐφηβεύων.

Ἐφηβον : καὶ τὴν παρθένον ἐνίοτε λέγουσιν.

Ἐφήδοιτο : τέρποιτο.

5 Ἐφήκα : ἔπεμψα.

Ἐφηκε : ἐπᾶνελθε· ἡ πρώτη ὀξεῖα.

Ἐφηλος : ἐφηλίδας ἔχων εἰς τὴν ὄψιν.

Ἐφηλον : καλοῦσιν ὡς ἡμεῖς.

Ἐφήγησις : ἐφήγησις ἐστὶ δίκη εἰσαγομένη ἀπὸ τῶν
10 ὑποδεξαμένων τὸν εἰργόμενον ὑπὸ τῶν νόμων ἐπι-
βαίνειν τῆς χώρας ὄον φυγάδα ἢ ἀνδροφόνον ἢ
ὅτ' ἂν τῶν δημοσίων τί κατέχειν δοκῇ τις κρύφα.

Ἐφημερία : ἡ πατρία· λέγεται δὲ καὶ ἡ τῆς ἡμέρας
λειτουργία.

15 Ἐφήμερος : πρόσκαιρος.

Ἐφηγεν : ἔδειξεν.

* Ἐφήπτο : ἐπεκρέματο· ἐπέκειτο.

Ἐφησθεῖεν : ἐπιχαρεῖεν.

Ἐφήσθη : ἔχάρη.

20 Ἐφθαλέου :² ἐφθοῦ· καὶ ἐφθοῦν· τὸ ὀπτοῦν.

Ἐφθάραι : φησὶ Θουκυδίδης καὶ τετάχεται πάντα
τὰ τοιαῦτα ἀρχαϊκά.

Ἐφιάλας :³ ἐπιβαλλόμενος.

¹ Ἐφηβια m. pr. (Quoties ita simpliciter manum primam noto, intellige mutatum esse a correctore ejusdem fere ætatis, quales multi in codice versati sunt.)

* Inc. f. 9. c. 4.

² Ἐφθαλέου et ἐφθοῦ per lenem, sed statim ἐφθοῦ factum.

³ Accent. om.

- Ἐφιεῖς : ἐπιπέμπων ἐπιβάλλων.
 Ἐφιέμενοι : ἐπιθυμοῦντες.
 Ἐφιερόν : Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ τριηραρχήματος· ἱερόν ἐστι τῶν ἰβ' θεῶν ἐν Βοσπόρῳ.
 5 Ἐφίεται : ἐπιθυμεῖ.
 Ἐφίετω : ἀνείτω.
 Ἐφιζάνει : ἐπικάθηται.
 Ἐφίζεται : ἐπικαθέζεται.
 Ἐφίησιν : ἐπιτρέπει.
 10 Ἐφικέσθαι : καταλαβέσθαι.
 Ἐφικνούμενος : καταλαμβανόμενος.
 Ἐφίκοντο : ἐφίψαντο.
 Ἐφικτόν : δυνατόν καταληφθῆναι.
 Ἐφίππιον : ἀγώνισμα ἐφ' ἵππων τρεχόντων.
 15 Ἐφιππον : Εὐπολις Αἰξίν.
 Ἐφλα : ἔθλα· ἐμάλασεν.
 Ἐφλιψεν : ἔθλιψεν.
 Ἐφοδουσάτωσαν : κατασκοπησάτωσαν.
 Ἐφόδια : τὰ πρὸς τὴν ὁδὸν ἐπιτήδεια ἀναλώματα.
 20 Ἐφοδος : ὁρμή.
 Ἐφόλκια : τὰ ἐκ περιττοῦ ἐπιφερόμενα τοῖς ἀποδημοῦσι σκεύη.
 Ἐφόλκια : καράβια μικρά· παρὰ τὸ ἔλκεσθαι ὑπὸ τῶν κωπηλατῶν ἢ τῶν μεγάλων πλοίων· καλοῦνται δὲ καὶ οἱ τῶν πόλεων τὰ ὄνια ἐπισκοπούμενοι.
 25 * Ἐφολκὰ² λέγοντες : ὡς Θουκυδίδης· ἀντὶ τοῦ ἐπαγωγά.

¹ Ἐφλιψεν

² Accent. om.

* Inc. f. 10. c. 1.

- Ἐφ' ὄρμῆν: ὁ ἐναντίος τοῖς πολεμίοις ἐφορμήσειεν.
 Ἐφορία: ἀγορὰ Ἀθήνησιν οὕτω λεγομένη.
 Ἐφ' ὄρμῆν: ἐν τῷ ἐφεδρεύειν· οὕτως Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.
 5 Ἐφορεία: ἡ ἐπὶ τῶν ὄρων² γιγνομένη προαγόρευσις· ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους.
 Ἐφορεία: ἐπισκοπή.
 Ἐφορος: ὁ πάντων ἐπόπτης καὶ θεωρὸς θεός.
 Ἐφορεύειν: ἐποπτεύειν.
 10 Ἐφοροί: ἐν Λακεδαιμόνι ἄρχοντες εἰσὶ, κληθέντες ἀπὸ τοῦ πάντα ἐφορᾶν.
 Ἐφ' ὅτῳ: ἐφ' ᾧ τινί.
 Ἐφρασεν: ἐμήνυσεν.
 Ἐφυ: ἐγένετο.
 15 Ἐφυγον κακὸν, εὖρον ἄμεινον: νόμος Ἀθήνησιν ἀμφιθαλῆ παῖδα ἐστεμμένον ἀκάνθαις μετὰ δρυῖνων καρπῶν, λίκνον βαστάζοντα ἄρτων πλέον, τοῦτο λέγειν· αἰνισσόμενον τὴν ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβολήν.
 20 Ἐφ' ὕδωρ: ἐπιμελητῆς κλεψύδρων ἐν δίκαις.
 Ἐφ' ὕδωρ: ἐν ταῖς πρὸς ὕδωρ δίκαις ἐλάγχανεν³ ὁ ἐπιμελήσομενος τούτου.
 Ἐφυδρος: ὕδωρ ἐπάγων.
 Ἐφύμνιον: τὸ ἐπὶ τῷ ὕμνω ἄσμα.
 25 Ἐφυντο: ἐνέφυσαν σφῶδρα· ἐπεβάλλοντο, ὥστε δοκεῖν συμπεφυκέναι.

¹ Ἐφορεῖα, et mox.

² ὄρων

³ ἐλάνχανεν

- Ἐφύπερθεν : ὑπὲρ ἄνω.
 Ἐφυρον : ἔβρεχον ἢ ἔπλυνον.
 Ἐφώδευσαν : ἐπέτρεχον.
 Ἐχέγγυον : πιστόν· καὶ ἀνέγγυον, ἄπιστον.
 5 Ἐχέγγυος : ὁ ἀσφαλῆς ἐγγυητής· ὁ διὰ * πίστεως ἄξιος.
 Ἐχε δὴ : ἀντὶ τοῦ ἄγε δὴ· ἢ ὄρα δὴ· πρόσεχε· ἢ τί τοιοῦτο.
 Ἐχεεν : ἔχασεν.
 10 Ἐχει αὐτὸν ὁ τοῦ θανάτου ζόφος χαλινώσας : ἀντὶ τοῦ τέθνηκεν.
 Ἐχεμυθία : σιωπὴ· μυστήρια.
 Ἐχεμυθεῖ : ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὸν λόγον.
 Ἐχέμυθον : μυστήριον κρύπτον· ἢ φρόνιμον.
 15 Ἐχέτλη : τοῦ ἀρότρου τὸ κράτημα.
 Ἐχελιδῶν : τόπος ἔχων ἵπποδρομον· ἀπὸ Ἐχέλου ὀνομασθεῖς.
 Ἐχθεζινόν : τὸ ἐχθεσινόν.
 Ἐχθές : καὶ μονοσυλλάβως χθές· ἄμφω Ἑλληνικά·
 20 καὶ χθιζινόν, καὶ ἐχθεζινόν.
 Ἐχθημα : μίσσημα.
 Ἐχθιζόμεθα : κακυνόμεθα· ἐχθραϊνόμεθα· ἢ ἐχθροὺς παρασκευάζομεν.
 Ἐχέφρων : συνετός.
 25 Ἐχηρώθησαν :² ἀνδρῶν ἐστερήθησαν· ἐχίρευσαν.
 Ἐχθαίνει : μισεῖ.
 Ἐχθιστος : ἐχθρότατος.

* Inc. à f. 10. c. 2.

¹ κρυπτόν² Ἐχερώθησαν

Ἐχθροδοπόν¹: ἐχθροποιόν.

Ἐχθόμενος: ἐχθρὸς ἢ μισούμενος.

Ἐχθος: ἔχθρα· μῖσος.

Ἐχῖνος: ἄγγος τί εἰς ὃ τὰ γραμματεῖα τὰ πρὸς τὰς
5 δίκας ἐτίθεντο· μνημονεύει δὲ Δημοσθένης τὸ ἄγγος τοῦτο· ἀλλὰ καὶ Ἀριστοτέλης καὶ Ἀριστοφάνης· ἦν δὲ καὶ πόλις ἣν μνημονεύει Δημοσθένης ἐν ἐΦιλιππικῶν· ἔστι δὲ τι καὶ ζῶον χερσαῖον, καὶ θαλάσσιον ὄστρειον.

10 Ἐχῖνος: καδίσκος τίς ἐστι χαλκοῦς· εἰς ὃν αἶ τε μαρτυρίαι καὶ αἱ προκλήσεις* ἔγγραφοι ἐνεβάλλοντο ὑπὸ τῶν δικαζομένων· καὶ κατεσημαίνοντο ἵνα μηδεὶς κακουργήσῃ περὶ τὰ ἐμβαλλόμενα.

Ἐχῖνος τὸν τόκον ἀναβάλλῃ: λέγεται ἐφ' ὧν τὸ ἀνα-
15 βάλλεσθαι πρὸς χειρόν² γίνεται· καὶ γὰρ οἱ χερσαῖοι ἐχῖνοι κεντούμενοι δοκοῦσιν ἀνέχειν τὸν τόκον· εἴθ' ὕστερον ὑπὸ τραχυτέρων τῶν ἐμβρύων κάκιον ἀπαλλάσσειν ἐν τῷ τόκῳ.

Ἐχῖνοι: οἱ μὲν χαλκοῖ· οἱ δὲ ἐκ κεράμου· εἰς οὓς
20 καθιᾶσιν οἱ διαιτηταὶ τὰ γραμματεῖα τῶν μαρτυριῶν, ἃ τινὲς ἐμαρτύρησαν· καὶ κατασημηνάμενοι μετὰ ταῦτα, εἰ ἐγκληθείη ἢ δίαιτα τοῖς δικασταῖς, ἐπεδίδων.

Ἐχόμενος: ἐγγύς· ἢ κατέχων.

25 Ἐχοντες: οἰκοῦντες.

Ἐχυρῶς: ἰσχυρῶς ἢ ἀσφαλῶς.

¹ Ἐχθροδοπὸν Porsonus, casu opinor: sine ρ G.

* Inc. σεις f. 10. c. 3.

² χείρονος

- Ἐχύρωσεν: ἰσχυροποίησεν.
 Ἐψειν: ¹ βάπτειν τὰς τρίχας.
 Ἐψεται: ἀκολουθήσει ἢ ἀκολουθεῖ.
 Ἐψημυθιῶσθαι: τὸ προστετρίφθαι τὸ πρόσωπον τρίμ-
 5 ματι λευκῶ.
 Ἐψητοί: πληθυντικῶς τὰ ἰχθύδια ὡς ἀφυῖαι καὶ
 μεμβράδες² Εὐπολις Αἰξίν· Καὶ τῆς λοιπάδος³
 ἔνεισι δ' ἔψητοὶ τινές.
 Ἐψιᾶσθαι: παίζειν.
 10 Ἐψιοῦσα: τροφὰς διδοῦσα χόνδρου⁴ καὶ τὰ ἔψητά·
 Αἰσχύλος Τροφοῖς· βιοτὴν αὐξίμον ἔψιοῦσα· Ἰπ-
 πώναξ.
 Ἐψυχαγώγησεν: ἐπήλπισε· παρεμυθήσατο ἢ ψυ-
 χὰς διὰ μαγγανείας τῶν τελευτησάντων ἀνή-
 15 γαγεν.
 Ἐωθινὰς δίκας: τὰς κρινούσας* ἐντὸς ἑνὸς δ' δραχ-
 μῶν.
 Ἐωθίως: χωρὶς τοῦ ἰ⁵ Ἀρχιππος· καὶ Ἀραρὼς ἔωθας⁶
 καὶ Θουκυδίδης ἢ ἑώθεσαν.⁷
 20 Ἐώκει: ὁμοία ἦν.
 Ἐώην: λέγουσι τὸ ἄφείην.
 Ἐώθουν: τὸ ἄθουν οὕτως λέγουσιν.
 Ἐωλοκρασία: ⁷ τὸ χθιζὸν βρωῖμα κυρίως.
 Ἐωλοκρασία: Δημοσθένης· αἴτιος δ' οὗτος, ἔωλο-

¹ Accent. om.² μεμβράδες³ λοιπάδος⁴ χόνδρου et βιοτην sine accent.⁵ Inc. f. 10. c. 4.⁶ Θουκυδίδης ἑώθεσαν⁷ τ'⁷ Hic et deinceps spiritum sic G.

κρασίαν τινά μου τῆς πονηρίας αὐτοῦ κατασκευάσας.¹

Ἐωλοκρασία: ἔθος ἦν τοῖς νέοις δειπνοῦσι καὶ νυκτερεύουσι καταχεῖν τῶν κοιμωμένων τῶν ἐώλων
 5 δείπνων τοὺς ζωμούς, πρὸς τὴν τοιαύτην παιδιὰν κεκραμένους· ἐγὼ δὲ μᾶλλον νομίζω πεποιῆσθαι τὸ ὄνομα ὑπὸ τοῦ ῥήτορος, ἀπὸ τῶν ἐώλων, ἃ ἐστὶν ἀρχαῖα· ὅτι πράγματα ἀρχαῖα συγκεράσας, κατηγορεῖ ὁ Αἰσχίνης.

10 Ἐωλον: ἐχθροσινόν· ψυχρόν· μάταιον· ἀνωφελέσ· ἀνίσχυρον.

Ἐωλον: τὸ μὴ πρόσφατον· ἀεὶ δασέως τὴν πρώτην συλλαβὴν· καὶ γὰρ διὰ τοῦ θ συναλείφεται.²

Ἐωνημένοι: ἀγοράσαντες· ἢ ἡγορασμένοι.

15 Ἐῶρα: ὑψωσις, ἢ μέταρσις.³

Ἐωρηθήτω: κρεμασθήτω.

Ἐωρέκη:⁴ τὸ πρῶτον πρόσωπον· ὡς ἐπεπόνθη⁴ καὶ ἐπεποιήκη⁴ καὶ ἡῖδη⁴ τὸ ἡῖδεν· Πλάτων τοῖς τοιοῦτοις χρῆται σχηματισμοῖς.

20 Ἐώρησις: κρέμασις.

Ἐωροκοπίαις: ὑψηλοφροσύναις.

Ἐώρων: οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι· τὸ δὲ * ἀνάλογον ἄρων· τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ ὀ ἀρχόμενα ῥήματα κατὰ τὸν ἐνεστώτα χρόνον, ἐπὶ τοῦ παρεληλυθότος ἢ ἀπ'
 25 αὐτοῦ τοῦ ὀ πάλιν ἀρχεται, ἢ ἀπὸ τοῦ ὦ· λέγουσι

¹ κατεσκευάσας

² συναλείφεται

³ μετάρσιος

⁴ ει pro η finali quater.

* Inc. λογον f. 11. c. 1.

δὲ ὄμως καὶ ὄρων ἄνευ τοῦ ε̄ οἱ νεώτεροι· Θουκυ-
δίδης δὲ μόνος ἐώρων.

*Εἰς : ἡ πρὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἀνατολῆς ὥρα.

*Εἰς : οὐχὶ ἡὼς τὸ Ἀττικόν ἐστι· Ξενοφῶν δὲ ἡὼς
5 λέγει ποιητικῶς κατακόρως ἐν Κύρου παιδείᾳ· ἦν
τε πρὸς ἡῶ, ἦν τε πρὸς ἐσπέραν.

*Εἰόνυχον : ἡμερονύκτιον.

*Εἴσατε : καὶ ἐώσατο λέγουσι· τὸ ἀνέτρεψε καὶ ἀπέ-
κλεισε τὴν θύραν.

10 *Εἰσφόρος : ἀνατολικὸς ἀστήρ· πρωϊνός· καλούμενος
Φωσφόρος.

Περὶ τῶν ἑνδεκα.

*Ενδεκα ἄνδρες ὑπὲρ τετταράκοντα ἔτη γεγονότες,
κλήρωι τὴν ἀρχὴν ταύτην ἐλάμβανον· ἐπεμελοῦν-
15 το δὲ τῶν ἐν δεσμοτηρίῳ· κλέπτας δὲ καὶ λω-
ποδύτας καὶ ἀνδραποδιστὰς, εἰ μὲν ἐπ' αὐτοφώρῳ
λάβοιεν, ἐκόλαζον θανάτῳ· εἰ δὲ ἀντιλέγοιεν, εἰς
κρίσιν καθίστων.

Τέλος σὺν Θεῶι τοῦ ε̄ στοιχείου.

20

* Ἀρχὴ σὺν Θεῶ ζ̄.

Ζαβρόν : πολυφάγον.

Ζάγρα : λοιδορίας εἶδος· οὕτως Τιμόστρατος.

Ζαγρεύς : ὁ Διόνυσος παρὰ ποιηταῖς· δοκεῖ γὰρ ὁ

* παιδῶ et ἦν bis.

Phot.

* Inc. f. 11. c. 2.

G

Ζεὺς μιγῆναι τηῖ Περσεφόνῃ· ἐξ ἧς χθόνιος Διόνυσος.

Ζάειρα : ἐπιβόλιον κατὰ τῶν ὤμων φερόμενον.

Ζαῆς :¹ μέγα· πολύ· λαμπρόν· ἢ ἰσχυρόν.

5 Ζαῆν ἄνεμον :² τὸν σφοδρῶς πνέοντα.

Ζάκορος : νεωκόρος· Μένανδρος Δις ἐξαπατῶντι—
οὐ Μεγάβυζος ἦν, ὅστις γένοιτο ζάκορος· καὶ ὁ
ὑπηρέτης· Λευκαδία· Ἐπίθες τὸ πῦρ ἢ ζάκορος
οὕτως· καλῶς³ ἢ ὁ ἱερεὺς ὁ τὸν ναὸν σαρῶν· κο-

10 ρεῖν γὰρ τὸ σαίρειν παρὰ Ἀττικοῖς.

Ζάκοτον : ἄγαν ὀργίλον· κότος γὰρ ἢ ὀργή.

Ζάλη : μεγάλη ἄελλα⁴ ἀπὸ τοῦ σφόδρα ἀλίζεσθαι·
καὶ ζάπλουτος ὁ σφόδρα πλούσιος· Πολιτεῖαι· ὄϊον
ἐν χειμῶνι ὑπὸ κονιορτοῦ καὶ ζάλης ὑπὸ πνεύματος
15 φερομένου ὑποτείχιον⁵ ὑποστάς· καὶ ἐν Τιμαίαι·
εἴτε ζάλη πνεύματος ὑπὸ ἀέρος φερομένη καταληφ-
θείη· συστροφὴν γὰρ καὶ συρμὸν βούλεται δηλοῦν·
τινὲς ἄνεμος λάβρος· πνεῦμα θορυβῶδες· Κλήμης·
δύναται ζάλη τίς εἶναι μεγάλη συστροφὴ ἀνέμου·

20 τινὲς ζάλην τὴν χάλαζαν.

Ζαμβύκη : μουσικὸν ὄργανον.

Ζάμολξις : Πυθαγόρα δουλεύσας, ὡς Ἡρόδοτος δ'·
Σκύθης· ὃς ἐπανελθὼν ἐδίδασκε περὶ τοῦ ἀθάνατον
εἶναι τὴν ψυχὴν· Μνασέας δὲ παρὰ Γέταις τὸν

¹ Accent. om.

² Dist. Ζαῆν : ἄνεμον τὸν

³ ἢ ζάκορος· οὕτως καλός·

⁴ Dist. Ζάλη μεγάλη : ἄελλα

⁵ ὑποτ. sine acc. G. Lege ὑπὸ τειχίον ut in Plat. Rep. vi.

Κρόνον οὕτω τιμᾶσθαι* καὶ καλεῖσθαι Ζάμολξιν.²
 Ἑλλάνικος δὲ ἐν τοῖς βαρβαρικοῖς νομίμοις φησὶν,
 ὅτι Ἑλληνικός τε γεγωνῶς τελετὰς κατέδειξε Γέ-
 ταις τοῖς ἐν Θράκῃ καὶ ἔλεγεν, ὅτι οὗτ' ἂν αὐτὸς
 5 ἀποθάνοι, οὐθ' οἱ μετ' αὐτοῦ ἀλλ' ἔξουσι πάντα
 ἀγαθὰ ἅμα δὲ ταῦτα λέγων, ὠκοδόμηι οἴκημα
 κατάγειον· ἔπειτα ἀφανισθεὶς αἰφνίδιον ἐκ Θρα-
 κῶν, ἐν τούτῳ διηγιᾶτο· οἱ δὲ Γέται ἐπόθουν αὐτόν·
 10 τετάρτῳ δὲ ἔτει πάλιν φαίνεται· καὶ οἱ Θραῖκες
 αὐτῷ πάντα ἐπίστευσαν· λέγουσι δὲ τινες ὡς ὁ
 Ζάμολξιν ἐδούλευσε Πυθαγόρῳ Μνησάρχου Σα-
 μίου· καὶ ἐλευθερωθεὶς ταῦτα ἐσοφίζετο· ἀλλὰ
 πολὺ πρότερός μοι δοκεῖ ὁ Ζάμολξιν Πυθαγόρου
 γενέσθαι· ἀθανατίζουσι δὲ καὶ Τερέτιζοι³ καὶ Κρό-
 15 βυζοὶ· καὶ τοὺς ἀποθανόντας ὡς Ζάμολξιν φασὶν
 οἴχεσθαι· ἤξιεν δὲ αὐθις· καὶ ταῦτα ἀεὶ νομίζουσιν
 ἀληθεύειν· θύουσι δὲ καὶ εὐωχοῦνται, ὡς αὐθις ἤξον-
 τος τοῦ ἀποθανόντος.

Ζάπλουτος : μεγαλόπλουτος.

20 Ζατῶσαι : ὑποπτεῦσαι.

Ζέα : λιμὴν Ἀθήνησιν.

Ζεῖλα :³ τὸν οἶνον οἱ Θραῖκες.

Ζεῖδαρον : τὴν πρὸς τὸ ζῆν δαρουμένην.

Ζειρά : ἦτοι σειρὰ, ὡς τινες· ἢ ἔνδυμά τι ὃ ἐπενεδύοντο⁴

25 μετὰ τοὺς χιτῶνας, ὥσπερ ἐφαπτίδας.

Ζειρά :³ ζώνης ἐστὶν εἶδος.

¹ χρόνον οὐ

² ζάμολξον

⁴ ἐπειδ.

* Inc. f. 11. c. 3.

³ Accent. om. ter.

Ζειραί: χιτῶνες ἀνακεκολαμμένοι ἢ ἀνάκωλοι
Ξενοφῶν· καὶ ζειρὰς μέχρι τῶν ποδῶν ἐπὶ τῶν
ἵππων* ἔχουσιν· ἀλλ' οὐ χλαμύδας.

Ζειρος: ἐνδύματος εἶδος.

5 **Ζέσας** θυμῶϊ: ἐξαφθεῖς τῆϊ ψυχῆϊ.

Ζέτνα: Φρύγιος ἢ λέξις· σημαίνει δὲ τὴν πύλην.

Ζευγῆσιον: ὃ ἐτέλει ὁ ζευγίτης· τρεῖς δὲ τάξεις Ἀθή-
νησιον ἦσαν· πεντακοσιομέδιμνοι· ἵππεῖς, οἱ ἵππᾶδα
τελοῦντες· καὶ τὸ θητικόν· οἱ μὲν πλουσιώτατοι

10 πεντακοσιομέδιμνοι ἐκαλοῦντο.

Ζεύγη: τὸ ἄκρον τοῦ ζυγοῦ· καθ' ὃ ἐντίθησι τοὺς
τραχήλους τὰ ζῶα.

Ζεύγη: ζυγός.

Ζεῦγμα: οὐ τὸ σχοινίον· ἀλλ' ἡ ἐζευγμένη σχεδία,
15 ἐν ποταμῶϊ ἢ θαλάττῃ· καὶ Θουκυδίδης ζ'· τὸ ζεῦγ-
μα τοῦ λιμένος.

Ζεῦγος: τὸ ἐκ δυοῖν τινῶν ζευγνύμενον· ἀλλὰ καὶ τὸ
ἐκ πλειόνων· καὶ γὰρ καὶ Ἰσοκράτης τέθριππον
ζεῦγος εἶπεν· καὶ Αἰσχύλος· Ζεῦγος τεθρίππων·
20 ὥστε καὶ ἐκ τεσσάρων, καὶ ἐκ πέντε ἢ, ζεῦγος
αὐτὸ καλοῦσιν.

Ζεῦγος ἡμιονικὸν ἢ βοεικὸν ζεύξαντες τὴν λεγομένην
κλινίδα, ἣ ἐστὶν ὁμοία διέδρωι, τὴν τῆς νύμφης μέθ-
οδον ποιοῦνται· παραλαβόντες δὲ αὐτὴν ἐκ τῆς
25 πατρῴας ἐστίας ἐπὶ τὴν ἄμαξαν, ἄγουσιν εἰς τὰ
τοῦ γαμοῦντος ἐσπέρας ἱκανῆς· κάθηνται δὲ τρεῖς
ἐπὶ τῆς ἀμάξης· μέση μὲν ἡ νύμφη· ἑκατέρου δέ
τε ὁ νυμφίος καὶ ὁ πάροχος· οὗτος δὲ ἐστὶ φίλος ἢ

† Accent. om. bis.

* Inc. πων f. 11. c. 4.

συγγενῆς ὁ μάλιστα τιμώμενος καὶ ἀγαπώμενος·
ἐπειδὴ* δὲ ἡ ἄμαξα ὄχημα ἐλέγετο, ὁ ἐκ τρίτου
παροχούμενος πάροχος ἐκλήθη· καὶ ἀπὸ ταύτης
τῆς συνηθείας, κὰν πεζοὶ μετίωσι τινὲς κόρην, ὁ τρί-
5 τος συμπαρῶν πάροχος λέγεται.

Ζεῦξις: Ἀριστοτέλης κατὰ τὸν Ἰσοκράτους χρόνον
ζωγράφον.

Ζευξίλειος: οἱ ὑπεζευγμένοι εἰσὶν οἱ λαοί.

Ζεὺς κτήσιος: ὃν καὶ ἐν τοῖς ταμείοις ἰδρύνοντο ὡς
10 πλουτοδότην.

Ζέφυρος: Λίψ ἄνεμος.

Ζῆ: ἀντὶ τοῦ ζῆθι· Εὐριπίδης.

Ζηλοτυπία: ζῆλος ἐξ ὑπονοίας· τοῦ ἄρρενος¹ κατὰ τῆς
οἰκείας γυναικὸς εἰς ἕτερον ἀσελγῆ ὑπόνοια.

15 Ζηλοτυποῦν: Αἰσχίνης ἀντὶ τοῦ μισοῦν· ζηλοῦν γὰρ
τὸ μακαρίζειν· ζηλοτυπεῖν δὲ, τὸ εἰς ἀπέχθειαν
ἐληλυθέναι.

Ζηλοῦ: μιμοῦ.

Ζηλῶ: μακαρίζω.

20 Ζηλωτός: μακαριστός· ἐπαινετός.

Ζητητής: ἀρχὴ τίς Ἀθήνησιν ἢ κατὰ καιροὺς καθ-
ισταμένη, εἶποτε τοὺς ἀδικοῦντας τι δημοσία²
δέοι ζητεῖν· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους.

Ζημίαν λαβεῖν: ἀντὶ τοῦ ζημιωθῆναι· οὕτως Σοφο-
25 κλῆς.

Ζήσει: ἀντὶ τοῦ ζήσεται.

Ζητηταί: ἀρχὴ τίς ἦν Ἀθήνησιν κατὰ καιροὺς καθ-

* Inc. δὴ f. 12. c. 1.

¹ Marg. γρ. ἀνέρος eadem manu.

² δημόσια

ισταμένη· πρὸς ἣν ἐμηνύοντο οἱ ὀφείλοντες χεῖ-
ματα τῇ πόλει καὶ μὴ ἀποδεδωκότες.

*Ζητεῖν: ἐπὶ τοῦ βούλεσθαι τιθέασιν Ἀττικοί· μὴ δὲ
σὺ ζήτηι τι πυθέσθαι.

5 Ζητήσεται: ἀντὶ τοῦ ζητηθήσεται.

Ζητρεῖον: τὸ τῶν δούλων κολαστήριον· Εὐπολις.

Ζητόρων: ζητητῶν.

Ζιβύνη: ὀλοσιόηρον ἀκόντιον· λόγχη· σπάθη.

Ζιγγοῦν: τὸ ὑποπίνειν Κίλικες· οὕτως Νικόστρατος.

10 Ζόφον: δύσιν.

Ζυγάδην: συνεζευγμένως.

Ζύγαστρον: κιβωτός· κυρίως δὲ ἡ ξυλίνη σορός· παρὰ
τὸ ἐζυγισθαι· οὕτως Εὐριπίδης· παρὰ Δελφοῖς δὲ
ζύγαστρον καλεῖται τὸ γραμματοφυλάκιον.

15 Ζύγιοι: ἐρέται τινὲς οὕτω καλοῦνται.

Ζυγόν: οὐδετέρως τὸ τῶν ὑποζυγίων.

Ζυγόν: ἐν μὲν τοῖς τραγικοῖς χοροῖς, τὸ ἐκ τῶν τριῶν·
ἐν δὲ τοῖς κωμικοῖς, τὸ ἐκ τῶν τεττάρων.

Ζυγός: τοῦ σανδαλίου τὸ συνέχον τοὺς δακτύλους.

20 Ζυγοδέσμος: ὁ ἱμᾶς τοῦ ζυγοῦ.

Ζυγομαχεῖ: στασιάζει· ὡς οἱ βόες ἐζευγμένοι· μετ-
ῆκται ἢ λέξις ἀπὸ τῆς τῶν βοῶν πρὸς ἀλλήλους
μάχης· ἐκεῖνοι γὰρ πολλάκις ὄτ' ἂν ἔλκωσι κάμ-
νοντες, ἐπερείδουσι τὸ βᾶρος πρὸς ἀλλήλους· κέχρη-

25 ται Ὑπερίδης.

Ζυγός: ἐν τοῖς τακτικοῖς, τὸ ἐκ παρεστηκότων ἀλ-
λήλοις πλήθος· ἐρετικὴ καθέδρα· τὰ τοῖς ξώοις ἐπι-

τιθέμενα· καὶ τὸν ζυγὸν ἐν* θαλάμῳ· τῶν μουσικῶν ὀργάνων ὁ πῆχυς· τὸ τὰς ἰσότητας διακρίνον σκεῦος· καὶ αἱ χηλαὶ τοῦ ἐν οὐρανῷ σκορπίου· καὶ ἡ ζυγοτρυτάνη· τρυτάνη δὲ τὸ στάσιμον· καὶ ὁ
 5 περικείμενος ἡμᾶς τοῖς δακτύλοις πλαγίοις ἐπὶ τῶν σανδαλίων.

Ζυγοφορούμενα : ἐν ζυγῳ̄ σταθμιζόμενα.

Ζυγώσω : κατέξω· δαμάσω.

Ζῦθος : οἶνος ἀπὸ κριθῆς.¹

10 *Ζωαρκῆ* : τὰ πρὸς ζωὴν ἀρκοῦντα.

Ζωάγρια : δι' ὧν λύτρων τὸ ζῆν περιγίνεται.

Ζωγρεῖ : ζῶντας λαμβάνει.

Ζωήν : τὴν κτῆσιν· τὴν οὐσίαν.

Ζῶμα : ὁ θώραξ καὶ τὸ περίζωμα.

15 *Ζῶμα* : χιτῶνος τί ζωστοῦ γένος· οὕτω Μένανδρος.

Ζωμεύματα : ὑποζώματα.

Ζωμίλη : ἄνηθον.

Ζωμὸς μέλας : ἡ λεγομένη αἱματία.²

Ζῶμα φαεινόν : τὸν χιτῶνα, ἀπὸ τοῦ ζώννυσθαι·

20 ἄλλοι δὲ τὸν θώρακα· οἱ δὲ κυρίως τὸ ζῶμα.

Ζώννυσθαι : καθοπλίζεσθαι.

Ζῶον : καὶ τὸ ἀληθινὸν καὶ τὸ γεγραμμένον λέγουσι.

Ζωοδότηρα : ζωὴν παρέχουσα.

Ζώπυρα : τοῦ ζῆν ποιητικά.

25 *Ζώπυρα* : Φυστητῆρες ὅθεν οἱ χαλκεῖς τὸ πῦρ φυσῶσι.

Ζώπυρα : λείψανα.

* Inc. f. 12. c. 3.

¹ ἀποκριθεῖς m. pr.

² Vox in litura, sed ejusdem.

Ζωπυρεῖ: ἀναζῆν ποιεῖ ἢ ἐκκαίει.

Ζωπυρῆσαι: ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τοῦ πυρός, ἐπὶ τοὺς ἐξ ἀρρωστίας ἀναρρωνυμένους¹ λέγουσιν οἱ Ἀττικοί.

5 * **Ζωπυρεῖα**:² φυσητήρια.

Ζώπυρον: πεπυρακτωμένον· ἔνθερμον.

Ζωπύρου τάλαντα: Ζώπυρος ὁ Πέρσης αἰκισάμενος ἑαυτὸν, Δαρείω Βαβυλῶνα εἶλεν, ὡς Ἡρόδοτος ἐν γ'· πιστευθεῖς ἀποστάτης εἶναι.

10 **Ζωπύρου τάλαντα**: Κρατῖνος ἐν Πυλαίᾳ· ταῦτον φησὶ³ Θεόπομπος, ἐν τῇ ὀγδόῃ τῶν περὶ Φίλιππον, Πέρσην ὄντα ὑπὸ φιλοτιμίας χαριζόμενον βασιλεῖ μαστιγῶσαι⁴ ἑαυτόν· καὶ τῆς ῥινὸς καὶ τῶν ὠτων ἀποστερήσαντα, εἰσελθεῖν εἰς Βαβυλῶνα· καὶ πιστευθέντα διὰ ταύτην τὴν κακουχίαν, καταλαβεῖν τὴν πόλιν· ἐκ μεταφορᾶς οὖν εἶπε τάλαντα καὶ ζυγά· οἷον εἴργα καὶ πράξεις.

Ζωροπόται: ἀκρατοπόται.

Ζωρότερον: ἀκρατότερον.

20 **Ζωστήρ**: ἢ ἐπάνω τοῦ θώρακος χρωῶνται.

Ζῶστρα: ἐνδύματα τινὰ ἀνδρῶν· οἷον χιτῶνας βαθεῖς.

Ζωφυτεῖσθαι: ζωογονεῖσθαι.

Ζώννυται: ἢ ζώνη.

Τέλος ζ̄.

¹ ἀναρρωνυμένους

² Ζωπύρια

⁴ μαστιγῶσας

* Inc. f. 12. c. 4.

³ τοῦτο φασί·

* Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἦ.

Ἦ: ἄντι τοῦ ᾠς, καθῶς.

Ἦ: βαρέως ἄντι τοῦ ἄρα.

Ἦ: χωρὶς τοῦ ν ἢ περισπωμένως, ἄντι τοῦ ἕα, ἤμην.²
5 καὶ παρῆ ἄντι τοῦ παρήμην· περὶ ψυχῆς· καὶ αὐτὸς οὐκ ἦ μυθολόγος·³ ἢ σὺν τωῖ ν.

Ἡῖα: δυσυλλάβως· τὸ ἐπορευόμεν, σὺν τωῖ ἰ γράφεται· οἱ γοῦν Ἰωνες ἦῖα λέγουσι· καὶ ἦισαν,⁴ τὸ ἦισαν· καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ οὕτως ἀναγνω-
10 στέον· ὅτι ἀκμάζοντές τε ἦισαν ἐς αὐτόν· οἱ δὲ Ἰωνες ἦισαν καὶ ἦσαν· Ἀριστοφάνης Ὀλκάσιν· Ἐπεὶ δ' ἐγενόμεν οἵπερ ἦ' ἐπὶ ξύλα.⁵

Ἡβαῖ: ἀκμάζει· σφριγαῖ.

Ἡβαιόν: μικρόν· ὀλίγον.

15 Ἡβάσκει: ἀκμάζει.

Ἡβη: νεότης· ἀκμή.

Ἡβηδόν: ἠβῶντας· ἢ τὰς στρατείας·⁶ ἢ ἀθρόον· ὅλα καθ' ἡλικίαν.

Ἡβήσαντες: ἀκμάσαντες.

20 Ἡ βούλονται: ⁷ καθὸ βούλονται.

Ἡβρυνόμεν: ⁸ διεχεόμεν.

Ἡβυλλιᾶν: ⁹ ἠβᾶν· ἀκμάζειν.

* Incip. f. 13. c. 1.

¹ Ἦ ² ἤμην ³ ἢ μοι ὁ λόγος

⁴ Ita primo, sed ab eodem mut. in ἦῖα λ. κ. ἦισαν.

⁵ ὀλκάσιν — οἵπερ ἐπιξύλα

⁶ Primo στρατιάς ⁷ Ἡβουλονται sine accentu.

⁸ Ἡβρυνόμεν — Ἡβυλλιᾶν

- ² Ἡγαλλεν : ἐθεράπευεν· Δίων ἐν 1^ο λόγῳ Ῥωμαϊκῶν
διὰ τε οὖν ταῦτα καὶ ὅτι τὸ θεῖον ἀκριβῶς ἠγάλλε·
κέχρηνται οὖν τῇ λέξει ταύτῃ ἄλλοι τε καὶ
Εὐνόμιος ὁ δυσσεβής.
- 5 Ἡγάμην : ἀπεδεξάμην.
³ Ἡ γάρ : ἀντὶ τοῦ οὐχ' οὕτως.
Ἡγάσαντο : ἐθαύμασαν.
Ἡγάσθην : ἐθαύμασα.
Ἡγγύα : ὠμολόγει δώσεις.
- 10 Ἡγγυάτο : ὁ λαμβάνων.
Ἡγειρα : παρώξυνα.
* Ἡγεῖσθέ ¹ μοι : ἄγετέ μοι.
Ἡγεμονεύω : ¹ διοικῶ.
Ἡγεμονία ¹ δικαστηρίου : Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ
- 15 Κτησιφῶντος· ἀλλὰ καὶ πρὸς ἄλλους τῶν ἀρχόν-
των ἐλαγχάνοντο δίκαι· τὰς δὲ ἀπενεχθείσας αἱ
ἀρχαὶ κατὰ τὸν αὐτῶν ἐκάστη νόμον εἰσήγον εἰς
δικαστήριον ἠγουμένη καὶ προεστῶσα· οἷον πρὸς
μὲν τὸν ἀρχοντα αἱ τῶν ὀρφανῶν καὶ τῶν ἐπι-
- 20 κλήριων· πρὸς δὲ τὸν βασιλέα αἱ τῆς ἀσεβείας·
πρὸς δὲ πολέμαρχον ἀπροστασίου τε καὶ ἀπρονο-
ησίου· πρὸς δὲ τοὺς θεσμοθέτας αἱ τῆς ξενίας τε
καὶ δωροξενίας καὶ συκοφαντίας· καὶ ψευδογραφῆς
καὶ ὕβρεως καὶ μοιχείας καὶ βουλευσεως καὶ
- 25 ἄλλων.
Ἡγεμῶν συμμορίας : Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησι-

* Inc. f. 13. c. 2.

¹ Per lenem ter.

φῶντος· ὁ προέχων πλούτῳ¹ καὶ διὰ τοῦτον τῶν
ἄλλων ἡγεμονεύειν ἐπειλημμένος.

Ἡγουμένου : Πολιτείας θ· ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἐρωτος
πάσαις ταῖς δορυφόροις ἡγουμένου· ἀντὶ τοῦ πασῶν
5 προηγουμένου τοῦ Ἐρωτος.

Ἡγρηγόρειν καὶ ἐγρηγόρειν :² φησὶ Μένανδρος.

Ἡγεμονία δικαστηρίου : τοῖς ἄρχουσιν οὐ πάσας
πᾶσιν ἐφέιτο δίκας εἰσάγειν· ἀλλὰ τῷ μὲν ἄρχοντι
τὰς τῶν ὀρφανῶν καὶ τὰς τῆς παρανοίας καὶ τὰς
10 τῶν ἀποκλήρων ἐπιδικασίας· τοῖς δὲ λογισταῖς τὰς
κατὰ τῶν ἀρξάντων εὐθύνας· τῷ μὲν τοι γε
βασιλεῖ τὰς τε φονικὰς καὶ τὰς τῆς ἀσεβείας·
καὶ ἂν τις ἰερωσύνης ἠμφισβήτει· πρότερον * δὲ
καὶ τὰς περὶ τῶν ἱερῶν τοῖς ἱερεῦσιν ἀμφισβητή-
15 σεις· προηγόρευε δὲ καὶ τῶν νόμων εἴργεσθαι τοὺς
ἐναντία· τῷ πολεμάρχῳ δὲ ὅσαι ἀποστασίου
γραφὴν ἔφερον· ἔτι μὲν καὶ ὅσα ὁ ἄρχων ἐν τοῖς
ἀστοῖς, ὁ πολέμαρχος τοῖς μετοίκοις διηίτει· οἱ
θεσμοθέται συκοφαντίας καὶ δάρων καὶ ὕβρεων
20 καὶ μοιχείας καὶ βουλεύσεως· τοῖς ἑνδεκα ὅσαι
ληστὰς καὶ λωποδύτας καὶ ἀνδραποδιστὰς εἰσά-
γουσι· τῷ στρατηγῷ περὶ τριηραρχίας καὶ ἀντι-
δόσεως· οὕτως οὖν διαιτοῦντες ἡγεμονίαν δικα-
στηρίου ἔχειν λέγονται· ἀλλὰ γὰρ ὁ βασιλεὺς καὶ
25 τῶν μυστηρίων ἅμα τοῖς ἐπιμεληταῖς προΐσταται·
ἔχει δὲ μόνος καὶ στέφανον.

¹ πλοῦτον

² -ορεῖν bis.

* Inc. ρον f. 13. c. 3.

Ἡγεμονικόν : ὁ νοῦς.

Ἡγήμων : Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· εἰς ἣν τῶν Μακεδονιζόντων· καὶ τῶν ἐπὶ δωροδοκία διαβεβλημένων.

5 Ἡγεν : ἐν Τιμαίῳ· ἠγεῖτο.

Ἡγέτης : ἠγεμών.

Ἡγημα : βουλή· γνώμη.

Ἡγημαι : λελόγισμαι· ἔσχον.

Ἡγμένος : τεθηρευμένος καὶ παντὶ πειθαρχῶν.

10 Ἡγήσιππος : οὗτός ἐστιν ὁ Κρώβυλος² ἐπικαλούμενος· οὗ δοκεῖ τισὶν³ εἶναι ὁ ζ' Φιλιππικὸς, Δημοσθένους⁴ ἐπιγραφόμενος.

Ἡγήσοιτο : προηγήσοιτο.

Ἡγητηρία : παλάθη⁵ ἦν σύκων· ἦν ἐν τῇ πομπῇ

15 τῶν πλυντηρίων φέρουσιν· ὅτι ἡμέρου τροφῆς πρώτης ταύτης ἠγήσαντο.⁶

* Ἡγήτορες : ἠγεμόνες.

Ἡγλαῖσμένη : χαίρουσα· λαμπруομένη.

Ἡ δέ : ⁷ ἀντὶ τοῦ ἢ αὐτῇ δέ.

20 Ἡδαξήσατο : ἐκνήσατο.

⁸ Ἡ δεῖ⁸ χελώνης κρέα φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν : τῆς χελώνης ὀλίγα κρέα βρωθέντα στρόφους ποιεῖ· πολλὰ δὲ καθαίρει· ὅθεν καὶ τὴν παροιμίαν Δῆμων·

¹ Per lenem ter.

² ἀρώβυλος

³ τις

⁴ φίλιππος δημοσθένης

⁵ Ἡγητηρία : παλλάθη⁹ σύκων, i. e. παλλάθη in παλλάθην statim ab eodem mutatum.

⁶ ἐγεύσαντο

* Incip. f. 13. c. 4.

⁷ Ἡδε

⁸ Ἡδέα

ἕτεροι δὲ ἐπὶ τῶν ἀποδύντων μὲν πρᾶγμα, στραγευσασμένων¹ δέ· φασὶ δὲ ταύτην Τερψίωνος εἶναι.

Ἡ δὲ αἰξ τὴν μάχαιραν· ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς ἐπιφερόντων κακόν· ἀπὸ Κορινθιακῆς παροιμίας· ἡ² αἰξ
 5 δοῦσα τὴν μάχαιραν· οὕτω γὰρ λέγεται· Κορινθίων γὰρ Ἡραι Ἀκραία³ θυόντων, ἣν λέγεται ἰδρῦσθαι Μήδειαν,⁴ οἱ τὴν παροχὴν μεμισθωμένοι, γῆ κρύψαντες τὴν μάχαιραν, ἐσκήπτοντο ἐπιλελῆσθαι· ἡ δὲ αἰξ αὐτὴν τοῖς ποσὶν ἀνεσκάλευσεν.

10 Ἡδεῖ· τέρπει· καὶ ἦδη· ἀντὶ τοῦ νῦν.

Ἡδη· ἀντὶ τοῦ πάλαι.

Ἡδη· ἀντὶ τοῦ ἠΐδειν· Εὐθύδημος· καὶ τῶν δὴ περὶ ψυχῆς· ἀλλὰ σχεδὸν μὲν τι ἦδη ὁ Κρίτων.

Ἡδη· πρὸ τούτου· λοιπόν· ἐγγὺς τοῦ παρόντος νῦν
 15 ἀτόμου· μέρος δὲ χρόνου ἢ τοῦ μέλλοντος· ἢ τοῦ παρεληλυθότος· ἦδη τὲ γὰρ βαδιεῖσθαι φαμέν· καὶ τὸ συνάπτειν τὸ νῦν· ἦδη τὲ βεβαδικέναι· οὐ πολὺ ἀφιστάντες τοῦ νῦν τὸν χρόνον.

Ἡδιστα· ἠδέως.

20 Ἡδίων· ἠδύτερος.

* Ἡδόμενος· ἀρεσκόμενος.

Ἡ δ' ὅς·⁵ οἱ μὲν περὶ Ἐρατοσθένην ἀντὶ τοῦ ἔφη δὲ ὅς· διὸ καὶ δασύγουσι τὴν ἐσχάτην· ἐντετάχθαι γὰρ ἄρθρον τὸ ὅς· καὶ ἡ⁵ ἀντὶ τοῦ ἔφη· ἀλλὰ περιμε-
 25 νοῦμεν, ἡ δ' ὅς ὁ Γλαύκων· καὶ ἦν δὲ ἐγώ· ἀντὶ τοῦ ἔφην δὲ ἐγώ· παρὸ δὴ καὶ Ἐρμιππος ἐν Ἀθηνᾶς

¹ στρατευσασμένων

² ἡ

³ κρέα

⁴ ἠιδειαν

* Inc. f. 14. c. 1.

⁵ ἡ ter.

Ἑγεμονικόν : ὁ νοῦς.

Ἑγήμων : Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· εἰς ἣν τῶν Μακεδονιζόντων· καὶ τῶν ἐπὶ δωροδοκία διαβεβλημένων.

5 Ἑγεν : ἐν Τιμαίῳ· ἡγεῖτο.

Ἑγέτης : ἡγεμών.

Ἑγημα : βουλή· γνώμη.

Ἑγημαι : λελόγισμαι· ἔσχον.

Ἑγμένος : τεθηρευμένος καὶ παντὶ πειθαρχῶν.

10 Ἑγήσιππος : οὗτός ἐστιν ὁ Κρώβυλος² ἐπικαλούμενος· οὗ δοκεῖ τισὶν³ εἶναι ὁ ζ' Φιλιππικὸς, Δημοσθένους⁴ ἐπιγραφόμενος.

Ἑγήσοιτο : προηγήσοιτο.

Ἑγητηρία : παλάθη⁵ ἢ σύκων· ἦν ἐν τῇ πομπῇ τῶν πλυντηρίων φέρουσιν· ὅτι ἡμέρου τροφῆς πρώτης ταύτης ἡγήσαντο.⁶

* Ἑγήτορες : ἡγεμόνες.

Ἑγλαῖσμένη : χαίρουσα· λαμπруνομένη.

Ἡ δέ : ⁷ ἀντὶ τοῦ ἢ αὐτῆ δέ.

20 Ἡδαξήσατο : ἐκνήσατο.

⁸ Ἡ δεῖ⁸ χελώνης κρέα φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν : τῆς χελώνης ὀλίγα κρέα βρωθέντα στράφους ποιεῖ· πολλὰ δὲ καθαίρει· ὅθεν καὶ τὴν παροιμίαν Δήμων·

¹ Per lenem ter.

² ἀρώβυλος

³ τισ

⁴ Φίλιππος δημοσθένης

⁵ Ἑγητηρία : παλλάθη⁹ σύκων, i. e. παλλάθη in παλλάθην statim ab eodem mutatum.

⁶ ἐγέσαντο

⁸ Incip. f. 13. c. 4.

⁷ Ἡδε

⁹ Ἡδέα

ἕτεροι δὲ ἐπὶ τῶν ἀποδύντων μὲν πρᾶγμα, στρα-
γευσαμένων¹ δέ· φασὶ δὲ ταύτην Τερψίωνος εἶναι.

Ἡ δὲ αἰξ τὴν μάχαιραν· ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς ἐπιφερόν-
των κακόν· ἀπὸ Κορινθιακῆς παροιμίας· ἡ² αἰξ
5 δοῦσα τὴν μάχαιραν· οὕτω γὰρ λέγεται· Κορινθίων
γὰρ Ἡραι Ἀκραία³ θυόντων, ἣν λέγεται ἰδρῦσθαι
Μήδειαν,⁴ οἱ τὴν παροχὴν μεμισθωμένοι, γῆ κρύ-
ψαντες τὴν μάχαιραν, ἐσκήπτοντο ἐπιλελῆσθαι·
ἡ δὲ αἰξ αὐτὴν τοῖς ποσὶν ἀνεσκάλευσεν.

10 Ἡδεῖ· τέρπει· καὶ ἦδη· ἀντὶ τοῦ νῦν.

¹ Ἡδη· ἀντὶ τοῦ πάλαι.

² Ἡδη· ἀντὶ τοῦ ἡϊδεῖν· Εὐθύδημος· καὶ τῶν δὴ περὶ
ψυχῆς· ἀλλὰ σχεδὸν μὲν τι ἦδη ὁ Κρίτων.

³ Ἡδη· πρὸ τούτου· λοιπόν· ἐγγὺς τοῦ παρόντος νῦν
15 ἀτόμου· μέρος δὲ χρόνου ἢ τοῦ μέλλοντος· ἢ τοῦ
παρεληλυθότος· ἦδη τὲ γὰρ βαδιεῖσθαι φαμέν· καὶ
τὸ συνάπτον τὸ νῦν· ἦδη τὲ βεβαδικέναι· οὐ πολὺ
ἀφιστάντες τοῦ νῦν τὸν χρόνον.

⁴ Ἡδιστα· ἡδέως.

20 Ἡδίων· ἡδύτερος.

* Ἡδόμενος· ἀρεσκόμενος.

⁵ Ἡ δ' ὅς· οἱ μὲν περὶ Ἐρατοσθένην ἀντὶ τοῦ ἔφη δὲ ὅς·
διὸ καὶ δασύνουσι τὴν ἐσχάτην· ἐντετάχθαι γὰρ
ἄρθρον τὸ ὅς· καὶ ἦ⁵ ἀντὶ τοῦ ἔφη· ἀλλὰ περιμε-
25 νοῦμεν, ἦ δ' ὅς ὁ Γλαύκων· καὶ ἦν δὲ ἐγώ· ἀντὶ
τοῦ ἔφην δὲ ἐγώ· παρὸ δὴ καὶ Ἐρμιππος ἐν Ἀθηνᾶς

¹ στρατευσαμένων

² ἡ ³ κρέα

⁴ ἡϊδειαν

* Inc. f. 14. c. 1.

⁵ ἡ ter.

γοναῖς ἤσιν ἀντὶ τοῦ φησίν· Ὁ Ζεὺς, δίδωμι
 Παλλὰς, ἤσι,¹ τούνομα· Ἀρίσταρχος δὲ τὸ μὲν
 ἦ δ' ὅς, ἀντὶ τοῦ ἔφη δὲ ὅς· τὸ δὲ ἦν δ' ἐγὼ, ἔφην
 δ' ἐγὼ· τὸ δὲ ἦ⁴ τῶν ἀρχαίων ἔφη εἶναι λεξειδίων·

5 Ὅμηρον δὲ οὐ κατὰ πάντα χρῆσθαι αὐτῷ· οὐδὲ
 σχηματίζειν ἀπ' αὐτοῦ· τὸ ἀνάλογον μὲν, ὡς ὄτ' ἀν-
 λόγου τελευτὴν σημαίνει· Ἡ καὶ κυανέησις ἐπ'
 ὄφρῦσι· καί· Ἡ καὶ⁵ ἐπ' Ἀντινώ· τοὺς δὲ μεθ'
 Ὅμηρον ἀδιαφόρως αὐτὸ τάσσειν.

10 Ἡ δ' ὅς· ἀντὶ τοῦ ἔφη δὲ οὗτος· καὶ ἀντὶ τοῦ ἔφη·
 τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικός· καὶ ἀντὶ
 τοῦ ἔφασαν· καὶ ἀντὶ τοῦ ᾧ φίλε· τοῦτο Χάρης
 μὲν φησι καὶ Κριτόλαος σημαίνει· διελέγχεται δὲ
 ὑπὸ πλειόνων.

15 Ἡδός· ἠδονή· ὄφελος.

Ἡδρασεν· ἐστήριξεν.

Ἡδουεπής· ἠδουλόγος.

Ἡδύλειον· ὄρος ἐστὶν ἐν Βοιωτία τὸ Ἡδύλειον.

Ἡδουλισμός· εἶδος τι κολακείας· καὶ Μένανδρος ἐν

20 Ἀλιεῖ κέχρηται τῷ ἠδουλίσειν.

Ἡδουπαθής· φιλήδονος· πάθει χαίρων.

Ἡδός· εὐήθης· ἐκάλουν δὲ οὕτω καὶ τοὺς ὑπομάρους.

* Ἡδύσματα· βρώματα· ἢ εὐοσμία.

Ἡδυντῆρες· ἄλεις· τινὲς δὲ λέγουσιν ἠδυντῆτες.

25 Ἡδύνθαι· ἠρτύσθαι.

¹ δίδωνω πολλάς φησι

² ἦ bis.

³ δ' om.

⁴ ἦ (sic)

⁵ ἦκε

⁶ Per lenem, sed mox asp.

* Inc. f. 14. c. 2.

- Ἡδύχρους : τὸ ἐν γάλατι ὑπάρχον ἀρνίον· καὶ μήπω γεγευμένον πῶας· ὃ καὶ ἠδύπνου λέγουσιν.
- Ἡέ : βαρυτόνως διαζευκτικὸς ¹ σύνδεσμος· Ἡὲ δια-
 τμηῆξαι ² κοῖλον δόρυ· περισπωμένως δὲ ἀπορη-
 5 ματικόν·³— περιπταίη μαχεούμενον ἢ καὶ οὐχί.
- Ἡει : πορεύεται.
- Ἡῖσαν : ἐπορεύοντο.
- Ἡ ἐν ὄδωι καθελών : ἀντὶ τοῦ ἐνεχθέντα ἐλών· τουτ-
 ἔστιν ἔν τινι ἐνέδρα καταβαλόν· Δημοσθένης ἐν
 10 τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους.
- Ἡετιωνεῖα·⁴ οὕτως ἐκαλεῖτο ἢ ἑτέρα τοῦ Πειραιῶς
 ἄκρα· ἀπὸ τοῦ κατακτησαμένου τὴν γῆν Ἡετίωνος.
- Ἡεμεν·⁵ ἠδαιμεν.
- Ἡεροφοῖτις : ἢ ἀοράτως ἐρχομένη· κατὰ τὸν ἀέρα.⁶
- 15 Ἡθάδων : συνήθων.
- Ἡ θέμις·⁷ ὡς νόμος· ὡς προσῆκον.
- Ἡθεῖος : παρὰ Ἰωσι νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον
 προσαγόρευσις.
- Ἡθεος·⁸ ἄφθαρτος πρὸς γυναῖκας.
- 20 Ἡθη : συνηθείας·— μετὰ τ' ἠθεα καὶ νόμον·⁴ ἵππων
 γράφεται καὶ ἔθη.
- Ἡθημένος·⁴ διυλισμένος· οὕτως Ἐπίλυκος.
- Ἡθμωδεῖν : ἀλγεῖν τοὺς ὀδόντας.
- Ἡθνευμαι : ἠκολάστηκα.

¹ διαζευκτικὸς² διατμηῆξαι³ ἀπορηματικόν⁴ Sine accentu ter.⁵ Sic, sine accentu.⁶ κατὰ τὰ ἔργα.⁷ Ἡθέμις : ὡς νόμους⁸ Sine acc. et sp.

Ἦθεσι: τοῖς συνήθεσι τόποις· ταῖς ἐξ ἔθους δια-
τριβαῖς.

Ἦθολόγος: θεατριστής.

Ἦια: τὴν τῶν ὄσπριων καλάμην· * οὕτως Ἐρατο-
5 σθένης· ὁ δὲ ποιητὴς ἀπλῶς ἔοικε βρώματα·
Θῶων παρδαλίων τε λύκων τ' ἦια πέλονται· καὶ
τὸν εἰς τὰς ναῦς ἐπισιτισμὸν ὁμοίως.

Ἦθέος: ὁ ὄραν γάμου ἔχων καὶ μηδέπω γεγαμηκῶς·
ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ἐπίγαμος.

10 Ἦια: βρώματα· καὶ τὸ ἐπορευόμεν.

Ἦκειν: ὁμοίος ἦν.

Ἦισμεν: ἔπιστάμεθα.

Ἦιόντι: καλὸν, αἰγιαλὸν ἔχοντι.

Ἦίονα: αἰγιαλὸν ὄχθον.

15 Ἦκειν: ἄντι τοῦ ἦκων.

Ἦκειν: τὸ ἐώκειν ἐπὶ γ' προσώπου· οὕτως Ἀριστο-
φάνης.

Ἦκαιρεῖσθε: ἐκωλύεσθε· καιρὸν οὐκ εἴχετε.

Ἦκεν: ἐφῆκεν.

20 Ἦκέσατο: ἰάσατο· ἐθεράπευσεν.

Ἦκιδωμένος: ἀκίδας ἔχων.

Ἦκισμένους: ἠφανισμένους.

Ἦκιστα: οὐδαμῶς· οὐχ ἦττον· καὶ Λιβάνιος φησὶν·
εἴ τινα ἄλλον τρόπον ὢν ἦκιστα ὤφθη μετελθῶν·

25 ἐν τῷ ὁ ἐπὶ τῇ φιάλῃ ἔμπορος· ἄντι τοῦ πάνυ.

Ἦκονήσατο: ἄντι τοῦ ἠκόνησεν.

* Inc. f. 14. c. 3.

¹ Ἦκειν

² Ἦισμεν

³ Ἦκειν

⁴ Ἦκειν

Ἡς :¹ ὑπάρχεις.

Ἡσαν :² ἐπίσταντο.

Ἠκόντων : ἀντὶ τοῦ ἠκέτωσαν.

Ἠκρωτηριασμένος : Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησι-
5 φῶντος· ἠκρωτηριασμένοι τὰς αὐτῶν ἕκαστοι
πατρίδας· ἀντὶ τοῦ λελυμασμένοι· οἱ γὰρ λυμαι-
νόμενοι τισὶν εἰόθασι περικόπτειν αὐτῶν τὰ ἄκρα·
τὸ μέντοι ἠκρωτηριασμένοι ἀντὶ τοῦ ἠκρωτηρια-
κότες.

10 Ἠκται : εἴλκυσται.

* Ἠκον δέ : ἐληλύθειν.

Ἠκω : ἦλθον.

Ἠκυὼν ἐπὶ τῆς φάτνης : παροιμία ἐπὶ τῶν μήτε
χρωμένων, μήτε ἄλλοις μεταδιδόντων.

15 Ἠλακάται : καλάμων ῥαβδία· ἀφ' ὧν καὶ τὰ κῶλα
τῶν σταχύων.

Ἠλακάτη : ἐργαλεῖον γυναικός.

Ἠλασεν :³ ἔσκαψεν· ἔπληξεν.

Ἠλαστρημένον : τὸν περιεφθαρμένον καὶ περιπεπ-
20 λανημένον.

Ἠλεᾶτο :³ ἔθαλπεν.

Ἠλέκτραι : τὰ ἐν τοῖς κλινόποσι τῶν σφιγγῶν
ὄμματα.

Ἠλεκτρον : ἀλλότυπον χρυσίον μεμιγμένον ὑέλαι
25 καὶ λιθία.

Ἠλέκτρων : τῶν ἐν ταῖς κλίταις ποικιλλομένων.

¹ Sic.

² Ἡσαν vel Ἡσαν

* Inc. f. 14. c. 4.

³ Sine accentu bis.

Phot.

- Ἡλέκτωρ : ὁ ἥλιος.
- Ἡλιόμην : ἡλισμένος ἡμην.
- Ἡλεγχον : ἐφανεροποιοῦν ἢ ἀνέκρινον ὡς Ξενοφῶν.
- Ἡλεις :¹ ἡληθες.
- 5 Ἡλιαῖα : τόπος Ἀθήνησιν, εἰς ὃν συνάγεται δύο δικαστήρια, ὅτ' ἂν χίλιοι δικάζωσιν ὧν προέστηκεν εἷς γραμματεὺς.
- Ἡλιαῖα : καὶ ἡλιάζεσθαι ἡλιαῖα μὲν ἐστὶ τὸ μέγιστον δικαστήριον Ἀθήνησιν ἐν αἷ τὰ δημόσια
- 10 τῶν πραγμάτων ἐκρίνετο, χιλίων δικαστῶν ἢ χιλίων καὶ πεντακοσίων συνιόντων· συνίασι δὲ οἱ μὲν χίλιοι ἐκ δυοῖν δικαστηρίων· οἱ δὲ χίλιοι πεντακόσιοι ἐκ τριῶν.
- Ἡλίβατον : ὑψηλόν· ἄβατον ἢ ἐστὶν ἀλεῖν² βαίνοντα· ἢ ὅπου ἥλιος πρῶτον* βάλλει· ἀλλ' βεβηκυῖαν· Στησιχορος δὲ Τάρταρον ἡλίβατον βαθὺν λέγει· ἔνιοι ἡλίφατον ἀποδιδόασιν, ἡλίω φαινόμενον.
- Ἡλίβατος : ὑψηλή· ἐφ' ἣν πρῶτον διὰ τὸ ὕψος ὁ
- 20 ἥλιος βαίνει.
- Ἡλίθιος : ἄφρων· ἢ σκληρός· ἢ ἀναίσθητος.
- Ἡλίκον : μέγα· πηλίκον.
- Ἡλικία τῆς πόλεως : ἀντὶ τοῦ ἐν ἡλικία οἱ νέοι οὕτω Λυσίας καὶ Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.
- 25 Ἡλινδῆμενον : ἀντὶ τοῦ ἀνεστραμμένον· Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Φορμισίου ὅπη Ἰσοκράτης καλινδεῖσθαι λέγει.

¹ Sine accentu.² ἀλεῖν

* Inc. τον f. 15. c. 1.

- Ἡλιος : ὄνομα κύριον Ἀθηναίου τινός.
 Ἡλισγημένος : μεμιασμένος· μεμολυσμένος· ἤρτυ-
 μένος.
 Ἡλίσκον : τὸν μικρὸν ἥλον· Ἀριστοφάνης.
 5 Ἡλίσκοντο :¹ ἐπορθοῦντο·² ἠλέγχοντο.
 Ἡλίσμην : ἠλισμένος ἡμην.
 Ἡλιτόμηνον : τὸ παρὰ μῆνα γεννηθέν.
 Ἡλιωμένος : ἐπικεκαυμένος.
 Ἡλύγη :³ σκιά· σκέπη· καὶ ἐπηλυγησάμενος παρὰ
 10 Πλάτωνι τὸ προβαλόμενος καὶ ἐπισκιασάμενος.
 Ἡ Λύκου δεκάς : Λύκος Ἀθήνησι πρὸς τῷ δικασ-
 στηρίῳ ἤρωσ· μορφὴν ἔχων θηρίου· δεκάς δὲ τὸ
 δεκάζεσθαι· πρὸς ὃ ἡ παροιμία· καὶ οἱ πρῶτοι
 δικασταὶ πρὸς τῷ λυκοειδεῖ ἤρωϊ ἐκλήθησαν.
 15 Ἡλύσιον : ἱερὸν περίοδον· οἱ δὲ περὶ Αἴγυπτον· οἱ δὲ
 περὶ Λέσβον· οἱ δὲ τὸ κεκεραυνωμένον χωρίον ἢ
 πεδίον· τὰ δὲ τοιαῦτα ἐστὶν ἄβατα· καλεῖται δὲ
 καὶ Ἐνηλύσια·⁴ Πολέμων δὲ Ἀθηναίους * φησὶ τὸ
 κατασκαφὴν χωρίον καλεῖν.
 20 Ἡλυσις : πορεῖα.⁵
 Ἡλω τὸν ἥλον⁶ ἐκκρούεις : ἀντὶ τοῦ ἀμαρτήματι τὸ
 ἀμάρτημα σπεύδεις ἐξελάσαι.
 Ἡλω : ἐλήφθη· εφανερῶθη· ἐπορθήθη.
 Ἡλωσαν : ἐνικήθησαν· ἐλήφθησαν.
 25 Ἡμαθόεντος : ἀμμώδους.

¹ Per lenem.² ἐπόρθουν³ Sine spiritu.⁴ Nescio an G. ἐπηλίσια

* Inc. ους f. 15. c. 2.

⁵ πορεῖα⁶ Ἡλωτὸν ἥλιον

- Ἡμαρ : ἡμέρα.
 Ἡματα : ἡμέρας ἢ ἱμάτια.
 Ἡμάλαπτεν : ἔκρυπτεν ἢ φάνιζεν.
 Ἡμέδιμνον : τὸ ἡμιμέδιμνον.
 5 Ἡμεδαπῶν : ἰδίων ἐγχωρίων αὐτοχθόνων δάπεδον γὰρ τὸ ἔδαφος ὅθεν καὶ τὸ ποδαπὸς, ἀντὶ τοῦ ποῦν λαμβάνεται ἢ ποίας χώρας ἢ τῶν πατρίδων.
 Ἡμείβετο : ἀνταπεκρίνετο.
 Ἡμείφθη : ἠλλάγη.
 10 Ἡμεῖψα : ἠλλαξα.
 Ἡμένη¹ πελειάς : παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπλουστέρων καὶ ἀκακοήθων ταπτομένη κατ' ἀντεξέτασιν τῶν παλευτριῶν² αἱ ἐξιπτάμεναι ἄλλας προσάγουσιν.
 Ἡ μὲν κλέος, ἢ δὲ καὶ ἦσθα : παροιμία ἐπὶ τῶν
 15 ὁμοίων τῇ περὶ αὐτῶν φήμη.
 Ἡμερίδα : τὴν ἄμπελον οὕτως Ἀριστοφάνης.
 Ἡμεροδρόμος : ὁ ἥλιος λέγονται δὲ καὶ οἱ ἐν ταῖς βασιλικαῖς διατάξεσι ταχύτατα διακονούμενοι.
 Ἡμεροκάλλες : ἄνθος σπειρόμενον ὁ Δίδυμος οὐκ
 20 ἔστι δὲ ἄνθος, ἀλλὰ φοινικοῦν ἔριον διαπεποικιλμένον, ὡς χρᾶνται πρὸς τὰς ἱερουργίας* Ἀθήνησιν ὡς Θεόδωρος ὁ παναγῆς προσαγορευόμενος ἐν τῷ α' περὶ τοῦ Κηρύκων γένους καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ ὀνόματος ἀποδιδούς· γράφει δὲ καλεῖται
 25 ἡμεροκαλλὲς διὰ τὸ πεπλῦσθαι καὶ βεβάφθαι καὶ εἰργάσθαι ἐν μιαῖ ἡμέρᾳ· κάλλη δὲ προσαγορεύεται τὰ ἄνθη.

¹ Per lenem.² πλευτρίδων

* Inc. f. 15. c. 3.

- Ἡμερόλεγδον : τὸ καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἐξαριθμεῖν.
 Ἡμερῶα : ἡμεροφυλάκια.
 Ἡμερωρεῖν :¹ ἡμεροφυλακεῖν.
 Ἡ μὴν : ὄντως δὴ· καὶ ἀλλ' οὖν² καὶ ἀλλ' ὅμως.
 5 Ἡμιδιπλοῖδιον :³ γυναικεῖον βραχὺ περίβλημα· ὃ
 ἐνδον φοροῦσιν ὑπὸ τὸν μηρόν.
 Ἡμιδαῆς : ἡμίκαυστος.
 Ἡμιδαπῆς : ἡμιτελής.
 Ἡμίεκτον : τὸ ἕκτον μέρος τοῦ μεδίμνου.
 10 Ἡμιθνήτα : τὸν ἡμιθάνατον.
 Ἡμίεκτον καὶ ἡμιμέδιμνον : τοῦ μεδίμνου ἔχοντος
 χοίνικας μῆ', τὸ ἡμιμέδιμνον δηλονότι κδ' εἶχεν·
 ἡμίεκτον δὲ τὸ χωροῦν ὄ χοίνικας· τὸ γὰρ ἕκτον
 χοίνικες ἦ'.
 15 Ἡμιλλᾶτο : ἡπείγετο.
 Ἡμιμάλλονες : μαινάδες· Νύμφαι ἢ Βάκχαι.
 Ἡμιμέδιμνον : μέτρον χωροῦν ἡμισυ μεδίμνου· τουτ-
 ἔστι χοίνικας κδ'.
 Ἡμῖν : ἀντὶ τοῦ ἡμᾶς.
 20 Ἡμιολία : ληστρικὸν πλοῖον· οὗ τὸ ἡμιόλιον μέρος
 ψιλῶν ἐρετῶν ἐστι, πρὸς τὸ ἀπ' αὐτοῦ μάχεσ-
 θαι· τριημιολία δὲ, οὐ τριπλασία ταύτης, ἀλλὰ
 τριήρης.
 * Ἡμιολία :⁴ τὸ ἡμισυ τοῦ κεφαλαίου.
 25 Ἡμιολίας : ἡμίσεας.
 Ἡμιολασμός : Ἀντιφῶν· ἀντὶ τοῦ τὰ ἡμιόλια δοῦναι·

¹ Ἡμερώρειν² ἀλλοῦν³ Ἡμιδιπλοῖδιον

* Inc. f. 15. c. 4.

⁴ Ἡμιόλια

ἡμιόλιος δέ ἐστιν ἀριθμὸς, ὁ ἔχων ἄλλον ὅλον καὶ τὸ ἡμισυ αὐτοῦ.

Ἑμιόποι : κυρίως ἡμιτέλειοι αὐλοί.

Ἑμιπέλεκα : αἱ μονόστομοι ἀξίνοι.

5 Ἑμιτύβιον : δίκροσσον Ἀριστοφάνης Πλούτω

Ἐπειτα καθαρὸν ἡμιτύβιον λαβών.

Ἑμιφόριον : ἡμισυ ἱματίου.

Ἑμμένοι : συνημμένοι.

Ἑμοιρηκῶς : μὴ μετέχων.

10 Ἑμπέσχετο : περιεβάλλετο.

Ἑμορος : ἄμοιρος.

Ἑμόριξεν : ἄμοιρον ἐποίησεν.

Ἑμων : ἐθέριζον.

Ἑμύναθον : ἡμυνα.

15 Ἑμπείχετο : περιεβέβλητο.

Ἑμπλάκομεν : ἡμάρτομεν.

Ἑμφιέσθαι : τὸ περιβεβληθῆσθαι.

Ἑν : ἡμην.

Ἑν : ἀντὶ τοῦ ἦσαν.

20 Ἑν : ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχεν.

Ἑν : ἀντὶ τοῦ ἡμην τὸ δὲ παλαιὸν ἔλεγον τὸ ἦμην (ἦ)¹ κατὰ συναλιφῆν,² οἶον ἦα καὶ ἦα.

Ἑν : ἀντὶ τοῦ ἦ τοῦ ὑποτακτικοῦ.

Ἑν : δασέως ὅτ' ἂν ἠθικῶς λέγηται· οἱ δὲ παλαιοὶ
25 ἐν Μενάνδρῳ Αὐτὸν τιμωρομένῳ τὸ δὲ ψιλὸν
ἀντὶ τοῦ ἰδοῦ Ἀλλ' ἦν χιτῶν σοι.

Ἑνδανεν : ἦρεσκεν.

¹ ἦ abest G.

² συναλειφῆν

- Ἐνδράθησαν : ἀνδράσιν ὠμίλησαν· ῥούτως Δίων πολ-
λάκις ἐχρήσατο.
- Ἐναυε πῦρ : λέγουσι τὸ ἦπτε πῦρ.
- * Ἐνας : ἰ κόψας.
- 5 Ἐν δ' ἐγὼ : ἀντὶ τοῦ ἔφην ἐγὼ· τάττεται καὶ ἐπὶ
ἀνδρὸς καὶ γυναικός.
- Ἐνδρωμένη : παρθένος ἢ γεγαμημένη.
- Ἐνεμόεσσαν : ὑψηλήν.
- Ἐνεγκα καὶ ἦνεγκον : ἄμφω λέγουσι· τὸ μὲν ἀπὸ
10 τοῦ ἐνέγκαι· τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐνεγκεῖν.
- Ἐνέγκατο : ἀντὶ τοῦ ἦνεγκεν.
- Ἐνείχετο : καὶ ἠνώχλει· καὶ ἠκηκόει καὶ ἠντιβόλει·
κοινὸν τῶν Ἀπτικῶν ἰδίωμα.
- Ἐνίκα ἀνταποδίδεται τῷ τηνικαῦτα² καὶ τηνικάδε·
15 σημαίνει δὲ τὸ μὲν ἠνίκα, καθ' ἣν ἄραν· τὸ δὲ
τηνικαῦτα, κατ' ἐκείνην τὴν ἄραν· ὁμοίως δὲ καὶ
τὸ ὅτε δηλοῖ καὶ τότε· τὸ³ δὲ ὀπηνίκα, καθ' ὁποίαν
ἄραν.
- Ἐνίαι : λῶροι χαλινῶν.
- 20 Ἐνίοχοι : οἱ εὐπορώτατοι Ἀθήνησι κατελέγοντο·
ἀρματοτροφήσοντες ὥσπερ οἱ ἰππεῖς.
- Ἐνιόχους : τοὺς ἀκροκέρους κάλους· οὓς νῦν ἐκφόρους
λέγουσιν.
- Ἐνυστρον : ἡ πρώτη κοιλία τῶν μαρυκουμένων
25 ζώων.
- Ἐνυστρον : τὸ παχυμερὲς τῆς κοιλίας ἔντερον· ὡς εἰς

* Inc. f. 16. c. 1.

1 Sine accentu.

2 Ἐνίκα ἀνταποδίδεται : τοτηνικαῦτα

3 καὶ τότε δέ· ὀπ.

- τρία τέτμηται ἢ γαστήρ ἤνυστρον ἐχῖνον κεκρύφαλον.
- Ἡόνησας : κατήντησας ἔλουσας τάχα καὶ τοὺς αἰγιαλοὺς ἠΐονας φασί, παρὰ τὸ ἐπικλύζεσθαι.
- 5 Ἡοῦς : ὄρθρου ἡμέρας ἀνατολῆς.
- Ἡπάτησεν : ἐπλάνησεν.
- Ἡπήτην : οὐδεὶς εἶρηκε τῶν Ἑλλήνων οὐδὲ ἠπήτριαν ἀλλὰ ἀκέστριαν.
- Ἡπειρον : τῷ Ἰσοκράτει σύνηθές ἐστι τὴν ὑπὸ βα-
- 10 σιλεῖ τῶν Περσῶν * γῆν οὕτω καλεῖν.
- Ἡπειρος : χέρσος γῆ· οἶον ἄπειρός τις οὔσα· ἠπειρος δὲ λέγεται παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἢ γῆ καταχρηστικῶς· κυρίως δὲ ἢ εἰς ἄπειρον ἐκβάλλουσα, ὡς Εὐριπίδης· Ἡπειρον εἰς ἄπειρον ἐκβάλλων πόδα.
- 15 Ἡπιάλος : ὁ ριγοπύρετος.
- Ἡπιάλης : ἐπιάλης· ὁ πνιγαλίων ὑπό τινων.
- Ἡπιόδωρος : ἠπία καὶ προσηνῆ δωρουμένη χρηστή.
- Ἡπιος : πρᾶος ἢ λιπαρός.
- Ἡ Περγαῖα Ἄρτεμις : τάσσεται ἐπὶ τῶν ἀγυρτῶν
- 20 καὶ πλανητῶν παρόσον καὶ ἡ θεὸς ἐν αὐτῇ.
- Ἡ ποθεν : ἀμόθεν· οὕτως Ἀριστοφάνης.
- Ἡ που : ἄρα γε.
- Ἡ που : ἴσως· σχεδόν.
- Ἡ που γε : πολλῶι πλέον.
- 25 Ἡράκλεις : ἐπίφθεγμα θαυμαστικόν· τὸ δὲ Ἡρακλῆς κλητικὴ πτῶσις· ὥσπερ τὸ ὦ Δάματερ τοῦ Δήμητερ διαφέρει· ἐπικαλοῦνται δὲ καὶ τοὺς Ἡρακλεί-

* Inc. f. 16. c. 2.

δας ὁμοίως· Μένανδρος· Ἄλλ' Ἡρακλεΐδαι καὶ θεοί.

- Ἡράκλεια : πολλῶν ὄντων τῶν κατὰ τὴν Ἀττικὴν Ἡρακλείων, Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου·
 5 ἤτοι τῶν ἐν Μαραθῶνι ἢ τῶν ἐν Κυνοσάργει μνημονεύει· ταῦτα γὰρ διὰ τιμῆς μάλιστα ἦγον Ἀθηναῖοι.
- Ἡρακλείαν λίθον : τινὲς τὴν μαγνήτιν¹ ἀπέδωσαν διὰ τὴν Ἡρακλείαν τῆς Μαγνησίας· ἐνιοὶ² δὲ, ὅτι
 10 ἢ μὲν ἐπισπωμένη τὸν σίδηρον, Ἡρακλεῖτις· ἢ δὲ μαγνήτις³ ὁμοία ἐστὶν ἀργύρῳ [ὁμοία ἐστὶν] ὡς Εὐρ. Οἶν.— τὰς³ βροτῶν Γνώμας σκοπῶν, ὥστε
 * μαγνήτις¹ λίθος, τὴν δόξαν ἔλκει καὶ μεθίστησιν πάλιν· οὐ λέγει νῦν ὑπὸ τῆς μαγνήτιδος¹ λίθου τὸν
 15 σίδηρον· ἀλλὰ τὴν τῶν θεωμένων δόκησιν ἔλκεσθαι πλανωμένην⁴ ὡς ἐπὶ ἀργύρῳ.
- Ἡράκλεια λουτρά : τὴν Ἀθηναῖαν ἐν Θερμοπύλαις κατιόντι Ἡρακλεῖ ἀνεῖναι· οἱ δὲ ἐν Σικελίᾳ τὰς Νύμφας· οἱ δὲ αὐτὸν αὐτὰ κατασκευάσαι.
- 20 Ἡρακλεῖότης λίθος : ὁ ὑφ' ἡμῶν μάγνης ὁ ἐπισπώμενος τὸν σίδηρον· Ἡρακλεία γὰρ ἐλέγετο ἡ Μαγνησία.
- Ἡρακλεῖδην : τὸν Ἡρακλέα οὕτως ἔλεγον.
- Ἡραρεν : ἤρμωσεν.
- 25 Ἡρασάμην : ἠράσθη.

¹ i pro η quater ; ultimo loco et Porsonus.

² εἶναι

³ ὡς εὔροι νῦν τὰς

• Inc. f. 16. c. 3.

⁴ πλανώμενον

- Ἦρας δεσμούς ὑπὸ υἱέος : Πολιτείας β' οὕτω
 γραπτέον· παρὰ Πινδάρῳ γὰρ ὑπὸ Ἠφαίστου
 δεσμεύεται ἐν ταῖς ὑπ' αὐτοῦ κατασκευασθέντι
 θρόνῳ· ὃ τινες ἀγνοήσαντες γράφουσιν ὑπὸ Διὸς¹
 5 καὶ φασὶ δεθῆναι αὐτὴν ἐπιβουλεύσασαν Ἠρακλεῖ
 Κλήμεντος ἢ ἱστορία· καὶ παρ' Ἐπιχάρμῳ ἐν
 Κωμασταῖς ἢ Ἠφαίστῳ.
 Ἦραον² τεῖχος : χωρίον ἐστὶν ἐν Θράκῃ ὑπὸ Σαμίων
 δὲ ὠκίσθη.
 10 Ἦρᾶτο : εὐξάτο.
 Ἦρδαλωμένος : λεπρὸς καὶ μεμιασμένος.
 Ἦρδεν : ἀντὶ τοῦ ὕγραινεν, διέβρεχε.
 Ἦρέμα³ : ἀτρέμα· πράως⁴ ἡσυχῇ ἢ γὰρ ἡρεμία
 ἡσυχία.
 15 Ἦρετο : ἠρώτησεν.
 Ἦρεφεν : ἐστέγαζεν.
 Ἦρειδε : σφοδρῶς κατηγορεῖ· ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων.
 Ἦρία : οἱ τάφοι· φασὶ δὲ τινες κοινότερον μὲν πάντας
 τοὺς τάφους * οὕτως ὀνομάζεσθαι· κατ' ἐξαίρετον
 20 δὲ τοὺς μὴ ἐν ὕψει ἀνοδομημένους· ὀνομάσθαι δὲ
 παρὰ τὴν ἔραν.
 Ἠρηκότες⁵ : πεπορθηκότες.
 Ἠρημένον : ἐπικριθέν· ἐκλελεγμένον.
 Ἠρήριστο : ἤρμοστο.

¹ διὸς prope evanuit.

² Sic P. Ἦραον G. accentu et sp. vel omissis vel evanidis.

³ Ἦρέμα et mox ἡρεμία

⁴ πρ vix legi possunt.

* Inc. f. 16. c. 4.

⁵ Per lenem.

- Ἑρθη : ηὐξήθη· ὑψώθη.
 Ἑρι : ὄρθρου· εἰώθεν· ἢ ἔαρι.
 Ἑριγένειαν : τὸν ὄρθρον.
 Ἑριδανός : ποταμὸς ἐν τῇ Ἀττικῇ· οὗ αἱ πηγαὶ ἐντὸς
 5 τῶν Διοχάρους πυλῶν.
 Ἑρικνωμένον : ἐρρυτιδωμένον· παλαιόν.
 Ἑρινοῦ τόκου :¹ ἐπεὶ ἔαρος οἱ φόροι ἐφέροντο.
 Ἑρειπεν : εἰς τὴν ἔραν κατέπεσεν.
 Ἑριστάναι : Ἑρμιππος· ὡς καὶ δεδειπνάσαι φασίν.
 10 Ἑρκεσεν : ἐβοήθησεν.
 Ἑρματισμένον : ἠσφαλισμένον.
 Ἑρμόττετο : οὐχ ἠρμόζετο.
 Ἑροάνθια :² ἑορτὴ γυναικεῖα ὅτε τὸ ἔαρ ἀνθεῖ.
 Ἑροῦτο : ἠροτριᾶτο.
 15 Ἑρρησεν : ἐφθάρη· ἤλθεν· ὄθεν καὶ τὸ εἰσήρρησεν.
 Ἑρτηται : κρέμαται.
 Ἑρτα : ἐκρεμάννυσεν.
 Ἑρτικροτοῦντο :³ συνεφώνουν.
 Ἑρτίαζον : ἀστραγάλοις ἔπαιζον.
 20 Ἑρτυκώς : κατηρτυκώς.⁴
 Ἑρτύνετο : παρεσκευάζετο.
 Ἑρυγεν : ἠρεύξατο· ἦντλει.
 Ἑρύγγη : λεπτὸν καὶ ἀκανθῶδες κάρφος.
 Ἑρως ἰατρός : οὗ μέμνηται Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ
 25 τοῦ στεφάνου.
 Ἑρως ποικίλος : τοῦτο ἔλεγον ἐπὶ τῶν ἐστιγμένων·

¹ Ἑρινοτόκου² Ἑροανθία³ Ἑρτηκροτοῦντο⁴ Vix apparent τυκ

ἢ διὰ τὸ τοὺς ὄφεις ποικίλους ὄντας ἤρωας κα-
λεῖσθαι.

* Ἡρωας : ἡμίθεος· δυνατός· γενναῖος.

Ἡρωῖσαι :¹ αἱ ἡρωίδες.

5 Ἡρωῖναι : ὁμοίως ἡρωίδες.

Ἡσάν ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι· παροιμία ἀπὸ
χρησμοῦ ἐπὶ ² τῶν προγεγονότων.

Ἡσας : χάριν ἐποίησας· ἔδοξας.

Ἡσας : ἠδύνας.

10 Ἡσθα : ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχες.

Ἡσθην : ἐχάρην.

Ἡσσητο : ἠττητο.

Ἡσσον ἐτοίμως κατέχειν : ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὁμοίως.

Ἡσεις : ἀντὶ τοῦ ἀφήσεις.

15 Ἡσὶ δέ : ἀντὶ τοῦ Φησὶ δέ.

Ἡσκάριζεν : ἀντὶ τοῦ ἠσπαιρεν.

Ἡσμεν : ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχομεν· ἀπὸ τοῦ ἐσμέν.

Ἡστην : ἐκαθίζοντο ³ δυϊκῶς.

Ἡσυνθέτηκας : ἢ συνέθου καὶ ὠμολόγησας.

20 Ἡσχάτισεν : ὑστέρησεν.

Ἡ τὰν ἢ ἐπὶ τὰν : ἢ ταύτην ἢ ἐπὶ ταύτην· ἐκείνην.⁴

Ἡττήσομαι : ἠττηθήσομαι.

Ἡττον : οὐδαμῶς.

Ἡταίρηκεν : ἠτάκτησεν.

* Inc. f. 17. c. 1.

¹ Sine acc. et sp. ² ἀπὸ

³ ἐκα...ντο, mediis evanidis.

⁴ Ἡτ' ἂν ἐπιτ' ἂν : ἢ ταύτην ἐπιταύτην ἢ ἐκείνην.

- Ἦτημένην : ἀντὶ τοῦ κεχρημένην· καὶ γὰρ αἰτεῖσθαι ἔλεγον τὸ κιχρᾶσθαι.
- Ἦτίμησεν : ἠτίμασεν· ὕβρισεν.
- Ἦτορ : ψυχή.
- 5 Ἦτριαῖον ἢ ἤτριον : ἐφ' ὕψους τάττεται ἡ φωνή.
- Ἦτριον : ἔνδυμα ὑμενωῶδες.
- Ἦ τρεῖς ἐξ ἢ τρεῖς κύβοι : τὰ γὰρ παλαιὸν τρισὶν ἐχρῶντο κύβοις πρὸς τὴν παιδίαν· διχῶς δὲ λέγεται, καὶ ὁ ἀναρριπτούμενος καὶ ἰδίως ὁ κενός.¹
- 10 * Ἦτρον : τὸ ὑπὸ τὸν ὀμφαλὸν μέρος.
- Ἦῦδα : ἔλεγεν· εἶπεν.
- Ἦσχάτισεν : ἐταπείνωσε· καὶ ἠσχατίσμαι· τεταπείνωμαι· ἐσχατίζω γὰρ τὸ θέμα.
- Ἦυλλήσαντο : ἐταράχθησαν· ἐστράφησαν· πεφύ-
- 15 σσηται.
- Ἦῦχεν : ἀντὶ τοῦ ἠλπίζεν.
- Ἦ Φανοῦ θύρα : τὸν Φανὸν φησὶ Δήμων ὀβολοστάτην εἶναι· ἄλλως δὲ τυφλόν· ὑπανοιγομένης δὲ αὐτῷ τῆς τοῦ ταμείου θύρας, κατασκευάσαι τοιαύτην ἣν
- 20 οὐκ ἂν τις ἠνοιξε μὴ ψόφον ποιήσας· ἐνίους δὲ λέγειν ὡς μοιχευομένης αὐτῷ τῆς γυναικὸς, τὴν αὔλειον θύραν εἰργάσατο ὡς μὴ ἄνευ ψόφου ἀνοίγεσθαι· τῆς δὲ κατὰ τοῦ τέγους δεχομένης τὸν μοιχὸν, χλευάζοντας τοὺς γείτονας ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀνυόντων² ἐν
- 25 τῷ φυλάττειν, τὴν Φανοῦ θύραν εἶναι λέγειν.
- Ἦ φάρυξ : λέγεται θηλυκῶς.
- Ἦφαιστος : ὁ θεὸς καὶ τὸ πῦρ.

¹ καινός

* Inc. f. 17. c. 2.

² ἀνυόντων asp.

Ἐφαιστία : δύο πόλεις ἦσαν τῆς Δήμου· Μύρρινά τε καὶ Ἐφαιστία.

Ἐφειθήκοτες : καταπαύσαντες· μὴ φεισάμενοι.

Ἐφείθη : ἐάθη· συνεχωρήθη.

5 Ἐχαρίστηκα : τὸ ἀχαριστεῖν λέγουσιν.

Ἐχῆν : ἦχον· ἢ φήμην.

Ἐχθαι : τεθηρεῦσθαι.

Ἐχθησμένην : καταβεβαρημένην.

Ἐχλυσε : συνεσκότασεν.

10 Ἐχὼ πετραῖα : ἡ Αἴγινα· ἐπειδὴ πετρώδης ἐστὶ καὶ πολλὰ ἔχει κεράμια.

Ἐψιμάχουν : συνῆπτον μάχην.

Ἐών : Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους *πόλις ἐστὶ Μενδαίων ἀποικία.

15 Ἐὼς : ἡμέρα ἀπὸ ὄρθρου.

Ἐὼς : πρωτὶ· ἡμέρα· ὄρθρος· ἐπὶ μὲν τῆς θεᾶς· Ἐὼς δ' ἐκ λεχέων· ἐπὶ δὲ ὅλης ἡμέρας·—ἦδε (δὲ¹) μοι νῦν Ἐὼς ἐνδεκάτη· ἐπὶ δὲ τῆς πρωΐας ἕως ἕκτης ὥρας· Ἐσσεταί² ἡ ἠὼς, ἡ δειλὴ, ἡ μέσον ἡμαρ.

20 Τέλος ἦ.

† Ἀρχὴ σὺν Θεῷ θ.

Θαλαμαῖαι : καταδύσεις· θαλάμαι δὲ τόπος ἱερὸς τῶν Διοσκούρων.

Θαιρούς : τοὺς στροφεῖς τῆς θύρας.

* Inc. f. 17. c. 3.

¹ δὲ om.

² ἡμαρ hic ponit, mox omittit.

† Inc. f. 17. c. 4.

- Θᾶκοι :¹ θρόνοι· καθέδραι.
 Θαλαμηπόλος : ἡ περὶ τὸν θάλαμον ἀναστρεφομένη
 καὶ φυλάττουσα.
 Θάλαμος : οἶκος ἢ κοιτῶν.
 5 Θαλαμίδιοι κῶπαι : αἱ ἡρέμα ἐλαύνουσαι.
 Θαλαττοκοπεῖς : ματαιολογεῖς.
 Θαλλός : λέγεται καὶ ὁ στέφανος τῆς ἐλαίας.
 Θαλλοφόροι : οἱ γεραίτατοι παρὰ Ἀθηναίοις ἐλέγοντο.
 Θάλασσα κοίλη : τὸ θέατρον.
 10 Θάλεια : εὐωχία² ἀπὸ τοῦ θάλλειν.
 Θαλεροί : δίουργοι· νέοι· ἀκμαῖοι ἢ ταχεῖς.
 Θαλίαις : ἑορταῖς.
 Θαλλός : κλάδος ἐλαίας· ἢ πᾶν τὸ θάλλον.
 Θαμᾶ : συνεχῶς· πυκνῶς· διηνεκῶς.
 15 Θαμάκις : πυκνῶς.
 Θαμίξεις : πυκνάξεις· συχνάζεις.
 Θαμινὰ καὶ θαμινῶς : συνεχῶς· πυκνῶς.
 Θάμνος : ἔστι μὲν τὸ χαμαίζηλον φυτὸν· λέγεται δὲ
 καὶ ὁ σύνδενδρος τόπος.
 20 Θανατήσιον : οὐ θανάσιμον λέγουσιν.
 Θανατῶν : θανάτου ἐπιθυμῶν· λέγεται δὲ καὶ ὁ ἀπο-
 κτένωνων.
 Θαργηλία : ἑορτὴ Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος· καὶ
 μὴν Θαργηλίαν· ὁ τῶν σπερμάτων μεστὸς χύτρος
 25 ἱεροῦ ἐψέματος· ἤψουν δὲ ἐν αὐτῇ ἀπαρχὰς³ τῶ
 θεωῖ τῶν πεφηνότων καρπῶν· ὀνομαζόμενον ἀπὸ

¹ Sine accentu.² Dist. Θάλεια εὐωχία : ἀπὸ³ ἀπ' ἀρχὰς

- τοῦ θέρειν τὴν γῆν τὸν αὐτὸν * ὄντα τῷ Ἡλίῳ
 ἴσταντο δὲ ἐν αὐτῇ καὶ χοροὶ καὶ ἀγῶν Θαργήλια.
 Θαργήλεια : Ἀγησαγόρου θυγάτηρ, βασιλεύσασα
 Θετταλῶν λ' ἔτη· Μιλησία τὸ γένος, ἀναιρεθειῖσα δὲ
 5 ὑπὸ τινος Ἀργείου δεθέντος ὑπ' αὐτῆς.
 Θαργήλια :¹ ἑορτὴ τὰ Θαργήλια· ἀγεται δὲ Θαργη-
 λιῶνι μηνί, ὃς ἐστὶν ἱερὸς Ἀπόλλωνος.
 Θαργηλιῶν :² μὴν Ἀθήνησιν ἰα'· ὠνομάσθη δὲ ἐπεὶ ὁ
 ἥλιος τότε πυρώδης· τὸ δὲ θερμὸν θαργήλιον
 10 ὠνόμαζον· τὰ δὲ ἄνθη τότε ἐξηραίνετο.
 Θάρνυται : θαρσύνεται.
 Θάρνυσθαι : συγγίνεσθαι.
 Θαρραλέον : θάρσος.
 Θάρσυνος : τεβαρρηκῶς.
 15 Θασίαν : καὶ ῥάφανον καὶ ἄλμην λέγουσιν.
 Θάσιος παῖς³ Ἀγλαοφῶντος : Πολύγνωτος ὁ ζωγρά-
 φος οὕτως ἐπεγέγραπτο.
 Θάτερα καὶ θάτερον : λέγεται τό, τε ἐνικὸν καὶ τὸ
 πληθυντικόν· τὸ δὲ ἀρρενικὸν ἄτερος⁴ λέγεται· τὰ
 20 δὲ θηλυκὰ οὕτω συναλείφεται· ἡτέρα καὶ θητέρα.
 Θάτερον : ἕτερον μέρος.
 Θᾶπτον : τάχιον.
 Θᾶπτον ἢ Βούτης : οἶον κατεσκευάσθη· Νίκων γὰρ ὁ
 ζωγράφος ὀφθαλμὸν ποιήσας καὶ κράνος περιφαι-
 25 νόμενον, ἐπέγραψε Βούτης.

* Inc. τὸν f. 18. c. 1.

¹ Θαργήλεια (i ejusd.) ² Θαργηλιῶν

³ παῖς ἀγλαοφῶντος πολ. primo, sed distinct. mutavit.

⁴ ἄτερος

Θᾶπτον ἢ βᾶδην: λέγουσι συνήθως τάχιον ἢ βραχέως.

θαύματα: ἃ οἱ θαυματοποιοὶ ἐπιδείκνυνται.

* Θαυματίζομαι: ἐκπλήσσομαι.

θαυμαστὴν ὄσσην: τουτέστιν, λίαν πολλήν, ὥστε
 5 θαυμάσαι.

θαυμαστικά: ἀντὶ τοῦ θαυμαστά.¹

θαυμάζω: ὅτε πρὸς γενικὴν συντάσσομεν, τὸ
 καταγινώσκω σημαίνει· πρὸς δὲ αἰτιατικὴν τὸ
 ἐπαινῶ.

10 θαυμαστότερον: οὕτως Πλάτων.

θάψινον χρωμα: ἀντὶ τοῦ ξανθόν.

θάψος: ξύλον ὡς ξανθίζουσι τὰ ἔρια καὶ τὰς τρίχας·
 ὁ Σαπφῶ Σκυθικὸν ξύλον λέγει.

θείαν: τὴν ὄψιν καὶ τὴν θεωρίαν.

15 θεατήρ: ὁ τὸ θέατρον ὁρῶν· ἢ ὁ τὸ θέατρον συνιστῶν.

θείαν παρ' αἰγείρον:² τὴν πόρρωθεν λέγουσιν· αἰγείρος
 γὰρ ἦν τῶν ἰκρίων³ πλησίον.

θειδέστατον: θεοῦ ἰδέαν ἔχον· εἶπε δὲ Ἀντιφῶν
 ἐν τῷ περὶ ὁμοιοῦς οὕτως· ἄνθρωπος ὃς φησὶ πάν-

20 των θηρίων θειδέστατος γενέσθαι.

θεατροκορασία: ὀχλοκορασία.⁴

θεάμονας: θεατάς.

θεηγόροι: θεολόγοι.

θειήλατος: ὑπὸ θεοῦ πεμφθεῖς.

¹ Inc. f. 18. c. 2.

² Θαυμαστικὰ et ἀθαύμαστα postea factum, "a manu alia, antiquissima tamen," Porson. B. An sit alia dubito.

³ παρεγείρον (sine accentu) tum ἔγειρος

⁴ κηρίων

⁴ Bis om. accentum.

Θεηπολεῖν : θεῶν εἰκόνας ἔχοντα περιπολεῖν ἀργύριον
εἰσπράσσομενον.

Θεῖν καὶ θεῖν : τρέχειν.

Θεῖα : εὐθεία¹ καὶ ὀρθά· καὶ θαυμαστά.

5 Θειαζόντων : μαινομένων.

Θειάσαντες : θεόληπτοι γεγονότες.

Θιάσω μαινόληι :² χορῶ μανικαῖ.

Θιασῶται : χορευταί· οἱ τὰ θεῖα ἄδοντες.

10 Θιασώτης : ὁ τῶν θυσιῶν κοινωνός· ἐκαλοῦντο δὲ καὶ
ὄργεῶνες· ἐκλήθησαν δὲ * ἀπὸ τοῦ θιάσου, ὅσπερ
ἐστὶν ἢ ἀπὸ τοῦ πίνειν συναγωγή.

Θεῖεν : ποιήσειαν.³

Θεῖναι : ποιῆσαι.

Θεῖον : ἀντὶ τοῦ θεός.

15 Θέλγει : ἀγαπᾷ· ἢ κακοῖ· ἢ ἀπατᾷ· ἢ θάλπει.

Θέλγητρον : τὸ εἰς ἡδονὴν ἄγον.

Θέλειν : ἀντὶ τοῦ δύνασθαι.

Θέλημος : ἀντὶ τοῦ ἡσυχος.

Θελητή : εὐκαρπος καὶ γονιμωτάτη.

20 Θελκτώ : κολακευτική.

Θέμεθλα : τὰ ἐσώτερα μέρη· τὰ ἐν βάθει.⁴

Θέμενος τὰ ὄπλα : ἀντὶ τοῦ περιθέμενος καὶ ὀπλι-
στάμενος· Δημοσθένης καὶ Ὀμηρος καὶ Αἰσχίνης.

Θέμιν :⁵ δικαιοσύνην.

25 Θέμις : τὸ δίκαιον.

Θεμισσέτω : αἰκίζέτω.

¹ Sic, sine accentu.

* Inc. f. 18. c. 3.

⁴ βαθῆ

² Θιάσωμαι οληῖ (sic)

³ ποιήσειεν

⁵ Θέ evanida.

- Θεμιστεύειν : ἀντὶ τοῦ χρησμοφιδεῖν· Δυσίας· γέγονε
 δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ Θέμιν ἐσχηκέναι ποτὲ τὸ
 μαντεῖον πρὸ τοῦ Ἀπόλλωνος.
- Θεμισίων : τυράννου ὄνομα· Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ
 5 Κτησιφῶντος.
- Θεμιτῶς :² νομίμως.
- Θεμιστός :³ δίκαιος.
- Θέμιστα : νόμον ἢ δίκην.
- Θεμιστεύσαντος : ἄρξαντος· δικάσαντος.
- 10 Θέναρ : τὸ κοῖλον τῆς χειρός· λέγεται δὲ καὶ τὸ τοῦ
 ποδὸς ἐλλύχνιον.
- Θεογενεσίαν :
- Θεοδμητος : ὑπὸ τοῦ θεοῦ κατασκευασμένος.
- Θεοδρομῶν : κατὰ θεὸν πορευόμενος.
- 15 Θερεϊδής : θεοῖς τὸ εἶδος ὁμοῖος.
- Θεοείκελος : θεῷ ὁμοῖος.
- * Θεόθυτα : ιεροθύτα.
- Θεογείτων : Δημοσθένης καὶ Δείναρχος καὶ ἄλλοι
 Θεογένην ὀνομάζουσιν.
- 20 Θεόγνις : εἷς ἦν τῶν παρ' Ἀθηναίοις λ' τυράννων·
 ἔστι δὲ καὶ ποιητῆς ὁ Θεόγνις· οὗτος δ' ἦν Με-
 γαρεύς.
- Θεοίνιον : τὰ κατὰ δῆμους Διονύσια Θεοίνια ἐλέγοντο·
 ἐν οἷς οἱ γεννηταὶ ἀπέθουν· τὸν γὰρ Διόνυσον
- 25 Θεοίνιον ἔλεγον.
- Θεοίνιον : ἱερὸν Διονύσου, ἀφ' οὗ καὶ γένος.

¹ ἀπὸ³ Θέμιστος² Accentus videtur omissus.

* Inc. f. 18. c. 4.

- Θεοὶ Μολοττικοί : οἱ¹ χθόνιοι· ἐπεὶ ψυχοπομπεῖον²
ἦν ἐν Μολοττοῖς.
- Θεοκλυτήσαντες : θεοῦ ἀκούσαντες· θεὸν ἐπικαλε-
σάμενοι.
- 5 Θεοκλυτοῦμαι : θεόθεν μυοῦμαι· θεοφοροῦμαι· θεόθεν
δοξάζομαι.
- Θειοτελής φύσις : οἱ ἄγγελοι οἱ τὰ θεῖα τελοῦντες·
λέγεται καὶ θεοτελής φύσις.
- Θεοκρίνης : Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος·
- 10 ἦν δὲ συκοφάντης.
- Θεόκλυτος : θεότιμος.
- Θεόληπτος :
- Θεομητί : θεόφρονι· θεοβούλωι.
- Θεομάντεις : οἱ ἐνθουσιῶντες.
- 15 Θεοπροπία : ἁμαρτία· καὶ θεοπρόπιον· τὸ ἐκ θεοῦ μάν-
τευμα ἢ προφήτευμα.
- Θεοπολεῖν : τὸ περὶ θεοῦ ἀναστρέφεσθαι.
- Θεοπρόπος :³ μάντις ἢ θεοῦ προφήτης.
- Θεωρημοσύνη :⁴ τὴν θεῖαν διδασκαλίαν· τὴν κατή-
20 χησιν.
- Θεόρρυτον : ἐκ θεοῦ προῖδον ἢ προχεόμενον.
- Θεοσέπτωρ : θεοσεβής.
- Θεοστυγής : θεομίσητος.
- * Θεὸς ἢ Ἀναΐδεια : λέγεται ἐπὶ τῶν δι' ἀναισχυντίαν

¹ οὐχ' οἱ χ.

² ψυχοπομποὶ in -πεῖον mut. forsan ab eodem.

³ Accent. om.

⁴ Θεωρημοσύνη

* Inc. f. 19. c. 1.

ώφελουμένων· ἐτιμᾶτο δὲ καὶ Ἀθήνησιν ἢ Ἀναί-
δεια· καὶ ἱερὸν ἦν αὐτῆς, ὡς Ἰστρὸς ἐν ἰδ'.

Θεσσαλὸν σόφισμα· ἐπὶ τῶν μὴ εὐθυμαχούντων ἐν
ταῖς παρατάξεσιν, ἀλλὰ κακουργούντων.

5 Θεοφορία· θεοφόρησις.

Θεραπίς·¹ ἡ θεραπεύτρια.

Θεράπναι·¹ τόπος ἐστὶν ἐν Λακεδαιμόνι· οὗ μνημονεύει
καὶ Ἰσοκράτης καὶ Ἀλκαῖος.

Θεράποντες· δοῦλοι· ὑπηρέται.

10 Θέρεται· καλεται.

Θεριστον· καὶ θέριστρον· θερινὸν ἱμάτιον.

Θερίζειν· τὸ ἀμᾶσθαι τὸν καρπὸν.

Θεριῶ καὶ κομιῶ καὶ ποριῶ² καὶ ὀριῶ καὶ πάντα τὰ
εἰς ζῶ βαρύτερα καὶ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βραχυνό-
15 μενον τὸ ἰ ἔχοντα, ἐν τῷ μέλλοντι ἄνευ τοῦ
σ' ἐκφέρουσιν Ἀττικοί· τὰ γοῦν ὀριστικά καὶ
ἀπαρέμφατα· τὰ δὲ ὑποτακτικά οὐδαμῶς· σολοι-
κισμὸς γὰρ τὸ εἶναι θεριῶ καὶ εἶναι κομιῶ· ἐφ' ὧν δὲ
τὸ ἰ ἐκτείνεται, καὶ σὺν τῷ σ' ὁ μέλλων λέγεται
20 χρόνος, καὶ ἐκτεινομένης τῆς παρεσχάτης συλ-
λαβῆς· οἷον δανείζω, δανείσω· οὐκέτι δὲ τὸ δανειῶ·
βάρβαρον οὕτως· ὥστε καὶ τοὺς Ἀθηναίους φασὶν
ἀθρόως εἰς ἐκκλησίαν συναθροισθέντας ἐπὶ τῶν
διαδόχων· ἐπειδὴ εἰς ἀπορίαν καθειστήκεσαν χρη-
25 μάτων· ἔπειτά τις αὐτοῖς τῶν πλουσίων ὑπισχνεῖτο
ἀργύριον, οὕτω πως λέγων, ὅτι ἐγὼ ὑμῖν δανειῶ·
θορυβεῖν καὶ οὐκ ἀνέχεσθαι λέγοντος³ διὰ τὸν

¹ Accent. om. ter.

² παριῶ

³ λέγοντας

- βαρβαρισμόν* καὶ οὐδὲ λαβεῖν τὸ ἀργύριον ἐθέλειν· ἕως αἰσθόμενος ὁ μέτοικος, ἢ καὶ ὑποβαλόντος αὐτῷ τινὸς, ἔφη, δανείσω ὑμῖν τοῦτο, τὸ ἀργύριον· τότε δὲ ἐπαινέσαι καὶ λαβεῖν· διὰ τοῦτο
- 5 βαδίσω καὶ βαδιῶ ἀμφότερα δόκιμα· ἐπεὶ καὶ αὐτὸ τὸ ἐνεστηκὸς ἑκατέρως¹ λέγεται, καὶ ἐκτεινομένου καὶ συστελλομένου τοῦ ἐν τῇ μέσῃ συλλαβῇ ἰ² οὐκέτι δὲ ἀγορῶ, οὐδὲ κολῶ· οὐδὲ γὰρ ὅλως τὸ ἰ παραλήγει.
- 10 **Θέρμα**· ἡ πύρσσις· **Θέρμη** δὲ ἡ πόλις, ἀφ' ἧς ὁ κόλπος καλεῖται.
Θερμάν³· Θράκιον πόλισμα.
Θερμαυστρίς· ἡ σύντονος καὶ διάπυρος ἀρχησις.
Θερμοπύλαι· ἔνιοι μὲν τὴν πόλιν⁴ ταύτην Πύλας
- 15 **καλοῦσι**· **Φιλέας** δὲ **Θερμοπύλας** λέγει καλεῖσθαι, ἐπεὶ ἐκεῖ ἡ Ἀθηναῖα θερμὰ λουτρὰ Ἡρακλεῖ ἐποίησε.
Θερμός· θρασύς.
Θέρος· ὁ θερισμός.
Θέσθαι· ὑποθέσθαι.
- 20 **Θέσις**· πράξις.
Θέσμιον· νόμιμον.
Θέρσανδρος· οὗτος εἰς παιδεραστίαν⁵ δεινῶς διεβάλλετο.
- Θέσθαι**· ἀντὶ μὲν τοῦ ὑποθήκην λαβεῖν Ἰπερίδης·
- 25 ἀντὶ δὲ τοῦ προέσθαι καὶ κυρῶσαι νόμον⁶ Δημο-

* Inc. σμὸν f. 19. c. 2.

¹ ἑκατέρας² συλλαβῆ·³ Accent. om.⁴ πόλιν an πύλιν, non discerno.⁵ Nescio an παιδεραστείαν⁶ μόνον

σθένης ἐν τῷ περὶ ἀτελειῶν· ἐν μέντοι τῷ κατὰ Στεφάνου φησὶν, ἑαυτῷ νόμους θέμενον, ἀντὶ τοῦ θέντα.

Θεσμοθέτης : νομοθέτης ἢ νομοφύλαξ.

5 Θεσμοθέται : ἀρχὴ Ἀθήνησιν ἀνδρῶν ἕξ· οἱ τὴν τῶν νόμων *ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο· καὶ τὰς εἰσαγγελίας εἰσήγγελον εἰς τὸν δῆμον· καὶ τὰς χειροτονίας καὶ τὰς προβολὰς ἀπάσας καὶ γραφὰς παρανόμων· καὶ ἦσαν διορθωταὶ τῶν νόμων.

10 Θεσμοθέται : ἀρχὴ τίς ἐστὶν Ἀθήνησιν· ἕξ δὲ ὄντων τὸν ἀριθμὸν καίτοι ἐκ τῶν καλουμένων ἢ ἀρχόντων· καλοῦνται δὲ οὕτως ὅτι τῶν νόμων τὴν ἐπιμέλειαν εἶχον· ὅτι δὲ τοὺς νόμους οὗτοι διώρθουν κατ' ἐνιαυτὸν ἕκαστον, εἶρηκεν Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος.

Θεσμός : ἐκαλεῖτο μὲν πάλαι καὶ εἰς ἕκαστος τῶν νόμων θεσμός· καὶ τὸ ὅλον δὲ τῆς πολιτείας σύνταγμα· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους εἶπεν.

20 Θεσμοφόρια : ὄνομα ἑορτῆς.

Θεσμοφοριῶν ἡμέραι ὄ : δεκάτη Θεσμοφόρια²· ἐνδεκάτη κάθοδος· δωδεκάτη νηστεῖα· τρισκαιδεκάτη Καλλιγένεια.

Θεσμοφόρος : ὁ τοὺς νόμους ἐπιφερόμενος.

25 Θεσπέσιος : θεῖος· θαυμαστός· πρᾶος.

Θεσπίζει : νομοθετεῖ.

* Inc. λειαν f. 19. c. 3.

¹ Θεσμοφοριῶν : ἡμέραι

² — ορία

Θεσπίσματα: θεῖα δόγματα.

Θεσσαλὸν νόμισμα: παροιμιῶδες τοῦτο τασσόμενον ἐπὶ ἀπάτης.

Θέτης: ὁ εἰσποιησάμενος θετοὺς τινάς· μήποτε δὲ
5 **θέτης** ὁ εἰς ὑποθήκην λαβὼν ὀτιοῦν.

Θετταλικὰ πτερά: τοῦτο εἴρηται διὰ τὸ πτέρυγας ἔχειν τὰς Θετταλικὰς χλαμύδας· πτέρυγες δὲ καλοῦνται αἱ ἑκατέρωθεν γωνίαι, διὰ τὸ εἰκέναι πτέρυξιν.

10 ***Θετταλικοὶ δίφροι:** διάφοροι.

Θετταλικὴ ἔνθεσις: ὁ μέγας ψαμῶς.

Θετταλῖς: ὑπόδημα ποῖόν.

Θετόν: εἰσποιητόν· οὐ γνήσιον.

Θετταλός: εἷς τῶν Κίμωνος παίδων οὕτως ἑκαλεῖτο.

15 **Θετταλῶν σόφισμα:** καὶ ἐπὶ μάχης καὶ ἐπὶ σχήματος καὶ ἐπὶ παρακρούσεως καὶ ἄλλων μυρίων τάσσουσιν· ἀπὸ αἰτίας τοιαύτης· Ἀρατίω γὰρ κατιόντι ὁ θεὸς ἔφη φυλάξασθαι, μὴ λάθωσιν αὐτὸν οἱ ἐξ ἐναντίας εὐχῆ μείζονι καὶ λαμπροτέρῳ κατ' αὐτοῦ χρησάμενοι· ὁ δὲ ἑκατόμβην ἀνδρῶν εὔξατο
20 θύσειν τῷ Ἀπόλλωνι· κατορθώσας δὲ ἅ ἐβούλετο, τὴν θυσίαν διὰ τὸ μὴ ἱεροπρεπῆ εἶναι ἀνεβάλλετο.

Θευδουσία: χωρίον κείμενον ἐγγὺς Σκυθῶν· ὁ πολιορκῶν Σάτυρος¹ ἔτελεύτησεν.
25

Θεωρικὸν καὶ θεωρικὴ: Ἀθήνησιν ἦν χρήματα κοινὰ, ἃ θεωρικὰ ἑκαλεῖτο, διδόμενα τοῖς Ἀθηναίοις

* Inc. f. 19. c. 4.

¹ Accent. om.

εἰς διανομὴν¹ προήχθη δὲ οὕτως· τὸ παλαιὸν ὄχλου
γενομένου ἐν τοῖς θεάτροις καὶ τῶν ξένων τὰς θέας¹
προκαταλαμβάνοντων, διεδίδото² τοῖς πολίταις τὸ
θεωρικόν, ὅπερ ἦσαν δύο ὀβολοί· ἵνα τοῦτο λαμβά-
5 νοντες οἱ πολῖται διδώσιν αὐτὸ τῇ πόλει μισθὸν
τῆς θέας· ὁ τοίνυν ἐπιμελούμενος τῶν χρημάτων
τούτων ἄρχων ἐλέγετο τῶν θεωρικῶν· ἦν δὲ καὶ
ἄλλα θεωρικὰ, ἃ διενέμετο ἐν ταῖς ἑορταῖς ἢ πόλιν.

* Θεωρικά: ἐν ταῖς λεγομέναις Διονυσίαις θεωρίαις,
10 ἀγίωνων τελουμένων φιλοτίμων, συνέβαινε τινὰς
τῶν πολιτῶν εἰς ὕβρεις καὶ τραύματα διαφέρεσθαι·
ἔδοξεν οὖν τῷ δήμῳ μηκέτι προῖκα θεωρεῖν· ἐκμισ-
θῶν δὲ ταῖς θέαις τοὺς τόπους· πλεονεκτουμένων δὲ
15 τῶν πενήτων, διὰ τὸ ῥαδίως τοῖς πλουσίοις πλείο-
νος τιμῆς τοῦτο γίνεσθαι, ἐψηφίσαντο ἐπὶ δραχμῇ
καὶ μόνον εἶναι τὸ τίμημα· θεωρικόν αὐτῇ θέντες
ὄνομα· καὶ τὸν ἐπὶ τούτῳ ἐφεστηκότα θεωρικὴν ἀρ-
χὴν ἔλεγον ἄρχειν· ἀπὸ τούτου δὲ καὶ τὰ λοιπὰ
ὅσα Ἀθηναῖοι ἐλάμβανον, θεωρικὰ εἴρηται.

20 Θεωρικά: χρήματα τινὰ ἦν ἐν κοινῷ ἀπὸ τῶν τῆς
πόλεως προσόδων συναγόμενα· ἃ πρότερον μὲν εἰς
τὰς τοῦ πολέμου χρείας ἐφυλάττετο καὶ ἐκαλεῖτο
στρατηγικά· ὕστερον δὲ κατετίθετο εἰς τε τὰς δη-
μοσίας κατασκευὰς καὶ διανομὰς τῶν πολιτῶν·
25 ἦν δὲ τὸ μὲν πρότερον νομισθὲν δραχμῇ τῆς θέας,
ὅθεν καὶ θεωρικὰ ἐκλήθη· Φιλῖνος δὲ φησιν, ὅτι

¹ θεὰς² διεδίδετο

* Inc. f. 20. c. 1.

Phot.

M

- διὰ τοῦτο ἐκλήθη θεωρικὰ, διότι τῶν Διονυσίων ὑπογύων ὄντων, διένειμεν Εὐβουλος εἰς τὴν θυσίαν, ἵνα πάντες ἑορτάζωσι καὶ μηδεὶς ἀπολείπηται δι' ἐνδείαν ἀναλωμάτων· ἄλλοτε δὲ ἄλλως ᾠρίζετο τὸ
- 5 διδόμενον· εἰς τε τὰς θεάς καὶ τὰς θυσίας καὶ τὰς ἑορτάς· οὐκ ἐξῆν δὲ ταῖς ἀποδημοῦσι* θεωρικὸν λαμβάνειν· ἦν δὲ καὶ ἀρχὴ τις ἐπὶ τοῦ θεωρικῆς· ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος δηλοῖ.
- 10 **Θεωρίς** : Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος, εἰ γνήσιος· μάντις ἦν ἡ Θεωρίς καὶ ἀσεβείας κριθεῖσα ἀπέθανεν.
- Θεωροί** : οἱ εἰς θεοὺς πεμπόμενοι φύλακες τῶν θυσιῶν καὶ χρησίμων· θεωροὶ μέντοι λέγονται οὐ μόνον οἱ
- 15 θεαταί, ἀλλὰ καὶ οἱ εἰς θεὸν πεμπόμενοι· καὶ ὅπως τοὺς τὰ θεῖα φυλάττοντας ἢ τὸ θεῖον φροντίζοντας οὕτως ἀνόμαζον· ὥρην γὰρ ἔλεγον τὴν φροντίδα.
- Θεῶν ἀγορά** : ἐπὶ τῶν τολμώντων τι λέγειν ἐν τοῖς ὑπερέχουσι.
- 20 **Θήγοντες** : ἀκονῶντες.
- Θηλάζειν** : τὸ τρέφειν τῷ γάλακτι οἱ ἀρχαῖοι πάντες· οὕτως μάλιστα οἱ Ἰωνες.
- Θηλάστριαν** : ἦν θηλάσεται τις· ἰδίως· οὕτως Κρατῖνος.
- 25 **Θηλή** : μαστὸς ὁ γαλουχῶν.
- Θηλυδρίας** : τεθλυμένος.¹
- Θήλυνοι** : ἡσυχιοί.

* Inc. ποδημοῦσι f. 20. c. 2.

¹ τεθλυμένος

- Θημακέυς: δῆμος ἐστὶ φυλῆς τῆς Ἐρεχθίδος¹ ὁ Θημακός.
- Θημαχός:² δῆμος Ἐρεχθίδος.¹
- Θημῶνες: οἱ σαροὶ τῶν δραγμάτων.
- 5 Θηραστεύεσθαι: ἀναβάλλεσθαι.
- Θηραμένης: οὗτος ἀνηρέθη κατηγορήσαντος αὐτοῦ Κριτίου ἐπὶ τῶν λ'.
- Θηράτορας: κυνηγούς.
- Θηραιον:³ ποικίλον ἱμάτιον.
- 10 Θηρικλέους τέκνον: κύλιξ, ἣν λέγεται πρῶτος κεραμεῦσαι Θηρικλῆς.
- *Θηρίκλειον: ποτήριον ὑέλινον.
- Θηρῶντες: ἐπιτηροῦντες.
- Θῆσαν:⁴ μισθωτικὴν ἢ εὐτελεῖ· (θῆσαν τράπεζαν⁵) δουλικὴν τροφήν.
- 15 Θῆσσα: ἡ πενιχρά· ἀπολειφθεῖσα ὑπὸ τῶν γονέων καὶ ἐπιδικαζομένη γάμου τῶν ἀγχιστείων.⁶
- Θησεῖον:⁶ τὸ Θησεῶς ἡρώων, ὃ τοῖς οἰκέταις ἄσυλον ἦν· ἐλέγοντο δὲ δίκαι καὶ ἐνταῦθα.
- 20 Θησεῖον: τέμενος ἐστὶν ἀνειμένον τῷ Θησεῖ.
- Θῆσομαι: ὀρίσω· ποιήσω· ἀναδείξω.
- Θητεία:⁷ παραμονὴ ἢ δουλεία.
- Θῆτες: οἱ ἕνεκα τροφῆς δουλεύοντες.

¹ ἐρεχθίδος bis² Accent. om.³ Accent. om.⁴ Inc. f. 20. c. 3.⁵ Θῆσαν et mox Θῆσα.⁶ θ. τ. om. Est Eur. Alc. 2.⁶ Accent. om. bis.⁷ Θητεία: παρανομὴ ἢ δουλεία primo: nunc παραμονή, ab eadem m. ut puto.

Θητεὺς καὶ θητικόν: εἰς τέσσαρα διαιρουμένης παρ' Ἀθηναίοις τῆς πολιτείας, οἱ ἀπορώτατοι θητεῖς ἐλέγοντο καὶ θητικὸν τελεῖν· οὗτοι δὲ οὐδὲ μιᾶς μετεῖχον ἀρχῆς, οὐδὲ ἐστρατεύοντο· καὶ θῆσαν¹ δὲ ἰσόμενον οἱ Ἀττικοὶ τὴν πενιχρὰν κόρην, ἣν ἐπάναγκες ἦν τοὺς ἔγγιστα γένους ἢ λαμβάνειν πρὸς γάμον, ἢ πέντε μνᾶς δίδοναι.

Θητεύειν: μισθῶ ἐργάζεσθαι.

Θίασος: τὸ ἀθροιζόμενον πλῆθος ἐπὶ τέλει καὶ τιμῇ θεοῦ· οὕτως Δημοσθένης καὶ Ξενοφῶν· Ἰων δὲ ἐπὶ παντὸς ἀθροίσματος τάττει τοῦνομα· θιασῶται δὲ ἐκαλοῦντο οἱ κοινωνοῦντες τῶν θιάσων· οὕτως Ἰσαῖος.

Θίβη: κιβώτιον ἐκ βύβλου πλεκτὸν, ὡς κοφινῶδες.

15 Θιβρώνιον νόμισμα: ἐδόκει ἀπὸ Θίβρωνος τοῦ χαράξαντος εἰρησθαι.

Θίγειν: ψαῦσαι· ἐγγίσει.

Θιγγάνει: ἄπτεται.

Θίμβρων: Λακεδαιμόνιος· οὗτος* ἦν πεμφθεὶς εἰς τὴν Ἀσίαν ἀρμοστῆς μετὰ τὰ Πελοποννησιακά.

Θίνα: αἰγιαλὸν· σαρὸν.

Θλαδίας: εὐνοῦχος.

Θλίβει: ἐκπιέζει.

Θοάς: ταχείας ὁρμάς.

25 Θοηρός: τεταραγμένος.

Θοιμάτιον: τὸ ἱμάτιον.

Θοινᾶται: εὐωχεῖται.

¹ θῆσαν

* Inc. f. 20. c. 4.

Θοίγη : τροφή εὐωχία κατάβρωμα.

Θόλος : οἶκος περιφερής· ἐν ᾧ οἱ πρυτάνεις εἰστιῶν-
το¹ πρυτάνειον δὲ ἀνόμασται, ἐπεὶ πύρων² ἦν τα-
μιεῖον.

5 Θόλος : τόπος ἐν τοῖς ἀρχαίοις θολοειδής· ὀροφὴν ἔχων
ἐξ οἰκοδομῆς, ἀλλ' οὐχὶ ξυλίνην· ἢ διὰ τὸ οἰκοδο-
μεῖσθαι αὐτὸν στρογγύλον· λέγεται δὲ καὶ θηλυκῶς
ἢ θόλος.

Θολερὸς προσβαίνει : μὴ καθεσταμένην³ καὶ ἀσφαλῆ
10 πορείαν ἔχων· ἀλλὰ ἀστάτως καὶ τεταραγμένως
προΐων.

Θοραί⁴ : δῆμος Ἀντιοχίδος.

Θόρικος :⁴ δῆμος Ἀκαμαντίδος.

Θοῦ : κατάθου.

15 Θορός : τὸ σπέρμα τοῦ σώματος.

Θορών⁵ : πηδήσας.

Θοῦρον : πηδητικόν· ταχύν· πολεμικώτατον.

Θουριομάντεις⁶ : τοὺς περὶ Λάμπωνα· τὴν γὰρ εἰς
Σύβαριν⁶ ἀποικίαν οἱ μὲν Λάμπωνι ἀνατιθέασιν· οἱ
20 δὲ Ξενοκρίτω· οἱ δὲ τῷ Χαλκιδεῖ Διονυσίῳ· οἱ δὲ
καθάριοι τῷ Λάκωνι· οἱ δὲ Πλησίππῳ Ἀθηναίῳ.

Θρᾶκες ὄρκια οὐκ ἐπιστάνται : ταύτης μέμνηται Μέ-
νανδρος ἐν τῇ πρώτῃ· λέγει γὰρ ὅτι ἐν αὐτῇ τῇ

¹ ἐστιῶντο

² πῦρ G. πυρῶν Suidas. πύρων Porsonus, forsan casu.

³ καθ' ἐστ.

⁴ Sine accentu bis.

⁵ Θορῶν

⁶ εἰ in litura, tum σύβαρι ν (sic) litera erasa.

γηί* ὁ πρεσβύτατος ἀκοντισθεὶς διὰ τοῦ στήθους
ἀπώλετο· καὶ ἐντεῦθεν Ἰωσι καὶ Αἰολεῦσιν αἰνιγμα
ἐγένετο· Θραῖκες ὄρκια οὐκ ἐπίστανται.

Θράνος: ὑποπόδιον· καὶ θρανίδιον λέγουσιν.

5 Θρανίου: δίφρου.

Θράττειν: ταρασσεῖν· ἐνοχλεῖν· νύσσειν· δυσωπεῖσ-
θαι καὶ ὑφορᾶσθαι.

Θρανεύομαι: συντρίβομαι· συγκόπτομαι.

Θρανητρίδες: κῶπαι θρανητῶν.¹

10 Θραύεται: κλάται.

Θραύματα: νευροσπάσματα.

Θραῦσις: φθορά· ἤττα ἐν πολέμῳ· θάνατος· ἀρρωσ-
τία· συντριβή· πληγή.

Θρεῖα: δῆμος Οἰνηίδος.²

15 Θρεκτός: δρόμος.

Θρέμματα: πρόβατα.

Θρέπτρα:³ τροφεῖα.

Θρέψας: πήξας.

Θρησκεύει: θεοσεβεῖ· ὑπηρετεῖ τοῖς θεοῖς.

20 Θρησκος: ἑτερόδοξος.

Θρία:⁴ τὰ φύλλα τῆς συκῆς.

Θρίαί: αἱ μαντικάι ψῆφοι.

Θριαμβεύσας: δημοσιεύσας.

Θριάμβους: τοὺς ἰάμβους ἔνιοι ἔλεγον.

25 Θριάμβος: ἐπίδειξις νίκης· πομπή· καὶ τὸ σεμνύ-
νεσθαι.

* Inc. f. 21. c. 1.

² οἰνηίδος

⁴ Θρία

¹ Θρανητρίδες: κωπαιθρανήτων.

³ Θρεπτα

- Θριάσιαι¹: πύλαι οὕτως καλοῦνται.
 Θριάσιον: πεδῖον.
 Θριγκός: τὸ περίφραγμα· στεφάνη· μικρὸν τειχίον·
 περίβολον.
- 5 Θριδακίνας: εἶδος μάζης.
 Θρίναξ: ὄργανον γεωργικὸν ὀδοντικόν.
 Θριπηδέστατα: τὰ ξύλα τὰ ὑπὸ θριπῶν διαβεβρω-
 μένα, οἷς ἀντὶ σφραγίδων ἐχρῶντο· θριψ² γὰρ
 ζῶον ἐστὶ κατεσθίον ξύλα καὶ κέρατα.
- 10 *Θριπηδεστόν: Ἰπερίδης τὴν Ἑλλάδα εἶπεν· ἀντὶ
 τοῦ διεφθαρμένην· ἀπὸ τῶν ὑπὸ θριπῶν κατεδηδεσ-
 μένων ξύλων.
 Θρόνιον: πόλις ἐστὶ τῆς Λοκρίδος.
 Θροῦς: ἤχος· φωνὴ ἄσημος· λαλιά· θόρυβος.
- 15 Θρουαλλίς: ἐσχάρα· λύχνος· ἀκτίς· καὶ βοτάνη πρὸς
 λύχνον ἀρμόζουσα· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.
 Θρουαλλίς: ἄνθος λυχνίδος ἢ λύχνου· τὸ περικαιόμε-
 νον τοῦ ἐλλυχνίου.
 Θρυλεῖ³: λαλεῖ· κυκᾶ.
- 20 Θρύλος³: ψιθυρισμός· ὁμιλία μὴ φανερῶς γινομένη.
 Θρυμματίς: σκεῦασμα διὰ στέατος καὶ σεμιδάλεως
 καὶ συκαλλίδων.
 Θρύπτεται: μαλακίζεται· ἢ βλακεύεται· χαινοῦται
 ἢ ἀνακλᾶται.
- 25 Θρωίσκει: πηδᾶ.

¹ Θριάσια² θριξ

* Inc. f. 21. c. 2.

³ λλ bis duplicarat Porsonus, sed correxisse videtur.

- Θρωσμός : βουνοειδῆς τόπος* ἀφ' οὗ ἐπικαταβαίνοντα
 θορεῖν, ὃ ἐστὶ θεάσασθαι.
- Θυγατριδῆ¹ : ἐγγόνῃ τῆς θυγατρὸς θυγάτηρ.
- Θυγατρίζουσα : θυγατέρα καλοῦσα.
- 5 Θύειν : τὸ ὀρμᾶν καὶ τὸ θυμιᾶν.
- Θύελλα : συστροφή ἀνέμου.
- Θυηλαί² : αἱ διὰ τῶν θυσιῶν μαντεῖαι.
- Θυηπόλος : ὁ θύων ἱερεύς.
- Θυηπολοῦσι : περὶ τὴν θυσίαν ἀναστρέφονται.
- 10 Θυηπολοῦσι : περιπολοῦσι, διὰ θυσιῶν ὑπισχνούμενοι
 θεοὺς ἐξιλάσκεσθαι.
- Θυηχοί : οἱ ἱερεῖς οἱ ὑπὲρ τῶν ἄλλων θύοντες τοῖς
 θεοῖς.
- Θυηκετάδαι : δῆμος Ἰπποθωντίδος.³
- 15 Θύλακος : ὁ ραπτὸς φάσκωλος.
- Θυλακοφόροι : οἱ⁴ μεταλλεύοντες, ὅτι θυλάκους ἐφό-
 ρουν.
- *Θυλήματα : πέμματα· ἀπαρχάς· ἄλφιτα ἃ ἕμισ-
 γον οἴνω καὶ ἐλαίῳ εἰς θυσίαν ἀναφέροντες.
- 20 Θυμαλγέα : λυπηρά.
- Θυμάλωψ : δαίμων τις οὕτως καλεῖται καὶ θυμά-
 λωπες, οἱ κεκαυμένοι ἄνθρακες, ἢ ἡμίκαυτα ξύλα,
 ἢ σπινθήρες.
- Θύματα : θυμιάματα.
- 25 Θυμβροφάγον : δριμύ.
- Θύμελον : τὸν βωμόν.

¹ -δεῖ² Accent. om.³ ἰπποθωντίδος⁴ ὁ

* Inc. f. 21. c. 3. Θυλήματα (sic)

- Θυμηδία : τέρψις· τρυφή· εὐφρασία.
 Θυμηρέστερον : ἡδύτερον.
 Θυμηῆρες : καταθύμιον.
 Θυμικόν : ὀργίλον.
- 5 Θυμαιτάδαι : ὄμιλος Ἰπποθοωντίδος ἀπὸ Θυμαίτου
 τοῦ ἤρωος.
 Θυμοβόρος : ἡ τὴν γῆν διαφθείρουσα.
 Θυμολέων : θυμώδης τὴν ψυχὴν.
 Θυμόμαντις : ὁ διὰ τοῦ συλλογίζεσθαι προγινώσκων
 10 τὸ μέλλον.
 Θυμός : ἡ ψυχὴ.
 Θυμόσοφος : εὐμαθής· φυσικός· εὐφυής.
 Θυμοφθόρα : τὰ τὴν ψυχὴν φθείροντα.
 Θύνων : ὀρμῶν.
- 15 Θυννάζοντες²· ἀντὶ τοῦ κεντοῦντες· τοὺς γὰρ μεγά-
 λους θύνους τριόδοις ἐλάμβανον.
 Θυοσκοπός : ὁ διὰ τῶν θυσιῶν μαντευόμενος.
 Θυοσκοποὶ : καὶ ἱεροουργοὶ, καὶ ἱεροσκοποὶ· καὶ οἱ
 διὰ τῶν ἐμπύρων σημαίνοντες τὸ μέλλον.
- 20 Θύραζε καὶ θύραθεν καὶ θύρασιν : τὸ μὲν εἰς τὸ ἐκτός·
 τὸ δὲ ἔξωθεν· τὸ δὲ ἔξω.
 *Θύραζε Κᾶρες· οὐκέτ' Ἀνθεστήρια ἦ : οἱ μὲν διὰ
 πλῆθος οἰκετῶν Καρικῶν εἰρησθαι φασίν· ὡς ἐν
 τοῖς Ἀνθεστηρίοις εὐνοχουμένων αὐτῶν καὶ οὐκ
 25 ἐργαζομένων· τῆς οὖν ἐορτῆς τελεσθείσης λέγειν
 ἐπὶ τὰ ἔργα ἐκπέμποντας αὐτούς· Θύραζε Κᾶρες·

¹ θυμήτου in θυμίτου statim mutatum.

² Θυνάζοντες, sed θύνους.

* Inc. f. 21. c. 4.

οὐκέτ' Ἀνθεστήρια ἢ τινὲς δὲ οὕτως τὴν παροιμίαν
 φασί· Θύραζε κῆρες· οὐκ ἔνι Ἀνθεστήρια· ὡς κατὰ
 τὴν πόλιν τοῖς Ἀνθεστηρίοις τῶν ψυχῶν περιε-
 χομένων.

- 5 **Θυρέαν** : τὴν τοῦ μεσοτοίχου διακοπὴν.
Θυραῖα : τὸ ἀνοιγμα τῆς θύρας· Μένανδρος.
Θυραυλεῖν : πλανᾶσθαι κατὰ τὴν πόλιν· ἢ παρὰ
 ταῖς θύραις αὐλίζεσθαι· ὅπερ ἔστι καθέζεσθαι καὶ
 προσεδρεύειν.
- 10 **Θυργωνίδαι** : δῆμος Πτολεμαίδος φυλῆς.
Θύρετρα : θυρώματα ἢ ἀραιόθυρα.
Θυρτός¹ : βακχικὴ ράβδος, ἢ λαμπὰς ἣν ἐβάσταζον
 εἰς τιμὴν τῷ Διονύσῳ.
Θυρσοί : θύματα.
- 15 **Θυρσόν**¹ : τὸ ὄπλον· Φιλήμων.
Θυσάνοις : κροσσοῖς.
Θύστιον : πόλις τῆς Αἰτωλίας· τινὲς δὲ Θύτιον, ἄνευ
 τοῦ σ̄.
Θύσθλα : ράβδοι· νάρθηκες.
- 20 **Θυτεῖον** : ὁ τόπος ὅπου ἔθουον.
Θυτηρίοις : θυμιατηρίοις.
Θύψαι : καπνίσαι.
Θύψαντα : πῦρ καύσαντα.
Θυωμάτων : θυμάτων μύρων· ἀρωμάτων· θυμιαμά-
 των.
- 25 **Θωή** : κόλασις.
Θώμιγξ² : λεπτὸν σχοινίον.

¹ Θυρσος et Θυρσον sine acc.

² Accent. om.

- Θωμοί: οἱ τῶν σπερμάτων σωροί.
 Θωμίζει: τῷ κέντρῳ ἐρεθίζει· καὶ τὸ μαστίζει.
 * Θωπευτικός: κολακευτικός.
 Θωπεία: ¹ κολακεία.
 5 Θῶπες: οἱ μετὰ ψεύδους καὶ θαυμασμοῦ προσιόντες
 ἐπὶ κολακεία.
 Θωρακείοις: προμαχῶσιν³ ἢ δρυφάκτοις· λουρικοίς·
 διὰ διφθόγγου· οὕτως αὐτὸ Ἡρωιδιανός.
 Θώραξ: ⁴ πύργος· χιτῶν· στῆθος· σῶμα· καὶ τὸ ὄπλον.
 10 Θωραχθεῖς: ὀπλισθεῖς.
 Θωρήσσετο: ⁵ καθωπλίζετο.
 Θωρόντες: ⁴ ὀρμήσαντες.
 Θωχθεῖς: θωραχθεῖς.
 Θῶψαι: τὸ θωπεῦσαι.
 15 Θῶων: θηρία ἐξ υἰάνης καὶ λύκου γεννώμενα.

Τέλος τοῦ θ' στοιχείου.

* Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἰ.

- Ἰαίνει: εὐφραίνει.
 Ἰαλεμῶ: θρηνηῶ· Ἰάλεμος γὰρ θρήνου εἶδος· λέγεται
 20 δὲ καὶ Ἰάλεμος ὁ υἱὸς Καλλιόπης· καὶ ὁ καλός·

* Inc. f. 22. c. 1. ¹ -εῖα bis. ² τῇ pro ἐπὶ

³ προμάχοισι· scripserat, sed accentum et ι prius erasit: deinde acutum supra ο secundum posuit. Porson. B. Nescio an potius προμάχοις primo. Deinde διὰ διφ. &c. inter columnas ab eadem manu, ut videtur.

⁴ Accent. om. bis. ⁵ σ semel. * Inc. f. 22. c. 2.

καὶ ὁ ὄρφανός· ἔνιοι δὲ καὶ τὸν κακὸν δαίμονα· καὶ
Ἰαλεμιώδη, τα ψυχρὰ καὶ οὐδενὸς ἄξια.

Ἰακχος· Διόνυσος ἐπὶ τῷ μαστῷ· καὶ ἦρωσ τίς, καὶ
ἢ ἐπ' αὐτῷ ᾠδῇ· καὶ ἢ ἡμέρα καθ' ἣν εἰς αὐτὸν ἢ
5 πανήγυρις· ἔνιοι δὲ ἰθόρυβος.

Ἰαμβίζειν· τὸ χλευάζειν.

Ἰαμβύκη· ὄργανον μουσικόν· εἴρηται δὲ ἐν ἑτέροις
καὶ ὠνομάσθη, ὡς φασίν, ὅτι πρὸς αὐτὸ ἰάμβους
ἦδον· ἢ δὲ σαμβύκη νεώτερον· καὶ ὠψὲ ὑπὸ Σάμ-
10 βυκός τινος εὐρέθη.

Ἰαμβύκαι· ὄργανα μουσικὰ τρίγωνα, ἐν οἷς τοὺς
ἰάμβους ἦδον· οἱ δὲ σαμβύκαι.

Ἰάνθη· ἦσθη· ἐχάρη· διεχύθη.

Ἰάπυξ· ἄνεμος ἐλαφρός.

15 Ἰατήρ· ἰατρός.

Ἰαχή· βοή· ἦχος ἢ θρήνος.

Ἰβις· ὄρνεον ὀφιοφάγον.

Ἰβύ μέγα· ἀντὶ τοῦ ἀναφθεγξάμενοι μέγα· οὕτως
Τηλεκλήης.

20 Ἰγνύη· ὁ ὑπὸ τὸ γόνυ τόπος, ὀπίσω τοῦ γόνατος.

Ἰδάλιμος· εὐειδής.

Ἰδαρναῖοι· μάντεις ἀπὸ τινος Ἰδαρνοῦ μάντεως· οἱ δὲ
ἀπὸ πόλεως Καρικῆς· Καλλίστρατος δὲ τοὺς ἐκτο-
μίας.

25 Ἰδέας· μορφάς· ἐν Ἀλκιβιάδῃ ἀπὸ τοῦ ἰδέσθαι.

Ἰδέρωσ·² ὁ ἄμα τῷ³ ἰδεῖν ἐρῶν.

* Ἰδαίαις δαπάναις· ταῖς ἰδιωτικαῖς.

¹ δὲ καὶ θ.

² Accent. om.

³ τοῦ

* Inc. f. 22. c. 3.

- Ἰδιάσαι: τὸ ἰδιολογήσασθαι.
 Ἰδιαν: ἀντὶ τοῦ ἰδιωτικῆν· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ
 Κόνωνος· καὶ ἴδιον, τὸ ἰδιωτικόν.
 Ἰδη: πᾶν σύμφυτον ὄρος.
 5 Ἰδίειν: ἰδροῦν· καὶ ἀνιδιτὶ,² τὸ ἀνιδρωτί.
 Ἰδιαίτερον: ἰδικιώτερον.
 Ἰδιόξενος: ἴδιος φίλος.
 Ἰδιόξενος: ὁ ἴδια καθ' αὐτὸν ξένος ὢν· πρόξενος δὲ ὁ
 ὅλης πόλεως ξένος· παρ' οἷ καὶ οἱ πρέσβεις κατὰ-
 10 γονται· καὶ προσάγει τὰς πρεσβείας οὗτος πρὸς
 τὸ δημόσιον· καὶ τὰ ἄλλα διοικεῖ καὶ διαπράττει
 ἐν τῇ πατρίδι· τῇ ἑαυτοῦ τὰ τῇ πόλει ἐκείνη δια-
 φέροντα³ ἤς προξενεῖ· δορύξενος δὲ ὁ ἐκ πολέμου
 ξένος γεγωνὸς τινί· ἀστόξενος δὲ ὁ ἐκ προγόνων
 15 μὲν ἀστῶν αὐτὸς δὲ ξένος καὶ ἀνανεώσεως δεόμε-
 νος· οἷον Ἀγαμέμνων ἐν Λυδία.
 Ἰδιοπραγεῖ: τὰ ἴδια πράσσει· ἡσυχάζει.
 Ἰδιώσασθαι: ἰδιοποιήσασθαι.
 Ἰδίων: ἰδιωτικῶν.
 20 Ἰδιώτας: τοὺς πολίτας· οὕτως Θουκυδίδης.
 Ἰδνωθεῖς: καμφθεῖς.
 Ἰδριεύς: δυνάστης ἦν οὗτος ἐν Καρία· υἱὸς Ἐκατόμου·
 ἀδελφὸς δὲ Μουσωλοῦ καὶ Ἀρτεμισίας.
 Ἰδρις: ἔμπειρος.
 25 Ἰδρυμένος: τεθεμελιωμένος.
 Ἰδρύσαντο: ἐκάβισαν· ἴδρυσαν.

¹ Ἰδιάσαιτο: ἰδ.² ἀνιδητὶ³ διαφέρον

- Ἰδρυσις: ἑδραῖα· ἀσφάλεια.
 Ἰδύουσ: τοὺς μάρτυρας· οὕτως Σόλων.
 Ἰεῖ: ¹ πέμπει· ἀμφιβάλλει.
 Ἰέμενοι: ἐπιθυμοῦντες.
 5 Ἰέναι: πορεύεσθαι ἢ πορευθῆναι.
 * Ἰενται: ὀρμῶσιν.
 Ἰέντες: ¹ ἀφιέντες.
 Ἰεῖσθαι: ἱεουργεῖν.
 Ἰέραξ: εἷς ἦν τῶν Ἀμφιπολιτῶν πεμφθέντων πρέσ-
 10 βεων Ἀθήναζε, βουλομένων αὐτῶν Ἀθηναίοις
 παραδοῦναι καὶ τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν.
 Ἰερά συκῆ: οὕτω λέγεται ἢ παρὰ ² τὴν Ἐλευσίνα
 ὁδός.
 Ἰερά ὁδός: ἣν οἱ μύσται πορεύονται ἀπὸ τοῦ ἄστεος
 15 ἐπὶ Ἐλευσίνα.
 Ἰερά τριήρης: λέγοιτ' ἂν ἡ πάραλος.
 Ἰεράτω: κατὰ νόμον ὀργιαζέτω· καὶ θυέτω· ὀργεῶνες
 γὰρ οἱ θύται.
 Ἰερεῖον: θῦμα· πᾶν τὸ θυόμενον.
 20 Ἰερείας ἐνύπνιον: ἄλλοι δὲ φασὶ δεῖν μᾶλλον Ἰμε-
 ραίας ἐνύπνιον λέγεσθαι· Ἰμεραῖα δὲ γραῦς τίς, ὡς
 φασίν, ὄραν ἑαυτὴν ἐδόκει εἰς οὐρανοὺς ἀναγομένην,
 καὶ δῆτα ἐλθοῦσαν εἰς τὰ τοῦ Διὸς οἰκήματα θεά-
 σασθαι ἄνδρα πυρρὸν ³ δεδεμένον ἀλύσει σιδηρᾷ
 25 ὑπὸ τὸν βασιλείου θρόνον· πυθομένην δὲ τίς εἶη, ὃ
 ἀλάστωρ, ἀκοῦσαι, τῆς Σικελίας· τὸ μὲν ἐνύπνιον

¹ Ἰεῖ et Ἰέντες

* Inc. f. 22. c. 4.

² περὶ³ πυρρὸν

ἐν τούτῳ ὕστερον δὲ χρόνις ἰδοῦσα τυραννοῦντα τὸν Διονύσιον, τό, τε ὄναρ πολλοῖς διηγήσατο καὶ αὐτὸν εἶναι τὸν τεθεαμένον ἀπήγγελλεν· ἦν ὀργισθεὶς ἀπέκτεινεν ὁ Διονύσιος.

5 Ἰέρουσεν : ἔθυσεν.

Ἰερή : θαυμαστή.

Ἰερομηνία : αἱ ἑορτώδεις ἡμέραι ἱερομηνίαι καλοῦνται Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους.

Ἰερομηνία : ἱερὰ ἑορτή ἢ καταμήνια.

10 Ἰερομνήμονες : οἱ εἰς Πυλαίαν ἐκπεμπόμενοι γραμματεῖς.

* Ἰερομνήμονες : οἱ πεμπόμενοι εἰς τὸ τῶν Ἀμφικτυόνων συνέδριον ἐξ ἐκάστης πόλεως τῶν τοῦ συνεδρίου μετεχουσῶν· ἢ οἱ συνθύοντες εἰς τὸ συνέ-

15 δριον τῶν Ἀμφικτυόνων ἐξ ἐκάστης πόλεως· ὠνομάσθησαν δὲ παρὰ τὸ μνημονεύειν τῶν ἱερῶν· ἱερὰ δὲ τὰ Ἀμφικτυονικὰ δόγματα· καὶ ἱερὸν τὸ τῶν Ἀμφικτυόνων συνέδριον.

Ἰερομύστης : ἱερὰ μυστήρια εἰσηγούμενος· ἅγιος.

20 Ἰερὸν γάμον : Ἀθηναῖοι ἑορτὴν Διὸς ἄγουσι καὶ Ἥρας, ἱερὸν γάμον καλοῦντες.

Ἰερὸν τί νεωκορήσας : ἀντὶ τοῦ εὐφημότερον ἱερατεύσας.

Ἰεροποιοί : κληρωτοὶ ἄρχοντες, δέκα τὸν ἀριθμὸν· οἱ τὰ
25 τε μαντεύματα ἱεροθυτοῦσι· καὶ τις καλλιερήση, συγκαλλιεροῦσι τοῖς μαντεύμασι· καὶ θυσίας τὰς νομιζομένας ἐπιτελοῦσι· καὶ τὰς πενταστηρίδας

ἀπάσας διοικοῦσι, πλὴν Παναθηναίων· εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι ἱεροποιοὶ τῶν σεμνῶν θεῶν, οἱ τὸν ἀριθμὸν εἰσὶν ἀόριστοι.

- Ἱερώνυμος : στρατηγὸς Ἀθηναίων· ἕτερος δὲ ἐστὶν
 5 Ἱερώνυμος Μεγαλοπολίτης, οὗ μνημονεύει Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου.
- Ἱερῶσυνα : τὰ εἰωθότα διδόνθαι ἱερὰ ἐξαίρετα τοῖς ἱερεῦσιν ἐπὶ τιμῇ τῆς ἱερωσύνης.
- Ἱεροφάντιδες : αἱ τὰ ἱερὰ φαίνουσαι τοῖς μυουμένοις.
- 10 Ἱεροφάντης : μυσταγωγὸς ἱερεὺς.
 * Ἱεροφάντης : οὕτως ἠνομάσθαι φησὶ τὸν πρῶτον ἱεροφάντην· τὸν ἀποφάναντα ἐκ τοῦ πολέμου ἀπιόντα τὰ ἱερά.
- Ἱεροφωνῶν : μεγαλοφωνῶν.
- 15 Ἱερῶϊ : θείῳ ἤτοι μεγάλῳ.
 Ἱερῶσθαι : φησὶ Θουκυδίδης· νομίσαντες κατὰ δὴ τινὰ παλαιὰν αἰτίαν οὐ καθαρὸς ὄντας ἱερῶσθαι· σημαίνει γὰρ τὸ ἱεροῦς νενομίσθαι καὶ οἶον καθ-
 ἱερῶσθαι.
- 20 Ἱέσθην : ἐπροθυμοῦντο· ἐπορεύοντο.
 Ἱεται : προθυμεῖται· πορεύεται.
 Ἱζει :[†] καθίζει ἢ κάθηται.
 Ἱησιν :[†] ἀφίησιν.
 Ἱθαγενής : αὐτόχθων· γνήσιος.
- 25 Ἱθέως : ὀρθῶς.
 Ἱθι : ἔρχου ἢ πορεύου.
 Ἱθματα : ἵχνη· βήματα· δικαιώματα· ὁρμάς.

* Inc. f. 23. c. 2.

† Per lenem bis.

- Ἰθωρος : παροιμιῶδες ἐπὶ τῶν παρακελευομένων.
 Ἰθὺ καὶ ἰθύς : ἐπ' εὐθείας.
 Ἰθυμβος : αἰδὴ μακρὰ καὶ ὑπόσκαιος.
 Ἰθύνει : διοικεῖ· κατευθύνει· ὀρθοῖ.
 5 Ἰθυντήρ : ὁδηγός· κυβερνήτης· χαλινός· πηδάλιον.
 Ἰθυσεν : ἐπ' εὐθείας ὤρμησεν.
 Ἰθυτενές : εἰς εὐθείαν τεταμένον.
 Ἰθύφαλλοι : οἱ ἐπίορκοι καὶ ἀκολουθοῦντες τῷ φαλλῷ
 γυναικείαν στολὴν ἔχοντες· λέγεται δὲ φαλλὸς
 10 ὅτε μὲν καὶ τὸ αἰδοῖον καὶ ποιήματα δὲ καλεῖσθαι
 ἅ ἐπὶ τῷ ἰσταμένῳ φαλλῷ ᾄδεται.
 Ἰθύφαλλοι : οἱ τοὺς ἰθυφάλλους ἐν * τῇ ὀρχήστρα
 ὀρχούμενοι· ποιήματα δὲ τινὰ οὕτω λέγεται, τὰ ἐπὶ
 τῷ φαλλῷ ἀδόμενα· ἐλέγετο δὲ κυρίως ἰθύφαλλος¹
 15 τὸ ἐντεταμένον αἰδοῖον.
 Ἰκάνειν : παρεγένετο.
 Ἰκαριεύς : δῆμος φυλῆς τῆς Αἰγηΐδος² καὶ Ἰκάριοι³
 οἱ αὐτοί.
 Ἰκελος :⁴ ὅμοιος.
 20 Ἰκέσθην : παρεγένοντο.
 Ἰκέτω : παραγενέσθω.
 Ἰκετηρία : Αἰσχίνης ἐν τῇ ἀπολογία· ἰκετηρία κα-
 λεῖται ἐλαίας κλάδος, στέμματι ἐστεμμένος.
 Ἰκνοῦμαι : εὐχομαι· ἰκετεύω.
 25 Ἰκνούμενος : παρακαλῶν.

* Inc. f. 23. c. 3.

¹ ἰθύφαλος² αἰγηΐδος³ Accent. om.⁴ Ἰκελος (sic)

- Ἴκοντο : παρεγένοντο.
- Ἴκρια : ὀρθὰ ξύλα ἢ σανιδώματα τῆς νεώς.¹
- Ἴκρια :² τὰ ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀφ' ὧν ἐθεῶντο τοὺς Διονυσιακοὺς ἀγῶνας πρὶν ἢ κατασκευασθῆναι τὸ ἐν
5 Διονύσου³ θέατρον.
- Ἴκταρ : ἐγγύς· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἐφικνεῖσθαι· οὕτως Πλάτων.
- Ἴκτερος : λέγουσιν εἶναι πόνον ὠχροειδῆ ἀπὸ θυμοῦ ἐγειρόμενον· ὥστε τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν κεκρατη-
10 μένων ὠχροὺς καὶ μέλανας ποιεῖν, ὡς καὶ τῶν ἰκτίνων, ἀφ' οὗ καλεῖται.
- Ἴλαδόν : ἐν ἀθροίσει· κατὰ Ἰλας· δηλοῖ δὲ καὶ τὸ δασύ.
- Ἰλαπινάζω : εὐωχοῦμαι.
- 15 Ἰλαπίνας : θυσίας· ἐορτάς· εὐωχίας.
- Ἰλας : ἀγέλας ἢ τάξεις· καὶ ἰλάρχας ταξιάρχας.
- * Ἰλασμός : εὐμενής· πραότατος· συγχώρησις.
- Ἰλαστήριον : θυσιαστήριον.
- Ἰλεός : κατάδυσσις θηρίου.
- 20 Ἰλεω :⁴ ἰλασμόν.
- Ἰλεως : ἰλαρὸς καὶ εὐθυμος.
- Ἰλεωτήριον : ἰλαστήριον.
- Ἰλιάς κακῶν : ἀπὸ παροιμίας τοῦτο ἐλέγετο ἐπὶ τῶν μεγάλων κακῶν.
- 25 Ἰλιγγιᾶ : ὅτ' ἂν περὶ τὴν καρδίαν στρόφος γένηται, ἐπακολουθεῖ σκότος, καὶ τοῦτο λέγουσιν Ἰλιγγον.

¹ νεῶς² Accent. om.³ διονύσω

* Inc. f. 23. c. 4.

⁴ Sic.

- Ἰλιον : τὸ ἐφήβαιον.
 Ἰλισσός : ποταμὸς ἐν τῇ Ἀττικῇ.
 Ἰλλειν : συνέχειν.
 Ἰλλόν :¹ στρεβλόν· στραβόν.
 5 Ἰλλώπτειν :¹ ἐμβλέπειν ἐπιμούσι² καὶ ἐγκεκλασ-
 μένοις ὀφθαλμοῖς.
 Ἰλλωτρεύει : στραβίζει.
 Ἰλύς : βόρβορος.
 Ἰλυσπῶντες : συνειλούμενοι ἢ τὴν ἰλὸν σπῶμενοι.
 10 Ἰμαῖν καὶ ἰμῆν : ἀντλεῖν· ἀνέλκειν· ἀνασπᾶν.
 Ἰμαῖν : τὸ ἀνασπᾶν· τὸ γὰρ παλαιὸν ἰμάντας ἐνδησά-
 μενοι, ἀνίμων ἢ καθίμων.
 Ἰμάντας : τοὺς τῶν ἰστίων· Ἀρισταγόρας.
 Ἰμάντες : λῶροι· δεσμοί.
 15 Ἰμάντωσις : δέσις ξύλων ἐμβαλλομένων ἐν τοῖς
 οἰκοδομήμασιν.
 Ἰμαιοῖδος :³ ἡ ἐπιμύλιος αἰδή· ἰμαλιὰ γὰρ ἡ τροφή
 καὶ τὰ ἐπίμετρα τῶν ἀλεύρων.
 Ἰμασεν : ἐμάστιξεν.
 20 Ἰμάσω : πλήξω· πατάξω.
 * Ἰμαῖος : ἡ ἐπιμύλιος αἰδή.
 Ἰμβριοι : οἱ τὰς δίκας ὑποφεύγοντες· ἐπειδὴ ἐσκέπ-
 τοντο⁴ ἐν Ἰμβρω εἶναι.
 Ἰμεῖρω :⁵ ἐπιθυμῶ.

¹ Accent. om. bis.

² ἐπὶ μούσι in ἐπημούσι (sic) ead. m. mut.

³ Accent. om.

* Inc. f. 24. c. 1.

⁴ Sic.

⁵ Per lenem.

- Ἰμερόεντα : λάμποντα.
 Ἰμερος : ἐπιθυμία.
 Ἰμερτός : καλός· ἐπέραστος· ποθεινός.
 Ἰμονιά : τὸ τοῦ ἀντλήματος σχοινίον.
 5 Ἰνα : ὅπου· Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῆς ὁμοιοῦσας· ἵνα
 οὐδὲν ἔργον ὀκνεῖν.
 Ἰναῖσθαι : καθαίρεσθαι· ἐκκενοῦσθαι· καὶ ὑπέρινος·
 ὁ ὑπερκεκαθαρμένος.
 Ἰνδάλλεται : καταφαίνεται· ὁμοιοῦται.
 10 Ἰνδάλματα : φαντάσματα· ὄνειρα· ἅπερ μὴ παρ-
 ὄντα ὑπονοεῖ τίς· ὁμοιώματα· ἀπεικονίσματα.
 Ἰνες : νεῦρα.
 Ἰννος : ἐξ ἡμίονου καὶ θηλείας ἵππου· πεντήκοντα
 ἔτη ζῆ ἡμίονος· ὁ δὲ γ' Ἰννος ἐξ ἀμφοτέρων ἵππων,
 15 ἐν τῇ κυήσει νοσησάσης τῆς ἵππου· οἷον νάννος.
 Ἰνύκιος οἶνος : ἡδύς· Ἰνυκος δὲ πολισμάτιον Σικελικὸν
 ἐν αἷ γίνεται οἶνος κάλλιστος.
 Ἰξάλη : ἡ αἰγεῖα· ἐπεὶ Ἰξαλοὶ οἱ αἴγες· καὶ Ἰξαλὸς
 πηδητικός.
 20 Ἰξία : ὁ παρ' ἐνίοις λεγόμενος κισσός· ἔστι δὲ αἷμα
 νενοσηκός, ὀνομασθεὶς ἀπὸ τῶν δρυῶν, ἐν αἷς
 συστροφαί εἰσιν, ὅθεν ὁ ἰξὸς ἀπορρεῖ.
 Ἰξύν : τὴν ὄσφύν.
 Ἰοδόχη : βελοθήκη.
 25 Ἴόν : τὸ βέλος.
 Ἴόνιον πέλαγος : ὁ νῦν Ἀδρίας· καὶ Ἴόνιος κόλπος·
 τὸν γὰρ Ἀδρίαν οὕτως ἀνόμαζον.

¹ Accent. om.

² νοσήσασασης (sic)

- **Ίόντες* : πορευόμενοι.
- Ίοντο* : προεθυμοῦντο· προηροῦντο.
- Ίού* : σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα· ἀντὶ τοῦ οἴμοι.
- Ίοῦλος* : ὁ ἐν ταῖς ἀμπέλοις σκώληξ· πολὺπουν δέ τι
 5 ζῶον· καὶ τὸ ἐξάνθημα τὸ ἐπὶ τῶν γενείων· καὶ
 τὸ ἐπὶ ταῖς καρύαις ἄνθος· καὶ αὐτῆς τί γένος ἰοῦ-
 λος καὶ ὁ προσφιλῆς τῆι Ἀρτέμιδι· ἔνιοι δὲ καὶ τὸν
 ἐπὶ ταῖς ὑδρείαις γιγνόμενον πολὺποδα καὶ συστρε-
 φόμενον ἰοῦλον καλοῦσιν.
- 10 *Ίοῦλος* : τὸ δασὺ ἐπισεῖον τῶν γενείων· καὶ αὐτὸ εἰς
 Δῆμητρα· τοὺς γὰρ ἐκ πολλῶν δραγμάτων δεσ-
 μοὺς ἰούλους καλοῦσι.
- Ίοῦλος* : χνοῦς τριχῶν· ἦτοι ἡ πρώτη τῶν γενείων
 βλάστη.
- 15 *Ίουλίζων* : ὁ τῆς γενειάδος ἀρχόμενος.
- Ίοῦσαν* : πορευομένην.
- Ίπορος* : πικρὸς περὶ τὰς τιμωρίας.
- Ίππαγρέται* : τρεῖς οὗτοι ἐγένοντο ἄρχοντες ἐν Σπάρτῃ.
- Ίππάκη* : Σκυθικὸν βρωμα· διὰ γάλακτος ἵππου
 20 σκευαζόμενον.
- Ίππαλεκτρυῶν* : γρύψ· διὰ τὸ τετράσκελον εἶναι· καὶ
 πτέρυγας καὶ ῥύγχος ἔχειν ἐπικαμπές· ἔνιοι τὸν
 μέγαν ἀλεκτρυόνα· ἔνιοι παράσημον.
- Ίππαρχοι* : δύο ἦσαν· οἱ τῶν ἱππέων ἡγοῦντο, διε-
 25 λόμενοι τὰς φυλὰς ἐκάτερος ἀνὰ πέντε· ἐπιμελη-
 ται δὲ εἰσὶ τῶν ἱππέων καθάπερ· οἱ ταξίαρχοι δέκα
 ὄντες εἰς ἐφ'² ἐκάστης φυλῆς τῶν ὀπλιτῶν.

* Inc. f. 24. c. 2.

¹ περ evanidum.² ἐφ' au ἀφ' in G. nou decerno.

^οΙππαρχος: ὁ τῶν ἵππων ἄρχων.

¹Ἰππᾶς: Σόλων τοὺς νόμους * Ἀθηναίοις γράψας, εἰς¹
πέντε τέλη τὸ πᾶν πλῆθος αὐτῶν διέταξε καὶ τῶν
κατὰ τὰς οὐσίας τιμημάτων· καὶ τὸ πρῶτον ἀνό-
5 μασε πεντακοσιομεδίμων· τὸ δεύτερον ἰππέων·
τὸ τρίτον ζευγίτων· τὸ τέταρτον θητῶν· τὸ πέμπ-
τον ἰππᾶς ἐκαλεῖτο.

²Ἰππᾶς: Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτεία φησὶν
ὅτι Σόλων εἰς τέσσαρα διεῖλε τέλη τὸ [δὲ] πλῆθος
10 τῶν Ἀθηναίων· εἰς πεντακοσιομεδίμους²· εἰς ἰπ-
πέας, ζευγίτας καὶ θῆτας· τῶν οὖν ἰππέων οἱ
ἰππάδες.

^οΙππαρχος: τύραννος Ἐρετρίας· ἕτερος δὲ ^οΙππαρχος
ὁ Πεισιστράτου· ἄλλος δὲ ^οΙππαρχος ὁ Χάρμου·
15 ὃς συγγενὴς ἦν Πεισιστράτου τοῦ τυράννου· καὶ
πρῶτος ὑπέστη τὸν ἐξοστρακισμὸν διὰ τὴν ὑπο-
ψίαν τὴν Πεισιστράτου· ὅτι δημαγωγὸς ὦν καὶ
στρατηγὸς ἐτυράννησεν· ἄλλος δὲ ἐστὶν ^οΙππαρχος
ὑποκριτὴς οὗ μνημονεύει Δημοσθένης· λέγεται δὲ
20 ^οΙππαρχος παρ' Ἀθηναίοις καὶ ὁ τῶν ἰππέων ἄρ-
χων· δύο δὲ ἦσαν οὗτοι.

¹Ἰππέας εἰς πεδῖον προκαλεῖ: δηλονότι ἔνθα ἂν εὐη-
μερῆ τίς· τὰ γὰρ ἰππικὰ ἐν πεδίῳ κρατεῖ· Πλά-
των εἰς τὸν Θεαίτητον ἐχρήσατο.

25 ^οἸπες: ³ θηρίδια λυμαντικὰ τῶν ξύλων καὶ τῶν καρ-
πῶν.

^οἼπνος: ὁ φοῦρνος· ἢ κάμινος· ἢ ὁ φανός.

* Inc. valois f. 24. c. 3.

² πεντακοσίους μ.

¹ εἰ

³ Accent. om.

- Ἴπνος: μέρος τί τῆς οἰκίας, τὸ λεγόμενον παρ' ἡμῶν
μαγειρεῖον· λέγεται δὲ κυρίως Ἴπνος ἢ κάμινος.
- * Ἰπέρων: τὸν ἐφ' ἵπποις ἔρωτα.¹
- Ἰππεῖς: ὁ ἐκ τεσσάρων σταδίων δρόμος.
- 5 Ἰππήλατον: εὐρύχωρον· πλατὺ· λεῖον· ἐψιλωμένον.
- Ἰππικαί: αἱ ἐξ ἵππων· ἰππικαὶ νευραί.
- Ἰπποδαμῆ: δῆμος Οἰνηίδος.²
- Ἰππόβοτος: μεγάλην γῆν ἔχων· δυνάμενος ἵππους
τρέφειν.
- 10 Ἰπποδάμοι: ἔφ' ἵππους ἀναστρεφόμενοι.
- Ἰπποδάμου Νέμεσις ἐν Πειραιεῖ: ἦν δὲ Ἰππόδαμος
Εὐρυκόοντος Μιλήσιος· ἢ Θούριος μετεωρολόγος·
οὗτος διένειμεν Ἀθηναίοις τὸν Πειραιᾶ.
- Ἰπποδάμεια: ἀγορᾶς τόπος καλούμενος οὕτως ἐν
15 Πειραιεῖ, ὑπὸ Ἰπποδάμου τοῦ Μιλησίου ἀρχιτέκ-
τονος, τοῦ τὸν Πειραιᾶ κατασκευάσαντος καὶ τὰς
τῆς πόλεως ὁδοῦς.
- Ἰπποδασειῆς: ἐξ ἰππείων τριχῶν λόφον ἐχούσης· ὃ
δὴ δασύ ἐστίν.
- 20 Ἰππόθορος: ἵππους βιβάζων· θόρος γὰρ τὸ σπέρμα·
ἔστι δὲ καὶ αὐλήμα.
- Ἰπποθοόντειον: τὸ ἡρώων· ἀπὸ τοῦ Ἀλόπης καὶ
Ποσειδῶνος· ἀφ' οὗ καὶ ἡ φυλή.
- Ἰπποκλείδην: τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον· παρὰ τὸ ἵπ-
25 πεύειν.

* Inc. f. 24. c. 4.

¹ ἐρώντα² οἰνηίδος³ Accent. om.⁴ Ἰπποθοόντειον. tum τῶν ἀλώπης⁵ -δης Porson. casu scilicet.

- Ἰπόλυτος : σωφροσύνης παράδειγμα.
- Ἰπομανές : ὡς χροῖνται πρὸς φίλτρον Ἰπόστρατος οφθορα ζῶα· γαλεώτης καταπίνων τὸ γῆρας· φάρμακον ὃν ἐπιλήπτων· καὶ ἔλαφος τὸ δεξιὸν κέρασ
- 5 ἐνορύττων· ὅτι εἰς πολλὰ χρήσιμον· καὶ ἵππος τῶν πώλων· τὸ ἵπομανές· χρήσιμον γὰρ πρὸς φίλτρον.
- * Ἰππία Ἀθηναῖα : ταύτην Ποσειδῶνος³ εἶναι φασὶ θυγατέρα καὶ Πολύφης τῆς Ὠκεανοῦ· ἄρμα δὲ
- 10 πρώτην κατασκευάσασαν, διὰ τοῦτο Ἰππίαν κληθῆναι.
- Ἰπποδαμεία : ἀγορὰ ἐν Πειραιεῖ οὕτω καλουμένη ἀπὸ Ἰπποδάμου Μιλησίου⁴ ἀρχιτέκτονος τοῦ οἰκοδομησαμένου τοῖς Ἀθηναίοις τὸν Πειραιᾶ.
- 15 Ἰππότης : ἱππεύς· ἔφιππος.
- Ἰππότροχος : τὸ τρυσίππιον⁵ διὰ τὸ τοῖς διὰ γῆρας ἐκτροχθεῖσιν ἵπποις ἐκτυποῦσθαι τροχὸν ἀπολεγόντων αὐτοὺς τῶν στρατηγῶν.
- Ἰππόπορνε :⁶ ἀντὶ τοῦ μεγαλόπορνε· σπανίως.
- 20 Ἰππούμενος : πιεζόμενος· ἀναγκαζόμενος.
- Ἰππουριν : τὴν ἐξ ἱππέων τριχῶν κατεσκευασμένον λόφον ἔχουσαν.
- Ἰππόφορβος : ἱππότροφος· φορβὴ γὰρ ἡ τροφή.
- Ἰπταται : πέτεται.

¹ χρήσιμος

* Inc. f. 25. c. 1.

⁴ μηλισίου⁶ Accent. om.² πολλῶν³ ποσειδῶνος⁵ τρυσίππιον

- Ἴρις :¹ νέφος· ὑγρότης κατ' ἔμπτωσιν ἡλίου πεποι-
κιλμένον οἶον-τόξον.
- Ἴρος : ὁ πτωχός.
- Ἴς : δύναμις· νεῦρα.
- 5 Ἰσάζει : Ἰσα ἦ.²
- Ἰσαία :³ ἡ μερίς.
- Ἰσα³ λέγουσιν : ἀντὶ τοῦ παροῦ· ἔστι δὲ σχῆμα λό-
γου.
- * Ἰσαι ψῆφοι :⁴ τὸν νόμον τὸν τοῦ ἀπολύεσθαι τὸν
10 κατηγορούμενον, ἐὰν ἴσων τύχηι ψῆφων.
- Ἰσαι ψῆφοι :⁴ ἐπὶ τῶν παρ' ὀλίγον ἐν τοῖς δικαστη-
ρίοις ἀλισκομένων⁵ ἀναλύονται γὰρ οἱ διωκόμενοι
ἐπὶ τῶν δικαζομένων· καὶ ἴσαι γεννῶνται ψῆφοι· ἐν
αἷς ἀπολύεται ὁ ἐγκαλούμενος.
- 15 Ἰσαι ψῆφοι :⁴ Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος· ἕτερος
δὲ πλεύσας ἰδιώτης εἰς Ῥόδον, ὅτι τὸν φόβον ἀν-
άνδρως ἤνεγκεν, πρῶτην μὲν ποτε εἰσηγγέλθη καὶ
ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο· εἰ δὲ μία ψῆφος ὑπερ-
έπεσεν, ὑπερύριστο ἂν καὶ ἀπέθανεν.
- 20 Ἰσα βαίνων Πυθοκλεῖ : Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσ-
χίνου ἀντὶ τοῦ συνῶν αἰεὶ καὶ μὴ βραχὺ ἀφιστά-
μενος· καὶ Μένανδρος⁶ Παρ' αὐτὸν ἴσα βαίνουσ'
ἑταίρα πολυτελής.

¹ Ἴρις ; atque ita sæpe in seqq. puncta pro spiritu et ac-
centu : interdum punctis additur spiritus, omissio accentu.

² Ἰσαζει ἴσαη :—

³ Accent. om. bis.

* Inc. f. 25. c. 2.

⁴ Accent. om. ter.

⁵ ἀ λισκομένων, erasis duabus literis, nempe να.

⁶ ο ex emend. pro ω ut videtur,

Phot.

Ἴσαϊος: εἷς μὲν ἔστι τῶν δέκα ῥητόρων· μαθητὴς δὲ Ἴσοκράτους· διδάσκαλος δὲ Δημοσθένους· Ἀθηναῖος τὸ γένος· Δημήτριος δὲ Χαλκιδία φησιν αὐτὸν εἶναι.

5 Ἴσακίωι: ἀνδρείωι.

Ἴσαν: ἐπορεύθησαν.

Ἴσσα: ἐπιφθέγμα ἐπὶ τῶν ἀπολαχόντων καὶ ὄλως δυσπραγούντων· ἔστι καὶ ἐν* Μεσσηνίαι· Μενάνδρου καὶ ἐτέρωθι.

10 Ἴσηγορεῖ: ἐπίσης λέγει· ἰσολογεῖ.

Ἴσθι: γίνωσκε.

Ἴσθμια: περιστόμια· περιτραχήλια.

Ἴσθμιον: τὸ ταῦ φρέατος περιστόμιον.

Ἴσθμιάζει: καταπίνεται· ἰσθμὸς γὰρ ὁ τράχηλος.

15 Ἴσθμός:² θάλασσα μεταξὺ δύο γαιῶν· πορθμὸς γὰρ γῆ μεταξὺ δύο θαλασσῶν.³

Ἴσκειν: λέγειν· παλαιὸν τὸ λεξείδιον.⁴

Ἴσμεν: οἶδαμεν.

Ἴσμηνίας: εἷς παρ' Ἀθηναίοις ἦν πολέμαρχος ἐπι-

20 Φανίης.

Ἴσοβόλων: ἰσοστασίων.

Ἴσοκλῆς:⁵ ἰσόδοξος.

Ἴσόκτητον: ἴσθη ἔχουσαν τὴν κατασκευήν.

* Inc. f. 25. c. 3.

¹ μεσσηνιαῖ

² Nescio an Ἴσθμοί.

³ Manus recens, sed typographia, opinor, antiquior, pro Ἴσθμός· scripsit Πορθμός, pro πορθμός γὰρ scripsit ἰσθμός. Porson. B.

λεξείδιον

⁵ Accent. om.

- Ἴσοπαλῆ : ἴσα ἐν κλήρῳ· πάλος γὰρ ὁ κλῆρος.
 Ἴσόρροπον : ἰσοβαρές· ἰσοστάσιον.
 Ἴσοσθενής : ἰσοδύναμος.
 Ἴσοστάσιον : ἰσόσταθμον.
 5 Ἴσοτελεῖς : ἴσα τελοῦντες· ἴσα τοῖς ἀστοῖς, ὅ ἐστι
 τοῖς πολίταις, τέλη διδόντες.
 Ἴσοτελής : ὁ ἐξελεύθερος μετέχων τῶν νόμων· μετοί-
 κιον δὲ οὐ φέρων.
 Ἴσοτελής καὶ ἰσοτέλειαι :¹ πολλάκις τιμὴ τίς ἐδίδοτο*
 10 τοῖς ἀξίοις φανεῖσι τῶν μετοίκων· καθ' ἣν τοῦ
 μετοικίου ἄφεςις αὐτῶν ἐγίγνετο· ὅτι δὲ καὶ τῶν
 ἄλλων ὧν ἔπραττον οἱ μέτοικοι, ἄφεςιν εἶχον ἰσο-
 τελεῖς, Θεόφραστος λέγει· καὶ πόλεσι δὲ ὅλαις ἐψη-
 φίζοντο τὴν ἀτέλειαν Ἀθηναῖοι· ὥσπερ Ὀλυνθίοις
 15 καὶ Θηβαίοις· ὁ δὲ ἰσοτελής ὠρισμένον τι τέλος
 ἐδίδου.
 Ἴσοδαίτης : ξενικός τις δαίμων ὡς τὰ δημῶδη γύναια
 καὶ μὴ πάνυ σπουδαῖα ἐτέλει.
 Ἴσουργός : ἴσα ἐργαζόμενος.
 20 Ἴσοφαρίζειν : ἐξισοῦσθαι.
 Ἴσοφυᾶ :¹ ἴσα.
 Ἴστε : γινώσκετε.
 Ἴστεα : δῆμος Αἰγηίδος.
 Ἴστη :² ἰστάναι προστακτικῶς.
 25 Ἴστιατόρια :³ δειπνητόρια.

¹ Accent. om. bis.

* Inc. δοτο f. 25. c. 4.

² Ἴστη ἰσταναι³ Ἴστιατορία et ἰστιῶντο

- ¹ Ἰστιατόρια : τὰ ἐν οἷς εἰστιῶντο¹ χωρία· ἃ νῦν καλεῖται ἀγυτήρια.²
- ³ Ἰστίον : ἄρμενον.
- ⁴ Ἰστιοφόρος : ἄρμενοφόρος.
- 5 Ἰστοπέδη : ξύλον ὀρθὸν ἀπὸ τῆς τρίπιδος ὡς προσδέεται ὁ ἰστός.
- ⁵ Ἰστορῆσαι : θεάσασθαι.
- ⁶ Ἰστορι : μάρτυρι ἢ κριτηῖ.
- ⁷ Ἰστωρ : ὁ ἐπ' ἄκρωι τῶι ῥυμῶι ἐμπεπηγμένος πά-
10 ταλος.
- ⁸ Ἰστός καὶ κεραία : ὁ μὲν ἰστός, τὸ ἐπίμηκες ξύλον ἄνω τεταμένον* κεραία δὲ, τὰ πλάγια, ὥστε γενέσθαι γράμμα τὸ ταυ· διετείνεται δὲ πολλάκις ὁ τῆς Ἀθηνᾶς πέπλος εἰς τοιοῦτο σχῆμα ξύλων καὶ
15 ἐπόμπευσεν.
- ⁹ Ἰσχάνει : κωλύει.
- ¹⁰ Ἰσχάνδρος : τραγικὸς ὑποκριτής.
- ¹¹ Ἰσχε : κατέσχε.
- ¹² Ἰσχεσθαι : παύσασθαι.
- 20 Ἰσχίον : τὸ κοῖλον τοῦ γλουτοῦ ἐν ᾧ ἡ κοτύλη στρέφεται.
- ¹³ Ἰσχιάζειν : τὸ ἐν τῶι βαδίζειν ἐπιπολὺ ἐκατέρωσε⁴ ἑαυτὸν μεταφέρειν.
- ¹⁴ Ἰσχυνομυθίας : λεπτολογίας.
- 25 Ἰσοευρῆς αὐλός : ἴσον εὖρος κεκτημένος· ὡσπερ τεῖχος,

¹ ἰστιῶντο² Sic ms. cum litura in textu ; primo et ibi eu ut videtur.³ Ἰστωρ

* Inc. ταμένον f. 26. c. 1.

⁴ ἐκατέρως

- εὐτειχῆς· καὶ σθένος, ἰσοσθενής· οὕτως εὖρος, ἰσο-
ευρής.
- Ἴσοπαχής· ἴσον πάχος κεκτημένος.
- Ἴσομήκης· ὁμοίως· τὰ γὰρ παρὰ τὸ μῆκος σύνθετα
5 βαρύνεται· εὐμήκης· ὀλιγομήκης· ἰσομήκης.
- Ἴσχυνομυθοῦντες· ἀκριβολογοῦντες.
- Ἴσχνός· σχοιζός· ἰσχνοὶ γὰρ οἱ παλαιοί· οὕτως
Ἄριστοφάνης.
- Ἴσχυρικοί· ἰσχυροί.
- 10 Ἴσχυρίσκος· ἀντὶ τοῦ ἰσχυρός· οὕτως Ἄλεξις.
- Ἴσωνία· ἰσοτιμία.
- Ἴταβύριον·¹ ὄρος οὕτω καλούμενον.*
- Ἴταλιάζειν· ἐν Ἴταλίαι διατρίβειν.
- Ἴταλιώδης·¹ ὁ ἀλαζὼν ἀπὸ τῶν Πυθαγορικῶν διὰ
15 τὴν Σύβαριν² ὁ λάγνος.
- Ἴταλιώτης· Πυθαγόρειος·³ ἐκεῖ γὰρ διέτριβον.
- Ἴταμός· ἀναιδής· σκληρός· ὠμός· παρὰ τὸ ἴεσθαι, ὃ
ἐστὶν ὀρμαῖν· τοιοῦτοι γὰρ καὶ οἱ ἀναιδεῖς.
- Ἴτέον· πορευτέον.
- 20 Ἴτέας·⁴ τὰς ἀσπίδας.
- Ἴτεαῖος· δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς Ἴτεα, ἀφ'
ἧς ὁ δημότης Ἴτεαῖος.⁵
- ⁴ Ἴτην· ἐπορεύθησαν.

¹ Accent. om. bis.

* Inc. μενον f. 26. c. 2.

² σύμβαριν (sic)³ -ριος⁴ Accent. om.⁵ Ἴτεας· δῆμος, tum Ἴτεα (sic) ut novum articulum.

- **Ιτης*: ὁ ἰταμός· οὕτως Ἀριστοφάνης· Θρασύς, εὐ-
 γλωττος, τολμηρὸς, ἴτης.
- **Ιτηλον*: τὸν οὐκ ἐξίτηλον· ἀλλ' ἀνεξάλειπτον· οὕ-
 τως Αἰσχύλος.
- 5 **Ιτρία*:¹ καπυρώδη πλάσματα.
- **Ιτυξ*: ὄρνεον.
- **Ιτυς*: περιφέρεια ὄπλου.
- **Ιτω*: ἰέτω· ἐρχέσθω.
- **Ιυγαί*:¹ γυναικῶν οἰμωγαί· ὀλοφύρσεις.
- 10 **Ιυγες*: λεπτοὶ πόροι καὶ αἱ τέρψεις.
- **Ιυξ*: Ἡχοῦς ἢ Πειθοῦς θυγάτηρ ἱερὰ Νίκης καὶ
 Ἀφροδίτης· καταφαρμάττουσα δὲ τὸν Δία ἐπὶ
 Ἰοῖ² ἀπελιθώθη ὑπὸ Ἡρας· καλεῖται* δὲ ὑπ'
 ἐνίων κιναίδιον· ἔστι³ δὲ καὶ ὄργανόν τι **Ιυξ* κα-
 15 λούμενον ὅπερ εἰώθασιν αἱ φαρμακίδες στρέφειν ὡς
 κατακαλούμεναι τοὺς ἀγαπωμένους· ἔστι δὲ καὶ
 ὄρνεόν τι ᾧ πρόκειται τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχειν·
 ὅθεν δεσμεύουσι τοῖς τροχίσκοις.
- **Ιυξ*: τὸ ἐφέλκον τὴν διάνοιαν εἰς ἐπιθυμίαν καὶ
 20 ἔρωτα.
- **Ιφθιμος*: ἰσχυρός.
- **Ιφι*: ἰσχυρῶς.
- **Ιφικρατίδες*: αἱ Ἐπικρατίδες· ἔστι δὲ εἶδος ὑποδή-
 ματος.
- 25 **Ιφυον*: λάχανόν τι ἄγριον.

¹ Accent. om. bis.² ἐπί τοι

* Inc. f. 26. c. 3.

³ ἔχει, sed ἔστι in marg. "si non eadem, m. antiqua."
 Porson. B.

- Ἰχθυόκεντρον : τὴν τρίαينαν· χρῶνται γὰρ αὐτῇ¹
ἐπὶ τῶν μεγάλων ἰχθύων.
Ἰχθυουλκὸς² καὶ ἰχθυοβολεύς : ὁ ἀλιεύς.
Ἰχθυοπτὸς ἐσχάρα :³ αὕτη ἐπὶ τῶν μεγάλων ἰχθύων.
5 Ἰχνευταί : οἱ ἰχνεύμονες.
Ἰχνηλατῆσαι : κατ' ἰχνος ἀναζητῆσαι.
Ἰχνος : ὁδὸν πορείαν⁴ βῆμα.
Ἰωκάς : ὀρμάς· διώξεις.
Ἰων : * βελῶν ἢ πορευθεῖς.
10 Ἰων : τραγωδίας ποιητῆς, Χῖος τὸ γένος.
Ἰωνες : Ἀσιῶται καὶ Ἀττικοὶ Ἀθηναῖοι.
Ἰωνιά :⁵ ὁ λειμὸν τῶν ἰων.
† Ἰωνία : πόρνης ὄνομα.
Ἰωνίδαι :⁶ δῆμος Αἰγυπτῶς Φυλῆς.
15 Ἰωρός : θυρωρός· φύλαξ.
Ἰωνόκυσος : κατεαγὼς· οὕτως Κρατῖνος.

Τελος τοῦ ἰ̄: στοιχείου.

Ἀρχὴ σὺν Θεωῖ τῆς ἰ̄κ:

Κάβαξ : πανοῦργος.

- 20 Κάβαισος :⁶ ἀπλήστος· κάβος γὰρ μέτρον σιτικόν·
καὶ τὸν μέθυσον ἡμεῖς πίθον.

¹ αὐτὴν

² Accent. om.

³ Dist. Ἰχθυοπτὸς· ἐσχάρα αὐ.

⁴ πορίαν. εἰ fecit recentior.

* Ἰών, sed accentus ab alio.

⁵ Ἰωνία primo. Accent. mut. forsan ab eodem.

† Inc. f. 26. c. 4.

⁶ Accent. om. bis.

Κάβειροι:¹ δαίμονες ἐκ Δήμου² διὰ τὸ τόλμημα τῶν
γυναικῶν μετενεχθέντες· εἰσὶ δὲ ἦτοι Ἡφαιστοὶ ἢ
Τιτᾶνες.

Κάβησις: ὄρνέον τι.

5 **Καβύλη:** χωρίον τῆς Θραίκης ἰδρυμένον πρὸς τῷ
Τάξωι ποταμῷ κατὰ μέσον τῆς Θράκης.

Κάγκανον:³ ξηρόν.

Καγχάζει: ἀθρώως γελαῖ.

Καδίσκος: οὐ αἱ ψῆφοι τῶν δικαστῶν βάλλονται.

10 **Καδίσκος:** ἀγγεῖον τί, εἰς ὃ ἐψηφοφόρον οἱ δικασταὶ,
οὕτως ἐκαλεῖτο· Φρύνιχος Μούσαις· Ἴδου δέχου
τὴν ψῆφον· ὁ καδίσκος δέ σοι· Ὁ μὲν ἀπολύων
οὗτος, ὁ δ' ἀπολλύς ὀδί.⁴

Καδμεία: ἡ τῶν Θηβαίων⁵ ἀκρόπολις.

15 ***Καδμεία νίκη:** παροιμία· λέγεται ἐπὶ τῶν ἐπὶ
κακῷ νικῶντων· οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι Θηβαῖοι
νικήσαντες, ὕστερον ὑπὸ τῶν Ἐπιγόνων ἠττήθη-
σαν· οἱ δὲ ὅτι Οἰδίπους τὸ αἶνιγμα λύσας ἔπαθλον
τὴν μητέρα ἔγημεν· τίθεται καὶ ἐπὶ τῶν ἀλυσιτε-
20 λῶν· ὡς δὲ αὐτὸς ὁ τὰ περὶ Θηβῶν συντάξας, ὅτι
Κάδμος ἀνελὼν τὸν τὴν Ἀρείαν κρήνην τηροῦντα
δράκοντα· θητεύσας Ἄρει ἢ ἔτη.

Καθαγιάζεται: ἀφιεροῦται.

Καβάπαξ: παντελῶς.

25 **Καθαίρωμεν:**⁶ ἀντὶ τοῦ διακαθαίρωμεν· Πολιτείας γ'.

¹ Accent. om.

² v postea add. ab eodem.

³ Accent. om.

⁴ ὀδί. Primo ὦ fuit.

⁵ ἀθηναίων, sed idem in marg. γρ. θηβαίων.

* Inc. f. 27. c. 1.

⁶ Accent. om.

Καθαίρων :¹ στάμνος ἐν ᾧ ὁ² καταδικάζων τὰς δύο ψήφους ἔπεμπε.

Καθάπτω : καθιερώσω· συντελέσω.

Καθαρῶς : ἀκριβῶς.

5 Καθάρσιον : χοιριδίον ἦν ὀπτὸν ᾧ ἐκάθαιρον τὴν ἐκκλησίαν οἱ λεγόμενοι περιστῖαρχοι· περιστῖαρχοι δὲ ἀπὸ τοῦ περιστείχειν.³

Καθάρσιον : ἔθος ἦν Ἀθήνησιν καθαίρειν τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὰ θέατρα· καὶ ὅλως τὰς τοῦ δήμου συν-

10 ὁδους μικροῖς πάνυ χοιριδίοις,* ἄπερ ὠνόμαζον καθάρσια· τοῦτο δὲ ἐποίουν οἱ λεγόμενοι περιστῖαρχοι, ὀνομασθέντες οὕτως ἢ ἀπὸ τοῦ περιστείχειν⁴ ἢ ἀπὸ τῆς ἐστίας.

Καθαιρήσονται : καταλήψονται.

15 Καθαιρήσετε :⁵ οὐ καθελείτε· Θουκυδίδης καὶ τῶν ἄλλων οἱ πλείους.

Καθεδοῦνται : καθεσθήσονται.

Καθέδρα : ἡ ἐπίσχεσις παρὰ Θουκυδίδη.

Καθέδρα : τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τοῦ τελευτήσαντος οἱ
20 προσήκοντες συνελθόντες ἐδείπνουν ἐπὶ τῷ τελευτήσαντι κοινῇ· ἐκαλεῖτο δὲ καθέδρα· ὅτι καθεζόμενοι ἐδείπνουν καὶ τὰ νομιζόμενα ἐπλήρουν.

Καθεῖναι : ἐπὶ τὸ κάτω ἀπολυσαί.

Καθέντες : καταγαγόντες.

¹ Accent. om.

² ὁ omi.

³ περιστιχειν, et in accentibus turbatum.

* Inc. ριδίοις f. 27. c. 2.

⁴ περιστιχειν

⁵ e posterius in litura.

Phot.

Q

Καθελών: Δημοσθένης ἀντὶ τοῦ ἀνελών ἤτοι ἀποκτείνας· καὶ Στησίχορος καὶ Σοφοκλῆς.

Καθέξει: κρατήσει.

Κάθες: χάλασον.

5 Καθεστηκώς: καθεσταμένος.

Κάθετον:¹ ἔστι μὲν γραμμὴ τις παρὰ τοῖς γεωμέτραις* σημαίνει δὲ καὶ βοῦν τινὰ καθιέμενον εἰς τὴν θάλασσαν ἐπὶ θυσίαι τῶι Ποσειδῶνι.

Καθηγεῖσθαι: τὸ ὑφηγεῖσθαι· οὕτως Φερεκράτης.

10 Καθῆκαν: κατέβαλον.

Κάθετος:¹ ὁ καθιέμενος εἰς τὸ πέλαγος ἀμνός· οὕτως Λυσίας καὶ Μελίτων.

Καθηκόντως: δεόντως· πρεπόντως.

Καθήκοντα: Δημοσθένης ἐν ἰα΄ Φιλιππικῶι² φησὶν·

15 ὅστις οὐκ ἠξίου τὰ καθήκοντα ἐφ' ἑαυτὸν ποιεῖν· ἀντὶ τοῦ τὰ ἦκοντα.

Καθῆστο: ἐκαθέζετο.

Καθιγμένος:³ καθελών· φθάσας.

Καθιγῦσαι· νεκροῖς θῦσαι.

20 Κάθιδρος: κεκμηκώς.

Καθιεροῖ: θεῶι ἀνατίθησιν.

Καθίζεσθε: καταπήξετε.

Καθίκετο: καθήψατο.

Καθικνεῖται: ἄπτεται.

25 Καθίμησεν: κατήντλησεν.

Καθιμῶσιν: χαλῶσι· καὶ καθιμῆσαι, χαλάσαι σχοινίον ἢ τί τοιοῦτον.

¹ Accent. om. bis.

* Inc. τραις f. 27. c. 3.

² finalis in ν mut. a m. antiq.

³ Καθηγμένος

Καθόδοις : ἀγωγαῖς· περιόδοις.

Κάθοιμον :¹ κάθοδον.

Καθόρμια : περιθέματα.

Καθοσίωσις : δικαίωσις.

5 Καθύπερθεν : υπεράνωθεν.*

Καθυπέρτερον : μεῖζον.

Καθυφῆκεν : ἐκδέδωκεν· υπεκατέβη.

Καθωσιωμένος : ἀνακείμενος· ἐγγεγραμμένος.²

Καὶ ἀπόδος· καὶ κατάστησον καὶ σπεῖρον.

10 Καὶ δῆ : ὡς δῆ.

Καικίας : ἄνεμος ἀπὸ Καΐκου³ τοῦ ἐν Μυσίαι ποταμοῦ.

Καὶ μάλα : καὶ πάνυ μὲν οὖν.

Καινοτομεῖν : καινὴν λατομίαν τέμνειν κυρίως.

15 Καιρός : σειρὰ τις ἐν ἰστωῖ δι' ἧς οἱ στήμονες⁴ διείρονται.

Καιρός : καίριος τόπος καὶ συνήθως.

Καὶ τέως : καὶ πρότερον.

Καὶ τὸ ἤδη :⁵ ἀντὶ τοῦ ἤδειν· καὶ τὸ πεπόνθει ἀντὶ

20 τοῦ ἐπεπόνθει.

Καὶ τὸ τοῦ λύκου : φασὶ λύκον ἰδόντα τὸν ποιμένα ἢ καὶ κύνα τῶν ποιμενικῶν⁶ πρόβατον ἐσθίοντα, εἰ-

¹ Accent. om.

* Inc. νωθεν f. 27. c. 4.

² $\bar{\mu}$ simpl.

³ καΐκου

⁴ στιμονες in στήμονες mut. corrector antiquus; tum διείρονται, ex em. ut puto, sed m. pr.

⁵ Jungit πρότερον καὶ τὸ ἤδει· (sic) α. τ. ἤδειν (sic) tum novum articulum facit, Καὶ τὸ π.

⁶ ποιμαινικῶν

πεῖν· ἐγὼ τοῦτο εἰ ἐποίουν, πόση κραυγὴ ἐγίνετο.

Καὶ μὴν: ἀλλὰ μὴν.

Καινοτάφια: τινὰ εἰσιν ἐλισσόμενα ὡς τύπος νεκροῦ.

Καὶ δὴ: ἤδη.

5 Καινοτομεῖ: καινουργεῖ.

Καινός: Ἰσοκράτης ἀντὶ τοῦ ὅς τοῖς νεωτέροις* ἀρ-
μόττει πράγμασιν· οὕτω δὲ καὶ Ἐφορος.

Καινόφιλον: λέγουσι τὸν μὴ τοῖς αὐτοῖς φίλοις χρώ-
μενον¹ ἀεὶ.

10 Καίριον: φθοροποιόν· θανατῶδες.

Καίριον: εὐκαιρον.

Καιριώτατα: ἐπικινδυνότατα² θανάσιμα.

Καιροφυλακῆσαι: καιρὸν ἐπιτηρῆσαι.

Καιροφυλάκιον: * * * * *

15 Καὶ τάχα ἴμεν: καὶ ταχέως πορευόμεθα.

Καὶ χερσί: καὶ ἔργοις.

Κακὰ κακῶν: Διοκλῆς Βάκχῃ· Πλύνει τε τὰ κακὰ
τῶν κακῶν ὑμᾶς.

Κακεργέτησιν: κακοἔργοις.⁴

20 Κάκη: κακία· οὕτω Πλάτων.

Κακὴ μὲν ὄψις: κόμμα· παροιμία· Κακὴ μὲν ὄψις·
ἐν δὲ δειλαῖαι φρένες· Μένανδρος Σικυωνίωι.

Κακιζόμενοι: ταπεινούμενοι.

Κακκάβην δεῖ λέγειν, οὐχὶ κάκκαβον· σημαίνει δὲ

25 τὴν χύτραν.

* Inc. f. 28. c. 1.

¹ χρώμεν et in marg. ista fere, λ⁵

² ἐπικινδυνότατα

³ Sesquilineæ spatium.

⁴ sic.

- Κακκάβη: ὄν ἡμεῖς κάκκαβον· ἔστι δὲ λοπαδῶδες, ἔχων ἐξ ἑαυτοῦ τρεῖς πόδας.
- Κακκάζειν: μίμησις τικτουςῶν ὀρνίθων φωνῆς.
- Κάκαλον: τεῖχος.
- 5 *Κάκη: δειλία καὶ κακία· ἐν ᾧ τὸ μετὰ κακίας περιποιεῖσθαι τὸ ζῆν, ρίπτοῦντα τὰ ὄπλα· διαβέβληκεν Νόμων ἡ.
- Κάκκη: ἡ δειλία· παρὰ τὸ ἀποπατεῖν· τὸν γὰρ ἀπόπατον κάκκην καλοῦσιν.
- 10 Κάκη: βαρέως ἢ κακία· ἐν Νόμοις Πλάτων μετὰ κάκης μᾶλλον ἢ μετὰ ἀνδρείας.
- Κακοδαίμων: ὁ θεῶι ἐπαχθής· καὶ ὁ τὴν ψυχὴν ἔχων ἐμπαθῆ.
- Κακοθήτης: κακότροπος.
- 15 Κακοεπία: βλασφημία.
- Κακοπαθεῖν: στραγγεύεσθαι.¹
- Κακορραφίαι: κακοσυνθέσεις.
- Κακοττεῖαν: κακοφημίαν· βλασφημίαν.
- Κακοτεχνιῶν: δίκης ὄνομα· εἰσήεσαν δὲ ταύτην οἱ
- 20 λέγοντες μάρτυρας ψευδομαρτυρεῖν κατὰ τῶν παρασχομένων αὐτούς.
- Κακοτεχνιῶν: δίκης ὄνομα· ἦν οἱ ἐλόντες τινὰ ψευδομαρτυριῶν κατὰ τοῦ παρασχομένου ἐδίδοσαν.
- Κακόχαρτον: κακοῖς χαίροντα.
- 25 Κακῶς εἰδότες: ἀντὶ τοῦ * ἀγνοοῦντες· Ἴσοκράτης ἐν τωῖ περὶ εἰρήνης.

* Inc. f. 28. c. 2.

¹ στρατεύεσθαι, et scalpello factum στραγγεύεσθαι.

* Inc. f. 28. c. 3.

- Κακώσεως** : δίκης ὄνομά ἐστιν ταῖς τε ἐπικλήροις
κατὰ τῶν γεγαμηκότων· καὶ κατὰ τῶν παίδων
τοῖς γονεῦσι· καὶ κατὰ τῶν ἐπιτρόπων τοῖς ὑπὲρ
τῶν ὀρφανῶν· οὕτω Δημοσθένης καὶ Λυσίας καὶ
5 Ὑπερίδης.¹
- Κακώσεως** : δίκης ὄνομά ἐστιν κατὰ τριῶν ταττό-
μενον· ἢ γὰρ κατὰ τῶν ἀνδρῶν ταῖς γυναῖξιν· ἢ
κατὰ τῶν ἐπιτρόπων τοῖς ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν ἐξιοῦ-
σιν· ὧν ἡ μὲν ἐλέγετο κακώσεως· ἡ δὲ παίδων
10 κακώσεως.
- Καλὰ δὴ παταγεῖς** : ἀντὶ τοῦ λέγεις.
- Κάλλαια** :² τὰ τῶν ἀλεκτρούνων γένεια.
- Καλλαβίδες** :³ τὸ διαβαίνειν ἀσχημόνως καὶ διέλκειν
τὰ ἰσχία ταῖς χερσίν.
- 15 **Καλαμίνθα** : ὕλη ὁμοία ἡδύσμωι.
- Καλαμαῖσθαι** : τὰ λείψανα τῶν τετρογημένων συνά-
γειν.
- Καλαμώμενος** : σταχυολογῶν.
- Καλάσειρις** : χιτῶν πλατῦς· δῆμος πολεμικός· οὐ-
20 τως⁴ Αἰγύπτιοι.
- Καλαύρωψ** : βουκολικὴ δίκη.
- * **Καλαύρεια** :⁵ νῆσος πλησίον Τροιζῆνος⁶ ἐκαλεῖτο δὲ
πρότερον Βιρῆνη.
- Καλλεῖον** : δικαστήριον Ἀθήνησιν ἀπὸ Καλλεῖου τοῦ
25 πεποιηκότος ἐπώνυμον.

¹ ὑπερίδης² Accent. om.

* Inc. f. 28. c. 4.

⁶ τρυζῆνος² Καλλαία primo.⁴ οὐ male pro οὐ i. e. οὕτως.⁵ Primo Καλαυρία.

Καλιά: νοσσία· ἢ οἶκος ξύλινος κυρίως· κάλα γὰρ τὰ ξύλα.

Καλινοδούμενοι: κυλιόμενοι.

Καλήβορον: ἀπεσκολυμμένον.¹

5 Καλλιέρημα: θυσία εὐπρόσδεκτος.

Καλίδιον: μικρὸν οἶκημα.

Καλιός: ² ξύλινον δεσμοπήριον.

Καλλιγένειαν: Ἀπολλόδωρος μὲν τὴν γῆν· οἱ δὲ Διὸς καὶ Δῆμητρος θυγατέρα· Ἀριστοφάνης δὲ ὁ κωμικὸς τροφόν.
10

Καλλικύριοι: ² οἱ ἀντὶ τῶν γεωμόρων ἐν Συρακόσσαις γενόμενοι πολλοὶ τινες τὸ πλῆθος· δοῦλοι δ' ἦσαν οὗτοι τῶν φυγάδων ὡς Τιμαῖος ἐν ε'. ὅθεν τοὺς ὑπερβολῇ πολλοὺς Καλλικυρίους ἔλεγον ἄνομάσθησαν δὲ ἀπὸ τοῦ εἰς ταυτὸ συνελθεῖν παντοδαποὶ ὄντες, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν Συρακοσσίῳ πολιτεία, ὅμοιοι ³ τοῖς παρὰ Λακεδαιμονίοις Εἴλωσι, καὶ παρὰ Θεσσαλοῖς Πενέσταις,* καὶ παρὰ Κρησὶ Κλαρώταις.⁴
15

20 Καλλιρόην: κρήνην.

Καλλίροον: καλῶς ῥέοντα.

Καλλιώνυμος: τὸ θαλάσσιον αἰδοῖον.

Καλλύνειν: κοσμεῖν· λέγουσι δὲ καὶ σαροῦν.

Καλλυντήρια καὶ πλυντήρια: ἐορτῶν ὀνόματα· γίνονται μὲν αὗται Θαρρηλιῶνος μηνός, ἐνάτη μὲν ἐπὶ δέκα καλλυντήρια· δευτέρα δὲ φθίνοντος τὰ πλυν-
25

¹ μ̄ simplex.

³ ὅμοιοι

⁴ κλαρώταις

* Accent. om. bis.

* Inc. σταις f. 29. c. 1.

τήρια· τὰ μὲν πλυντήρια φησὶ διὰ τὸν θάνατον τῆς Ἀγραύλου ἐντὸς ἐνιαυτοῦ μὴ πλυθῆναι ἐσθῆτας· εἴθ' οὕτω πλυθείσας τὴν ὀνομασίαν λαβεῖν ταύτην· τὰ δὲ καλλυντήρια, ὅτι πρώτη δοκεῖ ἢ Ἀγραυλος
 5 γενομένη ἱερεία τοὺς θεοὺς κοσμήσαι· διὸ καὶ καλλυντήρια αὐτῇ ἀπέδειξαν· καὶ γὰρ τὸ κοσμεῖν καὶ λαμπρύνειν ἐστίν.

Καλλωπίζεσθαι : οἷον καλοκαγαθίαν ἐνδείκνυσθαι ἢ σεμνύνεσθαι· οὕτω Πλάτων.

10 Καλοκαγαθία : ἀγαθότης.

Κάλος : σχοινίον.

Καλὸς κ' ἀγαθός : λέγεται κατὰ συναλιφὴν,¹ οὐχὶ καλὸς καὶ ἀγαθός.

Καλοῦμεν : ἀντὶ τοῦ καλέσομεν.*

15 Καλύμματα : ἅ τινες φατνώματα· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Κάλπη : ὑδρία.²

Κάλυκας : σύριγγας.

Κάλυντρα : κόσμητρα.

20 Κάλυξ : ἄνθος ῥόδου μεμυκός.³

Καλώδιον : σχοινίον.

Καλχαίνει : ἐκ βάθους⁴ ταρασσεται.

Καλῶς : τιθέασι κατὰ τὸν ἐπιδέξιον· διωτῶν καλῶς ταυτὴ μετὰ παιγνίας· ἐπὶ τοῦ ἀνανεύειν τιθέασι·

25 καὶ ὅτε καλούμενοι ἐπὶ δεῖπνον ἀρνοῖντο.

¹ συναλειφὴν

* Inc. λέσομεν f. 29. c. 2.

² ὑδρεια. (λεκάνη addit m. recentior.)

³ ῥόδομεμυκός et o in u versum ab eodem, ut puto.

⁴ βάθου vel potius βύθου primo.

Καμάριον : κοιτῶν καμάραν ἔχων.

Καμάριον : δωμάτιον καμαρωτόν· καὶ ὅλως ἡ καμάρα
Ἑλληνικὸν τὸ ὄνομα.

Κάμπεις : ἀντὶ τοῦ θραύεις.

5 Κάμαξ : χάραξ· ὀρθὸν ξύλον.

Καμπυλιάζειν : κάμπτειν¹ καὶ στρέφειν.

Κάμπιος² δρόμος : δρόμοι τινὲς ἦσαν κάμπιοι, οὐκ
εὐθεῖς καὶ ἀπλοῖ, ἀλλὰ καμπὰς ἔχοντες.

Κάναστρον : τρυβλίον.³

10 * Κάνδης : ἔφαρμα χειριδωτῶν, τοῖς ναυτικοῖς στε-
γάστροις εἰκός.

Κάνδης : χιτῶν Περσικός.

Κανδύτανες : ἱμάτιοφορίδες⁴ οἱ δὲ εἶδος ἰχθύος· ἔστι δ'
ὅτε τὸ αἰδοῖον.

15 Κάνδυτος :⁵ σκευασία ὀψοποιική⁶ μετὰ γάλακτος καὶ
στέατος καὶ μέλιτος⁷ ἔνιοι δὲ διὰ κρέως καὶ ἄρτου
καὶ τυροῦ· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Κανηφόροι : παρθένοι αἱ τὰ κανᾶ φέρουσαι τῇ Ἀθηναῖ
ἐν τῇ Παναθηναίων πομπῇ· αὗται δὲ τῶν ἀστῶν

20 καὶ τῶν εὐγενῶν ἦσαν.

Κανηφόροι : Φιλόχορος⁸ φησὶν ὡς Ἐριχθονίου⁹ βασι-
λεύοντος πρῶτον κατέστησαν αἱ ἐν ἀξιώματι παρ-
θένοι φέρειν τὰ κανᾶ τῇ θεῶι ἐφ' ᾗ ἐπέκειτο τὰ

¹ πτει evanida.

² An accentum habeat non liquet.

³ τρ, cetera legere nequeo.

* Inc. f. 29. c. 3.

⁴ Sic.

⁵ Accent. om.

⁶ -ηκη primo.

⁷ μέλιτος

⁸ φιλόχωρος

⁹ ἐριχθονίου

Phot.

πρὸς τὴν θυσίαν τοῖς τε Παναθηναίοις καὶ ταῖς ἄλλαις πομπαῖς.

Κάνθαρος : ποτηρίου εἶδος.

Κανθάρου μελάντερος : παροιμία· Μένανδρος Θη-
5 σαυρωῖ.

Κανθήλιοι : τοὺς βραδεῖς καὶ νωθεῖς οὕτως * λέγουσιν μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ὄνων.

Κανθήλιοι : ὄνοι· καὶ τὰ ἐπὶ τῇ πρύμνῃ σκηνώματα τῶν στρατηγῶν.

10 Κανθήλιος : βραδὺς νοῆσαι ἢ ἀφυγῆς.

Κάνθων : ὄνος.

Κάναβις : φυτὸν λινωὶ παραπλήσιον, ἐξ οὗ καὶ ἐσθῆτες γίνονται· ἧς τὸ σπέρμα θυμιώμενον ἰδρῶν ποιεῖ πάντας.

15 Κανιτρον : λυχνίσκιον· κανίσκιον.

Κάνναι : πλεκτὰ τινὰ ἐκ καλάμων.

Καντήρια : καταβατήρια.

Κανοῦν : κανίσκιον.

Καπανοὶ : ἀλφίτων εἶδος.

20 Κάπηλος : μεταβολεὺς, πραγματευτής.

Καπηλίας : ἐμπορείας.

Καπηλεύειν : μεταπωλεῖν.

Κάπειτα :¹ καὶ ἔπειτα.

Καπνίας οἶνος :² κεκαπνισμένος.

25 Καπνίας : Ἐκφαντίδης, διὰ τὸ μὴ δ' ἐν λαμπρὸν γράφειν.

* Inc. f. 29. c. 4.

¹ Κάπειτα

² Καπνίας : ol. dist.

- Καπνοι : ἄλφιστα· οὕτω Φερεκράτης.
 Καπρῶντας : ὀρμητικῶς ἔχοντας πρὸς συνουσίαν.
 Καραδοκεῖ : προσδοκεῖ· κατασκοπεῖ.
 Καρανούσθω : τελειούσθω.
 5 * Καρατομεῖται : ἀποκεφαλίζεται.
 Καραντες : καταφέρεις.
 Καρβατίνη : ἀγροικικὸν¹ ὑπόδημα.
 Καρβανίζει : βαρβαρίζει.
 Κάρδακες :² οἱ στρατιῶται ἐν Ἀσίαι· λέγονται δὲ καὶ
 10 οἱ φύλακες κάρδακες.
 Καρδαμάλη : μάζα ἐκ καρδάμου μεμαγμένη· βρῶμα
 γινόμενον Περσικόν· οἱ δὲ παρδαμάλη λέγουσιν.
 Καρδάμη : ἐπὶ ἐργάτιδος ὄνου καὶ βοῦς λέγεται.
 Καρδιαλγίαι : λύπαι καρδίας.
 15 Καρδιουλκία :³ τὰς καρδίας ἔλκειν τῶν θυμάτων.
 Καρδιώττειν : τὴν καρδίαν ἀλγεῖν Σικελιῶται· ὁ
 ἡμεῖς βουλιμιᾶν· Ἀπολλόδωρος ἐν ε' περὶ Ἐπι-
 χάρμου τοὺς Σικελιώτας φησὶν τὸ⁴ τὸν στόμαχον
 ἐπιδάκνεσθαι ὑπὸ λιμοῦ καρδιώττειν λέγειν· ὅπερ
 20 βουλιμιᾶν λέγει Ξενοφῶν· καὶ εὐκάρδια πολλοὶ τὰ
 εὐστόμαχα λέγουσιν.
 Καρδοπεῖον : καρδόπου⁵ πῶμα· ᾧ καὶ παυσικάπη
 χρεῶνται.

* Inc. f. 30. c. 1.

¹ Primo αγροικὸν sed κι supr. ab eodem ut puto.

² Accent. om. hic, mox habet.

³ -εία primo.

⁴ τῶ — λέγει· ὅπερ βουλιᾶν^μ (μι ab eodem ut puto.)

⁵ καρδάπου

Καρδοπίων¹ τὴν μητέρα : μύθου ἀρχή.

Κάρδοπος : ἡ μάκτρα τοῦ ἀλεύρου.

* Καρηβαρῶν : τὴν κεφαλὴν βαρούμενος ἀπὸ μέθης οἴνου.

5 Καρηβοᾶν : ὑπὸ ἤχων² τὴν κεφαλὴν ἰλιγγιᾶν ὑπὸ βοῆς ἐσκοτῶσθαι.

Κάρηνα : ἀκρόπολις.

Κάριος Ζεὺς : ἐν Θεσσαλία καὶ Βοιωτία.

Καρκίνοι : ὑποδημάτων εἶδος.

10 Καρκίνος : πυράγρα.

Καρκίνος : Λυσίας· ἐλυμαίνοντο γάρ μου τὸν καρκίνον εἰσφοιτῶσαι, φησὶν, αἱ κύνες· καὶ ὅτ' ἂν ὁ σῖτος ριζωθῆι κατὰ τῆς γῆς, κεκαρκινῶσθαι φασί· Φερεκράτης· Ὅποταν σχολάζης, νῆψον,³ ἵνα τὰ

15 λήϊα Συγκαρκινωθῆι· λέγεται καρκίνος καὶ πάθος τι συμβαῖνον ἐν τοῖς σώμασιν, ὃ νῦν καρκίνωμα λέγεται· εὐρίσκεται δὲ πολλάκις· καὶ κύριον ὄνομα.

Καρκίνου ποιήματα : Μένανδρος Ψευδηρακλεῖ⁴ αἰνιγματώδη· ὁ γὰρ Καρκίνος Ὁρέστην, ὑπὸ⁴ Ἥλίου ἀναγκαζόμενον ὁμολογῆσαι ὅτι ἐμητροκτόνησεν, ἐποίησε δι' αἰνιγμάτων ἀποκρινόμενον.

Κάρκαρον⁵ : τὸ δεσμωτήριον· οὕτως Σώφρων.

Καρκαδόνα : τοῦτο λέγεται † Χάροντος δανεῖον, συνα-
25 γόμενον ἐκ τοῦ ὄβολοῦ τοῦ συγκηδευομένου τοῖς

¹ Καρδοπειων· τὴν

² ὑποῆχον primo.

⁴ ἀπὸ

† Inc. ται f. 30. c. 3.

* Inc. f. 30. c. 2.

³ νηψον

⁵ Accent. om.

τελευτῶσιν· οὐχ ὡς ἔνιοι πλανώμενοι βοτάνης
ὄνομα φασὶν εἶναι.

Καρικῆ μούση : τῇ θρηνώδει· δοκοῦσι γὰρ οἱ Κᾶρες¹
θρηνωδοὶ τινες εἶναι καὶ ἀλλοτρίους νεκροὺς ἐπὶ
5 μισθῶϊ θρηνεῖν· τινὲς δὲ ἐξήκουσαν τῆ βαρβάρῳ
καὶ ἀσαφεῖ· ἐπειδὴ οἱ Κᾶρες βαρβαρόφωνοι.

Καρπαία :² εἶδος ὀρχήσεως· οὕτως Ξενοφῶν ἐν τῇ
Ἀναβάσει· λέγει δὲ καὶ τὸ εἶδος ταύτης.

Καρποῦ δίκη : οἱ γῆς ἀμφισβητοῦντες ὡς προση-
10 κούσης αὐτοῖς λαγχάνουσι τοῖς διακρατοῦσιν· εἶτα
ἐλόντες, λαγχάνουσι καὶ περὶ ἐπικαρπίας· τοῦτο
καρποῦ δίκη καλεῖται.

Καρποῦ δίκη : Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους ἐπι-
τροπῆς· εἰ γὰρ τι ἐγκαλεῖς τῷδε τῷ μεираκίῳ καὶ
15 τῶν σῶν τί ἔχει, δίκασαι αὐτῶϊ κατὰ τοὺς νόμους·
εἰ μὲν χωρίου ἀμφισβητεῖς, καρποῦ· εἰ δὲ οἰκίας,
ἐνοικίου· ὥσπερ νῦν οὗτός· σοι ἐπιτροπῆς δικά-
ζεται.

* Καρπασινοί :⁴ κορτιναί.

20 Καρπίζουσιν : ποτίζουσιν· εὐκαρπα ποιοῦσιν.

Κάρπωμα : θυσία· προσφορά.

Κάρτα : λίαν ἢ μεγάλας.

Καρτερώνυχας : ἰσχυροὺς ὄνυχας ἔχοντας.

Καρυάνδα :⁴ πόλις Καρίας.

25 Καρυάτεια :⁴ ἑορτὴ Ἀρτέμιδος· τὰς δὲ Καρύας,⁴
Ἀρκάδων οὔσας, ἀπετέμοντο Λακεδαιμόνιοι.

¹ Καρίκη primo, tum κά ρες syll. deleta.

² Accent. om.

³ οὕτως

* Inc. f. 30. c. 4.

⁴ Accent. om. quater.

- Καρυβοᾶν : ὑπὸ βοῆς κεκαρῶσθαι.
 Καρυκεύων : ἀρτύων ἠδύνων.
 Καρυκεία : ἡ ἠδύτης τῶν ζωμῶν.
 Καρύκη :¹ ἔδεσμα ἐκ πολλῶν συγκείμενον.
 5 Κάρυννος :¹ βόλων ὀνόματα.
 Καρυστεία :¹ γένος καρυῶν.
 Καρφαλέον : ξηρόν· καὶ καρχαλέον· κατάξηρον.
 Καρχαρίας : ἰχθύς πειός· καὶ κήτους εἶδος θαλαττίου.
 Καρχαρόδους : τραχεῖς ὀδόντας ἔχων· καὶ κάρχαρον
 10 τὸ τραχύ.
 Καρχήσιον : τὸ ἄκρον τοῦ ἰστοῦ.
 Καρωθεῖς : βαρηθεῖς τῇ κεφαλῇ.
 Κασθανεά : πόλις ἐν Μακεδονία,* ἐκ τῶν περιπεφυ-
 κότων δένδρων, ἢ ἀπὸ τῆς νύμφης.
 15 Κασαύριον : οἶκημα, ἐφ' οὗ αἱ πόρται.
 Κασίγνητος : γνήσιος ἀδελφός.
 Κάσις : ἀδελφός.
 Κάσιν : τὴν πρώτην τῶν σταχύων ἔκφυσιν, ἢ καὶ
 ἀμφίκαυστις ἐλέγετο.
 20 Κατάβα : ἀντὶ τοῦ κατάβηθι.
 Κατάβαλε : οἶον ῥίψον· ἄφες καὶ κατάθου.
 Καταβολή : περιοδικὴ λήψις πυρετοῦ.
 Καταβολή : τὸ ἐκ περιόδου γινόμενον.
 Κατά : κυρίως, ἔξ· ἐπὶ· ἐκ· ἀπό· ἢ² ἀντὶ τοῦ εἶτα.
 25 Καταβραβεύετω : καταλογιζέσθω· κατακρινέτω·
 καταγωνιζέσθω.
 Καταβολή : Δημοσθένης Φιλιππικῶι ὥσπερ περίοδος

¹ Accent. om. quater ; et o in Καρυννος in litura.

* Inc. κεδονία f. 31. c. 1. ² ἢ

ἡ καταβολὴ πυρετοῦ· ἐν ταῖς περιοδικαῖς νόσοις λέγεται τις καταβολή, διὰ τὸ ἐν ἀποδεδειγμένῳ προῖέναι χρόνῳ· καθάπερ οἱ ἐρανισταὶ τὰς καταβολὰς ποιοῦνται τῶν χρημάτων.

5 Καταγευσθεῖς : τῆϊ γέυσει νικηθεῖς.

Καταγιγαρτίσαι :¹ συνουσιάσαι.

Καταπελτάσονται : καταδραμοῦνται.

Καταγλωττίσματα : περίεργα φιλήματα.

Καταγλωττίζειν : τὸ βλασφημεῖν· ὡς ἐν Ἀχαρνεῦσι·

10 — ψευδῆ κατεγλώττιζέ² μου.

Κάταγμα : κατάσπασμα ἢ μήρυμα.³

Καταγοητεύων : ἀπατῶν.

Κατάγραπτος : ποικίλος.

Καταγώγιον : τὸ κατάλυμα· καὶ καταγωγή, ἡ κατά-
15 λυσις· καὶ κατάγεσθαι, τὸ καταλύειν· οὕτως φασὶν Ἀττικοί.

Καταγωνίζεσθαι : νικᾶν.

Καταδαρθάνειν : κατακοιμαῖσθαι· καθυπνοῦν.

Καταδεδέσθαι : ἀντὶ τοῦ πεφαρμακεῦσθαι καὶ δεδέ-
20 σθαι φαρμάκοις· Δείναρχος ἐν τῆϊ κατὰ Πυθέου εἰσαγγελίαι.⁴

Καταδείσας : φοβηθεῖς.

Καταδεῖται : φοβεῖται.

Κατὰ δὲ φρόνιν⁵ ἤγαγεν : ἐμίσησεν· κατεφρόνησεν.

25 Κατὰ δῆμους δικασταί : οὗτοι πρότερον μὲν ἦσαν λ'.

¹ -ῆσαι

² καταγλ.

³ μύρμα (ἢ scil. eraso) m. pr.

⁴ πυθαίου ἰσαγγ.

⁵ φρόνην

καὶ κατὰ δῆμους περιιόντες ἐδίκασον· ὕστερον δὲ
γεγόνασι μ'.

Καταδηοῦν : κατακόπτειν· καταπραιδεύειν.

* Καταδιστᾶσι :¹ καταχωρίζουσι.

5 Καταδικασάμενος : ἀντὶ τοῦ νικήσας· καὶ καταδικασθῆναι τινα ποιήσας· Ἰσαῖος ἐν τωῖ κατὰ Διοκλέους ὕβρεως.

Κατάγειν τὰ πλοῖα : Δημοσθένης ἐν ἡ Φιλιππικῶι· ἀντὶ τοῦ ληίζεσθαι καὶ κακοῦν καὶ μὴ εἶν τοὺς

10 πλέοντας ὅπου βούλοιντο πλεῖν· ἀλλ' εἰς τὰ οἰκεῖα χωρία τοῖς ληστεύουσι κατάγειν.

Κατάδουπος : καταράκτης ἢ ψόφος.

Καταδύεται : καταβυθίζεται· κρύπτεται.

Καταδύνοντα : κρύπτοντα.

15 Καταδύσεις : φωλεύς· ὑπονόμους· σπήλαια.

Καταθεῖναι τιμὴν : καταβαλεῖν.

Καταθέειν : κατατρέχειν.

Καταθεῶτο : βλέποιοτο.

Καταθλήσαντες : καταγωνισάμενοι.

20 Καταθρήσομεν : κατασκοπήσομεν.

Καταθύμιον : κατὰ ψυχὴν² εὐάρεστον.

Καταθῶμαι : ἀπερείσωμαι· καταπαύσωμαι.

Καταιγίς : ἐπιφορὰ ἀνέμου σφοδροῦ· λέγεται δὲ καὶ ἡ ζάλη.

25 † Καταιγίσας : κατασχίσας· οἱ γὰρ ἀνατιθέντες τί τοῖς θεοῖς κατασχίζουσιν ἵνα μή τις ἄρη.

* Inc. f. 31. c. 3.

² καταψυχὴν

¹ -τᾶισι primo.

† Inc. f. 31. c. 4.

- Καταιδει : καταισχύνει.
 Καταινέσαι : συγκαταθέσθαι καὶ συνεπινεῦσαι.
 Καταίροντες : καταπλέοντες.
 Κατ' αἶσαν : κατὰ τρόπον· κατὰ τὸ προσῆκον.
 5 Καταἰτυξ :¹ εἶδος περικεφαλαίας μὴ ἐχούσης λόφον·
 κατωφερής.
 Καταιωνῶσι :² βρέχουσιν· ἀντλοῦσιν· ἀλείφουσιν.
 Κατακᾶ : κατακαύσει.
 Κατὰ κάθετον : τὰ ἀπὸ ὕψους εἰς βάθος διαστήματα.
 10 Κατακάνειν :³ ἀνελεῖν.
 Κατακαχρῦσω : καταφρύξω· καὶ συντρίψω· ἀπὸ
 τῶν καχρῦων μετενήνεκται.
 Κατακεγχεῖται :⁴ τραχύνεται· καὶ ἐντεῦθεν καὶ
 κέγχρος.
 15 Κατακεκερματίσθαι : εἰς πολλὰ μέρη διτηρῆσθαι.
 Κατακεχρίσθαι :⁵ τὸ λιπαρῶς ἀλληλείφθαι.
 Κατακεστομεῖν : καταχλευάζειν.
 Κατακηλοῦσαν : θέλγουσαν· πραύνουσαν.⁶
 Κατάκλιτα : κλίνας· θρόνους εἰς ἀνάκλισιν ἐπιτη-
 20 δείους.
 Κατακορῆς ξυνουσία : ἐπιπλεονάζουσα.
 * Κατακαχρῦσαι :⁷ ρῆξαι· ψοφῆσαι· ποιῆσαι ἀπὸ
 τῶν φρυγομένων κριθῶν.

¹ Accent. om.² Καταιωνῶσι³ Κατακάνειν (sic) m. pr. Κατακάνειν fecit recentior multo. Debat Pors. Κατακάνειν.⁴ Κατακέγχρται (accentus a recentiore.)⁵ Κατακεχερισθαι⁶ τρανοῦσαν^{*} Inc. f. 32. c. 1.⁷ Καταχρῦσαι tantum m. pr.

- Κατακρῆσαι : καταχέαι.¹
 Κατακορμίσαι :² κατακόψαι ξύλον.
 Κατακριδεῦσαι : καταλαλήσαι³ καταναστῆσαι·
 λάλοι γὰρ αἱ ἀκρίδες.
 5 Κατακροτεῖ : ἄγαν ἐπαινεῖ.
 Κατακωκῦσαι : θρηῆσαι.
 Κατὰ κῶλον : κατὰ λέξεις.
 Καταλαβεῖς : πάσσαλοι.
 Καταλαμβάνειν : τίθεται καὶ ἀντὶ τοῦ νοεῖν.
 10 Καταλεγέσθω : καταταττέσθω.
 Καταλελάβηκεν : τὸ κατείληφεν Ἡρόδοτος.
 Καταλεύσιμον : τὸν ἄξιον τοῦ καταλευσθῆναι λίθοις·
 εἶπεν Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Λυκούργου.
 Καταλείβει : καταστάζει.
 15 Καταληΐζεται : διαρπάζει.
 Καταλιναι : καταλιψαι.
 Κατάλληλον : ἀρμόδιον.
 Καταλλήλως : ἀκολουθῶς· ἀρμοζόντως.
 Καταλογάδην : τὰ πεζῶ λόγῳ γραφόμενα.
 20 Καταλογεύς : Ἀθήνησι τινὲς ἦσαν κατάλογον διδόντες
 ὀνομάτων τῶν τὰ κοινὰ διοικεῖν δυναμένων πράγ-
 ματα· οἱ αὐτοὶ δὲ καὶ συγγραφεῖς* ἐκαλοῦντο·
 ὅτι ἐνέγραφον τινὰς αἰς χρῆ μετέχειν τῆς πολιτείας.
 Καταλογιεῖται : καταριθμήσει.
 25 Κατάλογος : ἡ ἀπογραφή τῶν ὀφειλόντων στρατεύ-
 εσθαι· καὶ ἡ ἐξαρίθμησις.
 Καταλοφαια : κατὰ τοῦ τραχήλου.

¹ Κατακρησαι· κατάχεται.² -ησαι³ -λήσει et -στησει

* Inc. γραφεῖς f. 32. c. 2.

- Καταλῦσαι : τὸν ἀπαγξάμενον καθελεῖν.
 Καταλύσας : καταστρέψας· ἀφανίσας· ἢ εὐωχηθεῖς·
 τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς τοῦ ἀπαγξαμένου κατε-
 νέξεως· οὐ γὰρ δεῖ λέγειν κυρίως κατενεγκεῖν ἐπ'
 5 αὐτοῦ, ἀλλὰ καταλύσαι.
 Καταμεμυγμένα : τὰ τὰς ἀμυχὰς ἔχοντα.
 Καταμηλῶν : μηλῶσαι καλοῦσιν οἱ ἰατροὶ τὸ
 μήλην καθεῖναι· ποῦ· ἦν δὲ καὶ παροιμία τίς ἐπὶ
 τῶν τὰ ἄδηλα τεκμαιρομένων· λέγεται δὲ κατα-
 10 μηλοῦν, καὶ τὸ βάπτειν ἔρια ὅτ' ἂν πιέζεται κινού-
 μενα.
 Καταμόνας : κατιδίαν.
 Καταμνίων : κατεσθίων.
 Καταμυκτηρίζειν : τὸ καταγελαῖν.
 15 Κάναβος : τὸ πρῶτον τιθέμενον ξύλον ὑπὸ τῶν
 πλαστῶν· περὶ ὃ τὸν πηλὸν τιθέντες πλάσσουσιν.
 * Καταμύουσιν : κλείονται.
 Κατὰ ναῦν : κατὰ τάξιν· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς παρ-
 οιμίας· κατὰ ναῦν τὰ ἄρμενα.
 20 Κατανδρίζεσθαι : καταπαλαίειν.
 Κατανεανιεύεται : κατισχύει ἢ καυχᾶται.
 Κατάντικρυ : κατ' ἐναντίον.
 Καταντικρὺ καὶ κατευθύ : τῆι τὰ οἰκεῖα συναγωγὴ
 ἀποτυπώματα.
 25 Κάταντες : καταφερές.
 Κατάνυται :¹ συντελεῖται.
 Κατανυγείς : λυπηθεῖς· μεταγνοῦς.
 Κατανωτίσασθαι : ἀντὶ τοῦ κατὰ νότου φέρειν.

* Inc. f. 32. c. 3.

¹ Accent. om.

Κατάξαι : συντρίψαι.

Καταξανεῖ : κατατρίψει.

Κατάξεται : καταλύσει.

Κατὰ ξυμφοράν : κατὰ συντυχίαν.

5 Καταπέρπερος : * * * *

Καταπέλτης : εἶδος κολαστηρίου.

Καταπημήνειεν : καταβλάψειεν.

Καταπινεύς :² τὸ ἐπιόρκῆσαι.³

Καταπεπλησμένον : κατάπλεων.⁴

10 Καταπίονα : λιπαρά.

Καταπλαστόν :⁵ τὸ περιπεπτόν· προσποιητόν.⁶

* Καταπλῆσαι : μολῦναι.

Καταπλήττεσθαι : κατανίστασθαι.

Κατὰ πόδα : παραυτά· κατὰ τάξιν.

15 Καταποντοῦν : καταποντίζειν.

Καταποσον : πλεονάκις.

Καταπρέσβην : κατὰ πρεσβυτερίαν.

Καταπροῖξεται : καταφρονήσει· καταπροδώσει⁷ οἷον
προῖκα ἐκφύγοι.

20 Κατὰ πρόσκλησιν :⁸ καθ' ἑτεροβάρειαν ἢ ἑτερομέρειαν.

Καταπρωτείρας :⁹ πρωτεῖραι οἱ περὶ εἵκοσι ἔτη παρα
Λάκωσι.

¹ Accent. om. et sesquiversus spatium. "F. ὁ χαριεντιζόμενος." Porson. B.

² i in lit. sed ej. m.

³ Sic. "Debebat ἐπιόρκῆσαι." Porson. B.

⁴ καταπλέον primo. ⁵ Accent. om.

⁶ -τεόν (s.c) * Inc. f. 32. c. 4. ⁷ -δώσει primo.

⁸ Καταπρόσκλησιν, tum ἑτερομερίαν m. pr.

⁹ εἰ ex ejusdem, ut puto, emend. tum πρωτεῖραι sine accentu.

- Καταπύγους :¹ κιναιίδους.
 Καταπύγων :¹ ὁ μέσος δάκτυλος.
 Καταπύγων :¹ κατασελγαίνων.
 Καταπύγων :¹ ὁ λάγνης· ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν
 5 ἀλφηστῶν² οὕτως λεγομένων ἰχθύων, ὅτι ἔπονται
 κατ' οὐρανὸν ἡ γενικὴ δὲ καταπυγόνος καὶ κατα-
 πυγόνα ἡ αιτιατικὴ καὶ αἱ ἄλλαι πτώσεις εὐ-
 ρηγνται· εὐρηγται καὶ τὸ θηλυκὸν καταπυγῶν· καὶ
 ἡ πρᾶξις καταπυγοσύνη.
 10 Καταπυγίζειν :³ τὸ τὴν πυγὴν ἐπιπολὺ μεταφέρειν *
 ἐν ταῖ βαδίξειν.
 Κατὰ ῥάβδον ἔφρασεν : κατερραψιδῶθησεν ἢ κατὰ
 στίχον διῆλθεν.
 Κατάρραψιδῶσει :⁴ φλυαρήσει.
 15 Κατάρξασθαι τῶν τριχῶν : ἀπάρξασθαι τοῦ ἱερείου.
 Κατάρουν : κατὰ τρόπον· κατ' εὐθειᾶν.
 Κατάρρους : τὸ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ρεῦμα καταρρέον
 διὰ μυκτῆρων· οἱ δὲ τὴν διάρροϊαν οὕτω καλοῦσιν.
 Κατάρρησις : κατάγνωσις.
 20 Καταρρυῆναι : καταπεσεῖν.
 Κατασεῖει : καταράττει· καταβάλλει.
 Κατασεσεῖκασι :⁵ καταβεβλήκασιν.
 Κατασίνεσθαι : καταβλάπτεσθαι.

¹ Quater accent. om. In seqq. oxytonum faciunt G. et P. ut hic.

² ἀλφίτων ³ τα in litura, et litera erasa post γ.

* Inc. ρειν f. 33. c. 1.

⁴ ῥ ut hic, et mox : tum φλυαρίσει

⁵ Ante σεῖ litera erasa.

Κατασκελετούμενα : λελεπτυσμένα· ἐξησθενηκότα.

Κατασκήψαντος : ἐμπεσόντος.

Κατασκεδάζειν : ἔθος ἦν Θράκιον ἐν τοῖς συμποσίοις,
ἵνα, ὅτ' ἂν πίωνσι τοῦ οἴνου οἱ συμπόται ὅσον

- 5 δύνανται, τὸ λοιπὸν τοῦ οἴνου καταχέωσι κατὰ τῶν
ἱματίων τῶν συμποτῶν· ὅπερ ἔλεγον κατασκεδά-
ζειν· οὕτω Ξενοφῶν ἐν τῷ ζ' τῆς τοῦ Κύρου ἀνα-
βάσεως* μέμνηται τούτου καὶ ὁ μέγας Πλάτων
ἐν τοῖς Νόμοις· καὶ ὁ μὲν Ξενοφῶν λέγει· ἀναστὰς
10 ὡς εὐθύς συνέπιεν καὶ συγκατεσκεδάσατο αὐτοῦ
τὸ κέρας.

Κατασκιδναμένη : σκορπιζομένη.

Κατὰ σκοπόν : κατὰ τὸ προκείμενον δέον.

Κατασοβεῖται : καταδιώκεται.

- 15 Κατασοβήσονται : καταδιωχθήσονται.

Κατασοφισθεῖσα : χλευασθεῖσα.

Κατασοφισόμεθα : τεχνασόμεθα· μηχανῆ τινι κακώ-
σομεν.

Κατασπέρχων : σπουδάζων.

- 20 Κατάστασις : ἔοικεν ἡ κατάστασις ἀργύριον εἶναι
ὅπερ οἱ κατασταθέντες ἵππεῖς ἐλάμβανον ἐκ τοῦ
δημοσίου ἐπὶ τῇ καταστάσει· οὕτω Λυσίας· ἀλλὰ
καὶ Εὐπόλις φησὶν· Οὐκ ἐσωφρόνησας,¹ ᾧ πρεσ-
βῦτα, τὴν κατάστασιν Τήνδε λαμβάνων ἄφνω
25 πρὶν² καὶ μαθεῖν τὴν ἵππικὴν· ἀπεδίδοτο δὲ τὸ
ἀργύριον ὑπὸ τῶν ἵππευσάντων, ὅτε ἀντ' αὐτῶν
ἕτεροι καθίσταντο· ἀπήτουν δὲ αὐτὸ οἱ φύλαρχοι.

* Inc. ως f. 53. c. 2.

¹ -νισας

² πρὶν ex em. ejusd.

* Καταστολή: ἡ στολή.

Κατὰ στόμα: κατὰ τὴν ἀρχὴν μεταφορικῶς.

Καταστοχάζεται: κατὰ σκοποῦ βλέπει· κατὰ σκοποῦ βάλλει.

δ Καταστρέψαντες: τελευτήσαντες.

Καταστροφή: τέλος.

Κατὰ σφέας: καθ' ἑαυτούς.

Κατὰ σχολήν: πρῶως καὶ λάθρα· οὕτως Ἀριστοφάνης.

10. Κατατεθήπεσαν:¹ κατεθαύμασαν· ἐξεπλάγησαν.

Κατατείνας: συντείνας.

Κατατείνας ἐρῶ: ἀντὶ τοῦ μακρὸν λόγον διεξελεύσομαι· Πολιτείας β'· διὸ κατατείνας ἐρῶ.

Κατὰ τὴν ἀγορὰν ἀψευδεῖν: ἔοικεν νόμος² περὶ ὠνίων
15 κεῖσθαι, ὅς κελεύει ἀψευδεῖν ἐν τῇ ἀγοραῖ· Θεόφραστος γ' οὖν ἐν τοῖς περὶ νόμων φησὶν· δυοῖν τούτων ἐπιμελεῖσθαι δεῖν τοὺς ἀγορανόμους, τῆς τε ἐν τῇ ἀγορᾷ εὐκοσμίας, καὶ τοῦ ἀψευδεῖν μὴ μόνον τοὺς πιπράσκοντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὠνουμένους.

20 Κατατικόν:³ χιτωνίσκου γένος· οὕτως Μένανδρος.

Κᾶτα τί: εἶτα τί.

Κατατομήν: οἱ μὲν τὴν ὀρχήστραν⁴ οἱ δὲ μέρος τι τοῦ θεάτρου.

† Κατατομή: Ὑπερίδης⁵ ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους·

* Inc. f. 33. c. 3.

¹ Κατε scripturus fuisse videtur, sed statim fecit α.

² Dist. ἀψευδεῖν ἔοικεν· ν.

³ Accent. om. ⁴ ὀρχήστραν † Inc. f. 33. c. 4.

⁵ ὑπερίδης et mox φιλόχωρος et εἰληθυια.

καὶ καθήμενος κάτω ὑπὸ τῆς κατατομῆς καὶ
Φιλόχορος· καὶ ἐπέγραψεν ἐπὶ τὴν κατατομὴν τῆς
πέτρας.

Καταπλήξ: ὁ συνεχῶς πεπληγμένος· Θεόπομπος·
5 Ἀλλ' ἡ μὲν Εἰλείθουα συγγνώμην ἔχει Ἰπὸ τῶν
γυναικῶν οὔσα καταπλήξ τὴν τέχνην.

Καταῦσαι: καταντλήσαι.

Καταφαγεῖν: ἀντὶ τοῦ φαγεῖν.

Καταφάναι: κατειπεῖν.

10 Κατάφασις: πρόρρησις διὰ συγκαταθέσεως.

Καταφάσκει: προλέγει· ἐπινεύει.¹

Καταφερός: οὐχ ὁ ἄσματος, ἀλλ' ὁ κάτω² φερόμενος.

Καταφιλοσοφῶν: διὰ τῆς σιγῆς νικῶν.

Καταφορικῶς: σφοδρῶς.

15 Καταφυέν: γεννηθέν.

Κατάφωρος: φανερός.³

Κατὰ χειρας: εὐκόλως.

Κατὰ χειρὸς ὕδωρ λέγουσιν, οὐ κατὰ χειρῶν, οὐδὲ
ἐπὶ χειρας, οὐδὲ ἄλλως πως· καὶ τὸ ραῖστον πάν-
20 των καὶ εὐχερέστατον κατὰ χειρὸς ὕδωρ καλοῦσιν·
οὕτως Τηλεκλείδης ἐν Ἀμφικτύοσιν· Εἰρήνη μὲν
πρῶτον ἀπάντων ἦν⁴ ὥσπερ ὕδωρ κατὰ χειρῶν.

Καταχειροτονίας: ἔθος ἦν Ἀθήνησιν καταχειροτονεῖν
τὸν ἄρχοντα· μάλιστα δὲ στρατηγὸν, εἰ δόξειεν
25 ἀδικεῖν.

Καταχίγη: κατάγελας.⁵

¹ ἐπινευ ει syll. deleta.

² κατα in κάτω mut. m. pr.

³ φανερώς (sic)

⁴ ἦν, tum inc. f. 34. c. 1.

⁵ κατατέλος primo.

Καταχίγη: καταχάσμησις.¹

Κατάχυσμα: ἐνίοτε τὸ καταχεόμενον κατὰ τῶν ὄψων
 ὑπότριμμα· καταχύσματα δὲ πληθυντικῶς· τὰ
 παρὰ τὴν ἐστίαν κατασκεδαννύμενα τῶν γαμούν-
 5 τῶν καὶ τῶν πρωτοθεωρῶν· ταῦτα δὲ ἐστὶν ἰσχά-
 δες καὶ πανσπερμία.²

Καταχύσματα: τῶν νεωνήτων οἱ δεσπότες τραγή-
 ματα κατέχεον· ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπὸ θεωρίας ἐλθόν-
 τῶν· κατεχεῖτο δὲ καὶ τῶν νυμφίων, φασίν,³ ὡς
 10 Θεόπομπος.

Καταχύσματα: ἔθος ἦν Ἀθήνησιν, ὅτε νεώνητος οἰ-
 κέτης εἰσάγοιτο⁴ εἰς τὴν οἰκίαν, τὸν δεσπότην ἢ
 τὴν δέσποιναν ἰσχάδων καὶ καρύων πλήθος κατα-
 χεῖν αὐτοῦ· ἅ καταχύσματα ἐκάλουν· φασὶ δὲ
 15 καὶ ἐπὶ τῶν πρώτων πρεσβυόντων καὶ ἐπὶ τῶν
 θεωρῶν τοῦτο γίνεσθαι, ὅτε πρώτον τοῦτο ἐποίουν.

Κατάχυτλον: σκευός τι.

Καταψαίρουσι: κινουῦνται.

Καταψευδομαρτυρησάμενος:* ἀντὶ τοῦ παρασχῶν
 20 τοὺς τὰ ψευδῆ μαρτυρήσαντας· Δημοσθένης ἐν τῷ
 κατὰ Στεφάνου.

Καταψηφίζεται: κατακρίνει.

Καταψήχεται: ἀντὶ τοῦ καταψύχεται τῆς γλισχρο-
 τητος χωριζομένης· ἢ καταψᾶται· οὕτως Πλάτων
 25 ἐν Τιμαίῳ.

¹ Scripturus erat Καταχάσμησις, forsan repetiturus
 κατάγελως. Porson. B.

² πάν σπέρμα m. pr.

³ νυμφίω φ³

⁴ το om. m. pr.

* Inc. μενος f. 34. c. 2.

Phot.

T

- Κατεβαυκάλισεν : κατεκοίμησεν.
 Κατεαγότα : κεκλασμένα.
 Κατεβρόχθισεν : κατέπιεν.
 Κατεγγυᾶν : παραδιδόναι.
 5 Κατεγγυῶ : ἀνεγγυῶ.
 Κατεγλώττιζεν : κατεφλυάρει· κατηγόρει· ἐλοιδορεί.
 Κατεγυυπωμένως : νωθρῶς· ἀνάνδρως· οὕτω Μέναν-
 δρος.
 Κατεδηδοκῶς : καταβεβρωκῶς.
 10 Κατεδάρθη : κατεκοιμήθη.
 Κατεδιήτησεν : κατεδίκασεν.
 Κατέδραθεν : κατεκοιμήθη.
 Κατέδων : κατεσθίων.
 Κατέθεμεν : τὸ κατεθήκαμεν.
 15 Κατέθορεν : κατεπήδησεν.
 Κατειργάσατο : κατηγωνίσασατο.
 Κατεΐρηκεν : κατεΐπεν λάθρα.
 *Κατειλλώπτειν : καταβλεφαρίζεσθαι.
 Κατειρωνεύεται : μεγαλοφρονεῖ· ὑποκρίνεται· ὀλιεύ-
 20 εται.
 Κατειρωνευσάμενοι : καταρραθυμήσαντες· καὶ στραγ-
 γευσάμενοι¹ ὅθεν καὶ εἴρωνα² τὸν ἀργὸν λέγουσι.
 Κατεκλήλησαν : κατεπράυναν.
 Κατεκίκλασκε : κατέκλα.
 25 Κατέλεκτο : κατεκοιμήθη.
 Κατέλευσαν : ἐλίθασαν.

* Inc. f. 34. c. 3.

¹ στρατευσάμενοι² να α correctore. εἴρων i. e. εἴρων in fine versus a m. pr.
In sequentis initio liturā; α fuisse statuit Porson. B.

- Κατέληξεν : κατέπαυσεν.
 Κατεντευκτὴν :¹ κατεντυγχάνουσαν· καὶ κατεντευκ-
 τῆς· κατήγορος.
 Κατεντευχθέντα : κατεντυχηθέντα.
 5 Κατεπερπερεύετο : ἐχαριεντίζετο.
 Κατεπτήχασιν : συνεστάλησαν.
 Κατέρεψεν : ἐστέγασεν ἢ ἐστεφάνωσεν.
 Κατεργάσασθαι : ἀντὶ τοῦ καταπονῆσαι· Θουκυ-
 δίδης.
 10 Κατερικτά· τὰ ἐρεικόμενα² ὄσπρια καὶ σχιζόμενα.
 Κατερρινημένοις : εὐτελέσιν.
 Κατερρύηκεν : ἐσάπη· ἠφάνισται.
 Κατέσβη : ἐσβέσθη· ἐπαύσατο.
 Κατέσειε· λέγουσιν ἐπὶ τῶν* ἐν τοῖς πότοις προπι-
 15 νόντων· ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τοὺς καρποὺς
 κατασειόντων.
 Κατεσκιρωμένη :³ πεπαλαιωμένη.
 Κατεσκλητητευμένος : ἐξίτηλος· τεταλαιπωρημένος.
 Κατέσκηψεν : κατέσχευεν.
 20 Κατεσκληκῶς : κατεξηραμμένος.⁴
 Κατεστιγμένον : πεποικιλμένον.
 Κατεστόρεσεν :⁵ κατέστρωσεν.
 Κατεστρατοπέδευσεν : κατέδραμεν πολεμικῶς.
 Κατεστυγημένος : μεμισημένος.

¹ Hic accent. om. πιοχ κατεντεύκτης.

² ἐρικόμενα primo.

* Inc. f. 34. c. 4.

³ ε ante i erasum.

⁴ Prius μ potius correctoris.

⁵ ε secundum ex em. pro η ut videtur.

Κάτευγμα : κατάρα.

Κατευθικτήσας : ἐπιτυχών.

Κατευμαρίζων : κατευχειρίζων.

Κατευμεγεθεῖν : καταδυναστεύειν.¹

5 Κατευνάζεται : κατακοιμίζεται.

Κατεύχεσθαι : τὸ καταρᾶσθαι· οὕτως Πλάτων.

Κατεύχεσθαι τῶν Ἀχαιῶν· ἀντὶ τοῦ κατὰ τῶν
Ἀχαιῶν εὐχεσθαι· οὕτως Σοφοκλῆς.

Κατεφοίνιξας :² κατέβαψας.

10 Κατεφύοντο : κατέτρεχον.

Κατεχειροτόνησαν αὐτοῦ· ἀντὶ τοῦ κατεψηφίσαντο*

αὐτοῦ· καταχειροτονία δὲ καὶ ἀποχειροτονία καὶ

διαχειροτονία διαφέρει· καταχειροτονία μὲν γὰρ

ἐγένετο οὕτως· ἔλεγεν ὁ κῆρυξ· ὅτω³ Μειδίας δοκεῖ

15 ἀδικεῖν, ἀράτω τὴν χεῖρα· εἶτα⁴ αἱ θέλοντες ἐξέ-

τεινον τὰς χεῖρας καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο πρῶτον [γίνε-

ται] καταχειροτονία· (ἀποχειροτονία δὲ)⁵ ἐγένετο

οὕτως· ὅτω³ μὴ δοκεῖ ἀδικεῖν Μειδίας, ἀράτω τὴν

χεῖρα, καὶ ἐξέτεινον τινὲς, καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο ἀπο-

20 χειροτονία· λοιπὸν πάσας ἠρίθμουν τὰς χεῖρας καὶ

ἑώρα ὁ κῆρυξ· παῖαι πλείους εἰσὶν· πότερων τῶν

φασκόντων αὐτὸν ἀδικεῖν ἢ μή· καὶ ὅσαι ἂν ἦσαν

πλείους εὐρεθεῖσαι, ἐκεῖ καὶ ἡ γνώμη ἐκράτει.

Κατέχεσθαι : θεοφορεῖσθαι.

25 Κατεώρυκτό : κατορωρυγμένον ἦν.

¹ uel ex em. alius.

² i alterum in litura.

* Inc. f. 35. c. 1.

³ οὕτω primo, nunc u erasum, bis.

⁴ εἶτε

⁵ ἀ. δὲ om.

- Κατηβολή: περιοδική νόσος.
 Κατηβολη: περιβάλλει.
 Κατηγορευκότα: κατειπόντα.
 Κατηγορίας ἔχω: ἀντὶ τοῦ κατηγοροῦμαι Δημοσθέ-
 5 νης περὶ τοῦ στεφάνου.
 Κατήδεσαν: κατήσχυναν.
 Κατήλιψ: μεσόδημη.
 Κατηλοίωσεν: οὐχ ἀπλῶς* ἀπέκτεινεν· ἀλλὰ ξύ-
 λους παίων· ἀφ' ὧν καὶ πατραλοίας, ὁ τὸν πατέρα
 10 τύπτων.
 Κατεχορδεύθη: καθηδύνθη· κατεβομβήθη· ὅλος τῇ
 χορδῇ γέγονεν.
 Κατήλιψ: μεσοδήμη.
 Κατημαξευμένος: τετριμμένος· ἐγγεγυμνασμένος.
 15 Κατημελής: κατήκοος.
 Κατηρεφέα: κατεστεγασμένα.
 Κατηρεφον: κατεστεγασμένον ἢ κατώτερον ἐστεγασ-
 μένον.
 Κατῆρεν: κατέπλευσεν.
 20 Κατηφόνες: στυγνοὶ, ἢ ἀναίσχυνοι.
 Κατηχθημένος: καταβεβαρημένος.
 Κατιαλίζειν: καταδύνειν.
 Κάτιμεν: κατερχόμεθα.
 Κατισχνοῦν: καταλεπτύνειν.
 25 Κατ' ὄναρ, οὐ χρὴ λέγειν: βάρβαρον γὰρ παντελῶς·
 ἀλλὰ ὄναρ· καὶ κατὰ τοὺς ὕπνους· καὶ ἐνύπνιον.
 Κατοκωχή: ἕνιοι ἀντὶ τοῦ κατοχή.

* Inc. f. 35. c. 2.

¹ Κατο in Κατα mut. m. pr.

Κατόπιν : μετὰ ταῦτα· ἀπὸ τοῦ ὀπισθεν ἵεναι.

Κατόπιν : ἢ μετὰ ταῦτα, ἢ¹ μεταξὺ.

Κατοιοόμενος : ὀνομάζων ἑαυτὸν μέγαν καὶ φυσῶν·
ὑπερήφανος.

5 Κατοιχομένου :² νεκροῦ· τεθνεῶτος.*

Κατ' ὀρφναίαν : κατὰ τὴν σκοτεινίην.

Κατοργᾶν : ὑπερακμάζειν.

Κατορώρυκται : κατακέχωσται.

Κατουλάδα : Σοφοκλῆς Ναυπλίωι· Ἐπεύχομαι δὲ

10 νυκτὶ τῆι κατουλάδι· τὴν κατίλλουσαν καὶ κατείρ-
γούσαν· καὶ ἐξούλης δίκῃ, ἢ ἐξείρξεως· οἱ δὲ τῆι
πανωλέθρῳι³ ἔσομένῃ τοῖς Ἑλλησιν· οὐλον γὰρ τὸ
ὀλέθριον· καὶ ἢ κατα πρόθεσις αὔξησιν ἔχει· ἢ⁴
ζόφῳδι, ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ σῶμα γινομένης οὐλῆς·

15 μελάντεραι γάρ· καταιγίδας⁵ ἔχουσαν καὶ συστρό-
φας ἀνέμων· εἴλλειν⁶ γὰρ τὸ συστρέφειν· Ὀμηρος.

Κατ' οὐράν :⁷ κατόπισθεν· ἐκ τῶν ὀπίσω.

Καττύεσθαι· Ἐπερίδης⁸ τὸ ὑποδεῆσθαι· ἀπὸ τῶν
καττυμάτων.

20 Καττύεις : μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ραπτόντων τὰ δέρ-
ματα.

Καττύει : συρράπτει [καττύει].

Καττύμα : ἀπάτη· δόλος.

¹ ἢ—ἢ (sic) ² Litera (nempe υ) erasa ante μ.

* Inc. θνεῶτος f. 35. c. 3. ³ πανολεθρῳι ⁴ ἢ

⁵ μελαντηραι γὰρ κατ γιδας (i. e. ut putat Porson. B.
κατεγιδας) et ai a correctore supr.

⁶ εἴάλειν

⁷ Κατουραν ms. Non perscripsit P.

⁸ ὑπερείδης

- Καττυν: ἀπότριμμα δερματίου βαλλόμενον εἰς τὴν
στελλείαν ὅταν μὴ σφίγγῃ.
- Κατωθούμενος: ἀνατρεπόμενος.
- Κάτω κέρα: κάτω τὴν κεφαλὴν ἔχοντα.
- 5 Κατωκοδόμησεν: Ἰσαῖος ἀντὶ τοῦ κατέκλεισεν εἰς
οἶκημα καὶ ἀπέκτεινεν.
- Κατώλισθον: κατέπεσον.
- Κατωμαδόν: κατὰ τῶν ὤμων.
- Καθωραίζεται: σεμνύνεται.
- 10 Κατωρχήσαντο: κατεχάρησαν ἔπαιξαν.
- Καυλός: τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος.
- Καυνός: σκληρός.
- Καύνακας: ἔνδυμα ποιόν.
- Καυρός: κακός· οὕτως Σοφοκλῆς.
- 15 Καυσία: εἶδος πύλου βαρβαρικοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
ὡς τιάρα.
- Καυστόν: καρπωτόν· ὃ ἐναγίζεται τοῖς τετελευτη-
κόσιν.
- Καχλάζει: ταραττεται· φλεγμαίνει· βράττει.
- 20 Κάχρυς: κριθαὶ πεφρυγμέναι.
- Καχυπότοπος: καχύποπτος· τοπάσαι γὰρ τὸ ὑπο-
νοῆσαι.
- Κάψα: κίστη ἢ θήκη.
- Κέβρινα:¹ πόλις Τρωάδος Κυμαίων ἄποικος.
- 25 *Κεδνός: συνετός· σῶφρων ἢ φρόνιμος.
- Κεγχρεών: τόπος Ἀθήνησιν· ἐν ᾧ ἡ ἀργυρεῖτις ἐκαθ-
αίρετο κέγχρος· καὶ ἡ ἀπὸ τῶν ἀργυρείων² ἀνα-
φερομένη ἄμμος.

¹ Accent. om.

* Inc. f. 36. c. 1.

² ἀργυρίων

- Κεγχρεών :** Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον γραφῇ· κάπειτα ἔπεισε τοὺς οἰκέτας τοὺς ἐμοὺς καθέζεσθαι εἰς τὸν Κεγχρεῶνα· ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ καθαριστήριον ὅπου τὴν ἐκ τῶν μετάλλων κέγχρον
- 5 διέψυχον.
- Κέδρον :** οὐδετέρως λέγουσι τὸ θυμίαμα.
- Κεδρίδες :** κέδρου καρπός· λέγονται δὲ καὶ ἀρκευθίδες.
- Κέδροπα :** ὄσπρια· καὶ οἶον χέδροπα.
- 10 **Κειμήλια :** κτήματα· ἢ ἀποκείμενα χρήματα.
- Κεῖρει :** ἐσθίει· κατεσθίει.
- Κειριάδαι :** δῆμος Ἰπποβοωντίδος.
- Κεῖρυλοι :** οἱ ἄρσενες τῶν ἀλκυόνων· οἵτινες γηράσαντες ὑπὸ τῶν θηλείων βαστάζονται.
- 15 **Κεκάληκας :** καλὸς γέγονας.
- Κεκαρυκευμένα :** συγκεκρυμμένα.
- Κεκασμένον :** κεκοσμημένον.
- Κεκαυτηριασμένος :** μὴ* ἔχων ὑγιῆ τὴν συνείδησιν.
- Κεκιβήλευται :** διαβέβληται· κατέγνωσται· ἀπο-
- 20 δεδοκίμασται· νενόθευται.
- Κεκλασμένους :** ἰσχύοντας.
- Κεκλιμένος :** περιεχόμενος.
- Κέκλοιο :** ἀντὶ τοῦ λέγοις.
- Κεκμηκώς :** κάμων.
- 25 **Κεκομψευμένος :** σεμνός· ἢ ἀστεῖος ἢ εὐκαλλώπιστος.
- Κεκοινωνημένοι :** κοινὴν ἔχοντες τὴν οὐσίαν· αἷς φησὶν Λυσίας.

* Accent. om.

* Inc. f. 36. c. 2.

- Κεκοτυλισμένοι: συνεσπειραμένοι.
 Κεκοῦρος: εἶδος πλοίου βραχέος.
 Κεκραγμόν: τὴν βοήν.
 Κεκραιπαληκώς: ¹ εὐφραμμένοι.
 5 Κεκριγότα: ² τρίζοντα.
 Κεκρόπη: Ἀθηνῆ.³
 Κεκροπίς: μία τῶν ἐν Ἀθήνησιν δέκα φυλῶν.
 Κεκρύφαλον: κεκρύφαντον· σαββακάθιον· σουδά-
 ριον.
 10 Κεκτώμεθα: κекτημένοι ὤμεν.
 Κεκυπτάκασιν: ἀσχολοῦνται.
 Κεκωδωνισμένος: ἐξητασμένος· ἀπὸ τῶν τοὺς φύλα-
 κας διὰ τοῦ κώδωνος ἐξεταζόντων· καὶ διακωδω-
 νίσαι,* τὸ ἐξετάσαι· Ἀριστοφάνης Λυσιστράτη·
 15 Ὡς αἰσχρὸν ἀκωδώνιστον εἶν.
 Κεκωφῶσθαι: ⁴ κωφὸν γεγονέναι.
 Κελάδησαν: ἐβόησαν.
 Κελαδεινή: κυνηγός· θόρυβον κατὰ τὰς ἀγρας ποι-
 οῦσα.
 20 Κελαδοῦσιν: ἠχοῦσιν.
 Κελέοντες: κυρίως κελέοντες καλοῦνται οἱ ἰστόπο-
 δες.⁵ Ἀντιφῶν δὲ ἐν τῇ πρὸς τὸν Δημοσθένην γρα-
 φῇ τὰ ὀρθὰ ξύλα οὕτως ὠνόμασεν.
 Κελέοντες: ἰστόποδες· καὶ πάντα τὰ μακρὰ ξύλα.

¹ Κεκρεπαλικως m. pr.² Κεκριγοτα³ Κεκροπη: ἀθήνη.

* Inc. ακωδωνίσαι f. 36. c. 3.

⁴ Κεκωφεῖσθαι primo, sed em. statim.⁵ κ. οἱ ἰνόποδες

Phot.

Κελεός: οὐ αἱ θυγατέρες ὑπεδέξαντο τὴν Δήμητραν
ἐν Ἐλευσίῃ.

Κελαρύζειν: ¹ μετὰ ἠχοῦς ρεῖν.

Κελενδρύονα: ² κικλήσιππον· ἀπὸ τοῦ κελέοντος καὶ
5 τῆς δρυός, ὡς μακρὸν καὶ δασύ.

Κέλευθος: ³ ὁδός· ἀπὸ τοῦ κέλλειν, ὃ ἐστὶν εἰς τούμ-
προσθεν ἰέναι· ὅθεν καὶ ἔξω[κέλης, τὸ ληστρικὸν
πλοῖον ἢ ἄστρωτος ἵππος] κείλεν ὃ ἐστὶν ἔξω τοῦ
κέλλειν γέγονεν.

10 Κέλης: τὸ ληστρικὸν πλοῖον ἢ ἄστρωτος ἵππος.

* Κέλυφος: τὸ λέπυρον⁴ τοῦ ὠοῦ.

Κελύφανα: τὰ λεπίσματα τῶν τραγημάτων.

Κελῶρύειν: βοᾶν.

Κεμάς: ἔλαφος· ὁ κοιμώμενος ἐν σπηλαίῳ· κοιμάς
15 τίς ὢν.

Κένανδρον: κένον ἄνδρα.

Κενέβρια: ἐν οἷς τὰ νεκριμαῖα καὶ τοὺς ἀπέργους
ὄνους κατακόπτουσιν· καὶ τὰ θνησιμαῖα.

Κενεμβρατεῖν: εἰς κενὰ βραίνειν· κενὰ ἐπιχειρεῖν.

20 Κενεόν: μάταιον.

Κενεών: ὁ περὶ τὸν λαγόνά τόπος.

Κένκω: πεινῶ.

Κενταυρικῶς: ἀγροίκως.

Κενοφωνίας: ματαιοφωνίας· ἀσεβείας· ἡγοῦν αἰρετί-

25 κάς.

Κενοφροσύνη: ⁵ ἡ ματαιοφροσύνη.

¹ Κελαρίζειν

³ Κέλεφθος

⁴ λέπιον

² Accent. om.

* Inc. f. 36. c. 4.

⁵ Inter columnas, λ⁵

- Κένταυρον: τὸ μῦθον ἢ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον· οὕτω
 Θεόπομπος.
- Κεντριάδαι: πατριά κηρύκων.
- Κεντρότυπος: μοχθηρός.
- 5 Κεντυρίων: ἑκατόνταρχος.
- Κενῶν φάους: τυφλῶν.
- Κέοιτο: ὑπάρχοιτο.
- Κέπφος: εἶδος ὀρνέου ὀξύτατον.*
- Κεπφωθεῖς: ἐπαρθεῖς· ἐρεθισθεῖς· ὀξέως ἐλαυνόμε-
 10 νος.
- Κεραμῖς: δῆμος Ἀκαμαντίδος φυλῆς.
- Κεραμικαί: πλατεῖαι πληγαί· τοὺς γὰρ ῥαθύμως¹
 τρέχοντας τύπτουσι.
- Κεραμικαί: ὁ τόπος ἐν ᾧ αἱ πόρνοι.
- 15 Κέραμος: οἱ μὲν τὰ κεράμια· ἀφ' οὗ καὶ κεραμεύς·
 οἱ δὲ τὰς ὀπτὰς πλίνθους.
- Κεραυνόουσι: κέρνουσιν Ὑπερίδης.²
- Κεραόν: τέλειον.
- Κέρας: τὸ τοῦ πολέμου μέρος καὶ τόξον.
- 20 Κέρας· κέρας· κέρα: ἐπὶ τῆς παρατάξεως· Θουκυ-
 δίδης ἢ τοῦ³ εὐωνύμου κέρας· ἐν τῇ αὐτῇ· καὶ οἱ
 μὲν Ἀργεῖοι τῷ σφετέρῳ αὐτῶν κέρα· καὶ ἐν
 πᾶσιν οὕτως.
- Κεραμικὴ μᾶστιξ: ὀστρακισμός.
- 25 Κεραῖζει: πορθεῖ· ἀναιρεῖ· διαρπάζει.
- Κεραμῖς: δῆμος ἐστὶ φυλῆς τῆς Ἀκαμαντίδος τ'

* Inc. τατον f. 57. c. 1.

² κερνουσιν ὑπερείδης¹ ἀθύμως Porsonus.³ θουκυδίδης ἢ τοῦ

Κεραμῖς· εἴληφε δὲ τούνομα ἀπὸ τῆς κεραμικῆς τέχνης καὶ τοῦ θύειν Κεράμω τινὶ ἥρωϊ.¹

*Κεραμικός: δύο ἦσαν Κεραμικοί· ὁ μὲν ἔνδον τῆς πόλεως· ὁ δὲ ἔξω· ἔνθα καὶ τοὺς ἐν πολέμῳ τελευτήσαντας ἔθαπτον δημοσία· καὶ τοὺς ἐπιταφίους ἔλεγον.

Κερασβόλα: τὰ σκληρὰ καὶ ἐν τοῖς πυροῖς καὶ ἐν τοῖς ὀσπρίοις συμφύομενα· τῇ μὲν χροιά μέλανα· στρογγύλα δὲ καὶ ἰσομεγέθη κέγχροις· ἃ συνεψόμενα τοῖς ὀσπρίοις οὐ τήκεται· εἶρηται δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ τὴν κατασπορὰν καὶ τὸ ἄροτρον τοῖς κέρασι τῶν βοῶν βεβλήσθαι καὶ ἀντιτύπτειν· ὅτ' ἂν οὖν λέγη κερασβόλους, τοὺς ἀπαιδεύτους καὶ σκληροὺς καὶ μὴ πειθομένους τοῖς νόμοις φησί.

15 Κερασφόρος: κερατοφόρος.

Κεραυνός: ἰμάτιον ποιόν.

Κέραμον: λέγεται ἐπὶ τῶν λεκανίδων· αὗται δὲ εἰσιν αἱ λεκανίδες κεραμεῖ² παραπλησίαι τῇ κατασκευῇ κρατῆρι· ἃς νῦν ὀψοδόκας αἱ γυναῖκες καλοῦσιν· ἀρώματα οὖν εἰς ταύτας ἐμβάλλουσι καὶ στήμονας· κομίζουσι δὲ αὐτὰς αἱ νύμφαι εἰς τὰς τῶν νυμφίων οἰκίας.

Κερβέριοι: οἱ παρ' Ὀμήρῳ † Κιμμέριοι· τὴν δὲ πόλιν οἱ μὲν Κίμμερον, οἱ δὲ Κερβερίαν.

25 Κερδίας: κερδοσύνης· Φιλοκερδίας.

¹ ηρων m. pr. ἥρωον nunc, i. e. ἥρωϊ factum a correctore.

* Inc. f. 37. c. 2.

² κεραμαῖαι

† Inc. f. 37. c. 3.

Κερδαλέος : ποικίλος¹ πανούργος· κερδαλή γὰρ ἡ
ἀλώπηξ.

Κερδαλέοφρων : δολιόφρων· σκολιὰ βουλευόμενος.

Κέρδιον : κρεῖττον· ὠφελιμώτερον.

5 Κέρδιστος : πανουργότατος.

Κερδοσύνη : πανουργία.

Κερκίδας : εἰς ἣν τῶν τὰ Μακεδονικὰ φρονούντων.

Κερκίς : φυτὸν αἰγείρωι ὅμοιον.

Κερκῖται : ἔθνος Ἰνδικόν· ὃ² χρῆται μακρῶι πηδαλίωι

10 ὃ καλεῖται κερκέτης.

Κέρκος : ἡ οὐρά.

Κέρκουρος : εἶδος πλοίου οὕτως καλοῦσιν.

Κερκώπη : τέττιγι³ παρόμοιον, ἕνα φθόγγον προί-
έμενον.

15 Κέρκωπες : πανούργοι δόλιοι· ἀπατεῶνες· κόλακες·
οἱ, καθάπερ ἡ ἀλώπηξ τοὺς θηρατικούς κύνας
ἀπαταῖ, τοὺς ἀπλουστέρους φενακίζουσι τῆι κέρκωι
τῶν λόγων.

* Κερκωπίζοντες : χλευάζοντες· μωκίζοντες ὡς οἱ

20 πίθηκοι.⁴

Κέρκωψ : ἀπατεῶν· ἡ καὶ γένος πιθήκου.

Κέρκωπες : ἑξαπατητῆρες⁵ ἱστοροῦνται καὶ ψεῦσται
οἱ Κέρκωπες· Ξεναγόρας δὲ εἰς πιθήκους αὐτοὺς
μεταβαλεῖν φησί· καὶ τὰς Πιθηκούσσας⁶ νήσους

¹ κί ex emend. correctoris. ? ὦ

³ Fuisse videtur τεττιγη vel τεττιγιη

* Inc. f. 37. c. 4. ⁴ πιθηκοι m. pr.

⁵ τῆ primo om. statim additum.

⁶ σ semel.

ἀπ' αὐτῶν κληθῆναι· δύο δὲ ἦσαν οἱ Κέρκωπες· ὧν
ὁ μὲν Ἄνδουλος, ὁ δὲ Ἄτλαντος ὀνομάζεται.

Κερματίζει : εἰς λεπτὰ διαιρεῖ.

Κερουτιᾶν : γαυριᾶν.

5 Κεροβάτας : ὁ Πάν· ὅτι κέρατα ἔχει ἢ κερατίνας
βάσεις.¹

Κερουτιασμός :² ἀπὸ τοῦ κόρου λέγουσιν.

Κερσοβλέπτης : παῖς μὲν ἦν Κότυος· καὶ νεώτατος
ὧν, βασιλεὺς κατεστάθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς Θραίκης.

10 Κερτόμιος : ἐρεθιστικός.

Κερτομῶν : χλευάζων· ἐρεθίζων· σκώπτων.

Κέρχανα : τὰ ἐντάφια.

Κερχνοῖ :³ τραχύνει.

Κερχνηῖς :⁴ ὄρνεον.

15 Κέρχνος :⁵ τραχύ τι ἐν τοῖς ἐνωτίοις.

Κερχνώ :⁵ πίνω.

* Κεστὸν ἱμάντα : ποικίλον ἱμάντα.

Κεστός : ὁ διακεκεντημένος καὶ διαπεποικιλμένος
ἱμάς· οἷον ἔνδυμα Ἀφροδίτης· καταχρηστικῶς δὲ

20 καὶ πάντα τὰ τῶν γυναικῶν φαντασιώδη ἐνδύ-
ματα.

Κεστρεῖς νήστεις⁶ ἐκάλουν κεχηνότας καὶ πεινωῶντας·
λαίμαργοι γὰρ οὗτοι οἱ ἰχθύες· καὶ ἡ παροιμία·

¹ p̄an et βάσις.

² Κερουτασμός

³ Κερχνει

⁴ v̄ primo om. Ab antiquo correctore additum putat

Porson. B.

⁵ Accent. om. bis.

* Inc. f. 38. c. 1.

⁶ Κέστρεις : νήσας ἔ.

κεστρεύς νηστεύσεις· εἴρηται ἐπὶ τῶν δικαιοπρα-
 γούντων μὲν, ἤττον δὲ φερομένων διὰ τοῦτο αὐτό·
 μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τοῦ ἰχθύος· οὗτος γὰρ πάντων
 τῶν ἰχθύων ἀλληλοφαγούντων, μόνος ἀπέχεται·
 5 νέμεται δὲ ἰλὺν,¹ ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ
 ζωίων· καὶ δῆλον ὅτι ταλαιπωρεῖ καταδυόμενος εἰς
 τὴν ἰλὺν καὶ ἤττον τι φέρεται.

Κέσκος·² ἦν πόλις ἐν Κιλικίαι καὶ παρ' αὐτὴν πο-
 ταμὸς Νοῦς³ ὄνομα· δι' ὅπερ οἱ κωμικοὶ παίζοντες
 10 τοὺς νοῦν οὐκ ἔχοντας κέσκον φασὶν οὐκ ἔχειν.

Κέστραν· τὴν μύρραιναν.⁴

Κεστρίνους· τὰ τεμάχη* τῶν ἰχθύων.

Κεστόν· ποικίλον.⁵

Κεστρίνος· εἶδος ἰχθύος· σκεπτέον δὲ εἰ διαφέρει
 15 κεστρέως.⁶

Κέφαλος· ἔστιν καὶ ὄνομα δημαγωγῶ.

Κεύθειν· κρύπτειν.

Κευθήμων· φωλεῶν· ἀποκρύφων τόπων.

Κευθμώνων· κρυπτῶν τόπων· ἐνδοτάτων.

20 Κεφάλαιον· παραλαμβάνεται ἐπὶ ἐπιγράμματος· καὶ
 λόγου· καὶ ἀργυρίου· οὕτως Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ
 Κτησιφῶντος καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἄφαρον.

Κεφαλή· δῆμος Ἀκαμαντίδος· καὶ Κεφαλήθεν· ἐκ
 τῆς αὐτῆς.

¹ ἰλὺν primo.

² Κεσκότην· πόλις. Mox κέσχον

³ Inepte ἄνους corrigitur in marg. e Suid. et Phav.

⁴ μύρραιναν * Inc. χη f. 38. c. 2.

⁵ Marg. λ^π

⁶ κεστράϊος

- Κεφαλαίωσον :¹ συντόμισον· συνάγαγε.
 Κεχαρισμένε : πεφιλημένε.
 Κεχαρισμένως : εἰς χάριν αὐτῶν πάντα ποιεῖν.
 Κεχειρωμένοι : ἠττημένοι.
 5 Κεχήληνται : καταπεπράϋνται.
 Κεχήνη : κεχηνῶς ἤμην· ὡς τὸ ἤδη (ἤδεα) ἤδειν.²
 Κεχηνότες : χαυνῶς ὀρῶντες.
 Κεχραμμαίνειν :³ πικραίνεσθαι· ἢ τοὺς ὀδόντας συγ-
 κρούειν.
 10 * Κεχρησμοδημένων : μεμαντευμένων.
 Κηδεία : ταφή· ἐκφορά.
 Κηδεῖν : κακοῦν· λυπεῖν.
 Κηδείους : οἰκείους· προσφιλεῖς.
 Κηδεμονία : πρόνοια· καὶ κηδεμῶν, φροντιστής, προ-
 15 νοητής.
 Κηδεστής : ὁ κατ' ἐπιγαμβρίαν οἰκείος· ἢ πενθερός.
 Κηδέται : φροντίζει· βοηθεῖ· ἐπιμελεῖται.
 Κηδέειν : φροντίζειν· ἢ θάπτειν.
 Κηδίδης : διθυραμβοποιητής⁴ ἀρχαῖος.
 20 Κηδήσαντες : θεραπεύσαντες ἢ λυπήσαντες.
 Κηῆδος : ἡ συναλλαγή τοῦ γάμου ἢ τοῦ πένθους.
 Κηδωνίδης : οὗτος τεθρυλημένος ἦν ἐπὶ παιδεραστίαι
 ἀνυπερβλήτῳ.
 Κήθια : ὀξύβαφα οἷς κυβεύουσιν.

¹ -σαν primo.

² ὡς τὸ ἤδη ἀήδειν primo; nunc ab antiq. ἤδεα ἤδειν, ut puto.

³ Accent. om.

* Inc. f. 38. c. 3.

⁴ διθύραμβος π.

- Κήθιον : πλεκτόν τι σύστομον· εἰς ὃ ἐντιθέντες τοὺς
ἀστραγάλους¹ βάλλουσιν.
- Κηκάζειν : κακολογεῖν.
- Κηκίς : ἔστι μὲν καὶ καρπός τις περιφερής· ἔστι δὲ
5 καὶ βάμμα τί καὶ στύμμα· ἧ καὶ ὀπὸς δρυὸς²
ἐπιτήδειος εἰς βαφήν.
- * Κηλιῖδες : σπίλοι.
- Κήλησις : πειθῶ μετὰ τέρψεως.
- Κηλίς : ῥύπος· μῶμος· μορφή· ἔλκος· οὐλή.
- 10 Κηλούμενος : φλεγόμενος· τερπόμενος· οἶον αὐλοῖς
καὶ ἡδυφωναίαις.
- Κημός : εἶδος χαλινού· ἢ Φιμός.
- Κημός : πλέγμα κωνοειδές³ δι' οὗ καθιᾶσιν οἱ δικασ-
ταὶ τὴν ψῆφον εἰς τὸν κάδον· καὶ τὸ τοῖς ἵπποις
15 ἐπιτιθέμενον· καὶ γυναικεῖον προκόσμημα· καὶ αἱ
αὐλητικαὶ φορβειαί⁴ καὶ κρίκου τι γένος· καὶ
πῶα τίς· καὶ ὄσπριόν τι παρὰ Θραξίν.
- Κήνυγμα : σκιά καὶ εἶδωλον.
- Κῆπος : πόλις κατὰ Βόσπορον οὕτω καλουμένη.
- 20 Κῆπος : κουρὰ τίς ἐπὶ καλλωπισμαῖ διαβαλλο-
μένη.
- Κῆπος : γυναικὸς αἰδοῖον.
- Κῆπος καὶ παράδεισος διαφόρως παρ' αὐτοῖς λέγεται.
- Κήπουρέυμα⁵ : τὸ ὕδωρ τοῦ κηπουροῦ, εἰς ἄρδουσιν
25 πεποιημένον.

¹ ἄ
στρ. (ἀ ejusdem.)

* Inc. f. 38. c. 4.

⁴ φορβαιαι

Phot.

² ρ ex em. ejusd.

³ κωνοειδές

⁵ Sic.

Κήρ : ψυχὴ θανατηφόρος μοῖρα· καὶ κῆρες, θανατηφόροι * μοῖραι.

Κήρυκες : γένος ἐν Ἀθήναις ὠνομασμένον ἀπὸ Κήρυκος τοῦ Ἑρμοῦ.

5 Κηρίναι : μᾶστιγες γίνονται τινές¹ οὕτως ὡς οἱ κηρίωνες· εἰ μὴ ἄρα αἱ διπλαῖ ἢ διπύξιναι.

Κηρίω βῦσαι : αἱ ὑποβαλλόμεναι κηρίον ἐπετίθεσαν τοῖς παιδίοις ἵνα μὴ βοᾷ.

Κηρυκίδαι : γένος Ἀθήνησιν.²

10 Κηραίνει :³ τήκει· πρὸς φθορὰν ἄγει.

Κημᾶν :³ φιμοῦν· χαλινοῦν.

Κηρυκίην : γυναῖκα κηρύττουσαν λέγουσιν.

Κήτειον : λάχανον ἀνθερίκωι ὅμοιον.

Κηττός : δῆμος Λεοντίδος φυλῆς.

15 Κήτταν : τὴν περὶ τὸν στόμαχον τῶν κυουσῶν γυναικῶν διάθεσιν· καὶ τὸ ὄρνεον ὁμοίως καλοῦσιν.

Κηφισόδωρος : ἄλλος μὲν ὡς κεκωμῶδηται ὡς ὀνώδης· ἕτερος δὲ ὁ ὑπαρχος ὃς ἐν Μαντινεῖαι μετὰ Γρύλλου⁴ τοῦ Ξενοφῶντος ἀπέθανεν.

20 Κηφισόδοτος : οὗτος Ἀλωπεκόννησον πολιορκῶν ἀπεχειροτονήθη· καὶ κριθεὶς ἐάλω· καὶ ἀπέτισε⁵ πέντε τάλαντα.

† Κηφὴν : ἀργός· ἀπρόκοπος· μετέωρος.

* Inc. τηφόροι f. 39. c. 1.

¹ τινός ² Totus articulus antiqui correctoris.

³ Bis in marg. λῶ ⁴ μεταγρύλλου

⁵ ἀπαίτησε. ἰ supra η recentior.

† Inc. f. 39. c. 2.

Κηφήνεςσι κοθύροισι :¹ τοῖς καθεζομένοις καὶ φυλάτ-
τοισι τὴν τῶν μελισσῶν² ἔξοδον· οὔροι γὰρ οἱ
φύλακες· καὶ θυρωροὶ, οἱ³ τὰς θύρας φυλάσσοντες.

Κηφισιεύς : δῆμος τῆς Ἐρεχθίδος.

5 Κίαλον :⁴ χρῶμα ὑπόφαιον.

Κιβαδες : ἡμέραι.

Κιβδηλιᾶν : ὠχριαῖν.

Κιβδηλιῶντας : ὠχριῶντας.

Κιβδῶνες : οἱ μετάλλειοι.⁵

10 Κίβδηλον : οὕτως ἐκάλουν τὸ νόθον καὶ ἀδόκιμον
νόμισμα⁶ καὶ παρακοπέν· Νόμων ἰά· ὁ μὲν δοῦλος
φερέσθω τὸ κιβδηλευθέν· κίβδηλον μὲν ἐστὶν ὅταν
ἔχη ἐπιφάνειαν ὡς ἀστεῖον, γῆ⁷ δὲ μοχθηρὸν τῷ
τρόπῳ.

15 Κιβωτός : λάρναξ· κίστη.

Κιγκλίζει :⁸ σαλεύει· μοχλεύει· ἤχον ποιεῖ· κινεῖ.

Κιγκλῖς : ὁ τοῦ δικαστηρίου κάγκελλος· ἦται τοῦ
ιεροῦ οἴκου.

Κιγκλίδες : αἱ τῶν δικαστηρίων θύραι.

20 Κίγκλος : ὄρνεον τὴν ὄσφυν⁹ πολλὰ κινεῖν· ὅ τινες
σεισοπυγίδα¹⁰ καλοῦσιν· * σφόδρα λεπτόν· καὶ

¹ Κηφήνες κουθύροισι m. pr. Κηφήνεςσι fecit corrector.

² μέσων ³ ὁ m. pr.

⁴ í in litura, forsan m. pr.

⁵ λ semel. ⁶ ν primo omisum

⁷ ἡ primo. ⁸ Prius í ex em. ⁹ ἦν ο ex em.

¹⁰ σισοπ. sed σι ex em. alius, ut puto; tum 2 vel 3 litt.
erasæ post καλοῦσιν, et post θαιδί. Primo θαιδίαι forsan.

* Inc. f. 39. c. 3.

ἢ πτωχότερος κίγκλου παροιμία· ἢ κέχρηται
Μένανδρος Θαῖδι.

Κίδαρις : περίθεμα κεφαλῆς ἢ ἐκ τῆς τριχὸς ὕφασμα·
ἦτοι εἶδος καλαμαυκίου, ὃ καὶ τιάρα νοεῖτε τινὲς

5 δὲ κίδαριν λέγουσι· περικράνιον πῖλιον· ἢ στέφανον
ἢ φακιδίον ἢ πῖλον βασιλικὸν Περσῶν¹· ἢ τὸ
στρόφιον ὃ οἱ ἱερεῖς φοροῦσιν.

Κιγκιόπραγοι : ἀντὶ τοῦ δασεῖς.

Κιγχάνειν : τὸ ἐπεξιέναι· οὕτως Σόλων.

10 Κιδάφη : ἀλώπηξ.

Κιδαφίων : πανοῦργος· δόλιος· κιδάφη γὰρ ἡ ἀλώπηξ·
οἱ δὲ ἀπὸ τῶν κίων.² * * * *

Κίδναται : σκορπίζεται.

Κίθαρος : ἰχθὺς ποιός· λέγεται καὶ τὸ στῆθος.

15 Κιθαιρών : ὄρος ἐν Βοιωτίαι.³

Κικλήσκουσι :⁴ καλοῦσι.

Κίκαβος : ὀνοματοπεποιήται τι νομισμάτιον ἐν
Αἴδου.

Κίκασος : ὀβολοῦ ὄνομα.

20 Κικκαβίζειν : τὴν τῶν γλαυκῶν⁵ φωνὴν οὕτως καλεῖ
Ἀριστοφάνης.

Κιλίκων :⁶ ἐπώνυμον Ἀχαιοῦ τοῦ Μέρωπος, ἀπὸ

¹ Ita corrector antiquus. M. pr. τι ἄρα, tum πῖλιον ἢ
πῖλον περσῶν (sic) tantum.

² κιώ :—quasi absoluto articulo, deinde versùs spatium.

³ Addit manus, typographiæ initiis non antiquior, τὸ
καλούμενον καρύδης.

⁴ Κικλίσκουσι primo.

⁵ γυναικῶν

⁶ Κιλίκιον.—μέρωπος

τροφοῦ Κιλίσσης· ὅς τὴν πατρίδα* Μίλητον πρὸς-
 ὠκεν τοῖς Πριηνεῦσι· καὶ τὸν βασιλέα στρατηγῶν
 ἦ, παρόσον Κίλικες διεβέβληντο ἐπὶ πονηρίαι καὶ
 ἀμώτητι, διὰ τοῦτο ἐκλήθη¹ Κιλίκων· Φερεκράτης·
 5 Ἄει πόθ' ἡμῖν ἐγκιλικίζουσ'² οἱ θεοί.

Κιλίκιος ὄλεθρος : * * * *³

Κιλικισμόν : Θεόπομπος ὁ ἱστορικὸς τὸν ἐκ παρα-
 νομίας φόνον λέγει.

Κιλικίους : τὰς πικρὰς τιμωρίας οὕτως ἐκάλουν.

10 Κιλλεία : πρὸς τῷ Ἰμηττωῖ⁴ δασύ· οἱ δὲ κρήνην
 Καλλίστρατος· δὲ ἄγριον λάχανον τραχύ· Εὐ-
 φρόνιος δὲ τὰ ἀκανθώδη τῶν ἐχίνων.

Κιλλικύριοι : ἐν Σύρακόσσαις τινὲς ἐκλήθησαν· οἱ ἀντὶ
 τῶν γεωμόρων μέρος καταλαμβάντες⁶ τοῦ πολιτεύ-
 15 ματος· οἷον Εἰλωτες καὶ Πενέσται⁷ τινες.

Κίλικι λιμῶ⁸· ἀντὶ τοῦ ὀλέθρου· καὶ Κιλικιστοῦς⁹
 τοὺς ἐκ τινος παρανομίας φόνους.

Κιλλόν :¹⁰ χρῶμα παρὰ τὸ Φαίον.

Κίμβικα :¹⁰ σφικία· ἢ μέλισσα· † ἢ μικρολογία· ἢ
 20 διαστροφή.

Κίμβικας· καὶ κικκάβους : τοὺς αἰσχρούς.

Κιμμερικόν : εἶδος χιτανίσκου· οὕτως Ἀριστο-
 φάνης.

* Inc. τριδα f. 39. c. 4. tum μί ex em.

¹ ἐκλίθη ² ἐκκιλ. ³ Sesquiversus spatium.

⁴ ἰμηττωῖ ⁵ λ semel.

⁶ Κιλλυκυριοι—καταβαλ. ⁷ πενέστατοι

⁸ Κιλικιαίνω ⁹ κιλικίστους

¹⁰ Accent. bis om. † Inc. σα f. 40. c. 1.

- Κιμώνεια** : ἐρείπια¹ Ἀθήνησιν· ἐν οἷς ἀπεπάτουν καὶ ἐπεραίνοντο.
- Κιναβευμάτων** : πονηρευμάτων.
- Κινάβρα** : μικρολογία· οἱ δὲ τὰ ἀποκαθάρματα· οἱ δὲ
5 τὴν τῆς ἀλώπεκος σόβην.
- Κιναβρεύεσθαι** : τὸ σκευωρεῖσθαι.²
- Κίναδος** : θηρίον· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος· ἰδίως δὲ Σικελιώτας φασὶ τὴν ἀλώπεκα κινάδιον καλεῖν.
- 10 **Κίναϊδος** : ἀσελγής· μαλακός.
- Κιναθισμόν** : οἱ μὲν τὴν κίνησιν ἀποδιδοῦσιν· οἱ δὲ τὸν θησαυρισμὸν κίναθον καλοῦσιν.
- Κιμβάζειν** : στραγγεῦεσθαι.³
- Κίνδαξ** : κίνδυνος.
- 15 **Κίνδας** :⁴ εὐκίνητος.
- Κινδαψός** : ὄργανον ποιόν.
- Κίνδυνον**⁵ ἀναρρίψαι λέγουσι μεταφέροντες ἀπὸ τῶν κύβων.
- Κινδυνεύει** : ἀντὶ τοῦ* ἐγγίζει.
- 20 **Κινεῖ** : οἷον ἐρεθίζει· λέγουσι δὲ οὕτω καὶ τὸ ἀροτριᾶν καὶ ἀκίνητον, τὴν ἀναροτρίατον.⁶
- Κινησίας** : ὄνομα κύριον· οὗτος ἐπὶ ἀσεβείαι καὶ παρανομίαι διεθρυλεῖτο· ἦν δὲ διθυραμβοποιός.

¹ *Κιμωνια* : ἐρίπια m. pr. *Κιμώνεια* corr. antiq.

² σκευωρεῖσθαι (ρ ex em. m. pr. pro ν.)

³ *Κινβάζειν* : στραγγεῦεσθαι. ⁴ *ι* postea insertum.

⁵ κύβων minori caractere ex recensione suprascriptum.

Porson. Tum post λέγουσι litura et με ex emend.

* Inc. f. 40. c. 2.

⁶ ἀναροτρίαν

- Κινύρα :¹ ὄργανον μουσικόν· ἢ κιθάρα.
 Κινυρή : οἰκτρά· θρηνητική.²
 Κινύρεσθαι : οἰύρεσθαι.
 Κίξας : τοὺς ἐν ὄδῳ ληστάς.
 5 Κίος : νῆσος μὲν μία τῶν Κυκλάδων παρακειμένη τῇ Ἄττικῇ· πόλιν δὲ τὴν νῆσον Λυσίας ἐκάλεσεν· ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πολλάκις τῶν ῥητόρων τὰς νήσους πόλεις ὀνομάζουσιν.
 Κίρκον : ἰέρακα· ἢ οὐράν· ἢ κωπηλάτην.
 10 Κιρρόν : πυρρόν· ἢ αἷμα τὸ ἀπὸ ζῶντος.
 Κιρραῖον³ πεδῖον : Κίρρα πόλις ἐστὶν ἀπέχουσα Δελφῶν ἑσταδίου· ἔοικεν οὖν Αἰσχίνης Κιρραῖον πεδῖον καλεῖν τὸ παρακείμενον ταύτῃ τῇ πόλει.
 Κισσύβιον : ἐκ κισυβίνου ξύλου ποτήριον κυρίως.
 15 Κισθήνη : ὄρος τῆς Θραίκης.
 * Κίστη καὶ κοίτης : ἀγγεῖον ἐν αἷ τὰ βρώματα κεῖται· ἢ ἱμάτιά τινα· ἢ γοῦν κιβώτια.
 Κιστοφόρος : ἔοικεν δὲ τὰς κίστας ἱερὰς εἶναι Διούσου καὶ ταῖν θεᾶν.
 20 Κιττοφόρος : ἔνιοι δὲ μετὰ τοῦ σ̄ γράφουσιν.
 Κιχλισμός :⁴ ὁ λεπτὸς καὶ ἀκόλαστος γέλως.
 Κιχόρεια :⁵ τὸ ἄγριον λάχανον· Ἀριστοφάνης.
 Κιχρᾶ : δανείζει.

¹ i in litura.

² Κινυρῆ primo. Tum θρηνητικά in -κή a B. [i. e. correctore antiquo] mutatum putat Porson. B. Mihi videtur primo fuisse -κην.

³ Accent. a corr. ant. Mox κίρραιον ab initio.

* Inc. f. 40. c. 3.

⁴ Κιχλησμός :

⁵ Κιχορία primo.

- Κίων :¹ ἡ ἐν ταῖς στόματι σταφυλῇ.
 Κλᾶν ἄμπελον : τὸ τέμνειν.
 Κλαγγή : ποιά τις φωνὴ ὀρνέου.
 Κλαγγηδόν : μετὰ κραυγῆς.
 5 Κλαιήσει : ὃ ἡμεῖς κλαύσει λέγομεν.
 Κλαρώται :² μέτοικοι· ὡς Μαριανδυνοὶ ἐν Ἡρακλείαι·
 καὶ Εἴλωτες ἐν Λακεδαιμόνι· καὶ ἐν Θετταλίαι
 Πενέσται· καὶ Κιλλικύριοι ἐν Συρακόσσαις.
 Κλαστάσαι : κλάσαι· προῖέναι· ἢ παρατηρεῖν.
 10 Κλαυμυρίζεται καὶ κλαυμυριεῖται λέγουσιν· οὐ κλαίει
 καὶ κλαύσει.
 Κλέος : τὴν φαύλην δόξαν Ἀριστοφάνης.
 Κληῖσαι :³ οἱ ἀρχαῖοι λέγουσιν·* οὐ κλειῖσαι· καὶ
 κληῖδα⁴ οὕτω καὶ οἱ τραγικοὶ καὶ Θουκυδίδης.
 15 Κλειτοριάζειν : τὸ ἀκολάστως ἄπτεσθαι τοῦ γυναι-
 κείου αἰδοίου.
 Κλειθροῖς : κλειδώμασιν.
 Κλεινός : ἐνδοξος· ἀπὸ τοῦ κλέους.
 Κλεμμάδιον : κλεψιμαῖον.
 20 Κλεπία : κλοπή.
 Κλεπτόμενοι : ἀπατῶμενοι.
 Κλέπτος : φώριον.⁵
 Κλεψούμενος : λέγουσι τὸ ὑφαιρησόμενος.
 Κλεψύδρα : κρήνη ἐν ἀκροπόλει οὕτως καλεῖται.
 25 Κλεψύδρα : ὄργανον ἀστρολογικόν· ἐν ᾧ αἱ ᾄραι
 μετροῦνται.

¹ Κίων p. 110.² Κλαρώται³ Κληῖσαι

* Inc. σιν f. 40. c. 4.

⁴ κληῖδα m. pr. κ supr. corr. ant.⁵ φορεῖον m. pr.

Κληῖρος : οὐσία ἢ λαχμὸς¹ λέγεται κληῖρος· καὶ τὸ
 σύστημα τῶν διακόνων καὶ πρεσβυτέρων, κληῖρος
 καὶ ἡ κληρονομία· κληῖρος καὶ μέτρον γῆς, ὅθεν καὶ
 οἱ κληροῦχοι, ἀντὶ τοῦ οἱ τοὺς κληῖρους καὶ τὰ μέτρα
 5 τῆς γῆς κατέχοντες.

Κληῖρος Ἐρμού : συνήθεια ἀρχαία· ἔβαλλον οἱ κλη-
 ροῦντες εἰς ὑδρίαν ἐλαίας φύλλον, ὃ προσηγόρευον
 Ἐρμῆν· καὶ πρῶτον ἐξήρουν τοῦτο, τιμὴν τῷ θεῷ
 ταύτην ἀπονέμοντες·* ἐλάγχανεν δὲ ὁ μετὰ τὸν
 10 θεόν· Εὐριπίδης ἐν Αἰόλῳ μνημονεύει τοῦ ἔθους
 τούτου.

Κληδών : Φήμη· μαντεία.

Κληροῦχοι : οἱ παρὰ τῶν Ἀθηναίων εἰς τὰς πόλεις
 ἄς ἐλάμβανον πεμπόμενοι εἰς τὸ διανεῖμαι τοὺς
 15 κληῖρους ἐκάστου· ἡ δὲ κληρουχία αὕτη διανομὴ
 τῆς χώρας ἦν.

Κληροῦχοι ἐκαλοῦντο, οὗς Ἀθηναῖοι ἔπεμπον ἐπὶ
 τὰς πόλεις ἄς ἐλάμβανον· κληῖρους ἐκάστοις διανε-
 μοντας· οὕτως Ἰσοκράτης ἐν Πανηγυρικῷ Δημο-
 20 σθένει δὲ ἐν τῷ περὶ τῶν συμμορίων κληρουχικῶ
 ἂν λέγοι² τὰ τῶν ἐκπεμφθέντων εἰς ἑτέραν χώραν,
 ἦντινα δῆποτε κατὰ κληρουχίαν· πῶς γάρ· οὐ
 γὰρ οἶόν τε τὸν μὴ ἐπιδημοῦντα Ἀθήνησιν τρι-
 ηραρχεῖν.³

25 Κλητεῦσαι : κοινῶς μὲν τὸ κλητῆρα δίκης γενέσθαι·
 ἰδίως δὲ ἐπὶ τῶν μαρτύρων λέγεται τὸ κλητεῦσαι·

¹ λαχμὸς primo.

* Inc. f. 41. c. 1.

² λέγη

³ -ἀρχην m. pr.

Phot.

καὶ ἐκκλητεῦσαι μετὰ τῆς προθέσεως, ὅτ' ἂν μὴ ὑπακούσωσι πρὸς τὴν μαρτυρίαν ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἐφ' οἷς καλοῦνται· ἐπιτίμιον δὲ ἦν κατὰ τῶν ἀλόντων.

- 5 **Κλητῆρες καὶ κλητεύειν** :* καὶ κλητῆρες, οἱ ἄνδρες, δι' ὧν εἰς τὰς δίκας προκαλοῦνται οἱ δικαζόμενοι τισὶν· ἔδει γὰρ παρεῖναι τινὰς ὡςπερ μάρτυρας τῆς προκλήσεως· κλητεῦσαι δὲ ἔστιν τὸ κλητῆρα γενέσθαι, ὡς Ἰσαῖος· λέγεται δὲ κλητεύεσθαι καὶ
 10 ἐκκλητεῦεσθαι ἐπὶ τῶν μαρτύρων· ὅταν μὴ ὑπακούσωσι πρὸς τὴν μαρτυρίαν ἐν τῷ δικαστηρίῳ· καὶ ἔστιν ἐπιτίμιον κατ' αὐτῶν δραχμαὶ χίλια· ὡς Ἰσαῖος ἐν τῷ ὑπὲρ Πυθῶνος ἀποστασίου.

Κλητεύεις : μαρτυρεῖς.

- 15 **Κλητῆρες** : οἱ μαρτυροῦντες τοῖς προσκαλουμένοις δίκην τινά· οὗτοι δὲ ἦσαν δύο.

Κλιμακίζειν : σκελίζειν καὶ διαστρέφειν· ἔστιν γὰρ τι καὶ βασανιστικὸν ὄργανον, κλίμαξ καλούμενον· ὃ τὰ σώματα τῶν βασανιζομένων διαστρέφει.

- 20 **Κλιμακίζειν** : μέμνηται Δείναρχος ἐν τῇ ὑπὲρ Αἰσχίνου εἰσηγορίᾳ λέγων· οὗτος κλιμακίζει τοὺς νόμους· ἔστι δὲ οἷον παράγει καὶ διαστρέφει ἴσως ἀπὸ τῆς κλίμακος εἰρημένου τοῦ ὀνόματος· ἥτις οὕσα ὄργανον βασανιστικὸν† διαστρέφει τὰ σώ-
 25 ματα τῶν βασανιζομένων.

Κλιμάζει : Δείναρχος· ὅτ' ἂν οὖν κλιμάζηι καὶ

* Inc. f. 41. c. 2.

† Inc. κὸν f. 41. c. 3.

παράγηι τούς νόμους· ἀντὶ τοῦ παρακλίνηι καὶ
τρέπηι·¹ μήποτε δὲ δεῖ γράφειν βλιμάζειν ἀντὶ τοῦ
θλίβειν καὶ βιάζεται.

Κλιμακτῆρας·² οὗς ἔνιοι βασμούς λέγουσι τῶν κλι-
5 μάκων.

Κλίνη ἀμφικέφαλος· ἡ ἔχουσα ἐκατέρωθεν ἀνά-
κλιντρον.

Κλινίς· κλίνη βραχεῖα· οἷον ἢ τε παράβυστος καὶ
ἢ ἐπὶ τωῖ ζεύγει τοῦ νυμφίου καὶ τῆς νύμφης
10 τιθεμένη.³

Κλιντήρ· εἶδος φορείου· ἔστιν δὲ καὶ κλινοκαθέδριον.

Κλιντηρίδιον· κλινίδιον.

Κλισιάδες· αἱ μεγάλαι θύραι τῆς αὐλῆς· δι' ὧν
ζεῦγος εἰσελαύνεται· καλοῦνται δὲ οὕτως διὰ τὸ
15 κεκλεῖσθαι κατὰ τὸ πλεῖστον.

Κλινοπετῆ· τὸν κλινήρη⁴ λέγουσιν.

Κλισιάδες· θύραι δίπτυχαι ἢ σκηναί, καὶ κλισία, ἢ
σκηνή.

Κλίσις· ἡ πρόσκλισις⁵ παραγγελία εἰς κρίσιν· οὕτω
20 Δημοσθένης.

* Κλίτος· μέρος.

Κλοιός· περιτραχήλιος⁶ δεσμός.

Κλόνος· θόρυβος· τάραχος· ἢ στρόφος.

¹ Indic. pro subjunct. quater, tum δε δὴ G. Dein in
θλίβειν, v delet corrector, iudice Porson. B.

² Κλιματῆρας ³ Sic.

⁴ Κλινοπέτη et κληνήρη primo.

⁵ πρόσκλησις corrector; i m. pr.

* Inc. f. 41. c. 4.

⁶ Inter περι et τρ tres litt. deletæ.

Κλοπαί : παραλογισμοί.

Κλυδιώνιον : τὸν κλύδωνα λέγουσιν.

Κλυδιόνιον : κῦμα καὶ κλύδωνα ἄμφω· Θουκυδίδης
β' καὶ τὰς κώπας ἀδύνατοι ὄντες ἐν κλύδωνι

5 ἀναφέρειν.

Κλύει : ἀκούει.

Κλύθι : ἐπάκουσον.

Κλύτος :¹ δόξα.

Κλώζειν : ἐκβάλλειν τῇ γλώσση ἠχοῦντα· καὶ
10 κλωγμὸν τὴν φωνὴν ἔλεγον ταύτην· ὑποσύροντες
γὰρ τὴν γλῶτταν καὶ πλήσσοντες τὸν οὐρανίσκον,
ποιὸν ἦχον ἀπετέλουν.

Κλώθει : κατασπαῖ· ἐπιμερίζει.

Κλώϊος : ὁ δεσμός.

15 **Κλωπαῖσθαι :** ἐπιθυμεῖν· καὶ τὸ λάθρα.

Κλωπαμένη : ἐφιεμένη· ἐπιθυμοῦσα.

Κλωστῆρα : ἐκκεκλωσμένον.

Κλώψ : κλέπτης.

Κνάπτοντες : καταξύοντες· κατακεντοῦντες.

20 **Κνάφος :** ἡ γναφικὴ ἄκανθα.*

Κνάφος : ὄργανόν τι ἐν κύκλῳ κέντρα ἔχον· δι' οὗ
τοὺς βασανιζομένους κτείνουσιν· ὅμοιον δέ ἐστι
κναφικῶϊ κτενί.

Κνεόμενον : καταπονούμενον.

25 **Κνίψ :**² εἶδος μύρμηκος.

Κνεφαῖος : σκοτεινός.

¹ Accent. om. m. pr. κλυτός fecit corr. antiq.

* Inc. κανθα f. 42. c. 1.

² Post ν, lit. erasa, i. e. Κνεῖψ erat. Tum μῆρμυκος primo.

Κνέφαλον : τύλη.

Κνέφας : σκότος· νύξ.

Κνέψος : σκότος.

Κνέωρον : φυτὸν θαμνώδες ἐπιτήδειον εἰς κάθαρσιν·
5 ὧ¹ καὶ ἰατροὶ χρωῖνται· ὅτε δὲ τὸ γυναικεῖον
αἰδοῖον.

Κνημία :² τὰ ἐν τοῖς θρόνοις καὶ τροχοῖς διερείσματα·
καὶ πληγαὶ ἐν κνήμαις· καὶ τὸ κνημιοπαχὲς ξύ-
λον, ὡς Ἀριστοφάνης.

10 Κνίζων : λυπῶν ἢ τέμνων.

Κνησιῶντα : ἐπιθυμητικῶς ἔχοντα τοῦ κνᾶσθαι.

Κνηκίδας : ὡς ἡμεῖς, τὰς τὸν χειμῶνα σημαινούσας
νεφέλας.

Κνηστὰ³ λάχανα : συγκοπτά.

15 Κνοιθιδεύς : ὄρος τῆς Ἀττικῆς.

Κνοῦς : τὸ⁴ πρὸς τῷ ἄκρῳ ἄξονι τοῦ τροχοῦ.

Κνύειν : ξύειν καὶ οἶονεῖ θεῖν⁵ Μένανδρος.

* Κνώδων :⁶ ἡ ἀκμὴ τοῦ ξίφους.

Κνίσσαισιν :⁷ ἀναθυμιάσεσιν.

20 Κνίσσης :⁷ λίπους ἢ ἀναθυμιάσεως.

Κνουζώμενον :⁸ στένοντα· μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν σκυ-
λάκων.

Κνίψ : ζωύφιον· τὸ τοῦ κνιπός⁹ ἢ γενικὴ μετέστη εἰς
εὐθεῖαν καὶ σημαίνει τὸν ὀλίγα δαπανῶντα.

¹ ὁ m. pr.

² Accent. om.

³ Κνηστὰ primo ; et distinguit Κνηστὰ : λ. σ.

⁴ Κνοῦς : τῷ

⁵ οἶον εἶθειν vel εἰ θεῖν m. pr.

* Inc. f. 42. c. 2.

⁶ Κνώδον m. pr.

⁷ Κνίσεσιν et Κνίσσης

⁸ ζό m. pr.

⁹ Hic dist. G.

Κνώδαλον: ζωϊον μικρὸν θηρίον· κυρίως μὲν τὸ θαλάσσιον· ποτὲ δὲ τὸ χερσαῖον.

Κόγχη:¹ ἡ κογχύλη, ὅθεν ἡ πορφύρα.

Κόγχην: τὸ ἐλάχιστον λέγουσι· καὶ κόγχης ἄξιον·
5 τὸ οὐδενὸς ἄξιον· καὶ κόγχην διελεῖν· ἐπὶ τῶν ραιδίων.

Κόθορνος: ὑπόδημα ἀμφοτεροδέξιον.

Κοῖλον: βαθύ.

Κοῖλα: τὰ ὑποκάτω τῶν ὀφθαλμῶν· καὶ οἶον ἐπὶ
10 τοῦ προσώπου μῆλα.

Κοινὰ τὰ φίλων: Τιμαῖος φησὶν² ἐν τῷ θ' ταύτην λεχθῆναι κατὰ τὴν μεγάλην Ἑλλάδα· καθ' οὓς χρόνους Πυθαγόρας ἀνέπειθεν τοὺς ταίτην κατοικοῦντας ἀδιανέμητα κεκτῆσθαι· κέχρηται* τῇ

15 παροιμίαι Μένανδρος Ἀδελφοῖς.

Κοινὸν³ γραμματεῖον καὶ ληξιαρχικόν· τὸ μὲν κοινόν, εἰς ὃ ἐνεγράφοντο εἰς τοὺς φράτορας καὶ γεννητάς· τὸ δὲ ληξιαρχικόν εἰς ὃ ἐνεγράφοντο οἱ εἰς τοὺς δήμους ἐγγραφόμενοι.

20 **Κοῖθουρον**: κηφηνά· εἴρηται δὲ, ὅτι κεύθει τὴν οὐράν· ἢ ὅτι ἄκεντρος.

Κοινεῖον: πορνεῖον.

Κοινολογία: κοινὴ διάλεκτος.

Κοίρανος: βασιλεύς· ἄρχων.

25 **Κοινωνικόν**: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν συμμοριῶν κοινωνικοὺς λέγει τάχα μὲν τοὺς ἀνέμητον οὐσίαν νέμοντας ἀδελφούς· ὧν ὁ μὲν πατήρ ἐδύνατο λει-

¹ Om. ἡ

² φασὶν

* Inc. ται f. 42. c. 3.

³ Dist. Κοινόν:

τουργεῖν· οἱ δὲ κληρονόμοι τῶν ἐκείνου καθ' ἓνα
 τριηραρχεῖν· οὐκ ἐξήρκουν· τάχα δ' ἂν καὶ περὶ
 τῶν ἐκουσίαν κοινωνίαν συνθεμένων ἐμπορίας ἢ
 τινὸς ἄλλου· ὧν ἕκαστος οὐκ εἶχε τὸ ὅλον τίμημα
 5 τῆς κοινῆς οὐσίας.

Κοῖτος: κοίμημα.

Κόγχη: χήμη· σπανίως λέγεται χήμη.

Κοάλεμος: ἠλίθιος· φλύαρος.²

Κόβαλος: ἢ προσποίητος* καὶ σὺν ἀπάτῃ παιδιὰ³
 10 κοβαλεία ἐκαλεῖτο· καὶ κόβαλος ὁ ταύτηι χρώ-
 μενος.

Κόβαλος: πανοῦργος· ἀπατεῶν⁴ ἢ τωθαστής.

Κοβαλεία: οὕτως ἐλέγετο ἢ προσποίητος μετὰ ἀπά-
 τῆς παιδιὰ· καὶ κόβαλος ὁ ταύτηι χρώμενος· ἔοι-
 15 κεν δὲ συνώνυμον τῷ βωμολόχῳ· Φιλόχορος⁵ β'
 Ἀτθίδος· οὐ γὰρ, ὁ⁶ ἔνιοι λέγουσι, βωμολόχον
 τινὰ καὶ κόβαλον⁷ γενέσθαι νομιστέον τὸν Διόνυ-
 σον· Ἀριστοτέλης δὲ ἐν ζ' ζώων ἱστορίας τὸν ὦτον
 φησὶν κόβαλον καὶ μιμητὴν ὄντα ἀντορχούμενον
 20 ἀλίσκεσθαι.

Κόβατρα: κοβαλεύματα.

Κοδομή:⁸ ὄνομα θεραπαίνης.

¹ -ἀρχην

² Primo ἠλιθιοφλ. sed θισ fecit m. pr.

* Inc. f. 42. c. 4.

³ παιδεία, ut videtur, m. pr.

⁴ ἀπαταιῶν

⁵ -μων τῷ βωμολόχῳ· φιλόχωρος m. pr. tum ἀτθιδος

⁶ ὁ om.

⁷ βωμολόχον τ. κ. κολοβόν

⁸ Accent. om.

Κόδρους: τοὺς ἀρχαίους.

Κοδομεύτριαι: αἱ φρύγουσαι καὶ ἐν ἰπνωῖ ἀναστρεφόμεναι.

Κοδράντης: τὸ πᾶν, ἢ λεπτὰ δύο.

5 Κόθορνος: ὑπόδημα ἀρχαῖον κοινὸν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν· ταυτὸν ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶν ἐφαρμόττον.

Κοθύλη: καὶ Κυθήριοι· καὶ Κυδαθῆναι· δῆμος Πανδίωνος.

10 Κοθωκίδαι: δῆμος Οἰνηίδος.¹

Κοικύλλειν: περιβλέ(πειν). * * * *²

* Κρατηρίζων: οἶνον ἐν κρατῆρι κερυῶν· ἢ ἀπὸ κρατήρων ἐν τοῖς μυστηρίοις σπένδων.³

Κραυαλλίδαι⁴ ἢ Κραγαλλίδαι: ἢ ἐν Φωκεῦσι πλησίον

15 Κίρρας χώρα.

Κραυγασμός· καὶ κραυγάζειν: κραυγὰς λέγουσι τὰς μαρτυρίας τῶν ἐπαίνων· ἃς καὶ βοὰς καλοῦσιν.

Κραυγή: νόσημα παιδίων.

Κραυμυρίζεται: ἐπὶ τῆς παιδικῆς φωνῆς λέγεται.

20 Κραυρόν: ψαφαρόν· καπυρόν· ξηρόν· καὶ κραυρότερον· εὐθραυστότερον,⁵ σκληρότερον· κραύρα δὲ καὶ

¹ οἰηνίδος

² Desinit fol. περιβλε. Porsonus; "Desunt quatuor folia. Vide Etym. p. 529, 50."

* Inc. f. 43. c. 1.

³ σπένδων ut videtur, certe eu, m. pr.

⁴ Litera inter au et a statim, ut videtur, deleta. Κραυγ scripturus fuisse videtur.

⁵ εὐθραστ.

ἡ τῶν συῶν νόσος, ἰσχυρά τις οὔσα· ὡς Ἀριστοτέλης.

Κρέας : τὸ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ ἐπανάρυμα· καὶ τὸ σῶμα·
—τὴν περὶ τῶν κρεῶν : ὁ δὲ Ἰξίων γράφει τὴν
5 περὶ τῶν νεκρῶν· τῶν ἐν Ἀργινοῦσαις ἀτάφων,
ὑπὲρ ὧν ἀνηρέθησαν οἱ στρατηγοί.

Κρείων : βασιλεὺς ἢ ἄρχων κρατῶν μεγάλης.

Κρείττονες : οἱ ἥρωες· δοκοῦσι δὲ κακωτικοὶ εἶναι·
δι' ὃ καὶ οἱ τὰ ἡρώα παριόντες σιωπῶσιν.

10 Κρεμβαλιάζειν : ἐλεφαντίνοις τισὶ κροταλίζειν.

Κρέξ : ἀντὶ τοῦ ἀλαζών* οὕτως Εὐπολις.

Κρέοφυλος : Πολιτείας ἰ· ὁ γὰρ Κρέοφυλος, ὃ Σώκρατες, ἴσως ὁ τοῦ Ὀμήρου ἑταῖρος· τοῦτον τινὲς
καὶ διδάσκαλον Ὀμήρου λέγουσι γεγονέναι· καὶ
15 ἔστιν αὐτοῦ ποίημα Οἰχαλίας ἄλωσις· ἀρχαῖος
μὲν οὖν ἔστι· νεώτερος δὲ ἰκανῶς Ὀμήρου.

Κρεῦσις : ἀντὶ τοῦ παραλογισμός.

Κρήγυον : ἀληθές· ἀγαθόν.

Κρήδεμνον : κεφαλοδέσμιον ἢ μαφόριον.

20 Κρημνοί : ἐξέχοντες τόποι.

Κρημνοκοπεῖν : κυμπάζειν· ἀλαζονεύεσθαι.

Κρηνοφύλαξ : λέων χαλκοῦς ἐπὶ κρήνης· δι' οὗ τὸ
ὔδωρ ἐφέρετο· ἦν δὲ καὶ ἀρχὴ τις Ἀθήνησιν.

Κρηπίς : θεμέλιος· ἢ εἶδος ὑποδήματος· ὑποβάθρα.

25 Κρηπίς : τόπος Ἀθήνησιν· οὕτω Φιλόχορος.²

Κρησέρα : ὀθόνιον ἀραιόν· εἰς ὃ ἐμβάλλοντες τὰ ἄλευρα
σθήθουσιν· κατασκευάζουσι δὲ ἔνιοι καὶ ἐρεῶ·

¹ v bis.

* Inc. f. 43. c. 2.

² φιλόχωρος

Phot.

καλεῖται δέ τι καὶ ὑπὸ τῶν ἀλιέων,¹ ᾧ θηρεύουσι τὰς ἀφύας.

Κρηῆσαι : καταχέαι· καὶ ἐπικρησαμένη* καταχεαμένη.

5 Κρησφύγετα :² τὰ πρὸς τοὺς χειμῶνας στεγνὰ³ καὶ ὀχυρώματα· οἱ δὲ φασὶν ὅτι Κρηῆτες τοὺς νησιώτας ἅμα Μίνωι τῷ βασιλεῖ θαλασσοκρατοῦντι ἔφυγον εἰς σπήλαια τινά· ὅθεν ἐκεῖνα ὠνομάσθησαν κρησφύγετα.

10 Κρητήριον : ἐπίχυσις· ἐπικρηῆσαι δὲ, ἀντὶ τοῦ καταχέαι.

Κρητίζειν : τὸ ψεύδестhai· Ἴδομενεὺς γὰρ ἐπιτραπέις τὸν ἀπὸ τῶν λαφύρων χαλκὸν διανεῖμαι, τὸν ἄριστον αὐτῷ ἐξείλετο.

15 Κρητίδαι : μάντιες ἀπὸ Κρήτης.

Κρητικόν : μέλος τί καὶ ρυθμός.

Κρητικόν : βραχὺ ἱμάτιον· οὕτως Εὐπολις·—οὐ πάνυ ταχὺ ῥίψας ἐμοὶ τοῦτ', ἀναβαλεῖ⁴ τὸ Κρητικόν.

Κριαῶδες : τὸ γελαῖν Βοιωτοί.

20 Κρίβανον : οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν, ὅσον κριθῶν βαῦνον· τοῦτέστιν⁵ κάμινον.

Κρίζει : τρίζει ἀπαχθὲς καὶ μιαρόν.

Κρινάμενος : ἐπιλεξάμενος.

¹ ἀλιαίων

* Inc. κρησαμένη f. 43. c. 3.

² Nescio an -ται m. pr.

³ στεγὰ

⁴ τοῦτο· ἀναβάλλει G. τοῦτο', (sic) Porsonus; quem morem interdum in ejus adversariis servatum memini.

⁵ Sic, atque ita alibi.

*Κριὸν ἀσελγοκέρων: τὸν Ἀθήνησι χαλκοῦν· κυρίτ-
τοντα· καὶ ὑβρίζοντα κέρασιν.

Κριβώτη:¹ πόλις τῶν ἐν Χερροννήσῳ· κατοικισθεῖσα
ὑπὸ Ἀθηναίων τῶν μετὰ Μιλτιάδου ἐκεῖ παραγε-
5 νομένων.

Κριὸς τροφεῖα² ἀπέτισεν: παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχαρίσ-
των· ἐπεὶ τὰς φάτνας οὗτοι πλήττουσιν.

Κρισεύς: δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος Κριῶα.⁴

Κριοῦ διακονία: παρὰ τὴν παροιμίαν· κριὸς τὰ τρο-
10 φεῖα⁵ κυρίττει⁶ γὰρ τοὺς τρέφοντας.

Κρίσσαμις: Κωῖος· οὗτος ἦν πολυθρέμματος· τούτω
φασὶν ἔγχελυν τὸ κάλλιστον τῶν προβάτων ἀρπά-
ζειν· καὶ τὸν Κρίσσαμιν ἀνελεῖν αὐτήν· φαινομέ-
νην δὲ αὐτῷ ὄναρ κελεῦσαι καταθάψαι αὐτήν· τὸν

15 δὲ μὴ φροντίσαντα, παγγενεὶ ἀπολέσθαι.

Κρίσεως: δοκιμασίας· ἀκολουθίας.

Κρίσις: ἐξέτασις· ψῆφος· βάσανος.

Κριτός: ἐπίλεκτος.

Κροαίνων: τοῖς ποσὶ κρούων ἢ ἐπιθυμῶν.

20 Κρόκαι: ψῆφοι παραθαλάσσιοι.†
(Κρατίκλη:)⁷

* Inc. f. 43. c. 4.

² v bis ut hic.

⁴ Acc. om. m. pr. ω corr.

⁵ τροφια (primo ó)

⁶ κηρύττει, Emend. recentiss.

† Inc. σιοι f. 44. c. 1.

⁷ A B. [correctore antiquo] vel paulo recentiore m.
Porson. B.

¹ Κριβότη

³ τρέφια et ἐπὶ τὰς m. pr.

Κρόκην νήθειν λέγουσιν : καὶ καθ' ὅλου δὲ πᾶν τὸ εἰς λεπτὸν ἀγόμενον νῆμα ἐκάλουν· ὅθεν καὶ τὰ μηρύματα νήματα λέγουσιν, ὡς Ὁμηρος· Νήματος¹ ἀσκητοῖο βεβυσμένον· καὶ Εὐριπίδης.

5 Κρόνια : ἑορτὴ Κρόνου καὶ μητρὸς τῶν θεῶν.

Κρόκη : ῥοδάνη.

Κροκοῦν : οἱ μύσται ὡς φασὶ κρόκη τὴν δεξιὰν χεῖρα καὶ τὸν πόδα ἀναδοῦνται· καὶ λέγεται τοῦτο κροκοῦν· οἱ δὲ ὅτι ἐνίοτε κρόκωι καθαίρονται.

10 Κρόσσας : κλιμακίδας.

Κροταλίξιν : οὐ διὰ τῶν χειρῶν κροτεῖν, ἀλλὰ διὰ κροτάλου τῆς κροταλισάσης, ὡς Εὐριπίδης φησὶν ὁ καιμικὸς περὶ τῆς Ἰψιπύλης³ λέγων.

Κροικώτερα :⁴ ἀρχαιότερα· μωρότερα.

15 Κροτήσατε : ἐπαινέσατε ταῖς χερσίν.

Κρότωνος :⁵ τοῦτο δεῖ ἐπὶ τοῦ ζωίου δέχεσθαι· τὸ γὰρ εἶναι πάντοθεν ὅμοιον καὶ μὴδεμίαν ἔχειν διακοπήν, ἀλλ' εἶναι ὁμαλός· διὰ τοῦτο ἀπ' αὐτοῦ λέγουσιν· ὑγιέστερος⁶ κρότωνος.

20 *Κροτώνων : κυνείων φθειρῶν.

Κρουπέζαι : ξύλινα ὑποδήματα, ἐν οἷς τὰς ἐλαίας ἐπάτουν· οἱ δὲ κρόταλον, ὃ ἐπιψοφοῦσιν οἱ αὐληταί· τὸ βάταλον.

Κρουστὰ γράμματα :⁷ τὰ ἀπὸ τοῦ παρακρούεσθαι

25 καὶ μὴ εὐθέως λέγειν.

¹ καὶ bis, et mox μυρήματα

² μα bis, et primo ἀσκητοῖσ, ni fallor.

³ Primo ὑψ η. Scalpello factum ι.

⁴ -ότερα

⁵ Κρότανος : τ. δὲ

⁶ ὑγιαίστερος

* Inc. f. 44. c. 2. Κροτωνῶν (sic)

⁷ Κρους : τὰ γ. ἀπο

- Κρουσιδημῶν : ἀντὶ τοῦ κρουσιμετρῶν.
 Κρουσιμετρεῖν : φαύλως μετρεῖν.
 Κροῦσις : ἀναλογισμός.
 Κρύβδην : λαθραίως.
 5 Κρυψίνους : δόλιος· πανοῦργος.
 Κρώβυλος :¹ πλέγμα τριχῶν εἰς ὄξυ λήγον· ἐκαλεῖτο δὲ τοῦτο ἐπ' ἀνδρῶν· κόρυμβος δὲ ἐπὶ γυναικῶν· σκορπίος δὲ ἐπὶ παίδων· καὶ Θουκυδίδης· κρωβύλους ἀναδούμενοι.
 10 Κρώβυλος :² κυρίως εἶδος ἐμπλοκῆς ἐστὶ κατὰ Θουκυδίδην.
 Κρώβυλος : ὁ μαλλὸς τῶν παιδιῶν.
 Κρωβύλου ζεῦγος : ἐπὶ πονηρῶν· ἀπὸ πορνοβοσκοῦ δύο πόρνας ἔχοντος.
 15 Κράζει : ὡς κόραξ ἢ κορώνη κράζει.³
 * Κρωνεῖα :⁴ δῆμος Λεοντίδος.
 Κτηδόνες :⁵ τριόδοι ἰχθύες· καὶ θηρίδια· καὶ ἐπ' εὐθείας τῶν ξύλων ἐκφύσεις.
 Κτηματίτην : τὸν κτήματα πολλὰ ἔχοντα· οὕτως
 20 Λυκοῦργος.
 Κτίλος : ὁ προηγούμενος τῶν προβάτων κριός.
 Κτησίου Διός : τὸν κτήσιον Δία ἐν τοῖς ταμείοις⁶ ἰδρύνοντο.
 Κτησιφῶν : εἰς τῶν δέκα πρέσβων τῶν μετὰ Δη-
 25 μοςθένους καὶ Αἰσχίνου πρεσβευσάντων· ἕτερος δ'

¹ Κρωβύλος² Accent. om.³ κράζη

* Inc. f. 44. c. 3.

⁴ Accent. om.⁵ Accent. om. et ες in litura, ej. m.⁶ ταμείοις

ἀν εἶη ὁ τὸ ψήφισμα τὸ περὶ τοῦ στεφάνου γεγρα-
φῶς Δημοσθένει· καθ' οὗ καὶ λόγος ἐστὶ τῷ Αἰσ-
χίνῃ.

Κύαθος : ἀντλητήριον· μέτρον ὑγρὸν ὀγκιῶν δύο.

5 Κυαμεῦσαι : κυάμωι ψηφοφορῆσαι· ᾧ ἐχεῶντο οἱ
βουλευταί.

Κυαμοτρώξ¹ : ἀπὸ τοῦ ἐν ταῖς ψήφοις κυάμου.

Κυαμίτης : ἡρώος² ἦν ὄνομα κύριον· ἴσως δὲ ἐξ ἐπω-
νυμίας τῶν κυάμων, δι' ὅτι παρ' αὐτῶι ἐκληροῦντο οἱ

10 κυαμίται ἄρχοντες· ἢ ὅτι ὁ κύαμος ἐπιπράσκετο
παρ' αὐτῶι.

Κυάμω λαχεῖν³ : νόμος ἦν Ἀθήνησιν ἄρχοντας τινὰς*
κυάμωι κληροῦν.

Κυανέοι : μέλανες.

15 Κυανοχαίτης : μελάνθριξ· πορφυρόθριξ· Ποσειδῶν.

Κύβεθρον : θήκη μελισσῶν.

Κυβεία : πανουργία.

Κυβεία : ἐπὶ τῶν παραβόλων πραγμάτων ἔλεγον.

Κυβηβᾶν : μαίνεσθαι· ἐνθουσιᾶν.

20 Κύβηβος : ὁ κατεχόμενος τῇ μητρὶ τῶν θεῶν· θεο-
φόρητος· Χάρων δὲ ὁ Λαμψακηνός⁴ ἐν τῇ πρώτῃ
τὴν Ἀφροδίτην ὑπὸ Φρυγῶν καὶ Λυδῶν Κυβήβην
λέγεσθαι.

Κυβευτήν⁵ : τὸν περὶ ἀργύρου κυβεύοντα.

¹ μό primo : ὡς corrector. Tum primo κυαμον, sed
statim mut.

² ἡρώιος

* Inc. νὰς f. 44. c. 4.

⁵ ὡ alterum in litura.

³ Κυαμολαχεῖν m. pr.

⁴ -ινός

Κύβηβον: Κρατῖνος Θράτταις· τὸν θεοφόρητον.¹ Ἰω-
νες δὲ τὸν μητραγύρτην καὶ γάλλον νῦν καλούμε-
νον· οὕτως Σιμωνίδης.

Κυβηλίσαι: πελεκῆσαι· κύβηλις γὰρ ὁ πέλεκυς.

5 Κύβηλις: μάχαιρα ἢ τοὺς βοῦς τραχηλοκοπεῖ.

Κύβηλις: ἀγγεῖον κεραμεοῦν ὡς πυξίς.

Κύβηλος: τυρόκνησεις.

Κυβήσινδα:² ἐπὶ κεφαλὴν φέρειν ἢ κατὰ νάτοι.

Κύβηττον: Ἰωνης· τὸ ἄκρον* τοῦ ἀγκῶνος· οὕτως³

10 Ἐπίχαρμος.

Κύβοι: πλάσεις τινὲς ἄρτων· οὕτως Εὐπολις.⁴

Κύβος: πᾶν τετράγωνον.

Κυδάζεσθαι: λοιδορεῖσθαι.

Κυδαθηναϊεύς:⁵ δῆμος φυλῆς τῆς Πανδιονίδος· ἢ ἀπὸ

15 δῆμου τῆς Ἀττικῆς.

Κυδοιδοπαῖν:⁶ ταρασσειν.

Κυδαροι: πλοιάρια ἅττα· παρ' Ἀντιφάνει⁷ τὸ ὄνομα.

Κυδαντίδαι: δῆμος τῆς Αἰγηίδος φυλῆς.

Κυδάλιμον: ἔνδοξον· τίμιον· εὐπρεπές.

20 Κυδοιμός:⁸ θόρυβος· τάραχος.

Κύδιστος: ἔνδοξος.

¹ θεόφραστον

² Κυβησίνδα.

* Inc. κρον f. 45. c. 1.

³ οὗ (pro οὗ scil.)

⁴ ἐπίχαρμος sed υπ statim in marg.

⁵ -έευσ m. pr.

⁶ Κυδοιδοπαῖν ut videtur primo. ο a m. pr. insertum, et
erásum ante γ.

⁷ ἄ ex em.

⁸ Κοιδιμος m. pr.

Κύδος¹: λαιδορία ἀρσενικῶς· καὶ παροιμία· κύδου
δίκην ὀφείλειν (ἐπὶ τῶν)² συκοφαντησάντων.

Κῦδος³: γαῦρος· δύναμις· δόξα· φήμη.

Κύει: γενναῖ.

5 Κύειν: τὴν ἐν γαστρὶ ἔχουσαν λέγουσιν.

Κυζικηνοὶ⁴ στατηῆρες: οἱ καλοὶ μητέρα θεῶν ἔχοντες.

Κυζηθμός⁵: ἡ ἀσαφὴς τῶν κυνῶν βοή.

Κυθέρεια⁶: οὐχ ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις, ὡς Ἡσίοδος
φησίν· ἀλλ' ἡ ἐν αὐτῇ κευθόμενον ἔχουσα τὸν

10 ἔρωτα,* ὃν πᾶσιν ἐφίησιν· διὰ γὰρ τοῦ κεστοῦ
ἔχει τὴν δύναμιν.

Κυθήριος: Κυθηρὸν δῆμος τῆς Πανδιονίδος.

Κύθνιοι: Κύθνος μία τῶν Κυκλάδων.

Κυκᾶ: ταραττει.

15 Κυκᾶν: ταραττειν⁷ τὰ ἄλφιστα.

Κυκεών: πόμα ἐκ διαφόρων μιγμάτων κιννόμενον.

Κυκήθρα: ταραχή· συμφορὰ· σκυθρωπότης.

Κύκλα: τροχοὺς.

Κυκλάμινος⁸: ὁ τῆς κομάρου καρπός· ὃν οἱ πλείστοι

20 φαγόντες κεφαλαλγοῦντες διατελοῦσιν· ἔστι δὲ καὶ
ἕτερον ταῖς ῥαφανῖσι κυκλοειδές.

Κυκλήσομεν: ἀναζεύξομεν.

Κυκλόβορος: ποταμὸς τῆς Αἰττικῆς.

¹ Accent. om.

² ε. τ. om.

³ Accent. om.

⁴ Κυζικηνοί: στ. m. pr.

⁵ Κύζηθμος in Κυζηθμός mut. corrector.

⁶ Κυθερια m. pr.

* Inc. ρωτα f. 45. c. 2.

⁷ ει in litura.

⁸ Post μ litura, et accentus in α, correctoris.

Κύκλιον χορόν : ὃν Ἀρείων ἐν Κορίνθῳ πρώτος ἔστη-
σεν.

Κύκλοι : κύκλοι ἐκαλοῦντο οἱ τόποι ἐν οἷς ἐπωλοῦντο
τινές· ὠνημάσθησαν δὲ ἀπὸ τοῦ κύκλω περιεστάναι
5 τοὺς παλουμένους.

Κυκλοφορεῖται : κατὰ κύκλον φέρεται ἢ κινεῖται.

Κύκλωπες : ἄγριοι ἄνθρωποι.

Κύκνοι : τὸ μὲν ζῶιον* ὁῦλον ἔστιν δὲ καὶ εἶδος
πλοίου· ἴσως ὅτι κύκνος κατὰ τῆς πρώρας τῆς
10 νεῶς ἐκτετύπωτο ἐπισήμου ἕνεκα.

Κυκώμενος : ταραττόμενος.

Κύλα :¹ τὰ ὑποκάτω τῶν ὀφθαλμῶν μέρη καὶ κυ-
λοιδιᾶν ἐπειδὴν οἰδῆι ταῦτα.

Κυλάραβις :² γυμνάσιον ἐν Ἀργεῖ ἀπὸ Κυλαράβειος
15 τινός.

Κυλινδεῖ : κυλίει ἐπιφέρει.

Κύλιξ : φιάλη ποτήριον.

Κυλιχνίδα :³ τὴν ἰατρικὴν πυξίδα· ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ
τὴν λιβανώτιδα.

20 Κυλλήστεις :⁴ τοὺς ὀξεῖς ἄρτους Αἰγύπτιοι.

Κυλλοῦ πήραν : ἡ Πήρα χωρίον πρὸς τῷ Ἰμηττῷ,
ἐν ᾧ ἰερὸν Ἀφροδίτης· καὶ κρήνη ἐξ ἧς αἱ πιούσαι
εὐτοκοῦσι καὶ αἱ ἄγονοι γόνιμοι γίνονται· Κρατῖ-

* Inc. f. 45. c. 3.

¹ Κοῖλα : tum κυλιδιᾶν m. pr. κυλλοιδιᾶν corr.

² Accent. om. tum κυλαβάβειος primo sed mut. m. pr.

³ Accent. om. m. pr. λί corr.

⁴ Κυλληπεῖς (accent. correctoris potius.)

Κυναλώπεκα : τὸν Φιλόστρατον.

Κυνῆ Βοιωτία : ἐπεὶ ἐκεῖ καλά γίνονται αἱ κύνες.

Κύνβη :¹ πλοίου εἶδος· Σοφοκλῆς.

Κυνηδόν : ὡς κύων.

5 Κυνηδόν : καὶ τὸ χαμαὶ* συνουσιάζειν· καὶ τὸ μὴ ἀπολύεσθαι συμπλακέντας.

Κύνειος : Ἀπόλλων Ἀθήνησιν οὕτως λεγόμενος· ὃν ἰδρύσατο Κύνης Ἀπόλλωνος καὶ Παρνηθίας νύμφης· ὡς Σωκράτης ἐν ιβ'. θεμένης τῆς Λητοῦς τὰ βρέφη
 10 ὑπὸ κυνῶν ἀρπασθῆναι τοῦ κνύζειν· τοὺς γὰρ αἰσθόμενους κύνας καὶ ποιμένας ἀνασῶσαι τῇ μητρί· ὀνομασθῆναι οὖν ἐν Ἑμμητῶι² ἀπὸ τῶν κυνῶν Κράτης ἐν τῶι περὶ τῶν Ἀθήνησι θυσιῶν οὕτω γράφει· τὸ δὲ Κυνήειον ἐστὶν Ἀπόλλωνος ἱερόν·
 15 Κυνεῖου τὸ ἐκ τοῦ θυνηῖου γινόμενον· τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ θυνηῖον Ἀληῖσι³ καὶ γίνεται πρόσοδος μεγάλη ταύτην ἢ πόλιν εἰς θυσίαν καταχωρίζει τῶι Ἀπόλλωνι τῶι Κυνηεῖωι· Ἀλησίου Δημήτριος ὁ βασιλεύς.

20 Κύννα : πόρνης ὄνομα.

Κυννίδαι : γένος τι Ἀθηναίοις οὕτω καλούμενον.

Κυνόσαργες : ἐν τί τῶν παρ' Ἀθηναίοις γυμνασίων τὸ Κυνόσαργες.

Κυνόσαργες : τόπος ἐστὶ παρὰ Ἀθηναίοις καὶ ἱερόν
 25 Ἑρακλέους κατ' αἰτίαν τοιαύτην·† Δίδυμος ὁ

¹ Κυνβη (sic)

* Inc. f. 46. c. 1.

² Ἑμμητῶι m. pg. (sc. Ἑμμ)

³ ἀλήσει m. pg. ἀλήσι corr.

† Inc. αὐτήν f. 46. c. 2.

Ἀθηναῖος ἔθυσεν ἐν τῇ ἐστία· εἶτα κύων λευκὸς
 παρῶν ἤρπασεν τὸ ἱερεῖον καὶ ἀπέθετο εἰς τινα
 τόπον· ὁ δὲ περιδεὴς ἦν· ἔχρησε δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς, ὅτι
 εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον, οὗ τὸ ἱερεῖον ἀπέθετο ὁ κύων,
 5 Ἑρακλέους βωμὸν ὀφείλει ἰδρύσασθαι· ὅθεν ἐκλήθη
 Κυνόσαργες· ἐπειδὴ οὖν καὶ ὁ Ἑρακλῆς δοκεῖ νόθος
 εἶναι, διὰ τοῦτο ἐκεῖ οἱ νόθοι ἐτελοῦντο, οἱ μῆτε πρὸς
 πατρὸς μῆτε πρὸς μητρὸς πολῖται.

Κυνοδέσμη : δερμάτιον ὡ τὰς ἀκροποσθίας ἀποδοῦσιν
 10 οἱ περὶ τὰς ἀποδύσεις ἀσχημονοῦντες.

Κυνοκέφαλον : ἐν τοῖς δύο λλ λέγουσιν· οὕτως Ἀρι-
 στοφάνης.

Κυνοραῖσται : κρότῳνες· οἱ τῶν κυνῶν τὸ αἷμα
 ἐκπιπίζοντες.¹

15 Κυνόσουρα : φυλὴ Λακωνικὴ καὶ ἄκρα Μαραθῶνος.

Κυνοφθαλμίζεται : ἀναιδῶς ἐμβλέπει.

Κυνοπίς : ἀναιδής.

Κυνόπιδος : ἀναιδοῦς.

Κυνοῦχος : βαλάντιον ἢ θύλακος.

20 Κυντερῶτατα : καὶ κυντατάτα λέγουσιν· Εὐβουλος

Παρμενίσκωι· Ἀπὸ τῶν ἐκείνου καὶ τὰ² κυντα-

τάτατα·* Φερεκράτης Λήροις·—ἔπειτα (καὶ³)

ἕτερα Τούτων ποιοῦντα πολλὰ κυντερῶτερα⁴ καὶ

Αἰσχύλος.

25 Κύος : κύημα.

¹ Κυνοραῖσται : et ἐκπιπίζοντες. sed π medium forsan
 a corr.

² τὸ

* Inc. τῶτατα f. 46. c. 3.

³ καὶ om.

⁴ κυντετῶτερα

- Κύπασσις :¹ ἔνδυμα γυναικεῖον.
 Κύπελλον : κισσύβιον· ποτήριον.
 Κύπερον : ὄμορον.
 Κυπρίζουσαι : ἀνθοῦσαι.
 5 Κυπρόθεμις : ὄνομα κύριον· ὃν κατέστησεν Τιγράνης
 Φρούραρχον² Σάμου, βασιλέως ὑπαρχον.
 Κυπτάζουσιν : στραγγεύονται³ ἢ διὰ μικρολογίαν
 περὶ τὰ βραχύτατα ἀσχολοῦνται.
 Κυρβασίαν : κεφαλὴν ἀλέκτορος.
 10 Κυρβασία : τιάρα· ἣ ἢ οἱ μὲν βασιλεῖς ὀρθῆι ἐχραῶντο·
 οἱ δὲ στρατηγοὶ ἐπικεκλιμένη⁴ καὶ περικεφαλαίας
 εἶδος καὶ πύλου.
 Κύρβεις : τοὺς κύρβεις φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐγγε-
 γραμμένους ἔχειν τοὺς νόμους· εἶναι (δὲ) λίθους
 15 ὀρθοὺς ἐστῶτας· ὡς ἀπὸ μὲν τῆς στάσεως στήλας
 καλεῖσθαι· ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ὕψος παραστάσεως, διὰ
 τὸ κεκορυφῶσθαι, κύρβεις⁶ ὥσπερ καὶ κυρβασίαν
 τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τεθειμένην· Ἀριστοτέλης δὲ
 φησιν ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείαι·* ἀναγράψαντες
 20 δὲ τοὺς νόμους εἰς τοὺς κύρβεις ἔστησαν ἐν τῇ
 στοαῖ τῇ βασιλίδι.
 Κύρβεις : τρίγωνοι ἄξονες ἢ πίνακες ἔχοντες τοὺς
 πολιτικούς νόμους καὶ τὰς δημοσίας ἀναγραφάς·
 εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος· ἢ κατ-

¹ Κυπάσσις

² Ultimum ρ suprasc. sed forsā a m. pr. Correctori tribuit Porson. B.

³ γ semel.

⁴ -κλη

⁵ δὲ om.

⁶ τύρβεις m. pr.

* Inc. f. 46. c. 4.

εσκειρῶσθαι, ὡς Ἀπολλόδωρος· Θεόφραστος¹ δὲ ἀπὸ τῶν Κρητικῶν Κορυβάντων· τῶν γὰρ Κορυβαντικῶν ἱερῶν οἶον ἀντίγραφα αὐτοὺς εἶναι.

Κύρβεις : τρίγωνοι πίνακες ἐν οἷς οἱ περὶ τῶν ἱερῶν
5 νόμοι ἐγγεγραμμένοι ἦσαν καὶ οἱ πολιτικοί· καὶ ἄξονες δὲ ἐκαλοῦντο οἱ περὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἔχοντες τοὺς νόμους καὶ τετράγωνοι.

Κυρσάνια : τοὺς μεираκίσκους Λάκωνες.

Κυρεῖ : τυγχάνει.

10 Κυρηβάσασθαι :² διαμαχέσασθαι.

Κυρηβάζεσθαι : λοιδορεῖσθαι.

Κυρήβια : πίτυρα καὶ τὰ τῶν κριθῶν ἀποβρέγματα.

Κυρήβια : τὰ ἐκ τῶν κυάμων ἐρείγματα³ καὶ τὰ ἀπὸ σίτου καρφία· ἃ τινὲς καλοῦσι γόνατα.

15 Κυρηβίων : Δημοσθένης ἐν* τῷ κατ' Αἰσχίνου ἐπάνυμόν· ἐστὶν Ἐπικράτους, τοῦ Αἰσχίνου κηδεστοῦ.

Κύρημα : ἐπίτευγμα⁴ συγκύρημα· ἔρμαιον.

Κυρήνη : πόρονος ὄνομα.

20 Κυρσίλος :⁵ ὄνομα κύριον· ὃν Ἀθηναῖοι κατέλευσαν, δι' ὅτι ὑπακούειν Πέρσαις προτρέπετο.

Κυρία ἐκκλησία :⁶ οἱ Πρυτάνεις συνῆγον τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον· ἢ τὴν βουλὴν ὁσήμεραι,⁷ πλὴν ἐάν τις ἀφέσιμος ἦ· τὸν δὲ δῆμον τετράκις τῆς πρυτα-

¹ θεόφραστως sic.

² Κυρειβάσασθαι et Κυρειβάζεσθαι

³ ἐρήγματα * Inc. f. 47. c. 1. ⁴ ἐπίτερμα

⁵ σ in litura a corr. qui accent. addidit.

⁶ Κυρία : ἐκκλησίας οἱ

⁷ ὁσήμε in litura corrector, et ν ante ραι deleuit.

νείας ἐκάστης· ἐν δὲ τῇ κυρία ἐκκλησίαι ἔδει τὰς
 ἀρχὰς ἀποχειροτονεῖν, οἱ ἐδόκουν μὴ καλῶς ἀρχεῖν·
 καὶ περὶ τῆς φυλακῆς δὲ τῆς χώρας· καὶ τὰς
 εἰσαγγελίας ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρῃ οἱ βουλόμενοι
 5 ἐποιοῦντο.

Κυρία : ἡ κατὰ φύσιν ὑπάρχουσα δύναμις· καὶ κυρία,
 ἡ ὠρισμένη καὶ ἐμπρόθεσμος ἡμέρα.

Κυρία ἐκκλησία : ἐν ἣ τούς ἀρχοντας ἐχειροτόνουν·
 οἷον στρατηγούς, ἱπάρχους καὶ τοιούτους·
 10 ἄλλοι δὲ φασὶν καθ' ἕκαστον μῆνα ἐκκλησίας εἶναι
 τρεῖς, αἱ κύριαὶ πρὸς σύγκρισιν ἐλέγοντο τῶν συγ-
 κλήτων.

Κυριβάσασθαι : διαμαχέσασθαι·* οὕτως Κρατίνος.

Κύρειον : Κύρειον· στράτευμα Ἰσοκράτης ἐν τῷ
 15 πανηγυρικῷ φησὶν· ἔστιν δὲ τὸ μετὰ Κύρου
 ἀναβεβηκὸς² ἐπὶ Ἀρταξέρξην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

Κυρίσσει : κέρατι τύπτει.

Κυρίττοντες : κυρίως ἐπὶ τῶν κριῶν, ὅτ' ἂν ἐνσεύωσιν
 ἀλλήλοις τοῖς κέρασιν.

20 Κυρίσαι : φιλήσαι.

Κυρκανᾶν : κυκᾶν· ταρασσείν.

Κύρνος : ἐρώμενος³ Θεόγνιδος· Μακεδόνες δὲ τοὺς
 σκοτίους κύρνους καλοῦσιν.

Κῦρος : ἐξουσία.

25 Κυραννῆ : ὄνομα θεοῦ γυναικείας Κιλικίου· οὕτω
 Μένανδρος.

* Inc. σθαι f. 47. c. 2.

¹ Κύριον bis m. pr.

² -κέναι

³ Inter ε et ρ aliquid erasum, et primo accentus in μέ.

Κύρρη :¹ στήλη τρίγωνος πυραμοειδῆς, νόμους ἔχουσα
περὶ θεῶν.

Κυρριβάζεσθαι : λοιδορεῖσθαι· διασύρεσθαι.

Κυρσάνια : Λάκωνες τὰ μειράκια.

5 Κυρωνίδαι : γένος ἐστὶν ὀνομασμένον ἀπὸ Κύρωνος,²
ὃν νόθον ἀδελφὸν εἶναι φασὶ τοῦ Κρόκωνος· παρὸ καὶ
ἐντιμότερους³ εἶναι τοὺς Κροκωνίδας τῶν Κυρωνίδων·
τριχῆ δὲ αὐτοὺς ὀνομάζουσι· Κυρωνίδας· Φιλιεῖς
καὶ Περιθούδας.⁴

10 * Κυσινοχλωος καὶ ἐγκυσινοχλωος :⁵ ὁ ἀπὸ τοῦ κατὰ
τὸν κυσὸν τόπου χλωός.

Κυσολάκων : ὁ Κλεινίας⁶ ὁ τῶι κυσῶι Λακωνίζων·
τὸ δὲ τοῖς παιδικοῖς χρῆσθαι Λακωνίζειν λέγουσιν·
Μελαίνηι γὰρ Θησεὺς⁷ οὕτως ἐχρήσατο, ὡς Ἀρι-

15 στοτέλης.

Κυσοχῆνη :⁸ ἐρυπρωκτία.

Κύστιν : οὐρήθραν⁹ ἐφήβιον· ὑπογάστριον.

Κύτος : ὄγκος· χώρημα· βάθος.

Κύτταρος : ἡ τῆς βαλάνου¹⁰ πυελίς· ἡ τὸ προεξάνθημα
20 τῆς ροιᾶς· ἡ ἢ ἐν τοῖς κηρίοις τῶν μελιττῶν πυελίς
καὶ κατάρησις.

¹ Accent. om. Indicat vir doctus, (Porsonus, opinor,) errorem esse pro Κύρβις.

² In κυρωνος ρ in δ mut. (vel vice versa) a m. pr. Tum primo νόμον, ut videtur; et supra κ alterum in κρόκωνος, τ supr. sed recentius videtur.

³ -ωτέρους

⁴ περιθύδας

* Inc. f. 47. c. S.

⁵ ἐγκυ.

⁶ κλεινίας

⁷ σ bis.

⁸ Κυσοχίνη : ἐρυπ. m. pr.

⁹ οὐρείθραν

¹⁰ βασάνου

Κύτταροι : σφηκίαι. -

Κύτταροι : βόστρυχοι, καὶ τὰ τῶν μελισσῶν ἀγγεῖα.

- Κύτταρος : οἱ μὲν ἀπέδωκαν ἐν αἷ αἱ σφηκίαι ἐγκά-
 θηται· μάχεται δὲ αὐτοῖς τὸ τοῦ Ἀριστοφάνους ἐν
 5 Σφηξίν· "Ὡσπερ οἱ σκώληκες ἐν τοῖς κυττάροις
 κινούμενοι· ἔοικεν δ' ἐπὶ τῶν ἀγγειῶδων τίθεσθαι·
 τοῦτο δὲ καὶ Ἀριστοτέλης ἀποδέδωκε· Θεόφραστος
 δὲ προάνθησιν τινὰ τῆς πεύκης καὶ τῆς* πιτύος
 κύτταρον προσαγορεύει· τοῦτο δὲ ἐστὶν ὡσπερ ὁ
 10 στάχυς μικρὸς ἐκ μεγάλων πυρήνων· ξηραίνόμενος
 δὲ θυλακοῦται καὶ ἀποπέπτει.

Κύτινος : τὰ ἀνθη τῶν ῥοιῶν.

Κύφων : ὁ εὐτελής ἄνθρωπος.

- Κύφων : ἐστὶ μὲν δεσμὸς ξύλινος, δι' οὗ τὸν τράχηλον
 15 καὶ τὰς χεῖρας διεύρουσιν· χρώνται δὲ ἤδη ττῖ
 λέξει καὶ ἐπὶ πάντων τῶν δυσχερῶν.

Κυφόν : κεκυμμένον.

Κύφωρες : ἰμάτια γυναικεῖα· ἡ χιτῶνος εἶδος· οὕτως
 Ἰοσειδίππος.

- 20 Κυφός : κεκυρτωμένος· καὶ πάγκυφος ἐλαία, ἡ κατα-
 κεκαμμένη.

Κύψαι : ἀντὶ τοῦ ἀπάγξασθαι· Ἀρχίλοχος· Κύψαντες²
 ὕβριν ἀθρόην ἀπέφλοσαν.

Κυφέλαι : φρονημάτων ἀγγεῖα· ἡ κενοὶ παντάπασιν.

- 25 Κυφέλη : κυβέστιον μελισσῶν· λέγεται δὲ καὶ ἡ ὄπη
 τοῦ αὐτός.

¹ σφιγξίν.

* Inc. f. 47. c. 4.

Κύψαντες ut nov. artic.

Phot.

Κυψελιδῶν ἀνάθημα¹ ἐν Ὀλυμπίαι· ἐν Φαιῶνι
παρὰ τὸ Κυψελιδῶν ἀνάθημα σφυρήλατος² ἐν
Ὀλυμπίαι ἐστάθη κολοσσός,³ ἀλλ' οὐ τῶν Κυψε-
λιδῶν³ Κυψέλου δὲ φασι τὸ ἀνάθημα· ὡς Ἀγά-
5 κλυτος ἐν τῷ περὶ Ὀλυμπίας φησὶν οὕτως· ναὸς
τῆς Ἥρας παλαιὸς, ἀνάθημα Σκιλλωντίων· οὗτοι
δὲ εἰσὶν Ἠλείων⁴ ἔνεστιν δὲ ἐν αὐτῷ χρυσοῦς
κολοσσός, ἀνάθημα Κυψέλου τοῦ Κορινθίου· φασι
γὰρ τὸν Κύψελον εὐξάμενον, εἰ Κορινθίων τυραννεύ-
10 σαιε,⁵ τὰς οὐσίας πάντων εἰς δέκατον ἔτος ἀνιερώ-
σειν, τὰς δεκάτας τῶν τιμημάτων εἰσπραξάμενον,
κατασκευάσαι τὸν σφυρήλατον κολοσσόν· Δίδυμος
δὲ κατασκευάσαι τὸν κολοσσόν φησὶ Περίανδρον
ὑπὲρ τοῦ τῆς τρυφῆς καὶ τοῦ θράσους⁶ ἐπισχεῖν
15 τοὺς Κορινθίους· καὶ γὰρ Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ
καιρῶν β'⁷ λέγει οὕτως· ἕτεροι δὲ εἰς ἀνδρωδέστερα
καταδαπανῶντες, οἷον στρατείας ἐξάγοντες καὶ
πολέμους ἐπαναιρούμενοι, καθάπερ καὶ Διονύσιος ὁ
τύραννος· ἐκεῖνος γὰρ οὐ μόνον ὤϊετο δεῖν τὰ τῶν
20 ἄλλων καταναλίσκειν, ἀλλὰ καὶ τὰ αὐτοῦ, πρὸς
τὸ μὴ ὑπάρχειν† ἐφόδια τοῖς ἐπιβουλεύουσιν· εἰ-
κασι δὲ καὶ αἱ πυραμίδες ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὁ τῶν
Κυψελιδῶν⁸ κολοσσός, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα τὴν

¹ Κυψελιδῶν : ἀ. atque ita mox.

² ἢ ex em.

* Inc. σός f. 48. c. 1.

³ τὸν -ηδόν

⁴ ἠλίων

⁵ τυραννήσειε Porsonus.

⁶ σ bis.

⁷ κ. δύο λέγειν (sic)

† Inc. f. 48. c. 2.

⁸ κυψελιδῶν vel ἠδῶν ter.

αὐτὴν καὶ παραπλησίαν ἔχειν· διάνοιαν· φέρεται
 δέ τι καὶ ἐπίγραμμα τοῦ κολοσσοῦ· Εἰμὶ ἐγὼ
 χρυσοῦς σφυρήλατος εἰμὶ κολοσσός, Ἐξώλης εἶη
 Κυψελιδῶν γενεά· ὅπερ Ἀπελλᾶς ὁ Ποντικός οὕτω
 5 προφέρεται· Εἰμὶ ἐγὼ ναξος παγχρύσεος εἰμὶ κολοσσός, Ἐξώλης εἶη Κυψελιδῶν γενεά.

Κύων : τὸ αἰδαῖον.

Κύων ἐπὶ φάτην· παροιμία ἐπὶ τῶν μήτε χρωμένων,
 μήτε ἄλλους ἐόντων.

10 Κύων παρ' ἐντέροις : παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων
 ἀπολαύειν τῶν παρακειμένων ἢ ἐπὶ τῶν ἀχρήστων
 σφόδρα· καὶ ἀνωφελῶν· δύσβρωτα γὰρ ταῖ κυνὶ
 καὶ δυσκατάποτα.

Κωβηλη :² συνουσιασμός.

15 Κώδιον : προβάτειον δέρμα.

Κωδύαι :³ μηκῶνων κεφαλαί.

Κώδουα : ἡ τῆς μήκωνος* κεφαλή.

Κωδωνίσαι : ἀπὸ τῶν ἵππων μετενήνεκται· εἰώθασι
 γὰρ οὕτως δοκιμάζειν τοὺς γενναίους ἵππους, εἰ μὴ
 20 καταπλήσσονται τὸν ἐν ταῖ πολέμωι θόρυβον·
 ταὺς κώδωνας ψοφοῦντες.⁴

Κώθων :⁵ εἶδος ποτηρίου.

Κώθων : ποτήριον Λακωνικὸν στρατιωτικόν· καὶ
 κουρᾶς εἶδος.

25 Κωθωνίσαι : μεθύσαι.

Κωκύοντες : θρηνοῦντες.

¹ v corrector post lituram.

² Accent. recentiss. ³ Κωδύαι (litura.)

* Inc. f. 48. c. 3. ⁴ -τας ⁵ Κώθων m. pr.

Κωκυτός : ὄνομα ποταμοῦ ἢ θρήνος· κοπετός· ὄδυρμός.

Κωλακρέται : ταμίαι¹ τοῦ δικαστικοῦ· οἱ καὶ τὰ εἰς θεοὺς ἀναλισκόμενα παρῆχον.

5 Κωδωνοφορῶν : περιπολῶν καὶ ἐξετάζων εἰ γρηγοροῦσιν οἱ φύλακες· οἱ γὰρ τὰς φυλακὰς ἐπισκοποῦντες κώδωνας εἶχον καὶ ἐψόφουν· ἴν' οἱ φυλάσσοντες ἀντιφθέγγωνται· οὕτως Νικοφῶν.²

Κωλέα : μέρος κρέατος.

10 Κωλήβη : μήποτε ὁ λάσταυρος· κώληβοι³ γὰρ οἱ ταῦροι.

Κωλῆν λεκτέον : οὐχὶ ἀκροκάλιον, οὐδὲ κωλεόν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Κωλῆν : κωλέαν.

15 Κωλιάς : τόπος ἐν Ἀττικῇ* ἐκκείμενος, ὅμοιος ἀνθρώπου κώλῳ· ἐν ᾧ ἱερὸν Ἀφροδίτης· ἦν δὲ καὶ ναυκληρία.

Κώληπα : τὸ ὀπίσω τοῦ γονατίου μέρος· ἡ κόξα.

Κωλύμη : κώλυμα· κώλυσις· ἐμπόδιον· ἔστι δὲ ἡ

20 λέξις Θουκυδίδου.

Κωλαγρέται : οἱ ταμίαι⁴ τοῦ δικαστικοῦ μισθοῦ καὶ τῶν εἰς θεοὺς ἀναλωμάτων.

Κωλώτης : ἀσκαλαβώτης.⁵

¹ ταμεῖαι—ὄιον καὶ (sic)

² οὐνκοφῶν (sic) m. pr. οὐ^ν νικοφῶν corrector.

³ Accent. om. et λη ex em. ejusd.

* ἐν ἄττι corrector in litura ; tum inc. κῆι (m. pr.) f. 48. c. 4.

⁴ ταμεῖαι (i primum in litura)

⁵ -του an -τας primo voluerit, nescio, sed statim τ i. e. της.

Κῶμα : κοίμημα.

Κῶμαι : αἱ βραχεῖαι πόλεις.

Κώμας : τὰ ἄμφοδα.

Κωμάζει : κῶμον ἢ δρᾶμα ἄδει· ὑβρίζει.

δ Κωμαστής· ὁ τρυφῶν μετ' ἀδῆς ἀσελγοῦς.

Κῶμην : οἱ πλεῖστοι τὸν στενωπὸν² καὶ τὴν οἶον
γειτνίασιν· οἱ δὲ τοὺς ἐν τῇ πόλει δήμους κώμας
φασὶ προσαγορεύεσθαι· καὶ κωμήτας τοὺς δημότας
ἐν πόλει· καὶ οἶον ἐν τῇ αὐτῇ τάξει καὶ μοίραι
10 τῆς πόλεως οἰκοῦντες³ οὕτως Ἀριστοφάνης· εἴρη-
κεν δὲ καὶ Θουκυδίδης κώμας τοὺς δήμους ἐν πρῶ-
ται· κατὰ κώμας δὲ τῷ παλαιῷ τρόπῳ οἰκη-
θεῖσα.

Κωμήτης : γείτων· κῶμαι γὰρ τὰ ἄμφοδα [ἐκ τῆς

15 Κωπαῖδος λίμνης τῆς Βοιωτίας·]* ὅθεν καὶ τὸ ἐπι-
κωμάσαι, παρὰ τὸ ἐν αὐτοῖς κοιμᾶσθαι καὶ βιοῦν.

Κῶμοι : ὠδαί· ἢ ὀρχήσεις μετὰ μέθης.

Κῶμος : εἶδος ὀρχήσεως.

Κωμωδεῖν : σκώπτειν.

20 Κῶμυθα :⁴ δέσμη χόρτου.

Κωμωδίαι : ὕβρεις· διασυρμοί· ἐμπαίγματα.

Κωνῆσαι : περιενεγκεῖν· διακαῦσαι· ἀπὸ τῶν πισ-
σούντων⁵ ἐπεὶ περιδινοῦσιν⁶ ἐν κύκλῳ τὰ πισσού-
μενα· κώνους γὰρ καλοῦσι τοὺς στροβίλους· εἰκό-
25 τως καὶ οἱ πιττοῦντες τὰ ἀγγεῖα ἀπὸ τῆς περὶ αγω-

¹ κωμων

² Sic.

⁴ Accent. om.

⁶ περιδεινουσιν

² τῶν στενωπων

* Inc. ωτίας f. 49. c. 1.

³ πη in πι ter mut. semel relictum.

γῆς κωνᾶν· καὶ τοῦ ἐλαίου δὴ περικωνῆσαι· εἴ-
ληπται ἀπὸ τῆς τῶν κώνων¹ περιαγωγῆς· οὐκ ἀπὸ
τῆς πιττώσεως.

Κωνειαζομέναις·² θανάσιμον φάρμακον πινούσαις.

5 Κώνειον·³ θανάσιμον· δηλητήριο.

Κωνοειδές· σχῆμα τοιοῦτον οἶον στροβιλοειδές.⁴

Κῶνοι· στρόβιλοι.⁴

Κῶος· ἐξείτης.⁵

Κωπαίδες· ἐγγέλους (ἐκ τῆς Κωπαίδος λίμνης τῆς

10 Βοιωτίας).⁶

Κωπαῖοι· σφῆκες· οὕτως⁷ Ἀριστοφάνης.

Κώπην· μαχαίρας λαβήν.

Κωπήρες πλοῖον· ὡς ἡμεῖς· καὶ Θουκυδίδης ἐν δ'.

*Κωπητήρ· σκαλμός.

15 Κωραλίσκον· τὸ μειράκιον Κρήτες.

Κώρυκος· θυλάκιον.

Κωρυκαῖος·⁸ θεὸν τινὰ παρεισάγουσιν⁹ οἱ κωμικοὶ
ἐπακροώμενον ἀπὸ παροιμίας τινός· Κώρυκος γὰρ

τῆς Παμφυλίας ἀκρωτήριο, παρ' ᾧ πόλις Ἀττα-

20 λία.¹⁰ ἐνταῦθα οἱ ἀπὸ τῆς πόλεως, ἵνα μὴδὲν αὐτοὶ
κακῶς πάσχωσιν ἀπὸ τῶν ἐφορμούντων τὴν ἄκραν
ληστῶν, ὑπαλλαττόμενοι πρὸς τοὺς ἐν ἄλλοις

¹ τῶν κώνου (sic)

² νει pro vi corrector, et mox in πινούσαις omnia præter π.

³ ει pro i corrector.

⁴ βη bis.

⁵ ἐξείτης, et p. 199, 16.

⁶ Uncinis incl. om.

⁷ οὐ

* Inc. f. 49. c. 2.

⁸ Κωρυκεος m. pr. et sic deinceps. Bis αἰ fecit corr.

⁹ iv in litura corr.

¹⁰ τ semel.

λιμέσιν ὀρμουῶντας κατηκροῶντο· καὶ τοῖς λησταῖς ἀπήγγελλον· καὶ τίνες εἰσὶν καὶ ποῖ πλέουσιν ὄθεν καὶ ἡ παροιμία· Τοῦ δ' ἄρα· Κωρυκαῖος ἠκροάζετο· οἱ δὲ κωμικοὶ Κωρυκαῖον τὸν θεὸν εἰσάγουσι· Μέ-
 5 νανδρὸς Ἐνχειριδίῳ· Διωξίππος² Θησαυρωῖ—μὴ κατακούσειεν δέμας Ὁ Κωρυκαῖος· ἀλλὰ μὴν κατακῆκοα Σοῦ κατακολουθῶν ἔνδοθεν·³ ὁ δὲ Ἐφο-
 ρος ἐν γ' ὑπ' ἄκραι, φησὶν, αἴκουσιν οἱ καλούμενοι Κωρυκαῖοι, ἀνατεινύσθη εἰς πέλαγος, συμμικτοὶ
 10 τινὲς κατασκευασάμενοι⁴ πολισμάτιον, γείτονες Μυονήσῳι⁵ τοῖς οὖν ὀρμῶσιν ἐμπόροις προσήεσαν* ὡς ἐωνούμενοι σύμπλοοι· εἶτα μαθόντες τί τε κομί-
 ζουσι καὶ ποῖ πλέουσι, τοῖς Μυονησίοις ἀπήγγελλον· κακεῖνοι ἐπετίθεντο αὐτοῖς· ἐλάμβανον δὲ
 15 καὶ αὐτοὶ μέρη τινὰ τῶν λύτρων.

Κῶσος· ἀστράγαλος ὁ ἐξείτης ὑπὸ τῶν πολλῶν καλούμενος.

Κῶτίλος· πανοῦργος· ἡ κόλαξ· ἀπατεῶν.⁶

Κωτίλλω· λαλῶ.

20 Κωφειν· βλάπτειν· πηροῦν.

Κωφόν· ἄηχον· ἀσθενές· ἀμβλύ.

Κωφός· ὁ οὔτε λαλῶν οὔτε ἀκούων.

¹ παροιμία· ζ ουδ' ἀρα fere ms. Supra illud quasi ζ, quod alibi in codice valet πρὸς, nescio quid erasum.

² διόξ.

³ κ. ε. σου

⁴ καὶ ἀσ. m. pr. (sic)

⁵ bis σ, et mox.

* Inc. σήεσαν f. 49. c. 3.

⁶ ἀπαταιῶν

Κωφότερος κίχλης: παρ' Εὐβούλῳ¹ ἐν Διονυσίῳ λέγεται ἀφωνότερος κίχλης.

Κωφότερος τοῦ Τορωνέος λιμένος: περὶ Τορώνην τῆς Θράκης καλεῖται τίς κωφὸς λιμὴν.

5 Τέλος τοῦ κ̄ στοιχείου.

Ἄρχῃ σὺν Θεῷ λ̄ στοιχείου.

Λάμβδα: ἐπὶ ταῖς ἀσπίσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐπέγραφον ὡσπερ οἱ Μεσσηνιοὶ μ̄· Εὐπολις.—ἐξεπλάγη γὰρ ἰδὼν στίλβοντα τὰ λάμβδα· οὕτως καὶ Θεό-

10 πομπος.*

Λαβαῖς: ἐπαφαῖς· ἢ ἀφορμαῖς· ἢ μέμψεσιν.

Λαβέ: ὄξυτονεῖν φασὶ τοὺς περὶ Ἄρισταρχον παρὰ τὴν χρῆσιν καὶ τὸ ἔθος.

Λαβήν: ἢ μεταφορὰ μὲν ἀπὸ τῶν παλαιστῶν· λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀφορμῶν κατὰ τῆς τέχνης τῆς κατ' αὐτῶν διδόντων.

Λαβεῖν τιμωρίαν: ἐκδικηθῆναι.

Λαβοῦ: ὡς καλοῦ· καὶ τὰ ὅμοια· τὸ λαβέ.

Λάβρα: δημόσιος στενωπός· ἀμφοδός· ῥύμη δι' ἧς
20 οἱ λαοὶ ῥέουσιν.

Λαβραγόρην:² σφοδρῶς δημηγοροῦντα.

Λαβρώνιον:³ εἶδος ποτηρίου πλατὺ τῆι κατασκευῆι καὶ μεγάλα ὄτα ἔχον· οὕτως Μένανδρος.

¹ εὐβούλου

² Λαβραγορεῖν

* Inc. πομπος f. 49. c. 4.

³ Λαβρωνεῖον

- Λαβύρινθος: κοχλοειδής¹ τόπος· λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν
 Φλυάριων.
 Λαβεῖν τιμωρίαν: ἐκδικηθῆναι.
 Λαβών: κυρίως καὶ ἀγοράσας καὶ μισθωσάμενος.
 5 Λάγανα: (τὰ λαλάγγια)² πλακουντάρια ὡς καπυ-
 ρώδη.
 Λαγίσκα: ἑταῖρα τις ἧς Λυσίας μνημονεύει.
 Λαγαριζόμενος: σκαλεύοντες· τὰς λαγύνας τύπτον-
 τες.*
 10 Λάγεις: θεὸς Σικελιακή.
 Λαγκρύζεσθαι: λοιδορεῖσθαι.
 Λάγνας: τοὺς καταφερεῖς εἰς τὰ Ἐφροδίσια.
 Λάγματα: ἰερὰ ἀπάργματα.
 Λάγνης: οὐ λάγνος ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν λέγεται· Τοι-
 15 αῦτα μέντοι πολλὰ ἀναγκαίως ἔχει Πάσχειν,³
 ὅτ' ἂν λάγνην τὸν ὀφθαλμὸν φορῆς· ἢ δὲ ἀναλογία,
 οἶμαι, καὶ λάγνητα, ὡς κράτητα καὶ μάγνητα.
 Λάγνος: πόρνος· αἰσχερός· καταφερῆς πρὸς τὰ Ἐφρο-
 δίσια.
 20 Λαγῶα: τὰ λάγεια⁴ κρέα ὀνομάζουσιν· οὕτως Ἀρισ-
 τοφάνης.
 Λαγῶς καθεύδων: παροιμία ἐπὶ τῶν προσποιοιμέ-
 νων καθεύδειν.
 Λαγῶς περὶ τῶν κρεῶν: παροιμία· δεῖλόν γὰρ τὸ

¹ Lit. erasa post λ. “κοχλοειδής m. pr.” Porson. B.

² γ in litura, et τὰ λ. supr. a correctore utrumque. Prius fuisse Λάγγανα notat Porson. B.

* Inc. τες f. 50. c. 1.

³ παρασχεῖν

⁴ λάγια

Phot.

ζῶον ὁ λαγῶς· ὄθεν καὶ ὁ Ρηγῖνος λαγῶς ἐλέχθη·
καὶ γὰρ τοὺς Ρηγῖνους ἐπὶ δειλίαι ἐκωμῶδουν· παρ-
οιμία δὲ τις ἔστιν, λαγῶς τὴν περὶ τῶν κρεῶν
τρέχει, ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων ταῖς ψυχαῖς καὶ

5 πρὸς τοῦτο καρτερώς ἀγωνιζομένων ταττομένη.

Λαθύρους : ἀράκους.

Λαθῶν :¹ ἀντὶ τοῦ λησόμενος.

* Λαῖά : ἀριστερά· ἢ κολόβιον.

Λαιλαι :² κατὰ ἀποκοπὴν ἐπὶ τῆς αἰσχρολογίας.

10 Λαίλαψ : μετὰ ἀνέμων ὄμβρος καὶ σκότος.

Λαῖμα : ἀπὸ τοῦ λαιμᾶν εἴρηται τὸ βρένθυμα.

Λαιμαργία : ἡ σύντονος ἐπιθυμία.

Λαιῶν : ἀριστερῶν.

Λαιῖφος : ἱμάτιον.

15 Λαιψηρόν : ταχύ· ἐλαφρόν· κοῦφον· Λάκωνες τὸ
ἡμίξηρον.

Λακερύζεσθαι : λογοποιεῖσθαι ἢ λοιδορεῖσθαι.

Λακεδαιμῶν : τὴν κλητικὴν³ περισπῶσιν· οὕτως
Ἀριστοφάνης.

20 Λακεδαίμονα καὶ Σπάρτην ὀρίζουσι τινές : Λακεδαί-
μονα μὲν πᾶσαν νομίζοντες καλεῖσθαι τὴν Λάκαι-
ναν· Σπάρτην δὲ τὴν μίαν πόλιν· οἱ δ' οὖν Ἀττι-
κοὶ τὴν πόλιν αὐτὴν οὐ μόνον Σπάρτην, ἀλλὰ καὶ
Λακεδαίμονα καλοῦσιν· οὕτως Κρατῖνος.

¹ Λαθῶν

* Inc. f. 50. c. 2.

² ιλ in litura; certe λ correctoris. "Quid primo n. l."

Porson. B.

³ τι correctoris.

Λακέρυζα κορώνη : ἡ μεγάλη κράζουσα.

Λακεῖν : ἀντὶ τοῦ φθέγγεσθαι.

Λακιάδαι : καὶ Λουσίαι· δῆμος Οἰνηίδος.

* Λάκισμα : σχίσμα.

ᾠ Λακκατάρatoi : οἱ ἄγαν κατάρatoi· καὶ λακκατα-
πύγων, ὁ ἄγαν καταπύγων.¹

Λάκκοι : σιροί·² οἰκοδομήματα χριστά· οἴνου· ἐλαίου
ὑποδοχεῖα.³

Λακκόπλουτον : Καλλίαν τὸν Ἀθηναῖον οὕτως ἔλεγον
10 ἐξ αἰτίας τοιαύτης· Ξέρξην ἠττηθέντα ἐν τῇ περὶ
Σαλαμίῃ ναυμαχίᾳ φεύγειν ἐξ Ἀθηνῶν· ἐσταθ-
μευκότος δὲ τινὸς τῶν Περσῶν ἐν τοῖς Καλλίου⁴
καὶ τὴν ἀποσκευὴν ἐκεῖ καταλελοιπότος· τῶν δὲ
βαρβάρων ὀξεῖαν τὴν φυγὴν ποιησαμένων, βαλεῖν
15 τοὺς οἰκέτας τοῦ Πέρσου πολὺν χρυσὸν εἰς λάκ-
κον, ἐλπίζοντος ὕστερον ἀνασῶσειν ἐπανελθόντας·
οὐ μὴν γενέσθαι λέγεται· πρότερον γὰρ κυριεῦσαι
τῶν χρημάτων Καλλίαν.

Λάκκος : ὄρυγμά τι κατασκευαζόμενον ἐν οἰκίᾳ ὄμ-
20 βρους ὑποδέξασθαι· ἢ πρὸς ἄλλων τινῶν ἀπό-
θεσιν.

Λάκκος : Ἀθηναῖοι καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τινὲς
ὄρυγματα ὑπὸ γῆν ποιοῦντες εὐρυχωρῇ καὶ στρογ-
γύλα καὶ τετράγωνα, καὶ κοιῶντες[†] αὐτὰ, οἶνον⁵

* Inc. f. 50. c. 3.

¹ -υγῶν bis m. pr. ὁ om. ms.

² Post σ lit. erasa, nempe ε.

³ -χία m. pr.

⁴ Post ἰ lit. erasa.

[†] Inc. ῶντες f. 50. c. 4.

⁵ οἶν" sic; ante ν lit. erasa, scil. ο.

ὑποδέχονται καὶ ἔλαιον εἰς αὐτά· ταῦτα καὶ λάκ-
 κους καλοῦσιν· καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἄφο-
 βον ψευδομαρτυριῶν· τῆς οἰκίας τὰ σκεύη λαβῶν
 καὶ τὰ ἀνδράποδα ἀπαγαγὼν καὶ τὰ λακκώματα
 5 ἀποσπάσας· καὶ μονονοῦ δὲ αὐτὴν τὴν οἰκίαν ἐμ-
 πρήσας, Μεγάραδε ἐξωικίσθη.¹

Λακωνικὸν τρόπον· περαίνειν ἢ παρέχειν ἑαυτὰς τοῖς
 ξένοις· ἥκιστα γὰρ τὰς γυναῖκας φυλάσσουσιν οἱ
 Λάκωνες.

10 Λακωνίζεῖν· παιδικοῖς χρῆσθαι· Ἀριστοφάνης Θεσ-
 μοφοριαζούσαις² β'.

Λακωνικός· στερρός· ἀνδρεῖος.

Λακόπεδον· τοὺς ὄρχεις· οὕτως Ἀνταγόρας.

Λακκοσκαπέρδαν· ἀντὶ τοῦ λακκόπρωκτον ἢ μέγαν

15 σκάπεδον· ὡς καὶ λακκαταράτους,³ τοὺς ἄγαν
 καταράτους.

Λακκοσχέας·⁴ τοὺς καθειμένον ἔχοντας τὸν ὄσχεον·
 ὃ ἐστὶ τῶν διδύμων ἀγγεῖον.

Λακκοσχέων· μαλακῶν.

20 Λακπατεῖν·⁵ Φερεκράτης Πετάλῃ· Παίειν με,*
 τύπτειν, λακπατεῖν, ἀθεῖν, δάκνειν.

¹ ἐξοικ.

² Videtur a m. gr. θεσμοφωνειαζούσαις fuisse. Porson. B.
 Certe φων.

³ λακκαράτους. M. recens in marg. Λακκοσκαπέρδας
 λέγεται, ὁ κάταρατος.

⁴ s finalem a correctore additam puto. Accent. om. ms.
 tum καθημενον.

⁵ Λάκπάπτειν et λάκπαπτειν (sic)

* Inc. f. 51. c. 1.

Λακρατίδας : τὰ κατεψυγμένα· ἐπὶ γὰρ Λακρατίδα¹
ἄρχοντος πολλὴ χιῶν ἐγένετο.

Λάκωνες : κυβευτικοῦ βόλου² ὄνομα.

Λακωνικάι : ὑπόδημα ἀνδρείον· σεμνόν.

5 Λαλίστατον : τὸ κατὰ λόγον σοφόν· λέγεται δὲ καὶ ὁ
εὐγλωττος καὶ ὁ εὐφωνος.

Λαλίστερον : ἀδολεσχέστερον.

Λάμια : θηρίον.

Λάμια : ταύτην ἐν τῇ Λιβύῃ Δουρίς³ ἐν δευτέρῃ

10 Λιβυκῶν ἱστορεῖ γυναῖκα καλὴν γενέσθαι· μιχθέν-
τος δὲ αὐτῇ Διὸς, ὑφ' Ἡρας ζηλοτυπούμενην ἄ-
ἔτικτεν ἀπολλύναι· διόπερ ἀπὸ τῆς λύπης δύσμορ-
φον γεγονέναι· καὶ τὰ τῶν ἄλλων παιδία ἀναρπά-
ζουσιν διαφθείρειν· ἔστι δὲ καὶ πόλις Θεσσαλίας,
15 ὅθεν ὀρμηθέντες οἱ Ἕλληνες μετὰ τὸν Ἀλεξάνδρου
θάνατον, Ἀθηναίων ἡγουμένων, τῆς ἐλευθερίας ἀντι-
ποιησάμενοι τὸν Ἀντίπατρον ἐνίκησαν· Μένανδρος
Ἀνδρογύνωι· Πλήσας γὰρ ἔφερον ἐκ παρατάξεως*
ποθὲν Τὰς ἐν Λαμίαι πάσας.

20 Λάμια : γυνὴ Ἀθήνησιν ἐν ἀγορᾷ διατρίβουσα, σκύ-
ταλον ἔχουσα καὶ ἐπιψοφοῦσα· ἔστι δὲ καὶ θηρίον.

Λαμπάδιον : ὁ νῦν λαμπάδα καλοῦσιν· οὕτω Δείναρ-
χος⁴ καὶ Πλάτων.

Λαμπάδος : τρεῖς ἄγουσιν Ἀθηναῖοι ἑορτὰς λαμπά-

25 δος· Παναθηναίοις· Ἡφαιστείοις⁵ καὶ Προμηθεί-

¹ post da litura. sc. erat das.

² βάλου

³ δουρίς

* Inc. ως f. 51. c. 2.

⁴ δίναρχος

⁵ ὑφαιστείοις et ἡ in ἰ mut. a m. pr. tum προμηθείοις. De-
inde ἱστῶς m. pr. cum litura ante ρ. ἴ corrector.

οις Ἰστρὸς δὲ φησὶν λαμπάδα νομίσαι ποιεῖν
 πρῶτον Ἀθηναίους, Ἡφαίστῳ θύοντας· ὑπόμνημα
 τοῦ κατανοήσαντος τὴν χρεῖαν τοῦ πυρὸς διδάξαι
 τοὺς ἄλλους.

- 5 **Λαμπάδιον** : Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν Ἐρια οἰσυ-
 πηρά· οἱ μὲν τὸ λεπτὸν ἐρίδιον, ὡς καταδεῖται τὰ
 κατάγματα· οἱ δὲ δεσμοῦ τί γένος· οἱ δὲ τὴν χοί-
 νικα εἰς ἣν καθιᾶσιν τὴν κνήμην οἱ ἀφηρημένοι τὸν
 πόδα· οἱ δὲ νάρθηκα καὶ καλάμους, οἷς δεσμοῦσι
- 10 τοὺς τὴν κνήμην κατὰξαντας.
Λαμπάς : ἀγὼν Ἀθήνησι Πανὶ καὶ Προμηθεῖ ἀγύ-
 μενος.
Λαμπή : παχὺς ἀφρὸς ἐπιπολῆς τοῦ οἴνου.
Λαμπήνη :¹ εἶδος ἄρματος* ἀμάξης· οὕτω Μέναν-
- 15 ὄρος.
Λαμπιστινὴ : ἄμαξα βασιλική· ἥρδιον² περιφανές, ὃ
 ἐστίν, ἄρμα σκεπαστόν.
Λαμπουρίς : ἡ ἀλώπηξ παρ' Αἰσχύλῳ.
Λαμπρὰν ἡμέραν λέγουσιν, οὐ καθαρὰν.
- 20 **Λαμπραί** : δῆμος Ἐρεχθίδος.
Λάμιος : ἐκαλεῖτο τίς Ἀθήνησιν· οὕτω καὶ Μνησί-
 θεος.
Λαμπριεῖς : δισσοὶ δῆμοι τῆς Ἐρεχθίδος φυλῆς.
Λαμπροείμων :³ λαμπροφορῶν.
- 25 **Λαμπρός** : ὁ ἐπιπολάζων ἀφρὸς τῷ οἴνῳ⁴ καὶ τοῖς
 ἄλλοις ὑγροῖς.

¹ Λαμπίνη

² Sp. et accent. om.

⁴ οἱ ex em.

* Inc. f. 51. c. 3.

³ Λαμπροίμων primo,

Λαμπρόψυχος : ἀντὶ τοῦ μεγαλόψυχος.

Λαμπρῶς : τὸ φανερῶς, οὐ τὸ ἐνδόξως· καὶ παρὰ
Θουκυδίδηι¹ καὶ λελυμένων λαμπρῶς τῶν σπον-
δῶν· καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις τοῖς παλαιοῖς.

5 Λαμπτήρ : ὁ γυν φανός· φανός δὲ ἢ ἐκ κλημάτων
δέσμη.

Λαμπτρέϊς :² Λαμπτραὶ δῆμος τῆς Ἐρεχθίδος· δύο δέ
εἰσι Λαμπτραί· αἱ μὲν παράλιοι, αἱ δὲ καθύπερθεν.

Λάμπων : κυβιστικὸς βόλος·³ οὕτως Εὐβουλος.

10 * Λαμύνθιος : ποιητὴς ἐρωτικῶν μελῶν.

Λαμυρόν : εὐλαλον· εὐτράπελον· καταπληκτικόν·
τερπνόν.

Λάξ ἐντείνων : λακτίσματι τύπτων· λάξ δὲ ἐστὶν ὁ
ὑπὸ τοὺς δακτύλους τοῦ ποδὸς ποῖος ψόφος.

15 Λάξ ποδὶ κινήσας : τῷ πλάτει τοῦ ποδὸς κινήσας.

Λαξευτήριον : ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν· λαοξόος γὰρ ὁ
οἰκοδόμος.

Λαοξόος : ὁ λιθοκόπος.

Λαοσσός : ἢ τοὺς λαοὺς σώζουσα.

20 Λαπαδες :⁴ τὰ ὄστρεα· καὶ λαπάδες τὰ ἀγγεῖα.

Λάπαθον : ὄρυγμα εἰς θηρίων ἐνέδραν· καὶ λάχανον
κενωτικὸν γαστροῦ· ὅθεν καὶ τὸ λαπάξαι· κενῶσαι·
ἽΟμηρος·— νέων⁵ ἀλάπαξε φάλαγγας· ἀντὶ τοῦ
πορθῶν ἐκένου.

¹ -δίδει

² Λαμπτρέϊς et παράλειοι

³ βῶλος

* Inc. f. 51. c. 4.

⁴ Λαπαδες scil. m. pr. in Λεπάδες mut. corr.

⁵ νεῶν (sic) ἀλαπάξαι φ. ἀντιπορθῶν ἐκείνου. In νεῶν
accentum om. Porsonus.

Λαπάττων : παλάστων και λαρον ποιῶν.

Λαπήττειν : τὸ ψεύδεσθαι· και ἀλαζονεύεσθαι· και λαπήκτης, ὁ ψεύστης δια τοῦ κ̄· ὡς σαλπίγκτης· συρίγκτης· οἱ δὲ Δωριεῖς δια τοῦ σ̄· λαμπιστῆν

5 και λαμπίζειν.¹

Λαπιεῖς : λαπίξεις.

Λαπιστής : ψεύστης· προπετής.*

Λαπίστρια : μετεωριζομένη· ῥεμβομένη· θέλουσα εὐωχεῖσθαι.

10 Λαπτώμενος : ἀπὸ τοῦ λάπτειν εἴρηται· ὁ αἰσχρολοιχός.

Λαρινοί² βόες : οἱ ἐν Ἠπείρῳ ἀπὸ Λαρείνου βουκόλου κλέψαντος τὰς Ἡρακλέους βοῦς, ὡς Λύκος· ὅτε τὰς Γηρυόνου βοῦς ἤλαυνε· Πρόξενος³ δὲ αὐτὸν

15 τὰν Ἡρακλέα ἀνεῖναι τινὰς τῷ Δωδωναίῳ Διὶ Ἀπολλοδώρῳ δὲ τοὺς εὐτραφεῖς λάρινους· λαρινεύειν⁴ γὰρ τὸ σιτεύειν.

Λαρινοί² : οἱ πῖνες· σιτιστοί· λιπαροί.

Λάρκος : φορμός ἐστιν εἰς ὃν ἀνθρακας· ἐνέβαλον

20 κέχρηται τῷ ὀνόματι Λυσίας και Ἀριστοφάνης και ἕτεροι.

Λάρκος : ἀνθρακικὸν σκεῦος.

Λαρόν : χλιαρόν· προσηνές· ἡδύ.

¹ λαμπίζειν in λαμπιστῆν mut. corr.

* Inc. πετης f. 52. c. 1.

² Λαρεινοί bis primo, sed e erasum.

³ πρόξενον statim in -ος mut.

⁴ λαρείνους et λαρινεύειν

⁵ θ ex em. pro τ, ut videtur.

Λάρναξ : σορός¹ ἢ κιβωτός.

Λαρος ἐν Νεμέσει : παροιμία ἐπὶ τῶν ταχὺ ἀποδι-
δόντων.

Λάρυγγα : ἀρρενικῶς λέγουσιν οὕτως Εὐπόλις.

5 Λαρυγγίζειν : τὸ πλατύνειν* τὴν φωνὴν καὶ μὴ
κατὰ φύσιν φθέγγεσθαι· ἀλλ' ἐπιτηδεύειν περι-
εργότερον τῷ λάρυγγι χρῆσθαι· Δημοσθένης ἐν
τῷ κατὰ Κτησιφῶντος.

Λάσανα : χυτρώποδες κυρίως· ἤδη δὲ καὶ τὸ παρα-
10 πλῆσιον ἐφ' ὧν ἂν τις ἵπνον ἐπιστήσειεν ἢ τί τῶν
τοιούτων καὶ τῶν ὁμοίων· ἐφ' ὧν ἔψεται τι καὶ
φρύγεται· καὶ ἐφ' ὧν ἀπεπάτουσιν ἔλεγον· οὕτω
Φερεκράτης.²

Λάσια : δασέα.

15 Λάσιοι : πολύτριχοι ἢ συνετοί.

Λάσιον : λινοῦν περίζωμα.

Λασιόκωφος : ὁ λίαν κωφός· οἶον, λάσια τὰ ὄτα ἔχων,
ὡς συγκεκωφῶσθαι καὶ ἀναισθητεῖν.

Λασθαί : συμφοραί.

20 Λάσκε : λέγε.

Λάσταυροι : λασιόταυροι καὶ ἐξωστρηκότες σφόδρα.

Λάταγες :³ οἱ κότταβοι· εἰώθασιν γὰρ παρὰ τὰς μέθας,
χαλκίον στρογγύλον ἐμφερὲς κρανίωι τιθέντες
ἐν μέσῳ καὶ τούτου στοχαζόμενοι, τοὺς κοττάβους

25 βάλλειεν περί τινων ἄθλων καθάπερ οἱ κυβεύ-

¹ σωρός

* Inc. τύνειν f. 52. c. 2.

² φριχ A [m. pr.] ut videtur, sed φ^ερεκ B. [corrector]
Porson. B.

³ τ dupl.

Phot.

οντες· ἐκρίνετο δὲ νικᾶν ὁ τοῦ* χαλκίου τυχων
καὶ μέγιστον ποιήσας ψόφον· ἐτίθετο δὲ ἔπαθλα
ὡὰ καὶ τραγήματα· ἃ ἐκαλεῖτο κοττάβια.

Λάτρις : θεράπεινα· δούλη· προσαίτις.¹

5 Λατύπη : λιθουργική· ἢ τὸ λεπτὸν τοῦ λίθου.

Λαύρα : ῥύμη· δι' ἧς ὁ λαὸς ἐπανέρχεται.

Λαυκανία : τὸ ἀπηρητημένον τοῦ γαργαρεῶνος.

Λαυρεῖον :² τόπος τῆς Ἀττικῆς, ἐν ᾧ τὰ ἀργύρια ἦν
μέταλλα.

10 Λαυροστάται : μέσοι τοῦ χοροῦ³· οἶονεὶ γὰρ ἐν στε-
νωπῶ εἰσί· φαυλότεροι δὲ οὔτοι· οὔτω Κρατῖνος.

Λάφυρα : τὰ ἐκ τῶν πολεμίων ἔτι ζώντων λαμβανό-
μενα· τὰ δὲ τεθνεώτων αὐτῶν σκῦλα λέγεται.

Λαφύξας : διασπαράξας· ἀφειδῶς θοινησάμενος.

15 Λαφύττειν :⁴ ἀναλίσκειν ἀθρόως καὶ ἀσώτως· καὶ
λαφυγμὸς ἢ τοιαύτη δαπάνη· οὔτως Ἀριστοφάνης.

Λαχανίζεσθαι : ἀντὶ τοῦ λάχανα συλλέγειν· ὡς ξυλί-
ζεσθαι καὶ φρυγανίζεσθαι.

Λαχεῖν δίκης : τὸ παλαιὸν πολλῶν ὄντων οἱ ἐβούλοντο

20 εἰς δικαστήριον εἰσιέναι, ἢ οἱ ἄρχοντες ἵνα κατὰ
τάξιν εἰσίσιν, κλήρω † λαχεῖν αὐτοὺς τῆς δίκης
διέταττον· ἢ λαχεῖν δίκης ἐστίν, ὡς ἔνιοι, οἶον· τὸ
τυχεῖν· ὥσπερ ὕπνου λαχεῖν καὶ τροφῆς καὶ τῶν
τοιούτων.

* Inc. f. 52. c. 3.

¹ Primo -της

² Accent. om. tum ἀργύρια et μέταλλα.

³ χοροῦ in χωροῦ, vel vice versa, statim mutatum.

⁴ Λαφυτεῖν

† Inc. f. 52. c. 4.

⁵ οἶον om. Porson.

Λαχεῖν δίκην : δικάσασθαι.

Λάχνη : τρίχωσις· λέγεται δὲ καὶ ὁ τῆς κεφαλῆς ἀφρός.

Λαχνήεντα : δασέα· τετριχωμένα.

5 Λαχνος : δασύς.

Λάχος : μέρος· κλῆρος.

Λάψαι : τῆι γλώττη πιεῖν.

Λάων : δεδορκώς¹· διὸ καὶ κατὰ ἀπόφασιν ἀλαός² ὁ τυφλός· ἔνιοι δὲ ἀπέδωκαν φθεγγόμενος· μαχόμενος

10 ἄμφω.

Λείαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος : σχῆμα ἀκολάστων³· Ἀριστοφάνης.

Λεβαδεία :⁴ πόλις Βοιωτίας, ἐν ἣι Διὸς μαντεῖον, Τροφωνίου κατασκευάσαντος.

15 Λεβερῖς : τὸ γῆρας ὃ ἀποδύεται ὁ ὄφις.

Λεβηρίς : ὄρνεόν τι δυσοιάνιστον.

Λέγει : τοὺς χρόνους ἐναλλάσσουσιν· ὡς καὶ τὸ γαμεῖ ἀντὶ τοῦ ἔγημεν.

Λέγειν : ἀντὶ τοῦ οἰκοδομεῖν καὶ συλλέγειν.

20 Λεγωνῶδες : ποικίλον.

Λεγωνῆσαι : ἀντὶ τοῦ παῖσαι* οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ληλασία : αἰχμαλωσία.

Ληλατεύειν : ληστεύειν· ἀρπάζειν.

Λεία : ἡ ἐν πολέμῳ ἀφέλεια· καὶ λεῖα, ἀροῦραι.

25 Λείας :⁵ πραιῖδας ἀπὸ πολεμίων.

¹ Λαων δεδωκως : ² ἄλλος

³ Accent. a xo in λά mox transtulit.

⁴ Λεβαδία * Inc. σαι f. 53. c. 1.

⁵ s in litura ab alio.

Λείβει : βάλλει· στάζει.

Λείβηθρον : ὀχετὸς ὑδραγωγικός.

Λειόβατος : ἰχθύος εἶδος· ἔστι δὲ ὅμοιον νάρκηι.

Λειπομαρτύριον : ἀδικήματος εἶδος· ἐφ' ᾧ γραφὴ ἦν,

5 εἴτις ἐκλείπει μαρτυρίαν· ἔοικεν δὲ πως τῷ· ἐκ-
κλητεύειν· πλὴν ὅτι ὁ μὲν οὐδὲ τὴν ἀρχὴν θελήσας
μαρτυρεῖν ἐξεκλητεύετο· ὁ δὲ ὑποσχόμενος μὲν,
ἐκλιπὼν δὲ, λειπομαρτυρίου ἐκρίνετο· ὡσπερ καὶ
ὁ μὲν μὴ δ' ὄλως στρατευσάμενος ἀστρατείας· ὁ δὲ

10 στρατευσάμενος μὲν, λιπὼν δὲ τὴν τάξιν, λειπο-
ταξίας.

Λειπομαρτυρίου δίκη : τοῖς ἐπισταμένοις τί τῶν
πεπραγμένων καὶ μάρτυσιν ὑπεσχημένοις ἐν δικα-
στηρίῳ· εἶτα δὲ ὕστερον ἀποφυγοῦσιν ἐλάγχανον

15 δίκην· κὰν μὲν ἤλωσαν, ἐτιμῶντο κατ' ἀξίαν· εἰ δὲ
μὴ ἔλοι ὁ διώκων, πρόστιμον ἐτίθετο δραχμὴν.

[Λειμαῖ² Μηλίῳι : παροιμία· ἐπεὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐκά-
κωσαν Μηλίους πολιορκοῦντες λιμαῖ· ὡς Θουκυ-
δίδης ἐν τῇ ε'.]

20 Λειμών : ἀνθηρὸς τόπος.

Λείρια : ἀνθη· ἢ κρίνα.

* Λειριόεντα : ἀπαλὰ παρὰ τὴν λειότητα· λειριον γὰρ
τὸ ἄνθος· προσηνῆ· τερπνά· ἡδέα.

Λειτά :³ τὰ δημόσια· λειτὰ δὲ ὡς εἰ τὰ ἱμάτια παρ'

25 Ὀμήρῳι.

Λειτόν : τὸν πένητα ὡς ἡμεῖς· οὕτω Μέανδρος.

¹ τὸ

² Λιμῶ. Hæc in ima pag. a manu antiqua.

* Inc. f. 53. c. 2.

³ Accent. om. bis.

Λειτουργίας : ὑπηρεσίας.

Λειτουργική : κυρίως μὲν ἡ ἱερατικὴ καταχρηστικῶς δὲ ἡ δουλική.

Λειψαιμεῖ : λείπεται αἵματος.

5 Λειώσας : διακόψας.

Λεκανεῖς : ἐν τοῖς ἐπαυλίοις οἱ πατέρες ταῖς νύμφαις δῶρα ἔπεμπον· ἐν μὲν ταῖς κοίτησι¹ χρυσία· ἐν δὲ ταῖς λεκανισι παρθενικὰ παίγνια.

Λεκανεῖς : κεραμέα λοπάς· καὶ τὰ ἐκπέταλα τρυβλία.

10 Λεκάνη : παρώνυμος ποῦ λέκουσ· οὐχὶ ἀπὸ τοῦ λάλακος· λάλαικος δὲ πλατὺ καὶ ἐκπέταλον καὶ ἀναπεπταμένον ἀγγεῖον· ἀλλ' οἱ παλαιοὶ, ὃ ἡμεῖς λεκάνην, ποδονιπτῆρα ἐκάλουν· λεκάνιον δὲ καὶ λεκανίδα ἀγγεῖα ὅσα ἔχοντα πρὸς ὑποδοχὴν ὄψων

15 καὶ τοιούτων τινῶν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Λεκάρια : λεκανίδα.

Λεκαρύταινα : εὐρεῖα.

[Λείαινα² ἐπὶ τυροκνήστιδος·* σχῆμα ἀκόλαστον.]

Λέκρανα : οἱ ἀγκῶνες.

20 Λέκτροις : κοίταις.

Λέκτρον : κοίτη.

Λελάβηκεν : Ἡρόδοτος· καὶ καταλελάβηκεν.

Λελάφασιν : ὄιον πεπώκασιν.

Λελιουργημένα : κεκαλλωπισμένα.

25 Λέλογας : ἀντὶ τοῦ εἶρηκας λέγουσι.

Λέλογχεν : ἔτυχεν· ἀπήλαυσεν.

¹ κοίτησι — λεκανεῖσι

² εὐρεῖα· λέαινα &c. junctim.

* Inc. f. 53. c. 3.

- Λέκος καὶ λεκίσκιον· καὶ λεκάνη καὶ λεκανίς· τὰ ἐκπέταλα τρυβλία· οὕτως Ἀριστοφάνης.¹
 Λελεπασμένον· πεπεμμένον· οὕτως Στράτις.²
 Λελυθραιμένον· ὅλον ἐξ αἵματος πλυνόμενον· αἵματω-
 5 μένον.
 Λέμβον· μικρὸν πλοῖον.
 Λέμβος· εἶδος νεώς.
 Λέμβος· ἐφόλκιον· καὶ λέμβαρχοι, οἱ τοῖς ἐφολκίοις πλέοντες.
- 10 Λέμμα· λέπισμα.
 Λέμμα· κυρίως μὲν ὁ φλοιός· καταχρηστικῶς δὲ ἐπὶ τοῦ δέρματος καὶ τοῦ ἀνθρωπείου· ἐν Τιμαίῳ.
 Λέμφας· πέπωκας.
 Λέμφοι· τὰ θνησεΐδια τῶν θρεμμάτων καὶ ξηρὰ ὑπὸ
 15 νόσου.
 Λέμφος· ἀνόητος· μυξώδης.
 Λέμφους· τὰς πεπηγυίας μύξας.
 Λέξεται· λεχθήσεται.
 *Λέοντα ξυρᾶς· παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν τὰ ἀδύ-
 20 νατα ἐπιχειρούντων.
 Λεοντή· ἡ δορὰ τοῦ λέοντος.
 Λεοντίς· φυλὴ Ἀθήνησιν· ἀπὸ Λεῶ τοῦ Ὀρφέως.
 Λεωφόρος· δημοσία ὁδός.
 Λεπαδευόμενος· λεπάδας συλλέγων.
- 25 Λέπαδνα· οἱ μασχαλιστῆρες τῶν ἵππων.
 Λεπαργοι· οἱ τὰς λαπάρας λευκὰς ἔχοντες.

¹ ἀριστο /² τ semel.

* Inc. f. 53. c. 4.

Λεπάσται:¹ κύλικες τινές οὕτως ἐκαλοῦντο· Κρατῖ-
νος.

Λέπατνα: οἱ περὶ τὰ στήθη τῶν ὑποζυγίων ἱμάντες.

Λέπραι: λεπίδας ἔχοντα ταρίχη· καὶ λεβίαι· κα-
5 λοῦνται.

Λέπρεον: τῆς Τριφυλίας πόλις· ἀπὸ τοῦ παρακειμέ-
νου τραχέος ὄρους· οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ τοὺς κτίζοντας
αὐτὴν νόσωι χρήσασθαι λέπραι.

Λεπτὰ πλοῖα: τὰ μικρά· ἢ Θουκυδίδης.

10 Λέπτει: κατεσθίει: οὕτως Εὐπολις.

Λεπτηκεις: λέπτας.

Λεπτὴν πλέκειν: λεγόμενον τί ἐπὶ τῶν πενήτων·
οἷον ἀκριβῆ· στενὴν· ἀσθενῆ.

Λεπτογέα:¹ κακὸς ἀγρός· λεπτὴ γῆ· λυπρά.²

15 Λεπτολογίαν:³ Ἐρμιππος Δημόταις.

Λεπτόμιτον φάρος: τὸ λεπτὸν ἱμάτιον.

* Λέρνη θεατῶν: ἀντὶ τοῦ κακῶν θέατρον· Κρατῖνος⁴
οἱ μὲν διὰ τὴν ὕδραν· οἱ δὲ διὰ τὸ τοὺς Ἀργείους τὰ
καθάρματα ἐκεῖ ἀποφέρειν· ὁ γὰρ Δαναὸς ἐν τῇ

20 Λέρνηι τὰς κεφαλὰς τῶν Αἰγυπτιάδων ἀπέθετο·
καὶ, ὡς εἰκὸς, ἐφ' ὕβρει ἐκέλευσεν τὰ δεισαῖα ἐκεῖ
ρίπτειν.

Λεσβίων ἀξία: παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπράκτων.

Λέσβιον ὠδόν:⁵ τὸν Φρύγιχον· οἱ δὲ Εὐαίνετον.

¹ Accent. om. ter. ² λιπαρά. Em. m. multo recentior.

³ λο suprasc. eodem tempore.

* Inc. f. 54. c. 1.

⁴ ἀντίκακον θέατρον κρατεῖ

⁵ ὠδόν

Λεσβίσαι: μολῦναι τὸ στόμα· Λέσβιοι γὰρ διεβάλλοντο.¹

Λέσχαι: οἱ τόποι εἰς οὓς συνιόντες ἐλέσχαινον.

Λέσχαι: λέσχας ἔλεγον δημοσίους τινὰς τόπους, ἐν
5 οἷς σχολὴν ἄγοντες ἐκαθέζοντο πολλοί· Ὅμηρος·
Οὐκ ἐθέλεις² εὖδειν χαλκήϊον ἐς δόμον ἐλθὼν, Ἥε
που ἐς λέσχην· Κλεάνθης δὲ φησὶν ἀπονενεμηθῆσθαι
τῷ Ἀπόλλωνι τὰς λέσχας· ἐξέδραις δὲ ὁμοίας
γίνεσθαι· καὶ αὐτὸν δὲ τὸν Ἀπόλλω παρ' ἐνίοις
10 λέσχην ὄρειον ἐπικαλεῖσθαι.

Λέσχη: πολλὴ ὁμιλία· φλυαρία· τὸ δὲ παλαιὸν αἱ
καθέδραι καὶ οἱ τόποι, ἐν οἷς εἰώθεσαν φιλοσοφεῖν
ἀθροιζόμενοι, λέσχαι ἐκαλοῦντο· οὕτω φησὶ καὶ
Ἱεροκλῆς ἐν α' φιλοσοφουμένων.

15 * Λεσχηνεύειν: φλυαρεῖν.

Λευγαλέα: διάβροχος· οὕτω Σοφοκλῆς.

Λευκάς: νῆσος ἐστὶν πρὸ τῆς ἠπείρου κειμένη.

Λευκαὶ φρένες: μαινόμεναι· καὶ ἀγαθαί, ἢ ἡμεροί.

Λευκάτης: σκόπελος τῆς ἠπείρου· ἀφ' οὗ ρίπτουσιν
20 αὐτοὺς εἰς τὸ πέλαγος οἱ ἱερεῖς· Σαπφῶ δὲ πρώτην
ἐπὶ Φάωνι τοῦτο ποιῆσαι τὴν ποιήτριαν· οἱ δὲ τὴν
ἑταίραν· ἐγένετο γὰρ ἄλλη Λεσβία ἑταίρα.

Λεύκη: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· τοὺς
ἐστεφανωμένους τῷ μαράθῳ καὶ τῇ λεύκῃ· ἐσ-
25 τέφοντο δὲ οἱ τὰ Βακχικὰ τελούμενοι τῇ λεύκῃ,
διὰ τὸ χθόνιον μὲν εἶναι τὸ φυτὸν, χθόνιον δὲ καὶ
τὸν³ τῆς Περσεφόνης Διόνυσον· τὴν δὲ λεύκην πε-

¹ διέβαλλον .

² οὐ θέλεις

* Inc. f. 54. c. 2.

³ τὸ

φυκέναι φασίν¹ πρὸς τωῖ Ἀχέροντι· ὄθεν καὶ Ἀχερωίδα² καλεῖσθαι αὐτὴν παρ' Ὀμήρωι.

Λευκὴ ἀκτὴ· πλειόνων ὄντων λευκῶν, Λυσίας τοὺς ἐν Προποντίδι μνημονεύει.

5 Λευκὴ ἡμέρα· ἡ ἀγαθὴ καὶ ἐπ' εὐφροσύνη· Εὐπολις Κόλαξι.

Λευκὴν μάζαν φυρῶ σοι· παροιμία ἐπὶ τῶν μεγάλα ὑπισχνουμένων.

Λευκὴ στάθμη· ἐπὶ τῶν ἄδηλα* ἀδήλοις σημειουμένων· ἢ ἐπὶ τῶν μηδὲν συνιέντων· Σοφοκλῆς Κηδάλιονι³· Τοῖς μὲν λόγοις τοῖς σοῖσιν οὐ τεκμαίρομαι, Οὐ μᾶλλον ἢ λευκῶι λίθωι λευκὴ στάθμη.

Λευκόνιον· δῆμος Λεοντίδος· οἱ καὶ Λευκόνιοι.

Λευκοί· οἱ δειλοὶ⁴ καὶ λευκόπυγοι.

15 Λευκαπύγους· δειλοὺς· ὡς μελαμπύγους τοὺς ἀνδρείους.

Λευκόσυροι· οἱ Καππάδοκες· καὶ οὗς οἱ Ἰωνες Σύρους.

Λευκορυτούς· δειλοὺς.

20 Λευκώλενος· λευκοβραχίων.

Λεύκωμα· τοῖχος ἐστὶ γύψωι ἀλληλιμμένος, πρὸς γραφὴν τινῶν πολιτικῶν ἐπιτήδειος.

Λεύκτρα· χωρίον Βοιωτίον περὶ Θεσπίας.

Λευχεύμων· λευκοφόρος.

25 Λέχαιον· ἐπίνειον Κορινθίων.

¹ φησὶν

* Inc. θηλα f. 54. c. 3.

⁴ δῆλοι, tum δῆλους

Phot.

² ἀχερωίδα

³ κιδ.

Λέχος: συνουσία· κοίτη· μίξις.

Λεχώ: ἡ ἀρτίτοκος.

Λεωκόρητος: ἐξωλοθρευμένος· τὸ γὰρ λέως ἔστι τε-
λέως· Ἀρχίλοχος· Λείως¹ γὰρ οὐδὲν ἐφρόνεον· καὶ
5 λεουργὸς ἀπὸ τούτου, ὁ μεγαλουργός.

Λεωκόριον: ἱερὸν Ἀθήνησι· τοῦ δὲ Λεῶ θυγατέρες
ἐγένοντο τρεῖς· Φρασιθέα· Θεόπη· Εὐβούλη· αἱ
παρθένοι ὑπὲρ τῆς πόλεως* ἐσφαγιάσθησαν κατὰ
χρησμόν,² ἐκόντος τοῦ πατρὸς ἐπιδόντος· ὁ δὲ Λεῶς
10 υἱὸς ἦν Ὀρφέως, οὗ ἐπώνυμος καὶ ἡ Λεοντίς
φυλή.

Λεωκόριον: ἐν μέσῳ τῶν Κεραμεικῶν ἡρώϊον· Λεῶς
γὰρ ὁ Ὀρφέως, υἱὸν μὲν ἔσχε Κύλανθον, θυγατέρας
δὲ τρεῖς, Φρασιθέαν, Θεόπην, Εὐβούλην· ἃς ὑπὲρ
15 τῆς χώρας σφαγιασθείσας ἔτι παρθέτους ἐτίμη-
σαν Ἀθηναῖοι τῶν ἡρώϊων.

Λεοπετρία: λεῖος λίθος.

Λεωργόν: ἐν τῶν ω, καὶ Ἀττικοὶ καὶ Ἰωνεῖς· καὶ
Ξενοφῶν θερμουργότατον καὶ λεωργότατον· Δωρι-
20 εῖς δὲ διὰ τοῦ ου, λεουργόν.

Λεῶς: ὁ λαὸς, ὁ ὄχλος, Ἀττικῶς.

Λῆγε: παύου.

Ληθεδῶν: λήθη.

Λήθην κυνῶν: λήθην ἐμποιοῦντων φαρμάκων.³

25 Ληϊδίον: ἱμάτιον· τριβώνιον· ληϊδίωι δὲ τριβωνιάδης
ἡ χλαμύς.

¹ λειωι

² χρόνον

* Inc. f. 54. c. 4.

³ φάρμακον

- Λήιον: ὁ χλωρὸς σῖτος.
 Ληισθεῖς: ληστευθεῖς.
 Ληιστάς: καὶ τοὺς ἐν τῇ θαλάττῃ.
 Λήια: σιτοφόρα πεδία· χωράφια.
 5 Ληισταί: ἀντὶ τοῦ πειραταί.
 Ληϊτόν:¹ δημόσιον.
 Ληίσατο: ἐμερίσατο ἢ ἐλαφυραγώγησεν.
 Ληίζεται: αἰχμαλωτίζει· διαρπάζει.* πορβεῖ· ἐρη-
 μοῖ· ἴσως δὲ καὶ ἐν παθητικῶι σημαινομένωι λέ-
 10 γεται.
 (Ληστικὸν καὶ ληστρικὸν διαφέρει: τὸ μὲν γὰρ ἐκ-
 τὸς τοῦ ρ, σημαίνει τὸ σύστημα τῶν ληστῶν· τὸ
 δὲ μετὰ τοῦ ρ, τὸ κτῆμα τῶν ληιστῶν· Θουκυδίδης
 ἀ· τό, τε ληιστικὸν καθήρει ἐκ τῆς θαλάττης.)²
 15 Ληκᾶσθαι: περαίνεσθαι.
 Ληκῆσαι: παῖσαι· καὶ ἐπὶ τοῦ πλησιάσαι τίθεται·
 οὕτως Φερεκράτης.
 Ληκούμεσθ' ὄλην τὴν νύκτα: τουτέστι διαπαιζόμεθα·³
 οὕτως Φερεκράτης.
 20 Λήκυθον: τὴν τοῦ μύρου Ἀττικοὶ καλοῦσιν ἀλάβασ-
 τον· ἀρσενικῶς δὲ τὸν ἀλάβαστον εἶπεν Ἡρόδοτος.
 Λήκυθος: εἰώθεσαν ἐν ληκύθοις νομισμάτων ἔχειν
 νέων τινές· ὅθεν καὶ τοὺς ἐκδημοῦντας αὐτοληκύ-
 θους ἔλεγον.
 25 Ληκυθιστής: ὁ μικρόφωγος· οὕτως Σοφοκλῆς.

¹ Accent. om.

* Inc. πάζει f. 55. c. 1.

² Hæc in fine fol. 54. a m. antiqua.

³ ξόμεθα

Ληκῶ :¹ τὸ μόριον λέγουσι τὸ ἀνδρεῖον.

Ληλάντου πεδῖον :² τῆς Εὐβοίας ἀπὸ Ληλάντου βασιλέως.

Λῆμαι : κανθοί ὄμματα.

5 Λημᾶν χύτραις καὶ λημᾶν κολοκύνταις : ἐπὶ τῶν λίαν παρορώντων καὶ ἀμβλυωττόντων.

Λημᾶν καὶ γλαμᾶν :³ τὸ λήμας ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἔχειν.

Λημάτια : τὰ βουλευμάτια.

10 Λῆμμα : φρόνημα κέρδος.

Λῆμματα : προφητεῖαι λέγεται δὲ καὶ τὰ ἐξ οικείας καρδίας ἀποφθέγματα.

* Λῆμματα λέγουσι : λήψομαι δὲ οὐκέτι οἱ μέντοι Δωριεῖς φυλάσσουσι τὴν ἀναλογίαν τοῦ λήψομαι.

15 Ληματίας :⁴ φρονηματίας γεννάδας.

Λήμη : λευκὸν ὑγρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς συναγόμενον, καὶ ἀμβλυώττειν παρασκευάζον.

Λημνία δίκη : ἡ κακίστη.

Λήμνιον πῦρ : ἔστιν ἀναφορὰ ἐν Λήμνῳ πυρὸς χα-

20 λεπὴ τίς.⁵

Λήμνιον κακὸν βλέπων : πυρῶδες καὶ παροιμία.

¹ Accent. om.

² Ληλάντους : πεδῖον τῆς Ε. Addit manus recens, τὸ νῦν λεγόμενον νείλαντον.

³ γλαμᾶν (λ eod. temp.)

* Inc. f. 55. c. 2.

⁴ bis μ.

⁵ Addit manus recens, σ^η ὅτι καὶ ἐν τῇ νήσῳ λήμνω ἀναφορὰ πυρὸς ἔστιν, ὡς καὶ ἐν τῇ σικελία τὸ ἐτναῖον.

Λήμνιον κακόν· ἐκ γὰρ Ἀθηναίων ἀρπάσαντες γυναῖκας οἱ Λήμνιοι καὶ τεκνοποιήσαντες ἐξ αὐτῶν, κατέσφαξαν αὐτὰς μετὰ τῶν τέκνων· ἐπὶ δὲ Θόαντος αἱ γυναῖκες τοὺς ἀνδρας, ὅτι αὐταῖς οὐ προσ-
 5 εἶχον, ἅμα ταῖς τῶν Θραικῶν γυναῖξιν· ἐπὶ τῇ δυσωδία ἦν Μυρσίλος² μὲν διὰ τὸν Μηδείας ἐπὶ τῇ Ἰψιπύλῃ ζῆλον κατασχεῖν· Καύκασος δὲ διὰ τὸ ὀλιγορῆσαι τῆς Ἀφροδίτης τὰς Λημνίας· ἔνθεν τὰ μεγάλα κακὰ Λήμνια λέγεται.

10 Δῆνος : τὸ ἔριον οἱ ἀρχαῖοι.

Δηναῖον : περίβολος μέγας Ἀθήνησιν· ἐν ᾧ τοὺς ἀγῶνας ἤγον, πρὸ τοῦ τὸ θέατρον οἰκοδομηθῆναι, ὀνομάζοντες ἐπὶ Δηναίαι· ἔστιν δὲ ἐν αὐτῷ καὶ ἱερὸν Διονύσου Δηναίου.

15 * Δῆνος : γεωρρικὸν σκεῦος· ἢ ἄγγος ξύλινον οἴνου δεκτικόν.

Ληξιαρχικὸν γραμματεῖον : εἰς ὃ ἐνεγράφοντο οἱ τελειωθέντες τῶν παιδῶν οἷς ἐξῆν ἤδη τὰ πατρῷα οἰκονομεῖν· παρὸ καὶ τούνομα γέγονε διὰ τὸ τῶν
 20 λήξεων ἄρχειν· λήξεις δὲ εἰσιν οἱ τε κληροὶ καὶ αἱ οὐσαί· λήξις τὸ ἔγκλημα· καθ' οἷον λόγον φημὲν καὶ λαχεῖν δίκην.

Ληξιαρχικὸν γραμματεῖον : Ἀθηναίων τῶν ἀστῶν τῶν ἐχόντων ἡλικίαν ἄρχειν ἀναγράφεται τὸ ὄνομα
 25 προστιθεμένων τῶν δήμων αὐτοῖς· καὶ ἐξ ἐκείνων τῶν γραμματείων κληροῦσι τὰς ἀρχάς.

¹ ἐπεὶ

² Μυρσίλος. Mox sine acc. p. 224, 27. Ibi Μύρ. Porsonus, hic sine acc.

* Inc. f. 55. c. 3.

- Ἀήξεις θεῶν : λαχοί· κληροί· τεμένη· ἀρχῆς δὲ
 λήξιν, ἀντὶ τοῦ διακλήρωσιν.
- Ἀήξιν δίκης καὶ λαχεῖν δίκην : τὸ καταγγεῖλαι κρίσιν
 ἰδιωτικῶν πραγμάτων φασίν· τὸ δὲ ἀντικαλέσαι,
 5 ἀντιλαχεῖν· τὸ δὲ διανεῖμασθαι χρήματα, δια-
 λαχεῖν.
- Ἀήξις : παῦσις· ἡ μερίς· κληρονομία.
- Ἀήροι :¹ κόσμος γυναικεῖος χρυσοῦς.
- Ἀήρος :¹ φλύαρος· ματαιόφημος.
- 10 Ἀήσομαι : ἐπιλάθωμαι.²
- Ἀηστικήν : ἀφαιρετικήν.
- Ἀηστοσαλπύγκτας : τοὺς Τυρρηνοὺς· ἀπὸ Πισαίου
 τοῦ* εὐρόντος.
- Λιάζειν : λίαν ἐσπουδακέναι.
- 15 Λιαινούσης : πραϋνούσης.
- Λίαν ἐντός : σφόδρα πόρρω.
- Λιβαδία : πόλις τῆς Βοιωτίας.
- Λιβάδα : σταγόνα· κρήνη· ἔνυδρον τόπον.
- Λιβάζεις : ἀπορρυεῖς ἢ ἀποφθαρεῖς.
- 20 Λιβάζω : φθερῶ.
- Λίβανον : τὸ δένδρον θηλυκαῶς· Πίνδαρος.
- Λίβερνα : καράβια.
- Λίβηθρα : τὰ ἔφυδρα χωρία· καὶ αἱ διαρύσεις τῶν
 ὑδάτων· οὕτως Εὐπολις.
- 25 Λιβρόν :³ τὸ σκοτεινὸν καὶ ἀόρατον· οἱ τραγικοί.

¹ Accent. om. m. pr. bis.

² -ομαι

* Inc. f. 55. c. 4.

³ Accent. om.

Λιγαίνειν : τὸ τύπτειν ὥσπερ λέγειν εἰώθαμεν τὸ
ξαίνειν.

Λιγαίνειν : ὀξέως ὀρμαῖν.

Λιγαίνων : κηρύσσαν.

5 Λίγδην : οὐ κατὰ βάθος, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐπιφανείας.

Λίγδος : χῶνος τρήματα ἔχων συνεχῆ τέσσαρα παρα-
πλήσια, δι' ὧν ὁ χαλκὸς ἠθεῖται.

Λιγνύς : ἡ ἀνάδοσις τοῦ καπνοῦ.

Λιγύς : ἡδύς· ὀξύς.

10 Λιγύφωνος : ἡδύφωνος.

Λιθολόγοι : οἰκοδόμοι.

Λιθόλευστος : λιθοβόλητος.

Λίθων ποτίμων : μήποτε τῶν πῶρων λέγει· οἱ πίνοντες
τὸ ὕδωρ ἰσχυρότεροι γίνονται* ἢ τῶν τὴν σάρκα

15 τῶν ἐντιθεμένων καταναλισκόντων σωμάτων.

Λίθων χοαί : ἄργυρος καὶ χρυσός· καὶ γὰρ Εὐριπίδης
φησὶ· Λευκοὺς λίθους ἔχοντες αὐχοῦσιν μέγα.

Λιθῶντας : τρισυλλάβως, οὐ λιθιῶντας· Πλάτων ἰα'
Νόμων· καὶ βραγχαῖν λέγουσιν, οὐ βραγχιᾶν¹ καὶ

20 ἕτερα τοιαῦτα.

Λίθον ἔψεις :² παροιμία· ἀδυνάτω ἐπιχειρεῖς.

Λίθος : Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος· τῶν τε
παρόντων καθ' ἓνα ἡμῶν οὕτως πρὸς τὸν λίθον
ἄγοντες καὶ ἐξορκοῦντες· εἰρήκασιν οὖν Ἀθηναῖοι

25 πρὸς τινι λίθῳ τοὺς ὄρκους ποιεῖσθαι, ὡς Ἀριστο-
τέλης καὶ Φιλόχορος ὑποδηλοῦσιν.

* Inc. νονται f. 56. c. 1.

¹ βραχᾶν et βραχιᾶν

² ἔψεις

Λιθουργός : λιθογλύπτης.

Λιθουλκῆσαι : τὸ στῆσαι ἐπὶ τῆς βάσεως τὸ ἀνάθημα.

Λικμήσονται : λείξουσιν.¹

5 Λιμοδωριεῖς :² Πελοποννησίων οἱ διὰ λιμὸν μετοικήσαντες εἰς Ῥόδον καὶ Κνίδον.

Λικμῶ : κοσκινεύω· διασκορπίζω.

Λικμῶι Μηλίωι : παροιμία· ἐπεὶ Ἀθηναῖοι ἐκάκωσαν Μηλίους πολιορκοῦντες λίμωι· ὡς Θουκυδίδης ἐν

10 τῆι πέμπτῃ.

Λικνευτής : ἐπὶ δὲ τοῦ Διονύσου ἀπὸ τῶν λίκνων³ ἐν ἧ τὰ παιδία κοιμᾶται.

* Λίκνον : κόσκινον ἦτοι πτύον.

Λικνοφόρος : ὁ φέρων τὸν λίκνον· καὶ γὰρ μυστικόν
15 τι σημεῖον τῆς Δημητρίου τροφῆς ἐτίθετο ἐπὶ τῶν λίκνων.

Λικνοφόρος : τὸ λίκνον πρὸς πᾶσαν τελετὴν καὶ θυσίαν ἐπιτήδειον ἐστίν· ὁ δὲ τοῦτο φέρων λικνοφόρος λέγοιτ' ἄν.

20 Λίμνην : τὴν θάλασσαν κυρίως.

Λιμὸν : ἀρρενικῶς οἱ Ἀττικοὶ τὴν λιμὸν.

Λινεύς : κεστρεύς.

Λινὸν λινωῖ συνάπτεις : ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ διὰ τῶν αὐτῶν ὀρώντων· Στράττις⁴ Ποταμοῖς· καὶ Ἀρι-

25 στείδης ὁ ῥήτωρ καὶ Πλάτων.

Λινόν : κοινῶς μὲν ἄνθος· Θεόφραστος δὲ νάρκισσον· Μυρσίλος δὲ Λεσβιακοῖς εἶδος ἄνθους.

¹ λείξουσιν

² -ρεῖς

³ λίκνων

* Inc. f. 56. c. 2.

⁴ τ semel.

Λινόν: Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ¹
 λινόις ἀντὶ χορδῶν ἐχρῶντο· ἀλλὰ καὶ Ὅμηρος
 ἤδη χορδὰς ἐπιστάμενος λινὸν καλεῖ· ἐγένοντο δὲ
 τρεῖς ἥρωες Λίνοι· Καλλιόπης· ὁ δὲ Ἀλκιόπης καὶ
 5 Ἀπόλλωνος· τρίτος δὲ Ψαμάθης τῆς Κροτίου καὶ
 Ἀπόλλωνος.

Λινόπται:² οἱ ἀποσκοπούμενοι τὰ ἐμπίπτοντα τοῖς
 κυνηγετικοῖς λίνοις θηρία· Ἀθηναῖοι δὲ καὶ τοὺς
 φυλάσσοντας τὰς οἰκίας ὁμοίως ἔλεγον.

10 Λινόπληγος: φρενόπληγος.

* Λιξαι: ἐκτεταμένως· Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσιν.

Λίπα ἀλείψασθαι: τὸ ἐλαίωι ἀλείψασθαι λέγουσιν.

Λιπάρα: μία τῶν καλουμένων Αἰόλου νήσων· περὶ
 τὴν Σικελίαν δὲ ἡ Λιπάρα.

15 Λιπαρέετε μένοντες: προσεδρεύετε μένοντες· ἢ ἐπι-
 μελεῖσθε μένοντες.

Λιπαρεῖ: παρακαλεῖ.

Λιπαρεῖν: τὸ σφόδρα προσκαρτερεῖν καὶ δεῖσθαι· ἀπὸ
 τοῦ λίαν παρεῖναι καὶ ἀξιοῦν.

20 Λιπαρές: συνεχές.

Λιπαρής: καρτερικός· λίαν ἐγκείμενος.

Λιπερνοῦντας: πενιχρούς.³

Λιπέρνητες: ἤτοι λιποπόλεις ἢ πένητες· τὸ δὲ ὄνομα
 καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς, ὅτ' ἂν παρωδῶσι τοὺς

25 Ἴωνας.

Λιπομαρτύριον: Λυσίας· καὶ λειποτάξιον Δημοσθένης
 ἐν τῷ κατὰ Μειδίου καὶ Πλάτων ἐν Ἀδώνιδι.

¹ οἱ τοῖς παλαιαῖς

² Λινοπαι

* Inc. f. 56. c. 3.

³ περιχρόους

Phot.

2 F

Λιπογνώμων : ὁ μηκέτι ἔχων ὀδόντας· γνώμα¹ γὰρ καὶ γνώμων, ὁ τῶν ὑποζυγίων ὀδούς· ἀφ' οὗ τὰς ἡλικίας αὐτῶν διαγινώσκομεν.

Λιποτάκτης : Φυγᾶς· τὴν τάξιν αὐτοῦ καταλιπών.

5 Λιποτακτήςσας : καταλείψας· Φυγῶν.

Λιπῶσι : λιπαρῶσι.

Λίριον : κοινῶς τὸ ἄνθος· καὶ ἰδίως τὸν νάρκισσον καλοῦσιν* Ἀττικοί.

Λισάνιε : ἀγαθὴ ἢ φίλε· Λάκωνες.

10 Λίσσομαι : ἰκετεύω.

Λίσπας : ἐκωμωδοῦντο λίσπαι οἱ³ Ἀθηναῖοι ἀπὸ Θησέως· ἐπεὶ Ἡρακλῆς δοκεῖ ἀρπάσαι ἀπὸ τῆς πέτρας τὸν Θησέα ὁ τῆν ἐν Αἴδου ὡς μειαν⁴ τὴν πρὸς τὴν πέτραν τῶν ἰσχύων.

15 Λίσπαι : οἱ⁵ μέσοι διαπεπρισμένοι ἀστράγαλοι καὶ ἐκτετριμμένοι· καὶ λίσπη γλαῦσσα, ἢ ἐπιτετριμμένη· λέγονται δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπιθετικῶς λίσπαι, διὰ τὸ ναυτικούς ὄντας ἕνεκα τῆς ἐν τῷ κωπηλατεῖν συνεχοῦς ἐφέδρας ἀπογλούτους εἶναι·
20 ἐν οἷ διὰ τὸ Θησέα μετὰ Πειρίθου καταβάντα εἰς Αἴδου καὶ πρὸς τινα πέτραν ὑπὸ Περσεφόνης ἐπι-καθεσθέντα σὺν τῷ Πειρίθῳ· Ἡρακλέους ἐπὶ τὸν Κέρβερον κατελθόντος, παρὰ τῆς θεοῦ τε αὐτὸν

¹ γνώμα

* Inc. σιν f. 56. c. 4.

² Δισσάνιε (i ejusd. ut puto.)

³ λίσπιοι ἄθ.

⁴ ὡσμ. an ὡς μ. n. l. In marg. nota hujusmodi / corruptelæ index.

⁵ Λισπαιοι : μέσοι

ἔξαιτησαμένου, καὶ τῆς πέτρας ἀποσπῶντος, ἐγ-
καταλειφθῆναι τὸ προσηνωμένον αὐτῇ τῶν γλου-
τῶν μέρος· διόπερ εἰς τιμὴν ἐκείνου καὶ τοὺς λοιποὺς
Ἀθηναίους οὕτως ὀνομάζεσθαι.

5 Λιστριον : στρογγύλον· πρυπτουον· ὃ ἡμεῖς τηγανό-
στροφον.

Λισχρός : φειδωλός.

Λιτάζομαι : παρακαλῶ· δέομαι.

Λιτανεύει : εὐχεται.

10 Λιταργίζειν : τρέχειν.

* Λιταργίσαι : κνίσαι.

Λιταργιούμεν :¹ ὀξυνοῦμεν.

Λιτή : τῆς Μακεδονίας· ἧς Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ
Δημάδου μνημονεύει.

15 Λιτή : παράκλησις.

Λιτοῖς : ψιλοῖς· εὐτελέσιν.

Λίτρα : ἦν μὲν καὶ νόμισμά τι, ὡς Δίφιλος· ἐπὶ δὲ τοῦ
σταθμοῦ Ἐπίχαρμος τε καὶ Σάφρων ἐχρήσαντο·
Σοφοκλῆς δὲ λιτροσκόπον φησὶ τὸν ἀργυραμοιβὸν

20 ἀπὸ τοῦ νομίσματος.

Λίτρα : τὴν νομισμοδόκην² καλοῦσι· τὴν δὲ αὐτὴν καὶ
λιτροδόκην καλοῦσιν.

Λίτρον : οὐ νίτρον Ἀττικοί· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Λιτυέρσαν : ὠδὴν τινὰ ἣν ἄδουσιν οἱ θερίζοντες, ὡς

25 ἐπίσημον τινὰ γεγονότα τῶν παλαιῶν τὸν Λιτυέρσαν
ἀνακαλούμενοι· ἦν δ' οὗτος Μίδα υἱός³ νόθος, οἰκῶν

* Inc. f. 57. c. 1.

² νομιμοδ.

¹ Λιταρπομεν

³ οὗτος μὲν δαυος, et / in marg.

δὲ ἐν Κελαιναις τῆς Φρυγίας τοὺς παριόντας ἠνάγκαζεν σὺν αὐτῷ θερίζειν· εἶτα ἀποκόπτων τὰς κεφαλὰς τῷ δρεπάνῳ, τὸ λοιπὸν σῶμα τοῖς δράγμασιν ἐνειλῶν ἠΐθεν· ἀνηρέθη δὲ ὑπὸ Ἡρακλέους·

5 ἢ δὲ ὠδὴ βάρβαρος· Φρύγες γὰρ αὐτὴν ἤδον.

Λιτυέρσης : εἶδος αἰδῆς· Μένανδρος Χαλκηδονίῳ· Αἶδοντα Λιτυέρσην ἀπ' ἀρίστου τέως· οἱ δὲ αὐλήσεως γένος· Μίδου¹ δὲ ἦν ὁ Λιτυέρσης νόθος² υἱός· κατοικῶν δὲ ἐν Κελαιναις, τοὺς παριόντας ὑποδεχόμενος, ἠνάγκαζεν μετ' αὐτοῦ θερίζειν· εἶτα ἀποκόπτων τὰς κεφαλὰς, τὸ ἄλλο σῶμα συνείλει ἐν τοῖς δράγμασιν· ἀπέθανεν δὲ ὑπὸ Ἡρακλέους· εἰς τιμὴν δὲ τοῦ Μίδου³ θεριστικὸς ὕμνος ἐπ' αὐτῷ συνετέθη.

15 Λιφαιμεῖ : αἰμορροεῖ· λείπει τῷ αἵματι.

Λιχνεύουσα : λίχνως ζητοῦσα.

Λιχνεία :⁴ πύκνωσις.

Λίχνος : προαπτόμενος τῶν ὄψων· κατεπιθυμῶν· λιμβός· λαίμαργος.

20 Λιψύδριον : χωρίον⁵ τῆς Ἀττικῆς.

Λοβός : τὸ ἄκρον τοῦ ὠτίου.

Λογγάσω : στραγγεύσομαι⁶ ὃ ἡμεῖς λαγγάσω καὶ λαγγονεύσω λέγομεν· Αἰσχύλος δὲ ἐξ ὧν τὰ ἀπόγεια δοῦσιν, τὰ⁷ λογγάσια.

¹ μῆδου, et inc. δου f. 57. c. 2.

² νόθου

³ μῆδου

⁴ Λιχνια

⁵ χ

⁶ Λογγάσα : στραγγευσομαι

⁷ τὰ om. G. recte.

- Λογάδην : επίλεκτος.
 Λογίαι : εκλογαί καρποφορίαι.
 Λογισμὸν : ἡ λογιστικὴ τέχνη ὡς Ἴσοκράτης Βου-
 σίριδι.¹
- 5 Λογισμὸς : ὅτε μὲν συνήθως ὅτε δὲ ἐπὶ ψήφου ἔλεγον.
 Λογισταί : οἱ μεθοδικοὶ καὶ περίψηφοι.
 Λογισταί καὶ λογιστήρια : ἀρχὴ τίς παρ' Ἀθηναί-
 οῖς οἱ λογισταί εἰσὶν δὲ τὸν ἀριθμὸν δέκα· οἱ τὰς
 εὐθύνας τῶν διωικημένων ἐκλογίζονται ἐν ἡμέραις*
- 10 τριάκοντα· ὅτ' ἂν τὰς ἀρχὰς ἀπόθωνται οἱ ἄρχον-
 τες· λογιστήρια δὲ ἐστὶ τὰ τῶν λογιστῶν ἀρχεῖα·
 ὡς Δεῖναρχος καὶ Ἀνδοκίδης δηλοῦσιν.
 Λογιστής : κριτής· δοκιμαστής· ἐξεταστής.
 Λογογράφος : ὁ δίκας ἢ τοὺς δικανικοὺς γράφων.
- 15 Λόγον ἔχειν : ἀντὶ τοῦ φροντίζειν· Θεόπομπος Φιλιπ-
 πικῶν πρῶτοι.
 Λογοποιός : ὁ ὑφ' ἡμῶν ἱστορικὸς λεγόμενος Ἴσοκρά-
 τῆς καὶ Ἡρόδοτος.
 Λογοποιῶν : πλάττων λόγους ψευδεῖς.
- 20 Λόγου τυχεῖν : ἀντὶ τοῦ ἐπαίνου Δημοσθένῃς ἐν τῷ
 κατὰ Κτησιφῶντος.
 Λόγου χάριν : φησὶν Ὑπερίδης.
 Λογάρια : Φαίδων Σωκρατικὸς² Ζωπύρωι.
 Λοιβή : σπονδὴ θυσία.
- 25 Λοιγόν : φθορὰν ὄλεθρον.

¹ βουρσιδι

* Inc. μέραις f. 57. c. 3.

² σωκρατικῶς, et hunc artic. cum præcedente confundit.

Λοιδίας : ποταμὸς Μακεδονίας· οὗ Αἰσχίνης μέμνηται.

Λοιδορούμενος : ἀντὶ τοῦ λοιδορῶν.

Λοιδορησμός : λέγουσιν ἀντὶ * * * *¹

5 Λοιμεύεται : φθοροποιεῖ· βλάπτει.

Λοιπὰ ἄττα :² λοιπὰ τινά.

Λοίσθω : ἐσχάτω.

Λοκρῶν ξυνηήματα :³ παροιμία· τάσσεται ἐπὶ τῶν παρακρουομένων.

10 * Λολλοῦν : τὰ παιδία τὸν θεόν· οὕτως Ἑρμιππος.

Λοξίας : εἰώθασι τὸν πρὸ τῶν θυρῶν ἰδρυμένον βωμὸν τοῦ Ἀπόλλωνος Λοξίαν καὶ Ἀπόλλω προσαγορεύειν καὶ Ἀγυιᾶ.

15 Λοξά : σκολιά· καμπύλα· οὐκ ἐξ εὐθείας γινόμενα.

Λοπασιν : κλέπταις.

Λοπάς : σορός.

Λοπάδα : τὴν θεὸν Θεόπομπος.

Λοπίζειν : οὐ λεπίζειν.

20 Λόπισμα : καὶ λέμμα.

Λοπος : ἡ περικειμένη ἔξωθεν τοῦ κρομμύου λεπίς· καὶ πᾶν λέπος· φλοιός· δέρμα· λεπτόν· ξηρόν.

Λορδόν : τὸ ὑπόκυρτον· καὶ λορδότατον, τὸ ἀποσεσιμαμένον καὶ ἐναντίον τῷ κυρτῷ, ὃ καὶ κυφὸν

25 καλεῖται.

Λορδός : ἀπεξυλώμενος· συγκεκαμμένος τὸ σῶμα.

¹ Versus spatium, et / in m.

² ἄττα

³ Λοκροξεν.

* Inc. f. 57. c. 4. Accent. om.

Λούσθαι λέγουσιν, οὐχὶ λούεσθαι· καὶ λούμενος,
οὐχὶ λουόμενος· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Λουσιεύς: δῆμος τῆς Οἰνηίδος Λουσία· ἀφ' οὗ οἱ δη-
μόται Λουσιεῖς.

5 Λουτρά: ἔθος ἐστὶ κομίζεῖν ἐπὶ ζεῦγος ταῖς γαμου-
μέναις καὶ τοῖς γαμοῦσιν· ἔφερον δὲ τὸ μὲν πα-
λαιὸν ἀπὸ τῆς Ἐννεακρούνου λεγομένης κρήνης
ἕδωρ· νῦν πάντοθεν λουτροφόρους εἰς τοὺς γάμους
ἔπεμπον· καὶ λουτροφόρον* ἐπετίθεσαν τοῖς ἀγά-
10 μοις² ἐπὶ τῶν τάφων.

Λουτρίδες: δύο κόραι περὶ τὸ ἔδος τῆς Ἀθηναῖς· ἐκα-
λοῦντο δὲ αὗται καὶ πλυντρίδες· οὕτως Ἀριστο-
φάνης.

Λούτριον: ἀπόλουμα καὶ ἀπόνιμμα.

15 Λουτροφόρον: τὸ ἀγγεῖον, οἶον ἢ ὑδρία· καὶ λουτρο-
φόρος, ὃ φέρων ἢ ἢ φέρουσα τὸ λουτρόν.

Λουτροφόρος καὶ λουτροφορεῖν: ἔθος ἦν τοῖς γαμοῦσιν
Ἀθήνησι λουτρά μεταπέμπεσθαι ἑαυτοῖς κατὰ τὴν
τοῦ γάμου ἡμέραν· ἔπεμπον δὲ ἐπὶ ταῦτα τὸν ἐγ-
20 γυτάτω γένους παῖδα ἄρρενα· καὶ οὗτοι ἐλουτρο-
φόρουν· ἔθος δὲ ἦν καὶ τοῖς ἀγάμοις ἀποθανοῦσι
λουτροφορεῖν καὶ ἐπὶ τὸ μνήμα ἐφίστασθαι· τοῦτο
δὲ ἦν παῖς ὑδρίαν ἔχων· τὰ δὲ λουτρά ἐκόμιζον ἐκ
τῆς νῦν μὲν Ἐννεακρούνου καλουμένης κρήνης· πρό-
25 τερον δὲ Καλλιρόης.³

¹ Novus articulus, A.

* Inc. 58. c. 1.

² γάμοις

³ Addit m. recens, ἀλλὰ καὶ νῦν αὕτη καλλιρόη καλεῖται.

Λοφαδία : κατὰ τοῦ αὐχένος.

Λοφίας : ὁ τράχηλος.

Λοφαῖν : λόφου ἐπιθυμεῖν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Λόφος : γῆς ἀνάστημα· ἢ περικεφαλαία.

5 Λοφοπωλεῖν : ἐπινεύειν· οἱ γὰρ τοὺς λόφους πωλοῦν-
τες, ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἐπιτιθέμενοι συνεχῶς ἔνευον,
ἵνα παραδείξωσιν ὑγιεῖς τὰς τρίχας καὶ* ἀβρόχους
τοῖς ὠνηταῖς.

Λούτριον : τὸ τῶν νενιμμένων ῥυπαρὸν ὕδωρ.

10 Λόφος : τράχηλος· καὶ τὸ τῆς περικεφαλαίας ἄκρον.

Λοχαγοῖς : στρατηγοῖς· ταξιάρχαις.¹

Λοχαῖος σῖτος :² ὁ βαθύς· ἢ ὁ δι' ἐπομβρίαν κεκλη-
μένος.

Λοχεία : ἡ τῶν τετοκυῖων ἐπιμέλεια· ὡς νοσηλεία,

15 ἢ τῶν καμνόντων.

Λοχεύει : ἐνεδρεύει.

Λοχεύονται : γεννῶσι.

Λόχοι : Λακεδαιμονίων δ', ὡς Ἀριστοφάνης· Θουκυ-
δίδης δὲ ε'· Ἀριστοτέλης ζ'.

20 Λόχμη :³ πλαγία σύμφυτος καὶ λοχμώδης.

Λόχος : ἐνέδρα· τάξις.

Λοχῶντες : ἐνεδρεύοντες.

Λυγαίως :⁴ σκοτεινῶς.

Λυγίζει : στρέφει· κάμπτει· ἀπὸ τῶν λύγων.

* Inc. f. 58. c. 2.

¹ ταξιαρ^χ

² Λοχαῖος : σῖτος ὁ

³ δάσος in m. manus paullo recentior.

⁴ Λυγαρως

Λυγιζόμενος: στρεφόμενος· καμπτόμενος· ἀπὸ τῶν
 λύγων¹· λύγος δὲ φυτὸν ἱμαντῶδες·—δίδη μόσχοισι
 λύγοισιν· ἐν Γοργία²· πάσας στροφὰς στρέφεισθαι,
 πάσας δὲ διεξόδους διελθῶν ἀποστραφῆναι λυγιζό-
 5 μενος, ὥστε μὴ παρέχειν δίκην· τινὲς δὲ καὶ τὸ
 μετὰ τιμωρίας βασανίζειν, λυγίζειν· καὶ αἱ μάσ-
 τιγες αἷς οἱ ἀθληταὶ τύπτονται, λύγοι καλοῦν-
 ται.

Λυγίσμασιν: συγκλάσμασιν.

10 * Λύγκες: εἶδος θηρίου ὀξυδερκές.

Λυγμός: ὀλολυγμός.

Λύγος: φυτὸν ἱμαντῶδες.

Λυγρόν: χαλεπόν· ὀλέθριον· κακόν· ἰσχυρόν· πενθι-
 κόν· ἐλεεινόν.

15 Λυγῶδες: ὄργανον ἐν ᾧ τῶν συμπηγνυμένων ξύλων
 οἱ τέκτονες συνάγουσι τὰς ἀρμονίας.

Λυδία λίθος: καὶ βάσανος· ἢ τὸν χρυσὸν ἐξετάζουσα·
 ἢ δὲ μαγνήτις τὸν σίδηρον προσάγεται, ἣν καὶ
 Ἑρακλειῶτιν ὀνομάζουσιν.

20 Λυδιάζων: Λυδοὶ Μάγνητος τοῦ κωμικοῦ διεσκευάσ-
 θησαν.

Λυδὸς ἐν μεσημβρία παίζει: ἐπὶ τῶν ἀκολάστων· ὡς
 ταύταις ταῖς ἄραις ἀκολασταίνοντων.

Λύειν τέλη: λυσιτελεῖν.

25 Λύει δὲ χαλινὸν παρθενίας: * * * *

Λύβρος: φόνος· ἢ ὁ ἐκ τοῦ αἵματος μολυσμὸς συν-

¹ λόγων, sed ὁ al. m.

² αἰδημοσχοισιλυγησειεγοργια

* Inc. f. 58. c. 3.

³ Versus spatium.

ιστάμενος δι' ιδρώτος και κόνεως και αίματος μετά
ιχῶρος.

Λυκάβηττος :¹ ὄρος τῆς Ἀττικῆς.

Λύκαμβις ἀρχή : τοῦ πολεμάρχου ψυχρῶς· ἐπεὶ ἐπο-

5 λέμησεν Ἀρχίλοχος τῷ Λυκάμβει·² ἐπὶ δὲ τούτου
ἀποστασίου και ἐπικλήρου αἱ δίκαι ὑπήγοντο.

Λύκειον : ἐν τῶν παρ' Ἀθηναίοις γυμνασίων τὸ Λύ-
κειον·* ὁ Θεόπομπος μὲν Πεισίστρατον ποιεῖσθαι
φησὶν· Φιλόχορος δὲ ἐπιστατοῦντος Περικλέους

10 γενέσθαι.

Λυκεῖον : ἐν τούτῳ τὰς στρατιωτικὰς ἐξετάσεις ἐποι-
οῦντο.

Λυκίος : ἐκ τῆς Λυκίας· Ἀπόλλων δὲ Λύκειος³ ἐκ-
τεταμένως.

15 Λυκιουργίς : εἶδος φιαλῶν ἐπονομασθὲν ἀπὸ τοῦ σκευ-
άσαντος Λυκίου.⁴

Λυκιουργεῖς :⁵ Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον κέ-
χρηται τῇ λέξει· Δίδυμος δὲ φησὶ τὰς ὑπὸ Λυ-
κίου κατεσκευασμένας φιάλας τοῦ Μύρωνος υἱοῦ

20 οὕτως εἰρησθαι· ἔοικε δὲ ἀγνοεῖν ὁ γραμματικὸς,
ὅτι τὸν τοιοῦτον σχηματισμὸν ἀπὸ κυρίων ὀνομά-
των οὐκ ἂν τις εὔροι γινόμενον· μᾶλλον δὲ ἀπὸ πό-
λεων και ἐθνῶν· αἰς κλίνη Μηλιουργῆς και τὰ

ὅμοια· μήποτε οὖν γραπτέον και παρ' Ἡροδότῳ
25 ἐν τῇ ἡ', ἀντὶ τοῦ προβόλου δύο Λυκοεργέας, Λυ-

¹ Λυκαβίττος

² Λυκαμβίς : ἄ.

* Inc. κειον f. 58. c. 4.

³ λυκείως

⁴ λύκου

⁵ -γίς, ut supra ; et mox μηλιουργίς.

- κιοεργέας· ἵνα, ὡσπερ παρὰ τῷ Δημοσθένει, οὕτως ὀνομάζεται τὰ ἐν Λυκίαι' εἰργασμένα.
- Λυκάβας : ἐνιαυτός, ἀπὸ τοῦ ταχέως βαίνειν· ἢ λυγαίως βαίνειν· ὃ ἐστὶ σκοτεινῶς καὶ ἀδήλως.
- 5 Λύκος ἀετὸν φεύγει : παροιμία ἐπὶ τῶν ἀφυλάκτων.
- Λύκος ἔχανεν : παροιμία· λέγουσι δὲ τὸν λύκον, ἐπειδὴ ἂν ἀρπάσαι* τί βούληται, κεχηνότα παραγίνεσθαι ἐπ' αὐτό· ὅταν οὖν μὴ λάβῃ ὃ προαιρεῖται, κατακενοῦ αὐτὸν χανεῖν φασίν· ἐπὶ τῶν συνελπιζόντων
- 10 χρηματιεῖσθαι, διαμαρτανόντων δὲ λέγουσιν· Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριάζουσαις β'.
- Λύκος περὶ φρέαρ χορεύει : παροιμία ἐπὶ τῶν πονούντων ἐπὶ τι μάτην· καὶ ὅτι ἄπρακτος περίεσιν, ὅταν διψήσῃ, μὴ δυνάμενος πιεῖν· ἐπὶ δὲ διώκοντος αὐτοῦ
- 15 τί, τὸ διωκόμενον ἐμπέσῃ εἰς φρέαρ.
- Λυκοσπαδες : ἵπποι αἱ Ἐνετιδες.
- Λυκόποδας : Ἀριστοφάνης Λυσιστράτη· τοὺς πρὸς Ἴππῖαν ἀγωνισαμένους ἐπὶ Λειψυδρίωι,² ὡς γενναίους· ἔλαβον· γὰρ τοὺς δορυφόρους τῶν τυράννων διὰ
- 20 τὸ κατειλεῖσθαι δέρμασι τοὺς πόδας, καὶ λυκόποδας εἶναι· ἢ διὰ τὸ λύκον ἔχειν ἐπίσημον ἐπὶ ταῖς ἀσπίσιν ἀπὸ Διονυσίου πρώτου.
- Λύκου δεκάς : ἦρας πρὸς τοῖς Ἀθήνησι δικαστηρίοις τῶν θηρίων μορφὰς ἔχων· πρὸς ὃ οἱ θωροδοκοῦντες
- 25 κατὰ δέκα συνεστρέφοντο.
- Λύκου δεκάς : παροιμιῶδες· ἐπεὶ Λύκος ὁ ἦρας Ἰδρυτο

¹ λυκίωι² ψυλιδρίωι

* Ἰnc. πάσαι f. 59. c. 1.

³ ἔλεγον

παρὰ τοῖς δικαστηρίοις· ἔνθα προσήδρευον οἱ συκοφάνται· ἀφώριστο δὲ αὐτῷ τριώβολον* τῆς ἡμέρας.

Λυκοῦργος : εἷς τῶν δέκα ῥητόρων· οὗ πάππος Λυκοῦργος ἐνομοθέτησεν.

Λυκοφιλίας : ὑπόπτως· ὑπούλως· οὕτω Μένανδρος.

Λυκόφως : τὸ περὶ τὴν αὐγὴν φῶς.

Λυλα : ἄρωμά τι παιδίων ἐν Εὐβοίαι, γινόμενον ἐκ γιγάρτων καὶ σύκων κεκομμένων.

10 Λύλλος :¹ ποιητὴς ἐπὶ μωρίαὶ κωμωδούμενος.

Λυμαίνεσθαι : καθαίρεσθαι ἢ ἀγνεύειν.

Λυμαίνων : φθείρων· βλάπτων.

Λύματα : καθάρματα· αἱ τῆς γαστρὸς εἰς ἀφεδρῶνας ἐκκρίσεις.

15 Λύμη : βλάβη· φθορά· ὕβρις.

Λύξ : οὐχὶ λυγμὸς καλεῖται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν.

Λυπηρότεροι σταλαγμοῦ : διὰ τὴν ἐν ταῖς συνεχῶς καταδικάζεσθαι δυσχερείαν λέγεται.

Λυόμενος : ἀντὶ τοῦ λυτρούμενος καὶ ἀπολύων· οὕτως

20 Πλάτων.

Λυπερόν : λυπηρόν.

Λυσάμενον : λυτρωσάμενον.

Λυσανδρεία : πανήγυρις ἤγετο ἐν Σάμῳ.

Λυσανίας : λύων τὰς ἀνίας· οὕτως Ἀριστοφάνης.

25 Λύσανδρος : ναύαρχος Λακεδαιμονίων.

† Λύσεται : ἀνήσεται.

* Inc. ὀβολον f. 59. c. 2.

¹ Accent. om.

† Inc. f. 59. c. 3.

Λύσιμα ἐνέχυρα : τὰ λυτρώσιμα.

Λύση : ἀντὶ τοῦ λυσάτω· Νόμων θ' παραλαβῶν ὁ κεκτημένος παρὰ τοῦ πληγέντος δεδεμένον αὐτὸν μὴ λύση, πρὶν ἂν ὁ δοῦλος πείσῃ τὸν πληγέντα.

5 Λύσιοι θεοί : οἱ καθάρσιοι· λυτικοὶ κακῶν.

Λυσίμαχος : οὗ μὲν Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν ἀτελειῶν μνημονεύει, Ἀριστείδου ἦν υἱὸς τοῦ δικαίου· οὗ δὲ Λυκοῦργος, μελοποιὸς ἦν εὐτελής.

Λυσιτελὲς καὶ λυσιτελεῖν : ἡ πρώτη συλλαβὴ μακρά·

10 ἡ μὲν γε λυσιτέλεια βάρβαρον.

Λυσιτελές : τὸ λῦον εἰς ἅ' δαπανώμεθα.

Λύσιοι τελεταί : αἱ Διονύσου· Βοιωτοὶ γὰρ ἀλόντες ὑπὸ Θρακῶν καὶ φυγόντες εἰς Τροφωνίου,² κατ' ὄναρ ἐκείνου Δίονυσον ἔσεσθαι βοηθὸν φήσαντος, μεθύ-

15 ουσιν ἐπιθέμενοι τοῖς Θραξίν ἔλυσαν ἀλλήλους· καὶ Διονύσου Λυσίου ἱερὸν ἰδρύσαντο, ὡς Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός· ὡς Ἀριστοφάνης δὲ, διὰ τὸ λυτρώσασθαι Θηβαίους παρὰ Ναξίων Ἄμπελον.

Λυσιτελές : ὠφέλιμον ἢ συμφέρον.

20 * Λύματα : ἐνέχυρα· οἶον λύσιμα καὶ λυτρώσιμα.

Λυσόμενος : λυτρωσόμενος.

Λύτρα : μισθός· ἢ τὰ παρεχόμενα ὑπὲρ ἐλευθερίας· ἐπὶ τὸ λυτρώσασθαι βάρβαρον δουλείας.

Λύχνα : οὐδετέρως Ἡρόδοτος.

25 Λυχνίς :³ σκληρὸς καὶ διαυγής· Πάριος λίθος.

Λυχνίον : ἡ λυχνία· λυχνία λεκτέον, οὐχὶ λυχνίαν.

¹ τὰ ² -είου * Inc. f. 59. c. 4.

³ Ita Porsonus sine accentu. Λυχνες (sic) G.

Λύχνον ἐν μεσημβρία ἄπτεις: ἐπὶ τῶν ἐν καιρῷ
ἀνεπιτηδείῳ¹ τί ποιοῦντων.

Λυχνούχος: φανός· λαμπτήρ.

Λυχνοκαυταίαι: οὐχὶ λυχνοκαΐται.

5 Λυχνούχον:² τὸν κεράτινον φανόν, ἀπὸ τοῦ λύχνου
ἐν αὐτῷ περιέχεσθαι· φανός δὲ ἢ ἐκ ξύλων λαμ-
πάς· Φιλιππίδης· ἐγένοντο δὲ καὶ ἐκ τῶν καθαρῶν
καὶ διαφανῶν δερμάτων λαμπτήρες· καὶ κεραμεοῖ³
διατετρημένοι, ὥστε διαφαίνειν· οὕτως Ἀριστο-

10 φάνης.

Λυχνοκωσα: λυχνοκαυτοῦσα· οὕτω Τηλεκλειδῆς.

Λύων: καὶ ἐκτείνοντες καὶ συστέλλοντες λέγουσιν
ὡς λίαν.

Λωβᾶται: βλάπτει· λυμαίνεται· ὑβρίζει.

15 Λώβη: βλάβη· ὕβρις.

Λωβητήρα: ὑβριστήν.

Λώϊον: βέλτιον.

Λωῖστος: βέλτιστος.

* Λώπην: ἱμάτιον· περίβλημα.

20 Λωποδύτης: ἱματίων κλέπτης.

Λωλω: σῦκον μετὰ γιγάρτων κεκομμένων ἐμφερὲς
παλασίοις.

Λῶπος: ἱμάτιον.

Λωτος: βοτάνη εὐώδης· ἣν ἔνιοι μυρόλωτον καλοῦσιν.

25 Λωφᾶν: τὸ ἡρεμεῖν καὶ τὸ ἐνδεδωκέναι· καὶ ἀνα-
παύεσθαι δηλοῖ· οὐ τὸ πεπαῦσθαι καὶ παντελῶς.

Λωφήσομεν: ἀντὶ τοῦ παύσομεν· κυρίως δὲ εἴρηται

¹ ἀνεπιτήδειον

² Λυχνοχον

³ κεραμέοι

* Inc. f. 60. c. 1.

λωφῆσαι τὸ τὸ βάρος ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἀποθέσθαι·
λόφος γὰρ ὁ τράχηλος.

Λωφήσαντος : ἀναπαυσαμένου· ἡσυχάσαντος.

Λώφησις : παῦσις· πτώσις.

5 Τέλος σὺν Θεῷ τοῦ λ̄ στοιχείου.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ μ̄.

Μα : ἀντὶ τοῦ οὐ μα· τοῦτο¹ Ὁμηρος ὡς συλλαβῆς
τάξιν ἔχον τίθησι· ποτὲ μέντοι ἀντὶ τοῦ μᾱ τωῖ²
ναὶ χρῆται· ὡς, Ναί μα τόδε σκῆπτρον· ὅτε ὄμνυ-
10 σιν· ὅτε δὲ ἀπόμνυσι τίς, συζεύγνυσι τὸ τῆς ἀπο-
φάσεως· οἷον, Οὐ μα γὰρ Ἀπόλλωνα³ καὶ ἐν Ὀδυσ-
σεΐαι· Οὐ μα Ζῆν⁴ Ἀγέλαε· ἡμεῖς δὲ τὸ μᾱ ὡς
μέρος λόγου ἀπομύντες παραλαμβάνομεν, μὰ⁵ τὸν
Δία λέγοντες* ἔστι δὲ καὶ ἐπίρρημα ἐπευκτικόν.

15 Μάγαδις : ψαλτικὸν ὄργανον· οὕτω Σοφοκλῆς.

Μαγγανεύειν : μίσγειν καὶ κυκᾶν καὶ ἀρτύειν.

Μαγγανεία : ἣν ἡμεῖς μαγείαν· μάλιστα δὲ ἡ τῶν
ἀγύρτων οὕτω λέγεται.

Μάγαρον : οὐ μέγαρον, εἰς ὃ τὰ μυστικὰ ἱερὰ κατα-
20 τίθενται· οὕτως Μένανδρος.

Μάγας :⁵ σάνις τετράγωνος ὑπόκυφος, δεχομένη ἐφ'
ἑαυτῆς τὰς τῆς κιθάρας νευράς.

¹ Novus articulus, Μα : τοῦτο

² τὸ ναὶ—ναὶ μα (sic)

³ ἀπόλλων

⁴ ζῆν

⁵ Accent. om. bis.

* Inc. γοντες, f. 60. c. 2.

Μάγγανον : παράδοξόν τι λέγεται δὲ καὶ ἡ γοητεία
μαγανεία.

Μαγανευτής : ὁ μιγνὺς παντοδαπὰ πρὸς φενακισ-
μόν.

5 *Μάγιδες* :¹ μάζαι· καὶ τὰ τῆι Ἑκάτη συντελούμενα
δεῖπνα· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Μαγίστερ : διδάσκαλε.

Μαγίς : μάχαιρα· καὶ μάγειρος, ὁ τὰς μάζας μερί-
ζων.

10 *Μάγνον* : Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ· τὸν μέγαν· τὸν ἀπο-
μάσσοντα καὶ καθαίροντα.

Μάγους : τοὺς μαγανεύοντας· καὶ μαγείαν οἱ τρα-
γικοὶ λέγουσιν.

Μαγύδαρις :² φυτὸν σιλφίου μανώτερον καὶ ἥττον

15 *δριμύ*· ἔνιοι τὸν τοῦ σιλφίου καυλόν.

Μα Δία : οὐκ ἐπὶ τοῦ μὰ τὸν Δία ἔλεγον, ὡς οἶονταί
τινες* ἐχρῶντο δὲ αὐτῷ ἀντὶ μα Δία ὥσπερ καὶ
τὸ νη Δία ἐπὶ τὸ ναί· ὅθεν καὶ τὸ ναὶ Δία λέγουσι
καὶ νά.³

20 *Μαδαγένειον* : τὸν μαδαρὰ ἔχοντα γένεια.

Μάζα : ἄρτος· φύραμα.

Μάζαν : τὴν τροφήν ἐνίοτε ἔλεγον.

Μάζης ὄνιον : ἄρτου πρᾶσις.

Μαζονομία :⁴ οἱ μεγάλοι καὶ κοῖλοι πινες.

25 *Μαζουρωθ* : τὰ συστήματα τῶν ἀστέρων, ἃ ἐν τῆι

¹ Accent. om.

² Accent. omittit. ρις manus recens.

* Inc. f. 60. c. 3. ³ Sic, quasi nil deesset.

⁴ Accent. ab alio, ut puto.

συνηθεία ζωΐδια καλοῦνται· Ἐβραϊστὶ δέ τινες λέγε-
σθαι τὴν λέξιν· σημαίνειν δὲ καὶ τὸν ἀστρῶον κύνα.

Μαθηματικόν: ἀντὶ τοῦ φιλομαθῆ· ἐν Τιμαίῳ· τὸν
δη θη¹ μαθηματικὸν ἢ τινὰ ἀλλή σφοδραν μελετῆν
5 διάνοιαν κατεργαζόμενον· καὶ τὴν τοῦ σώματος
ἀποδοτέον κίνησιν γυμνασῖαι προσομιλοῦντα.

Μάθος: ζήτησις.

Μάθος: λέγουσι τὴν μάθησιν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Μαΐαν: ὡς ἡμεῖς τὴν ὀμφαλήτομον· ἢ δὲ ὀμφαλή-
10 τομος, Ἄττικὸν μᾶλλον ὄνομα· καὶ μαιεύεσθαι
λεκτέον, οὐχὶ μαιοῦσθαι.

Μαιευτικῆς: ἰατρικῆς.

Μαιευόμενοι: ζητοῦντες· ἐρευνῶντες.

*Μαίμακον: τὸ χαλεπὸν καὶ δύσμαχον· τραγικὴ ἢ
15 λέξις.

Μαιμακτηρίων: καὶ οὗτος μὲν Ἀθήνησι ἐ· ὠνομάσθη
δὲ ἀπὸ τῆς μαιμάξεως τῆς περὶ τὴν ἄμπελον·
μαιμάξαντες γὰρ, ὃ ἐστὶν ὀρμήσαντες, ἐτρύγησαν
ἄμπελον καὶ οἶνον ἐποίησαν.

20 Μαιμάσσει: σφύζει· προθυμεῖ· κυματοῦται· πηδᾶ·
καχλάζει· κλονεῖται.

Μαιμακτηρίων: ὃ ἐ μὲν παρὰ Ἀθήνησιν· ὠνομάσθη
δὲ ἀπὸ Διὸς μαιμάκτου· μαιμάκτης δὲ ἐστὶν ὁ
ἐνθουσιώδης καὶ ταρακτικός· ἀρχὴν δὲ λαμβάνον-
25 τος τοῦ χειμῶνος, ἐν τούτῳ τῷ μηνὶ ὁ ἀήρ τα-
ράττεται καὶ μεταβολὴν ἴσχει.

Μαιμόωσα: ἐνθουσιῶσα.

¹ Sic, cum corruptelae nota / in marg.

* Inc. f. 60, c. 4. Accentus ab alio.

Μαινάδας : μαινομένας· ζητούσας βακχεύειν· παρα-
φόρους.

Μαινάς : βάκχη.

Μαινόμενον : μανιοποιόν.

5 *Μαινόμενος οἶνος* : μανιοποιός.

Μαινόλης : μανικός.

Μαίνω : ἐνθουσιωδῶς κινουῦμαι.

Μαιωθήσονται : λοχευθήσονται· γεννηθήσονται· θερα-
πευθήσονται.

10 *Μάκαιραν* : μακαρίαν.

Μακαρίτας : τοὺς τεθνηκότας· οὕτως Μένανδρος.

Μακκοῦν : παραφρονεῖν· κοῦν γὰρ καὶ κοεῖν τὸ νοεῖν,
τὸ φρονεῖν.¹

* *Μακαρίτας* : τοὺς τεθνεῶτας εὐφήμως· ὡς μακα-
15 *ρίων ὄντων τῶν τελευτησάντων*, ὅτι οὐκέτι αισθά-
νονται τινός· Δωριέων τινὲς αὐτοὺς Ζαμερίτας
καλοῦσιν· οἶον τῆς μείζονος μερίδος ἤδη κεκοινωνη-
κότας· τὸ γὰρ ζᾶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου τίθεται, ὡς
ζάπλουτος.

20 *Μακάρων νῆσος* : ἡ ἀκρόπολις τῶν ἐν Βοιωτίαι Θηβῶν
τὸ παλαιόν, ὡς Ἀρμένδας.²

Μάκελλα : δίκηλλα.

Μακρὰ γραμμή : ἡ καταδικάζουσα· ὁ δ' ἀπολύων,
βραχεῖαν ἐσημειοῦτο.

25 *Μακρὰν οὐσίαν* : λέγουσι τὴν πολλὴν Ἀττικοί.

¹ κοῦν γὰρ καὶ κονεῖν τὸ φ. primo : κονεῖν in κοεῖν τὸ νοεῖν
vertit manus antiqua.

* Inc. f. 61. c. 1.

² Sine spiritu.

Μακρὰν τίμησιν : τοῖς δικάζουσι πινάκιον ἐδίδοτο, ἐν ᾧ ἔγραφον μακρὰν γραμμὴν, ὅτε τινα καταλαμβάνοιεν ἐν τῷ τιμήματι· βραχεῖαν δὲ, ὅτ' ἂν ἀπολύοιεν καὶ μὴ καταδικάζοιεν.

5 Μακρὰν : εἰς τόπον καὶ ἐν τόπῳ· μακρόθεν δὲ τὸ ἐκ τόπου· λέγουσι δὲ καὶ τὸ μακρὰν ἐκ τόπου πολλάκις.

Μακραίωνας : μακροβίους.

Μακρὰ χαίρειν : οἰμώζειν· στενάζειν.

10 Μακρὸν ποιῶ : ἀντὶ τοῦ μηκύνω· οὕτω Φιλιππίδης.

Μακροκεφάλους : ἔθνος ἐστὶν οὕτω* καλούμενον· Παλαίφατος δὲ φησὶν ἐν ζ' τῶν Τρωϊκῶν ἐν τῇ Διβύῃ ὑπεράνω Κόλχων οἰκεῖν τοὺς μακροκεφάλους.

15 Μακροπόνηρος : (ὁ εἰς μακρὸν ἐκτείνων τὴν πονηρίαν καὶ μνησικακῶν.)¹

Μάκτρα : λίθινον ἢ κεραμεῦν σκεῦος· ἔστι δὲ καὶ ξύλινον· ἐν ᾧ τὰς μάζας ἀναδέουσιν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

20 Μάκτραν καὶ καρδοπὸν :² διχῶς λέγουσιν.

Μάλα εἰκότως : πάνυ δικαίως.

Μαλακίζεται : ἐν ταῖς νόσοις φασὶν Ἀττικοὶ τὰς γυναῖκας μαλακίζεσθαι· τοὺς δὲ ἄνδρας ἀσθενεῖν.

Μαλακία : νόσος.

25 Μαλακόν : ἀπαλόν· ἢ καὶ ὁ ἀσελγής.

Μαλακὸς καὶ μαλθακός : ἐκατέρως· Θουκυδίδης δὲ ἄνευ τοῦ ἕ· καὶ μαλακίζεσθαι, οὐχὶ μαλθακίζεσθαι.

* Inc. f. 61. c. 2.

¹ ὁ εἰς &c. a recenti manu.

² καρδωπὸν

Μαλαν : ἀντὶ τοῦ οὐ καλά.¹

Μαλάχιον :² κόσμος χρυσοῦς γυναικεῖος· οὕτως Ἄριστοφάνης.

Μαλάχη : οὐ μολόχη· παρ' οὐδενὶ γὰρ κεῖται· εἴρηται
5 δὲ διὰ τὴν μαλακότητα.

Μαλερόν : μαραντικόν.

Μαλερόν : λαμπρόν· σπουδαῖον· ἰσχυρόν· ὀξύ· ἀσθενές·
ξηρόν· δριμύ· τὸ δὲ μαλερόν πῦρ, τὸ ὀξύ ἢ μαραντικόν·
καὶ σφοδρόν· καὶ μαλεράς φρένας· τὰς
10 ἀσθενεῖς καὶ ξηράς.

* Μάλευρον : τὸ ἄλευρον Ἀχαιοῦ.

Μαλθακόν : εὐλυτον· [μαλθακόν.]

Μαλθακόν : ἀντὶ τοῦ ἀγαθόν· οὕτως Ἄριστοφάνης.

Μαλθάξαι : ἀγαθῦναι· καταπραῦναι.

15 Μάλθη : ὁ μεμαγμένος κηρός.

Μαλκιην : ὑπὸ κρούου κατεσκληκέναι καὶ δυσκίνητος εἶναι.

Μαλκίειν :³ τὸ νεναρκεκέναι τὰς χεῖρας ὑπὸ κρούου.

Μαλκίομεν :⁴ Δημοσθένης θ' Φιλιππικῶν φησίν.

20 Μάλιστα : ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς⁵ ὁ Θουκυδίδης λαμβάνει.

Μᾶλλον μᾶλλον :⁶ οὕτως λέγουσιν ἄνευ τοῦ και συνδέσμου· οὕτω Μένανδρος.

Μᾶλλον μᾶλλον : ἀντὶ τοῦ ἀεὶ⁷ καὶ μᾶλλον· Ἄλεξις

¹ Nescio an Porsonus, οὐκαλά junctim. Lege Μᾶλλά ;
οὐκ ἀλλά, et vide Ind. ad Porsoni Aristoph. v. μάλα..

² Accent. om.

* Inc. f. 61. c. 3.

³ Μαλκίειν

⁴ Accent. om.

⁵ ἀκριβοῦς

⁶ Μᾶλλον semel.

⁷ δεῖ

Ἄτθίδι· Πῶς ἐπινεφεῖ τὸ πρῶτον ὁ Ζεὺς ἠσυχῆ·
Ἐπειτα μᾶλλον μᾶλλον Ἄναξίλας Ὠραις Ἀλεξ-
ις Πεζονίκη.

Μᾶλλον Φρύξ : ἡ παροιμία· ἐνθένδε οἱ ἑπτὰ σοφοὶ
5 ἐρωτώμενοι ὑπὸ Κροίσου τίς τῶν σοφῶν εὐδαιμο-
νέστατος, οἱ μὲν ἀπεκρίνοντο, τὰ ἄγρια ζῶια· ὑπὲρ
γὰρ τῆς αὐτονομίας ἀποθνήσκει· οἱ δὲ πελαργοὶ
δίχα νόμου τῆι φύσει τὸ δίκαιον ἔχουσιν· Σόλων δὲ
οὐδένα πρὸ τῆς τελευταίας ἡμέρας παρεστῶς
10 δὲ ὁ λογοποιὸς Φρύξ τὸ γένος, τοσοῦτον,* εἶπεν,
ὑπερέχεις¹ * * * *

Μαμμάκυθος : μωρὸς καὶ τηθαλλαδοῦς.²

Μαμμᾶν :² Ἀργεῖοι τὸ ἐσθίειν· οὕτω Καλλίας.

Μάμμην : τὴν μητέρα καλοῦσι καὶ μαμμίαν· καὶ τὸν
15 πατέρα πάππαν καὶ παππίαν.

Μαμμίαν : Ἀττικοὶ τὴν μητέρα, ἀπὸ τοῦ τὰ παιδία
μαμμᾶν τὸ φαγεῖν λέγειν.

Μαμωνᾶς : χρυσός· γήϊνος πλοῦτος.

Μανά : ἀραιά· καὶ μανότης· ἀραιότης· οὕτω
20 Πλάτων.

Μαναα : θυσία· σπονδή.

Μανδαλωτόν : εἶδος φιλήματος· ὡς γιγγλιματόν καὶ
δραπετόν καὶ ἕτερα.

Μανδαλωτόν : μήποτε κλειστόν· μάνδαλος γὰρ ὁ θύραν
25 κλείων.

Μάνδρα : ἵππων σηκοί.³

* Inc. σοῦτον f. 61. c. 4.

¹ Puncta, quasi nil deesset.

² Accent. om. bis.

³ ἵπκωσηκοί m. pr.

Μανδραγόρας : ὑπνωτικὸς καρπός.

Μανδύας : εἶδος ἱματίου, ὅπερ καλεῖται λαυρίκιον.

Μανδύη : τήβεννα.¹

Μάνην :² τὴν *μανίαν* λέγουσι δὲ καὶ *μάναν*.² Ἀρι-
5 στοφάνης.

Μάνης : ποτηρίου εἶδος.

Μάνης : βόλος³ φαῦλος· καὶ ἀγγεῖον εἰς ὃ τὰς λάτα-
γας ἠφίεσαν.

Μανόν : ἀραιόν· ἢ χαῦνον· ἢ ἀνωφερές ὡς φλόξ· καὶ
10 ὁ μαινόμενος ὁ μὴ ἰσχυρὸς ταῖς φρεσί· καὶ ἡ
μάννα* ἀπὸ τοῦ τετρίφθαι ὠνόμασται.

Μανθάνειν : καὶ τὸ παραλαμβάνειν τί μᾶθημα καὶ
τὸ συνιέναι.

Μανῶμαι : ἀντὶ τοῦ μανήσομαι λέγουσιν.

15 *Μάραγμα* : μᾶστιξ.

Μάραγμα : μᾶστιγος γένος· οἶον ταυρεία⁴ τίς.

Μαράθω καὶ *λεύκη* : ταῦτα φυτὰ μυστικά ἐστι· καὶ
ἡ μὲν μάραθος ἀγωγός ἐστιν ὄφειων· καὶ ἐπ' αὐτῆς
τὸ γῆρας ἀποδύονται· ἡ δὲ λεύκη ὅτι Ἡρακλῆς ἀν-

20 ελθὼν ἐστέψατο τούτῳ.

Μαράθῳ :⁵ δῆμος Αἰαντίδος.

Μαραθῶνιον ποίημα : Αἰσχύλος· εὐδοκίμησε γὰρ ἐν
τωῖ *Μαραθῶνι* σὺν τῷ ἀδελφῷ *Κυναιγεύρωι*.

Μαντινέων διοικισμός :⁶ εἰς πέντε κώμας τὴν *Μαντι-*
25 νέων διώικησαν πόλιν οἱ *Λακεδαιμόνιοι*· καὶ ἐκλήθη
τοῦτο *Μαντινέων διοικισμός*.

¹ τηβερνα

² Bis accent. om.

³ Μανης βωλος : φ.

* Inc. να f. 62. c. 1.

⁴ ταυρία

⁵ Accent. om.

⁶ Μαντιναίων ter, διοικισμός bis.

Μαντινοσύνων : μαντειῶν.¹

Μαργίτης : Αἰσχίνης ἐν τωῖ κατὰ Κτησιφῶντος
ἐπωνυμίαν Ἀλεξάνδρῳ Μαργίτην ἔθετο· ἐκάλουν
δὲ τοὺς ἀνοήτους οὕτως.

5 Μαργίτης : ἐπὶ μωρίαὶ κωμωδούμενος· ὃν φασὶν
ἀριθμῆσαι μὲν μὴ πλείω τῶν πέντε δυνηθῆναι·
νόμφην δὲ ἀγόμενον² μὴ ἄψασθαι αὐτῆς* ἀλλὰ
φοβεῖσθαι λέγοντα μὴ τῇ μητρὶ αὐτὸν διαβάλλῃ·
ἀγνοεῖν δὲ νεανίαν ἤδη γεγενημένον καὶ πυνθάνεσθαι

10 τῆς μητρὸς εἶ γε ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς ἐτέχθη.

Μαργαίνει : μαίνεται.

Μάργος : μαινόμενος.

Μαργῶσαν χέρα :³ μαινομένην χεῖρα.

Μαρμαίρει : λάμπει· καταυγάζει.

15 Μαρμαρέην : λαμπράν.

Μαρμαρυγή : ἄστραψις· λαμπηδών.

Μαρεινη⁴ ἢ μεμαρασμένη ὕλη· καὶ τοὺς ἀνθρακευτὰς
Σοφοκλῆς.

Μαρίλη : ὁ χνοῦς τῶν ἀνθράκων· καὶ ἡ ἀπ' αὐτῶν

20 ἀσβόλη.

Μαριανδυνὸν θρηνητήν :⁵ οὕτως Αἰσχύλος.

Μάρσιππος : σάκκος· θυλάκιον· σακέλλιον.

Μάσθλης : δέρμα· καὶ ὑπόδημά τι Ἰακώτερον.

Μαρμάριον : τῆς Εὐβοίας ὄρμος· καὶ ἱερὸν Ἀπόλ-

25 λωνος· οὕτω Μένανδρος.

¹ Bis accent. om.

² ἀγομένων

* Inc. f. 62. c. 2.

³ χεῖρα

⁴ Μαρινη (ε statim)

⁵ Μαριανδυνον : θ.

- Μαρτύρωνται : ὅτ' ἂν ἀντὶ τοῦ μαρτυρίαὶ ἐπάγονται
ἢ παρέχωνται· Πολιτείας β'· τὸν Ὅμηρον μαρτύ-
ρωνται.
- Μάρτυς : ὁ μάρτυρ· καὶ τὸν μάρτυν καὶ τὸν μάρτυρα·
5 Μένανδρος.
- *Μαρώνεια : τόπος ἐστὶ τῆς Ἀττικῆς· οὗ Δημοσθέ-
νης ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ μνημο-
νεύει· ἔστι δὲ καὶ πόλις ἐν Θράκῃ· ἣν φησὶν εἶναι
τὴν ὑφ' Ὁμήρου Ἰσμαρον καλουμένην.
- 10 Μασσαλία : Ἰσοκράτης φησὶν ἐν Ἀρχιδάμωι, ὡς
Φωκαεῖς, φυγόντες τὴν τοῦ μεγάλου βασιλέως δεσ-
ποτείαν, εἰς Μασσαλίαν ἀπώικησαν· μαρτυρεῖ δὲ
ταῦ λόγῳ καὶ Ἀριστοτέλης.
- Μάσμα : μάστευμα· ζήτημα· οὕτω Κρατῖνος.
- 15 Μάσσει : φυρᾶ· ζυμοῖ.
Μασταρύζει :¹ τρέμει· ἀγωνιᾷ.
Μάστακα : μάσημα· τροφήν.
Μάστακας : τὰς ἀκρίδας· Σοφοκλῆς.
Μαστιγίας : δοῦλος ὁ δι' ἀμάρτημα μαστιζόμενος.
- 20 Μαστηρύζειν : τὸ κακῶς μασᾶσθαι· Κυρηναῖοι.
Μαστῆρες : οἱ τὰ φυγαδευτικὰ χρήματα εἰσπράτ-
τοντες· οἷον εἰ ζητηταὶ τῶν φυγαδευτικῶν χρημά-
των· τῶν ἀειφυγίαὶ φυγαδευθέντων· ἐκλήθησαν
δὲ μαστῆρες ἀπὸ τῶν κυνηγῶν τῶν ἐν τοῖς μαστοῖς
25 τῶν ὀρῶν ζητούντων τὰ θηρία.
Μαστίξω : ἀντὶ τοῦ κνίσω.
Μαστιγώσιμος : μαστίγων ἄξιος.

* Inc. f. 62. c. 3.

¹ Μασταβύζει

* *Μαστροπός*: μαβλιστής· πορνοβασκός.

Μαστρολεῖον:¹ τόπος ἔνθα οἱ μαστροποὶ διέτριβον.

Μάστηρα: ἐν ἡ' Φιλιππικῶν Δημοσθένης· τῶν μὲν ἐν Θράκῃ κακῶν· τί² γὰρ ἄλλο τις εἶποι Δρόγγι-
 5 λον καὶ Καβύλῃν καὶ Μάστειρα· μήποτε δὲ γραπ-
 τέον ἀντὶ τοῦ Μάστειραν, Βάστειραν, ἢ Πίστει-
 ραν, ἢ Ἐπιμαστόν· ταύτας δὲ τὰς πόλεις εὐρίσ-
 κομεν παρὰ Ἀναξιμένει ἐν ζ' τῶν περὶ Φίλιππον·
 τὴν δὲ Μάστειραν οὐδαμοῦ.

10 *Μάττεσθαι*: μαλακεύεσθαι.

Ματτύης: σκευασία τίς περιφορημάτων χρήσιμος εἰς ποτόν· καὶ κῶμον πλείω· Φιλήμων.³

Ματρολεῖον:⁴ τόπος ἐν ᾧ γράες μαστροποὶ διατρίβου-
 σιν ἐταίρας ἔχουσαι καὶ δέχονται τοὺς βουλομένους·
 15 ἐκάλουν δὲ αὐτὰς καὶ μαστρασ εὐφήμως.

Μασχάλην αἶρεις: ἀντὶ τοῦ⁵ καθωμισθήσῃ· οἱ γὰρ μεθύοντες ἤρον τὰς μασχάλας καταμακῶμενοι· καὶ οἱ μνηστῆρες Χεῖρας ἀνίσχοντες γέλω ἔκθανον.

Μασχαλίσματα: Ἀριστοφάνης παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν
 20 Ἡλέκτραι κεῖσθαι τὴν λέξιν ἔθος σημαίνουσιν· οἱ γὰρ φονεύσαντες ἐξ ἐπιβουλῆς τινὰς ὑπὲρ τοῦ μῆνιν ἐκκλίνειν ἀκρωτηριάσαντες μόρια† τούτου καὶ ὀρμάσαντες ἐξεκρήμνασαν τοῦ τραχήλου διὰ τῶν μασχαλῶν διείραντες· καὶ μασχαλίσματα
 25 προσηγόρευσαν· σημαίνει δὲ ἡ λέξις τὰ τοῖς μηροῖς

* Inc. f. 62. c. 4.

² τίς

⁴ λ bis.

† Inc. f. 68. c. 1.

Phot.

¹ λ bis.

³ φιλήμων

⁵ τοῦ om.

ἐπιτιθέμενα ἀπὸ τῶν ὤμων κρέα ἐν ταῖς τῶν θεῶν
θυσίαις.

Μαστῆρες:¹ ἀρχὴ τις ἀποδεδειγμένη ἐπὶ τῷ ζητεῖν
τὰ κοινὰ τοῦ δήμου· ὡς οἱ ζητηταὶ καὶ οἱ ἐν Πελ-

5 λήνηι μαστροί.

Ματαῖσαι: μαται²

Μάτην: ματαίως.

Μάτην: ἄλλως· Ἰωνες.

Ματηρεύειν: μαστεύειν· ζητεῖν.

10 Ματιολοιχός: ὁ περὶ τὰ μικρὰ πανοῦργος καὶ λίχνος·
μάτιον γὰρ ὡς βέλτιον τῷ τόνῳ μικρόν.

Μὰ τῷ θεῷ: γυναικεῖος ὄρκος· δυϊκῶς δὲ ὀμνύουσι
τὴν κόρην καὶ τὴν Δήμητραν³ ἀνδράσι δὲ οὐ πρέπει
τοῦτον ὀμνύναι.

15 Μαυρόν: τὸ ἀμαυρόν καὶ ἀσθενές.

Μαυρός: μωρός.

Μαχασαί: κρατήσειν λέγουσι.

Μαχαιρίδες: αἱ κουρικαὶ μαχαῖραι· οὕτως Εὐπολις.

Μαχλάδας: πόρνας.

20 Μαχλός: ἀσελγής· ἄσωτος.

Μαχλοσύνη: κατωφερία· γυναικομανία.

Μαχλῶντες: πορνεύοντες.

Μαύσωλος: ἄρχων Καρῶν· φησὶ δὲ αὐτὸν Θεόπομ-
πος* μηδενὸς ἀπέχεσθαι πράγματος χρημάτων

25 ἕνεκα.

Μαχάτας: ὄνομα κύριον.

¹ Μαστειρες ·

³ δημήτραν

² sic.

* Inc. f. 63. c. 2.

- Μάψ : ματαίως.¹
 Μαψίδιον : μάταιον· δαψιλές· χαλεπόν· πολύ· δει-
 νόν· ἐκούσιον.
 Μεγάβυζος : στρατηγός βασιλέως, ἀναπεμφθείς εἰς
 5 Αἴγυπτον, ὑφ' οὗ ἐνικήθησαν Ἀθηναῖοι.
 Μεγάθυμος : μεγαλόψυχος.
 Μεγάλην θεόν : Ἀριστοφάνης ἐν Λημνίαις· ἴσως Τελ-
 βαιναι· Θραίκιος² γάρ.
 Μεγαίρων : φθονῶν.
 10 Μεγάλλιον μύρον :³ ἀπὸ τοῦ εὐρομένου τὴν κατα-
 σκευὴν αὐτοῦ Μεγάλλου Σικελιώτου· λέγει⁴ δὲ καὶ
 Θεόφραστος εἰς τὸ περὶ ὀσμῶν τὴν κατασκευὴν
 τοῦ Μεγαλλίου.
 Μεγαλήτωρ : μεγαλόψυχος.
 15 Μεγαλόνοια : ἡ περιφάνεια· μεγαλοφυΐα.
 Μεγαλοπρεπής : μεγαλοφανής.
 Μεγαλόφρων : μεγαλόψυχος.
 Μεγαλώνυμον : μεγαλόδοξον· περίφημον· ὀνομαστόν.
 Μεγάμυκος : μεγαλομύκητος· ἡ ὄνος.
 20 Μεγάνορος πλούτου : ἰσχυροῦ· δυνατοῦ· ἀνδρίαν ἐμ-
 ποιῶντος· ἐπεὶ μεγάλα δύναται ὁ χρυσός· νεῦρα
 γὰρ πολέμου λέγεται εἶναι.
 Μεγαρέων δάκρυα : ἐπεὶ πλεῖστα* ἐν τῇ Μεγαρίδι
 σκόρδα φύεται,⁵ εἰς παροιμίαν ἦλθεν ἐπὶ τῶν προσ-
 25 ποιητῶς δακρυόντων.

¹ μάταιος² θραικιος an θρωικιος n. l.³ Μεγαλοῖον : μ. et μεγάλου—μεγαλοίου. ⁴ λέγεται

* Inc. στα f. 63. c. 3.

⁵ σκόρδα φυτεύεται (σ statim) et in marg. ab eodem, ut videtur, Γ' φύεται. (i.e. γὰρ, errore pro Γ' i. e. γράφεται.)

Μεγαρίζοντες : λιμώσσοντες· ἢ μεγάλα λέγοντες.

Μεγαρικάϊ Σφίγγες : αἱ πόρται οὕτως εἴρηνται· ἴσως
δὲ ἐντεῦθεν καὶ σφίγκται οἱ μαλακοὶ ὠνομάσθησαν·
ἢ καὶ ἀπὸ *Μαίας* οὕτως λεγομένης ἐν *Μεγάροις*.

5 *Μέγαρον* : ὑπερωϊὸν οἶκημα.

Μέδεσθαι : φροντίζειν.

Μέδιμνον : μέτρον χοινίκων μή.

Μέδων : βασιλεύων.

Μεθαρμοζόμενος : μετερχόμενος.

10 *Μεθεῖναι* : ἀφεῖναι· ἀμελήσαι.

Μεθήκειν καὶ *μετιέναι* καὶ *μετελθεῖν* : τὸ ἐπὶ τινα
ἐλθεῖν.

Μεθῆκεν καὶ *ἐμέθηκεν* : λέγουσιν ἑκατέρως· μᾶλλον
δὲ *μεθῆκεν*· τό γ' οὖν ἐμέθηκεν Ἰακὸν καὶ παλαιόν.

15 *Μεθεῖς* : ἐῶν· ἀφίων.¹

Μεθείω : ἀφῶ· ἐάσω.

Μέθεξις : μετοχή· κοινωνία.

Μεθέσθαι : καταλιπεῖν.

Μεθημοσύνη : ἀμέλεια· ῥαθυμία.

20 *Μεθήμων* : ἀμελής.

Μεθέορτοι ἡμέραι : ἄς τινες ἐπίβδας· αἱ² ταῖς ἐορ-
ταῖς ἐπαγόμεναι· καὶ ἄνθρωπος μεθέορτος, ὁ κατό-
πιν ἐορτῆς ἦκων.

Μεθήσειν : ἀμελήσειν.

25 **Μεθίει* : ἀμελεῖ· ἀφεῖ.

Μεθιεμένους : ἐῶντας· προδίδοντας.

¹ ἀφίων

² αἱς τινες ἐπι * δασαι (*unius lit. spatium.)

* Inc. f. 63. c. 4.

- Μεθίετο : προίετο· ἠφίετο.
 Μεθοδεΐας : τέχνας ἢ δόλους.
 Μεθοδεύει : μετέρχεται· τεχνάζεται· ἀπαταῖ.
 Μεθώνη : Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς λέγει ἂν τὴν
 5 ἐν Θράκη, ἣν πολιορκῶν Φίλιππος ἐξεκόπη τὸν
 δεξιὸν ὀφθαλμόν· τέσσαρας δὲ εἶναι φησὶ Μεθώνας
 Δημήτριος ὁ Μάγνης.
 Μεθόριον : τὸ μεταξὺ τῶν ὄρων.¹
 Μεθορμιζόμενος : μετερχόμενος.
 10 Μέθυ : οἶνος.
 Μεθόδιον : τὸ μετὰ τὴν ὁδόν.
 Μεθώδιον : τὸ μετὰ τὴν ὠδήν.
 Μεθύμιον : τὸ μετὰ τὸν ὕμνον· ἢ ἡ μετὰ μέθης ὠδή.
 Μειαγωγῆσαι : θῦσαι· μεῖον γάρ ἐστι τὸ ἱερὸν τὸ
 15 θυόμενον, ἐπεὶ δ' ἂν εἰς τοὺς φράτορας τοὺς παῖδας
 εἰσάγωσιν.
 Μειλίγμασιν : ἀπαιτήμασιν.
 Μειλικτηρίοις : προσηνέσιν· ἠδέσιν· πραέσιν.
 Μειλίξασθαι : πραῦναι.
 20 Μειλίχιος : πρᾶος· χρηστός.
 Μεῖον καὶ μειαγωγός : Ἰσαῖος ἐν τωῖ πρὸς Στρατο-
 κλέα φησὶ παρέστη μεῖον· θῦμα δὲ ἐστὶν ὃ τοῖς
 φράτορσι παρεῖχον οἱ τοὺς παῖδας εἰσάγοντες εἰς
 τούτους· ὅθεν τὰ μὲν ἱερεῖα μεῖον προσηγορεύθη.
 25 * Μειαγωγός : ὁ εἰσάγων· Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ
 θεῶν· οἱ φράτορες, ἵνα μείζονος μερίδος,² ἐπεφώ-

¹ ὄρων

* Inc. f. 64. c. 1.

² Ἄ Porsonus, inserturus scil. vocem. μείζονας vel μείζους, νέμονται μερίδας Harpocration et Suidas.

νον ἐστῶτες· ἰστάνειν δεῖ¹· μείον γάρ ἐστιν· μει-
αγωγῆσαι δέ ἐστι τὸ ἐπιδούναι τοῖς φράτορσι τὸ
μείον.

Μηρεύεται : σωρεύεται· εἰλεῖται· καὶ μηρευόμενον·
5 καὶ μήρευμα· καὶ μηρεύω, τὸ εἰλῶ καὶ σωρεύω.²

Μεισητία : πρὸς ὅτι οὖν ἄχαρις ἀπληστία.

Μελανίππιον : Μελανίππου³ τοῦ Θησέως ἡρώον ἐστιν.

Μελανωπος : οὗτος κηδεστῆς ἦν Διοφάντου τοῦ
ρήτορος.

10 Μείον : ἔλαττον· μικρότερον.

Μείον : τὸ ὑπὲρ τῶν ἐγγραφομένων παιδῶν εἰς τοὺς
φράτορας θυόμενον ἱερεῖον· οὐ μείζον ἀποδεδει-
γμένου⁴ τινὸς σταθμοῦ· ὡς ἐπεφθέγγοντο οἱ φρά-
τορες, εἰ καὶ μείζον εἶη, ὅτι μείον· καὶ μειαγωγός,

15 ὁ τοῦτο παρέχων.

Μειονεκτεῖν : τὸ ἥττον φέρειν· ἐλαττοῦν.

Μειονεκτούμενοι : ἐλαττούμενοι.

Μειρακιεύεσθαι : * * * * *

Μέλαθρα : οἶκον.

20 Μελαιίνη : βαθεῖα.

Μελάνυδρος : βαθεῖα· κυρίως δὲ καθαρὰ ὕδατος.

Μελεαγρίδες : ὄρνεα ἅπερ ἐνέμοντο ἐν τῇ ἀκροπόλει·
λέγουσι δὲ οἱ μὲν τὰς ἀδελφὰς τοῦ Μελεάγρου
μεταβάλλειν εἰς τὰς Μελεαγρίδας ὄρνιθας·* οἱ δὲ

¹ κτανεῖν δεῖος

² Hæc in summa pagina, a manu antiqua. Præfixum λ'

³ μέλαν ἵππον

⁴ -νον

⁵ Semiversûs spatium.

* Inc. f. 64. c. 2.

- τὰς συνήθεις Ἰοκαλλίδος τῆς ἐν Λέρνῃ παρθένου,
ἣν τιμῶσι δαιμονίως.
- Μελάγχρωσ καὶ μελάγχρης : ἀμφότερα Ἀττικά·
μᾶλλον δὲ διὰ τοῦ ἦ· Κρατῖνος.
- 5 Μελαναίων : τοῦ πλοίου τὸ πεπιττωμένον· τὸ ἕναλον·
Ἀριστοφάνης.
- Μελαμπύγους : ἀνδρείους.
- Μέλασμα : τὸ βάμμα τῆς κεφαλῆς· Ἀπολλόδωρος.
- Μελεδήματα : μεριμνήματα.
- 10 Μελεδωνοί : ἐπίτροποι· Φροντισταί· προεστηκότες.
- Μελαμπύγου τύχης : μελάμπυγοι ἐγένοντο πέρπεροι
Λίμνης υἱοί· ἀκολασταιόντων αὐτῶν πολλὰ, ἡ
μήτηρ ἔλεγε φυλάσσεσθαι, μήποτε ἐμπέσωσιν εἰς
δασύπρωκτον· ἐμπεσόντες οὖν εἰς Ἡρακλέα, ἀνα-
- 15 ῥόρων ἐδεήθησαν· εἶτα ὁρῶν αὐτοὺς γελῶντας καὶ
κατακύπτοντας, ἐπυνθάνετο τὴν αἰτίαν· οἱ δὲ
ἔλεγον, ὅτι λόγιον ἦν τὸ τῆς μητρὸς, ἐμπεσεῖσθαι
ἡμᾶς εἰς δασύπρωκτον· καὶ γελάσαντα τὸν Ἡρα-
κλέα ἀφεῖναι αὐτοὺς τῶν δεσμῶν.
- 20 Μέλεος : ἄθλιος· μάταιος· ταλαίπωρος· δυστυχής.
- Μέλημα : φρόντισμα.
- Μελίαι : βέλη.
- Μελινεως : ἀμπέλου εἶδος.
- * Μελίνη : Δημοσθένης ἐν Φιλιππικῶϊ ὄσπριόν ἐστιν·
- 25 ὅπερ καὶ ἀρσενικῶς λέγεται· Σοφοκλῆς μὲν γὰρ
καὶ Ἡρόδοτος καὶ Ξενοφῶν θηλυκῶς εἶπον· μελίνη·
Ξενοφῶν δὲ ὁ αὐτὸς ἐν Ἀναβάσει καὶ μέλιον καὶ

μελίνους εἶπεν· ἔνιοι δὲ εἶδος τι κέγχρου νομίζουσι τὴν μελίην,¹ ὅπερ τινὰς καλεῖν ἔλυμον· Θεόφραστος δὲ ἐν ἐβδόμῳ περὶ φυτῶν ὡς διαφέροντα ταῦτα ἀναγράφει· κέγχρον ἢ μελίην ἢ ἔλυμον.

5 *Μελίνη* : εἶδος ὄσπριου· λέγεται δὲ ἢ λέξις καὶ ἄρρηκῶς καὶ θηλυκῶς.

Μελιτέα κάπρον :² Ἀριστοφάνης ἐν Γήραι λέγει ἀντὶ τοῦ Εὐκράτης, ἐπεὶ δασύς ἐστιν· καὶ γὰρ ἄρκτον³ αὐτὸν ἔλεγον· ἢ ὅτι μυλῶνα εἶχεν ἐν οἷς ἐτρέφοντο

10 σῦς.

Μελιτέων οἶκος : ἐν τῷ δήμῳ παμμεγέθης ἦν οἶκος· εἰς ὃν οἱ τραγωδοὶ φοιτῶντες ἐμελέτων.

Μελίτη : δῆμος Κεκροπίδος.

Μελίτη : Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος· δῆμος δὲ **15** ἐστὶ τῆς Κεκροπίδος· ὀνομασθεῖς ἀπὸ Μελίτης, κατὰ μὲν Ἡσίοδον, θυγατρὸς Μύρμηκος· κατὰ δὲ Μουσαῖον, Δίου τοῦ Ἀπόλλωνος.

Μελίπνους : ἡδύπνους.

Μελιτίδης : εἷς καὶ οὗτος τῶν* εὐηθῶν· ὡς ὁ Μαρ- **20** γίτης· ὃς οὐκ ἤδει πλέον τῶν πέντε ἀριθμεῖν· τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ Κόροιβος καὶ ὁ Ἀμφιστείδης.

Μελιττοπτηχεῖν :⁴ τὸ κρούοντας ψόφον ποιεῖν, ἵνα μὴ αἱ μέλισσαι πρόσπτωνται.

Μελιτοῦττα :⁵ μάζα διὰ μέλιτος.

25 *Μελλήδρυον* : ἢ τῆς δρυὸς μήτρα.

¹ Βίβλ.

² Μελιτέας : κ.

³ ἄριστον

* Inc. f. 64. c. 4.

⁴ Μελιτοποιχεῖν — πρόσπτωνται.

⁵ Μελιττοῦττα

- Μελίφρων : ἡδύς· γλυκαίνων τὰς φρένας.
 Μέλω : ἐν ἐπιμελείαι εἰμί.
 Μέλλει : ἔοικεν.
 Μελλήσας : ὑπερβέμενος· βραδύνας· καὶ ἐπὶ τοῦ
 5 σπουδάσας.
 Μέλλησις : ὑπέρθεσις.
 Μελληταί : ὑπερθετικοί.
 Μελλήσω : σπουδάσω· φροντίσω.
 Μελλόντων : ἐπιμελείσθωσαν.
 10 Μέλπηθρα : παίγνια· σπαράγματα.
 Μέλποντες : αἰδόντες· ἀνιμνοῦντες.
 Μεμάχεται : οὐχὶ μεμάχεσται¹ καὶ μεμαχημένος,
 ὁ μεμαχεσμένος.
 Μεμελημένος : πεπονημένος.
 15 Μέμηλεν : μέλει.²
 Μεμηλώς : ἐπιμελούμενος.
 Μέμηθεν : μαίνεται.
 Μεμισθαρηκίως :³ ὁ μισθῶϊ καμών.
 Μεμοιραμένων : λαχόντων κληρωσαμένων.
 20 Μεμοίραται : μετέχει· εἴληφεν.
 Μέμονα : προθυμοῦμαι.
 *Μέμορται : μεμοίραται.
 Μεμύηται : πεπεύραται.
 Μεμυκότα : κρύψαντα· καμμύσαντα· ἢ κεκολλη-
 25 μένα.
 Μέμφειραν : τὴν μέμψιν· Τηλεκλειδῆς.
 Μεμφθῆ : τὸ μέμψηται· Θουκυδίδης.

¹ μάχεσθαι² μέλλει³ -ικως

* Inc. f. 65. c. 1.

Phot.

- Μεμφωλή: ἀντὶ τοῦ μέμφις.
- Μέμφιδος: Ἀττικοὶ τὰ πολλὰ Ἱωνες δὲ καθ' ὑφαί-
 ρεσιν τοῦ δ̄ Μέμφιος· μήτιος¹ σύρτιος· Αἰσχύλος
 Πέρσαις· Ὁ, τε τῆς ἱερᾶς Μέμφιδος ἄρχων Μέγας
- 5 Ἀρσάκης.
- Μεμφιβολεῖν: μέμφεσθαι.
- Μεμφίμοιρος: φιλεγκλήμων.
- Μέμφιν καὶ μομφήν: ἄμφω λέγουσιν.
- Μεμωκημένος: καταπεφρονημένος.
- 10 Μέν γε: ἡ ἀντὶ τοῦ μέντοι λέγουσιν· ἡ ἀντὶ τοῦ μέν.
 Μένδη: ἡ ἐν Πελλήνῃ πόλις· καὶ Μενδαῖος ἄνθρωπος·
 καὶ οἶνος ὁ ἐκ ταύτης· Μένδης δὲ ὁ ἐν Αἰγύπτῳ
 νόμος· καὶ ὁ ἐντεῦθεν Μενδήσιος.
- Μενέλαος: Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· ἀδελφὸς
- 15 Φιλίππου ὁμοπάτριος.
- Μενθηριῶ: μεριμνήσω διατάξω.
- Μένος: δύναμις ὀργή.
- Μενοῦνγε: ἐκ συνδέσμων τριῶν· τὸ ἀληθές.
- Μέντοι: τὸ δὲ σὺν τῷ γε παρ' οὐδενὶ τῶν Ἑλλήνων.
- 20 Μέντοι: τὸ δὲ μέντον βάρβαρον· οἷ καὶ Χρῦσιππος
 χρῆται.
- Μερίς οὐ πνίξ: τῶν δυνατωτέρων ἀρπαζόντων τὰς
 τροφὰς τῶν ἀσθενεστέρων· καὶ* ἐπὶ τούτῳ ἐκεί-
 νων πνιγομένων ὅτι αὐτοῖς² βοηθεῖν οὐκ ἠδύναντο,
- 25 ἐπενοήθη ὁ διαμερισμός· καὶ ἕκαστος ἐκάστωι τὸ
 ἴσον λαμβάνων ἐπεφώνει· μερίς, οὐ πνίξ.

¹ Prima facie videtur esse νήστιος. Totus articulus
 inter columnas a m. antiqua.

* Inc. f. 65. c. 2.

² αὐτοῖς P. et G. primo, sed statim mut.

- Μεριδαρχίας : μεριτίας· κατὰ δεκαρχίας.
 Μερμερῶ :¹ φροντίζω ἢ χολῶ.
 Μέρμερα : μερίμνης ἄξια· χαλεπά.
 Μέρμηρα : ἢ εἰς ὕπνον καταφορά.
 5 Μερμηρίζω : μεριμνῶ.
 Μέρορες : οἱ ἄνθρωποι· παρὰ τὸ μεμερισμένην ἔχειν
 τὴν ὄπα, ἤτοι τὴν φωνήν.
 Μεσάγκυλος : μεσοπόλιος² ὠμογέρων.
 Μεσάπιον :³ ὄρος Εὐβοίας· ἀπὸ Μεσάπου τοῦ μετοι-
 10 κήσαντος εἰς Ἰταλίαν.
 Μεσαύλιον : κυρίως μὲν ἡ μέση θύρα· καλεῖται δὲ
 ἀντὶ τοῦ μεσαύλιον.
 Μεσαύχενες : οἱ ἀσκοτηδεις αὐχένες.
 Μέσσαβον : τὸ μέσον.
 15 Μεσεγγύημα : ἀργύριον παρακείμενον ἐφ' ὁμολογίας
 τῶν δόντων ἐπὶ τωῖ διαπραξάμενον λαβεῖν αὐτό.
 Μεσεγγυος : μεσίτης· ἐγγυητής· μέσος δύο μερῶν.
 Μεσεγγύονται : ἐγγυηταὶ γίνονται· ἐγγυητὰς ποι-
 οῦνται* ὡς καὶ Ἰσοκράτης ἐν τωῖ κατὰ τῶν
 20 σοφιστῶν.
 Μεσεγγύς : μεταξύ.
 Μεσεύειν : μέσῃν.
 Μεσοκοποὶ αὐλοὶ : ὑποδεέστεροι τῶν τελείων καὶ ὄντες
 μέσοι.
 25 Μεσοκρινεῖς : οἱ ἀντὶ στηριγμάτων ἐν τοῖς ἀργυρείοις⁴
 ὑποκείμενοι· ὥστε μὴ καταπίπτειν ἐπὶ τοὺς ἐργα-

¹ Om. accent.² μέσος πολιός³ π bis.

* Inc. f. 65. c. 3.

⁴ ἀργυρίοις

ζομένους τὰ μέταλλα¹ ἐκαλοῦντο δὲ μεσοκρινεῖς, ὅτι μέσοι ὄντες τῶν ἔργων, διέκρινον τοὺς ὄρους τῶν μισθουμένων.

Μεσομέρδην: ἐκ τῶν μέσων ἀντὶ τοῦ μεσοφέρδην

5 μεμενηκότα τῶν ἀρχαίων χαρακτηρήρων.

Μέσον: δικαστήριον Ἀθήνησι.

Μεσοπορῶν: μέσην ὁδεύων.

Μεστοῦται: πληροῦται.

Μετα: ὁ τοῦ Ἀρχιβίου πέντε δηλοῦν ἐν Ταῦτα δὲ²
10 καὶ μετὰ πᾶσιν ἐπι Ἐς Τεμέσην μετὰ χαλκόν ου—μετόπισθε³ νεῶς κυανοπερώριο ὑπο χαῖται δ' ἐρρώντο μετὰ πνοιῆς⁴ ἀνέμοιο εἰς—μετὰ ἔθνος ἐταίρων συν Σὺν δ' αὖ ἐγὼ μετὰ τοῖσιν πρὸς Σφαῖραν ἔπειτ' ἔρριψε⁶ μετ' ἀμφιπόλους βασιλεία.

15 Μεταβαλων: στραφεῖς.

Μετάβολοι: πραγματευταί μεταπράται.

*Μεταγειτνιῶν: μὴν Ἀθήνησι δεύτερος ὠνομάσθαι δὲ φασιν ἀπὸ τῆς μεταβάσεως τῆς εἰς τὸ ἄστυ ταύτης τῶι μηνὶ τούτῳ γενομένης ὑπὸ Θησέως.

20 Μεταγειτνιῶν: δεύτερος μὴν παρὰ Ἀθηναίοις ἐν δὲ τούτῳ Ἀπόλλωνι Μεταγειτνίῳ θύουσιν.

Μεταδόρπια: ἐπίδειπνα.

Μεταγενής: μεταγενέστερος.

¹ μέταλα

² πεν ἐδηλουν· ἐνθα δὲ G. ἐν, ἐπὶ, &c. Porsonus; codex ut hic, nisi quod ὑπο, non ὑπο.

³ εσται μεθην μετα χαλκον ου μετοπιθεν

⁴ πνοιῆς

⁵ ἐταίρων συν δ' ἀνέγνοι

⁶ -ψεν μεταμφιπόλων

* Inc. f. 65. c. 4.

- Μεταίχμιον: μεταξύ δύο φαλαγγῶν τοῦ πολέμου.
 Μετακόσμιον: τοῦ κόσμου κρείττονα.
 Μετακέρας: τὸ εὐκρατον ἢ τὸ ψυχρόν· Φιλύλλιος.
 Μέταλλα:¹ τὰ ἀργυρεῖα² ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τοῦ μεταλ-
 5 λᾶν· ἐζητεῖτο γὰρ ἡ ἀργυρεῖτις ἄμμος.
 Μεταλαγχάνειν: μετέχειν ἢ ἀφυστερεῖν· ἢ ἀποτυγ-
 χάνειν κλήρου.
 Μετὰ Λέσβιον ὠδόν:³ παρὰ Κρατίνωι παροιμία λεγο-
 μένη ἐπὶ τῶν τὰ δεύτερα φερομένων· οἱ γὰρ Λακε-
 10 δαιμόνιοι τοὺς Λεσβίους κιθαρωδοὺς πρώτους προσ-
 εκαλοῦντο· ἀκαταστατούσης γὰρ ποτε τῆς πό-
 λεως αὐτῶν, χρησμὸς ἐγένετο τὸν Λέσβιον ὠδόν⁴
 μεταπέμπεσθαι· οἱ δ' ἐξ Ἀντίσσης⁵ Τέρπανδρον ἐφ'
 αἵματι φεύγοντα⁶ μεταπεμψάμενοι* ἤκουον αὐτῶν
 15 ἐν τοῖς συσσιτίοις καὶ κατεστάλησαν.⁷
 Μεταλλεῖς:⁸ οἱ τὰ μέταλλα ἐργαζόμενοι.
 Μεταλήξαντι: παυσαμένωι.
 Μεταλλεύει: μεταφέρει.
 Μεταμαθεῖν: μεταγνῶναι.
 20 Μεταμείβων: μεταλλάσσων.
 Μεταναστεύου: φεῦγε· μετοίκει.
 Μετανάστης: μέτοικος· φυγᾶς.
 Μετάπεμπτος: προκληθεῖς.
 Μεταποιοῦμαι: φροντίζω· προνοοῦμαι.
 25 Μεταπεττεύειν: τὸ μεταβάλλεσθαι καὶ μεταβαίνειν.

¹ Μέταλα et μεταλᾶν ² ἀργύρια ³ ὠδόν

⁴ τῶν λεσβίων ὠδῶν ⁵ δὲ ξ. ⁶ -ται

* Inc. ψαμενοι f. 66. c. 1. ⁷ συνεστ. Porsonus.

⁸ Μεταλεῖς, μέταλα, et Μέταλευει

- ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πεττεούντων· οἵτινες πολλάκις μεταβάλλονται ἐν τῇ παιδιαί.
- Μεταποιεῖσθαι** : ἀντιποιεῖσθαι· Πολιτικῷ Πλάτων ἤκιστα βασιλικῆς μεταποιουμένους τέχνης· ἀντι-
 5 ποιουμένους· Θουκυδίδης ἐν τῇ λοιμικῇ καταστάσει· καὶ μάλισθ' οἱ ἀρετῆς μεταποιούμενοι· σημαίνει ἀντιποιούμενοι.
- Μεταπύργιον** : ἐν μέσῳ οἰκοδομημάτων ἐπὶ τοῦ τείχους πύργων μεταπύργιον¹ ἐλέγετο· οὕτω καὶ Θου-
 10 κυδίδης καὶ Λυσίας.
- Μετάρσιος** : μετέωρος· ὑψηλός.
- Μετασοβῶν** : ἀποδιώκων.
- Μετασπώμενος** : ἐπακολουθήσας* μεταδιώξας.
- Μεταστῆσαι** : καὶ τὸ αἰτῆσαι καὶ τὸ χρήσασθαι.
- 15 **Μεταστοιχειοῦσα** : μετασχηματίζουσα.
- Μετασχεῖν** : ἐπιλαβεῖν.
- Μετατάξασθαι** : ἀντὶ τοῦ μετελθεῖν.²
- Μεταφρένων** : μεταξὺ τῶν δύο ὤμων.
- Μεταφῦναι** : μεταπλασθῆναι.
- 20 **Μεταχειρίζειν** : ἀντὶ τοῦ μεταχειρίζεσθαι· Θουκυδίδης.
- Μεταχρωννύντες** : μετασχηματίζοντες.
- Μετειλήχει** : μετέσχευ.
- Μέτειμι** : μετέρχομαι.
- 25 **Μετελεύσομαι** : ἐπελεύσομαι.
- Μετεκβολή** : μεταβολή· καὶ ἐξάλλαξις· Κρατῖνος.
- Μετελθών** : ἐπελθών.

¹ Μετ. ut novus articulus.

* Inc. θήσας f. 66. c. 2. ² ἀντιμετ.

Μετ' ἐμέ: πρὸς ἐμέ.

Μετεμόσχευσεν: μετεφύτευσεν.

Μετοίκιον: μέτοικος μὲν ἐστὶ ὁ ἐξ ἑτέρας πόλεως μετοικῶν ἐν ἑτέραι καὶ μὴ πρὸς ὀλίγον ἐπιδημῶν
 5 ὡς ξένος· ἐδίδοντο δὲ ὑπ' αὐτῶν καθ' ἕκαστον ἔτος δραχμαὶ δώδεκα ὅπερ ἀνόμασται μετοίκιον· Ἰσαῖος δὲ ἐν τῷ κατ' Ἐλπαγόρου καὶ Δημοφάνους ὑποσημαίνει, ὅτι ὁ μὲν ἀνὴρ δώδεκα δραχμὰς ἐτέλει μετοίκιον· ἡ δὲ γυνὴ ἕξ· καὶ ὅτι τοῦ υἱοῦ τελοῦντος,
 10 ἡ μήτηρ οὐκ ἐτέλει· μὴ τελοῦντος δὲ αὐτὴ ἐτέλει· καὶ οἱ δοῦλοι δὲ* ἀφεθέντες ὑπὸ τῶν δεσποτῶν ἐτέλουν τὸ μετοίκιον· Μένανδρος φησὶ πρὸς ταῖς δώδεκα δραχμαῖς καὶ τριώβολον τούτους τελεῖν· ἴσως τῷ τελώνῃ· οἱ μέντοι τὸ μετοίκιον μὴ τιθέντες
 15 μέτοικοι, ἀπήγοντο πρὸς τοὺς πωλητὰς,¹ καὶ εἰ ἐάλοντο, ἐπιπράσκοντο· ἐνεβίβαζον δὲ καὶ εἰς τὰς ναῦς τοὺς μετοίκους· ὡς Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς δηλοῖ· ἐκάλουν δὲ οἱ κωμικοὶ σκαφέας τοὺς μετοίκους, ἐπεὶ ἐν ταῖς πομπαῖς τὰς σκάφας ἐκόμιζον οὗτοι.

Μετοιωνίσασθαι:² ἀντὶ τοῦ μεταθέσθαι τὸν φαῦλον οἰωνόν.

Μετοίκων λειτουργίαι: αἱ σκαφηφορίαι· εἰσὶ δὲ μέτοικοι ξένοι· οἱ Ἀθήνησιν οἰκοῦντες, διδόντες³ τὸ
 25 μετοίκιον δραχμῶν δώδεκα.

Μετεωρολέσχαι: περὶ οὐρανοῦ φλυαροῦντες.

Μετεωροπολῶν: τὰ οὐράνια σκοπῶν.

* Inc. f. 66. c. 3.

¹ πολίτας

² -νήσασθαι

³ διδόντες

Μετῆ : ἐξῆ.

Μετῆλθε τὴν ἄλοχον : ἀντὶ τοῦ προσωμίλησεν αὐτῇ.¹

Μετ' ἵχνια : κατὰ ἵχνη πορεύεσθαι.

Μετοιχῆσονται : μεταπορεύονται· μετέλθωσιν.

5 *Μετοίχεσθαι : μετελθεῖν· μεταβαίνειν.

Μετοκλάζειν : μετακαθίζειν.

Μετόν : ἐξόν.

Μετόπισθεν : ἐν ὑστέρωι· μετὰ ταῦτα.

Μετουσία : κοινωνία.

10 Μετοχετεύειν : μετακομίζειν.

Μετρεῖσθαι : δανείζεσθαι.

Μετρήσαντες : διελθόντες.

Μετρήσαι : ἐπὶ τοῦ ἀριθμῆσαι· Ἀλκαῖος.

Μετώχετο : ἐπορεύετο.

15 Μετρίως ὠργασμένος :² ἀντὶ τοῦ μεμαλαγμένος ἢ
δεδευμένος.

Μετρίως : τὸ συμμετρως· Θουκυδίδης.

Μετριάζει : ταπεινοφρονεῖ.

Μέτριοι : εὐγνώμονες.

20 Μετριοπαθεῖν : ἐκ μέρους τὰ πάθη καταδέχεσθαι·
συγγινώσκειν.

Μέτριος : ὁ μεμετρημένην ἔχων οὐσίαν· ἢ τὸ ἦθος
ἐπιεικῆς.

Μέτρον : ἐν Τιμαίωι τὸ ὅσον μέτρον ὅσοις τὴν συμ-
μετρίαν τῆς μίξεως.

25 Μετρονόμοι : ἄρχοντες ἦσαν δέκα τὸν ἀριθμὸν, ὧν

¹ αὐτήν

* Inc. f. 66. c. 4.

² Μετρίως : ὠργασμένως, tum -μένως bis.

πέντε μὲν ἐν ἄστει· πέντε δὲ ἐν Πειραιεῖ· καὶ εἶχον τὴν ἐπιμέλειαν ὅπως δίκαια ἦ τὰ μέτρα τῶν πωλούντων.

Μετρονόμοι : ἀρχὴ τις Ἀθήνησιν* ἢ τῶν μετρονόμων·
 5 ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν δεκαπέντε μὲν εἰς Πειραιᾶ· ἐννέα δὲ εἰς ἄστυ· εἶχον δὲ τὴν ἐπιμέλειαν ὅπως δίκαια ἦ τὰ μέτρα τῶν πωλούντων.

Μέτρωνι ὕδωρ πίνοντες, ἀμετρία δὲ μάζαν ἔδοντες :
 οὗτος ὁ στίχος εἰς παροιμίαν περίεστη ἔκ τινος
 10 χρησμοῦ· ὃν ἀνεῖλεν ὁ θεὸς Συβαρίταις· ὕβρισταὶ γὰρ ὄντες καὶ ἀμετροπόται ἀπώλοντο ὑπὸ Κροτωνιατῶν· τοῖς οὖν διαφυγοῦσιν αὐτῶν οὕτως ἐχρήσθη.

Μέχρι αἰδοῦς : ἀντὶ τοῦ μέχρι αἰδοίων.

15 Μέταυλος : ἡ ῥυπαρὰ λεγομένη αὐλή· οὗ ὄρνιθες ἦσαν.

Μήδεα : βουλευματα.

Μηδικὴ πόα : ἡ τρίφυλλος λεγομένη.

Μηδοσύνη : βουλή.

20 Μηκάδες : ἐπιθετικῶς αἱ αἴγες· ἀπὸ τοῦ ιδιώματος τῆς Φωνῆς.

Μηκύβερνα : πόλις ἐστὶν ἐν Θραίκῃ σταδίους εἴκοσι ἀπέχουσα τῆς Ὀλύμπου ἢ Μηκύβερνα.

Μήκων : ἄμμος μεταλλική.

25 Μηλαφῆσαι : ψηλαφῆσαι.

Μῆλα : πάντα τὰ τετράποδα· ὅθεν καὶ πᾶσα βύρσα μηλωτὴ καλεῖται.

* Inc. θήνησιν f. 67. c. 1.

¹ οἱ

² λ bis.

Μηλοβοτέα : γῆν εὐτραφῆ* ἀνειμένην εἰς νομὴν προβάτων.¹

Μηλόβιος : εἷς τῶν λ' τῶν παρὰ Ἀθηναίοις τυραννησάντων Ἐπερίδης ἐν τῷ κατὰ Αὐτοκλέους μέμνηται.

Μηλοβοτήρ : ὁ τῶν προβάτων ποιμὴν καὶ μηλονόμος.

Μηλόβοτος : ἡ κατασκαφεῖσα καὶ ἀνεθεῖσα τοῖς μέλαις ἤτοι τοῖς κτήνεσιν, εἰς νομὴν διὰ τὴν ἐρμίαν.

Μηλολόνη :² χρυσοκάνθαρος.

Μηλολόνη :³ τὰ χρυσίζοντα πτηνά.

Μηλοσφαγίαις : θυσίαις προβάτων.

Μήλωθρα : τὰ βεβαμμένα ἔρια καὶ τὸ βάψαι, μηλωῶσαι ἀπὸ τῆς εἰς τὴν βαφὴν τῶν ἐρίων καθέσεως.

Μήλω βάλεῖν : τὸ πτοῆσαι τινὰ καὶ εἰς ἔρωτα ὑποβαλεῖν.

Μηλωῶσαι : τὸ καθεῖναι τί εἰς βάθος καὶ τὴν φάρυγγα
20 μηλωῶσαι, τὸ διαχεῖναι τῷ δακτύλῳ Ἀριστοφάνους· τὴν φάρυγγα μηλῶν,⁴ δύο δραχμᾶς ἕξει μόνας.

Μήν : τὸν μηνίσκον.

Μηναγύρτης : ἀπὸ μηνὸς συνάγων.

Μήνη : σελήνη.

* Inc. f. 67. c. 2.

¹ προβάτοις

² Μηλολόνη (* primo i, ut videtur.)

³ Μηλολομαι (μαί ex ejusd. em.)

⁴ τὴν φάρυγγα μηλωῶσαι

- Μήνιγξ: ὕμην τοῦ ἐγκεφάλου.
 Μῆνις: ὄργη ἔμμονος.
 Μηνίς: ὑμένας· πέταλα· περιτραχήλια κόσμια.
 * Μηνίσκουσ: τοὺς ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἀνδριάντων
 5 τιθεμένους, ἵνα τὰ ὄρνεα μὴ προσίζηται.
 Μηνίω: ὀργίζομαι.
 Μηνοειδής: σεληνοειδής.
 Μῆ νόμισον: ἀντὶ τοῦ μὴ νομίσης· οὕτω Θουκυδίδης.¹
 Μηνύεσθαι: μηνυτρίζεσθαι.
 10 Μηνύτην: τὴν γυναῖκα· Κρατῖνος.
 Μηνονία: ἡ Λυδία ὑπὸ Ἰώνων.
 Μῆ οὔσα δίκη: οἱ ἐπὶ δισαιτητοῦ ἐρήμην λαχόντες·
 καὶ λέγοντες ἀδίκως καταδεδιητῆσθαι· ἀντελάγ-
 χανον τῷ ἐλόντι αὐτήν² οὐ μόνον δὲ οἱ φεύγοντες,
 15 ἀλλὰ καὶ οἱ διώκοντες· ἐντὸς δὲ ἡμερῶν δέκα ἐξῆμ³
 λαχεῖν τὴν μὴ οὔσαν δίκην· μετὰ δὲ ταύτας οὐκ-
 ἔτι.
 Μῆ παιδὶ μάχαιραν: ἐπὶ τῶν εἰκῆ ἐγχειριζόντων·
 καὶ Εὐπολις Δήμοις· Μῆ παιδὶ τὰ κοινά.
 20 Μήρυθος: σπάρτος ἦτοι σχοινίον· δεσμός· βρόχος.
 Μήρυμα: σπείραμα· κάταγμα· νῆμα.
 Μηρυομένη: ἔλκουσα· ἐκτεινομένη.
 Μήστωρ: βουλευτικός· ἔμπειρος.
 Μήτι: μηδαμῶς.

* Inc. f. 67. c. 3.

¹ Sic G. Θαγενίδης Suidas. Θουγενίδης e Piersoni ad Maerin p. 334. emendatione Porsonus ad Hec. 1166. Vide et ad Arist. Thesm. 877.

² αὐτόν

³ δεκαεξ ἦν

Μήτι γε : πόσω γε μάλλον.

Μητιοχεῖον :¹ δικαστήριον.

Μητίοχος : ἀρχιτέκτων καὶ ῥήτωρ* τῶν οὐ τὰ βέλ-
τιστα συμβουλευόντων.

5 Μῆτις : βουλή· γνώμη· σύνεσις.

Μητίσομαι : βουλεύσομαι· ἐρήσομαι.

Μητραγύρτης : ἐλθὼν τίς εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐμύει τὰς
γυναῖκας τῆς μητρὶ τῶν θεῶν, ὡς ἐκεῖνοι φασίν· οἱ
δὲ Ἀθηναῖοι ἀπέκτειναν αὐτόν· ἐμβάλλοντες εἰς

10 βάραθρον ἐπὶ κεφαλὴν· λοιμοῦ δὲ γενομένου, ἔλα-
βον χρησμὸν² ἰλάσασθαι τὸν πεφονευμένον· καὶ
διὰ τοῦτο ἀκοδόμησαν βουλευτήριον· ἐν ᾧ ἀνεῖλον
τὸν μητραγύρτην· καὶ περιφράττοντες αὐτὸν καθ-
ιέρωσαν τῆς μητρὶ τῶν θεῶν· ἀναστήσαντες καὶ
15 ἀνδριάντα τοῦ μητραγύρτου· ἐχρῶντο δὲ τῷ μη-
τρῶϊ ἀρχαίῳ καὶ νομοφυλακίῳ, καταχώσαντες
καὶ τὸ βάραθρον.

Μητραλοίας : ἡ τὴν μητέρα τύπτων.

Μητρίδα : τὴν πατρίδα· καὶ Πλάτων καὶ Φερεκρά-
20 τῆς.

Μητροπάτωρ : κατὰ μητέρα πάππος.

Μητρυῖον :³ Θεόπομπος· τὸν πατρυῖον.⁴

Μητρωῖον : τὸ ἱερόν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν· ἐν αἷ τῶν
γράμματα δημόσια καὶ οἱ νόμοι.

25 Μητρωῶν : Λυκοῦργος ἐν τῷ† κατὰ Ἀριστογεί-

¹ Μητιοχεῖον : (sic) δ. μητ. una serie.

* Inc. f. 67. c. 4.

³ Accent. om.

† Inc. f. 68. c. 1.

² χρόνον

⁴ πατρωῖον

- τονος· τοὺς νόμους ἔθεντο ἀναγράψαι ἐν τῷ μη-
τρώωι.
- Μὴ φέρειν: ἀντὶ τοῦ μὴ λαμβάνειν· καὶ μισθοφο-
ρεῖν οἱ λαμβάνοντες.
- 5 Μηχανη: βουλή.
- Μηχανικόν: Ξενοφῶν τὸν πανοῦργον καὶ δεινόν.
- Μηχανορράφος:¹ ἐπινοητής· κακῶν κατασκευαστής.
- Μιαινεσθαι· καὶ ἐκμιαίνεσθαι: τὸ ὄνειρώττειν· Σοφο-
κλῆς.
- 10 Μιαιφόνος: φονεύς.
- Μία λόχη: παροιμία· οὐ τρέφει μία λόχη δύο
ἐρίθაკους· ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ τινὸς κερδαίνειν σπου-
δαζόντων· ἐρίθακος δὲ ἐστὶν ὄρνεον μονῆρες καὶ μο-
νότροπον.
- 15 Μίαν μάχαιραν: τὴν ψαλίδα Ἀριστοφάνης.
- Μία χελιδῶν: παροιμιῶδες τοῦτο, ὅτι μία χελιδῶν
ἔαρ οὐ ποιεῖ· βούλεται δὲ τι εἰπεῖν· μία ἡμέρα καὶ
εἰ τὸν σοφὸν εἰς τελείωσιν ἐμβάλλειν· καὶ δυση-
μερία μία τὸν σοφὸν εἰς ἀμαθίαν· μέμνηται δὲ αὐ-
τῆς Ἀριστοτέλης ὁ φιλόσοφος ἐν Ἠθικοῖς.
- 20 Μιαρὰ ἡμέρα: ἐν τοῖς Χουσὶν Ἀνθεστηριῶνος μηνός,
ἐν ᾧ δοκοῦσιν αἱ ψυχαὶ τῶν τελευτησάντων ἀνιέ-
ναι,* ῥάμνῳ ἔωθεν ἐμασῶντο καὶ πίττηι τὰς θί-
ρας ἔχριον.
- 25 Μίασμα: βαφή.
- Μιάστωρ: ὅτ' ἂν τις αὐτὸν μὴ καθαρὸν εἰδὼς παρέρ-
χεται· ἵνα μὴ δεῖ μεμιγμένος.²

¹ -οραφος

* Inc. f. 68. c. 2.

² Quatuor voces om. P.

Μιάστορα : λυμεῶνα· φονέα.

Μιγάδες : τὸ ἐκ πολλῶν ἄθροισμα.

Μίγδα καὶ μίγδην : μεμιγμένως.

Μίδας : βόλου εἶδος· καὶ θηρίδιόν τι λεπτόν, ἐν τοῖς
5 ὀσπρίοις γινόμενον.

Μίθρου : Μίθραν νομίζουσιν εἶναι οἱ Πέρσαι τὸν ἥλιον·
καὶ τούτῳ θύουσιν πολλὰς θυσίας.

Μίκαιον : μικρότατον.

Μικρολόγος : σκνιπός· φειδωλός.

10 *Μικροῦ δεῖν* : παρὰ μικρόν.

Μικροῦ δέω : παρὰ μικρόν λείπω.

Μικρόν τοῦ ὄβολου : τίμιον¹ λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν πο-
νηρῶν· Εὐπόλις Μαρίκα· τῶν γὰρ πονηρῶν μι-
κρόν ἐστὶ² τοῦ ὄβολου.

15 *Μιλισσύμενος* :³ παρακαλῶν· πραύνων.

Μίλιχον :⁴ πρᾶον· χρηστόν.

Μιλον : ἄνθος τί.

Μιλτωρυχία : τόπος ἐν ᾧ μίλτος ὀρύσσεται· οὕτως
Ἀμειψίας.

20 *Μιμαΐκυλος* : ὁ τῆς κρανίας* καρπός· οἱ δὲ τῆς κομά-
ρου.

Μίμαρκυς : ἡ κοιλία καὶ τὰ ἔντερα μετὰ αἵματος
ἐσκευασμένα.

Μίνθα : τὸ παρ' ἐνίοις ἠδύοσμον· εἰς ὃ μεταβάλλειν

25 φασὶ⁵ τὴν Αἴδου παλλακὴν· ἀφ' ἧς καὶ τὸ περὶ τὴν

¹ Dist. ὄβολου τίμιον : λ.

² ἐπὶ

³ Μιλησόμενος

⁴ Μίλιχον (ει statim)

* Inc. f. 68. c. 3.

⁵ φησι

**Ἡλιν* ὄρος· *Ζηνοδοτος* δὲ τὴν **Ἰυγγα* ὑπ' ἐνίων
Μίνθαν λέγεσθαι, *θυγατέρα* μὲν οὖσαν *Πειθοῦς*,
Ναΐδα δὲ *νύμφην*· *Ἀριστοκλῆς* δὲ ἐν τῷ περὶ γι-
 γάντων *διαπλασθῆναι* τὸν ἐπ' αὐτῇ μῦθον, διὰ τὸ
 5 *καρπῶδες* εὐρεθὲν τῷ *καταφρονηθῆναι* τὸ φυτόν.

Μίνθη: *καλαμίνθη*· ἡδύοσμος· *βοτάνη* εὐώδης.

Μινθωθῆναι: τὸ *μολυνθῆναι*· καὶ *μινθοῦν*, τὸ ὀσφραΐ-
 νειν ἀσχημόνως.

Μινύθει: ἐλαττοῦται.

10 *Μινυνθάδιον*: ὀλιγοχρόνιον.

Μινύρεται: *κλαίει*· *θρηνεῖ*· εὐφώνως λέγει.

Μινυρίζω: *θρηναῖ* ἢ τὸ ἡρέμα ἄδω· *παρὰ* τὸ μείω·
Πλάτων ἐν γ' *Πολιτείας*· *μινυρίζων* τε καὶ *γεγα-*
νωμένος ὑπὸ τῆς ᾠδῆς.

15 *Μίξοφρον*: σύνοφρον.

Μίσασθαι: τὸ *μιτώσασθαι*· *Πλάτων*.

Μισγαγκείαν: τόπος *ποικίλος*,* εἰς ὃν τὰ *καταφερό-*
μενα *μίσγεται* ἀπὸ *πλειόνων* ὀρῶν ὕδατα.

Μισθάρνης: *μισθὸν ἀντικαταλλάττων*.

20 *Μισθάριον*: τὸν *μισθόν*· *Εὐπολις*.

Μισθαρνία: ἡ ἐπὶ *μισθῷ* *γινομένη ἐργασία*.

Μισθαρχίδης: ἐν τῇ ἀρχῇ *μισθὸν λαμβάνων*· ᾧψω-
 νιάζοντο γὰρ καὶ οἱ ἄρχοντες.

Μισθοφόρος: ἐπὶ *μισθῷ* ἐργαζόμενος.

25 *Μισθός*: τὸ ἔπαθλον.

Μιστώσασθαι: τὸ ἐπὶ *τόκῳ* *δανείσασθαι*.

Μισητή: τὴν *καταφερῆ* *μισσητήν* ἔλεγον· τὸ γὰρ

* Αἴδου P. tum ἤλιν G.

* Inc. κίλος f. 68. c. 4.

μῖσος οὐκ ἀποθέν ἐστὶ τοῦ μαινεσθαι· ὁ γὰρ μισεῖται, μεμόνωται καὶ ἀμιγές ἐστίν· οἶονεὶ μισητὴν τινα οὔσαν· ὁ καὶ βέλτιον· καὶ τὸ ἐν παροιμίας δὲ μέρος λεγόμενον· Παρὰ σφυρον παχεῖα¹ μισητὴ γυνή· κατὰ τι τοιοῦτο εἰρῆσθαι δοκεῖ· καὶ ὁ Κρατῖνος πού τοῦτο ἔφη· Μισηταὶ δὲ γυναῖκες ὀλισβοῖσι² χρήσονται· τὸν δὲ ἀπλῶς μισητὸν τὸν ἀνίκανον λέγει· μεταφορικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἀπλήστου κατὰ τὴν τροφήν³ τίθεται ἡ λέξις.

10 Μισητία· ἡ πρὸς ὅτι οὖν ἄχαρις ἀπληστία.

Μίτρα· διάδημα ἢ ζώνη.

* Μιχθῆναι ἢ μιγῆναι· ἀπαντῆσαι· συμμίξαι· ὀμιλῆσαι.

Μνᾶ· ἑκατὸν δραχμαὶ ποιοῦσι μνᾶν μίαν.

15 Μναρόν· μαλακόν· ἡδύ· ράδιον· οὕτως Κρατῖνος.

Μναῖται· μνηστεύεται.

Μνειάν· τὴν μνήμην· Σόφοκλῆς.

Μνειεῖν· κατεσθίειν.

Μνημα μὲν ὁ τάφος· μνημεῖον δὲ πᾶν μνημόσυνον·

20 οὕτω Θουκυδίδης.

Μνημήϊα· μνημόσυνα.

Μνημοσύνη· μνήμη.

Μνησικακεῖν· τὸ ὑπομιμνήσκεισθαι τῶν κακῶν.

Μνηστή·⁴ ἡ κατὰ μνηστείαν γαμηθεῖσα· ἢ ἡ ἐκ

25 παρθενίας μένουσα μνηστῆς· ὅ ἐστὶν ἀπείρανδρος.

Μνία· τὰ τῆς θαλάσσης ἐξανθήματα, ἢ βρύα.

¹ παχεῖαν

² ὀλισβωσι

³ τροπήν

* Inc. f. 69. c. 1.

⁴ Μνητή. tum μνηστης sine acc.

Μνίει : ἐσθίει.

Μνω : μνήσκω.

Μνώμενος : μνηστευόμενος· καὶ ἐμνήσατο· ἐμνηστεύσατο· *Εὐπολις*.

5 *Μνωμένη* : μνηστευομένη.

Μογερωῶν : μοχθηρωῶν.

Μογήσας : καμῶν· κακοπαθήσας.

Μογόστοκος :² περὶ τοὺς τόκους κακοπαθοῦσα· ἔνιοι δὲ μόγους ταῖς τικτούσαις ἐπιφέρουσα.

10 * *Μόγω* : κακοπαθεία.

Μόθος : μάχη· πόλεμος· τάραχος· φόνος· σπάσις· θόρυβος.

Μόθων : ὄρχημα φορτικόν³ καὶ κορδακῶδες· ἀπὸ δὲ τούτου καὶ ὁ ἀνάγωγος καὶ ὁ ἀκόλαστος ἄνθρωπος.

15 *Μοιμουᾶν καὶ μοιμύλλειν* : τὸ τὰ χεῖλη διαστρέφειν.

Μοῖρα : μερίς· καὶ τὸ καθῆκον· καὶ ἡ εἰμαρμένη.⁴

Μοῖρα : σύνταγμα ἔστι Λακωνικόν· καὶ ὄνομα λόχου· ἦν δὲ ἀνδρῶν, οἱ μὲν Φασί, Φ'· οἱ δὲ, Α'.

Μοιρηγενης : ἀγαθῆ μοῖρα γεγεννημένη.

20 *Μοισᾶν* : πληθυντικῶς τὰς Μούσας.

Μοιχάγρια : τὰ ἀντὶ τῆς μοιχείας ἀγρεύματα, ἐπὶ ταῷ ληφθῆναι μοιχὸν ἀποτινόμενα.⁵

Μοιχίδιον : τὸν ἐκ μοιχοῦ γεγεννημένον· οὕτως Ὑπερ-
ἰδης.

¹ *Μνώμενος* : ἐμνηστεύσατο· καὶ μνηστευόμενος· καὶ ἐμνήσατο·

² *Μόγος* : τόκος

* Inc. f. 69. c. 2.

³ φορικον

⁴ εἰμ. G. et mox v. Μόρσιμον.

⁵ τὸ λ. μ. ἀποτεινόμενα

Μολεῖν : ἐλθεῖν.

Μολοῦσα : παραγενομένη πορευθεῖσα.

Μολπή : ὠδή.

Μόλπης : μετὰ τοὺς λ' δέκα ἄνδρες ἦρχον ἐν τῷ

5 Πειραιεῖ ὧν εἷς ἦν ὁ Μόλπης.

Μολύβδαινα : μολυβδίδα.

Μολών : ἐλθών· ἐληλυθώς.

Μομβρώ : ἡ μορμῶ¹ καὶ τὸ φόβητρον.

Μοναυλίαν : τὸν δίχα γάμου βίον.

10 * Μονίπποις : τοῖς ἐπὶ ἐνὸς ἵππου ἀγωνιζομένοις
δρόμον.

Μονιός : ἄγριος ὄς.

Μονοείμονα : μονοχίτωνα.

Μονόζωνοι : ἔφοδοι· βάρβαροι· ἢ ἀπελάται· μάχιμοι.

15 Μονόλοπα : μονόφυλλα· μονόδερμα.

Μονοπέρας : τοὺς μὴ ἀθρούς, ἀλλὰ μόνον ληστάς·
οὕτω Μένανδρος.

Μυχόπεδον : γῆς βάθος· Αἴθης· καὶ μυχόνους, ὁ κρυ-
ψίνους· καὶ μυχορήμων, ὁ βαθύγλωστος καὶ δεινὰ

20 λέγων.

Μονωιδεῖν : θρηνεῖν.

Μονονουχί : σχεδόν· ἐγγύς.

Μονοστόλῳι : μίαν στολὴν ἔχοντι.

Μονότροπος : μόνος τραφεῖς· ἄγαμος² ἀγύναιος.

25 Μονουχία : ὁ μόνος βίος· χωρὶς γάμου.

Μονωιδία : ἡ ἀπὸ σκηνηῆς ὠιδὴ ἐν τοῖς δράμασι· καὶ
μονωιδεῖν, τὸ θρηνεῖν· ἐπιεικῶς γὰρ πᾶσαι αἱ ἀπὸ
σκηνηῆς ὠίδαὶ ἐν τῇ τραγωιδίᾳ θρηνοὶ εἰσὶ.

¹ Μομβρω : ἡ μορμῶ

* Inc. f. 69. c. 3.

² ἀγαθός

Μονωιδία : λέγεται ὅτ' ἂν εἷς μόνος λέγῃ τὴν αἰδὴν
καὶ οὐχ ὁμοῦ ὁ χορός.

Μορίαι ἐλαῖαι : ἱεραὶ τῆς Ἀθηναῖς ἐξ ὧν τὸ ἔλαιον
ἔπαθλον ἐδίδοτο τοῖς νικῶσι τὰ Παναθήναια· ἦσαν
5 δὲ πρῶται ἰβ' τὸν ἀριθμὸν· αἱ μεταφυτευθεῖσαι ἐκ
τῆς ἀκροπόλεως εἰς Ἀκαδημίαν· ἦτοι ἀπὸ τοῦ μύρου
καὶ τοῦ φόνου τοῦ Ἀλιρροθίου ὀνομασθεῖσαι οὕτως·
ἢ ὅτι ἐνέμοντο καὶ ἐμερίζοντο τὸ ἔλαιον τὸ ἐξ
αὐτῶν Ἀθηναῖοι ἅπαντες.

10 **Μορμολύκεια** : τὰ τῶν τραγωιδῶν προσωπεῖα.

* **Μοιροδοκῆσαι** : ἀντὶ τοῦ μέρους μεταλαβεῖν· Ἀν-
τιφῶν ἐν τῇ πρὸς τὴν Καλλίου ἐνδειξιν ἀπο-
λογίαι.

Μορμολύττεται : φοβεῖ.

15 **Μορμоруζει** : ἐκφοβεῖ παρὰ τὴν μορμῶ.

Μορμоруζει : καταράττει·¹ ἡχεῖ ὡς ἐπὶ ὑδάτων.

Μορμυρίων : ποταμὸς ρεύματα ἔχων.

Μορμῶ : ὃν ἡμεῖς μορμόφοβος.

Μόρον : τὸ συκάμινον· Αἰσχύλος.

20 **Μόρος** : ὀδύνη· πόνος·² θάνατος.

Μόρσιμον : εἰμαρμένον· μεμοιραμένον.

Μορυχαία :³ οἰκία τίς ἀπὸ Μορύχου· ἐν ἧ καὶ
Ἄρτεμις.

Μορφή : εἶδος· ἰδέα· πρόσοψις.

Μορφόν : εἶδος ἀετοῦ.

* Inc. f. 69. c. 4.

¹ καταταράττει ms. (κ ÷ ταράττει)

² ος evanida

³ Μορυχεῖα statim mut. in -εῖα (non αῖα)

- Μόρφωσιν* : σχηματισμόν· εικόνα.
Μόσσουνες : ἐπάλξεις· πύργοι.
Μοσχεύηται : τρέφηται· κυρίως γὰρ μοσχεία, ἢ τῶν
λεπτῶν λαχάνων φυτεία.
5 *Μοσχεύματα* : ἀπαλὰ φυτὰ δένδρων καὶ λαχάνων.
Μοσχεύων : μεταφυτεύων.
Μοσχεῖα : ἀπαλὰ φυτά.
Μόσχον : ἀπαλόν.
Μοτοῖ : τιτρώσκει· τaráσσει.
10 *Μοτοφαγία* :¹ θυσία τις ἐν Σαλαμῖνι τῆς Κύπρου
ἐπιτελουμένη.
Μοτώσει : ἰάσεται δι' ὀθονίων.
Μουνυχία : τόπος τοῦ Πειραιῶς· ἀπὸ Μουνυχίας
'Αθηνᾶς· ἣτις ἐπωνομάσθη ἀπὸ Μουνύχου τοῦ Παν-
15 τακλέους.
Μουνυχία καὶ Ζειά : λιμένες ἕτεροι Πειραιῶς.
Μουνυχία : Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφᾶντος·
τόπος παραθαλάσσιος ἐν τῇ Ἀττικῇ· Ἑλλάνικος
δὲ ἐν β' Ἀθθίδος ὠνομάσθαι φησὶν ἀπὸ Μουνύχου
20 τινὸς βασιλέως τοῦ Παντακλέους.
Μουνυχιών : ὁ δέκατος μὴν παρὰ Ἀθηναίοις· ἐν δὲ
τούτῳ Ἀρτέμιδι ἔθουον Μουνυχίαι.
Μουνυχιών : καὶ οὗτος μὴν Ἀθήνησι δέκατος· ὠνο-
μάσθη* δὲ ἀπὸ τῆς ἐν Μουνυχίαι Ἀρτέμιδος· ἡρᾶος
25 τινὸς καθιερώσαντος αὐτήν· ἐπὶ τῷ τοῦ Πειραιῶς
ἀκρωτηρίῳ ἐν τῷ μηνὶ τούτῳ· δεῖ εἰδέναι ὅτι
μετροῦσιν Ἀθηναῖοι τοὺς μῆνας τοῦτον τὸν τρόπον·

¹ Μονοφαγία, sed v statim mut. in τ.

* Inc. μασθη f. 70. c. 1.

νουμηνία· εἶτα δευτέρα ἰσταμένου· καὶ τρίτη καὶ
 τετάρτη· καὶ οὕτως μέχρι τῆς ἐνάτης· εἶτα δεκάτη·
 ἐνδεκάτη· δωδεκάτη· καὶ λοιπὸν τετάρτη ἐπὶ δέκα·
 ἕως εἰκάδος· ἔπειτα εἰκάς· καὶ εἰκάς δευτέρα· καὶ
 5 λοιπὸν καθ' ὑφαίρεσιν ἐνάτη φθίνοντος· ὀγδοή φθί-
 νοντος· ἐβδόμη φθίνοντος· ἕως δευτέρας¹ φθίνοντος·
 ἧτις ἔστι παρ' ἡμῖν εἰκάς ἐνάτη· τὴν δὲ τριακάδα
 ἔνην² καὶ νέαν ἐκάλουν· ἐπειδὴ τὸ μὲν ἔχει παρωι-
 χημένον, ὅπερ ἔνον ἐστίν·³ τὸ δὲ τοῦ ἐνεστῶτος,
 10 ὅπερ νέον ἐστίν.

Μουσαῖος· Λυσίας πρὸς τὴν Μιξιδήμου γραφήν· εἰ⁴
 γνήσιος· καὶ δύο παῖδας αὐτῷ ἀκολουθούς εἶναι·
 ὧν οὗτος τὸν μὲν Μουσαῖον καλεῖ, τὸν δὲ Ἡσίοδον·
 ὅτι ὁ μὲν ὁ κρινόμενος ἐπετήδευε τοὺς οἰκέτας τοῦτο
 15 καλεῖν, ὀήλον· περὶ δὲ Μουσαίου, οἱ μὲν ἐκ Θράκης
 εἰρήκασι τὸν ἄνδρα εἶναι· οἱ δὲ αὐτόχθονα ἐξ
 Ἐλευσῖνος.

Μουσικά· τερπνὰ τὰ δι' αὐλῶν καὶ κινύρας καὶ τὰ
 ὅμοια.

20 *Μουσικὴν*· καὶ τὴν μαντείαν οἱ παλαιοὶ καὶ τὴν
 ποιητικὴν· λέγεται* δὲ καὶ τὸ εὐπαίδευτον καὶ ἐπι-
 δέξιον μουσικόν· καὶ τὸ ἐμμελές.

Μοχθεῖ· κακοπαθεῖ.

Μοχθηρός· ἐπίπυτος ἢ πονηρός· ἢ κακός· καὶ μοχ-
 25 θηρία ἐπὶ τῆς κακίας τέτακται· οὕτω⁵ Δείναρχος·

¹ δευτέρα

² ἐν ἡι m. pr. ni fallor.

³ ὅπερ ἔνεστιν

⁴ εἰ om.

* λέγει Porsonus. Inc. δὲ f. 70. c. 2.

⁵ οὐ

Ἀντιφῶν δὲ ὁ παλαιότατος τῶν ῥητόρων τῷ μὲν
μοχθηρῷ ἐχρήσατο οὐκ ἐπὶ τοῦ κακοῦ ἀνδρὸς καὶ
εἰσαγομένου εἰς δικαστήριον ἵνα κατηγορηθῆ, ἀλλ'
ἐπὶ πατρὸς δίκην λαχόντος ὑπὲρ ἀπεσφαγμένου
5 παιδὸς τὸν μοχθηρὸν ἔταξεν· καὶ φησὶν οὗτος ἐν
προοιμίῳ καὶ ἐπιλόγοις· καγὰ μὲν ὁ μοχθηρὸς, ὄν-
τινα ἐχρῆν τεθνηκέαι, ζῶ τοῖς ἐχθροῖς καταγέ-
λως.¹

Μυᾶτε: σκαρδαμύττετε.²

10 Μύαγρος: ὁ μυοθήρας.

Μύγης: γέροντος ἀδυναμία.

Μύγματα: καταξέσματα.

Μυδαλέον: δρύϊνον· παρὰ Ἀρχιλόχῳ διάβροχον· λέ-
γει δὲ τὸ ἐπίδακρυ καὶ κάθυγρον αἷμα· τὸ ἐννότερον·

15 ῥυπαρόν.

Μυδαλέον: βεβρεγμένον.

Μυδαλέας: διαβρόχους.

Μυδιᾶν: νοτιᾶν· δίγυρον εἶναι καὶ σήπεσθαι.

Μύδρος: σίδηρος πεπυρωμένος.

20 Μυδῶντες: βρεχθέντες·³ διυγραμμένοι· σαπέντες.

Μυελόεντα: τροφὴν ἔχοντα.

Μύζει: θηλάζει· λείχει.

Μύζοντες: ἐκπιέζοντες.

* Μύησις: μαθησία· κατήχησις· ἐπιστήμη.

25 Μυθήσας: εἰπίων.

Μῦθος: λόγος ψευδῆς εἰκονίζων τὴν ἀλήθειαν.

¹ κατάγελως

³ βρεχόντες (sic)

² Μυῖται: σκαρδαμύττεται

* Inc. f. 70. c. 3.

Μῦθος ἐσώθη : ἐπίρρημά ἐστι λεγόμενον ἐπ' ἐσχάτω τοῖς λεγομένοις μύθοις τοῖς παιδίοις.

Μυῖα χαλκῆ : καὶ μυῖνδα· παιδιᾶς εἶδος, ἣν οἱ παίζοντες ἀποτετακότες τὰς χεῖρας ἐπιμύουσιν, ἕως
5 ἂν ἐπιλάβωνται τινός.

Μῦα : καὶ γράφεται καὶ λέγεται ἄνευ τοῦ ἰ· καὶ δισυλλάβως παρὰ τῶν Ἀττικῶν.

Μύκης : τὸ παρὰ τὴν μύξαν τοῦ λύχνου διεγειρόμενον.

Μυκτηθμός : ἡ τῶν βοῶν φωνή.

10 *Μυκόνιον* : τὸν γλίσχρον· πλεονέκται γὰρ ἐν μικροῖς οἱ *Μυκόνιοι*· ἡ δὲ διὰ τὸ λυπεῖν εἶναι τὴν *Μύκονον*.¹

Μυκτῆρας : τὰ ἐκατέρωθεν τῆς ῥινὸς τρήματα.

Μυκτηρίζει : ἐξουθενεῖ.

Μυκωμένους : βοῶντας.

15 *Μυκῶνιος γείτων* : αὕτη τάττεται κατὰ τῶν διαβεβλημένων ἐπὶ γλισχρότητι καὶ σμικροπρεπείαι· παρὰ τὴν σμικρότητα τῆς νήσου τῆς *Μύκωνος* καὶ εὐτέλειαν.

Μυλαβρίδες : σίλφαι αἱ μαλακαί· ἔλλευκοι· ἡ τρω-

20 *ξαλλίδες*² καὶ *ἀετρίδες*· *Πλάτων Λάκωσι*.

**Μύλακες* : μυλώδεις λίθοι.

Μύλη : τὸ κάτω τοῦ μύλου· τὸ γὰρ ἄνω ὄνος λέγεται :

Μυλάς : ἡ πορνή.

25 *Μύλος ἀκούει* : ἐπὶ τῶν ἀκουόντων μὲν, μὴ προσποιουμένων δὲ ἀκούειν.

Μύλωθρον : ὅπου ἄλφιστα ἀλεῖται.

¹ μύκονα

² τριξαλλίδες

* Inc. f. 70. c. 4.

Μύλωθρος : ὁ μυλωῖνα κεκτημένος καὶ ἐργαζόμενος ἑαυτῶι.

Μύξαν : αὐτὸν τὸν μυκτῆρα καλοῦσιν, οὐχὶ τὸ ὑγρὸν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

5 *Μυούμενος* : τελούμενος· μυσταγωγούμενος.

¹*Μύραιναι* : δῆμος Πανδιονίδος.

Μύραινα : καταφερής· ἀπὸ τοῦ ζώου· ²Ω πρόδοτι καὶ παραγωγῆ² καὶ μύραινα σύ.

Μύρρινος :³ ὁ στέφανος τῶν Ἀθήνησιν ἀρχόντων· μυρ-

10 *ρίναις* γὰρ στεφανοῦνται οἱ ἄρχοντες.

Μυρρινῶν : ἀρχῆς ἐπιθυμῶν· μυρρίναις γὰρ ἐστεφανοῦντο.

Μυρία : πολλά· ἀναρίθμητα.

Μυριοὶ ἐν Μεγαλοπόλει : Δημοσθένης ἐν τῶι κατ'

15 *Αἰσχίνου*· συνέδριόν ἐστι κοινὸν Ἀρκάδων ἀπάντων· οὗ πολλάκις μνημονεύουσιν οἱ ἱστορικοί.

Μυρίων : συνέδριον ἦν μυρίων ἐν Μεγάλῃ πόλει τῆς Ἀρκαδίας.

Μυρμηκίας : τοὺς εἰς μυρμηκίαν λαλήσαντας ἐλκοῦ-

20 *σθαι* τὴν γλῶτταν φασί.

Μύρμηκος ἀτραπός : ἐν Θεσμοφοριαζούσαις Ἀριστο-

*φάνης** ἀντιφωνεῖ ἢ τὶ τοιοῦτο διὰ τὴν βραχύτητα· ἐστὶν Ἀθήνησι Μύρμηκος ἀτραπὸς ἐν Σκιβω-

νιδῶν ἀπὸ Μύρμηκος τοῦ Μελανίππου τοῦ Κύκλω-

25 *πος τοῦ Ζευξίππου.*

Μυρομένη : ὄδυρομένη· θρηνοῦσα.

¹ Puncta ∴ tum πανδιόνος ² ὡς προδοτικαὶ παραγωγαί

³ Μυρίωνος. * Inc. ἀντιφωνη ἢ τι (sic) f. 71. c. 1.

Μυροκλήης : Σαλαμίνιος τὸ γένος· τῶν παρὰ Ἀθηναίοις¹ οὐ καλῶς πολιτευσαμένων.

Μύρτα : ὁ καρπὸς τῆς μυρσίνης.

Μύρτης : Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

5 καταλέγων τοὺς προδεδωκότας ἐκάστην πόλιν φησὶν Ἀργείους Μύρτης² Τελέδαμνος· Μνασέας³ Θεόπομπος δὲ Πασέα καὶ Ἀμυρταῖον ὀνομάζει τῶν Ἀργείων τοὺς Μακεδονίζοντας· ἰδεῖν οὖν εἰ γραφικὰ ἔστιν ἁμαρτήματα.

10 Μύρτον : τὸ σχῆμα τοῦ γυναικείου αἰδοίου· οὗ τὸ μεταξὺ κλειτορίς· ἀφ' οὗ τὸ ἀκολάστως ἄπτεσθαι,⁴ κλειτορίζεσθαι· τὸ δὲ χεῖλος ὑποδορίς· τὸ δὲ σύμπτωμα μυρτοχείλη.

Μυρών : οἱ Ἀττικοὶ περισπῶσι· καλοῦσι δὲ οὕτως καὶ

15 τὸ ἀμβλὺ βρῶμα καὶ ἄναλον* ὥστε μήτε ἄλμυρὸν εἶναι, μήτε μωρὸν ἐς τὸ πᾶν.

Μύσαι : τὸ μετὰ ἀνάγκης τί ὑπομεῖναι.

Μύσαντος : καμμύσαντος.

Μυσικάρφης : ὄνομα Μυσικάρφους· οὗ μνημονεύει Ἀ-

20 πολλοφάνης ἐν Κρησίῳ· Ἀρίσταρχος δὲ ἐπ' ὀνόματος τινὰ ἀηδῶς ἐπιγλωττᾶν⁵· οἱ δὲ ἀνέγνωσαν μυσικάρφει, ὡς ἀκονιτί· τὸ μεμυκότως καὶ ξηρῶς, μὴ ἐκ φανεροῦ γελαῖν· Κρατῖνος Ὀραις.

Μυρτόνιον : Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος·

25 φρούριον ἦν ἐν Θράκῃ.

¹ -ους

² In Μύρτης inc. novus artic.

³ In μνασέας et πασέα ε in lit. Primo scil. αι.

⁴ ἔπτεσθαι (sic)

* Inc. f. 71. c. 2.

⁵ Sic.

Μουσικέλενδρον : τὸ τοῦ μυὸς ἀποπάτημα· μύχοδον.

Μύσκλαι : οἱ λείψωμοι.

Μὺς λευκός : οἱ κατοικίδιοι μύες ἄγαν πρὸς τὴν ὀχείαν
κεκίνηνται, μάλιστα οἱ λευκοί· οὗτοι δὲ εἰσὶ θήλειαι·

5 ἐπὶ τῶν ἀκρατῶν περὶ τὰ Ἀφροδίσια ἢ παροιμία
εἴρηται.

Μύσος : μίασμα.

Μῦς πίσσης γεύει :¹ ἐπὶ τῶν νεωστὶ ἀπαλλασσόντων
καὶ ὅσα Μῦς ἐν Πίσση· ἀπὸ Μυὸς τοῦ Ταραντίνου

10 πύκτου κακῶς Ὀλυμπιάσιν ἀπαλλάξαντος.

Μύχοδον : οὐδενὸς ἄξιον* Μένανδρος Ῥαπιζομένη·—
ὁ μύχοδος γέρων Λεληθέναι σφόδρ² οἰόμενος.

Μυσταγωγεῖ : μυστήρια ἐπιτελεῖ εἰς μυστήρια ἄγει
ἢ ἐκδιδάσκει.

15 Μυσταγωγός : ἱερεύς.

Μυστήρια : τελεταί.

Μύστης : ὁ τὰ μυστήρια ἐπιστάμενος ἢ διδάσκων.

Μύστακα : τὸ χεῖλος.

Μυστιπόλος : ὁ περὶ τὰ μυστήρια ἀναστρεφόμενος.

20 Μυστηρίων ἐπιμελητής : ὁ ἐπιμελούμενος τῆς ἐορτῆς
τῶν μυστηρίων ὃς ἔην χειροτονούμενος ἄρχων.

Μυστίλην : ψωμόν· κοῖλον ἄρτον, ὃν³ ἐποίουν, ἵνα ζω-
μὸν ἐν αὐτῷ ῥοφῶσι.

Μύστις : ὁ ἔχει ἀντὶ σπλάγχνων τὰ μὴ ἔχοντα
25 σπλάγχνα ζῶα· ἐφοῦ τὸν θόλον ὃν πλεῖστον καὶ
μέγιστον ἡσίοδος ἔχει· κεῖται δ' εὖ πως ταμα δία

¹ πίσσηγεύει

² σφόδρα

* Inc. f. 71. c. 3.

³ οὗ

- δέ τις μύστιχος ὁ στόμαχος τείνει ὡς Ἀριστοτέ-
λης ἐν τοῖς περὶ ζώων φησί.
- Μυσῶν λείαν: παροιμία τίς ἔστι, λαβοῦσα τὴν ἀρ-
χὴν ἀπὸ τῶν καταδραμόντων¹ ἀστυγειτόνων τὲ καὶ
5 ληστῶν τὴν Μυσίαν κατὰ τὴν Τηλέφου τοῦ βασι-
λέως ἀποδημίαν.
- Μυττωτόν: ὑπότριμμα* τὶ διὰ σκοροῦδου.
- Μυττωτεύσωμεν: συγκύψωμεν² ἀπὸ τοῦ διὰ σκορό-
δων τρίμματος.
- 10 Μυσῶν λεία: ἐπὶ τῶν καταφρονητῶν καὶ εὐκατα-
φρονήτων.
- Μυχάλμη: βυθὸς θαλάσσης.
- Μυχέστατον: ἐσώτατον.
- Μυωξία: ὑβριστικὸς λόγος· σημαίνει δὲ τοὺς τῶν
15 μυῶν χηραμούς.
- Μυωπιζόμενος: μυωπάζων· παρακαμμύων· ἄκροισ
τοῖς ὀφθαλμοῖς προσέχων.
- Μυωτος: χιτῶνος εἶδος.
- Μύωψ: μυατίς³ ἐρεθίζουσα τὰς βοῦς.
- 20 Μῶκος: χλευαστής· μωρός· σκώπτης· καὶ μωκω-
μένης, χλευαζομένης.
- Μῶλυ: ἀντιπάθιον· ἢ βοτάνη ἀλεξιφάρμακος, ἥτοι
πήγανον ἄγριον.
- Μωλύτερον: ἀμβλύτερον καὶ ἀπαθέστερον καὶ ἦχον
25 οὐκ ἔχον.
- Μώλωψ: ἔναιμον ἄλγος.

¹ καταδρόμον τῶν primo, sed statim em.

* Inc. f. 71. c. 4.

² Sic. ³ G. potius μυατίς i. e. μῦά τις.

Μωμᾶται : ψέγει.

Μωμητά : ψεκτά.

Μῶν ἄρα :¹ σημαίνει σύνδεσμον ἐπιζητητικόν² τὸ γὰρ μῶσθαι, ζητεῖν.

5 *Μῶν ἐστί* : ἄρα ἔστιν.

Μώνυχα : ἀπλῆν καὶ μὴ διεστῶσαν.

Μωρός : ἔνιοι τὴν πρόσκαιρον εὐήθειαν προπερισπωμένως· τὴν δὲ κακίαν ὀξυτόνως· οἱ δὲ ἀπλῶς προπερισπωσὶ σύγκειται δὲ κατὰ στέρησιν³ τῆς ἄρας.

10 *Μωρότερος Μωρύχου* : παροιμία· Πολέμων λέγεσθαι ταύτην παρὰ Σικελιώταις οὕτως· μωρότερός εἰμι Μωρύχου, ὃς τᾶνδον ἀφείξ ἔξω τῆς οἰκίας κάθηται· Μόρυχος³ δὲ παρ' αὐτοῖς ὁ Διόνυσος κατεπέιθετο, διὰ τὸ μολύνεσθαι αὐτοῦ τὸ πρόσωπον ἐν τηῖ

15 τρύγῃ γλεύκει τὲ καὶ σύκοις· μορύξαι δὲ τὸ μολύναι· Ὅμηρος γ' οὖν τὸ μεμολυμμένος μεμορυχμένος φησὶν· εὐήθειαν τούτου καταγνωσθῆναι, παρ' ὅσον ἔξω τοῦ νεώ⁴ ἐν ὑπαίθρῳ αὐτοῦ τὸ ἄγαλμα καθίδρυται παρὰ τῇ εἰσόδῳ· τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν

20 εὐηθῆς τί διαπραττομένων.

Μωρῶν : Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· συντάγματα τινὰ Λακωνικὰ οὕτω καλεῖται· φησὶ δὲ Ἀριστοτέλης, ὡς εἰσὶ μοῖραι ἑπτὰ ὀνομασμένοι· καὶ διηρηνται εἰς τὰς μοίρας Λακεδαιμόνιοι πάντες· Ξενο-

25 φῶν δὲ φησὶν ἐν τηῖ Λακῶνων πολιτείᾳ· ἐκάστη

¹ ἄρα sine accentu.

* Inc. σιν f. 72. c. 1.

⁴ νεῶς

² ητ semel.

³ μώρυχος—μωρύξαι

δὲ τῶν πολιτικῶν μωρῶν ἔχει πολέμαρχον ἕνα·
λοχαγούς τέσσαρας· πεντηκοστίας ὀκτίῳ· ἑνωμο-
τάρχας ἑκκαίδεκα.

Μῶ: τὸ μῦ¹ στοιχεῖον· Δημόκριτος.

5 Τέλος τοῦ μ̄ στοιχείου.

* Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ ν̄ στοιχείου.

Νάβλα: εἶδος ὄργάνου.

Νάει: στάζει· ῥέει.

Ναῖδες:² πηγαί: ἢ νύμφαι παρὰ τοῖς νάμασι δια-
10 τρίβουσαι.

Ναῖς: ἑταῖρα τίς, ἧς μέμνηται Λυσίας καὶ Ἀριστο-
φάνης.

Ναὶ μὰ Δία: Ἀττικὴν ἔχει συνήθειαν· ἴσον δὲ ἔστι
τοῦτο, ναὶ μὰ τὸν Δία.

15 Ναϊκισήρεις:³ καὶ παρὰ Φερεκράτη καὶ Ἐρμίππαι·
τουναντίον δὲ σημαίνει τῶ⁴ ἀληθεύειν.

Ναὶ μήν: ναὶ οὕτως.

Ναίουσιν: οἰκοῦσιν.

Ναὶ τάν: οὕτως⁵ ᾄμνον.

20 Ναϊχί: τούτῳι χρωῶνται συνεχῶς.

¹ μῦ Porson.

² Ναεῖδες

⁴ τὸ in τῶ statim mut.

* Inc. f. 72. c. 2.

³ Accent. om.

⁵ Ναὶ τ' ἄν: οὕ ᾄ.

- Νακην* : προβάτου¹ δοράν.
Νάκος : έντριχον δέρμα· ήτοι δορά προβάτου.
Νακοτίλται : οί τῶν προβάτων κουρεῖς.
Νᾶμα : ὕδωρ· ποτόν.
5 *Ναματιαῖα* : τὰ ἀπὸ ναμάτων ὕδατα, καὶ πηγῆς, οὐκ ἀπὸ ὑετοῦ.
Ναμεργία : ἀλήθεια.
Ναρᾶς τε Δίρκης : ρευστικῆς· Αἰσχύλος.
Νανός : ἐπὶ τῶν μικρῶν παρὰ Νεοκλειῶδη καὶ Ἄρισ-
10 *τοτέλει*· καὶ ὁ Θεόφραστος· ὡς νάννον καὶ αἰδοῖον ἔχοντα μέγα· οἱ γοῦν νάννοι μέγα αἰδοῖον ἔχουσιν.
Νάννος : κονδὸς μὴ αὐξων.
Ναναρισταί : γένος τί ἄσωτον.
**Ναξίανθος* : ἡ ἀκοή.
15 *Νασμούς* : τὰς ἀποροιάς.²
Ναός : ἀπὸ τοῦ νάειν.
Ναρᾶς τε Δίρκης :³ ρευστικῆς· Αἰσχύλος.
Ναννίον :⁴ Ἀπολλοδώρος ἐν τῷ περὶ τῶν ἐταιρῶν⁵ αἶγα λέγεσθαι φησὶ ταύτην τὴν ἐταίραν· διὰ τὸ
20 *Θαλλὸν τὸν κάπηλον καταφαγεῖν*· χαίρουσι γὰρ αἱ αἶγες τῷ θαλλῶϊ· ἔστιν δὲ αὐτῆς⁶ μνήμη καὶ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ· Ἀντιφάνης δὲ ὁ νεώτερος ἐν τῷ περὶ τῶν ἐταιρῶν⁵ τὴν *Ναννίον* φησὶ προσκήνιον⁷ ἐπονομάζεσθαι διὰ τὸ ἔξωθεν δοκεῖν εὐμορφοτέραν⁸
25 εἶναι.

¹ πρόβατον² Sic P. ἀπορίας G.⁴ Νανίον⁶ αὐτοῖς

* Inc. f. 72. c. 3.

³ Ναρᾶσθαι : δ.⁵ ἐταιρῶν bis.⁷ Bis σ⁸ -ωτεραν

- Ναξία λίθος: ἡ Κρητικὴ ἀκόνη· Νάξος γὰρ πόλις Κρήτης.
- Νάπη: ὄρεινός ὑλώδης τόπος.
- Νάπυ: σίνηπι.
- 5 Νάρκη: μυρμηκίασις.
- Ναστόν: πυκνόν· μεστόν· πλήρη· μὴ ἔχον ὑπόκουφον τί.
- Ναστός: πλακοῦντος εἶδος· καὶ ναστοφαγεῖν· λέγουσι δὲ καὶ τὸν ζυμίτην ἄρτον· ὡς ἐπίπαν καὶ μέγα.
- 10 Ναύαρχος: ὁ τῶν νηῶν ἄρχιον.
- Ναυβάτης: ἐπιβάτης ἢ ναύτης.
- Ναύειν: ἰκετεύειν· ἐπεὶ ἐν τοῖς ναοῖς ἦσαν· ἢ παρὰ τὴν ἐστίαν παρὰ τὸ ἐναῦσαι.
- Ναύκληρος: ὁ τῆς νεὼς κύριος* καὶ ὁ ἐπιπλέων
- 15 αὐτῆι, ἐπὶ τῷ τὰ ναύλα λαμβάνειν.¹
- Ναύκληρος: Ὑπερίδης οὐ μόνον ὡς ἡ συνήθεια κέχρηται τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ μεμισθωμένου ἐπὶ τῷ τὰ ἐνοίκια ἐκλέγειν, ἢ οἰκίας ἢ συνοικίας.
- 20 Ναυκληρεῖν: καὶ τὸ οἰκίας δεσπόζειν· Ἄλεξις.
- Ναυκραρία: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους· μήτε δὲ βέλτιον φέρεται ἐν τοῖς Ἀττικιστοῖς ναυκρατητικά· ἵνα ἢ ἀπὸ ναυκρατητικοῦ πλοίου ἢ ναυκρατητῶν ἐμπλεόντων· ἢ γὰρ Ναυκρατὶς τὸ
- 25 παλαιὸν ἐμπόριον ἦν τῆς Αἰγύπτου· ἐὰν δὲ ἡ Ναυκρατητικά, ἢ ἀντ' αὐτῶν ἀρχόντων· ναυκράρους

* Inc. f. 72. c. 4.

¹ Bis v.

- Νακην* : προβάτου¹ δοράν.
Νάκος : έντριχον δέρμα· ήτοι δορά προβάτου.
Νακοτίλται : οί τῶν προβάτων κουρεῖς.
Νᾶμα : ὕδωρ· ποτόν.
 5 *Ναματιαῖα* : τὰ ἀπὸ ναμάτων ὕδατα, καὶ πηγῆς, οὐκ ἀπὸ ὑετοῦ.
Ναμεργία : ἀλήθεια.
Ναρᾶς τὲ *Δίρκης* : ρευστικῆς· *Αἰσχύλος*.
Νανός : ἐπὶ τῶν μικρῶν παρὰ *Νεοκλειῶν* καὶ *Ἄρισ-*
 10 *τοτέλει*· καὶ ὁ *Θεόφραστος*· ὡς *νάννον* καὶ *αἰδοῖον*
 ἔχοντα μέγα· οἱ γοῦν *νάννοι* μέγα *αἰδοῖον* ἔχουσιν.
Νάννος : κονδὸς μὴ αὐξων.
Ναναρισταί : γένος τί ἄσωτον.
 **Ναξίανθος* : ἡ ἀκοή.
 15 *Νασμούς* : τὰς ἀποροιάς.²
Ναός : ἀπὸ τοῦ *νάειν*.
Ναρᾶς τε *Δίρκης*·³ ρευστικῆς· *Αἰσχύλος*.
Ναννίον·⁴ *Ἀπολλοδώρος* ἐν τῷ περὶ τῶν ἐταιρῶν⁵
 αἶγα λέγεσθαι φησὶ ταύτην τὴν ἐταίραν· διὰ τὸ
 20 *Θαλλὸν* τὸν κάπηλον καταφαγεῖν· χαίρουσι γὰρ
 αἱ αἶγες τῷ *θαλλῶ*· ἔστιν δὲ αὐτῆς⁶ μνήμη καὶ
 ἐν τῇ κωμῳδίᾳ· *Ἀντιφάνης* δὲ ὁ νεώτερος ἐν τῷ
 περὶ τῶν ἐταιρῶν⁵ τὴν *Ναννίον* φησὶ προσκήνιον⁷
 ἐπονομάζεσθαι διὰ τὸ ἔξωθεν δοκεῖν εὐμορφοτέραν⁸
 25 εἶναι.

¹ πρόβατον² Sic P. ἀπορίας G.⁴ *Νανίον*⁶ αὐτοῖς

* Inc. f. 72. c. 3.

³ *Ναρᾶσθαι* : δ.⁵ ἐταιρῶν bis.⁷ Bis σ⁸ -ωτεραν

Ναξία λίθος: ἡ Κρητικὴ ἀκόνη· Νάξος γὰρ πόλις Κρήτης.

Νάπη: ὄρεινός ὑλώδης τόπος.

Νάπυ: σίνηπι.

5 Νάρκη: μυρμηκίασις.

Ναστόν: πυκνόν· μεστόν· πλήρη· μὴ ἔχον ὑπόκου-
φον τί.

Ναστός: πλακοῦντος εἶδος· καὶ ναστοφαγεῖν· λέγουσι
δὲ καὶ τὸν ζυμίτην ἄρτον· ὡς ἐπίπαν καὶ μέγα.

10 Ναύαρχος: ὁ τῶν νηῶν ἄρχων.

Ναυβάτης: ἐπιβάτης ἢ ναύτης.

Ναύειν: ἰκετεύειν· ἐπεὶ ἐν τοῖς ναοῖς ἦσαν· ἢ παρὰ
τὴν ἐστίαν παρὰ τὸ ἐναῦσαι.

Ναύκληρος: ὁ τῆς νεῶς κύριος* καὶ ὁ ἐπιπλέων

15 αὐτῆϊ, ἐπὶ τῷ τὰ ναύλα λαμβάνειν.¹

Ναύκληρος: Ὑπερίδης οὐ μόνον ὡς ἡ συνήθεια κέ-
χρηται τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ μεμισθω-
μένου ἐπὶ τῷ τὰ ἐνοίκια ἐκλέγειν, ἢ οἰκίας ἢ συν-
οικίας.

20 Ναυκληρεῖν: καὶ τὸ οἰκίας δεσπόζειν· Ἄλεξις.

Ναυκραρία: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους·
μήτε δὲ βέλτιον φέρεται ἐν τοῖς Ἀττικιστοῖς ναυ-
κρατητικά· ἵνα ἢ ἀπὸ ναυκρατητικοῦ πλοίου ἢ
ναυκρατητῶν ἐμπλεόντων· ἢ γὰρ Ναυκρατὶς τὸ

25 παλαιὸν ἐμπόριον ἦν τῆς Αἰγύπτου· ἐὰν δὲ ἢ Ναυ-
κρατητικά, ἢ ἀντ' αὐτῶν ἀρχόντων· ναυκράρους

* Inc. f. 72. c. 4.

¹ Bis v.

γὰρ τὸ παλαιὸν τοὺς ἄρχοντας ἔλεγον· ὡς καὶ Ἡρόδοτος ἐν ἐΐστοριῶν.

Ναυκράροι :¹ τὸ παλαιὸν Ἀθήνησιν οἱ νῦν δήμαρχοι· καὶ οἱ ἐκμισθοῦντες τὰ δημόσια.

- 5 Ναυκραρία : τὸ πρότερον οὕτως ἐκάλουν ναυκραρία καὶ ναύκραρος·² ναυκραρία μὲν ὅποιον τι ἢ συμμορία καὶ ὁ δῆμος· ναύκραρος δὲ ὅποιον τί ὁ δήμαρχος, Σόλωνος οὕτως ὀνομάσαντος· ὡς καὶ Ἀριστοτέλης φησί· καὶ ἐν τοῖς νόμοις δὲ ἄν τις ναυκραρίας ἀμφισβητῇ· καὶ τοὺς ναυκράρους τοὺς κατὰ ναυκραρίαν· ὕστερον δὲ ἀπὸ Κλεισθένους δῆμοι εἰσίν· καὶ* δήμαρχοι ἐκλήθησαν· ἐκ τῆς Ἀριστοτέλους Πολιτείας, ὃν τρόπον διέταξε τὴν πόλιν· ὁ Σόλων φυλαὶ δὲ ἦσαν τέσσαρες καθάπερ πρότερον καὶ φυλοβασιλεῖς τέσσαρες· ἐκ δὲ τῆς φυλῆς ἐκάστης ἦσαν νενεμημένοι, τριττύες μὲν τρεῖς, ναυκραρίαι δὲ δώδεκα καθ' ἐκάστην· ὁ Κλειδῆμος ἐν τῇ τρίτῃ φησὶν, ὅτι Κλεισθένους δέκα φυλάς ποιήσαντος, ἀντὶ τῶν τεσσάρων, συνέβη καὶ εἰς πεντήκοντα μέρη διαταγῆναι· αὐτοὺς δὲ ἐκάλουν ναυκράρια· ὥσπερ νῦν εἰς τὰ ἑκατὸν μέρη διαιρεθέντα καλοῦσι συμμορίας.
- 10
15
20

Ναυκρατίαν : Ἀνδοκίδης Συμβουλευτικῶ.

- Ναυλοχεῖν : ναῦς λοχᾶν καὶ ἐνεδρεύειν· Θουκυδίδης
25 ἐβδόμῳ· καὶ ναυλόχιον, ὁ τοιοῦτος τόπος, ὡς⁴ λιμένες ἐνεῖσιν.

¹ Νναυκρ.

* Inc. f. 73. c. 1.

⁴ ᾶ

² s. evanidum.

³ πολιτείαν

- Ναυλόχιον ἐν¹ τωῖ μέσῳι : Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίῳις.
- Ναυλοχεῖ : ἐν τῇ νηϊ κατατέτακται.
- Ναύλοχον : εὐδῖον ἐν αἷ αἰ ναῦς λοχῶσιν ἢ ἀναπαύ-
5 ονται.
- Ναύμαχα : μακρὰ δόρατα, ὥστε ἀπὸ τῶν νεῶν μάχεσθαι.
- Ναυμαχησεῖοντες : πρὸς ναυμαχίαν ἐτοιμῶς ἔχοντες.
- Ναύποδες : οἱ νησιῶται.
- 10 Ναυσικύδου : καὶ σὺν τωῖ σ² * καὶ τὰ ἄλλα τὰ ὅμοια διττῶς Ἀριστοφάνης.
- Ναῦς : Ἀττικοί· Ἰωνες δὲ νεὺς ἢ νηὺς· καὶ τὰς πλαγίους Ἰωνες νεῶς ἢ νηὸς· νηϊ· νηίτην δὲ πληθυντικὴν.³
- 15 Ναυσίουσα : ναυσιῶσα· οὕτως λέγει καὶ πλέουσα.
- Ναυσίπορος : ὑπὸ νηῶν περῶμενος.³
- Ναύσταθμον : τὸν λιμένα.
- Ναυστολοῦν : ναύστολον.
- Ναυστολίαν : πλοῦν.
- 20 Ναυτικὴ συγγραφή : τὸ ναυτικὸν δάνεισμα, ὃ ποιεῖται τίς ἐπὶ ὑποθήκηι.
- Ναυτίδας : γυναῖκας ὡς ναύτας.
- Ναυτιλλόμενος : πλέων.
- Ναυτοδίκαι : Ἀθήνησιν οἱ τὰς τῆς ξενίας δίκας εἰσά-
25 γοντες.
- Ναυτοδίκαι : ἀρχὴ τίς ἦν Ἀθήνησιν οἱ ναυτοδίκαι

¹ Ναυλόχιον : ἐν

* Inc. f. 73. c. 2.

² Puncta, quasi nihil deesset.³ περῶμενος

Phot.

Κρατερός γ' οὖν φησίν· ἐὰν δέ τις ἐξ ἀμφοῖν ξένοιον
γεγονώς φρατίζη, διώκειν δεῖ τωῖ βουλομένωι
Ἀθηναίωι οἷς δίκαι εἰσίν· λαγχάνειν δὲ τῆ ἔννη και
νέαι πρὸς τοὺς ναυτοδίκας.

5 **Ναυτοδίκαι** : ἄρχοντες ἐπὶ τοῖς ναυκλήροις δικάζοντες
καὶ τοῖς περὶ τὸ ἐμπόριον ἐργαζομένοις, ὡς και
ναυφύλακες ἄρχοντες τινὲς ἐπὶ τῆς τῶν νεῶν
φυλακῆς.

Ναυστολία : ὁ πλοῦς.

10 **Ναυττιᾶν** : ἐν τοῖς δυσὶ ταυ λέγουσιν.

* **Ναύφρακτον** : και ναύφρακτον τὴν Ἀττικὴν δύναμιν
καλοῦσιν.

Ναύφρακτον βλέπειν : φησὶν ἐπὶ τοῦ περιαρθροῦντος
και σεμνῶς ἰόντος· Πρὸς τῶν θεῶν ἄνθρωπε ναύ-

15 **φρακτον βλέπεις**.

Νεαλῆς : ἐκτείνεται τὸ ἄ· Ἀριστοφάνης *Λημνίαις*
Ἔως νεᾶλης² ἐστὶν αὐτὴν τὴν ἀκμὴν· Μένανδρος.

Νεαλῆς : κυρίως ὁ νεωστὶ ἐαλωκῶς ἰχθύς· λέγεται
δὲ και ὁ νεωστὶ ἀλισθεῖς.

20 **Νεᾶν** : οὐ νεοῦν τὴν γῆν· και νεατὸν Ξενοφῶν, οὐ
νέωσιν· Εὐπολις *Αἰξίν*· Ἐπίσταμαι γὰρ αἰπολεῖν,
σκάπτειν, νεᾶν,³ φυτεύειν.

Νεάζομεν : μειρακιευόμεθα⁴ και ἐπὶ τοῦ νεωστὶ
ἤχομεν.

52 **Νέακας** : τοὺς νέους· *Κτησιφῶν Πανδώρα*.

Νεανίας : τολμηρούς.

* Inc. f. 73. c. 3.

² Sic.

⁴ μειρακευόμεθα

¹ τὸν θεόν

³ Νεᾶν : φ. ut nov. artic.

Νεανιεύεται : νέου ἔργα ποιεῖ.

Νεανισκεύεται : Ἄμφις Ἐρίθοις Ποσειδίππος¹ Δημόταις Εὐπόλις Σφιγξὶν ἰδίως ἐσχημάτικεν τὸ νεανισκεύειν ἐν Δήμοις Γυναῖκ'² ἔχοντα μάλα
5 καλὴν τὲ κάγαθὴν· Αὐτὴ νεανικοῦντος ἐπεθύμησέ μου.

Νεανιεύματα : κομάσματα· καινὰ τολμήματα.

Νέα νομηγία : ἡ πρώτη* ἡμέρα³ τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἣτις ἔστι νομηγία Ἐκατομβαιῶνος μηνός.

10 Νεαροί : νέοι· νήπιοι.

Νεάσαι : μεταβαλεῖν τὴν ἡροτριασμένην γῆν· ἐπαροτριάσαι.

Νεάτη : ἐσχάτη.

Νεάτην : οὐχὶ νήτην λέγουσιν· καὶ παρανεάτην καὶ
15 τρισνέατον· Κρατῖνος Νόμοις.

Νεβλάρετοι : περαίνει· ἄσημος φωνὴ ἐπὶ τοῦ περαίνειν· Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν.

Νεβρίζειν : ἡ νεβροῦ δέρμα φορεῖν, ἡ διασπᾶν νεβρούς· κατὰ μίμησιν τοῦ περὶ τὸν Διόνυσον πάβους.

20 Νεβρίζων : Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος· οἱ μὲν ὡς τοῦ τελοῦντος νεβρίδα ἐνημμένου⁴ ἢ καὶ τοὺς τελουμένους διαζωννύντος· νεβρίζειν ἐπὶ τοῦ⁵ νεβρούς διασπᾶν κατὰ τινὰ ἄρρητον λόγον.

Νεβρίς : ἐλάφου δέρμα.

25 Νεβρός : ἐλάφου γέννημα· οἶονεὶ ἐπὶ τὴν βορὰν ἐξιδὼν καὶ νεμόμενον.

¹ ποσίδιππος

² γυναῖκες—μάλα—καὶ ἀγαθὴν αὐτῆι

* Inc. f. 73. c. 4.

³ νομηγία casu Porsonus.

⁴ ἐνεμμένου

⁵ νεβρίσειν ἐπὶ τ (sic)

Νέεσθαι : πορεύεσθαι.

Νεηκές : νεωστὶ ἠκουημένον.

Νεήλατα : τὰ νεωστὶ ἀληλεσμένα ἄλφιστα καὶ μέλιτι
 δεδευμένα· οἷς καὶ ἀσταφίδες καὶ χλωροὶ ἐρέβινθοι
 5 συνεφυρῶντο· ἐκάλουν δὲ τινὲς αὐτὰ καὶ ἀμβροσίαν·
 κατ' ἔλλειψιν δὲ προφέρουσιν¹ οἱ Ἀττικοὶ τὸ νεή-
 λατα, μὴ προστιθέντες τὸ ἄλφιστα.²

* **Νεήλατα :** Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος· κατ'
 ἔλλειψιν ἀντὶ τοῦ νεήλατα ἄλφιστα, τὰ νεωστὶ
 10 ἀληλεσμένα³ ἃ δὴ μέλιτι ἀναδεύοντες, ἀσταφίδας
 δὲ καὶ χλωροὺς ἐρεβίνθους ἐπεμβάλλοντες, τοῖς τὰ
 ἱερά τελοῦσιν ἔνεμον· ἐκάλουν δὲ αὐτὰ, οἱ μὲν ἀμ-
 βροσίαν, οἱ δὲ μακαρίαν.

Νεήλυδες : νεωστὶ ἐληλυθότες.

15 **Νεῖα :** τὰ εἰς κατασκευὴν νεῶν ξύλα.

Νεικας : τιμὰς ὁμοίως Ἀττικοί.

Νεικεῖ : ψέγει· φιλονεικεῖ.

Νεῖκος : διαφορὰ μετ' ἐπιπλήξεως· οἱ δὲ μάχην·
 φιλονεικίαν· λοιδορίαν· Ὅς με μετ' ἀπρήκτους
 20 ἔριδας καὶ νεῖκα βάλλει· λέγων κατάμεμψιν⁴ καί·
Νεῖκος Ὀδυσσῆος· καὶ μάχη·—ἐπεὶ ὡς ἄγε νεῖκος
 Ἀθήνη·—Ἡλείοισι⁵ καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη.

Νεῖν : κολυμβᾶν· καὶ τὸ νήθειν.

Νεκάδες : νεκροί.

25 **Νεκταρεον :** ἡδύ· καλόν· εὐῶδες· ἐπὶ τοῦ Νεκταρέου

¹ προσφέρουσιν

² ἄλφα

* Inc. f. 74. c. 1.

³ ἀληλισμένα

⁴ καταμέμψιν, i. e. κατὰ μ.

⁵ ἦλ.

ἱανοῦ· καὶ νέκταρ, θεῶν πόμα· καὶ οἶνος οὔτως, ὡς
Ἄναξανδρίδης· καὶ τὸ βρῶμα τῶν θεῶν ὁ αὐτός.

Νεκταρέου : θείου.

Νεκνιζομένου : καινουργουμένου.

5 Νέκταρ : θεῖον πόμα.

Νεκνομάντις : ὁ ἐπερωτῶν τὸν νεκρόν.

Νέκυς : νεκρός.

Νεμέας χαράδρα : τόπος τις οὔτως ἐκαλεῖτο ἐν Πελο-
ποννήσῳ.

10 * Νεμέας αὐλητρίδος μνημονεύει Ἵπερίδης.

Νεμεσσᾶ :¹ μέμφεται.

Νεμεσσᾶν : φθονεῖν ἢ μηνιεῖν.²

Νεμεσητόν : μεμπτόν.

Νεμεσία : ἡ ἐπὶ τοῖς νεκροῖς γενομένη πανήγυρις· ἐπεὶ

15 ἡ Νέμεσις ἐπὶ τῶν νεκρῶν τέτακται.

Νεμεσία : Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Σπυδίου· μή-
ποτε ἑορτὴ τίς ἦν Νεμέσεως· καθ' ἣν τοῖς κατοι-
χομένοις ἐπετέλουν τὰ νομιζόμενα.

Νέμεσθαι : ὡς τὸ πολὺ, τὸ λαμβάνειν πρόσοδον παρὰ

20 Θουκυδίδη.

Νεμεσίζει : μέμφεται· καὶ νεμεσίζομαι·³ φθονῶ.

Νέμεσις : μέμφις· δίκη· ὕβρις· φθόνος· τύχη.

Νεμήσασθαι : διαμερίσασθαι.

Νεμήσεις ὑποκριτῶν : οἱ ποιηταὶ ἐλάμβανον τρεῖς

25 ὑποκριτὰς κλήρωι νεμηθέντας ὑποκρινομένους τὰ
δράματα· ὅν ὁ νικήσας εἰς τουπιὸν ἄκριτος παρα-
λαμβάνεται·⁴ ἔστιν οὖν οἶον διαιρέσεις.

* Inc. f. 74. c.2.

¹ Νεμεσπᾶ

² μινιεῖν

³ -σομαι

⁴ Bis γ

- Νέμοιτο* : καρποῖτο.
Νεμόμενα : μεριζόμενα· καὶ νομή, διαίσεις καὶ μερισμός.
Νέμοντα : διοικοῦνται.¹
 5 *Νέμω* : νομήσω.
Νενησμένην : σεσωρευμένην.
Νένηται : πεπλήρωται ἢ σεσώρευται.
 * *Νένωμαι* :² διανενοῦμαι.
Νενόμεθα :² διανενοῦμεθα.
 10 *Νένοφεν* : νενέφωται.³
Νενώπηται : καταπέπληκται καὶ κατεστύγνακεν.
Νεοαρδέα : νεωστὶ πεποτισμένην.
Νεογαμής : ὁ νεωστὶ γήμας.
Νεογιλόν :⁴ νεογέννητον.
 15 *Νεοῶμητον* : νεοδάμαστον.
Νεοεργές : προσφάτως εἰργασμένον.
Νεοθνής :⁵ ὁ νεωστὶ τεθνεώς.
Νεοθαλής : νεωστὶ ἀνελθών.
Νεοκαταστάτοις ἀνθρώποις : φησὶ Θουκυδίδης ἀντὶ
 20 τοῦ νεωστὶ κατοικισμένοις.⁶
Νεοθηλής : νεωστὶ βλαστήσασα.
Νεόκητον : νεωστὶ κατεσκευασμένον.
Νεοκράς : νεόκρατος· καὶ χαλκοκράς καὶ ἀλικράς.
Νεόκρατος : κρατὴρ διττός· ὁ μὲν ἐν σπονδαῖς, ὁ δὲ ἐν
 25 περιδείπνοις.

¹ διαιροῦντα Porsonus.

² Νένομαι et Νενόμεθα

⁴ Bis λ

⁶ κατοικ.

* Inc. f. 74. c. 3.

³ νενήφοται

⁵ Νεοθνής

- Νεόκρατος : νεωστὶ κεκραμένος.
- Νεωκορήσει :¹ ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ ἱεροσυλήσει· κορεῖν γὰρ λέγουσι τὸ καλλύνειν· τὸ σαροῦν· καὶ ἐκκαλλύνειν· τό, τε ἐκκορηθείης, ἀντὶ τοῦ ἐκκαλλυνθείης.
- 5 Νεολαία :² νέος λαός· καὶ οὐ πάλαι εἰς ἄνδρας ἐγγεγραμμένος.
- Νεολαίαν : τὴν νεότητα τετρασυλλάβως οἱ Ἀττικοὶ Βαβυλωνίοις· Ὡ Ζεῦ, τὸ χρῆμα τῆς νεολαίας ὡς καλόν.
- 10 Νεολώφητος : νεωστὶ λελωφηκυῖα.
- *Νεολέως :³ ἔφηβος.
- Νεόναον : τὸ παραχρῆμα γεγονός· παίζειν τι δεῖχειν· ὡς τοὺς μετοίκους νέου προστάτην· ἀντὶ τοῦ ἔχειν.
- 15 Νεοπεφθῆ : ἀρτιμαθῆ.
- Νεοσπαδῆ : νεωστὶ τὰ σπάργανα περικείμενον.
- Νεορρύτοις : νεωστὶ ῥέουσι.
- Νέορτος : ἔφηβος.
- Νέος ἐστὶ καὶ ὄξύς : ἀμαθῆς ἔστι καὶ προπετής.
- 20 Νεοπέπειρος : ὁ ἀρτὶ πεπανθείς.
- Νεουργόν : νεωστὶ εἰργασμένον.
- Νεοτελής : νεωστὶ τετελειωμένος.
- Νεοτευχές : νεωστὶ κατεσκευασμένον.
- Νεοττός : ἡ τοῦ ὠοῦ λέκιθος·⁴ καὶ τὸ πυρρόν· Μέναν-
- 25 δρος Ἀνδρία· Καὶ τεττάρων ὠῶν μετὰ τοῦτο, Φιλ-

¹ ση vel σῆ statim mut. in σει

² Νεολέα—Νεολέαν—νεολέας

³ Νεολέως

* Inc. f. 74. c. 4.

⁴ λέκηθος

- τάτη, Τὸ' νεοττόν· Κλέαρχος ἐν τῷ περὶ οἴνων
 συγγράμματι φησὶν· ὡς διαδίδοται ἡ ἀρχὴ ὑπὸ
 τὸν ὑμένα λευκόν· ἐν τούτῳ γὰρ τὸ σπέρμα καὶ
 οὐκ ἐν τῷ καλουμένῳ νεοττωῖ· διεψεύσθησαν γὰρ
 5 οἱ πρῶτοι τοῦτο φήσαντες· καὶ ἔστι τὸ ὠχρὸν πε-
 ρίττωμα τοῦ σπέρματος· ὅτι δὲ τὸ ὠχρὸν νεοττόν
 ἔλεγον, μαρτυρεῖ καὶ Χρύσιππος ἐν τῷ περὶ χρησ-
 μῶν· ὄναρ γὰρ τινα φασὶν θεασάμενον ἐκ τῆς κλί-
 νης αὐτοῦ κρέμασθαι² ὡὰ, προσαναθέσθαι³ ὄνειρο-
 10 κρίτη· τὸν δὲ εἰπεῖν, ὀρύττων* θησαυρὸν εὐρήσεις
 κατὰ τὸν τύπον ἐκεῖνον· εὐρόντα δὲ σταμνίον, ἐν ᾧ
 ἀργύριον ἦν καὶ χρυσίον, ἐνεγκεῖν τί τοῦ ἀργυρίου
 τῷ μάντει· τὸν δὲ μάντιν εἰπεῖν· τοῦ δὲ νεοττοῦ
 οὐδέν μοι δίδως; καὶ Δίφιλος κέχρηται τῇ λέξει·
 15 Ὠῶν⁴ δ' ἐν αὐτῇ διέτρεχεν νεόττια.

Νεόφθιτον⁵· νεωστὶ τελευτήσαν· νεωστὶ φθαρέν.

Νεοχμόν⁶· νέον.

Νεύματα· βουλήματα.

Νέφος· πλῆθος.

- 20 Νεφώσεως· συννεφείας.

Νεωκόρος· ὁ τὸν ναὸν κοσμῶν καὶ εὐτρεπίζων.⁷

Νεολαία⁸· νέων συναγωγή.

¹ τὸν

² Bis μ

³ πρὸς ἄ.

* Inc. f. 75. c. 1.

⁴ ὦν—νεοττία

⁵ Νεόφθητον

⁶ ν finalis ab alio, sed et in antiquæ manus vestigiis, ut puto. Νεωχμόν nunc factum, primo Νεο.

⁷ καὶ φιλοκαλῶν addit idem interpolator.

⁸ Νεολέα idem interpolator, pro Νεολία.

Νεῖον : Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος περὶ τῆς πρὸς Φίλιππον τούτου φιλίας φησίν.

Νεῶνας : τοὺς νεῶν' οἴκους Ἰωνες.

Νεώρια καὶ νεῖοσοικοί : μήποτε νεώρια λέγεται ὁ
5 τόπος ἅπας, εἰς ὃν ἀνέλκονται αἱ τριήρεις, καὶ πάλιν ἐξ αὐτοῦ καθέλκονται· ὡς ὑποσημαίνουσι Λυκοῦργος τὲ καὶ Ἀνδοκίδης.

Νεωρεῖν : νεωφυλακεῖν.

Νέωρον : νέον.

10 Νεώς : Ἀπτικῶς ὁ ναός.

Νεώσατε : ἀροτριάσατε.²

Νεῖοσοικοί : οἰκήματα παρὰ τῇ θαλάττῃ οἰκοδομούμενα εἰς ὑποδοχὴν νεῶν* ὅτε μὴ θαλαττεύοιεν.

Νέωσι :³ Δημοσθένης κατ' Αἰσχίνου· πόλις ἐστὶν ἐν
15 Φωκίδι, ἣν Ἡρόδοτος μὲν ἐν ἡ Νέωνα ὀνομάζει, Ἀνδροτίων δὲ ἐν ἑ' Ἀθίδος Νεῶνας.

Νέωτα : τὸ ἐπιὸν ἔτος, ἦτοι εἰς τὸ μέλλον.⁴

Νεωτερίζει : καινὰ πράττει.

Νεωτερικόν : νεανικόν· λέγουσι δὲ τὸν ἀνδρικόν.

20 Νεωτεροποιός : Ἀντάρτης τύραννος ἐπιθέτης.

Νῆα : ναῦν· πλοῖον.

Νηγάτεον : λεπτόν· καινόν· ἀπαλόν· λευκόν· εὐφές.

Νηδι :⁵ καὶ νηδία ἑκατέρως.

¹ νέων

² i ab interpolatore, sed ita m. pr. ut puto.

* Inc. f. 75. c. 2.

³ Νεώσεις

⁴ Addidit iste, ἢ τὴν αὔριον ἡμέραν.

⁵ An m. pr. accentum supra i, non liquet.

- Νηδύς ἐλαιιάεσσα :¹ ἐπὶ Κύκλωπος Σικελή ἀπὸ
 Ἰβλῆς τῆς ἐλαιηραῖς.
 Νηδύς : γαστήρ· μήτρα.
 Νῆες : τὰ πλοῖα.
 5 Νῆσον ὕλην : ἐσιώρευον ὕλην· καὶ νηήσας, σωρεύσας.
 Νηίδα : ἄπειρον· ἀμαθῆ· ἀσθενῆ.
 Νηίς : οὐκ εἰδώς· ἄπειρος· τὴν δὲ Νηίδα νόμφην παρὰ
 τὰ νάματα ἔνιοι· καὶ τὸν Νεῖλον· καὶ ἐν Σάμῳ
 δὲ θηρία γενέσθαι, ὧν φθεγγομένων ῥήγνυσθαι τὴν
 10 γῆν· ἐκαλοῦντο δὲ νηία ωσεῦται αὐ.
 Νῆθιν : οὐ μόνον νεῖν τὴν κρόκην φασίν.
 Νηκερδής : ἀνωφελής· ἀσύνητος.*
 Νηκούστησεν : παρήκουσε.
 Νηκτά : ἔνυδρα· κολυμβητά.
 15 Νηλεῶς : ἀπανθρώπως· σκληρῶς.
 Νημερτές : ἀληθές.
 Νεῖν : νῆθιν κρόκην.
 Νηνεμία : ἀνέμων ἀπουσία.
 Νήνεμος : ἀνεμον οὐκ ἔχων.
 20 Νηνίποδες : ἀνυπόδητοι.
 Νηπενθές : ἀπενθές.
 Νηποινί : ἀνευ τιμωρίας καὶ ποινῆς.
 Νηπύτιος : ἀνόητος· ἄφρων.
 Νηρίται : κόγχης τί γένος.
 25 Νηρίθμους : ἀναριθμήτους· ἀπείρους.
 Νήσουσιν : σωρεύσουσιν.
 Νησαίη λίθος : οἱ μὲν τὸ σαρδόνιον ἀπὸ τῆς νῆ-

¹ Νηδύς : ἐλαῖα ἔσσα—ἐλεηραῖς

* Inc. σύνητος f. 75. c. 3.

σου· οἱ δὲ σμάραγδον· ἐν Κύπρῳ γὰρ μεταλλεύεται.

Νισαίας : ἵππους.

Νισαῖον : πεδῖον τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης.

5 Νήστιν : τὸ ἔντερον ἢ σπλῆνα ἢ γλῶτταν· Ἀριστοφάνης.

Νήστις : ὁ ἄσιτος· καὶ τὸ μεταξὺ τῆς κοιλίας καὶ τοῦ στομάχου ἔντερον.

Νήστις : ἔντερον ἐν ᾧ περιελίττουσιν οἱ μάγειροι τὰς

10 χορδὰς.

Νήστης : Σικελικὴ θεὸς· Ἀλεξίς.

Νήστειραν : στερουμένην τροφῆς.

Νησύδριον : νησίον μικρόν.

Νήτην : μάτην.

15 Νητικὴν : ἄνευ τοῦ σ· τὴν περὶ τὸ νῆθειν τέχνην.

Νῆ τὸν καὶ ναὶ μὰ τὸν :¹ κατομοτικὰ ταῦτα· ἀπομοτικὰ δὲ, οὐ μὰ τὸν Δία· ὥστε ἐσχάτη ἀκυρολογία τὸ λέγειν μὰ τὸν Δία ποιήσον.

* Νηφάλια θύματα : δίχα σπονδῆς.

20 Νηφάλιοι θυσαίαι : ἐν αἷς οἶνος οὐ σπένδεται· ἀλλὰ ὕδωρ καὶ² μελίκρατον.

Νηφάλια ξύλα : τὰ μὴ ἀμπέλινα· μήτε σύκινα μήτε μύρσινα· ἐκεῖνα γὰρ οἰνόσπονδα λέγεται.

Νήχεται : κολυμβᾷ.

25 Νίβα : χιόνα· καλεῖται δὲ οὕτως καὶ κρήνη ἐν Θράκῃ.

¹ Νητον : καὶ ναὶ ματόν :— οὐ ματόν

* Inc. f. 75. c. 4.

² καὶ om.

Νιγλαρεύων : τερετίζων· καὶ ὁ νίγλαρος· κρουματι-
κῆς διαλέκτου ὄνομα· Εὐπόλις Δήμοις· Τοιαῦτα
μὲν τοι νιγλαρεύων κρούματα.

Νιγλάρους : τερετισμούς.

5 Νίγλαροι : τερετίσματα· καὶ περίεργα κρούσματα.

Νίδες : αἰδοῖα ἢ ὀρχίδια παιδίων· Σικελοί.

Νίζει : ρύπτει· πλύνει· νίπτει· κλύζει· ἀποσμήχει.

Νικαίην : νίκην.

Νίπαστρον : νικητήριον.

10 Νικαία : Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας·
ἔστι δὲ πόλις τῆς Λοκρίδος ἐπιθαλαττίδιος.

Νικάνωρ : τρεῖς γεγόνασι Νικάνορες· ὁ μὲν υἱὸς Βα-
λάκρου· ἕτερος δὲ Παρμενίωνος· ἄλλος δὲ Στα-
γειρίτης τὸ γένος· οὗ καὶ Ὑπερίδης μνημονεύει ἐν

15 τῷ κατὰ Δημοσθένους.

Νίκη Ἀθηναῖα : Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας· ὅτι
δὲ Νίκης Ἀθηναῖς ξόανον ἄπτερον· ἔχον ἐν μὲν τῇ
δεξιαῖ ροάν,* ἐν δὲ τῇ εὐωνύμῳ κράτος, ἐτιμᾶτο
παρὰ Ἀθηναίοις, δεδήλωκεν Ἑλιόδωρος¹ ὁ περιη-

20 γητῆς ἐν α΄ περὶ ἀκροπόλεως.

Νιοβιδῶν : ἐπὶ τῶν ἀρσένων καὶ ἐπὶ τῶν θηλειῶν.

Νιφάδες : σταγόνες.

Νίφαργον : νιφάδι² λελευκασμένον.

Νείφει : χιονίζει.

25 Νιφετός : ἡ κατὰ λεπτόν³ καταφερομένη χιών· τέσ-
σαρες εἰσὶν πήξεις⁴ τῆς ἐν τῷ ἀέρι ὑδατώδους

* Inc. f. 76. c. 1.

¹ ἦλ.

² νιφαδία

³ κατάλεπτος

⁴ εἰσὶν πήξεις

[πῆξις] ὑγρότητος· ὑπὲρ γῆν μὲν ἄνω, ἐπ' ἔλαττον
 μὲν χιών· ἐπὶ πλέον δὲ χάλαζα· ἐπὶ γῆς δὲ κάτω,
 ἐπ' ἔλαττον μὲν πάχνη, ἐπὶ πλέον δὲ κρύσταλλος·
 ὁ δὲ νιφετός πῆξις οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ μᾶλλον περὶ
 5 τὴν ἀλλοίαν χρεῖαν ἢ ποιότης¹ αὕτη.

Νιφόεσσα σελήνη·² λευκή.

Νίψαι· μακρὰ ἢ πρώτη συλλαβὴ ὅποτε ἐπὶ νιφετοῦ
 τάττεται· καὶ ἐνίψεν· καὶ ἐνίφθη ἢ γῆ.

Νοητά· τὰ μὴ αἰσθητά· τὰ ἀόρατα.

10 Νοθεῖα·³ τὰ τοῖς νόθοις ἐκ τῶν πατρῴων διδόμενα
 οὕτως καλεῖται· ἦν δὲ μέχρι χιλίων δραχμῶν·
 οὕτω Λυσίας καὶ Ἰσαῖος καὶ Ἀριστοφάνης καὶ
 Ἐπερίδης καὶ Δημοσθένης* ἐν τῷ κατὰ Ἀριστο-
 κράτους.

15 Νοβακκίζειν· τὸ ὀρχούμενον τοῖς δακτύλοις ἐπι-
 ψοφεῖν· σεισμὸς Νιόβη.

Νοθεύει· ἀπατᾷ· ἀπαλλοτριοῖ.

Νόθος· ὁ μὴ δύο ἀστῶν·

Νομάδες· βοσκόμεναι ἀγέλαι.

20 Νομαδόστοιχοι· ἀπὸ τῶν νόμων⁴ κατὰ στοιχὸν
 ὀρχούμενοι.

Νομάδων· ἀγρίων· βαρβάρων.

Νομαί· μερισμοί.

Νομεύς· βοσκός· ποιμὴν.

25 Νομῆς· ἐνκοίλια πλοίου.

Νομιζόμενα· νόμιμα· ἢ ὑπολαμβάνόμενα.

¹ ποιότης

² Νιφόεσσα· σ.

³ Νόθια

* Inc. f. 76. c. 2.

⁴ ὅμων

Νομίζουσιν : ἀντὶ τοῦ νομίσματι χρῶνται.

Νομικόν : τὸν ἐπιστήμονα τῶν νόμων· Ἰαλεξίς
Γαλατεία.¹

Νόμιον :² δίκαιον.

5 Νομοθέται : καὶ οἱ εἰσηγούμενοι, καὶ ἐκκλησία τίς
Ἀθήνησιν οὕτως ἐκαλεῖτο, ἢ τοὺς εἰσφερομένους
ἐδοκίμαζον νόμους.

Νομοῖστορες : νομομαθεῖς.

Νομόν : νομήν· βοσκήν.

10 Νόμος : θεσμός· συνήθεια.

Νομοφύλακες : ἀρχὴ τίς παρὰ Ἀθηναίοις οὕτως
ἐκαλεῖτο· διαφέρουσα τῶν θεσμοθετῶν· οἵτινες τὰς
ἀρχὰς ἐπηνάγκαζον τοῖς νόμοις χρῆσθαι.

Νοσακερωσ : τρυφερωδῶς· μαλακῶς· νοσιωδῶς.

15 Νόμος :³ ὁ κιθαρῳδικὸς τρόπος* τῆς μελωδίας· ἀρ-
μονίαν ἔχων ταύτην καὶ ῥυθμὸν ὠρισμένον· ἦσαν δὲ
ἐπτὰ οἱ ὑπὸ Τερπάνδρου· ἂν εἷς ὄρθιος· τετράδιος
ὀξύς· Δωριεῖς δὲ ἐπὶ νομίσματος χρῶνται τῇ λέξει·
καὶ Ῥωμαῖοι παραστρέψαντες νοῦμμον λέγουσιν·

20 Ἀπτικοὶ δὲ τὰ διανενημημένα⁴ μέρη τῆς γῆς, ὡς
καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τὸ δίκαιον ἔγγραφον.

Νοσηλεία :⁵ ἡ τῶν νοσοῦντων ἐπιμέλεια· καὶ νοση-
λεύεσθαι, τὸ νοσοκομῆσαι.

Νοσηλεύεσθαι : νοσεῖν οὐκ ἐπαχθῶς.

25 Νοσηλεύω : νοσοῦντα θεραπεύω.

¹ νόμον (ω statim) et γαλατία

² Νόμιον (unius lit. sp.)

* Inc. f. 76. c. 3.

⁵ Νοσηλέα

³ Νόος

⁴ νε semel.

- Νορύη : ὄσπριόν τι· Θεόφραστος δὲ συνώνυμα¹ φησὶ
 τρύχον² νορύη· τιθύμαλλον.
- Νορτή : τιθύμαλλον.
- Νόσον ἔχειν : ἀντὶ τοῦ φαῦλον ἔθος ἔχειν· Εὐριπίδης³
 5 Ἀντιόπη.
- Νοστήσας : ἐπανελθών.
- Νόστος : ἢ οἴκαδε ἐπάνοδος· ἢ ἡ ἀνάδοσις τῆς
 γεύσεως.
- Νόστον : ὀδόν· νευχάσας⁴ νεανιευσάμενος.
- 10 Νοσφιζόμεθα : χωριζόμεθα.
- Νοῦς οὐκ ἔνι Κενταύροις : παροιμία ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων
 ταπτομένη.
- Νοσφιζόμενον : ὑφαιρούμενον· ἰδιοποιούμενον.
- Νότιον : χωρίον προκείμενον τῆς Κολοφωνίων πόλεως.
- 15 Νότιος : ὑγρός.⁵
- * Νότοθεν : ἐκ μεσημβρίας.
- Νουβυστικόν : νοῦ βεβυσμένον καὶ γέμον.
- Νουβυστικῶς : νουνεχῶς.
- Νουθετίαν : καὶ νουθετησμὸν⁶ λέγουσι.
- 20 Νύκας : ἀνοίξας.
- Νυκτερίδος αἶνος : αἰνιγματωδῶς δηλοῖ περὶ νυκτε-
 ρίδος ὅπερ ἔκκειται ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα.
- Νυκτερινοὶ κύνες : οἱ λύκοι.

¹ συνωνυμία τρυχον ³ Bis π

⁴ Νοστονοδον; ν. Recte in ed. Lips. disjunctim Νευχάσας.

⁵ Ante ὑγρός vocis spatium : atque ita sæpe in hac parte codicis, non ut lacunæ indicium, sed mero scribæ arbitrio.

* Inc. f. 76. c. 4.

⁶ -τισμὸν

Νυκτίβιος : ὁ ἐν νυκτὶ ὡς ἐν ἡμέραι διαύγων.

Νυκτιλόχοι : οἱ λησταί.

Νυκτῶν μέσον : διὰ μέσης νυκτός.

Νυμφαῖον : νυμφῶν ἱερόν.

5 Νυμφαγωγόν : τὸν παράνυμφον.

Νύμφαι : οἱ πτερωτοὶ¹ μύρμηκες, καὶ οἱ ἐν τοῖς κήποις σκώληκες.

Νυμφεύτρια : ἡ παράνυμφος.

Νυμφεύτρια : ἡ συμπεμπομένη ὑπὸ τῶν γονέων
10 τῆι νύμφη· καὶ ἡ νεόγαμος δὲ καὶ ἡ γαμετή·
καὶ πρεσβυτέρα Πηνελόπη· καὶ ἡ Ἑλένη παρὰ
Ἀθηναίοις· καὶ ἡ τοῦ Διὸς μήτηρ· καὶ ἡ θεὰ ἡ ἐπὶ
τῶν ὑδάτων.

Νύμφαιον : ὄρος Ἀρκαδίας.

15 Νυμφαῖον : ἐν τῷ Πόντῳ ἐστὶν τὸ Νυμφαῖον· καὶ
φησὶ Κρατερός ἐν θ' τῶν ψηφισμάτων, ὅτι Ἀθη-
ναίοις ἐτέλει τάλαντον.

Νύμφαι : σκώληκες· οἱ ἐν τοῖς τῶν μελισσῶν κυτ-
ταρίοις, ὅτ' ἂν ἤδη πτεροποιεῖν ἄρξωνται· οἱ δ'
20 ἀπλῶς τοὺς πτερωτοὺς σκώληκας Σάμιοι* καὶ
τὸ ἀναμέσον τῶν γυναικείων αἰδοίων νύμφην κα-
λοῦσιν· καὶ τῶν ῥόδων αἱ κάλυκες αἱ μεμυκυῖαι,
νύμφαι· καὶ αἱ νεόγαμοι κόραι, νύμφαι· καὶ αἱ
Μοῦσαι δὲ ὑπὸ Λυδῶν, νύμφαι· ὅτι δὲ πάντων τῶν
25 καρπῶν αἱ ἐκφύσεις οὕτω, δῆλον· περὶ δὲ τῶν
θεῶν Διονύσου² πᾶσα ἱστορία συνῆκται ἐν τρι-
άκοντα τρισὶ βίβλοις.

¹ Νυμφαῖοι : π.

* Inc. f. 77. c. 1.

² Διονυσ (sic) Porsonus.

Νυμφικὰ λουτρά: τὰ εἰς γάμους ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἀπὸ κρήνης λαμβανόμενα.

Νύμφη: πηγὴ καὶ ἡ νεόγαμος γυνή.

Νυμφίος: κτητικῶς ὡς Τύριος, Φρύγιος, Λύδιος.

5 Νυμφόβας: ὁ Σειληνὸς τῶν νυμφῶν ἀνὴρ.

Νυμφόληπτοι: αἱ νύμφαι κατημμέναι.

Νυμφοστόλος: νυμφαγωγός.

Νῦν: τὸν παρόντα χρόνον δηλοῖ.

Νῦν δὴ: ἀρτίως ἢ μικρὸν ἔμπροσθεν. Νόμοις ἡ¹

10 νῦν δὴ ὀλίγον ἔμπροσθεν τούτοις περιτυχόντες ταῖς λόγοις, οὕτω ταῦτ' ἐτίθεμεν· νῦν δ' ἐπιλελήσμεθα· καὶ Εὐριπίδης² ἐν Ἰππολύτῳ· Νῦν δὴ μὲν ὄρος³ βᾶσ' ἐπὶ θήρας Πόθον ἐστέλλου· νῦν δὲ ψαμάθοις (Ἐπ') ἀκυμάντοισ' καὶ ἐν Μελεάγρῳ· Ὅρᾶς σὺ*

15 νῦν δὴ μ' ὡς ἐπράυνας τύχην; Μάγνης δὲ ἐν Πυτακίδῃ· Εἰπέ μοι, νῦν δὴ μὲν ὤμνυς μὴ γεγονέναι· νῦν δὲ φῆς· ἐν δὲ τοῖς Νόμοις διαλελυμένον εἶρηκεν· τὸ μὲν νῦν ἐπὶ τοῦ παρόντος χρόνου· τὸ δὲ δὴ ἐπὶ συνδέσμου· ὅς δὴ πάντων τῶν πολέμων χαλε-

20 πάτατος, ὡς φαμέν ἡμεῖς νῦν δὴ.

Νυνὶ μ' ἔπεισας: μᾶλλον νῦν λέγω.

Νύξ: εὐφρόνη⁴ καὶ ἡ σκοτία.

Νυός: καλεῖται μὲν ἐπίπαν ἡ τοῦ υἱοῦ γυνὴ τοῖς γυνεῦσιν αὐτοῦ· χρῶνται δὲ τῷ ὀνόματι ποικίλως οἱ

25 ποιηταί.

¹ Post ἡ novus artic. incipit.

² Bis π ³ ὄροις — θύρας ποθεν — ψαμάθοισιν ἄ.

* Inc. f. 77. c. 2. ⁴ εὐφροσύνη (puncta statim.)

- Νυρίζει : ξύει νύσσει.
 Νύρων : νύττων.
 Νύσσα : καμπτήρ· τέρμα· βαθμίς.
 Νύχιος : νυκτερινός.
 5 Νύχος : νύξ.
 Νωδός : ὁ μὴ ἔχων ὀδόντας.
 Νωγαλεύματα : τὰ κατὰ λεπτὸν ἐδέσματα· τὰ ἐπι-
 δορπίσματα.
 Νώδυνον : ἀνώδυνον.
 10 Νωθείας : βραδυτήτος.
 Νωθής : βραδύς· δυσκίνητος· ἄλογος.
 Νωθρός : ἀσθενής.
 Νῶ : ἡμεῖς.
 Νωειν : οἱ τοῖς ξένοις ἡγούμενοι ὁδοί.
 15 Νώμενος : ὁ νηθόμενος.
 * Νωνακρέυς : πύκτης· παγκρατιαστής.
 Νῶντας : ῥέοντας.
 Νῶντος : σωρεύοντος.
 Νῶτα θαλάσσης : ἡ ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης.
 20 Νώνυμος : ἀνώνυμος· ἄδοξος.
 Νωτίσαι : ἐπάρασθαι.¹
 Νωταλεύματα : Ἄραρῶς² Καμπυλίωνι· Τὰ κομψὰ
 δῆτα ταῦτα νωταλεύματα· Κόγχαι τὲ καὶ σωλῆ-
 νες αἵ τε καμπύλαι Καρίδες· Ἀντιφάνης Βουσίριδι.³
 25 Βότρυς· ῥόας· φοίνικας· ἕτερα νωταλαῖν.
 Νωτόπληγα : μαστιγίαν τὸν εἰς τὰ νῶτα πληγὰς.

* Inc. f. 77. c. 3.

² ἀραῶς—δῆ¹ Bis acc. om.³ βουσήριδι

λαμβάνοντα· Φερεκράτης Κραπατάλοις¹ Καὶ να-
τόπληγα μὴ ταχέως διακονεῖν.

Νωτοφόρος : ὁ ἐπὶ νώτου βαστάζων.

Νῶτον : οὐδετέρως λέγουσι τὸ νῶτον· καὶ πληθυντι-
5 κῶς τὰ νῶτα.

Νωχελῆ : βραδεῖα.

Νωχελῆς : βραδύς· ὀμαλός· ἄχρηστος.

Νωχελωῖ : οὐ δυναμένωι κινεῖσθαι· φεύγοντα.

* Ἀρχὴ σὺν Θεωῖ τοῦ Ξ̄.

10 Ξάνθιον : ἐπικοπτόν.

Ξάνθοισιν : ὀρνέοις.

Ξανθίζεσθαι : κοσμεῖσθαι τὰς τρίχας.

Ξανθήν : πυρροειδῆ.

Ξανήσει : κοπιάσει.

15 Ξανιον : κτένιον ὃ φοροῦσιν αἱ γυναῖκες ἐν τοῖς ἀναδε-
ματίοις· κόσμος χρυσοῦς ἐπὶ κεφαλῆς.

Ξανῶ : κοπιάσω· Σοφοκλῆς Ποιμεσίν· Ἐκτωρ τοῖς
Ἀχαιοῖς βουλόμενος μάχεσθαι φησίν· Ἡδὲ ξανῆ-
σαι² καὶ προγυμνάσαι χέρα.

20 Ξαίνω : νήθω· σαρρεύω.

Ξανᾶν : πονεῖν τοὺς καρπούς τὰς γυναῖκας τῶν χει-
ρῶν· διὰ συνεχῆ τῶν ἐρίων ἐργασίαν.

Ξεῖνοι : οἱ ἀπὸ ξένης φίλοι.

¹ Bis τ

* Inc. f. 77. c. 4.

² Suprasc. a recentiore m. κοπιάσαι

Ξεναγός : ὁ τῶν ξένων ἡγεμών.

Ξεναγῶν : ξενοδοχῶν.

Ξενηλατεῖν : Λακεδαιμόνιοι μετὰ πληγῶν ἐξήλαυον τοὺς ξένους.

5 Ξενίαν : καταγώγιον· κατάλυμα.

Ξενίζειν : ξένηι χρῆσθαι φωνῇ ἢ ξενικοῖς ἐπιτηδεύμασι· δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ξενίας χάριν τινὰ ὑποδέξασθαι.

Ξενίζειν : οἱ μὲν ξένηι διαλέκτῳ χρῆσθαι· οἱ δὲ ἐν

10 τῇ ξένη διατρίβειν.

Ξενικὸν ἐμπόριον : ὅπου οἱ ξένοι ἐμπορεύονται· ὡσπερ ἀστικὸν, ὅπου οἱ ἀστοί.

* Ξενικὸν ἐν Κορίνθῳ : Δημοσθένης Φιλιππικοῖς· καὶ Ἀριστοφάνης· συνεστήσατο δ' αὐτὸ πρῶτον Κόνων·

15 παρέλαβεν δὲ αὐτὸ Ἴφικράτης ὕστερον· καὶ Χαβρίας· οἷ χρησάμενος τὴν Λακεδαιμονίων μοῖραν κατέκοψεν, στρατηγοῦντος αὐτοῖς Ἴφικράτους καὶ Καλλικλέους.

Ξένιος : ὁ τῆς ξενίας ἔφορος.

20 Ξενιτευόμενος : ἀντὶ τοῦ μισθοφοροῦντας· Ἀριστοφάνης Εὐθυδίκαι·¹ Ἐγὼ ξενιτευόμενος ἐστρατευόμεν.

Ξειρης : φυτὸν ἀρωματικόν· Ἀριστοφάνης.

Ξενοκοπεῖν : ἐπὶ τοῦ πληγὰς ἔλαβον· οὕτω Μεταγένης.

25 Ξενολόγος : ξένους συλλέγων στρατιώτας.

Ξένος : καὶ ὁ καταγόμενος καὶ ὁ ὑποδεχόμενος.

- Ξενίζειν : τὸ ξενικῶς διαλέγεσθαι.

* Inc. f. 78. c. 1.

¹ εὐδίκαι

Ξενίσεις: ξενοδοκίας· Θουκυδίδης.

Ξεστόν: ώμαλισμένον.

Ξηραλοιφία και Ξηραλοιφεῖν: ¹ τὸ ἄνευ τοῦ λούεσθαι ἀλείφεσθαι.

- 5 Ξηραλοιφεῖν: Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου· Ξηραλοιφεῖν ἔλεγον τὸ χωρὶς λουτρῶν ἀλείφεσθαι· μήποτε δὲ και τὸ ὑπὸ τῶν ἀλειπτῶν λεγόμενον Ξηροτρίβεσθαι οὕτως ἐλέγετο.

* Ξηρὸν και αὖτον ἐκατέρως.

- 10 Ξηρὸς ἰδρώς: ὁ μὴ ὑπὸ λουτρῶν, ἀλλ' ὑπὸ γυμνασίων και πόνων γινόμενος.

Ξεναπάτας: ἰδίως ἐπὶ τῶν * * * * ² ὅταν μὴ τοιοῦτοι πνέωσιν ἄνεμοι ἐν τοῖς πελάγεσιν, ὁποῖοι ἐν τοῖς λιμέσιν· Εὐριπίδης³ Σθενεβοῖαι· Τίς ἄνδρα τι-

- 15 μᾶ Ξεναπάτην.

Ξιφισμός: σχῆμα ἐκ τῆς ἐμμελείας καλουμένης· και Ξιφίζειν, τὸ χειροτονεῖν, παραπλήσιον Ξίφει τὸ τῆς χειρὸς σχῆμα ποιοῦντα.

Ξιφήρης: Ξίφος ἔχων.

- 20 Ξιφηφόρος: Ξιφήρης.

Ξόανον: ἄγαλμα· εἶδωλον· ζώδιον· ἀνδριάς.

Ξουθόν: λεπτόν· ἀπαλόν· ἐλαφρόν· χλωρόν· ὑγρόν· ξανθόν· καλόν· πυκνόν· ὀξύ· ταχύ· οἱ δὲ ποικίλον· εὐειδές· διαυγές.

- 25 Ξουθός: ὄνομα κύριον.

Ξύει: γράφει· ὡς παρ' Ὀμήρωι· ἔνθεν και τὰ ξύσματα γράμματα.

¹ Ξηραλοκιεῖν

* Inc. f. 78. c. 2.

² Nulla lacuna.

³ Bis π

- Ξυήλην : ἣν ξυάλην λέγομεν· Ξενοφῶν Κύρου Ἀναβάσει· εἶχον δὲ θώρακας λινοῦς¹ μέχρι τοῦ ἤτρου· ἀντὶ δὲ τῶν πτερύγων σπάρτα πυκνὰ ἐστραμμένα· εἶχον δὲ καὶ κράνη, καὶ παρὰ τὴν ζώνην μαχαίριον
- 5 ὅσον² ξυήλη Λακωνική· ἣν Ἀττικοὶ* κνήστιν, Λάκωνες ξυήλην λέγουσι μόνον·—ἐπὶ δ' αἴγειον κνή τυρὸν Κνήστι χαλκείη· οἱ μὲν οὖν Ἀττικοὶ τὸ ῥῆμα οὕτω λέγουσιν·—καπικνήν καπεσθίειν· οἱ δὲ Λάκωνες τούνομα ξυήλην· ὡς καὶ Ξενοφῶν φησὶν ἐν δ'
- 10 τῆς Ἀναβάσεως, ὅτι Δρακόντιος ἔφυγεν ἐκ Σπάρτης, παῖς ἔτι ὢν, ἀποκτείνας ξυήλην Λακωνικῆ παιῖδα· διὰ τοῦτο δὲ καὶ τὸ κνήν οἱ Δωριεῖς ξύειν λέγουσιν· ὡς καὶ Σώφρονα τίς τὸν ξύοντα ἀντιξύει· καὶ πάλιν· ὁ χοραγὸς ξύεται.
- 15 Ξύλων ἐρεψίμων : στεγάσματά ἐστι τὰ ἐρέψιμα εἰς τὰς οἰκίας κατατεταγμένα.
- Ξυλοῦχος : σύνδενδρος καὶ ξυλώδης τόπος· δρυμός· ὕλη· χέρσος· ἀγρός· τόπος· οἱ δὲ κοίτην θηρίου.
- Ξύλον πρῶτον :⁴ τὸ βάραθρον.
- 20 Ξύλοχον : ὑλώδη τόπον.
- Ξύμβαθι : σύμβαθι· ὅλως δὲ ὁ διὰ τοῦ ξ̄ σχηματισμός κοινὸς ἔστι τῶν τε Ἰώνων καὶ τῶν Ἀττικῶν.
- Ξυμβῆ ἢ πεῖρα : ἀντὶ τοῦ ἐπιτευχθῆ⁵ παρὰ Θουκυ
- 25 δίδη.
- Ξύμβολον :⁶ ἀρρενικῶς λέγουσι τὸ ξύμβολον.

¹ λίνους² Nescio an ἴσον primo ; sed ὁ eod. temp.

* Inc. f. 78. c. 3.

³ κνήσται χαλκή· ἢ ὁ μὲν οὖν⁴ Ξύλον : π.⁵ Ξυμβή : ἢ—ἐπετεύχθη⁶ Ξύμβοιον

Ξυμβόλους :¹ οὕτω τοὺς διὰ τῶν πταρμῶν οἰωνισμοὺς
ἔλεγον* ἀνετίθεντο δὲ οὗτοι Δήμητρι.²

Ξυμφέρειν : συμφωνεῖν.

Ξυναυλία : αὐλησις τίς σύμφωνος, ὑπὸ δύο περαινο-
5 μένη, αὐλωδία.

Ξύν : Θουκυδίδης ἀντὶ τοῦ συν καὶ τὰ ἄλλα τὰ ὅμοια·
οὕτω καὶ οἱ παλαιοὶ πάντες.

Ξυνδύο : καὶ ξυντρία λέγουσιν οἱ Ἀττικοί.

Ξυμβάλλεται : καὶ συμβάλλεται.

10 Ξυναίρεται : συνάπτεται.

Ξυνάορον : γαμετήν.

Ξυνήϊα : κοινὰ χρήματα.

Ξύνες : λέγουσι καὶ σύνες.

Ξυνένοφε :³ ἐπινεφεῖ καὶ συννεφεῖ καὶ συννέφελα ἐσ-
15 τίν· Ἀριστοφάνης Ἀναγύρω· Καὶ ξυνένοφε καὶ
χειμέρια βροντᾶ μάλ' εὖ· καὶ ἐν Νήσοις· Ὡς ἐς
τὴν γῆν κύψασα κάτω καὶ ξυννεοφυῖα βαδίζει·
ἀντὶ τοῦ σκυθραπάζουσα.

Ξύνθημα : καὶ σύνθημα.

20 Ξυνηρέτης : σύμφωνος· ὡς ὁ ἐναντίος, ἀντηρέτης.⁴

Ξυμφορά : συντυχία.

Ξύνηβον : συμπότης.⁵

Ξυνοδόκος : ξενοδόχος.

Ξυνωρίς : συζυγία· ἡ ἄρμα ἐκ δύο ἵππων συνεζευγ-
25 μένον.

¹ Ξυμβόλους

* Inc. f. 78. c. 4.

² δήμητρι (sic) ex em. ejusd. pro δήμητρι.

³ Ξυνένοφε

⁴ ἀντιρέτης

⁵ Sic.

Πυρηκῆς :¹ ὁ ξυρήσιμος καὶ κουριῶν.

Ἐυπεταίωνες : δῆμος τῆς Κεκροπίδος φυλῆς Ἐυπε-
ταιή·² ἀφ' ἧς ὁ δημότης Ἐυπεταίων.

Ἐυεῖδες : καμπάγια· ζυγάβδια* ἢ ἄλλο ὑπόδημα
5 διάφορον.

Πυροῦ ἀκμῆς : τοῦ ὀξύτατου· κατὰ λεπτότητα τῶν
σιδηρίων.

Ἐυσταρχεῖς :³ τοῦ γυμνασίου ἄρχεις.

Ἐυστιδα : λεπτὸν ὕφασμα· περιβόλαιον.

10 Ἐυστίς : γυναικεῖον τί ἔνδυμά ἐστι πεποικιλμένον·
ὡς δῆλον ποιούσιν ἄλλοι τὲ τῶν κωμικῶν καὶ Ἀν-
τιφάνης ἐν Εὐπλοίαι· ἐστι μέντοι καὶ τραγικὸν τι
ἔνδυμα οὕτω καλούμενον, ὡς Κρατῖνος ἐν Ὀραις·
ἐστι δὲ καὶ ἵππικὸν ἔνδυμα, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν

15 Νεφέλαις.⁴

Ἐυστίς :⁵ χιτῶν ποδήρης γυναικεῖος· οἱ δὲ τραγικὸν
ἔνδυμα ἐσκευοποιημένον καὶ ἔχον ἐπιπόρημα· οἱ
δὲ τὸ λεπτὸν, παρὰ τὸ ἐξύσθαι· ἰδίως δὲ τὸ τῶν
τραγωδῶν ἔνδυμα.

20 Ἐυστόν : δορύλλιον· ἀκόντιον· καὶ τὸ τέλειον δόρυ·
καὶ ὁ τόπος ἔνθα οἱ ἀθληταὶ γυμνάζονται.

Ἐυνωμοσάμην : συνήγαγον καὶ φίλους ἐποίησα.

Ἐυνῶνα : τὸν κοινωνόν· Σοφοκλῆς.

Ἐυναλλαγῆναι : τὸ συμβῆναι· Θουκυδίδης.

25 Ἐυνξάσσεται :⁶ συσκευάζεται.

¹ Πυρηκη—κουρίων

² Novus artic.

* Inc. βδία f. 79. c. 1.

³ Accent. om.

⁴ ἐν φυλαῖς (φ in litura ab eodem)

⁵ Εὐστίς. Priore loco accent. om.

⁶ Ευνξάσεται

Ξυρεῖσθαι : οὐδὲ ξυραῖσθαι λέγουσιν.

Ξυρόν : ἐκτεταμένως τὰ πολλὰ λέγουσιν.

Ξυστίδες : εἶδος ὑποδημάτων ἢ κόσμος γυναικεῖος*
ἢ σκεῦος ἱματίων τί.

5 Ψύστης : περισκελὲς ἔνδυμα.

Ψυστόν : κοντόν ἀκόντιον.

Ψυστός : τόπος ἀνειμένος ἀθλητῶν.

Ψύστραν : καὶ στλεγγίδα λέγουσι.

Ψυστας : ἀμπελοτόμον δρέπανον καὶ γῆ ἀμπελο-

10 φόρος.

Ἀρχὴ τοῦ ὁ στοιχείου.

* Ὅα : ἀκροδρύων εἶδος, μήλοις μικροῖς ἐμφερές.

* Ὅαὶ τῶν ἱματίων : Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν—ὅτε
τὰς ὄας¹ ἴσας ἐποιήσατο· οἱ γὰρ παλαιοὶ καὶ ταύ-
15 ταις οἷς δέρμα προσέρραπτον, ἵνα ἦκιστα τρί-
βοιντο.

* Ὅαρισμοί : διάλογοι.

* Ὅας : μηλωτάς· οἷς² γὰρ πρόβατον.

* Ὅας : τὰς τῶν ἱματίων.

20 * Ὁβελίας ἄρτος : ὁ ἐπὶ ὀβελῶν ὀπτώμενος· λέγονται
δὲ καὶ ὀβελιαφόροι, οἱ ἐν τοῖς Διονυσίοις τοὺς ὀβε-
λίας ἄρτους αἴροντες· ἐτάσσετο δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν
ἐργατῶν καὶ ἀγροίκων.

* Ὁβελός : ὀβελίσκος.

* Inc. ος f. 79. c. 2.

¹ * Ὅαὶ et ὄας ut hic.

² * Ὅας μηλωτάς : οἷς (vel οἷς)

- ᾽Οβελίας ἄρτος: περιπεπλασμένος μακρῷ ξύλῳ καὶ οὕτως ὀπτώμενος· γίνεται δὲ παραμήκης καὶ γαστριώδης.
- ᾽Οβολὸν ἐκβαλεῖν: τὸ ἐλάχιστον καὶ τὸ μηδὲν ση-
5 μειωθῆναι.
- ᾽Οβολός: ὁ τόκος· εἶδος νομίσματος* ὀβολὸς δὲ παρ' Ἀθηναίοις ἕξ ἐστὶ χαλκῶν· ὁ δὲ χαλκοῦς¹ λεπτῶν ἑπτὰ· τὸ δὲ τάλαντον τοῦ ἀργυρίου λιτρῶν τῶν νῦν τεσσάρων καὶ νομισμάτων ὀκτῶ καὶ ἕξ· ἢ δὲ μνα
10 ἐξηκοστὸν ἐστὶ τοῦ ταλάντου· τὸ δὲ τάλαντον τοῦ χρυσοῦ ἐξαπλάσιόν ἐστιν.
- ᾽Οβολοστατοῖ: ἀντὶ τοῦ δανείζοι· Λυσίας· οὐδ' ἂν οἱ πολλοὶ ἐλάττονα τόκον λογίσαιτό τις, ἢ ὅσον οὗτοι ὀβολοστατοῦντες τοὺς ἄλλους πράττονται· ἔλεγον
15 δὲ ὀβολοστάτας τοὺς δανειστάς, ὡς Ἵπερίδης καὶ ἡ κωμῳδία.
- ᾽Οβολοῦ χίμαιρα² ἐν ᾽Αἴθου.
- ᾽Οβολὸς ἡλιαστικός: ὃς τοῖς δικάζουσιν ἐδίδοτο.
- ᾽Οβολοστάτης: δανειστής ἐπ' ἐνεχύροις· στήσασθαι
20 γὰρ τὸ δανείσασθαι.
- ᾽Οβολοστατῆσαι: τὸ λαβεῖν τόκους.
- ᾽Οβρία καὶ ὀβρίαλα: τὰ τῶν λεόντων καὶ λύκων σκυμνία· Αἰσχύλος Δικτυουλοῖς.³
- ᾽Οβριμος: ἰσχυρός.
- 25 ᾽Ογε: ὁ δῆ.
- ᾽Ογκίαν: τὸν σταθμόν· Σώφρων καὶ Ἐπίχαρμος.
- ᾽Ογκοι: αἱ ἀκίδες.

* Inc. f. 79. c. 3.

¹ χαλκός² ᾽Οβολου: χ.³ δικτυουλοῖς primo, ut videtur.

- Ἐγκύλλεσθαι: ¹ ὑψαυχενεῖν· καὶ ὄγκους περιβάλλεσθαι· σεμνύνεσθαι.
- Ἐγκυλωμένος: ² ὑπερήφανος.
- * Ὀγμος: ἡ κατὰ στοῖχον ³ ἔφοδος τῶν θεριστῶν· καὶ
5 ὄγμοι σταχύων.
- Ὀγχναι: ἀχράδες ἢ ἄπιοι.
- Ὀδάξ: τοῖς ὁδοῦσιν ἐνδεδηχότος.
- Ὀδαξησμός: κνησμός· καὶ ὀδόντων τρισμός.
- Ὀδαγός: διὰ τοῦ ἄλφα, οὐχ ὀδηγός.
- 10 Ὀδαῖος Ἐρμῆς: ὁ ἐνόδιος.
- Ὀδακτάζειν: δάκνειν.
- Ὀδ' ἐγώ: αὐτὸς ἐγώ.
- Ὀδησαι: τὸ ἀνήσασθαι· Εὐριπίδης ⁴ Ἀλόπη καὶ Κύκλωπι.
- 15 Ὀδιός: Ἐρμού ἐπίθετον.
- Ὁ Διὸς Κόρινθος: παροιμία ἐπὶ τῶν πάλαι μὲν εὐπραγησάντων, ὕστερον δ' οὐ καλῶς ἀπαλλάξαντων.
- Ὀδοιπόριον: τὴν ἐπὶ τωῖ συμπλεῦσαι εὐωχίαν.
- 20 Ὀδμή: ἀποφορά· ὀσμῆ.
- Ὀδοιδοκος: ⁵ ὁ ἐν ταῖς ὁδοῖς· πανοῦργος· κλώψ.
- Ὀδοῦ παρούσης τὴν ἀτραπὸν ζητεῖς: λεγόμενον· Ἀριστοφάνης Ἀναγύρω· Ὀρμου παρόντος τὴν ἀτραπὸν κατερρήν.
- 25 Ὀδός: Δημοσθένης ἐν τωῖ κατὰ Ἀριστοκράτους· ἡ ἐν

¹ Semel λ

* Inc. f. 79. c. 4.

+ Bis π.

² ωγκ statim factum ex ογκ.³ στιχον G. στοιχὸν P.⁵ Ὀδοιδοκῶς

ὄδῳ καθελῶν· ἀντὶ τοῦ ἐν λόχῳ καὶ ἐνέδρᾳ τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ Ὀμηρικόν· Ἡ ὄδον ἐλθέμεναι· εἰ δὲ ψιλῶθῃ ἢ προτέρα συλλαβῇ, σημαίνει τὸν βαθμόν.

5 * Ὀδοντισμός: εἶδος αὐλήσεως.

Ὀδοποιοί: οἱ ὄδων ἐπιμεληταί.

Ὀδός:¹ ἀρσενικῶς καὶ οὐδός, ὁ τῆς θύρας· οὐ χρὴ ὄδος ὀδεύειν οὐδεὶς εἴρηκε τῶν Ἀττικῶν, ὅσα γε καὶ ἡμᾶς ἐπίστασθαι· παρ' Ὀμήρῳ δέ ἐστιν.

10 Ὀδουρις: πρῶτος.

Ὀδουρεῖς: προπορεύη.

Ὀδουρούς: τοὺς ἐν ταῖς ὁδοῖς κακουργοῦντας.

Ὀδυνήφατος: ἢ τὰς ὀδύνας ἀφανίζουσα.

Ὀδυσσέα: ἢ ἐσχάτη μακρὰ καὶ τὰ ὅμοια.

15 Ὀδιωδεν: ὄζει.

Ὀδωρεῖν: ὄδοφυλακεῖν.

Ὀζαι: τὰ δέρματα τῶν ἀνάγκων.

Ὀζειν: οὐ μόνον ὄδωδέναι λέγουσιν.

Ὀζος: κλάδος.

20 Ὀθι: ὄπου.

Ὀθνεῖος: ἀλλογενής· ξένος· ἀλλότριος· Ἰσαῖος καὶ Πλάτων.

Ὀθόναις: λεπτοῖς ὑφάσμασι· καὶ πᾶν τὸ ἰσχνόν, καὶ μὴ λινοῦν ἦ.

25 Οἰστούχου:² φαρέτρας.

Οἰστόν:³ δισυλλάβως Ἀττικοὶ λέγουσι τὸ βέλος.

* Inc. f. 80. c. 1.

² Ὀϊστόχου

¹ Ὀδός

³ Ὀϊστόν (sic)

Οἶδια :¹ προβάτια.

Οἶ : ὄπου.

Οἶ : περισπωμένως ἀντὶ τοῦ ἑαυτωῖ ὀξύτόνως δὲ τὸ
οὔτοι· συμποσίωι· οἶ² μὲν γὰρ εὐθύς παῖδα τινα
5 τῶν ἔγδον ἀπαντήσαντα³ καὶ οὗ ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ
Πολιτεία· πλὴν οὔ.⁴

Οἶητας :⁵ τοὺς κωμήτας· Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδα.

Οἶηθεν : δῆμος Πανδιονίδος ἢ Οἶη· καὶ τὸ⁶ Οἶηθεν
τοπικὸν ἐπίρρημα⁷ Φιλόχορος δὲ τὴν Οἶην φησὶν
10 Κεφάλου μὲν θυγατέρα εἶναι, Χαροποῦ δὲ γυ-
ναῖκα.

Οἶαι :⁸ διφθέραι· μηλωταί.

Οἶακες : πηδάλια· αὐχένες.

Οἶακίζει : κυβερνᾷ.

15 Οἶακιστής : κυβερνήτης.

Οἶακοστροφος : κυβερνήτης.

Οἶακοστροφῶν : κυβερνῶν.

Οἶγνύει : ἀνοίγει.

Οἶδαίνων : φλεγμαίνων· ψύχων.

20 Οἶδαίνει : οἶδεῖν⁹ ποιεῖ.

Οἶδεῖ : φλεγμαίνει· πεφύσσηται.

¹ Ὀἶδια

² συμπόσιον οἶ

³ Columnnam in ἄ finiverat, ut e versuum numero liquet, et sequentem (f. 80. c. 2.) exorsus erat τήσαντα, deinde in priori novum versum inchoavit, και (sic). Volebat scilicet ἀπαιτήσαντα supplere, non lacunam indicare.

⁴ οὔ

⁵ Οἶητας.

⁶ Post τὸ videtur ἢ delevisse.

⁷ Semel ρ

⁸ Ὀἶαι

⁹ ἠδὲν

- Οἶδημα : ὄγκωμα· φλεγμονή· ἀπόστημα· ὡς ἐκ μεταφορᾶς τῶν σωματίων, καὶ ἐπὶ τῆς ἐπάρσεως καὶ φυσιώσεως λέγεται.
- Οἰδήματα : ἐπάρματα ἢ φυσήματα.
- 5 Οἰδησις : φλεγμονή· φύσημα.
- Οἶδμα : κύμα ἢ πέλαγος.
- Οἴεσθαι : ὑπονοεῖν.
- ᾽Οἴεσσι : προβάτοις.
- Οἰζύς :¹ πόνος· ταλαιπωρία.
- 10 Οἰηθείς : ὑπολαβών.
- Οἴησις : ἔπαρμα· ὑπόνοια.
- Οἴκαδε : εἰς τὰ οἰκεῖα.
- Οἰκέα : τὸν οἰκογενῆ οἰκέτην οἱ παλαιοὶ Ἀθηναῖοι* οἰκέτας καλοῦσιν οἱ Ἀττικοὶ καὶ τοὺς κατὰ τὴν
- 15 οἰκίαν πάντας.
- Οἰκάριον : τὸ οἰκίδιον.
- Οἰκεῖαν : τὰ τοιαῦτα παρεσημειοῦτο Ἀριστοφάνης πρὸς τὴν οἰκεῖαν· ὅτι οὐ κυρίως κέχρηται τῷ ὀνόματι· οἰκεῖους γὰρ ἐκτίθενται ἐν τῷ περὶ συγγενῶν τοὺς κατ' ἐπιγαμίαν παρεσηγμένους ἔξωθεν·
- 20 ὁ δὲ Μένανδρος ἐνίοτε ἐπὶ τῶν συγγενῶν λέγει, οὐχ ὡς ἡμεῖς ἐπὶ τῶν κατ' ἐπιγαμίαν φίλων· ὁ γὰρ τὴν ἐπιγαμίαν λαμβάνων ἔστι συγγενής· οἰκεῖος δὲ ὁ συγγενής.
- 25 Οἰκεῖλαι : ἐκβληθῆναι.
- Οἰκεῖος : ἴδιος.
- Οἰκεύς : οἰκέτης.

¹ Οἰζύς. Utrum igitur Οἰζ. an ᾽Οἰζ. voluerit, n. l.

* Inc. f. 80. c. 3.

- Οικίδιον : τὴν δευτέραν συλλαβὴν ἐκτείνουσιν, ὡς καὶ χρυσίδιον καὶ τὰ ὅμοια.
- Οικίσκος : περδικοτροφεῖον¹ Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς.
- 5 Οικογενές : τὸ οἰκόθρεπτον ἀνδράποδον.
- Οικέως : * * * *
- Οἴκημα :² ἀντὶ τοῦ δεσμοτήριον Δείναρχος· ἀντὶ δὲ τοῦ πορνεῖον Αἰσχίνης.
- Οικίσκωι : ἀντὶ τοῦ μικρῶ τινὶ οἴκωι Δημοσθένης
- 10 ἐν τωῖ περὶ Κτησιφῶντος· ἐκάλουν δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον ὄρνιθοτροφεῖον³ οἰκίσκον.
- Οἴκοθι : ἐπὶ τῆς οἰκίας.
- Οἴκοι : ἐν τωῖ οἴκωι.
- Οἴκοι γενοίμην : ἐπὶ τῶν ἐκφυγεῖν τὰ δεινὰ εὐχομένων.
- 15 Οικόπεδον : ἔρημον κατάπτωμα οἴκου.
- Οικόσιτος : ὁ τὰ οἴκοθεν καὶ τὰ ἑαυτοῦ ἐσθίων, οὐχὶ τὰ τῶν πέλας.
- Οικυπορεῖα : τὰ κατ' οἰκίαν σκεύη.
- Οικότριψ : οἰκέτης.
- 20 Οικοτρύβλιον : τὸ οἰκογενές παιδάριον.
- Οικουρός : οικονομικὸς ἢ οἰκοφύλαξ· οὐρὸς γὰρ ὁ φύλαξ.
- Οικουρὸν ὄφιν : τὸν τῆς Πολιάδος φύλακα· καὶ Ἡρόδοτος· Φύλαρχος δὲ αὐτοῦ δύο.
- 25 Οικούρια :⁴ ἃ καταλείπουσιν ἢ φέρουσιν αἱ μητέρες τοῖς οἴκοις τῶν παιδίων ἀπολειφθεῖσιν ἢ παίγνια.

¹ παιδικ.² Οικέως : οἴκημα ἄ. sine lacuna.³ ὄρνιθων τροφεῖον. Inc. on f. 80. c. 4.⁴ Οικούρια

Οικουρουμένης : τῆς ἀσφαλιῶς τηρουμένης καὶ ὑποκουρουμένης ὑγρότητος· ἦτοι τῆς ἐνδομυχούσης καὶ ἔνδον κατεσπαρμένης.

Οικονόμους : τοὺς κατὰ τὸν οἶκον νεμομένους.

5 Οικότριβες : οἱ ἐκ δούλων δοῦλοι, οἱ καὶ οἰκογενεῖς λέγονται· ἐνομίζοντο δὲ τὸ παλαιὸν ἀτιμότεροι τῶν ἀνητῶν· ὅτι οἱ μὲν ἐκ δούλων,* οἱ δὲ ἐξ ἐλευθέρων ἐγένοντο· καὶ οἱ μὲν αἰεὶ δοῦλοι, οἱ δὲ ὕστερον.

Οἴκτιστον : ἐλεεινόν.

10 Οἴμησεν : ὠρμησεν· καὶ οἴματα, ὀρμήματα.

Οἴμος : ὁδός· ἢ στίχος· ἢ ῥάβδος κύκλου· ἔνθεν καὶ παροιμία κέκληται, τὸ παροδικὸν διήγημα.

Οἰμωγή : στεναγμός.

Οἰμῶζει : στενάζει.

15 Οἰμῶκτιαν : ἀντὶ τοῦ οἰμῶξειαν.

Οἶναρα : τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα.

Οἰνάνθη : ἡ τῆς ἀμπέλου ἔκφυσις, καὶ φυτὸν ὀρεινὸν εὐοδμον.

Οἰνήρυσις : κοτύλη οἰνοχόη.

20 Οἰναῖοι : τὴν χαράδραν· ἐπὶ τῶν ἐπ' ὠφελείαι παρακαλουμένων, βλαπτόντων δέ· τῶν γὰρ Οἰναίων παροχετευόντων τὴν χαράδραν, ἐπιρραγὲν ὕδωρ πολὺ κατέκλυσε πάντα.

Οἰνήϊς :² μία τῶν δέκα φυλῶν παρὰ Ἀθηναίοις.

25 Οἰνόη· καὶ Οἰνέως : δῆμος τῆς Ἰπποβοωντίδος³ πρὸς Ἐλευσίνα⁴ ὃ δὲ τῆς Αἰαντίδος πρὸς Μαραθῶνα· ἀφ' ἑκατέρου δὲ τῶν δήμων ὁ δημότης⁵ Οἰνέως.

* Inc. f. 81. c. 1. οἱ δὲ bis ms.

¹ Οἰνέοι vel Οἱ νέοι et οἰνέων (vel οἶν.) ² Οἰνήϊς

³ -οντίδος ⁴ -νας ⁵ ὁ δῆμος τῆς

Οἰνιστήρια : σπονδὴ τῶι Ἡρακλεῖ ἐπιτελουμένη
ὑπὸ τῶν ἐφίβων πρὶν ἀποκείρασθαι· Εὐπόλις
Δήμοις.

Οἰνοβαρές : μέθυσε.

5 * Οἰνηβόλος : καινὸς καὶ ἀντικείμενος τ ἐξεί.¹

Οἰνίζει : μονάζει.

Οἱ νομοφύλακες τίνες : ἔδοξε τισὶ τοὺς αὐτοὺς εἶναι
τοῖς θεσμοθέταις· ἀλλ' οὐκ ἔστιν οὕτως· οἱ μὲν γὰρ
θεσμοθέται κατὰ τὰ πάτρια ἐστεφανωμένοι ἐπὶ
10 τὸν Ἄρειον πάγον ἀνέβαινον· οἱ δὲ νομοφύλακες
στροφίοις λευκοῖς ἐχρῶντο· καὶ ἐν ταῖς θέαις ἐπὶ
θρόνων ἐκάθηντο· κατάντικρυ τῶν ἐννέα ἀρχόντων·
καὶ τῇ Παλλάδι τὴν πομπὴν ἐκόσμου· ὅτε κομί-
ζοιτο τὸ ξόανον ἐπὶ τὴν θάλασσαν· ἠνάγκαζον δὲ
15 καὶ τὰς ἀρχὰς χρῆσθαι τοῖς νόμοις· καὶ ἐν ταῖς
ἐκκλησίαις ἐκάθηντο μετὰ τῶν προέδρων, κωλύ-
οντες ψηφίζειν, εἴ τι παράνομον αὐτοῖς εἶναι δόξειεν
ἢ ἀσύμφορον τῇ πόλει.

Οἰνοποτάζων : οἰνοποτῶν· εὐωχούμενος ἐν συμποσίῳ.

20 Οἰνόπται : εὐτελής ἀρχὴ Ἀθήνησιν, παρέχουσα λύχ-
νους καὶ θρυαλλίδας ἐν ἐορταῖς τισίν.

Οἰνόπται : ἐπιμεληταὶ τοῦ· τοὺς φράτορας ἡδὺν οἶνον
ἔχειν· Δίδυμος οὕτως ἀποδίδωσιν· εὐτελής ἀρχὴ
τίς Ἀθήνησιν.

25 Οἶνος ἄνευ παιδευτῶν : δύο παροιμίαι· ἡ μὲν, οἶνος καὶ
ἀλήθεια· † ἡ δὲ, οἶνος καὶ παῖδες ἀληθεῖς· λαμ-

* Inc. f. 81. c. 2.

¹ Sic.

² τῶν

† Inc. θεια f. 81. c. 3.

Phot.

βάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀπλοιζομένων καὶ τὴν ἀλήθειαν λεγόντων.

Οἰνόςπονδα : αἱ γινόμεναι θυσίαι μετ' οἴνου σπονδῆς.

Οἰνοῦττα : μάζα οἴνωι δεδευμένη· μελιτοῦττα¹ δὲ
5 ἡ μέλιτι.

Οἰνοχοεῖ : κερνά.

Οἰνοχόος : πιγκέρνης.

Οἰνώνης : οἶον οἶνον συνωνούμενος.

Οἰνωπός : οἰνώδης· διαυγής· ἢ μέλανος.²

10 Οἷξας : ἀνοίξας.

Οἰόθεν οἶος :³ ἐκ μόνου μόνος· θέλει δὲ εἰπεῖν μόνος πρὸς μόνον.

Οἶοι : μόνοι· ἢ δυνατοί.

Οἰόμενος : νομίζων.

15 Οἶον : τὸ θαυμαστικόν.

Οἶον :⁴ δῆμοι εἰσὶν ἐν τῇ Ἀττικῇ διττοὶ, οὐδετέρως λεγόμενοι· καλεῖσθαι δὲ φασὶν αὐτοὺς οὕτως, διὰ τὸ μηδαμῶς οἰκητὸν τόπον ἔχειν, ἀλλὰ μεμονῶσθαι· τὸ γὰρ μόνον οἶον ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι· ἔστι δὲ τὸ
20 μὲν Κεραμικὸν Οἶον τῆς Λεοντίδος φυλῆς, τὸ δὲ Δεκελικὸν Οἶον τῆς Ἰπποθοωντίδος· φυλῆς· οἱ δὲ δημόται ἐκατέρωθεν ἐλέγοντο ἐξ Οἶου· ἄλλοι δὲ ἦσαν οἱ λεγόμενοι Οἰήθεν, ὡς προεῖρηται.

Οἶόν τε : δυνατόν· ἀρκούντως ἔχειν· κατὰ δυνατόν.

25 * Οἶος : μόνος· ἢ ὁποῖος.

¹ μελίττουτα

³ εἷς (sic)

⁵ -οντιδος

² μελανός

⁴ In spiritu variat.

* Inc. f. 81. c. 4.

Οἶος εἶ καὶ οἶός τε εἶ: τὸ μὲν χωρὶς τοῦ τε σημαίνει τὸ βούλει καὶ προήρησαι.¹ τὸ δὲ σὺν τῷ τε τὸ δύνασθαι· ἀμφοτέροις δὲ Λυσίας ἐχρήσατο.

Οἶός: προβάτου.

5 Οἶος: ἀντὶ τοῦ ἔτοιμος· καὶ οἶός τε, ἀντὶ τοῦ ἔτοιμος· καὶ οἶος ἦν, ἀντὶ τοῦ ἔτοιμος ἦν· τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐσπούδαζεν· Λυσίας· ἐβιάζετό τε γὰρ καὶ οἶος ἦν ἐξευρεῖν τὴν θύραν.² σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀνταποδοτικόν· τοιοῦτος οἶος ἦν ὁ πατήρ.

10 Οἶον: τὸ ἀνταποδοτικὸν τοῦ τοιοῦτον· καὶ τὸ ἐπὶ παραδειγμάτων παραλαμβανόμενον· καὶ τὸ ἐπὶ θαυμασμοῦ· ὡς τὸ, οὐδὲν γὰρ οἶον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου· οὐδὲν οὕτως καλὸν, οἶον τὸ ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου.

15 Οἶς:³ αἰξ ἢ πρόβατον.

Οἶσει: κομίσει.

Οἶσεται: λήψεται.

Οἶσθα: ἀντὶ τοῦ οἶδας· λέγεται καὶ χωρὶς τοῦ σ· μετὰ δὲ τοῦ σ ποτὲ ἢ διὰ μέτρον, ἢ διὰ τὸ μὴ

20 συγκροῦσαι σύμφωνα.

Οἶσθεις: εἰκασθεις· ὑπολαβών.

Οἶσόμενος: κομίσων.

Οἶστά: φορητά.

Οἶσπώτη: οἰῶν⁴ ῥύπος· οἶσυπος* Ἀριστοφάνης

25 Λυσιστράτης· Ἐκπλύναντας τὴν οἶσπώτην ἐκ τῆς πόλεως ἐπικλίνη.

Ἐοἶστεύσας: τοξεύσας· σαγιτεύσας.

¹ προείρησαι
οἶον ρ. οἶσοπος

² θῆραν

³ Οἶς an Οἶς n. l.

* Inc. f. 82. c. 1.

- Οϊστός :¹ βέλος· σαγίτα.
 Οϊστρά̃ : συντόνωσ και μανικῶσ κινεῖται.
 Οϊστρεῖ : ἐρεθίζει· ἐκμαίνει.²
 Οϊστρηλατούμενοι : πύρούμενοι· ἐκμαινόμενοι.
 5 Οϊστροπλήγα : τηῖ μανία πεπληγότα.
 Οϊστροσ : ἐρεθισμός· ἔκκαυσις· πύρωσις ἐμμανής.
 Οϊσύμη : πόλις τῆσ Θράκησ.
 Οϊσύπη : ὁ ῥύπος τῶν ἐρίων.
 Οϊσυπηρός : ῥυπαρός.
 10 Οῖσω : κομίσω ἐνέγκω.
 Οῖφι : χοίνιξ.
 Οῖχεται : πορεύεται.
 Οῖχήσομαι : πορεύσομαι.
 Οῖχόμενος : πορευόμενος.
 15 Οῖωνόβρωτος : ὀρνεόβρωτος.
 Οῖωνοί : σαρκοφάγα ὀρνεα· ἢ σύμβολα.
 Ὁ κάνησ τῆσ κοίτησ ὑπερέχει : ἐπὶ τῶν τὰ μὴ ἀναγκαῖα μείζω και πλείω τῶν ἀναγκαίων κεκτημένων.
 Ὁ κάτωθεν νόμος : Δημοσθένησ ἐν τωῖ κατὰ Ἀριστοκράτουσ· ἢ τὴν ἡλιαίαν λέγει διὰ τὸ τῶν δικαστηρίων τὰ μὲν ἄνω, τὰ δὲ κάτω ὀνομάζεσθαι· ἢ διὰ τὸ σχῆμα* τῆσ³ ἐν τοῖσ ἄξοσι γραφῆσ βουστροφηδὸν γεγραμμένησ· ἢ ἀπὸ τῶν εὐωνύμων ἀρχομένων νόμων, κάτωθεν ὀνομάζει ὁ Δημοσθένησ· ὅτι
 25 γάρ φησι βουστροφηδὸν ἦσαν οἱ ἄξονεσ και οἱ κύρβεισ γεγραμμένοι, δεδήλωκεν Εὐφορίων ἐν τωῖ Ἀπολλοδώρωι· ἢ ἐπεὶ φησι τοὺσ ἄξονασ και τοὺσ κύρβεισ ἄνωθεν ἐκ τῆσ ἀκροπόλεωσ εἰσ τὸ βουλευ-

¹ Sic. ² -νοι * Inc. μα f. 82. c. 2. ³ τοῖσ

τήριον καὶ τὴν ἀγορὰν μετέστησεν Ἐφιάλτης, ὡς
φησὶν Ἀναξιμένης ἐν Φιλιππικῶι.

[Ὅτι διαμαρτάνει Δημοσθένης ἐν τῶι κατὰ Νεαίρας,
λέγων Πλαταιέας γεγράφθαι ἐν τῇ ποικίλῃ
5 στοαῖ· οὐδεὶς γὰρ τοῦτο εἶρηκεν.]

[Ὅτι ἑξακισχίλια ἦν τάλαντα τὸ τίμημα τῆς Ἀττι-
κῆς· Δημοσθένης δὲ ἐν τῶι περὶ Συμμοριῶν φησὶν
οὕτως· ἡμῖν δὲ τῆς χώρας τίμημα ὑπάρχειν ἀφορ-
μὴν τὰ ὀκτακισχίλια τάλαντα ἀκούσεται· ἤτοι
10 οὖν γραφικὸν ἐστὶν ἀμάρτημα, ἢ ἴσως ὁ ῥήτωρ
συναρπάξει ἵνα δοκῇ πλεῖον τὴν ἀφορμὴν ἔχειν ἢ
πόλις εἰς τὸν πρὸς βασιλέα πόλεμον.]

Ἐκέλλει· προσορμεῖ· ἐκρίπτεται· εἴρηται ἐπὶ τῶν
νηῶν.

15 Ὀκιμβάζειν· καὶ σκιμβάζειν, τὸ στραγγεύεσθαι.²

Ὀκλαδίας δίφρος· ὃν οἱ ἀκόλουθοι τοῖς πλουσίοις εἰς
ἀγορὰν ἠκολούθουν φέροντες.

Ὀκλάζει· χωλεύει· εἰς τὸ γόνυ κάμπτεται· διστά-
ζει· ἀποκάμνει· λαγγάζει.

20 Ὀκλάξ· οὕτως καὶ οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν ὡς ἡμεῖς.

Ὀκνεῖν· τὸ φοβεῖσθαι δηλοῖ παρὰ τοῖς παλαιοῖς.

Ὀκνεῖ· εὐλαβῶς ἔχει.

Ὀκνῶν· ἀναδύόμενος.

Ὀκρίβαντας· ἐμβάδας.³

25 Ὀκρίβας· σχῆμα ἡνιόχου.

¹ Hic et proximus articulus cum præcedenti cohærent :
sed ante ὅτι διαμαρτάνει hujusmodi signum |· posuit
manus antiqua, et simile in marg.

* Luc. f. 82. c. 3.

² στρατεύεσθαι

³ ἐμβάντας

- Ἐκρίβας : σκηνή¹ ἰδίως πάντων τῶν λεγόντων τὰ πλαστικά πηγματα· ἐφ' οἷς διατυποῦσι τὰς εἰκόνας· καὶ τὰ ὑπερείσματα τῶν ξυλίνων θεάτρων βέλτιον φαίνεται τὸ λογεῖον, ἐφ' οὗ ἴστανται οἱ
5 τραγωδοί.
- Ἐκρίβας : τὸ λογεῖον, ἐφ' οἷ οἱ τραγωδοὶ ἠγωνίζοντο· καὶ Πλάτων ὁ φιλόσοφος ἐν Συμποσίῳ κέχρηται ταῖ ὀνόματι.
- Ἐκόνους :² τοὺς πάροπας· Αἰσχύλος Φιλοκτήτη·
10 οἱ δὲ Ἰωνες ἀττελέβους.
- Ὁ Κρῆς τὴν θάλασσαν : ἰδὼν γὰρ αὐτὴν γαληνίζουσαν ἔφη· εἰ μὴ ἠῖδειν σε.
- * Ἐκρίάζων : τραχυνόμενος· Σοφοκλῆς.
- Ἐκτώπηχυς καὶ ὀκτώπους : Φιλήμων.
- 15 Ἐκτώπαν ποταμόν³ Αἰσχύλος διαπέπλευκε Νεανίσκοις.
- Ἐκτώπας : ἦτοι ὁ σκορπίος.
- Ἐκτώπους : ἦ ὁ μακρὸς ὀκτὰ ποδῶν.
- Ἐκτώπουν : Κρατῖνος Θράτταις· Ἐκτώπουν ἀνεγεί-
20 ρεις⁴ ἀντὶ τοῦ σκορπίου· παροιμία γάρ· σκορπίον ὀκτώπουν ἀνεγείρεις· ἐν δὲ ταῖς Αἰσχύλου Ξαντρίαις ἡ Λύσσα ἐπιθειάζουσα ταῖς Βάκχαις φησίν·— ἐκ ποδῶν δ' ἄνω ἵπέρχεται σπαραγμὸς εἰς ἄκρον κάρα, Κέντημα γλώσσης σκορπίου βέλος λέγω.

¹ σχῆμα Porsonus, e superiore scilicet; et τὰ omittit. Legendum fere, ἰδίως· πάντων λεγόντων τὰ πλ. Hæc et proxima glossa spectant ad Platonem, Sympos. p. 194. D. HSt.

² Accent. om.

* Inc. f. 82. c. 4.

³ Dist. ποταμόν :

⁴ -ρης.

- Ὕλας : οὐχὶ ἄλας λεκτέον.
 Ὕλαγμεύειν : ὅλας βάλλειν.
 Ὕλβιοδαίμων : εὐδαίμων· εὐτυχέστατος.
 Ὕλβιος : πλούσιος· εὐδαίμων· μακάριος.
 5 Ὕλβοδότης : πλουτοδότης.
 Ὕλέθρου πείρατ' ἐφῆπται : ἐπιδέθεται καὶ ἐξῆπται τὸ
 τοῦ ὀλέθρου ὑμῶν πέρας· ὅσον δεδέσθαι τωῖ ὀλέθρῳ.
 Ὕλεθρον : τὸ μῦριον· τὸ γυναικεῖον.
 Ὕλέκει : φονεύει.
 10 Ὕλέκρανον :² ἀγκῶν· οἶον τῆς αἰλένης κἀρα ἢ κρᾶνιον.
 Ὕλέκρανον :³ τὸ ὄστουν τοῦ ἀγκῶνος.
 * Ὕλέκρανα :³ τοὺς ἀγκῶνας καὶ τοὺς πύχεις τῶν
 ποδῶν λέγουσι.
 Ὕλέσκει : ὀλοθρεύει.
 15 Ὕλετῆρα : φονέα.
 Ὕλίγα ἄττα : ὀλίγα τινά.
 Ὕλιγαρχοῦμενοι : ὑπὸ ὀλίγων ἀρχόμενοι· τρεῖς δὲ εἰσὶ
 πολιτεῖαι· βασιλεία· ὀλιγαρχία· δημοκρατία.
 Ὕλιγγοι : γένος ἀκρίδων.
 20 Ὕλιγίστου : παρὰ μικρόν.
 Ὕλίγωρος : σὺν τωῖ γ.
 Ὕλιγογνώμων : ὀλίγωρος.

¹ μοίριον vel μῶριον primo.

² Ὕλ. ter.

³ κρᾶνιον sine κἀρα ἢ ms. Tum prius v statim punctis damnatum, υ, et lineola - cum accentu, (i.e. ᾶ) suprasc. inter κ et ρ. Existimasse videtur Porsonus, scribam, quum deleta voluisset νιον, puncta reliqua omisisse. Potius videtur voluisse κρᾶνιον, i. e. κἀρανον, ut e Photio Suidas.

* Inc. f. 83. c. 1.

- *Ολιγγος : ὁ γόνος τῶν ἀκρίδων.
 *Ολιγοδεής : ὀλίγα χρήζων.
 *Ολιγοδρανής : ὀλίγα ἰσχύων.
 *Ολίγου δεῖν : σχεδόν· παρὰ μικρόν· λέγεται δὲ καὶ
 5 χωρὶς τοῦ δεῖν.
 *Ολισθηρός : εὐόλισθος· εὐχερῶς μεταγινώσκων.
 *Ολιγορρήσετε :¹ ἀντὶ τοῦ ἀμελήσετε·² Δημοσθένους
 Φιλιππικοῖς· ὀλιγορρῆν γὰρ λέγεται τὸ ὀλίγην ὄραν
 ἔχειν· ἔστι δὲ τὸ μὲν ὀλίγην ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγην·
 10 ὡς ἐν τῷ, *³ ὀλίγον οἱ παῖδα εἰκότα γείνατο
 Τυδεύς· ὄρα δὲ ἡ φροντίς.
 *Ολιζον : ἔλασσον.
 *Ολισβοι : δερμάτινα αἰδοῖα.
 *Ολκάδες : πλοῖα.
 15 *Ολκειον : χαλκοῦς λέβης τρεῖς πῶδας ἔχων.
 *Ολκῆ : δυνάμει· ἢ βάρει ἢ σταθμῷ.
 *⁴Ολκῆν : ἐπαγωγὴν· τροπὴν.
 *Ολκοί : σχοινία εἰς τὸ ἔλκειν ἐπιτήδεια.
 *Ολκὸς ἄνθρωπος : ὁ ἐλκυστικὸς καὶ ἐπαγωγὸς ἄνθρω-
 20 πος.
 *Ολκοις : ἄγειν καὶ ἐφέλκεσθαι δυνάμενον.
 *Ολκόν : ἰσχυρὸν τόνον· ἢ ἐλκυστικόν· ἢ ὄρμον· ἢ
 ὀδόν.
 *Ολκός : ὀδός· ἢ ἀγωγὸς ρεύματος· ἢ οὐρά· ἢ ὀλκὸς
 25 κυρίως τὸ τῶν δρακόντων σύρμα· καταχρηστικῶς
 δὲ καὶ τὸ τῆς τροπίδος ἕκταμα· δρακοντοειδὲς γὰρ,
 διὰ πάσης τῆς νεῶς διῆκον.
 *Ολκοῦς : ἐφελκομένης.

¹ -ται bis² τῷ ἢ G. *H Pors.

* Inc, f. 83. c. 2.

- ἸΟλκούς : ναυστάθμους.
- ἸΟλμοὶ καὶ ὑφόλμια : ἐπὶ αὐλῶν· *Εὐπολις Φίλοις*·
ἸΡέγκειν δὲ τοὺς ὄλμους * ὀῖμοι τῶν κακῶν.
- ἸΟλοκαρπούμενον : ὄλον πρῶσφερόμενον.
- 5 ἸΟλόκληρος : οἱ ἄρχοντες ἐδοκιμάζοντο, εἰ ὀλόκληροι
εἰσίν· *Μένανδρος Θετταλῆ*· ἸΟλόκληρος αὐτος σοὶ
ξένε.
- ἸΟλοκαυτισμός : ὀλοκαρπία.
- ἸΟλος : θόλος.
- 10 ἸΟλοσχερῶς : ὀλοτελῶς.
- ἸΟλοσχοίνων : *Αἰσχίνης* ἐν ταῖ περὶ τῆς παραπρεσ-
βείας· *Θεόφραστος* δὲ τρία εἶδη σχοίνου φησίν· ὧν
ὁ τρίτος μεγέθει καὶ εὐσαρκία διαφέρων, † ὀλόσχοι-
νος καλεῖται.
- 15 ἸΟλοσπάδες : ὄλαι καταπινόμεναι καὶ κατασπώμεναι·
Σοφοκλῆς.
- ἸΟλόσφυρον : τὸ ὀλοσφύρατον.
- * ἸΟλολυν : *Μένανδρος* τὸν γυναικῶδη καὶ κατάθειον καὶ
βάκηλον.
- 20 ἸΟλολύττουσιν : οὐχὶ ὀλολύζουσι· *Μένανδρος*.
- ἸΟλόλους : τοὺς δεισιδαίμονας ἐκάλουν οἰωνιζόμενοι·
Μένανδρος Δεισιδαίμονι· *Θεόπομπος Τισαμεναῖ* καὶ
ἄλλοι.
- ἸΟλόσχοινοσ : ἡ σχοῖνοσ· καὶ *Δημοσθένης* καὶ οἱ ἄλ-
25 λοι.
- ἸΟλοῖτροχοσ : στρογγύλοσ λίθοσ· ἢ ὁ ἐπ' ὀλέθρῳ τρέ-
χων.

* Nulla lacuna.

† Inc. f. 83. c. 2.

- Ἐολούφειν : τίλλειν ἢ κατασπᾶν ὄιον ὀλοσφίζειν.
- Ἐολοφυκτίς : φλύκταινα ἐπὶ τῆς γλώττης.
- Ἐολοφυκτίς : ὄιον ἐπινυκτίς ἢ δοθίην¹ ὅτ' ἂν δὲ ἐπὶ τῆς γλώττης τοῦτο γένηται, λέγουσιν αἱ γυναῖκες,
 5 ὅσα² ποθεῖς τίς σοι μερίδα ἐπέδωκεν· δοκεῖ δὲ ταῦτα ἐπιγίνεσθαι³ τῇ γλώττη καὶ ὅταν ὑπὲρ ἀπόντος καλοῦ ἢ καλῆς διαλέγηται.
- Ἐολοφύρεται : ἀποδύρεται· κλαίει.
- Ἐολόφωνος⁴ : ὁ ἀλεκτρυών· οὕτως Κρατῖνος.
- 10 Ἐολοφυρμός : θρῆνος.
- ἘΟλύμπια : τὰ ἐν Πίσσῃ ἘΟλύμπια* Ἀθήνησι καὶ τὸ ἱερὸν ἘΟλυμπίειον⁵ πεντασυλλάβως ὡς Ἀσκληπίειον⁶ Ἀριστοφάνης.
- ἘΟλυμπος : οὐρανός· θεοῦ οἰκητήριον· καὶ ὄρος ἐν Μα-
 15 κεδονίαι.
- ἘΟλυρα : ζειαί· εἶδος σπέρματος.
- ἘΟλώλαμεν : ἀπολώλαμεν.
- ἘΟλω ποδί : ὅληι δυνάμει.
- ἘΟμαδος : θόρυβος· ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ αὐδαῖν.
- 20 ἘΟμαιμος καὶ ὁμαίμων· ἀδελφὸς ἢ συγγενὴς καὶ ὁμονήδους.
- ἘΟμαιχιμία : ὁμομαχία· συμμαχία· παρὰ τὸ ὁμοῦ τὰς αἰχμὰς τίθεσθαι.
- ἘΟμαλές : ἐπὶ τοῦ πράγματος· ὁμαλὸν ἐπὶ τόπου·
 25 Θουκυδίδης· καὶ προελθόντες εἰς τὸ ὁμαλόν· καὶ

¹ ἢ δοθίην primo ; í in εἰ mut. m. antiq.

² δ ex em. Primo ω ut puto.

³ Bis γ

⁴ Nescio an ἘΟλ.

* Inc. λύμπια f. 83. c. 4.

⁵ ὀλύμπιον

⁶ -πιεῖον

- πάλιν· ἐν τῷ ὀμαλωϊ τὴν μάχην ποιεῖσθαι.
 Ὀμαμαιτα : τὰ οὐρήματα· Αἰσχύλος.
 Ὀμμα ῥαπτόν : ἐπὶ τῶν παλευτριῶν περιστερωῶν.
 Ὀμαρτῶν : ἀκολουθῶν.
 5^ο Ὀμαυλον : ὀμόκοιτον.
 Ὀμβρήσαντος :¹ πηγάσαντος.
 Ὀμέθνιον : ὀμόφυλον.
 Ὀμείρειν : ὀμοῦ ἡμέσθαι.
 Ὀμείρονται : ἐπιθυμοῦσι.
 10 Ὀμέστιον : ὀμόοικον· ὀμωρόφιον.²
 Ὀμηρεῦντας :³ Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος
 ἐπὶ τῶν ἀναπεμφθέντων Λακεδαιμόνιων Ἀλεξάν-
 δρωι* ἦσαν δὲ ν' ὄμηροι δὲ εἰσιν οἱ ἐπὶ συμβάσει
 διδόμενοι· ὀμηρεῦσαι γὰρ τὸ συμβαλεῖν· Θεόπομπος
 15 δὲ ὀμηρεῖν φησὶ λέγεσθαι παρὰ τοῖς Ἀχαιοῖς τὸ
 ἀκολουθεῖν· τοὺς οὖν ἐπ' ἀκολουθίαι τῶν ὀμολογου-
 μένων διδομένους ἐντεῦθεν ὀμήρους φησὶ λέγεσθαι.
 Ὀμηρίδαι : γένος ἐν Χίῳ ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ ὀνομασ-
 μένον· οἱ δὲ φασὶν⁴ ἀμαρτάνειν τοὺς οὕτω νομίζον-
 20 τας· ὀνομάζεσθαι γὰρ ἀπὸ τῶν ὀμήρων· ἐπεὶ αἱ
 γυναῖκες ποτὲ τῶν Χίων ἐν Διονυσίοις παραφρονή-
 σασαι εἰς μάχην ἦλθον τοῖς ἀνδράσι· καὶ δόντες
 ἀλλήλοις ὄμηρα νυμφίους καὶ νύμφας ἐπαύσαντο·
 ὧν τοὺς ἀπογόνους Ὀμηρίδας λέγουσιν.
 25 Ὀμηρίταις : ὀμοψήφοις· ἀπὸ τοῦ ὀμοῦ ἐρέσσειν· ὀμο-
 γνώμοσιν.

¹ μ statim suprasc.³ Accent. om.⁴ φησὶν² ὀμορρόφιον

* Inc. f. 84. c. 1.

- Ἐομόγονιοι θεοί : οἷς οἱ¹ συγγενεῖς κοινῶς ὀργιάζουσιν.
 Ἐομοείρεκτης : ὀμότοιχος² ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους.
 *Ἐομόθεν : ἐκ τοῦ αὐτοῦ τόπου.
 Ἐομολώϊος Ζεὺς : ἐν Θήβαις καὶ ἐν ἄλλαις πόλεσι
 5 Βοιωτίας³ καὶ ὁ ἐν Θεσσαλίαι ἀπὸ Ἐομολώϊας προ-
 φήτιδος τῆς Ἐνυέως⁴ ἦν προφήτιν εἰς Δελφους
 πεμφθῆναι ὁ Ἄριστοφάνης ἐν δευτέρῳ Θηβαϊκῶν.
 Ἰστρος δὲ ἐν τῇ δωδεκάτῃ τῆς συναγωγῆς, διὰ
 τὸ παρ' Αἰολεῦσιν τὸ ὁμονοητικὸν καὶ εἰρηνικὸν
 10 ἔμολον λέγεσθαι ἔστι δὲ Δημήτηρ Ἐομολώϊα ἐν
 Θήβαις.
 Ἐομόπτεροι : ὀμότριχες.
 Ἐομονήδουος : ἀδελφὸς γνήσιος.
 Ἐομόνοια : συνέδριον³ ἀρχὴ τίς⁴ καλεῖται δὲ ὀμο-
 15 νοίας ἐπιστάται.
 Ἐομόργνουσι : ἀπομάσσει ἀποψύχει.
 Ἐομόρξας : ἐκμάξας ἀποψήσας.
 Ἐομορος : πλησιόχωρος.
 Ἐομοροῦσα : γειτνιῶσα πλησίον ἔλθοῦσα.
 20 Ἐομορροθεῖ⁴ συμφωνεῖ.
 Ἐομορρόφιον : ὀμόσκηνον.
 Ἐομόσε : ὀμοῦ εἰς τὸν αὐτὸν τόπον ἢ ἐξ ἐναντίας⁵
 σφοδρῶς θρασέως.
 Ἐομόσε ἰέναι : ἀντὶ τοῦ παραβάλλεσθαι λέγεται δὲ
 25 ἐκ μεταφορᾶς ὀμόσε ταῖς λόγχαις ἰέναι ἀντὶ τοῦ†

¹ Ἐομόγονιοι θεοί : ὅσοι (* hic i in litura.)

² ὀμόστοιχος

* Inc. f. 84. c. 3.

³ on ex em.

⁴ θ in litura.

† Inc. f. 84. c. 4.

ἔξ ἐναντίας εἰς τὸ αὐτὸ ἔρχεσθαι· καὶ μὴ στρέφουσθαι, μὴ δὲ φεύγειν.

Ἄομοῦ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος φησὶν· ὁμοῦ δισμύριοι πάντες Ἀθηναῖοι· ἀντὶ τοῦ
5 ἐγγύς· ἔστι δὲ τοῦτο πολὺ παρὰ Ἀπτικοῖς, ὡς καὶ Μένανδρος· Ἡδὴ γὰρ (ἔστιν ἤδη)² τοῦ τίκτειν ὁμοῦ.

Ἄομόσιτον: ὁμοῦ τρεφόμενον.

Ἄομόσπονδος: φίλος.

10 Ἄομοτέρμονας: πλησιοχώρους· τοὺς ὁμοῦ τὰ τέλη ἔχοντας.

Ἄομότεχνον: οὐ σύντεχνον.

Ἄομότιθον: οὐχ ὁμότιθον.

Ἄομοῦ: ἐν τῷ αὐτῷ· λέγουσι δὲ καὶ τὸ ἀναμιξ
15 ὁμοῦ.

Ἄομοῦ: Δημοσθένης τῷ ὁμοῦ κέχρηται ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος ἐπὶ τοῦ ἐγγύς· φησὶν γὰρ οὕτως· εἰσὶν ὁμοῦ δισμύριοι πάντες Ἀθηναῖοι· ἐνθάδε γὰρ βούλεται δηλοῦν ὅτι ἐγγύς τῶν (δισ)μυρίων⁴ εἰσὶν·
20 ἐπεὶ ὅτι γε οὐκ ἦσαν δισμύριοι, φανερόν· Ἰσαῖος δὲ τὸ ὁμοῦ ἐπὶ χρόνου ἔταξεν ἐν τῷ πρὸς Δωρόθεον Λυσίας δὲ καὶ Ὅμηρος ἐπὶ τόπου· γυναικῶν δὲ πολλῶν καὶ ἀνδρῶν ὁμοῦ κατακειμένων· δοκεῖ δὲ καὶ Ὅμηρος ὁμοίως τῷ Λυσίᾳ κεχεῖσθαι* ἐν
25 τοῖς Πατρόκλου λόγοις πρὸς Ἀχιλλεῖα· φησὶ γάρ· Μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὅστέ· Ἀχιλλεῦ, Ἄλλ' ὁμοῦ ὡς ἐτράφημεν ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν.

¹ φεύγειν ὁμοῦ· δημ. jungit.

² ἔ. ἤ. om.

³ τὸ

⁴ τῶν μυρίων

* Inc. f. 85. c. 1.

- Ἔμπην : Ἀθηναῖοι ὅτ' ἂν τὸν νεῶν¹ ἰδρύωνται πυροῦς μέλιτι δεύσαντες, ἐμβαλόντες εἰς καθίσκον, εἴθ' οὕτως ἐπιθέντες τὸ ἱερεῖον, συντελοῦσι τὰ ἐξῆς·
 5 χρῶνται δὲ τούτῳ καὶ πρὸς ἄλλας ἰδρύσεις καὶ θυσίας, προσαγορεύοντες ἔμπην, εὐθένηϊαν οἰωνιζόμενοι· ὅθεν καὶ ἡ Δημήτηρ Ἔμπνια.²
- Ἔμπνεύειν : αὐξεῖν.
- Ἔμπναι : πυροὶ μέλιτι πεφυραμένοι.
- Ἔμπνίου νέφους : μεγίστου.
- 10 Ἔμφαλόν : τὸ μεσαίτατον.
- Ἔμφαλητομία : ὅτε αἱ μαῖαι τὸν ὄμφαλὸν τοῦ βρέφους ἀποτέμνουσι· καὶ αὗται δὲ ὄμφαλητόμοι λέγονται.
- Ἔμφακα : πᾶν τὸ αὐστηρὸν λέγουσιν.
- 15 Ἔμφάλειος : εἶδος σύκου· ἰσχάδος.
- Ἔμφαλιστήρ : ὡς τοὺς τῶν παιδίων ὄμφαλοὺς ἀποτέμνουσιν.
- Ἔμφή : θεία κληδὼν ἢ φήμη.
- Ἔμφήν : φωνήν· κληδόνα· φήμην θείαν· ἢ ὄνειρα·
 20 φάσματα.
- Ἔμφύνειν : σεμνύνειν.
- Ἔμώμοκα : Ἄρχιππος Ἄνωι.
- Ἔμωχέτας : Θουκυδίδης τοὺς συννάους θεοὺς καὶ ὁμορροφίους· Βοιωτιακὴ δὲ ἡ λέξις.
- 25 Ἄνωιμήν : ἀπολαύσω· ἐπιτύχοιμι.
- Ἄνωιγτο : ὠφελθεῖεν· καὶ ὄνασθαι, ὠφελθῆναι.
- Ἄνωιρόπληκτον : ὑπὸ ὄνειρων πληττόμενον.

¹ νεῶν statim ab eodem suprasc.

² Sic; μ statim suprasc.

- Ὀνειροπολεῖ: φαντάζεται.
 Ὀνειροπόλος: ὄνειροκρίτης.
 Ὀνήσασθαι: ὠφεληθῆναι ἀπολαύειν.¹
 Ὀνησιφόρος: ὠφελείαν φέρων.
 5 Ὀνητήν: ἀγοραστήν ἐναπόλαυστον.
 Ὀνήτωρ: ὄνησιν φέρων· καὶ ὀνάτωρ² ὁμοίως.
 Ὀνήτωρ: πρὸς ὃν Δημοσθένης ἔγραψεν τοὺς ἐξούλης λόγους· εἰς δὲ ἦν τῶν χορηγησάντων· οὐ καὶ Ἴσοκράτης ἐν τῷ περὶ ἀντιδόσεως μέμνηται.
 10 * Ὀνθος: βόλβιτον· τουτέστιν ἡ τῶν βοῶν κόπρος.
 Ὀνιαία: τοῦ ἵππου τὸ ἀφόδευμα.
 Ὀνίνασθαι: ὀνεῖσθαι· ὠφελεῖσθαι.
 Ὀνίνησιν: ὠφελεῖ.
 Ὀνοι: ἐν ᾧ κρόκην νήθουσιν.
 15 Ὀνοι: κανθήλιοι.³
 Ὀνοκίνδιος: ὀνηλάτης· ἀστραβηλάτης.
 Ὀνομήνω: ὀνομάσω.
 Ὀνομάζων:⁴ ἀντὶ τοῦ φράζων· ἐρμηνεῖται χρώμενος· Δημοσθένης.
 20 Ὀνος: τὸ ἐπάνω τοῦ μύλου· Ἀριστοτέλης δὲ κατ' ἀμφοτέρων⁶ τάσσει.
 Ὀνος ἄγων μυστήρια:⁵ ἐπὶ τῶν ἐτέροις κακοπαθούν-

¹ ἀπολαβεῖν

² ὀνιάτωρ

* Inc. f. 85. c. 2.

³ Ὀνοι κανθήλιοι: quasi deesset explicatio.

⁴ ζῶ (ν statim)

⁵ π^α i. e. παροιμία ab eodem inter columnas.

⁶ ἀμφοτ^ε G. et P.

των καὶ παρεχόντων εὐφροσύνην· διὰ τὸ ταῖ καιρωῖ τῶν μεγάλων μυστηρίων ἐξ ἄστεος Ἐλευσίναδε τοὺς ὄνους κομίζειν αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια· τότε γὰρ θλίβονται μᾶλλον, τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν ἀγόμενα βαστάζοντες· **5** Δήμιον ἐπὶ τοῦ μύλου λέγεσθαι φησὶν, ὅτι στεφανοῦσιν αὐτὸν τότε.

***Ονος εἰς ἄχυρα** : Παροιμία ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδας εἰς ἀγαθὰ ἐμπιπτόντων καὶ τούτοις ἀπολαυστικῶς χρωμένων.

10***Ονος ἐν μελίτταις** : Κράτης Τόλμαις· καὶ, ὄνος ἐν μύρωι· παροιμία.

***Ονος λύρας** : Μένανδρος Ψοφοδεῖ· ἠδοχη παροιμία·

***Ονος λύρας ἤκουε**¹ καὶ σάλπιγγος ὕς· λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν μὴ συγκατατιθεμένων μὴ δὲ ἐπαινού-
15 των.

***Ονος ἀκροᾶται σάλπιγγος** : Εὐπολις Ταξιάρχαις.

***Ονος ἰσόσπριος**² : Ζωῖον πολύπου σκαληκῶδες, ὃ συνειληθὲν ὁμοιον κυάμωι φαίνεται.

***Ονος ὕεται** : ἐπὶ τῶν μὴ ἐπιστρεφομένων· Κηφισό-
20 δωρος Ἀμαζόσι· Σκώπτεις μ'· ἐγὼ δὲ τοῖς λόγοις ὄνος ὕομαι· Κρατῖνος Δραπέτισιν· Οἱ δὲ πυππάζουσι³ περιτρέχοντες· ὁ δ' ὄνος ὕεται.

***Ονου γνάθος** : τόπος τῆς Λακωνικῆς· ἅμα δὲ εἰς πολυφάγον.

25***Ονου πόκοι** : παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνηγύτων⁴ ὥσπερ

¹ ἤκουεν

² * Ονοσις ὄσπριος

³ -σιν

* Inc. f. 85. c. 3.

⁴ ἀμυήτων primo ; statim emendatum.

Phot.

αἰ τοιαῦται· πλίνθον πλύνειν· ἀσκὸν τίλλειν· χύτραν πλύνειν.

* Ὀνου θάνατος: ἐπὶ τῶν ἀλλόκοτα διηγουμένων.

5 * Ὀνου παρακύψεως: ὄνου παρακύψαντος, ὄρνιθες πτοηθεῖσαι ἰστὸν ἀνέρρηξαν· ὁ δὲ δεσπότης τοῦ ἰστοῦ τῶι τοῦ ὄνου δεσπότηι ἐνεκάλεσεν ὄθεν ἡ παροιμία.

10 * Ὀνου πόκαι: ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων καὶ τῶν μὴ ὄντων λέγεται ἡ παροιμία ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν· ὥσπερ αἰ τοιαῦται· πλίνθον πλύνειν· ἀσκὸν τίλλειν· χύτραν ποικίλλειν· εἰς κοπρῶνα θυμιάν· Ἀρίσταρχος δὲ διὰ τὸ Κρατῖνον ὑποθέσθαι ἐν Αἴδου σχοινίον πλέκοντα· ὄνον δὲ τὸ πλεκόμενον ἀπесθίοντα· οἶον ἀποκείροντα.

15 * Ὀνου σκιά: καὶ περὶ ὄνου σκιάς· Σοφοκλῆς Κηδελίων· Ὅτι ἂν τι γίνηται, τὰ πάντ' ὄνου σκιά· Ἀριστοφάνης Δαιδάλωι· Περὶ τοῦ γὰρ ὑμῖν ὁ πόλεμος νῦν ἐστί· περὶ ὄνου σκιάς· Ἀριστοτέλης δὲ ἐν Διδασκαλίαις καὶ δράματός τινος φέρει ἐπιγραφὴν, ὄνου σκιάν· οἱ δὲ πρῶτον φθέγγασθαι Δημοσθένην, ἀπολογούμενον ὑπὲρ τινος ἐπὶ μεγάλας αἰτίαις κρινομένου· ὡς ἑώρα θορυβοῦντας τοὺς ἀκρωμένους· παρακαλέσας γὰρ αὐτοὺς μικρὰ προσέχειν, ἤρξατο διηγεῖσθαι· ὡς Μεγάραδε ἀπιῶν
25 μισθώσαιτο ὄνον· καύματος δὲ ἐν τῇ ὁδῶι γενομένου, ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ ὄνου βουληθείη ἀναπαύσασθαι· οὐ παρεῖναι γὰρ οὔτε δένδρον, οὔτ' ἄλλο τοιοῦτον οὐδέν· τὸν δὲ ὄνηλάτην κωλύειν, φάσκοντα ὄνον αὐτῶι μεμισθωκέναι μόνον, οὐ μὴν καὶ σκιάν· ὥστε

διατριβὴν αὐτοῖς καὶ φιλονεικίαν πολλὴν περὶ τούτου* γενέσθαι· ταῦτα δὲ εἰπὼν, ὡς εἶδε τοὺς Ἀθηναίους προσέχοντας σφόδρα καὶ ἠδομένους καὶ ποθοῦντας τὰ ἐξῆς ἀκοῦσαι, ἐπέπληξεν αὐτοὺς, εἰ
 5 περὶ ὄνου μὲν σκιᾶς ἀκροᾶσθαι δέονται καὶ παρακαλοῦσιν· ὑπὲρ δὲ ἀνδρὸς περὶ τοῦ ζῆν κινδυνεύοντος, οὐκ ἐθέλουσιν ἀκούειν· δῆλον δὲ ὅτι λεγομένωι τούτῳ ἐχρήσατο Δημοσθένης· διόπερ καὶ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς παρωδῶν τὴν παροιμίαν, φησὶ
 10 διαφέρεισθαι τοὺς Ἀθηναίους περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς.

Ἵονοταζομένη·¹ ἐκφραυλιζομένη· ἽΙων μεγάλην δράματι.

ἽΟντως· ἀληθῶς.

15 ἽΟνουχίζεται· ἀκριβολογεῖται· οὕτως Ἀριστοφάνης.

ἽΟνουχος ἔλκος·² οἶον ἔλκυσμα· ἡ μακρὰ γραμμὴ.

ἽΟνωι τίς ἔλεγε μῦθον· ἐλλείπει ὅτι, ὁ δὲ ἀκούων, ἐκίνει τὰ ὦτα.

ἽΟξάλειοι· συκαί τινες.

20 ἽΟξίνη διάθεσις· ἡν φασὶν οἱ πολλοὶ τοῦ στομάχου ὀξίδα.

ἽΟξίνην· τὸν οἶνον, οὐκ ὀξίναν· καὶ ἽΕρμιππος καὶ Φιλωνίδης καὶ οἱ ἄλλοι.

ἽΟξίς· λαγύνιον ὀξηρόν.

25 ἽΟξος Σφήττιον· ἴσως ἂν οἱ Σφήττιοι ὀξεῖς, ὡς οἱ Ἀχαρνεῖς κακολόγοι.

* Inc. f. 85. c. 4.

¹ -όμενος primo, sed statim em.

² ὄλκος ut videtur primo, sed ἔ m. pr.

- Ἐξύβαφον : οὐχὶ ὀξόβαφον λεκτέον.
 Ἐξυβελής : ὀξέως βάλλων ἢ ὀξὺ βέλος ἔχων.
 Ἐξυθύμια : Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου φησί·
 5 περὶ οὗ πολλῶν ἂν δικαιότερον ἐν τοῖς ὀξυθυμίοις¹
 ἢ στῆλη σταθείη, ἢ ἐν τοῖς ἡμετέροις ἱεροῖς· ἔνιοι
 μὲν οὖν, ὧν ἔστι καὶ Ἀρίσταρχος, ὀξυθύμια λέγεσ-
 θαι φασὶ τὰ ξύλα ἀφ' ὧν ἀπάγχονται τινές· ἀπὸ
 τοῦ ὀξέως τῷ θυμῷ χρῆσθαι· ταῦτα δὲ ἐκκόπτον-
 10 τες, ἐξορίζουσι καὶ καίουσιν· Δίδυμος δὲ φησιν
 ὀξυθυμίαν τὰ καθάρματα λέγεσθαι καὶ ἀπολύματα·
 ταῦτα γὰρ ἀποφέρεσθαι εἰς* τὰς τριόδους ὅταν
 τὰς οἰκίας καθαίρωσιν.
 Ἐξυθύμια : ὅσα καθαίροντες τὰς οἰκίας Ἀθηναῖοι, νύκ-
 15 τωρ ἔθος ἔχουσιν ἐν ταῖς τριόδοις τεθῆναι, ταῦτα
 ὀξυθύμια καλεῖται.
 Ἐξυθύμια : τὰ ἀποκαθάρματα τῶν μυσαρῶν· οἱ δὲ
 τὰ ἀγχονιμαῖα² ξύλα· οἱ δὲ τοὺς τόπους, ἐν οἷς τὰ
 τοιαῦτα κατεκαίετο· Εὐπόλις Δήμοις.
 Ἐξυθυμεῖσθαι : οὐχὶ ὀξυθυμεῖν λέγουσιν· τὸ ὀργί-
 20 ζεσθαι ἀκραχόλως.
 Ἐξυπρώρωι ταύρωι : ὀξυκέρατι.
 Ἐξυρεγμεῖν : ὅταν μεθ' ἡμέραν ἐπαξίση ἡ τροφή·
 Ἀριστοφάνης ἐν Σκηνᾷς³ καταλαμβανούσαις τὴν
 ὀξυθυμίαν οὕτως ἔφη· Καὶ μὴν ἄκουσον,⁴ ὦ γύναι,
 25 θυμοῦ δίχα, Καὶ κρῖνον αὐτῆ, μὴ μετ' ὀξυρεγμίας.
 Ἐξύρροπον : ὀξέως θέον.

¹ ὀξυθύμοις² ἀγχονομαῖα⁴ ἀκούσιον — αὐτῆ

* Inc. f. 86. c. 1.

³ σκηναῖς

- ἽΟξυωπέστερος : ὀξύτερον βλέπων.
 ἽΟξυωπεῖν : ὀξέως βλέπειν.
 ἽΟπαζόμεναι : θεραπεύουσαι καὶ ἐπόμεναι.
 ἽΟπασθεῖς : ἐκ τῶν ὀπίσω δεθεῖς.
 5 ἽΟπαία κεραμῖς : ἡ τὴν κάπνην ἔχουσα· Δίφιλος
 Χρυσοχόωι—διακύψας ὀρῶ Διὰ τῆς ὀπαίας κερα-
 μίδος καλὴν σφόδρα.
 ἽΟπα : φωνήν.
 ἽΟπαδός : ἀκόλουθος.
 10 ἽΟπάζει : θεωρεῖ ἢ παρέχει ἢ διώκει.
 ἽΟπηι : ὄπου.
 ἽΟπὴν λεκτέον, οὐχὶ τριώνυλον.
 ἽΟπή : δι' ἧς ἐστὶν ἰδεῖν· ἔνθεν καὶ ὀπήτιον.
 ἽΟπιπεύειν : παρατηρεῖν.
 15 ἽΟπισθόδομος : τὸ ὀπισθεν παντὸς οἰκήματος· ἡ ταμι-
 εῖον τῆς πόλεως ἐν ἀκροπόλει· ὀπισθεν τοῦ τῆς
 ἽΑθηνᾶς νεώ.
 ἽΟπισθοτείλαν :¹ τὴν σηπῖαν οἱ Βοιωτοί· ὀπισθεν
 ἀ(ποτιλῶσαν).²
 20 ἽΟπισθεν καὶ κατόπιν : ἽΙππεῦσιν.
 ἽΟπιάντορον : τὸν πεπηγότα ὑπὸ ὀποῦ.
 * ἽΟπικίαν : τὴν τῶν ἽΟπικῶν χώραν· Θουκυδίδης.
 ἽΟπικοί : οἱ περὶ τὴν ἽΙταλίαν οἰκοῦντες.
 ἽΟπισθόδομος : Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ Συντάξεως
 25 ἀνέωξαν δὴπου πρῶτην τινὲς τὸν ὀπισθόδομον·
 ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως ὁ ὀπισθεν τοῦ νεῶ τῆς ἽΑθηνᾶς
 οἶκος, ἐν αἷ ἀπετίθεντο τὰ χρήματα.

¹ ἽΟπισθότειλαν ex em. ej. pro -lān ut videtur.

² ἀ tantum.

* Inc. f. 86. c. 2.

- 'Οπίστατον : τελευταϊότατον.
 'Οπλαί : αἱ πυξίδες τῶν ἵππων οἱ ὄνυχες.
 'Οπλα φωτός : αἱ τῶν ἀρετῶν ἐργασίαι.
 'Οπλή : ὁ κυκλοειδῆς ποὺς τῶν κτηνῶν ὄιον, βοῶν
 5 προβάτων καὶ τῶν λοιπῶν τῶν ἐχόντων μικροὺς
 ὄνυχας ἐν τοῖς τῶν ποδῶν ὀπισθίοις.
 'Οπλιτεύειν : ὀπλίζεσθαι.
 'Οπλίττομαι : οὐ πείθομαι καὶ τοῦτο Βοιωτίον Ἀρι-
 στοφάνης Ἐκκλησιαζούσαις.
 10' Οπνιος χεῖρ : πλουσία χεῖρ πλούσιος.
 'Οπνιον νέφος : μέγα πολὺ ἠϋξημένον Σοφοκλῆς
 Θησεῖ.
 'Οπνιος λειμών : ὁ σῖτος καὶ οἱ Δημητριακοὶ καρποί
 ἐπεὶ Ὀπνία ἢ Δημήτηρ λέγεται.
 15' Οπνιηρὸν ὕδωρ : τὸ τρόφιμον.
 'Οποι : ὄπου.
 'Οποι ποτέ : ὄπου ποτέ.
 'Οπός : τὸ τῶν δένδρων δάκρυον καὶ τὸ ἀποστάλαγμα
 τοῦ γάλακτος.
 20' Οπότερος : ὀποῖος.
 'Οποτέρωθεν : ἀπὸ ποίου μέρους.
 'Οπου γε δή : * * * *¹
 'Ο προτυχῶν : οὐχ ὁ προστυχῶν.
 'Οπτανεῖον : τὸ μαγειρεῖον.
 25' Οπτῆρας : κατασκόπους.
 'Οπτήρια : ἀνακαλυπτήρια.
 'Οπωπα : ἐθεασάμην.
 'Οπωπέναι : ἐωρακέναι.

¹ Parva lacuna.

- Ἐπιπυρῶνας : ὠνητὰς ἐπιπύρας.
- Ἐπιπυρῶνας δὲ καὶ σκοπεῖ : Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς
Λεπτίνην* ἀντὶ τοῦ, βλέπε τοῖς ὀφθαλμοῖς.
- Ἐπιπυρῶνας : ἀντὶ τοῦ ἐνθυμεῖσθε ὁ αὐτὸς ἐν τῷ περὶ
5 τῆς παραπρεσβείας.
- Ἐπιπυρῶνας : τὸ ἐπιείγεσθαι καὶ κατοργᾶν, τὸ κατεπεί-
γειν.
- Ἐπιπυρῶνας χρόνου : ἐν Τιμαίῳ· τοὺς πλανήτας· τοὺς
δ' εἰς σελήνης, τοὺς δ' εἰς ἄλλα ὅσα ὄργανα
10 χρόνου.
- Ἐπιπυρῶνας : χωρίον ὅλον ἄλλος μέγα· καὶ ὄργεῶνες, οἱ
εἰς τοῦτο συνάγοντες καὶ τοῖς ἐνταῦθα θεοῖς ὄργιά-
ζοντες.
- Ἐπιπυρῶνας : τὰ λοχμῶδη καὶ ὄρεινὰ χωρία καὶ οὐκ ἐπερ-
15 γαζόμενα οὕτως καλεῖται· ὅθεν καὶ ἡ Μεγαρικὴ
ὄργας προσωνομάσθη, τοιαύτη τις οὔσα.
- Ἐπιπυρῶνας : θυσία· τελετή· μυστήρια.
- Ἐπιπυρῶνας : Ἰσαίου λόγος ἐστὶ πρὸς Ἐπιπυρῶνας ὄρ-
γεῶνες δὲ εἰσιν οἱ ἐπὶ τιμῇ θεῶν ἢ ἡρώων συνι-
20 ὄντες· ὄργιάζειν γὰρ ἐστὶ τὸ θύειν καὶ τὰ νομιζό-
μενα ὄργαν² ἢ παρὰ τὸ ὄρέγειν τὰ χεῖρε· ἢ παρὰ τὰ
ὄργια· ἢ διὰ τὸ ἐν ταῖς ὄργασιν καὶ τοῖς ἄλλοις
τὰ ἱερὰ ὄργαν²· οἱ μὲντοι ποιηταὶ ἔταπτον τὸ ὄνομα
ἀπλῶς ἐπὶ τῶν ἱερέων· μήποτε δὲ ὕστερον νενόμι-
25 σται τὸ ἐπὶ τιμῇ τινὰς τῶν ἀποθανόντων συνιέναι
καὶ ὄργεῶνας ὀνομάζεσθαι· ὡς ἐστὶ συνιδεῖν ἐκ τῶν
Θεοφράστου διαθηκῶν.

* Inc. πτίνην f. 86. c. 3.

¹ ὡς

² ὄργαν

Ἐργάσας : μαλάξας.

Ἐργιάζων : θύων ἐπιτελών.

Ἐργᾶν : ἐπιθυμεῖν.

Ἐργάς : ἡ εὐγείος καὶ σύμφυτος καὶ λιπαρὰ καὶ
5 ἀκμαία.

Ἐργια : μυστήρια· ἱερά.

Ἐργεῶνες : οἱ τοῖς ἰδίοις ἀφιδρυμένοις θεοῖς Ἐργιάζοντες·
Ἐργιάζειν δὲ ἐστὶ τὰ τῶν θεῶν Ἐργια τελεῖν· τουτ-
ἐστὶ μυστήρια καὶ νόμιμα· Νόμων δ' μὴ κεκτη-
10 σθαι ἔσω ἐν ἰδίαις* οἰκίαις ἱερά· τὸν δὲ φανέντα
κεκτημένον ἕτερα καὶ Ἐργιάζοντα πλὴν τὰ δημόσια·
Σέλευκος δὲ ἐν τῷ ὑπομνήματι τῶν Σόλωνος¹
ἀξίων· Ἐργεῶνας φησὶ καλεῖσθαι τοὺς συνόλους²
ἔχοντας περὶ τινὰς ἥρωας ἢ θεούς· ἤδη δὲ μετα-
15 φέροντες καὶ τοὺς ἱερέας οὕτως καλοῦσιν· ὁ γ' οὖν
Ἀντίμαχος ἐν τῇ Λυδηῖ· Γεγεαῖ Καβάρνους βῆκεν
ἀγακλέας Ἐργείωνας³ καὶ ὁ Αἰσχύλος ἐν Μυσοῖς
τὸν ἱερέα τοῦ Καΐκου προσαγορεύων· Ποταμοῦ
Καΐκου χαῖρε πρῶτος Ἐργέων· Εὐχαῖς δὲ σωίζοις
20 δεσπότης⁴ Παιωνίαις· περὶ δὲ τῶν Ἐργείωνων γέ-
γραφεν καὶ Φιλόχορος· τοὺς δὲ φράτορας ἐπάναγκες
δέχεσθαι καὶ τοὺς Ἐργεῶνας καὶ τοὺς ὀμογάλακτας,
οὓς γεννητὰς καλοῦμεν.

Ἐργάδες : τὰ ἱερά χωρία· ἦτοι ἀπὸ τῶν Ἐργίων ἢ

* Inc. f. 86. c. 4.

¹ so bis primo.

² συνόλους

.β.

³ ἀγακλέας Ἐργείωνας

⁴ δεσπότης an -της non prorsus liquet ; illud potius.

τῶν μυστηρίων· ἢ παρὰ τὸ ὄργαν· ὃ ἐστὶν ἐπιθυμείν· καὶ γὰρ ἐπιθυμοῦντες τρυγᾶν τὰ ἱερὰ φυτὰ, οὐ τολμῶσι, διὰ τὸ ἐπάρατα εἶναι.

Ἐργεῶνες : πρῶτοι ὄργίων καὶ τελετῶν συγγενικῶν
5 ἀλλαχοῦ οὕτως.

Ἐργάνη : ἢ Ἐργάνη· ἢ Ἀθηνᾶ.

Ἐργεῶνες : σύνταγμα τι ἀνδρῶν· ὡς τῶν γεννητῶν καὶ φρατόρων· ὀνομασθέν ἀπὸ τοῦ κοινῆ ὄργιάζειν· οἷον θύειν καὶ εὔχεσθαι.

10 Ἐργεωγικά ἐστὶ θύματα, τὰ κοινὰ τῶν ὄργεων.

Ἐργιασταί : οἱ τὰ μυστήρια ἐπιτελοῦντες.

Ἐργῶσα : ἐπιθυμοῦσα ἢ μανιῶσα.

Ἐργιουμένοις : ἐπιθυμοῦσιν.

Ἐρέγει : παρέχει.

15 Ἐρέγεται : ἐπιθυμεῖ.

Ἐρεγνός : ἐκτείνας.

Ἐρειοὶ πόδες : αἱ κῶπαι.

Ἐρεκτεῖν : ἐπιθυμεῖν ταυτὸν καὶ ὀρεκτιᾶν.

Ἐρείχαλκος : ὁ διαυγῆς χαλκός.

20 Ἐρέξει : δώσει· ἐκτείνει.

Ἐρεξίς : ἐπιθυμία.

Ἐρεωκόμος : ὁ ἐπιμελητὴς τῶν ἡμιόνων· ὀρεὺς γὰρ ὁ ἡμίονος.

* Ἐρέστης : ἐν ὄρεσι δαιτῶμενος.

25 Ἐρεῖς : ἡμιόνους· καὶ ὀρεωκόμους, τοὺς ἐπιμελουμένους τῶν ἡμιόνων.

ἰ Ἐργιωμ. primo, sed statim mut.

* Inc. f. 87. c. 1.

- Ἐρδάνιον : ἐν ᾧ ἦν ὕδωρ, ἵν' οἱ περιρραϊνόμενοι καθαροὶ ἀπέρχωνται.
- Ἐρθάνης : Πριαπώδης θεός· ἐντέτακται Ἐρμηϊ καὶ Νύμφαις.¹
- 5 Ἐρθοκέρως :² ὀρθόθριξ· Σοφοκλῆς.
- Ἐρθόκωμος Ἐρακλῆς : ἴδρυται Ἀθήνησιν.
- Ἐρθοῖ : σωίζει.
- Ἐρθῆς δὲ τῆς πόλεως οὕσης ἐπὶ τούτοις : ἀντὶ τοῦ κεκινημένης καὶ πεφοβημένης· Ἐπερίδης φησὶν·
- 10 ὀρθῆς δ' ἡμῖν τῆς πατρίδος οὕσης· Αἰσχίνης δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπαθοῦς καὶ ἀκεραίου.
- Ἐρθῆν δ' ἐντυγχάνει :³ ἀντὶ τοῦ εὐθύς· Ἐπερίδης.
- Ἐρθιον νόμον καὶ τροχαῖον : τοὺς δύο νόμους· ἀπὸ τῶν ρυθμῶν ἀνόμασεν Τέρπανδρος· ἀνατετραμμένοι δ'
- 15 ἦσαν.
- Ἐρθόπληξ ἵππος : ὀρθὸς ἐπαιρόμενος καὶ πλήσσων· Ἀριστοφάνης Ἀναγύρωι· Ὡς δ' ὀρθόπληξ· πέφυκε⁴ γὰρ δυσγάργαλις.
- Ἐρθόπτερον : Σοφοκλῆς Αἰθίοψιν ὀρθοὺς ἔχοντα κορωνοὺς· τὰ γὰρ εἰς ὕψος ἀνέχοντα πτερὰ ἔλεγον· καὶ τὰ περίστωα.
- Ἐρθογότη : χελιδῶν.
- Ἐρθόφρων : ἀνατεταμένος καὶ μετέωρος ταῖς φρεσίν· οὕτως Σοφοκλῆς.
- 25 Ἐρθοστάδιοι : οἱ στατοὶ χιτῶνες· οἱ γὰρ συρόμενοι, συρτοί.

¹ ἐντέτεκται ἔρμου καὶ νύμφης

² Ἐρθοκέρως

³ ἐντυγχάνει

⁴ δὲ ὁ πέφυκεν

- * Ὀρθριον : ἀντὶ τοῦ ὄρθρου.
 Ὀρθριάζειν : μαντεύεσθαι.
 Ὀρθριοφοίτης : ὁ παραγενόμενος ὄρθρου.
 Ὀρθῶς : κατ' ὀρθὴν γνώμην· καὶ ἐστὶν ἀμείνων
 5 ἡ λέξις τοῦ καλῶς ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐννοιῶν.
 Ὀριγνηθῆναι : ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμῆσαι.
 Ὀριγνώμεθα : ὀρεγόμεθα.
 * Ὀρικὰ ζεύγη : τὰ τῶν ὀρέων, τουτέστι, τῶν
 ἡμιόνων.
- 10 Ὀρκάνη : περίφραγμά τι ἀκανθῶδες.
 Ὀρκάνη : ὁ περιέχων τοῖχος οἴκησιν ἢ χωρίον· λέγεται
 δὲ ἀπὸ τοῦ ἔρκος· ὃ ἐστὶ περιβόλου φράγμα.
 Ὀρκάνη : Λυκοῦργος κατὰ Λυκόφρονος β'· μήποτε ὁ
 φραγμὸς, τουτέστι τὸ περίφραγμα καὶ ἡ αἵμασια,
 15 οὕτως καλεῖται· παρὰ τὸ ἐρύκειν ἢ παρὰ τὸ ἔρκος
 εἶναι· Ὀμηρος· Αἵμασιὰς λέξαντες ἀλωῆς ἔμμεναι
 ἔρκος.
 Ὀρκάνας : εἰρκτάς.
 Ὀρκαπάτην : χλευαστὴν δι' ὀρκων.
- 20 Ὀρκάνην : τὴν σαργάνην λέγουσιν.
 Ὀρκίζειν : καὶ ὀρκοῦν· ἐκατέρως.
 Ὀρκιον : σκῆπτρον· καθ' ὃ ὤμνηον οἱ βασιλεῖς· ἢ
 ῥάβδος.
 Ὀρκίλλεσθαι : τὸ διακενῆς ὀμνύναι.
- 25 Ὀρκύπτεσθαι : ὑπερκύπτειν ἐπ' ὀνύχων ἰστάμενον.
 Ὀρκωμοσία :¹ τὰ θύματα καὶ ἱερεῖα.
 Ὀρκωμοτεῖν : τὸ ὀμνύναι· Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις.
 Ὀρκωντας : οὐχὶ ὀρκιστάς, οὐδὲ ὀρκωμότας λέγουσιν.

* Inc. f. 87. c. 2.

¹ -όσια

- Ἐρμαῖν : οὐ τὸ ἐξείναι¹ που· ἀλλὰ τὸ ὀρμηῖ πρὸς τι
 χρῆσθαι.
- Ἐρμαθός : σύνδεσμος· στοῖχος.²
- Ἐρμενα : τὰ τῆς κράμβης· Ποσειδίππος Συντρόφοις·
 5 — ἔνδοθι προνομεύειν ὄρμενα : παρὰ τοῖς παλαιοῖς
 οὐχ εὐρομεν· Νικοστράτῳ·— ῥήτορες Ἐξωρμενι-
 κότες³ δυσχερεῖς, πάλιν αἰρετοί.
- Ἐρμιάν : Ἀντιφάνης Ἀλιευομένη.
- Ἐρμον : λιμένα.
- 20 Ὁρμενον : τὸ ἄγριόν τι λάχανον κυρίως οὕτως καλού-
 μενον· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶν τὸ ἐκκεκαυ-
 λικὸς παντὸς λαχάνου καὶ ἄνθους.⁴
- Ἐρμίσκος καὶ ὄρμος : περιτραχήλιος κόσμος· ἐνώτια·
 χαλαστήρια.
- 15 Ὁρμωμένους : προθυμουμένους· λέγεται δὲ καὶ ὁ γενε-
 αλογούμενος.
- Ἐρνιθεομένου : μαντευομένου δι' ὄρνιθος.
- Ἐρνιθευτής : ὁ ὄρνιθοθήρας.
- * Ὁρνίθεια δίκτυα : ἐν οἷς τὰ ὄρνεα ἀλίσκεται.
- 20 Ὁρνιθευτήν : ἰξευτήν.
- Ἐρνιθοκλόνοι : ὄρνιθοσκόποι.
- Ἐρνις : Ἀττικοί· Ἰωνες δὲ ὄρνιξ· καὶ αἱ πλάγαι
 ἀκολουθῶσ· καὶ Δωριεῖς ὄρνιξ· παρ' Ἀλκμᾶνι δὲ
 ἄπαξ ὄρνις· Ἀδεῖς ἦτορ ἔχων ἀλιπόρφυρος εἶαρος
 25 ὄρνις.

¹ ἐξεῖναι² στίχος³ νικοστράτῳ ῥήτορι· ἐξωρμενηκότες⁴ εἶδους ἄνθους Ista statim.

* Inc. f. 87. c. 3.

⁵ -όνιοι

- * Ορνυται : ὄρμαϊ.
 * Οροβοι : ὄσπριου τι εἶδος γνωρίμου.
 * Ορογυίας¹ λέγουσιν, οὐχὶ ὄργυίας¹ Ἀριστοφάνης.
 * Ορόγκους : τοὺς τῶν ὄρων ὄγκους.
 5* Ορος : καὶ τὰ ὄρια τῆς χώρας καὶ τὰ τέλη ὄροι
 ὀνομάζονται.
 * Ορος ἐπιγραφόμενος τοῖς ὑποκειμένοις χωρίοις καὶ
 ταῖς οἰκίαις.
 * Ορός : τὸ λεγόμενον ὑφ' ἡμῶν ῥυπὸν ἔστι δὲ ὑπο-
 10 στάθμη γάλακτος.
 * Οροσάγγαι : σωματοφύλακες βασιλέως.
 * Ορος : οὕτως ἐκάλουν οἱ Ἀττικοὶ τὰ ἐπόντα ταῖς
 ὑποκειμέναις οἰκίαις ἢ χωρίοις γράμματα ἃ ἐδή-
 λουν ὅτι ὑπόκεινται δανειστηῖ οὕτως Δημοσθένης
 15 καὶ Μένανδρος.
 * Ορονύχιον : ὄρος νυκτερινὸς, τουτέστι φυλακή.
 * Ορον : σκεῦος τί γεωργικόν ὡς Ἰσαῖος δηλοῖ μήποτε
 μέντοι τὸ ὄρον παρά τε Αἰσχύλῳ καὶ παρά Με-
 νάνδρῳ ξύλον τί σημαίνει, ὡς τὴν πεπατημένην
 20 σταφυλὴν πιέζουσιν.
 * Ορρωιδεῖν : ἀντὶ τοῦ φοβεῖσθαι καὶ ὄρρωιδία, τὸ δέος.
 * Οροτύπος :² ὑλοτόμος.
 * Οροτύπους : τοὺς γίγαντας, ὅτι ταῖς τῶν ὄρων κορυ-
 φαῖς ἔβαλλον.
 25* Οροφος καὶ ὄροφή : στέγη.
 * Οροφοιτῶντα : εἰς ὄρη περιερχόμενα.
 * Ορπηξ : κλάδος.
 * Ορρωιδεῖ : φοβεῖται.

¹ Sic.² Ὀροτόμος Porsonus.

- ἽΟρραιδία : φόβος.
 ἽΟρσοθύρη : θύρα ἐν ὕψει τοῦ τοίχου.
 ἽΟρρος : τράμις· καὶ ὀρροπύγιον· οὕτως καὶ οἱ ἽΙωνες·
 ὀρροπύγιον* δὲ παρ' οὐδενὶ τῶν Ἑλλήνων.
 5 ἽΟρρος : ὁ ταῦρος.
 ἽΟρσολοπεῖν : λοιδορεῖν· πολεμεῖν.
 ἽΟρσολοπεῖται :¹ διαπολεμεῖται.
 ἽΟρτάλιχοι : οἱ μηδέπω πετόμενοι νεοττοί.
 ἽΟρτυγας : συστέλλοντες οἱ ἸΑττικοὶ λέγουσιν τὸ ὕ·
 10 καὶ τὸν ὀρτυγοκόμον βραχέως· δηλοῖ² Ἀριστοφάνης
 Δαιταλεῦσιν.
 ἽΟρτυγοκόπος : παιδιὰ τις, ἐν ἧῖ ὀρτυγας ἰσταῖσιν ἐν
 γύρωι, οὗς τύπτουσιν εἰς τὴν κεφαλὴν· καὶ ὁ μὲν ἐν
 τῷ γύρωι καταβαλὼν τὸν ὀρτυγα, λαμβάνει ἐξῆς
 15 οὗς ἂν δύνηται· ὁ δὲ ἀποτυχὼν παρέχει θατέρωι³
 τοὺς ὀρτυγας τύπτειν· καὶ τοῦτο ἀνὰ μέρος ποι-
 οῦσιν· λέγει οὖν ἐν Ἀλκιβιάδῃ· οὐκ ἀλλὰ πρὸς
 Μειδίαν δεῖ σὲ ἀποβλέποντα τὸν ὀρτυγοκόπον καὶ
 τοιοῦτους ἄλλους· ἐν Φαίδωνι· ὅτι οὐ πρὸς τοὺς
 20 τυχόντας ὁ ἀγὼν ἐστί· πρὸς δὲ τοὺς ἀρίστους· διό-
 περ οὐ ραθυμητέον.
 ἽΟρτυγομήτρα : ὀρτυξ μέγας.
 ἽΟρτυγοσκοπεῖν : ἐν γύρωι τιθέντες ὀρτυγα, εἰώθασιν
 ἐπ' αὐτὸν βαδίσειν· ἔπειτ' ἐὰν μὲν πληγείς ὁ ὀρτυξ
 25 ἔλθοι πτερουσόμενος, περὶ τὸν πατάξαντα γίνεται
 τὸ βραβεῖον, καὶ ἀποφέρει τὸν ὀρτυγα· ἐὰν δὲ μείνη

* Inc. γιον f. 87. c. 4.

¹ Ὀρσοπλήται² ὀρ. δ. β.³ ἐτέρωι, sed θα statim supr.

περὶ τὸν ἀντικρυς, καὶ ἀποφέρει' τοῦτον τε αὐτὸν
καὶ ἕτερον παρὰ τοῦ λειφθέντος.

- '**Ορυγμα**: ἰδίως οὕτως ἐκαλεῖτο· ἐφ' οὗ οἱ κακοῦργοι
ἐκολάζοντο.
- 5 '**Ορυμαγδός**: θόρυβος· τάραχος· κτύπος.
'**Ορφανισταί**: ἀρχὴ ἐπὶ τῶν ὀρφανικῶν· ἵνα μηδὲν
ἀδικῶνται.
- '**Ορφναίην**: σκοτεινήν.
- '**Ορφνη**: σκοτία·² νύξ μελαίνη.
- 10 '**Ορχαμος**: ἡγεμών.
- '**Ορχάτοις** καὶ ὄρχοις: στίχοις ἀμπέλων ἢ ἐτέρων
φυτῶν.
- '**Ορχίλος**: βασιλικὸς σαλπικτῆς· ὄρνεον ὁμοίως σάλ-
πιγγι φθεγγόμενον.
- 15 '**Ορχιπεδεῖν**: τὸ περὶ τὰ παιδιά κακοσχολεῖσθαι.
- '**Ορχήστρα**: πρῶτον ἐκλήθη ἐν τῇ ἀγοραῖ· εἶτα καὶ
τοῦ θεάτρου τὸ κάτω ἡμίκυκλον· οὗ καὶ οἱ χοροὶ
ἠῖδον καὶ ᾠρχοῦντο· εἰς τὴν ὀρχήστραν·—ἔτι γὰρ
τὴν θέαν ᾠκείτ' ἐκεῖ, φησὶν ὁ κωμικός.
- 20 *'**Ορχους**: τὰς κατὰ στίχον φυτείας.
- '**Ορχήστρα**: τὸ νῦν τοῦ θεάτρου λεγόμενον σίγμα.³
ἐκεῖ γὰρ ᾠρχοῦντο οἱ χοροί.
- '**Ορωῖτο**: βλέποιο.
- '**Ὅσα μὴ ἀπῆν**⁴ τό γε ἀτρεμεῖν: ὅσον καὶ ἐφ' ὅσον
- 25 χρόνον οὐκ ἀπῆν αὐτοῦ τὸ ἀτρεμεῖν.

¹ -ρηι ex em. statim facta. ² το in τί vel τεί statim mut.

* Inc. f. 88. c. 1.

³ σίγμα

⁴ ἀπι primo, sed ι del. et ἦν per compend. supra π.
Ad Aristidem, t. iii. p. 404. (II. 245.) refert Porsonus in
schedis.

- ᾿Οσα μὲν τὸ δοκεῖν κακωθεῖσαι· τὸ δ' ἀληθὲς κακῶν
ἀπαλλαγεῖσαι : ἀντὶ τοῦ τὸ μὲν δοκεῖν κακωθεῖσαι
καὶ ἐξῆς.
- ᾿Οσημέραι : διαπαντός· πάντοτε· καθ' ἡμέραν.
- 5 ᾿Οσια : τὰ ἰδιωτικὰ καὶ μὴ ἱερά.
- ᾿Οσια ταῖς θυσίαις ἐπιλέγεσθαι ἀπηρτισμέναις :² οἷον
ἐφεῖται καὶ ὅσιόν ἐστι γεύεσθαι ἤδη τῶν ἀποτεθυ-
μένων.
- ᾿Οσιον χωρίον : τὸ βέβηλον· καὶ μὴ ἱερόν, εἰς ὃ ἐξεσ-
10 τιν εἰσιέναι· Ἀριστοφάνης Λυσιστράτη· ᾿Ω πότνι·
Εἰλείθυια,³ ἐπίσχεσ τοῦ τόκου, ᾿Εως ἂν εἰς ὅσιον
ἀπέλθω χωρίον· καὶ ὅσια χρήματα, τὰ μὴ ἱερά·
λέγεται δὲ καὶ τὸ δίκαιον, ὅσιον.
- ᾿Οσιον : ᾿Υπερίδης ἐν τωῖ πρὸς Ἀριστογείτονα φησί·
15 καὶ τὰ χρήματα τά τε ἱερά καὶ τὰ ὅσια· καὶ Ἰσο-
κράτης· τοῖς ἱεροῖς καὶ τοῖς ὀσίοις· τὰ δημόσια
ὅσια λέγοντες· καὶ Δημοσθένης δὲ ἐν τωῖ κατὰ
Τιμοκράτους σαφῶς διδάσκει τοῦτο· Δίδυμος δὲ
φησι διχῶς λέγεσθαι τὸ ὅσιον· τό, τε ἱερόν καὶ τὸ
20 ἰδιωτικόν.
- ᾿Οσίους θαλάμους : τοὺς μὴ θεῖους, ἀλλ' ἀνθρωπίνους.
- ᾿Οσιωθῆναι ἡμέρας λέγουσιν ἐπὶ θανάτῳ τινός· οἷον
μὴ ἱεράς, ἀλλ' ὀσίας νομισθῆναι.
- ᾿Οσμῆ· ἡ δὲ ὀδμῆ Ἰακόν.
- 25 ᾿Οσμύλια : ἰχθύδια εὐτελεῆ· ᾿Οσμύλια καὶ μαινίδια⁴
καὶ σηπίδια· φησὶν Ἀριστοφάνης.
- ᾿Οσον βιώσιμον : ὅσον ζῆσαι.

¹ τῶν κ. Porsonus.

² ᾿Οσια : ταῖς

³ εἰλείθυα

⁴ μαινίδια

- ᾽Οσον οὐκ ἀποτετέλεστο : ἀντὶ τοῦ σχεδόν.
 ᾽Οσον οὐπω : ταχύ μετ' ὀλίγον ἢ ἀντὶ τοῦ ἤδη.
 ᾽Οστος : ὀφθαλμός· ἐν τῇ τραγωιδίαι ἀρσενικῶς παρ'
 ᾽Ομήρῳ οὐδετέρως.
 5 ᾽Οστακός : οἱ δὲ ἀστακός· καράβου εἶδος· καὶ τὴν
 πόλιν τὴν ᾽Αστακον, ᾽Οστακον ᾽Ιωνες¹· Κάρ' ὦ
 χάρων· ᾽Οστακος* ἐκτίσθη ὑπὸ Χαλκηδονίων.
 ᾽Οσταφίδα : οὐχ ὅπως Κρατῖνος Νόμοις·—ὁ δὲ Ζεὺς
 ὀσταφίσιν ὕσει τάχα· ἀλλὰ καὶ Πλάτων ἢ Νόμοις·
 10 τῆς δ' εἰς ἀπόθεσιν ὀσταφίδος.
 ᾽Οστινον : οὐκ ὀστέϊνον· ᾽Αριστοφάνης ᾽Αχαρνέῦσι.
 ᾽Οστοῦν : δισυλλάβως· οὐκ ὀστέον λέγουσιν οἱ ᾽Αττι-
 κοί.
 ᾽Οστολογεῖν : ὀστᾶ συλλέγειν.
 15 ᾽Οστολόγος : παρὰ ᾽Επιλύκῳ· καὶ δρᾶμα Αἰσχύλου
 ᾽Οστολόγοι.
 ᾽Οστράκων : τῶν τοῦ ὠοῦ· Αἰσχύλος.
 ᾽Οστρακίνδα : παιδιὰ ἢ ἐπ' ὀστράκων.
 ᾽Οστράκου περιστροφή : παροιμία ἐπὶ τῶν ταχέως
 20 τί ποιούντων λεγομένη.
 ᾽Οστρακισμός : οἱ κακονούστατοι τῶι δήμῳ ἐξω-
 στρακίζοντο καὶ κατεδικάζοντο· ὀστράκοις ἐγγρα-
 φόντων τὸ ὄνομα τοῦ φευξομένου.
 ᾽Οστρακισμός καὶ ἐξοστρακισμός : Φιγῆς ἐστὶν εἶδος,
 25 ὀνομασθὲν ἐκ τοῦ εἰς ὀστρακον ἐγγράφειν ἕκαστον
 τῶν ᾽Αθηναίων, εἴ τις αὐτοῖς ἐνομίζετο πρέπειν με-
 θίστασθαι τῆς πόλεως.

¹ Ἴων ἐς

* Inc. f. 88. c. 2.

¹ Ὀστρεία: σὺν τῶι ἰ μᾶλλον.

² Ὀστριμα: περίβολοι κτηνῶν καὶ οἶον ἐπαύλεις· Ἄντιμαχος Θηβαῖδι·—βοῦς ὀστρίμου ἐξήλασεν.¹

³ Ὀσφραίνεσθαι: λέγουσιν ὡς ἡμεῖς.

5⁴ Ὀσχη: τὸ σὺν τοῖς βότρυσι κληῖμα.

⁵ Ὀσχοφορεῖν:² ἑορτή τις ὀσχοφόρια καλουμένη· ὀσχος γὰρ καλεῖται κληματίς· ἐκκειμένους ἔχουσα τοὺς βότρυας· ἢ οὖν εὐγενῆς παῖς ἔφεγεν εἰς τὸ ἱερὸν Σκιράδος· ὁ τρόπος δὲ ὅν τοῦτο ἐγίνετο, διάφορος

10 τοῖς παλαιοῖς ἀπεδόθη.

⁶ Ὀσχοφόροι:³ δύο ἦσαν τῶν γένει καὶ πλούτῳ διαφερόντων· ἢ δὲ ὀσχη κλημῆ ἐστὶ βότρυς ἐξηρητημένους ἔχον· ταύτην δ' ἔνιοι ὀρεσχάδα καλοῦσιν.

⁷ Ὅτ' ἂν οὖν: πάνυ μὲν οὖν.

15⁸ Ὅτι νόμος ἐστίν, ὑπὲρ τεσσαράκοντα ἔτη γενόμενον χορηγεῖν παισίν.

⁹ Ὅτι ξένους τινὰς ἑαυτῶι αἰχμαλώτους σκάπτοντας* ἐν τῶι Φιλίππου ἀμπελουργείῳ καὶ δεδεμένους παρὰ πότον ἐξηιτήσατο παρὰ Φιλίππου Σάτυρος·

20 Αἰσχίνης μὲν ἐν τῶι περὶ παραπρεσβείας φησίν· ὁ δὲ Δημοσθένης ἐν τῶι κατ' Αἰσχίνου λέγει, ὅτι τὰς Ἀπολλοφάνους θυγατέρας ἐξηιτήσατο· καὶ ἔοικεν μᾶλλον ἀληθεύειν· καὶ γὰρ Ἀριστοτέλης ἐν τινι τῶν πρὸς Φίλιππον ἐπιστολῶν λέγει· Σατύρωι τῶι

25 ὑποκριτῆι τὰς Ἀπολλοφάνους θυγατέρας ἀφῆκεν.

¹⁰ Ὅτι οἱ ἀλόντες ἐπ' ἀκουσίῳ φόνῳ, εἶχον εἰς διοί-

¹ σ semel.

² ὀσχοφορεῖν et ὀσχοφόρια

³ ὀσχ.

* Inc. f. 88. c. 3.

κησιν τῶν ἰδίων· Δημοσθένης τὲ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους ὑποσημαίνει· καὶ Θεόφραστος ἐν τῷ ἰγ' τῶν Νόμων.

Ἔστι οἱ ποιητοὶ παῖδες ἐπανελθεῖν εἰς τὸν πατρῷον οἶκον οὐκ ἦσαν κύριοι, εἰ μὴ παῖδας γνησίους καταλίποιν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ποιησαμένου.

Ἔστι τὰ ἐπικηρυττόμενα τισὶ χρήματα ἐπὶ τῶν βωμῶν ἐτίθετο.

Ἔστι πρὸς τὴν φυλὴν τοῦ κτησαμένου αἱ πρὸς τοὺς δούλους λαγχάνονται δίκαι.

Ἔστι παιδὶ καὶ γυναικὶ οὐκ ἐξῆν ἐμβάλλειν πέρα μεδίμνου κριθῶν.

Ἔστι χιλίας ἐζημιῶντο αἱ κατὰ τὰς ὁδοὺς ἀκοσμοῦσαι γυναῖκες.

Ἔστι ποτε: ἀντὶ τοῦ ποτέ.

Ἔστι ὄτλος: ὁ πόνος καὶ ὁ μόχθος· καὶ ὄτλειν, τὸ μοχθεῖν.

Ἔστι ὄτοβος: θόρυβος.

Ἔστι τὸν πατέρα εὐρῶν χαλκοῦ χρεῖαι.

Ἔστι τὸν κῦσον τρωθεὶς ἤδη Αἰσώπου μάλιστα τοῦ κρᾶνους χρεῖαι.

Ἔστι ὄτου χάριν: τίνος ἕνεκεν.

Ἔστι ὄτρηρός: ταχύς· ὀξύτατος· δραστήριος.

Ἔστι ὄτρυγηφάγον: τὸν κριθοφάγον· Ἀρχίλοχος κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ὄ· τρύγη γὰρ ὁ Δημητριακὸς καρπός.

Ἔστι ὄτρεύοντες: κελεύοντες.

Ἔστι ὄττα: φήμη· μαντεία διὰ κληδόνας· καὶ ὄττεύεσθαι, τὸ μαντεύεσθαι.

¹ In marg. nota /

* Inc. f. 88. c. 4.

- Ὁ τυχών: ὁ παρατυχών· λέγουσι δ' ὅταν τὴν προσπάθειαν καὶ τὸ φιλόστοργον δηλώσῃ, οὐχ ὁ τυχών.
- Ὅττωι γὰρ φίλον: ὡς τινι ἀρέσκει.
- 5 Οὐ γὰρ ἄκανθαι λεγόμενον ἐπὶ τῶν ὠφελίμων· ἀπὸ τῆς τοῦ βίου εἰς τὸ ἡμερώτερον μεταβολῆς.
- Οὐδαμηΐ: ἀντὶ τοῦ οὐδαμόθι· Τηλεκλειδῆς Ἡσιόδωι.
- Οὐδαμαῖ: οὐδέποτε· Ἀριστοφάνης.
- Οὐδαμαῶς: κατ' οὐδένα τρόπον.
- 10 Οὐδ' ἀπὸ γείσων ὕσεν: ἐπὶ τοῦ ἐλαχίστου.
- Οὐδὲ Ἡρακλῆς πρὸς δύο: τοὺς γὰρ Μολιονίδας¹ ἔφυγε Δίῳν δὲ ἐν β' τῆς δευτέρας συντάξεως, Ἡρακλέα τὸν Ἰθαῖον Δάκτυλον, καταδείξαντα Ὀλύμπια, πρὸς β' διαπυκτεύσαντα ἠττηθῆναι.
- 15 Οὐδεῖς δυσώνης χρηστὸν ὀψῶναι κρέας.²
- Οὐδεῖς: οἱ παλαιοὶ διὰ τοῦ δ· οἱ δὲ νεώτεροι καὶ διὰ τοῦ θ, οὐθείς.
- Οὐδεῖς κομήτης, ὅστις οὐ περαίνεται.
- Οὔδει: ἐδάφει.
- 20 Οὐδὲν ἀπὸ³ τρόπου: ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀπεικός· Ἀττικοί.
- Οὐδένες: τὸ πληθυντικὸν τοῦτο σύνηθες τοῖς παλαιοῖς⁴ καὶ οὐδένων καὶ οὐδέσι καὶ οὐδένας.
- Οὐδ' ἐν δέρματι:⁴ ἀντὶ τοῦ γυμνὸς ὑπερβολικῶς.
- Οὐδὲν γὰρ οἶον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου: οὐ γὰρ τοι-
- 25 οὔτον ἐγὼ δύναμαι εἰπεῖν, οἶον ὁ νόμος.
- Οὐδὲν ἱερόν: Ἡρακλῆς εἶπεν Ἀδώνιδος ἰδὼν ξόανον ὡς τῶν εὐεργετησάντων τοὺς ἀνθρώπους μόνων

¹ -ωνίδας primo, sed mox mut.

² ὄψων ἢ κ.

³ ἀπο

⁴ Οὐδὲν δ.

ὀφειλόντων τιμᾶσθαι· ἢ ὅτι οἱ καταφυγόντες εἰς αὐτὸ δοῦλοι ἄδειαν οὐκ εἶχον.

Οὐδὲν λευκῶν ἀνδρῶν ὄφελος: * * * * *

Οὐδὲν πρὸς ἔπος: * * * *

- 5 Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον: Ἐπιγένους τοῦ Σικυωνίου τραγωιδίαν εἰς αὐτὸν ποιήσαντος ἐπεφώνησαν τινὲς τοῦτο· ὅθεν ἡ παροιμία· βέλτιον δὲ οὕτως· τὸ πρόσθεν* εἰς τὸν Διόνυσον γράφοντες, τούτοις ἡγωνίζοντο, ἅπερ καὶ Σατυρικὰ ἐλέγετο· ὕστερον δὲ μεταβάντες εἰς τραγωιδίας γράφειν, κατὰ μικρὸν εἰς μύθους καὶ ἱστορίας ἐτράπησαν· μηκέτι τοῦ θεοῦ μνημονεύοντες· ὅθεν καὶ ἐπεφώνησαν· καὶ Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ Θεσπίδος τὰ παραπλήσια ἱστορεῖ· Θεαίτητος δὲ ἐν τῷ περὶ παροιμίας, Παρράσιον φησὶ τὸν ζωγράφον ἀγωνιζόμενον παρὰ Κορινθίοις ποιῆσαι Διόνυσον κάλλιστον· τοὺς δὲ ὁρῶντας τά, τε τῶν ἀνταγωνιστῶν ἔργα, ἃ κατὰ πολὺ ἐλείπετο, καὶ τὸν τοῦ Παρρασίου Διόνυσον, ἐπιφωνεῖν, τί πρὸς τὸν Διόνυσον· ἐπὶ τῶν μὴ τὰ προσήκοντα τοῖς ὑποκειμένοις Φλυαρούντων.
- 10 Οὐδ' ἐν σελίνοις: ἐπὶ τῶν μὴ δ' ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐφθακότων· ἀπὸ τῶν ἐπὶ τοὺς κήπους ἰόντων· ἐπὶ γὰρ τὰ ἄκρα, τοὺς λεγομένους περικήπους, σέλινα καὶ πήγανα κατεφύτευον· βούλεται οὖν λέγειν ἡ παροιμία, οὐπω οὐδὲ ἀρχὴν ἔχεις τοῦ πράγματος· καθάπερ οὐδὲ οἱ ἐν τοῖς κήποις εἰσιόντες, ἐν τοῖς σελίνοις εἰσίν.
- 15
- 20
- 25

* Duo semiversus vacui. Bis in marg. nota/

* Inc. f. 89. c. 1.

Οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον ἐστυκῶς ἀνὴρ : * * * *¹

Οὐδὲ πυρφόρος : ὅταν πολλοὺς ἀποφῆναι βουλώμεθα
τοὺς τελευτήσαντας, λέγομεν ὅτι οὐδὲ πυρφόρος
ὑπελείφθη ὄϊον, οὐδὲ ὁ τὸ πῦρ οἴσων εἰς τὴν πόλιν,
5 καθάπερ εἰ ἐλέγομεν, οὐδὲ σκηνοφύλαξ ἢ τις τῶν
παραπλησίων.

Οὐδὲ τάρχαϊον ποιεῖ : ἐπὶ τῶν μὴ λυσιτελούντων ὁ
δ' ὄξυ κριθεῖς ἐπὶ τῶν ἐλαχίστων.

Οὐδός : φλιά· βατήρ· τὸ κάτω τῆς θύρας· ἢ ἔδαφος
10 ἢ βαθμός.

Οὐδ' ὑφ' ἔνων :² Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ὑπ' οὐδένων λέγου-
σιν ὑπερβιβάζοντες.

Οὐδ' ὄς : οὐδαμῶς.

Οὔθαρ : τὸ γονιμώτατον μέλος.

15 * Οὔθατα : οἱ μαζοὶ τῶν προβάτων.

Οὐκ ἀθεεῖ : οὐ χωρὶς θείας προνοίας.

Οὐ καθέστηκεν : οὐ νήφει· μαίνεται.

Οὐκ ἄλλως πονεῖται : ἀντὶ τοῦ³ οὐ μάτην.

Οὐκ ἂν δύναιο γαστρί⁴ πενήσσει νεκρόν.

20 Οὐ καλῶς : ἀντὶ τοῦ κακῶς.

Οὐκ ἂν ἐβίω· οὐκ ἂν ἐβίωσα.

Οὐκ αἰσθήσομαι : οὐ προσποιήσομαι.

Οὐκ ἀπὸ⁵ τρόπου : οὐ πόρρω τρόπου.

Οὐ κατὰ κόσμον : οὐ κατὰ τὸ πρέπον.

25 Οὐκ ἂν φθανοίμην τὴν μάχαιραν παρακονῶν.

¹ Versus vacuus, et in marg. nota /

² ἐν ὧν primo.

* Inc. f. 89. c. 2.

³ τοῦ om.

⁴ γαστήρ et in marg. nota /

⁵ ἀπο

- Οὐκ ἀσκίω : ἀντὶ τοῦ κενῶ· ἀσκίσις γὰρ τὰ παιδία
μορμύσσεται.
- Οὐκ ἀποτευκτήςσεις :¹ οὐκ ἀποτεύξει λέγουσι· καὶ οὐκ
ἀτυχήσεις.
- 5 Οὐκ ἀποψάλακτος· οὐκ ἀκρότητος· οὐδὲ ἀράπιστος.
Οὐκ ἄτραχυς : ὁ τραχύς.
Οὐκ ἐμποίνιμον : οὐ δόκιμον.
Οὐκ ἐκφρῶσιν : οὐκ ἐξαφῶσι· Σοφοκλῆς.
Οὐκ ἐντελεῖς : ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐγκαλέσεις.
- 10 Οὐκ ἐπιγλωττήσομαι :² οὐ βλασφημήσω.
Οὐκ ἐπαινεθείης, οὐδ' ἐν περιδείπνῳι : ἐπὶ τῶν μηδε-
νὸς ἀξίων ἢ παροιμία· εἰώθεσαν γὰρ ἐν τοῖς περι-
δείπνοις τὸν τελευτήσαντα ἐπαινεῖν, καὶ εἰ φαῦλος
ἦν.
- 15 Οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὀρμῇ τοῖς πολλοῖς : Δημοσθένης
ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· παροιμία ἐστὶν ἐλλι-
πῶς εἰρημένη· προσυπακουστέον δὲ ἕξωθεν τὸ ἀγκύ-
ρας.
- Οὐκ ἐσκοράκισεν : οὐχ οἶον ἔφη, οὐκ ἐς κόρακας· ἀλλ'
20 οἶον οὐχ ὑπερηφάνησεν· οὐκ ἐφρυάξατο.
Οὐκ ἐς μακράν : ἀντὶ τοῦ ταχέως.
Οὐκ ἐτός : οὐκ ἀπεικίτως· ἢ οὐ μάτην· παρὰ τὸ ἐτώ-
σιον, ὃ ἐστὶ μάταιον· οἱ δὲ οὐκ ἀλόγως.
Οὔκουν : οὐδαμῶς.
- 25 Οὐκ ὄφιξεν : οὐ βλάπτει· Σοφοκλῆς ἐν ἐπὶ τεράρῳι³
Σατύροις.
- * Οὐλάδες : πῆραι.

¹ u primo om. statim suprasc.

² -ίσομαι

³ Nota / in marg.

* Inc. f. 89. c. 3.

- Οὐλαμός : ἀπὸ τοῦ Ἰλλω· καὶ Ἰουλος καὶ οὐλή, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ.
- Οὐ λελήθασι : φανεροί εἰσιν.
- Οὐλή : ἐπιπόλαιον ἔλκος· εἰς ὑγείαν ἤκον.
- 5 Οὐλοκόμος : Ἄλεξις * * * *¹
- Οὐλόθριξ : οὐχὶ οὐλότριχος· καὶ οὐλότριχα, οὐχὶ οὐλότριχον.
- Οὐλον : ἀπαλόν· μαλακόν.
- Οὐ μάλα κυκκά : τὸ μηδέν.
- 10 Οὐ μάλα κυκκάς : παροιμία οὐδὲν σημαίνουσα.
- Οὐ μὲν δὴ : ἀντὶ τοῦ ὅμως δὴ ἤκιστα δὴ ἀλλὰ οὐ δὴ.
- Οὐ μηκέτι : ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔτι· Μένανδρος.
- Οὐ μὴ δ' ἐρεῖς : ἀντὶ τοῦ παῦσαι λέγων.
- 15 Οὐ μὴν : ἀλλὰ μὴν· οὐδαμῶς· οὐ μόνον· ἢ ἔτι μὴν ὅμως δέ.
- Οὔ : ἑαυτοῦ· ὧν δέ, ἑαυτῶν.
- Οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς : διὰ τὸ τὰς ἐταῖρας ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων εὔξασθαι, φασίν,
- 20 ἐν τωῖ μεγάλῳ πολέμῳ τῆι Ἀφροδίτῃ· ἢ διὰ τὸ δυσείσβολον² εἶναι τὸν πλοῦν· ἢ ἐπεὶ πολλαὶ ἦσαν ἐταῖραι, καὶ τῶν πλουσίων μόνον ὁ πλοῦς.
- Οὐ παρῆν : οὐ παρήμην.
- Οὔπω : ταυτὸν τωῖ οὐδέποτε.
- 25 Οὐραγεῖ : τὸ τέλος ἄγει τοῦ στρατοῦ.
- Οὔπως : οὐδένα τρόπον· καὶ Θουκυδίδης ἐ· καὶ Ὀμηρος· Ὡ γέρον, οὔπως τοῦτο ἐγὼ τελέεσθαι οἶα.

¹ Deest semiversus. Nota / in marg.

² δυσέμβολον, sed εἰς statim sup.

- Οὐραγίαν : στρατιὰν τὴν ὄπισθεν ἀκολουθοῦσαν.
 Οὐ ραιδίως : ἀντὶ τοῦ κακίως· Θουκυδίδης· Ἀριστο-
 γείταν ὕστερον λαμφθεὶς, οὐ ραιδίως διετέθη· Ἀρ-
 μόδιος¹ δὲ αὐτοῦ παραχρῆμα ἀπόλλυται.
 5 Οὐρανία αἶξ : ἢ οἱ εὐχόμενοι πάντως ἐπετύγχανον·
 Ἰσως διὰ τὸ τὴν Σελήνην αὐτῇ ἐποχεῖσθαι· Κρατῖ-
 νος Χείρωσιν· Αἶξ οὐρανία.
 Οὐράνιον : μέγα.
 Οὐράνιον παιδίαν : ὅταν τὴν σφαῖραν εἰς τὸν οὐρανὸν
 10 ἀναβάλλωσιν.
 * Οὐρανιζέτω : πρὸς τὸν οὐρανὸν διικνεῖσθω· Αἰσ-
 χύλος.
 Οὐράνιον ἄχος : τὸν κονιορτὸν· Σοφοκλῆς.
 Οὐράνιον νέφος : ἦτοι τὸ κατ' οὐρανὸν ἢ ὑπ' οὐρανὸν
 15 ἐλαυνόμενον.
 Οὐράν : αἰδοῖον· Σοφοκλῆς.
 Οὐρητιᾶν : ὁμοίως ἡμῖν λέγουσιν.
 Οὐρία πλεῖν : λέγουσιν.
 Οὐρίσαι : ἀποκαταστῆσαι εἰς οὐριον.
 20 Οὐριος : ἐπιδέξιος· ἐπιτήδειος ἄνεμος.
 Οὐροδόκην : τὴν ἀμίδα· Ξενοφῶν· οὐρειον² δὲ βίκον
 Ἀντισθένης.
 Οὐρος : ὁ τῆς γῆς ὄρος καὶ φύλαξ.
 Οὐρούς : ὄξυτόνας· τὰ νεύρια καὶ περιορίσματα τῶν
 25 νηῶν
 Οὐσίας δίκη : οἱ δικαζόμενοι περὶ χωρίων ἢ οἰκιῶν,
 πρὸς τοὺς ἔχοντας οὐσίας ἐδικάζοντο τὴν δευτέραν

¹ ἀρμόδιος² οὐριον

Phot.

* Inc. f. 89. c. 4.

δίκην· ἢ δὲ προτέρα ἦν, τῶν μὲν οἰκιῶν, ἐνοικίου·
 τῶν δὲ χωρῶν, καρποῦ· τρίτη δὲ ἐπὶ τούτων,
 ἐξούλης· καὶ ἐξῆν τοῖς ἐλοῦσι κρατεῖν τῶν κτημά-
 των, καὶ εἰ¹ τὴν δίκην τοῦ καρποῦ ἢ τοῦ ἐνοικίου,
 5 ἢ καὶ τὴν δευτέραν ἠττηθεῖεν τὴν τῆς οὐσίας· εἰ δὲ
 καὶ ἐξούλης ἀλοῖεν, οὐκ ἔτι ἐξῆν κρατεῖν, ἀλλὰ καὶ
 ἐξίστασθαι ἤδη τῶν κτημάτων ἔδει τοῖς κατα-
 δικασαμένοις.

Οὐσίας δίκη : οὐσίας εἰσάγουσι δίκην πρὸς τοὺς ἐαλω-
 10 κότας ἐν προτέραι δίκῃ χρέους ἢ καρποῦ· ὡς δέον
 ἀπολαμβάνειν αὐτοὺς ἐξ ὅλης τῆς οὐσίας, ἃ κατε-
 δίκασαν.

Οὐσίαν : τὰ χρήματα, ὡς ἡμεῖς· *Εὐπολις Πόλεσιν*
¹ Ὅς τὴν [ἐν] Μαραθῶνι κατέλιφ² ἡμῖν οὐσίαν· Ἄρι-
 15 στοφάνης Πλούται·— κ' οὐσίαν τ' εἶχον συχνήν.

Οὐσίας δίκη : οἱ δικαζόμενοι περὶ χωρίου καὶ οἰκιῶν,
 πρὸς τοὺς ἔχοντας οὐσίας λέγονται δικάζεσθαι·
 προτέρα μὲν δίκην τὴν τῶν οἰκιῶν, περὶ ἐνοικίων·
 δευτέρα δὲ περὶ καρποῦ τῶν χωρίων· τρίτη δὲ ἐπὶ
 20 τούτοις ἐγένετο ἢ ἐξούλης· καὶ ἐξῆν τοῖς ἐλοῦσι³
 τοῦτο κρατεῖν* τῶν κτημάτων, κ' ἂν ἠττηθεῖεν τὴν
 πρώτην τοῦ ἐνοικίου δίκην, καὶ τοῦ καρποῦ τὴν
 δευτέραν· εἰ δὲ καὶ τὴν τρίτην ἠττηθεῖεν τὴν ἐξ-
 ούλης, οὐκ ἔτι ἐξῆν ἐπικρατεῖν· ἀλλ' ἐξίστασθαι
 25 ἤδη τῶν κτημάτων.

Οὐς : ὠτὸς ἢ γενική· οἱ δὲ Ἰωνες, οὐατος.

Οὐτασί : ἀναφορικῶς καὶ δεικτικῶς λέγουσιν.

¹ εἰ om.

² κατέλιπεν

³ ἐθέλουσι

* Inc. f. 90. c. 1.

- Οὐτιδανός : οὐδενὸς ἄξιος.
- Οὔτοι : οὐδὲν οὐδαμῶς.
- Οὐ τρέφει μία λόχμη δύο ἐριθάκους : ἐπὶ τῶν ἐκ
 μικροῦ τινος κερδαίνειν σπουδαζόντων· ἐρίθακος δὲ
 5 ἔστιν ὄρνεον μονῆρες καὶ μονότροπον.
- Οὐ φροντὶς Ἴπποκλείδῃ : παροιμία, ἧς μέμνηται
 Ἐρμιππος ἐν Δημόταις· Ἴπποκλείδης ὁ Τισάνδρου
 μέλλων γαμεῖν Ἀγαρίστην τὴν Κλεισθέου τοῦ
 Σικυωνίου θυγατέρα τοῦ τυράννου· ἐν αὐτῇ τῇ
 10 τῶν γάμων ἡμέραι, ἀπαρχήσατο περιττῶς· μετα-
 βουλευσαμένου δὲ τοῦ Κλεισθέου, καὶ Μεγακλεῖ
 τῷ Ἀλκμαίωνος τὴν θυγατέρα δόντος, πρὸς δὲ τὸν
 Ἴπποκλείδην φανερώς εἰπόντος, ὅτι ἀπώρχηται
 τὸν γάμον τὸν Ἀγαρίστης· ὑποτυχὼν ἔφη· οὐ
 15 φροντὶς Ἴπποκλείδῃ.
- Οὐχ ἥκιστα : μάλιστα· πάνυ· οὐχ ἕττον.
- Οὐχὶ καὶ ναῖχι : Ἑλληνικά.
- Οὐχ οἶόν τε : οὐ δυνατόν.
- *Οφελμα : αὐξήμα· Σοφοκλῆς.
- 20 *Οφελον καὶ ὄφελος καὶ ὄφελος : τοῖς προσώποις συσ-
 χηματίζουσιν ὡς ῥῆμα· καὶ διὰ τοῦ ὦ· ὄφελον
 ἐγώ· καὶ ὄφελος σύ· καὶ ὄφελον οὗτος· τάττουσιν
 αὐτὰ ἐπὶ πραγμάτων ἤδη γεγονότων, ἃ ἐβουλόμεθ'
 ἂν ἄλλως γεγονέναι· οἶον, ὄφελον μὴ γεγενῆσθαι
 25 τὸδε· ὄφελον μὴ πεπραχέναι τοῦτο· Μένανδρος.
- *Οφεις : ψέλια δρακοντωτά.
- *Οφισ : ἐκτείνουσι κατὰ τὸ ἐνικόν.
- *Οφισ ὀροφίας :¹ λέγεται οὕτως.

¹ Ὀφισυροφείας : et nota / in marg.

- Ἔμφεις παρείας : τοὺς ἐπηρμένους ἔχοντας τὰς παρείας·
δοκοῦσι δὲ ἤπιοι¹ εἶναι καὶ μὴ ἀδικεῖν ἀνθρώπους*
ἐσθίειν δὲ τοὺς ἔχεις καὶ εἶναι τῶν μυστηρίων
ἱεροί.
- 5 Ἔμφελον : εἶθε μακάριον.
Ἔμφθαλμίσαι : φθονῆσαι· ἐπιβαλεῖν ἐπιθυμητικῶς·
ἢ τοὺς ὀφθαλμοὺς πάσχειν.
Ἔμφθαλμὸν ἐπιβάλλειν : τὸ περιέργως θεάσασθαι·
οὕτως Ἄλεξις.
- 10 Ἔμφθαλμὸν βασιλέως : * * * *
Ἔμφιομάχης : εἶδος ἀκρίδος μὴ ἔχον πτερά.
Ἔμφλημα : χρεῖσθημα.
Ἔμφλησις : χρέος· ὀφειλή.
Ἔμφλειν : ἀντὶ τοῦ ἠττᾶσθαι ἐν δικαστηρίῳ.
- 15 Ἔμφλάνειν : ἀντὶ τοῦ ὀφλισκάνειν.
Ἔμφλειν καὶ ῥόφειν :³ τὰς πρώτας συλλαβὰς τῶν
τοιούτων οἱ Ἀττικοὶ ὀξύνουσιν.
Ἔμφλίσκουσι καὶ ὀφλουσι : χρεωστοῦσι.
Ἔμφρυάζειν : τὸ συνάγειν τὰς ὀφρῦς.
- 20 Ἔμφρα : ὅπως· ἢ μέχρι· ἢ ἕως· ἢ ἵνα.
Ἔμφρύην : τὸ μετέωρον· Εὐριπίδης.
Ἔμφρυέντες : ὑπερήφανοι.
Ἔμφρύνιον : πόλις ἐστὶ τῆς Τρωάδος· Δημοσθένης ἐν
τῷ πρὸς Ἀπατούριον.
- 25 Ἔμφρυέσσα : ὑψηλή.
Ἔμφρυέεις : ὑπερήφανος.

¹ ἤπιοι

* Inc. f. 90. c. 2.

² Semiversus vacuus, et nota / in. marg.³ ῥοφεῖν

- Ἐξ ὀχάνου : ὄθεν ἡ ἀσπίς κρατεῖται τῆς χειρὸς [Ἐξ ὀχοῦ
Ἀκασταίοισιν ἐμβεβαῶς πόδα].
- Ἐξ ὀχάνου : δεσμοῖς.
- Ἐξ ὀχῆς : ἐξόχως.
- Ἐξ ὀχῆς : ἄρματα.
- Ἐξ ὀχῆς : μίξις· συνουσία.
- Ἐξ ὀχῆς : ἄρμα· δίφρος· ἄμαξα.
- Ἐξ ὀχῆς : ἀντὶ μὲν τοῦ ὄχημα Δείναρχος ἐχρήσατο·
ἐχρήσατο δὲ ὁ αὐτὸς ἀντὶ τοῦ εἰς ὀχῆαν ἀποδεδει-
10 γμένον· φησὶ γάρ· ἀνοῦνται¹ μοι τὸν ἵππον ὀχῆον·
Λυκούργος δὲ ἐν τῷ περὶ οἰκῆσεως γείτονος, τοῦ
ὀχῆου φησὶ· καὶ μήποτε ἐπὶ τόπου τινὲς ἔλαβον
τὴν λέξιν, ἐν ᾗ ὀχῆαι γίνονται κτηνῶν ἢ ὀχήματα
μισθοῦται.
- 15 Ἐξ ὀχῆς : ὀχήματα· ἐν ἄλλω· σχήματα.
- Ἐξ ὀχῆς : τὰς λεγομένας ἐκχύσεις τῶν μηχανη-
μάτων· εἰσὶ δὲ αὗται ξύλινα ἢ κεράτινα· οἱ δὲ
φασὶ τοὺς ὑπονόμους* καὶ τοὺς ὑπὸ γῆν ὀχετοὺς.
- Ἐξ ὀχῆς : σαλεύει· μεταφέρει.
- 20 Ἐξ ὀχῆς : ὑδρηγός.
- Ἐξ ὀχῆς : σῶλην· ἀγωγός· ῥύαξ.
- Ἐξ ὀχῆς : ὁ ἰμάς τῆς περικεφαλαίας· ᾧ συνέχεται περὶ
τὸν τράχηλον τοῦ φοροῦντος· καὶ ὁ συνέχων τὴν
θωρακοζώνην ἰμάς.
- 25 Ἐξ ὀχῆς : δεσμοί· μοχλοί.
- Ἐξ ὀχῆς : τὰ χεῖλη τοῦ ποταμοῦ.
- Ἐξ ὀχῆς : στενάζει.
- Ἐξ ὀχῆς : στενάξας.

¹ ἀνοῦνται

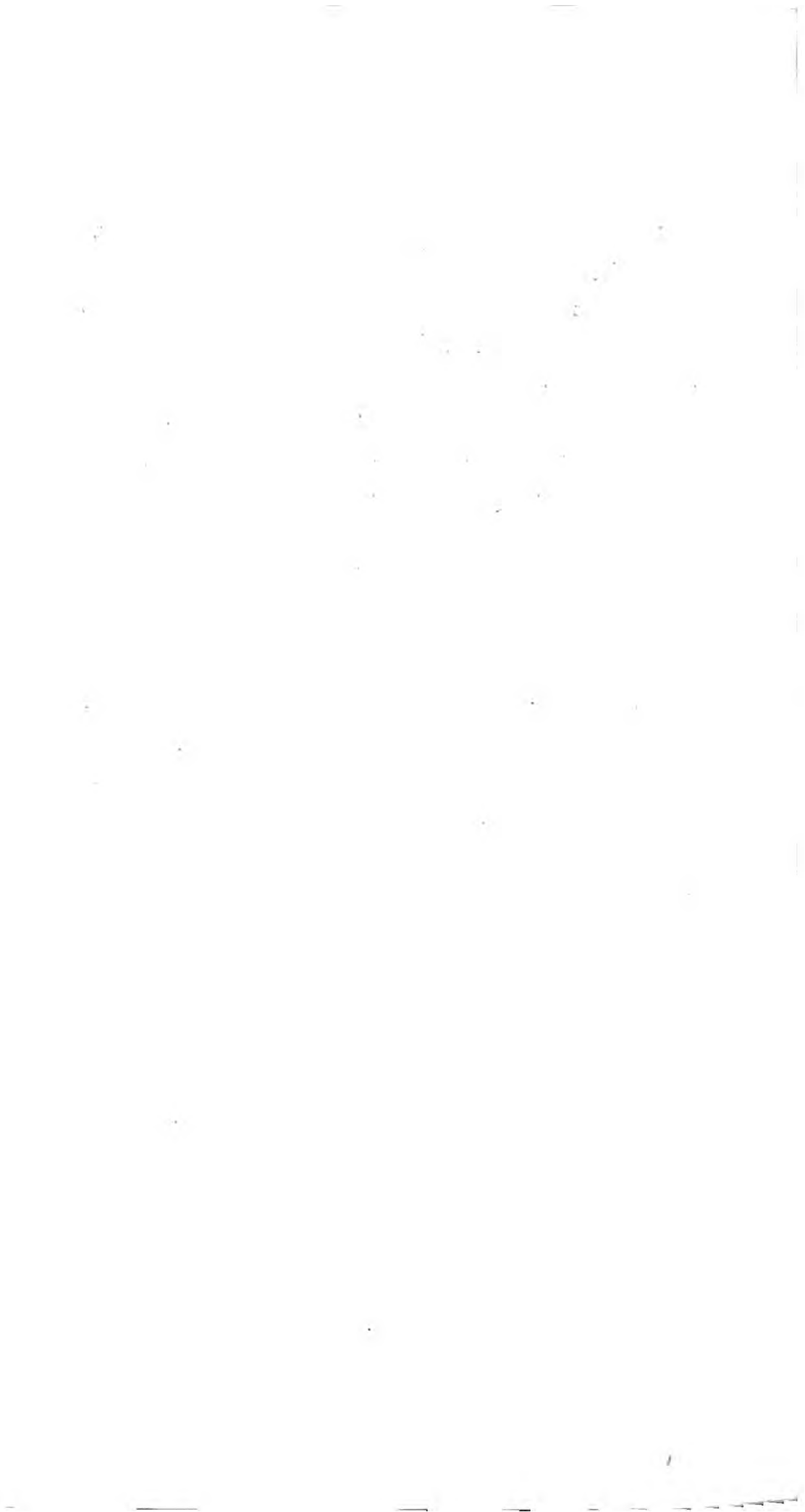
* Inc. f. 90. c. 3.

- ᾽Οψιπέδων : ὁ μέχρι πολλοῦ ἐν πέδαις γεγονώς· σύν-
ηθες Μενάνδρῳ τὸ ὄνομα.
- *᾽Οψιν : οὐ τὸ πρόσωπον, οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμούς· ἀλλὰ
τὴν πρόσοψιν λεκτέον.
- 5 ᾽Οψισθῆναι : τὸ ὄψε̄ ἐλθεῖν λέγουσιν.
- ᾽Οψ' ἤλθες· ἀλλ' εἰς τὸν Κολωνὸν ἴεσο :¹ παροιμία
λέγεται ἐπὶ τῶν μισθαρνούντων.
- ᾽Οψιγεννής : βραδέως γεννηθείς.
- ᾽Οψις : ὄρασις.
- 10 ᾽Οψιτέλεστον : βραδέως τελειούμενον.
- ᾽Οψον : πᾶν προσόψημα ἢ προσφάγιον.
- ᾽Οψος : μοχθηρός.
- ᾽Οψώνια : κέρδη· χαρίσματα.
- ᾽Οψώνιον : τὴν ὀψωνίαν· τὸ δὲ παρ' ἡμῶν ὀψώνιον μισ-
15 θὸν λέγουσι καὶ σιτηρέσιον.

Τέλος τοῦ ὀ στοιχείου.

* Inc. f. 90. c. 4.

¹ ἴεσο



ΦΩΤΙΟΥ ΛΕΞΕΙΣ.

Φ Ω Τ Ι Ο Υ

ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ



ΛΕΞΕΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΗ.

E CODICE GALEANO DESCRIPSIT

RICARDUS PORSONUS.

PARS POSTERIOR.

SUMPTIBUS COLLEGII TRINITATIS CANTABRIGIÆ.

VENEUNT APUD J. MAWMAN, LONDINI.

M.DCCCXXII.

EXCUDIT A. J. VALPY, LONDINI.

Φ Ω Τ Ι Ο Υ

ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΛΕΞΕΩΝ ΣΤΝΑΓΩΓΗ.

Ἄρχῃ σὺν Θεωῖ τοῦ π̄ι στοιχείου.

Πάγας : δίκτυα· παγίδας.

Παγασαί : Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς· ἐπί-
20 νειόν ἐστι Φεραίων.

Πάγη : θηρατικὸν ὄργανον· καὶ ἔστι τετράγωνον.

Παγκάλῃς : πάνυ καλῆς.

Παγκρατιασταῖς : ἀθληταῖς· πύκταις.

- Παγκράτιον** : πυγμή· ἀγών· ἄθλησις.
Πάγκυφος ἐλαία : ἡ κατακεκαμμένη.
Πάγοι : αἱ ἐξοχαὶ τῶν πετρῶν καὶ τῶν ὄρων.
Πάγον εὐτειχῆ : ἐν ὄρει τετειχισμένην.
- 5 **Παθαίνεσθαι** : οὐ δεινοπαθεῖν.
Παιάν : εἶδος ωιδῆς.
Παιᾶνας : κώμους· εὐφημίας.
Παιανιεῖς καὶ Παιονίδαι : δῆμοι διττοὶ εἰσι Παιανιέων, τῆς Πανδιονίδος φυλῆς· οὗς¹ Διόδωρος καλεῖσθαι φησὶ Παιανίαν καθύπερθεν καὶ Παιανίαν ὑπένερθεν· τὸν δὲ δημότην ἑκατέρου δήμου καλεῖσθαι ὁμοίως Παιανιέα· διαφέρουσι δὲ οὗτοι τῶν Παιονιδῶν· δῆμος δὲ ἐστὶ καὶ* οὗτος τῆς Λεοντίδος.
- 10 **Παιανίσαι** : τὸν Παιᾶνα ἐπικαλεῖσθαι· ἦν δὲ ἔθος καὶ ἐπὶ ἔργον ἐρχομένους² καὶ ἐπὶ τῇ νίκῃ τοῦτο λέγειν.
- Παιανιάζε**³ ἐπορεύετο : μὴ Παιανιοῖ· τὸ γὰρ Παιανιοῖ τὴν ἐν τόπῳ σημαίνει δύναμιν.
Παιδαγωγηθεῖσαν πόλιν : ἀντὶ τοῦ ἀχθεῖσαν.
- 20 **Παιδάρητος** :⁴ τῶν ἐκ Λακεδαιμόνος ἐκπεμφθέντων ἔστιν οὗτος ἀρμοστής· ἀνὴρ εἷς τῶν γεγονότων καλῶν.
- Παιδάριον** : οὐ μόνον τὸ ἄρρεν, ἀλλὰ καὶ τὸ θῆλυ λέγουσι.
- 25 **Παιδάρια** : τὰ μείζονα καὶ τὰ ἄρτι γεγονότα λέγεται.

¹ ὡς² ἐ. ἔργου ἀρχομένους⁴ Παιδάρητος

* Inc. f. 91. c. 1.

³ Παιάνιζε

Παιδέρωσ:¹ σφραγίδος ὄνομα· οἱ δὲ ἀλείμματος.

Παιδεύειν: παιδοτροφεῖν.

Παιδιὰν καὶ παίγνιον: ἑκατέρως λέγουσιν.

- Παιδικά*: ἐπὶ θηλειῶν καὶ ἀρρένων ἐρωμένων τάτ-
 5 τεται ἢ λέξις· παραδείγματα δὲ τοῦ ἐπὶ μὲν τῶν
 ἀρρένων τάττεσθαι πολλά· καὶ ἐν τοῖς Ἀχιλλέως
 δ' ἐρασταῖς δῆλον ὡς οὕτως ἐξείληπται· ἐπιδόντων
 γάρ τι τῶν Σατύρων εἰς τὴν γυναικείαν ἐπιθυμίαν,
 10 φησὶν ὁ Φοῖνιξ· Παπαῖ, τὰ παιδίχ', ὡς ὄραῖς, ἀπώ-
 λεσας· καὶ Κρατῖνος Πανόπταις· Μισεῖς γὰρ τὰς
 γυναῖκας, πρὸς παιδικὰ δὲ τρέπη νῦν· ὅτι δὲ ἐκά-
 λουν οὕτως καὶ τὰ πρὸς τὰς γυναῖκας Εὐπόλις·
 φησὶ γὰρ ὡς πρὸς αὐλητρίδα τίς· Ἐγὼ δὲ χαίρω
 πρὸς γε τοῖς σοῖς παιδικοῖς· καὶ Κρατῖνος δὲ Ὀραις,²
 15 τῆς παλλακῆς ἀποδημοῦντος τοῦ Διονύσου ἐρώσης,
 φησὶν ἐπ' αὐτοῦ,—μακάριος τῶν παιδικῶν· οὐχὶ
 δὲ μόνον οἱ ἐρώμενοι καλοῦνται τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ
 καὶ πάντες οἱ σπουδαζόμενοι πάνυ· κατὰ μεταφο-
 ρὰν τὴν ἀπ' ἐκείνων Πλάτων Φαῖδρωι ἐσπούδα-
 20 κας, ᾧ Φαῖδρε, ὅτι σου τῶν παιδικῶν ἐλαβόμεν,
 ἐρεσχηλήσων σε· λέγεται δὲ παιδικὸν καὶ τὸ παι-
 δαριῶδες, οἷον τὸ ἀρμόζον παιδί· ἢ δὲ λέξις, ὡς
 ἐπὶ τὸ πολὺ, ἐπὶ τῶν ἀσελγῶς ἐρωμένων.

*[Παιδεύειν: παιδοτροφεῖν.]

- 25 *Παιδικώτερον*: ἰλαρώτερον.

Παιδισκάριον: κοράσιον δὲ οὐ λέγεται· ἀλλὰ καὶ
 κεκωμωῖδῃκεν Φιλιππίδης, ὡς ξενικόν.

¹ Παιδερως

³ σου

Phot.

² ὄραῖς

* Inc. f. 91. c. 2.

- Παιδείαν** : παιδικήν ἡλικίαν.
Παιδιά : παῖγμα.
Παιδοκόμον : παῖδα τρέφοντα.
Παιδολέτειρα : παιδοφόνον.
5 Παιδοτρίβας : ἀλείπτας· γυμναστάς.
Παιδουργία : παιδοποιία.
Παιδοῦσα : ἐγκύμων.
Παίει : τύπτει.
Παίειν : ἐσθίειν.
- 10 Παιπάλη** : ἄλευρον, ἀπὸ κριθῶν ἢ ἀπὸ κέγχρου.
Παιπάλημα : τὸν πανοῦργον καὶ ποικίλον ἐν κακίαι, καὶ παμπόνηρον σὺν ἀγχινοίαι.
Παιπάλημα : οἱ μὲν ὁ τραχὺς καὶ ἀνώμαλος ἄνθρωπος· καὶ γὰρ Ὀμηρος τὰς ἀνωμαλίας τῶν ὄρων
15 παιπάλημα καλεῖ· οἱ δὲ τὸν εὐρίπιστον καὶ εὐμετάβολον, ἀπὸ τοῦ λεπτοτάτου ἀλεύρου.
Παῖσαι : τύψαι.
Παισθεῖς : τυπτηθεῖς.
Πεττεῖαις : παιδιαῖς· τάβλαις.
- 20 Παιῶνας** : ἰατρούς· καὶ ἀλαλαγμούς· καὶ παιωνίζειν, τὸ ἀλαλάζειν.
Παιωνεῖον : ἰατρεῖον· θεραπευτήριον· ἢ σωτήριον φάρμακον.
Πακτῶσαι : σφηνῶσαι θύραν.
- 25 Παλάθαι** : μάζαι σύκων.
Παλαιόν : οἱ ῥήτορες ἐχρήσαντο τῷ παλαιὸν ἐπὶ ἀργυρίου ἐκ δανείσματος ὀφειλομένου· οὕτως Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀλκίβιον· καί τοι εἰ ἀποδεδώκει τῷ Κτησικλεῖ τὰς ν' παλαιὰς, ὥσπερ οὗτος φησί.

Παλαιγενές : πρεσβύτατον.

Πάλαι : τὸ ἤδη λέγειν εἰώθασιν.

Πάλαι : καὶ τρίπαλαι· καὶ δεκάπαλαι λέγουσιν.

Παλαιοθέτης : παλαιοπράγμων καὶ δραστήριος.

5 *Παλαιθεῦ* : παλαιᾶς θεοῦ.

* *Παλαιότερον* : καὶ ἄνευ τοῦ ὀ λέγουσι· καὶ τὸ ὑπερθετικόν, παλαίτατον.¹

Παλαιστάς : σπιθαμάς· ἢ ἔμπαλιν.

Παλαιφάτου : παλαιᾶς καὶ ἀρχαίας· περὶ ἧς ἔφα-

10 σαν ἔκπαλαι μῦθοι.

Παλαμᾶσθαι : τεχνάζεσθαι.

Παλαμῖς : τεχνίτης.

Παλαμναῖος : φονεύς· ἢ μιάρός· παλαμναῖοι γὰρ λέγονται οἱ διὰ χειρὸς ἀνδροφονοῦντες· παρὰ τὴν

15 παλάμην· καὶ Ζεὺς παλαμναῖος, ὁ τοὺς τοιοῦτους τιμωρούμενος· καὶ προστροπαῖος,² ὁ προστρέπων τὸ ἄγος αὐτοῖς.

Παλαμωμένων : χερσὶν ἐργαζομένων.

Παλαμῶν : χειρῶν.

20 *Παλάσια* : τὰ συγκεκομμένα σῦκα· παλάθην λέγουσι καὶ παλαθίδα· εἰσὶ δὲ ἐξ ἰσχάδων ἢ σύκων κεκομμένοι βῶλοι πλινθοειδεῖς.

Παλαστή : θηλυκῶς· Κρατῖνος Νόμοις·—μεῖζον τὸ δέος παλαιστῆς· Φιλήμων Ἐφεδρίταις· Σκιμπό-

25 διον³ ἔν καὶ κώδιον καὶ ψιαθίον Ἴσως παλαστῆς.

Παλεύετε : θηρεύετε· καὶ τὰς περιστερὰς τὰς θηρευούσας, παλευτρίας καλοῦσιν.

* Inc. f. 91. c. 3.

² προστρόπαιος

¹ παλαίτερον

³ σκηπ in σκιμπ statim mut.

Παλευτά : τὰ λίνα οἷς τὰ θηρία ἀλίσκεται· ὡς καὶ παλευτρίδες, αἱ περιστεραί.

Παλεῦσαι : ἐξαπατῆσαι· ὑπαγαγέσθαι· καὶ παλεύτρια, περιστερὰ πλάνος.

5 **Παλεῦσαι :** ὑπαγαγέσθαι· ἀπὸ τῆς πάλης ἢ τοῦ παλαίειν· οὕτως δὲ ἔλεγον τὸν εὐεξαπάτητον.

Παλημάτιον : λεπτὸν ἄλευρον.

Παλίλλογα : παλισύλλεκτα.

Παλιλλογία : ταυτολογία.

10 **Παλιμβαλής :** ὁ ἀνάταυρα πεσών.

Παλίμβιος : ὡς ἐξ ἀναβιύσεως.

Παλιμβολία : ἡ εὐμετάβλητος γνώμη.

Παλίμβολος : ἀδόκιμος· εὐμετάβολος· ἀνελεύθερος·

Κλήμης : δύναται καὶ ἀντὶ τοῦ παλίμβολος, ἐναν-

15 **τιόβουλος*** ἐναντιογνώμων· ὡς καὶ παλίνδης ὄνος.

Παλιμπετής : ὀπισθόρμητος.

Παλίμφημα : δύσφημα· κακά· ἐναντία.

Παλινάγγελος : ὀπίσω ἐπανελθὼν ἄγγελος.

Παλινάγρετον : πάλιν καὶ αὖθις· ὑστερόληπτον.

20 **Παλιναίρετα :** ἐπεσκευασμένα· καὶ οἶον ἐπίγναφα· οὐ καινὰ οὐδὲ ὑγιῆ.

Παλιναίρετα : φευκτά· ἔκκλιτα· τὸ ἐναντίον αὐτῆι τῆι αἰρέσει πάθος ἐμποιοῦντα· σημαίνει δὲ καὶ παλαιά· Πλάτων ἐν Τιμαίωι¹ παλιναίρετα γάρ

25 φησι γεγονότα πάντα καὶ διεφθαρμένα.

* Inc. αντιοβούλος f. 91. c. 4.

^τ ^{ά-λ-τ}
¹ πάλιναιu primo ut puto; nunc erasis ν et υ , παλαιά $\pi\acute{\alpha}$ factum; παλαιά certe ejusdem. Etiam ω in τιμαίωι in litura.

- Παλιναίρετος** : Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτου ἐκφυλλοφορηθέντος ἐνδείξει· μήποτε δὲ αἰρετὸν λέγει ὁ ῥήτωρ τὸν Πολύευκτον· ἐπειδὴ γὰρ συκοφαντῶν τινὰς, ἔπειτα λαμβάνων δῶρα τούτοις
- 5 αὐτοῖς ἐβοήθει· ἢ ὅτι συκοφάντης ἀλοῦς ἐζημιούτο, καὶ διὰ τοῦτο ἐκωλύετο λέγειν, πρὶν ἀποτίσαι τὴν ζημίαν ἣν ᾤφειλεν· ἔπειτα ἀποτίσας τὴν ζημίαν, πάλιν ἔλεγεν· ἐκάλουν δὲ τοὺς τοιούτους παλιναίρετους· ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀποχειροτονηθέντας ἄρχοντας
- 10 τινὰ ἀρχὴν καὶ πάλιν χειροτονηθέντας· Πίνδαρος δὲ ἐν Διθυράμβοις ἐπὶ τῶν καθαιρεθέντων οἰκοδομημάτων καὶ ἀνοικοδομηθέντων ἐχρήσατο τῇ λέξει.

Παλινδικεῖ : ἐπισυνάπτει δίκην.

Παλινδορία : σκύτος.

- 15 **Παλινδρομῶν** : ὑποστρέφων.

Παλιγκάπηλος : ὁ μεταπράτης.

Παλιγκάπηλος : ὁ τὸ αὐτὸ ἀγοράζων καὶ πωλῶν· λέγουσι δὲ καὶ παλινέμπορος.

- Πάλιν** : καὶ αὖθις· καὶ αὖτις· ταῦτα τὰ τρία ταυτὸν
- 20 σημαίνει· ὥστε καὶ ἐκ παραλλήλου χρωῶνται ἀμφοῖν· αὖτις πάλιν, πάλιν αὖτις λέγοντες.

Παλινοδία : ἐναντία ὁδός.

Παλινόρσος : ὀπισθόρμητος.

Παλινοστήσας : ἐπανελθών.

- 25 * **Παλινσκίωι** : σκοτεινωῖ· τὸ γὰρ πάλιν ἐπίτασιν δηλοῖ· ὡς παλιγκάπηλος καὶ παλίμπρατος.

Παλιντράπελον : ἀντίστροφον· ἐναντίον· ἀντεστραμμένον.

Παλινωιδία : ἐναντία αὐτῆ· ἢ τὸ τὰ ἐναντία εἰπεῖν τοῖς προτέροις.

Παλίνρυτα : κύμβαλα.

Παλίνσκιον : τὸ ὑπὸ ἄλλου σκιαζόμενον.

5 **Παλίμβολον** : Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας· ὁ πολλάκις ἐπ' ἐμπολῆ μεταβεβλημένος, καὶ λεγόμενος ἐν τῷ βίῳ παλίμπρατος, παλίμβολος ἐλέγετο· ὡς Δείναρχος δηλοῖ καὶ Μένανδρος.

Παλιρρόθιον : ἐκ' τουπίσω ἐφαρμηκός.

10 **Παλίνσκιον** : Ἰσαῖος μὲν ἀντὶ τοῦ σύσκιον· Ἀρχίλοχος δὲ ἀντὶ τοῦ σκοτεινόν· καὶ Σοφοκλῆς—
χειμῶνι (σὺν)² παλινσκίῳ· ἀντὶ τοῦ ζοφερῶϊ.

Παλιώξις : ἡ ἐξ ἐπιστροφῆς διώξις· ὅταν οἱ φεύγοντες μεταβαλλόμενοι διώκωσιν.

15 **Παλιώρους** : ἀκοντιστάς.

Παλλάς : παρθένος μεγάλη· ἔστι δὲ ἐπίθετον Ἀθηνᾶς, ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὸ δόρυ· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνηρηκέναι Πάλλαντα ἓνα τῶν Τιτάνων.

Παλλάδος πρόσωπον : τοὺς στατῆρας· ἀπὸ τοῦ σεσημασμένου· ἐκ θατέρου γὰρ Ἀθηνᾶς πρόσωπον ἦν.

Παλλακίς : κόρη.

Παλλακόν : τὸν παλλακεύμενον.

Παλαμναῖος : τοὺς αὐτοχειρία τινὰς ἀνελόντας τῆ παλάμῃ παλαμναίους ἐκάλουν.

25 **Παλληγεύς** : Παλλήνη δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος· τὸ δὲ ἐκ τόπου ἐπίρρημα, Παλλήνηθεν· ὁ δὲ δημότης, Παλληγεύς· ὅτι δὲ ἔστι καὶ ἐν Θραίκῃ Παλλήνη, γνῶριμον.

¹ εἰς

² om. σὺν

- Πάλλει : κινεῖ· σείεται· ἄλλεται.
- Παλλόμενον : ἀλλόμενον· κληρούμενον.¹
- Παλμός : τρόμος· σεισμός.
- Πάλος : κλῆρος.
- 5 Παλτά : τὰ δόρατα.
- Παλτάρια : σεμίδαλις.
- Παμμάχιον : παγκράτιον.
- Παμμήστορα : πάντων τεχνίτην.
- Πάμπαν : παντελῶς· Δράκων δὲ ὁ Στρατονικεὺς
- 10 συναλιφὴν² εἶναι φησὶν ἐκ τοῦ (παντάπασι).
- * Παμπήδην : παντελῶς.
- Παμπησία : παγκτησία.
- Παμπληθεῖς : πάνυ πολλάς.
- Παμύλης : Αἰγύπτιος θεὸς Πριαπώδης.
- 15 Παμφαής : ἡ πᾶσι φαίνουσα φαιδρότης.
- Πάμφορος : παντοῖα φέρων.
- Παναγές : καθαρὸν· ἄγος γὰρ καὶ ἀγνεία, καὶ μύσος
κατὰ ἀντίφρασιν.
- Παναγής : ὁ κατὰ πάντα ἀγνός.
- 20 Παναθήναια : Ἀθήνησιν ἑορτὴ ἐπὶ τῷ ὑπὸ Θησέως
γενομένῳ συνοικισμῷ, πρὸ τοῦ Ἐριχθονίου τοῦ
Ἡφαίστου καὶ Γῆς· Ἀθηναίων· ὕστερον δὲ ὑπὸ
Θησέως· πεντέτης· καὶ ἀγωνίζεται παῖς, Ἰσθμικοῦ
πρεσβύτερος· καὶ ἀγενείου· ἀνὴρ· τῷ³ δὲ νικῶντι
- 25 δίδεται ἄθλον, ἔλαιον ἀμφιφορεῦσι· καὶ ὁ νικῶν
στεφανοῦται ἐλαίαι πλεκτῆϊ.

¹ πληρούμενον

² Sic. Desinit artic. in τοῦ, sine punctis. In marg.
nota /

* Inc. f. 92. c. 2.

³ τὸ

- Παναθήναια : ἀγὼν πεντετηρικὸς Ἀθήνησιν.
 Πανάκεια : θεραπεία.
 Παναλκῆς : ἰσχυρότατον.¹
 Πανάμερον : δι' ὅλης τῆς ἡμέρας.
 5 Πανάνυτον : παντοδύναμον.
 Πανάπυστος : ἀνήκοος.
 Παναρμόνιον : πάντοθεν ἡρμοσμένον.
 Παναυγῆς : πάνυ λαμπρόν.
 Πανδαισίας : πολυτελοῦς τραπέζης· εὐωχίας.
 10 Πανδαισία : ἡ πάντα ἔχουσα ἄφθονα καὶ μηδὲν
 ἐλλείπουσα ἐν τῇ δαιτί.
 Πανδαίσιον : πολυτελῆς τράπεζα.
 Πανδαμάτωρ : πάντας ὑποτάσσω.
 Παναθήναια : διττὰ Παναθήναια ἤγετο Ἀθήνησι· τὰ
 15 μὲν καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν, τὰ δὲ διὰ πεντετηρίδος,
 ἃ καὶ μεγάλα ἐκάλου· ἤγαγε δὲ τὴν ἑορτὴν πρῶ-
 τος Ἐριχθόνιος ὁ Ἡφαίστου· τὰ δὲ Παναθήναια
 πρότερον Ἀθήναια ἐκαλοῦντο.
 Πάνακτος : πόλις μεταξὺ τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς
 20 Βοιωτίας· Θουκυδίδης δὲ καὶ οὐδετέρως καλεῖ τὸ
 *χωρίον, Μέγανδρος δὲ ἀρσενικῶς.
 Πάνδια : ἑορτὴ τις ἀπὸ Πανδίας τῆς Σελήνης· ἢ ἀπὸ
 Πανδίου, οὗ ἐστὶ καὶ φυλὴ ἐπώνυμος· ἄγεται δὲ
 αὕτη τῷ Δί· ἐπονομασθεῖσα ἴσως οὕτως ἀπὸ τοῦ
 25 πάντα δεῖν θύειν τῷ Δί.
 Πάνδια : ἑορτὴ τις Ἀθήνησι, μετὰ τὰ Διονύσια
 ἀγομένη.
 Πανδείνως : εὐφῆμως· λέγεται δὲ ὡς παναθλίως.

¹ ὁ ms. ut hic.

* Inc. f. 92. c. 3.

Πανδερκεῖς : πάντα ὀρῶντες.

Πάνδημος Ἀφροδίτη : οὕτως ἐκάλουν τὴν ἀφιδρυθεῖσαν
περὶ τὴν ἀρχαίαν ἀγοράν· διὰ τὸ ἐνταῦθα πάντα
τὸν δῆμον συνάγεσθαι τὸ παλαιόν· ἄς ἐκάλουν
5 ἀγοράς· ἔστι δὲ τὸ πάνδημον πάγκοινον.

Πανδήμου : παντὸς τοῦ πλήθους· ἢ παντὸς τοῦ δημώ-
δους καὶ ἀγελαίου ὄχλου.

Πανδιονίς : μία τῶν ἰ φυλῶν παρὰ Ἀθηναίοις· ἀπὸ
Πανδίωνος τοῦ Ἐριχθονίου κληθεῖσα.

10 *Πανδοκεῖον* : καταγώγιον· τὸ διδόμενον μισθοῦ στε-
γανόμιον·¹ λέγεται καὶ διὰ τοῦ χῖ, διὰ τὴν τῶν
στοιχείων συγγένειαν.

Πανδοσία : πόλις μία τῶν ἐν Κασωπία.

Πάνδροσος : ὄνομα γυναικός.

15 *Πανδωρία* : ἡ γῆ.

Πανιάς αἴσα : ἀπὸ τοῦ Πανός.²

Παγκαρπία : πανσπερμία.

Παννύχιον : ὅλην τὴν νύκτα.

Πανομφαίωι : ὡς πᾶσα φήμη καὶ μαντεία ἀναφαί-
20 νεται.

Πανόν : ἀπὸ τοῦ πάντα φαίνειν σχηματισθέντα, κατὰ
μεταβολὴν τοῦ φ· Σοφοκλῆς Ἑλένης γάμωι.

Πανόπτης Ζεύς·³ πολυόφθαλμος· καὶ πανόπτρια.

Πανὸς σκῶλος : ὄνομα σχήματος.

25 *Πανός* : δέσμη κληματίδων· οἱ δὲ νεώτεροι Ἀττικοὶ
Φανόν· Ἀριστοφάνης.

¹ -μεῖον

² In marg. nota /

³ γάμωι· ζεύς· sine aliis punctis quæ articuli finem indi-
cent. Nota / in marg. Deinde nov. artic. Πανόπτης : πολ.
Phot. 3 B

Πανός : σκοπός¹· μανιώδης· ἐπεὶ τῶν φανταστῶν αἷτιος ὁ Πάν· παρὰ τὸ φαίνειν λελεγμένος.

Πανοσπρία : ἡ ἐκ τῶν ὀσπρίων μίξις.

Πάνουψ : ἤρωψ Ἀττικὸς· καὶ ἐν τοῖς ἐπωνύμοις.

5 **Πανοῦργος** : ὁ πάντα ἐν πονηρία ἐργαζόμενος· λέγεται* δὲ καὶ ὁ πάνυ φρόνιμος καὶ ὁ πάντα ἐπιστάμενος.

Πανσέληνον : λεκτέον, οὐ πληροσέληνον.

Πανσθενέστατον : ἰσχυρότατον.

10 **Πανσπερμία** : παγκαρπία.

Πανστρατεία : οὕτως λέγει καὶ Θουκυδίδης καὶ οἱ ἄλλοι.

Πάντα θεῖ κάλαύνεται : παροιμία ἐπὶ τῶν εὐπόρων.

Πάντα κάλων σείειν : παροιμία ἐπὶ τῶν πάσῃ προ-

15 θυμῖαι χρωμέγων· παρῆκται δὲ ἀπὸ τῶν τὰ ἄρμενα χαλόντων.

Πάντα κάλων : ἐπὶ τῶν μετὰ πάσης προθυμίας πραττόντων.

Πάντα λίθον κινεῖν : Πολυκράτει τῷ Θηβαίῳ χρησ-
20 μὸς ἐξέπεσεν· πριαμένῳ τόπον ἔνθα Μαρδόνιος ἐσκήνωσεν, ὅτε Πέρσαι ἔφυγον, εὐρεῖν χρυσόν· οἱ δὲ εἰρῆσθαι φασὶν ἀπὸ τῶν τοὺς καρκίνους θηρεύοντων.

Πάντα ὀκτώ : οἱ μὲν Στήσιχορον φασὶν ἐν Κατάνῃ
25 ταφῆναι πολυτελεῶς πρὸς ταῖς ἀπ' αὐτοῦ Στήσιχο-
ρείοις πύλαις λεγομέναις· καὶ τοῦ μνημείου ἔχοντος ὀκτῶ κίονας, καὶ ὀκτῶ βαθμοὺς, καὶ ὀκτῶ γωνίας·

¹ σκοπός (Accentum ut videtur delet. Imitatur Porsonus.)

* Inc. f. 92. c. 4.

οἱ δὲ ὅτι Ἀλήτης¹ κατὰ χρησμὸν τοὺς Κορινθίους
 συνοικίζων, ὀκτῶ φυλὰς ἐποίησεν πολίτας καὶ ὀκ-
 ταμερῆ τὴν πόλιν.

Παντάπασιν: ἀντὶ τοῦ παντελεῶς καὶ ὀλοσχερῶς²
 5 σφόδρα.

Πανταχῆ: πάντα τρόπον καὶ πανταχοῦ, ἐν παντὶ
 τόπῳ· καὶ πανταχόθι· πανταχοῖ δὲ καὶ παντα-
 χόσε, εἰς πάντα τόπον.

Παντέλειον: ὀλόκληρον.

10 Παντευχίαν: πανοπλίαν.

Παντὶ σθένει: ὅλη³ δυνάμει.

Παντί τῳ; παντί τινι.

Παντοδαπά: παντοῖα.

Παντοδαπώτερον: ³ συγκρίνοντες λέγουσιν.

15 Παντὸς μᾶλλον: ἀντὶ τοῦ πάντως.

Πάντοσε: πανταχοῦ.

Πάνυ: λίαν.

Πάνυ σφόδρα: ἀνάπαλιν δ' οὐ λέγουσι σφόδρα πάνυ.

Πανύστατον: πάντων ἕσχατον.

20 Παμφάλυα: τὸν πομφόλυγα· Σώφρων.

Πανώλης: πανύλεθρος.

Πάξοι: νῆσοι κατ' Ἰταλίαν.

Παπάξοιεν: πατέρα καλοῖεν.⁴

Πάπας: τοὺς πατέρας καλοῦσιν.

25 * Πάππος: αἱ ἐπὶ τοῦ κάτω χείλους τρίχες· μύσταξ
 δὲ, αἱ ἐπὶ τοῦ ἄνω.

Πάπποι: αἱ τῶν ἀκανθῶν ἐξανθήσεις.

¹ ἀλίτης

² πάσῃ, sed ὅλη· statim supr.

³ -ότερον

⁴ παρακ. pro πατέρα κ.

* Inc. f. 98. c. 1.

Παπταίνειν : ἐρευνᾶν.

Παρά : διά.

Παραβαλέσθαι : τὸ παύσασθαι καὶ ἀπαλλαγῆναι·
ἢ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων.

5 Παραβάλλεσθαι : τὸ ἐξαπατῆσαι· **Θουκυδίδης** α' οὕτως καὶ **Ὁμηρος**· παραβλήδην¹ ἀγορεύων.

Παραβαλεῖς : παραθήσεις· ὁμοιώσεις· ἐπιφοιτήσεις.

Παραβάλοιτο : ἀντὶ τοῦ παραπέμψαιτο· **Αἰσχίνης**
κατὰ **Κτησιφῶντος**.

10 Παραβαλοῦ : παύου· κυρίως δὲ παραβάλλειν λέγεται
τὸ παῦσαι τὴν κώπην τῆς εἰρεσίας.

Παραβάλλεσθαι : παρακαθῆσθαι· συνθέσθαι.

Παραβεβάσθαι τὰς σπονδὰς : τὸ παθητικὸν τοῦ παρα-
βεβηκέναι, πάνυ ἀκολούθως· **Θουκυδίδης**.

15 Παραβιβάζεσθαι : παραβαίνεσθαι.

Παραβλέπειν : ὑποβλέπειν.

Παραβλήδην : ἀπατητικῶς· παραλογιστικῶς.

Παραβληθησόμενος : συγκριθησόμενος· ὁμοιωθησόμε-
νος.

20 Παραβλῶπες : παρορῶντες· στραβοί.

Παραβολή : πραγμάτων ὁμοιώσις.

Παράβολος : * * * * ²

Παραβύουσα : παρακαλύπτουσα.

Παράβυστον : παρακεκρυμμένον* λάθραι γινόμενον.

25 Παράβυστον : οὕτως ἐκαλεῖτο τί τῶν παρὰ Ἀθη-
ναίοις δικαστηρίων· ἐν αὐτῷ ἐδίκαζον οἱ ἰαί· ἐκαλεῖτο
δέ τις ἐν τοῖς νυμφικοῖς δωματίοις καὶ κλίνη παρά-

¹ παρὰ αὐλίδην ² Desunt puncta ; semiversus vacuus.

* Inc. f. 93. c. 2.

βυστος· ἧς μέμνηται καὶ Ἑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους· λέγεσθαι δ' ἔοικε ταῦτα κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς φορτίοις παραβυσμάτων, τουτέστι, παραπληρωμάτων.

5 Παραγγείλας * * * *¹

Παραγωνίσας: ἀποστρέψας· ἐκ τῶν ἀγκώνων δήσας.

Παραγνοῦς: παρανοήσας.

- Παραγγελία: (ὅση σπουδὴ καὶ παραγγελία)² περὶ
 10 τουτονὶ τὸν ἀγῶνα γέγονε· καὶ Αἰσχίνης δὲ τρόπον τινὰ τῇ αὐτῇ διανοίᾳ ἐχρήσατο ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος· τὴν μὲν παρασκευὴν ὁρᾶτε, ἃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ παράταξιν ὅση γεγένηται, καὶ τὰς κατὰ τὴν ἀγορὰν δεήσεις, αἷς κέχρηται τινές·
 15 Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτου ἀποφάσει· καὶ τὰς ἰδίας παραγγελίας γεγενημένας καὶ τὰς δεήσεις.

- Παραγραφή: δίκη λεγομένη ὑπὲρ τοῦ μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην· μηδὲ ἀγωνίσασθαι τὴν εὐθυδικίαν· παρεγράφοντο δὲ διὰ τρόπων δ'· διὰ προσώπων· διὰ χρόνων· διὰ τόπων· διὰ τρόπων.

Παραγράφεται: ἐξουθενεῖ· παραιτεῖται· ἀποβάλλεται.

- Παραγραφή: οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ κοινοῦ καὶ γνωρίμου
 25 τίθεται παρὰ τοῖς ῥήτορσιν,* ἀλλ' ἰδίως Ἰσοκράτης παραγραφῆς εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἀπογραφῆς· καὶ ἔστι

¹ Desunt puncta ; semiversus vacuus.

² iv. voces om. * Inc. τορσιν f. 93. c. 3.

τὸ λεγόμενον παρ' αὐτοῦ ἀφ' οὗ ἀντέγραψαν· τοῦτο
 δ' ἂν εἴη, ἀφ' οὗ παρεθέμεν· ὁ δὲ Ὑπερίδης ἐν τῷ
 κατὰ Δημοσθένους, οὐδὲ μέχρι παραγραφῆς Φησίν·
 ἀντὶ τοῦ οὐδὲ μέχρι τινὸς ὠρισμένου χρόνου καὶ
 5 παραγεγραμμένου, ὅπερ ἐστὶ περιγεγραμμένου.

Παραγραφή: ὅτ' ἂν λέγη τις, ὅτι τὸ πρᾶγμα περὶ
 οὗ τὸ ἔγκλημά ἐστιν, εἰσήχθη πρότερον εἰς δικασ-
 τήριον, καὶ γένηται περὶ αὐτοῦ γνώσις· καὶ διὰ
 τοῦτο φησὶ μὴ δεῖν ἔτι περὶ αὐτοῦ συνίστασθαι
 10 κρίσιν· μάλιστα δὲ τοὺς νόμους ἀναγινώσκει τοῖς
 δικασταῖς· οἱ πλεονάκις δικάζεσθαι περὶ τῶν αὐ-
 τῶν οὐ συγχωροῦσιν· λέγει δὲ περὶ αὐτοῦ τοῦ
 πράγματος ἅμα τοῖς δικασταῖς παραδεικνύς, ὡς οἱ
 πάλαι δικάσαντες καὶ δικαίως, καὶ κατὰ τοὺς
 15 νόμους ψηφίσαντες· καὶ τοῦτό ἐστὶ παραγραφή
 καὶ ἐπ' ἐκείνη τῇ δίκῃ, περὶ ἧς οὐδὲν ὠρίσται
 παρὰ τοῖς νόμοις, οὐδὲ ἔνεστιν αὐτὴν ὁ εἰσάξων,
 ὥσπερ καὶ τὰς ἄλλας δίκας· τῶν γὰρ ἄλλων δι-
 κῶν προστέτακται ἐκάστωι τῶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς
 20 εἰσάγειν τινὰ· παραγράφεσθαι οὖν ἐφεῖται καὶ τοῖς
 τοσοῦτον τί ἐγκαλουμένοις, περὶ οὗ οὐ νουνομοθέτηται.

Παράδειγμα: εἰκῶν· ἢ χαρακτηρ ἔννοιαν ἔχων αἰσ-
 θητοῦ πράγματος· ἰστέον δὲ ὅτι ἄλλο παράδειγμα
 καὶ ἄλλο παραβολή· παράδειγμα μὲν γὰρ ἐστίν,
 25 ὅτ' ἂν ἀντιπαραβῆ τις ὅμοιον ὁμοίωι· οἶον, λογικῶι
 λογικόν·* παραβολή δὲ, ὅτ' ἂν ἀνόμοιον ἀνομοίωι·
 οἶον, ἀλόγωι λογικόν· ἢ ἔμπαλιν.

* Inc. f. 93. c. 4.

- Παράδειξις** : ὁμοιότης· δήλωσις.
- Παράδεισος** : τὸ ἐνεστώς· σημαίνει δὲ οἶον τὸ ἐμπεριπατεῖσθαι τεθειμένως διὰ τὴν ἀναισθησίαν· ὁ γὰρ παράδεισος ἐπὶ τοῦ περιπάτου δένδρα καὶ ὕδατα
 5 ἔχοντος· καὶ χρωῶνται συνεχῶς οἱ κωμικοὶ, τιθέντες τὸν παράδεισον ἐπὶ τῶν ἀναισθητῶν· ἔστι δὲ τούτομα Περσικόν, καὶ λέγεται Φαρδαιθί.
- Παραδιδαιτᾶσθαι** : τὸ παρ' ἑτέρω τινὶ τρέφεσθαι.
- Παρά δίκην** : παρὰ τὸ δίκαιον.
- 10 **Παράδοξον** : ἀπροσδόκητον· θαυμαστόν.
- Παραζηλῶν** : παροξύνων· ζηλοτυπῶν.
- Παραθέουσι** : παρατρέχουσιν.
- Παραθήγειν** : ἀκονᾶν· παροξύνειν.
- Παραθήκη** : Πλάτων Συμμαχίαι.¹
- 15 **Παραιρημάτων** : τῶν ἱματίων· Θουκυδίδης.
- Παρασαβάζειν** :² παραμαίνεσθαι· ἀπὸ τοῦ σαβοῦ· τοὺς γὰρ παρὰ τῷ Σαβαζίῳ βακχεύοντας καλοῦσι σαβούς· καὶ τὸ βακχεύειν σαβάζειν.
- Παραθήξονται** : παρακονήσονται.
- 20 **Παραθρήσειας** : παρίδης.
- Παραίξορυσον** : Ἄριστοφάνης Ταγηνισταῖς· ἀπέδωκαν δὲ οἱ μὲν παιδιᾶς εἶδος τί· Εὐφρόνιος δὲ παροιμιωδῶς λέγεσθαι ἐπὶ τῶν παρακελευομένων ταχέως ἤκειν, ἢ ἀπαλλάττεσθαι.³
- 25 **Παραιρήσεται** : ἀφαιρήσεται.
- Παραιροῦνται** : ἀφαιροῦνται.
- Παρακαρής** : ὀλίγου.

¹ συμμαχίαν² Παραιο.³ Semel λ

Παραίσια : ἀπαίσια.

Παραιτέϊσθαι : παρακαλεῖν· συγγνώμην αἰτεῖν.

Παραιτητής : παρακλήτωρ· ἀπολογούμενος.

Παρακαταβολή : πρόθεσις τοῦ δεκάτου μέρους τοῦ
5 τιμήματος.

Παρακαταβολή καὶ παρακαταβάλλειν : οἱ ἀμφισ-
βητοῦντες χρημάτων τινῶν* δεδημευμένων πρὸς
τὴν πόλιν· καὶ οἱ περὶ κλῆρον ἢ ἐπὶ κλῆρον πρὸς
ιδιώτας ἀντιδικοῦντες ἀργύριον τί κατετίθεσαν· καὶ
10 τοῦτο ἐχρῆν αὐτοὺς στρέφεσθαι, εἰ τὴν δίκην ἤττη-
θεῖεν· ἐπὶ μὲν οὖν τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ἀμφισβη-
τήσεων, δῆλόν ἐστιν ὅτι τὸ πέμπτον μέρος τοῦ ἀμ-
φισβητουμένου κατετίθετο· Δημοσθένης μὲν τοι ἐν
τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ περὶ ἰδίας τινὸς
15 δίκης φησί· καὶ μετὰ ταῦτα προσκαλεῖται μὲν
με τὴν δίκην πάλιν· ἐπειδὴ θᾶπτον ἀνείλετο τὰς
παρακαταβολάς.

Παρακαταθήκη : ἐνέχυρον.

Παρακατάστασις : ἀργύριον ἐν μιαῖ δραχμῇ ὑπὸ
20 τῶν ἰδίας δικαζομένων δίκας τοῖς διαιτηταῖς κατα-
βαλλόμενον· ἔτι δὲ καὶ παρὰ τῶν ὑπομνυμένων
αὐτάς· κατεβάλλετο δὲ καὶ τοῖς θεσμοθέταις ἐπί-
τισι γραφαῖς.

Παρακεκομμένος : ἐξεστηκώς· παράφρων· μαινό-
25 μενος.

Παρακελεύεται : προτρέπεται· διεγείρει.

Παρακέλευστοι : οἱ ἐκ παρακελεύσεως καὶ παρακλή-
σεως συλλαμβάνοντες καὶ οὐ στασιάζοντες.

* Inc. f. 94. c. 1.

Παρακέλευστοι : οἱ σπουδασταί· ὁ γὰρ σπουδαστῆς τὸν αὐστηρὸν καὶ σπουδαῖον οἰκεῖον δηλοῖ.

Παράκλησις : ἀντὶ τοῦ προτροπή· Ἰσοκράτης Παρ-
 5 αινέσεσι· διόπερ ἡμεῖς οὐ παράκλησιν εὐρόντες,
 ἀλλὰ παραίνεσιν γράψαντες· Λυκοῦργος δὲ ἀντὶ
 τῆς δεήσεως ἐχρήσατο, λέγων· ὑμᾶς οἶμαι τοῦτο
 ποιήσειν, καὶ χωρὶς τῆς ἐμῆς παρακλήσεως.

Παρακινούντα : ἐξιστάμενα.

Παράκλητος : ὡς ἡμεῖς, εἶρηκεν Λυκοῦργος.

10 * **Παρακοίτης :** ἀνήρ.

Παρακοῦν : παρανοεῖν καὶ παραφρονεῖν· κοῦν γὰρ
 καὶ κοῦν, τὸ φρονεῖν.

Παρακοῦν :¹ τὸ ἐν τῷ φιλεῖν διατρίβειν.

Παρά κωφὸν ἀποπέρδειν : παροιμία· ἐπὶ ἀναισθήτων.

15 **Παρακροτοῦντες :** παραθαρσύνοντες· παρορμῶντες.²

Παρακρούεται : ἀντὶ τοῦ ἐξαπαταῖ· μετῆκται δὲ τού-
 νομα ἀπὸ τοῦ τοὺς ἴσταντας τί ἢ μετροῦντας κρού-
 ειν τὰ μέτρα καὶ διασεῖειν, ἕνεκα τοῦ πλεονεκτεῖν.

Παρακεχόρδικεν :³ οἶον παρημάρτηκεν· λέγουσιν Ἀτ-
 20 τικοί, καὶ παράχορδον.

Παρακρούεσθαι : ἐξαπατῆσαι· ἦτοι ἀπὸ μεταφορᾶς
 τῶν οὐ βίαι, ἀλλ' ἐξ ἐνέδρας παρακρουόντων χειρὶ
 ἢ ποδί.

Παρακρουσιχοίνικος : παρακρουόμενος ἐν τῷ μετρεῖν·

* Inc. f. 94. c. 2.

¹ x recentioris; sed et principio ita fuisse liquet. Hunc
 artic. om. Pors.

² παρορμούοντες

Phot.

³ -ηκεν

τὸ γὰρ ἀπατᾶν παρακρούσασθαι ἔλεγον· ὅθεν καὶ κρουσιμετρεῖν καὶ θυροκρουστεῖν.

Παραλέγειν : τὰς ὑπερέχουσας ἐν ταῖς ὀφρῦσι τρίχας ἐκλέγειν.

- 5 **Πάραλοι** : οἳ τε ἐν τῇ νηϊ τῇ παράλωι πλέοντες, καὶ οἱ τὴν παράλιον τῆς Ἀττικῆς κατοικοῦντες, ὥσπερ ἕτεροι πεδιάσιοι καὶ διάκριοι· πάραλος δὲ τριήρης ἱερὰ καλεῖται, ἣτις διηνεκῶς ταῖς ἐπειγούσαις χρεῖαις ὑπηρετεῖ· ὁπότε δὲ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς μεταπέμψασθαι στρατηγὸν ἠβούλοντο, ὥσπερ Ἀλκιβιάδην ἀπὸ Σικελίας, τῇ παράλωι ἐχρῶντο· λέγεται δὲ ἡ αὐτὴ καὶ Σαλαμινία· ὕστερον δὲ ἄλλαι δύο προσεγέροντο αὐταῖς· Ἀντιγονίς τε καὶ Δημητριάς.¹

- 15 * **Παραλογισμός** : ἀπάτη λογισμοῦ.

Παραλογιστής : ἀπατεών.

Παράλογον : λέγουσιν ἀρσενικῶς οἳ τε ἄλλοι καὶ μάλιστα Θουκυδίδης· τὸ παράδοξον καὶ ὃ οὐκ ἂν τις προσδοκήσειεν· οἷον, τοῦ πολέμου τὸν παράλογον

- 20 καὶ, ὅτι ἐγένετο πολὺς ὁ παράλογος.

Παράλογος : τὸ ἀνέλπιστον· τὸ παρὰ προσδοκίαν.

Παράλιον : ἡρώϊον Παράλου τινὸς ἥρωος,² ἀφ' οὗ τάχα καὶ ἡ πάραλος ναῦς.

- Πάραλος** : ἱερὰ τριήρης, ὥσπερ καὶ ἡ Σαλαμινία·
25 ἦσαν δὲ καὶ ἄλλαι τριήρεις β'· Ἀντιγονίς καὶ Δημητριάς· ἔτι δὲ καὶ Ἀμμωνιάς· ἀλλ' ἡ μὲν πάραλος ἐπέμπετο πρὸς τὰς θεωρίας· εἰς τε Δῆλον φημι

¹ ἀντιγόνης—δημητριάς et sic mox, sed ἀμμωνιάς

* Inc. f. 94. c. 3.

² ἡρώϊου

καὶ Ὀλυμπίαν· ἢ δὲ Σαλαμινία πρὸς τὸ μετα-
πέμπεσθαι τοὺς ἐξ αὐτῆς Ἀττικοὺς ἀδικεῖν δοκοῦν-
τας· ἐπολέμουν δὲ ὅμιος καὶ αὐταὶ αἱ τριήρεις.

Πάραλος: ναῦς ἱερά· θεωρίς· ἦν δὲ καὶ ἑτέρα Σαλα-
5 μινία.

Παράλλαξον: πάρελθε.

Παραλοῦμαι: παροιμιακῶς εἰώθεισαν γὰρ πρότερον
ἐν τοῖς βαλανείοις οἱ πλούσιοι παραλούειν τοὺς πέ-
νητας· Ἀριστοφάνης Ἀναγύρωι· Ἀλλὰ πάντας
10 χρῆ παραλοῦσθαι καὶ τοὺς σπόγγους ἑᾶν· συνεισ-
ιέναι τοῖς πλουσίοις, ὥστε μὴδὲ σπόγγους φέρειν,
ἀλλὰ τοῖς ἐκείνων χρῆσθαι.

Πάραλος: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς· μία τῶν παρ'
Ἀθηναίοις πρὸς τὰς δημοσίας χρείας διαπεμπο-
15 μένων τριηρῶν, ἀπὸ τινος ἡρώος¹ τούνομα λαβοῦσα·
πάραλοι δ' ἐκαλοῦντο οἱ ἐπιβεβηκότες αὐταῖς· οἱ
καὶ* διὰ ταύτην τὴν ὑπηρεσίαν, τέσσαράς τε² ὀβο-
λοὺς ἐλάμβανον· καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ ἐνιαυτοῦ οἴ-
κοι τε ἔμενον, καὶ ἄλλα τινὰ ὑπῆρχεν αὐτοῖς παρὰ
20 τῆς πόλεως.

Παράλληλον: ὅμοιον· ἀκόλουθον· ἐγγὺς ἀλλήλων·
ἐξ ἴσου.

Παραλουργίς: παράβαφος.

Παραμείψας: παραλλάξας.

25 Παραμπυκίζεται: παραπλέκεται τὰς τρίχας.

Παραμυθῆσαι: συμβουλευῆσαι· καὶ παραμυθήσασθαι
ὡσαύτως.³

¹ Sic

² τέσσαρές

* Inc. f. 94. c. 4.

³ ὡς αὐτως

Παραπαίων: ληρῶν.

Παραπέτασμα: τὸ προκάλυμμα κυρίως τῶν πορ-
 τῶν ὃ προβάλλονται ὑπὲρ τοῦ μὴ ὁρᾶσθαι τοὺς
 εἰσιόντας· ἔχει δὲ καὶ ἄλλα σημαινόμενα ἢ

5 λέξεις.

Παραπεπτωκώς: ἀντὶ τοῦ ὑποπεπτωκώς· Δημοσθέ-
 νης ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου.

Παραπέτασμα: παρακάλυμμα· παράπλωμα.

Παράπηγμα: κἀνόνα· καὶ εἶδος τί ὀργάνου ἀστρονο-
 10 μικοῦ.

Παραπλαγιάσας: πλασάμενος.

Παράπηχυ: ἰμάτιον τὸ παρ' ἐκάτερον μέρος ἔχον
 πορφύραν· τοῦτο δὲ καὶ πάρυφες καλοῦσι· τὸ δὲ
 κύκλωι τὴν πορφύραν ἔχον, ἔγκυκλον.

15 **Παραπλέξαι:** ἐμπλέξαι.

Παραπλήξ: μαινόμενος· παράφρων· τὰς φρένας
 βεβλαμμένος.

Παραπλήγας πέτρας: παραλίας· πλησσομένας ὑπὸ
 τῆς θαλάσσης.

20 **Παραπληξία:** μανία.

Παρά πόδας: εὐθέως· ἢ ἐγγύς· ἢ πλησίον.

Παραπτερυγίζειν: κολακεύειν· ἀπὸ τῶν ἀλεκτρυό-
 νων.

Παραρρητοῖς: παρηγορικοῖς λόγοις· παραμυθήμασιν·
 25 ὑποθήκαις· οἱ δὲ συμβόλοις.

* **Παναρμόνιον:** ὄργανον μουσικόν· Ἄλεξις·— ἐν ωῖ
 Τὸ παναρμόνιον τὸ καινὸν ἔντεινον τεχνῶν.

* Inc. Παραρμόνιον (sic) f. 95. c. 1. Voluit Παραρμόνιον.
 Tum παναρμόνιον, ut hic; et ε. τ. sine accentibus.

Παράρυμμα ποδός: τὰ ὑποδήματα τὰ ρυόμενα τοὺς πόδας.

Παραρύμματα: δέρις· σκεπάσματα.

Παραρυῶμεν: παραπέσωμεν.

5 **Παρασάγγης:** εἶδος μέτρου Περσικοῦ, ὃ ἐστὶ στάδια τριάκοντα.

Παρασημαίνει: δηλοῖ· χαράττει.

Παράσημος: ἀδόκιμος.

Παράσημος ῥήτωρ: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται ἀπὸ τῶν νομισμάτων ἃ καλοῦσι παράσημα οἱ τοιοῦτοι χαράττεται ὑπὸ τῶν ἀργυραμοιβῶν σημείωι¹· τινί, ὃ τὴν φαυλότητα δηλοῖ· ἐπειδὴ παρατετύπεται καὶ παρακεχάραται.

15 **Παράσημος ῥήτωρ:** ὁ φαῦλος· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νομισμάτων· τούτων γὰρ τὰ φαῦλα παράσημα λέγεται.

Παράσιτοι: οἱ ἐπὶ τὴν τοῦ σίτου ἐκλογὴν αἰρούμενοι²· κεῖται ἢ λέξις ἐν τῷ τοῦ βασιλέως νόμῳ.

20 **Παρασεῖσαι τὰς χεῖρας:** τὸ ἐν τῷ τρέχειν γινόμενον.

Παρασκήνια: αἱ εἰσοδοὶ αἱ εἰς τὴν σκηνήν.

Παρασκήνια: ἕοικε παρασκήνια καλεῖσθαι ὃ³ παρὰ τὴν σκηνὴν ἀποδεδειγμένος τόπος ταῖς εἰς τὸν ἀγῶνα παρασκευαῖς· ὁ δὲ Δίδυμος τὰς ἐκατέρωθεν τῆς ὀρχήστρας εἰσόδους οὕτως φησὶ καλεῖσθαι.

¹ ὑπο τ. α. χαράττεται σημείωι

² αἰρούμενοι (sic)

³ ὃ

Παράστασις : στάσις παρά τινα ἄτιμος· γίνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν χρεωφειλετῶν.¹

Παράστασις : τούνομα πολὺ παρὰ τοῖς ῥήτορσι· ἔστι δὲ δραχμὴ καταβαλλομένη ὑπὸ τῶν δικαζομένων
5 τὰς ἰδίας δίκας· Μένανδρος Μισογύνη·*—ἔλκει δὲ γραμματίδιον Ἐκεῖσε δίθυρον καὶ παράστασις μία Δραχμὴ Ἀριστοτέλης δὲ ἐν Ἀθηναίων Πολιτείαι περὶ τῶν θεσμοθετῶν λέγων φησὶν· εἰσὶ δὲ γραφαὶ πρὸς αὐτοὺς, ὧν παράστασις τίθεται ξενίας καὶ
10 δωροξενίας· ἂν τις δῶρα δοὺς ἀποφύγοι τὴν ξενίαν· καὶ ψευδεγγραφῆς καὶ ψευδοκλητίας καὶ βουλευσεως καὶ (ἀγρα)φίου² καὶ μοιχείας· Δημήτριος δὲ ὁ Φαληρεὺς ἐν τοῖς περὶ Νομοθεσίας τοὺς διαιτητάς φησι λαμβάνειν τὰς δραχμάς· μίαν μὲν ἀπὸ τῆς
15 λήξεως, ἣν³ παράστασιν ἐκάλουν· ἑτέραν δὲ κατὰ ὑπωμοσίαν⁴ ἐκάστην.

Παρράσιος :⁵ ὅτι μὲν ζωγράφος οὗτος, δῆλον· φασὶ δὲ αὐτὸν υἱὸν εἶναι καὶ μαθητὴν Εὐθύνορος· Ἐφέσιον δὲ τὸ γένος.

20 Παράσιτος : κοσσοτράπεζος.

Παρασπιστής : παρεστῶς ὀπλίτης.

Παράστασις : ἡ διδομένη δραχμὴ ὑπὲρ τοῦ εἰσαχθῆναι τὴν δίκην· Ἄνδρες Ἑλλήνων ἄριστοι καταβαλεῖν παράστασιν.

25 Παρασπονδήσας : παραβὰς τὰς σπονδάς.

Παρασπονδοῦμαι : παραβαίνομαι.

¹ χρεω- (o statim)

* Inc. f. 95. c. 2.

² Pro ἀγρα iv. vel v. litt. spatium.

³ ἦν

⁴ -σίου

⁵ ρ semel.

Παραστησάμενος : παραλαβών· ἐλών· καταστρεψάμενος.

Παρασταδόν : παραστατικῶς· κατὰ τρόπον· κατὰ τὸ δέον.

5 Παραστάται : οἷον οἱ παριστάμενοι ἢ ὑπηρετοῦντες τοῖς ἔνδεκα, τουτέστι, τοῖς βασανισταῖς.

Παραστησόμεθα αὐτὸν εἰς κρίσιν : Πολιτείας ἡ¹ ἀντὶ τοῦ καταστήσομεν αὐτὸν εἰς κρίσιν· τὸ μὲν γὰρ ἔγκλημα ἀντιωμοσία² καλεῖται· ὁ δὲ ἐγκαλῶν,

10 γράψας τὸ ὄνομα εἰς πινακίδιον καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπίσημον* μεθ' ὑπηρετοῦ τῶν ἐγκαλουμένων ἐπιδίδωσιν.

Παρά σφίσιν :³ παρ' αὐτοῖς.

Παρασχεδόν : παραυτίκα.

15 Παραταχθεῖς : παρ' αὐτὸν ταχθεῖς.

Παρατέθηγμα : ἡκόνημα.

Παρατενεῖς :⁴ ἀπολεῖς· ἐπὶ πλεόν παρελκύσεις.

Παρατηρημάτων : ἐπιτηρήσεων· κληρονομιῶν· καὶ ἀπαντήσεων καὶ οἰωνοσκοπιῶν καὶ μαντεῶν.

20 Παρατίλτρια : οὐ δρωπακίστρια· καὶ παρατιλλόμενος, ὁ πιπτούμενος.

Παρά τούτου : ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τούτου· καὶ παρὰ τοῦτον, ἀντὶ τοῦ πρὸς τοῦτον· οὕτως πανταχοῦ Ἀρριανός.

25 Παρατρύξει : παραφρονεῖ· εἴληπται δὲ ἀπὸ τῶν

¹ ἡ

² -μωσία

* Inc. f. 95. c. 3.

³ σφίσιν G. Accent. om. Porsonus.

⁴ Παρατενεῖς (sic)

ὀρνέων, ὅτ' ἂν τοῖς οἰκείοις νεοττοῖς γοερά ἐπιφω-
νοῦσιν.

Παρατεῖναι : τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ἀπολέσθαι· ὁ κωμικὸς
ἐπὶ Εὐβοίας· Οἶδ¹ ὑπὸ γὰρ ὑμῶν παρετάθη καὶ
5 Περικλέους.

Παραυδήσας : παραμυθησάμενος.

Παραύλια : πρόσχωρα.

Παραυτικά : ἔγγιόν τι τοῦ αὐτίκα σημαίνει· καὶ ὑπο-
γυώτερον· Θουκυδίδης· εἰ δέ τις τὸ παραυτικά μὴ

10 ἐθέλοι ξυμμαχεῖν.

Παραφέρων : παράγων.

Παράφορος : ὁ παρ' ἑαυτὸν καὶ ὑπὸ δαίμονος παρα-
φερόμενος.

Παραφρυκτωρεῖν : τὸ τοῖς φρυκτοῖς παρὰ τὸ προσῆκον
15 χρῆσθαι· τούτέστιν ἐπὶ συμφέροντι μὲν τῶν πο-
λεμίων, ἐπὶ βλάβῃ δὲ τῶν φίλων· ὡς καὶ Δείναρ-
χος ἐν οἰκείῳ λόγῳ² ἐχρήσατο.

Παραχαράκτης : διαστροφεύς.

Παραχειμάζοντι : Δημοσθένης· καὶ παρεχείμασεν
20 Ὑπερίδης.

Παραχρᾶται³ πολὺ : σφοδρῶς συνουσιάζει·* ἀκο-
λάστως μίγνυται· εἶρηται δὲ καὶ ἐπὶ ἐκάστου
πράγματος δ⁴ ἐκ περιουσίας γίνεται.

Παραχορδίζειν : διαφωνεῖν· ἀμαρτάνειν.

25 Παραυχενίζων : παρακρούων.

Παρέγγραπτον : νόθον.

¹ οἶθ' — ἡμῶν

² λόγων (ων compendio)

³ Παραχρᾶται : πολὺ σ.

* Inc. σιάζει f. 95. c. 4.

⁴ ὁ om.

Παρεγγεγραμμένος : ὁ μὴ ἀστός.

Παρεγγύησεν : καὶ παρεγγυηθέντος· παρεγγύησεν μὲν ἀντὶ τοῦ παρέδωκεν· Ἰσαῖος· καὶ παρεγγυηθέντος δὲ ἀντὶ τοῦ παραλαβόντος· ὁ αὐτός.

5 Παρεγγράπτους : ξένους· νόθους.

Παρεγγυαῖ : παραδίδωσι· παραγγέλλει· παραινεῖ· παρακατατίθεται.

Παρεγγυήσαντος : παρασχόντος.

Παρεγγυῶν : παραινωῶν· διαβεβαιούμενος.

- 10 Πάρεδρος : Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Πολιτείᾳ φησι λαμβάνουσι δὲ καὶ παρέδρους, ὅ, τε ἄρχων καὶ ὁ πολέμαρχος· δύο ἑκάτερος,¹ οὓς ἂν βούληται· καὶ οὗτοι δοκιμάζονται ἐν τῷ δικαστηρίῳ πρὶν παρεδρεύειν· καὶ εὐθύνας² διδούσιν ἐπ' ἂν παρεδρεύουσιν·
- 15 ἔστι δὲ ἡ λέξις συνήθης· οὐ τοῖς ῥήτορσι μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς κωμικοῖς.

Παρεθείς : παραλυθείς.

Παρεθέντος : ἐκλυθέντος.

- Παρεῖται ὄφεις : ὀνομάζονται τινὲς ὄφεις οὕτως, παρὰ
- 20 τὸ παρείας μείζους ἔχειν· ὁ δὲ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου· εἶναι δὲ τοὺς ῥήτορας ὁμοίους³ τοῖς ὄφεσι· τοὺς τε γὰρ ὄφεις μισητοὺς μὲν εἶναι πάντας· τῶν δὲ ὄφειων αὐτῶν τοὺς μὲν ἔχεις τοὺς ἀνθρώπους ἀδικεῖν· τοὺς δὲ παρείας, αὐτοὺς τοὺς
- 25 ἔχεις⁴ κατεσθίειν.

Παρεῖται ὄφεις : ὄφεις παρείας ἔχοντες μεγάλας ἱεροί·

¹ ἑκατέρους

² εὐθύνας (ειν compend.)

³ ὁμοίως

⁴ ὄφεις, sed statim ἔχεις in marg.

οὐ τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ τοὺς ἄλλους ὄφεις ἀδικοῦντες.

Παρείετο :¹ παρηγεῖτο.

Παρίεμαι : παραιτοῦμαι.

5 * **Παρεικάθη** : παρέλθη.

Παριά : γνάθος· καὶ μέρος τῆς νεώς.

Παρήκοντα :² παρατείνοντα· ὡς διήκοντα, ἐπεκτείνόμενα.

Παρεικότος : παραλελυμένου.

10 **Παρειμένον** : κεχαυνωμένον.

Παρειμένος : παρεωραμένος.

Πάρειμι : παρελεύσομαι.

Παρείπηι : παραπέισει.

Παρειπών : παραινέσας.

15 **Παρείς** : ἐάσας· ἀφείς.

Παρείσακτον : ἀλλότριον.

Πάρεισι : παρελεύσεται.

Παρίσεται : παραιτήσεται.

Πάρεισι : παραρρηθήσεται.³

20 **Παρεισκρίνει** : παρεισέρχεται· παρεισβάλλει.⁴

Παρεῖτε : παραγίνεσθαι.

Παρ' ἕκαστα : ἐκάστοτε.

[**Παρ' ἐκάτερον μέρος ἔχον πορφύραν** : τοῦτο μὲν καὶ πάρυφες καλοῦσι· τὸ δὲ κύκλω τὴν πορφύραν ἔχον,

25 ἔγκυκλον.]

¹ Παρίετο : παρηγεῖτο statim mut. in Παρείετο : παρηγεῖται.

* Inc. f. 96. c. 1. Παρεικάθη : πάρελθε^η

² Παρείκοντα, sed η statim supr.

³ παρερρηθήσεται ⁴ παρείς ter disjungit.

- Παρεκβατικῶς* : συντόμως.
- Παρεκόπτου* : ἠφάνιζες· ἀπὸ τῶν τὰς πτέρυγας παρακοπτομένων ὀρνέων.
- Παρεκότηει* : ὠργίζετο.
- 5 *Παρέλαβεν τὴν πόλιν*, οὐ τὴν ἐπὶ τῶν προγόνων, ἀλλὰ γραῦν, σανδάλια ὑποδεδεμένην καὶ πτισάνην ῥοφοῦσαν.
- Παρελαχάνιζες* : παρέπρασσές τι καὶ μετεῖχες.
- Παρελθεῖν* : ἀντὶ τοῦ νικῆσαι· Δημοσθένης ἐν τῇ τοῦ¹
- 10 *ὑπὲρ Κτησιφῶντος*.
- Παρέλεξας* : τὰς ὑπερεχούσας τρίχας ἐν ταῖς ὀφρύσιν εἰώθασιν ἐκλέγειν· ἔνιοι δὲ ἐκσύρουσι τὴν τοιαύτην θεραπείαν γίνεσθαι.
- Παρελθίων* : ἀντὶ τοῦ εἰσελθῶν.
- 15 *Παρέλκον* : περιττὸν ἢ παρατεῖνον.
- Παρέλκεσις* : ὑπέρθεσις.
- Παρελογίσασθε* : ἠπατήσατε.
- Παρέλυσαν* : ἀπήλλαξαν· μετέστησαν· Θουκυδίδης· τὸν μὲν Νικίαν οὐ παρέλυσαν τῆς ἀρχῆς.
- 20 *Παρεμβαλόντων* : κυκλωσάντων.
- Παρεμβολή* : σκηνή· κάστρον· στρατόπεδον.
- * *Παρέμφασις* : παραίνεσις· συμβουλή.
- Παρενδατη* : παρεντεθη.
- Παρενθήκη* : ἐπὶ τῶν παρεργαζομένων τεχνιτῶν.
- 25 *Παρεξερεσίαν* : τὸ ἔξω τῶν ἐρεσσόντων· ἐν δ' Θουκυδίδης.
- Παρεξηυλημένον καὶ κατατετριμμένον* : τὸ ἀμυδρόν· ἀπὸ τῶν γλωσσίδων τῶν αὐλῶν τῶν κατατετριμ-

¹ Sic.

* Inc. f. 96. c. 2.

μένων· Ἀριστοφάνης· Οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ κωφούς
καὶ παρεξηγημένους.

Παρενείρει : παρεμβάλλει· ἤγουν λέγει.

Παρεπλεξάμην : παρέπλεξα τῶν τριχῶν ἀπὸ τοῦ

5 ἐμπλέκειν.

Παρέπτη : παρῆλθεν.

Πάρεργος : ὀλίγωρος· καὶ παρέργως, ὀλιγώρως.

Παρέρχεται : ὑπερβάλλει.

Πάρες : ὑποχώρησον.

10 Πάρεςις : νέκρωσις.

Πάρεστιν : ἐκ παντὸς δυνατόν ἐστιν.

Παρέσφηλεν : παρεσφάλη· ἀπερρῦη.

Παρετέον : σιωπητέον· παραληπτέον.

Παρευδοκιμησάσης : νικησάσης· ἦτοι εἰς δόξαν ὑπερ-

15 βάσης.

Παρευθύνει : παραφέρει· βιάζεται.

Παρευνηθεῖς : παρακοιμηθεῖς.

Παρηβηκίως : γεγηρακίως.

Παρηβῆσαι : παρακμάσαι.

20 Παρηγορίας : συμβουλῆς ἢ παρακλήσεως.

Παρήκαμεν : ἐπέμψαμεν ἢ ἀφίκαμεν.

Παρήλασεν : ὑπερήλασεν¹ ἦτοι ἐνίκησεν.

Παρῆν : παρήμην.²

Παρῆσθα : παρῆν.³

25 Παρήσω : παράσχω.

¹ η ex em. statim facta pro ε.

² παρ' ἡμῖν.

³ An παρῆν pro novo articulo habuerit scriba, non liquet.

Junge, Παρῆν : παρήμην· παρῆσθα· παρῆν.

Παρθένιος : ὁ ἐκ παρθένου ἔτι δοκούσης εἶναι γεννώμενος.¹

Παρθένοι : οἱ γεννώμενοι παρθένω πρὸ τοῦ γήμασθαι· ὑπὸ δὲ Ἀθηναίων Ἐρεχθέως θυγατέρες· παρὰ δὲ
5 **Γοργίαι** παρθένος ἐπὶ παντὸς ἀμετόχου τέτακται· καλοῦνται δὲ ἐκ μεταλήψεως, καὶ ἄφθοροι.

Παρθένοι : τὰς Ἐρεχθέως θυγατέρας οὕτως ἔλεγον καὶ ἐτίμων· ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ἕξ· πρῆσβυτάτη* μὲν **Πρωτογένεια**· δευτέρα δὲ **Πανδιώρα**· τρίτη
10 **Πρόκρις**· τετάρτη **Κρέουσα**· πέμπτη **Ἠρείθυια**· ἕκτη **Χθονία**· τούτων λέγεται **Πρωτογένεια** καὶ **Πανδιώρα** δοῦναι ἑαυτὰς σφαγῆναι ὑπὲρ τῆς χιώρας, στρατιᾶς² ἐλθούσης ἐκ **Βοιωτίας**· ἐσφαγιάσθησαν δὲ ἐν τωῖ **Ἰακινθῶνι** καλουμένῳ πάγῳ ὑπὲρ τῶν
15 **Σφενδοनीων**· διὸ καὶ οὕτως καλοῦνται παρθένοι **Ἰακινθίδες**· καθάπερ μαρτυρεῖ **Φανόδημος** ἐν τῇ ἐ' **Ἀθίδι**, μεμνημένος τῆς τιμῆς αὐτῶν· καὶ **Φρύνιχος** **Μονοτρόπῳ**.

Παρθενοπίπας : ὁ τὰς παρθένους ἀπατῶν.

20 **Παρίαμβοι :** καὶ **παριαμβίδες** καὶ **Ἰαμβοί**· κιθαρῳδικοὶ νόμοι, οἱ προσηύλουν.

Παριεμένους : παρερχομένους.

Παρίεται : παραλύεται.

Παρίεμαι : παραιτοῦμαι.

25 **Παριλλαίνουσιν :** παραβλέπουσιν.

Παριππέυσαντες : παραδραμόντες.

Παρ' ἵππον καὶ κόρη : τόπος Ἀθήνησιν οὕτω καλού-

¹ γενναῖος

* Inc. σβυτατη f. 96. c. 3.

² στρατείας

μενος· ἐπειδὴ τίς τοῦ γένους τῶν Κοδριδῶν,¹ Ἴππο-
μάνης τούνομα, ὃς καὶ τελευταῖος ἐβασίλευσεν, τὴν
θυγατέρα καθεῖρξεν ἐν χωρίῳ τινὶ μεθ' ἵππου μαι-
νομένου, διότι λαθραίῳ μίξει τὴν παρθενίαν αὐτῆς
5 ἔλυμύνατο· καὶ ὁ ἵππος τὴν κόρην βορᾶν² ἐποίη-
σατο· ἀφ' οὗ πάριππος³ καὶ κόρη ὁ τόπος, ἐν αὐτῷ τὸ
πάθος ὑπέστη, καλεῖται.

Παρίσθι : παραγίνου⁴ παρατύγχανε· Ἐρμιππος
Δημόταις.

10 Παρίσθμια : τὰ περὶ τὸν φάρυγα.

Πάρνης : τὸ ὄρος θηλυκῶς· Ἐς τὴν Πάρνηθ' ὀργι-
σθεῖσαι φροῦδαι κατὰ τὸν Λυκάβηττον· Ἀριστο-
φάνης Νεφέλαις καὶ ἐξῆς.

Παρνησός : ὄρος μετὰξὺ Βοιωτίας καὶ τῆς Ἀττικῆς.

15 * Πάρνοπες : ἀττέλαβοι· οἱ δὲ τὰς Κυπρίας ἀκρίδας
οὕτως ἀπέδουσαν.

Πάρνοψ : εἶδος ἀκρίδος.

Πάροιθεν : ἔμπροσθεν.

Παροιμία : λόγος ὠφέλιμος· καταχρηστικῶς δὲ
20 πᾶν τὸ παροδικὸν διήγημα· οἶμος γὰρ ἡ ὁδός.

Παροιμίας : ὕβρεις.

Πάροιμος : μέθυσος.

Παροισθέντι : παρενεχθέντι.

Παροιστρῶσα : ἐξεστηκυῖα· ἐρεθίζουσα.

25 Παροιστρῶσι : παρακαθίσωσι θυμῷ.

Παρό : διό.

¹ κοδριδῶν

² βοᾶν

³ παρίππος (sic)

⁴ παράπνου

⁵ θηλυκῶς ἐστίν·— φροῦδε

* Inc. f. 96. c 4.

Παροκλάζων : γονατίζων.

Παροκωχή : παροχή παρὰ Θουκυδίδη· ὡς ἡ ἀνοκωχή
καὶ διοκωχή.¹

Παρολκή : ὑπέρθεσις.

5 Παρομαρτεῖ : παρακολουθεῖ.

Παρ' ὄντινα οὖν : παρὰ πάντα.

Παρόν : ἐξόν· δυνατόν· δέον.

Παρορμαῖ : διεγείρει· παροξύνει.

Πάρος : χρονικῶς καὶ τοπικῶς, ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν.

10 Παρ' οὐδέν : εὐκολον· εἰς οὐδέν.

Παρουσία : ἀντὶ τοῦ περιουσία· ἦτοι ἡ αἰτία τοῦ
πλούτου· ἡ οὐσία· Δημοσθένης ἐν τωῖ περὶ συν-
τάξεως· καὶ Κράτης· Ἔχοντες εὐπαθῆ² βίον,
Παρουσίαν τε χρημάτων.

15 Παροχεύει : παραπλαγιάζει· ἢ ἀπὸ ἑτέρου ὑδρηγοῦ εἰς
ἕτερον ἐπιβάλλει· ἢ μεταφέρει τὸ ὕδωρ.

Παροχετεύοντες : μεταφέροντες.

Παροχλίζουσι : μετακινουῦσιν.

Παροχήσομαι : πάροχος ἔσομαι.

20 Πάροχος : ὁ παροχούμενος ἐκ τρίτων τῶ νυμφίωι καὶ
τῆι νύμφηι ἐπὶ τῆς ἀμάξης.

Παροψίδας : (σκεύη ὑπηρετικὰ τραπέζης.)³

Παροψίς : ἐμβάφιον· ὄξυβάφιον.

Παροψίς : οὐ τὸ ἀγγεῖον, ἀλλὰ καὶ ὄψον καὶ μακα
25 ποιαί⁴

¹ ἀνακωχή καὶ διοκωχή

² ἀπαθῆ, et primo περιουσίαν

³ Pro explicatione, par fere spatium. Nota / in m.

⁴ Sic. Nota / in m.

- Παρουσία :** λέγεται οὕτως ἐπὶ τῆς τῶν παρόντων
 δαψιλείας· ὡς καὶ ἐν τῷ Πλάτωνος *Φάωνι.—
 ὡς καὶ νῦν ἔχομεν παρουσίας· καὶ πολὺ ἐστὶν ἐπὶ
 τούτου παρ' αὐτοῖς· καὶ ἐπὶ τοῦ παρεῖναι δὲ τάσσε-
 5 ται, ὡς καὶ ἐν τοῖς Νίπτροις Σοφοκλέους.—τὴν
 παρουσίαν τῶν ἐγγύς ὄντων· Θουκυδίδης ἐν τῇ α'.
 Βυζάντιον γὰρ ἐλὼν τῇ προτέραι παρουσίαι· τού-
 τω¹ γὰρ τὸ ἐναντίον σημαίνει ἢ ἀπουσία.
- Παρρησία :** ἐξουσία· ἄδεια.
- 10 **Παρρησίας :** ἀντὶ τοῦ βλασφημίας καὶ λοιδορίας·
 Ἰσοκράτης Βουσίριδι.
- Παρυφή :** ἡ ἐν ἐσθῆτι ἐργασία.
- Παρύφωσ * * * *²**
- Παρῶ :** ἀφῶ· συγχωρῶ.
- 15 **Παρῶαι :** ἵπποι μεταξὺ τεφροῦ καὶ πυρροῦ³ χρώ-
 ματος.
- Παρωδούμενος :** λεγόμενος.
- Παρωθοῦντες :** ἐκβάλλοντες.
- Παρῶμμαι :** ἐν ὑπεροψίαι εἰμί· Μένανδρος Ἡνιόχαι.⁴
- 20 **Παρώνυμον :** ἐκ τοῦ συμβεβηκότος λεγόμενον.
- Παρώπια καὶ ἀντήλια :**⁵ τὰ παρὰ τὰς ὄψεις τῶν
 ἵππων δερμάτια.
- Παρῶπτο :** παρεωρᾶτο.
- Παρώσας :** παρεκβαλών.
- 25 **Παρώτρυναν :** παρώξυναν.⁶
- Παρώχετο :** παρήρχετο.

* Inc. φαωνι· δς, (sic) f. 97. c. 1.

¹ τοῦτο

² Lacuna : nota / in m.

³ πυρροῦ

⁴ ἡνιόβωι

⁵ ἀντίλια

⁶ παρῶξυναν

Πάσασθαι : γεύσασθαι.

Πάσῃ τέχνῃ : ἐκ παντὸς τρόπου· Ἀριστοφάνης
 Λυσιστράτη· Σὺ δ' ἦν σχολάσης πάσῃ τέχνῃ
 πρὸς ἐσπέραν Ἐλθὼν ἐκείνη τὴν βάλανον ἐνάρ-
 5 μωσον.

Πασῖνος : ὄνομα κύριον.

Πασίων : ὄνομα τραπεζίτου.

Πασπάλη : τὸ τυχόν· οἱ δὲ κέγχρον· οἱ δὲ τὰ
 κέγχρινα ἄλευρα· Ἰππώναξ· — πασπαληφάγον²
 10 γρόμφιν.

Πασπακίωι : πασσάλωι.

Πανσυδίη : μετὰ πάσης ὀρμῆς· πανστρατιαῖ* ὁμοθυ-
 μαδόν.

Πασσυδί : παντελῶς· ὁ Θουκυδίδης ἢ· μὴ³ οὕτως τε
 15 πασσυδί διεφθάρθαι· ὅπερ ἀγνοήσαντές τινες γρά-
 φουσι πασσυδί· ἔστι καὶ ἐν Αὐτομόλοις Φερε-
 κράτους.⁴

Παστά : ἔτνος ἀλφίτοις μεμιγμένον.

Παστοφορεῖον : τὸ φέρον τὸν παστόν.

20 Πάσσους :⁵ παχυτέρους.

Πασχητιᾶ : πάσχειν θέλει.

Πάταγος : ψόφος.

Πατάνια : τὰ ἐκπέταλα καὶ τὰ ἀναπεπταμένα⁶
 λοπάδια· οἱ δὲ πολλοὶ διαστρέφουσιν ὡς Ῥωμαϊκὸν
 25 τὸ ὄνομα.

¹ οὐδ'

* Inc. τιᾶι f. 97. c. 2.

⁴ φερεικράτου

⁶ ἀναπεππ.

Phot.

² πασπάλιν φαγών

³ θ. ἢ μὴ

⁵ Accent. om.

- Πατάσσει : πλήττει.
- Πάταχνα : ποτήρια φιαλοειδῆ ἐκπέταλα.
- Πατεκίων : ὄνομα κλέπτου καὶ τοιχωρύχου.
- Πάτορες : κτήτορες.
- 5 Πατάγημα : ἀντίλαλος καὶ πανοῦργος· Μένανδρος·
Οἶον πατάγημ' ἦκεις.
- Πάτος : ὁδός.
- Πατραλοίας : πατρατύπτης.
- Πάτρης : ἡ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατὸς γέννησις.
- 10 Πατρίληκτος : ἡ οὐσία ἡ πατρική· καὶ ὑπὸ τοῦ
πατὸς εἰλημμένη κλήρωι.
- Πατριώτης : ὁ βάρβαρος λέγεται τῷ βαρβάρωι καὶ
οὐ πολίτης.
- Πατριῶται : οἱ δοῦλοι τῶν 'Ελλήνων' πολίται δὲ οἱ
- 15 ἐλεύθεροι· οἱ δὲ τοὺς βαρβάρους πατριώτας.
- Πατριάι : χῶραι· φυλαί· τοπαρχίαι.
- Πατρονομούμενοι : οἱ τοὺς ἀπὸ τῶν πατέρων παραδε-
δομένους νόμους τηροῦντες.
- Πατρούχου παρθένου : τῆς ὀρφανῆς καὶ ἐπικλήρου· ἡ
- 20 προσήκει τὰ τοῦ πατὸς ἔχειν.²
- Πατρώζοντα : τὰ τοῦ πατὸς φρονοῦντα.
- Πατρώων· πατρίων· καὶ πατρικῶν : πατραῖα λέγουσιν
οἱ παλαιοὶ, ὅτ' ἂν αὐτοῖς ὁ λόγος ἦι περὶ χρημά-
των ἢ τάπων· οὕτως Ἰσαῖος ἐν τωῖ πρὸς Διοκλέα·
- 25 πάτρια δὲ, τὰ ἔθνη καὶ τὰ νόμιμα· καὶ* τὰ μυστή-
ρια· καὶ τὰς ἐορτάς, ὡς Ἀντιφῶν· πατρικῶν δὲ,

¹ τῶν om.² v postea add.

* Inc. f. 97. c. 3.

ὅτ' ἂν περὶ προσώπων ποιῶνται τὸν λόγον, ὡς Δισ-
χίτης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος.

Πατταλεῦσαι : προσπῆξαι.¹

Παῦ : τὸ παῦσαι λέγουσι μονοσυλλάβως.

5 Παῦλα : ἀνάπαυσις.

Παυσικάπη : μηχάνημα τροχῶϊ ἐμφερές· δι' οὗ τὸν
τράχηλον διεῖρον καὶ τῶν ὑποζυγίων, ὥστε μὴ ἐσ-
θίειν· καὶ τῶν ἀνθρώπων, ὡς μὴ δύνασθαι τὰς χεῖ-
ρας τῷ στόματι προσάγειν.

10 Παφλάζοντα : ἠχοῦντα· ἀναζέοντα.

Παχεῖς : Ἀττικοὶ τοὺς πλουσίους καλοῦσι συνήθως.

Πάχνη : δρόσος πεπηγυῖα· κρύσταλλος δὲ τὸ ὑπὸ κρύ-
ους συνεσταλμένον καὶ πεπηγός.

Παχνουμένης : ἀνιωμένης.

15 Παχνοῦται : πῆσσεται· πῆγνυται· λυπεῖται.

Παχύνοοι : παχύνοες· ἀνόητοι.

Παχύτερον : ἀμβλύτερον· οὐκ ἀκριβές.

Πεδία² καὶ πρόβατα : τόπος Ἀθήνησιν ἰδίως· οὕτως
ὀνομάζεται, ἐν ᾧ πρόβατα ἐγένετο καλὰ νεμό-
μενα.

20

Πεδίον : ἀπλῶς μὲν τὴν γῆν σημαίνει τὴν ὁμαλήν·
σημαίνει δὲ καὶ τόπον τινὰ Ἀθήνησιν οὕτω κα-
λούμενον.

Πεδοικούσης : μετοικούσης.

25 Πέδαι : δεσμά.

Πεδικά : μοῖρα τῆς Ἀττικῆς· ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως ἀπὸ
τοῦ συμβεβηκότος· εἶχεν καὶ προβάτων νομάς·

¹ προσπύξαι Porsonus, forma τοῦ ἢ deceptus.

² Παιδία

ἔστι τὸ ὄνομα παρά τε Λυσίαι καὶ παρ' ἄλλοις
ρήτορσιν.

Πέδιλα : ὑποδήματα.

Πεδῆται : πεπεδημένοι· συνδεδεμένοι.

5 Πέδον : γῆ· ἔδαφος.

Πεδότριψ : ὁ πολλοὺς χρόνους ἐν πέδαις γεγονώς· καὶ
πέδων ὁ αὐτός, καὶ ὀψιπέδων.

Πέδουρος :¹ μετέωρος.

Πεζέταιροι : οἱ ἀπὸ ἱερατικῶν ἔργων ἑταῖροι καὶ Φί-
10 λοι γεγονότες· Δημοσθένης δὲ τοὺς περὶ τὸ σῶμα
τοῦ Φιλίππου *Φρουροὺς οὕτως ὀνομάζει· οἱ ἦσαν
καὶ πιστοὶ καὶ ἰσχυροί· ἀπὸ μεταφορᾶς δὲ λέγε-
ται² τῶν πεζῶν, αἳ εἰσι τῶν ἱματίων ωιαί· ἐπεὶ
ἔξωθεν εἰσὶν αὐταὶ περὶ τὰ ἱμάτια κατεσκευασ-
15 μέναι.

Πεζᾶς μόσχους : ἀντὶ τοῦ ἑταίρας· ἐλέγοντο γάρ
τινες οὕτως ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Πολιτείαι· τὰς
χωρὶς ὀργάνων· Κάνθαρος³ Συμμαχία·—αὐλητρίδα
πεζῆν· καὶ Εὐπολις Κόλαξι.

20 Πεζίδα : τὴν ὄαν τοῦ ἱματίου· Ἀριστοφάνης Σκηναὺς
καταλαμβάνουσας· καὶ τὴν ἀργυρόπεζαν τινὲς
οὕτως εἰρησθαι.

Πεζῆ : τὸ τοῖς ποσὶν ἐλθεῖν λέγουσιν· καὶ πεζῆ φρά-
σαι, τὸ ἄνευ μελῶν· Παῦσαι μελωιδούσ,⁴ ἀλλὰ
25 πεζῆ μοι φράσον, ὁ Κωμικός· τὰς ἑταίρας τὰς μὴ

¹ Accent. om.

² λέγεται i. e. λέγονται

⁴ μὲν ᾠδοῦς

* Inc. f. 97. c. 4.

³ κάνθαροι

μουσικάς, ἀλλ' ἄνευ ὀργάνων καὶ ψιλὰς πεζὰς
καλοῦσιν.

Πέζα : τὸ ἄκρον ἢ τὸ ἀπολήγον τοῦ χιτῶνος· ὃ ἡμεῖς
ᾧαν λέγομεν· πρότερον γὰρ ὑπὲρ τοῦ μὴ τρίβεσθαι,
5 δέρμα προβάτων προσέρραπτον.

Πεζέταιροι : Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· Ἀναξιμέ-
νης δὲ ἐν α' Φιλιππικῶν περὶ Ἀλεξάνδρου λέγων¹
φησὶν· ἔπειτα τοὺς μὲν ἐνδοξοτάτους ἵππεύειν συν-
εθίσας, ἑταίρους προσηγόρευσεν· τοὺς δὲ πλείσ-
10 τούς καὶ τοὺς πεζοὺς εἰς λόχους καὶ δεκάδας καὶ
τὰς ἄλλας ἀρχὰς διελῶν, πεζεταίρους ὠνόμασεν·
ὅπως ἐκάτεροι μετέχοντες τῆς βασιλικῆς ἑται-
ρείας, προθυμότετοι² διατελῶσιν ὄντες.

Πεζολόγος : συγγραφεύς.

15 **Πεζοφοροῦσιν** : ἦτοι πέζαν ἐχόντων τῶν χιτῶνων· ἢ
τοῖς ποδήρεσιν.

Πεζῶ γόωι : ἄνευ αὐλοῦ ἢ λύρας· ὡς καὶ πεζαὶ ἑταῖ-
ραι, αἱ χωρὶς ὀργάνων μισθαροῦσαι.

Πειρᾶν : τὸ πειράζειν ἐπὶ φθοραῖ* καὶ συνουσίαι· Μέ-
20 νανδρος.

Πειρατῶν : καταποντιστῶν· κατὰ θάλασσαν λησ-
τῶν.

Πειραῶντα : πειράζοντα διὰ λόγων.

Πείρινθα : τὸ ἐπάνω τῆς ἀμάξης, εἰς ὃ ἐντίθεται τὸ
25 κομιζόμενον.

¹ λέγει

³ καὶ πεζέταιραι χ.

² -ρίας προθυμότετα

* Inc. ραῖ f. 98. c. 1.

Πείσματα: τὰ ἀγκύρεια¹ σχοινία παρὰ τὸ πείθεσθαι δι' αὐτῶν τὴν ναῦν.

Πεισόμενον: παθεῖν μέλλοντα.

Πείσων: εἰς τῶν παρὰ Ἀθηναίοις τριάκοντα τυραν-
5 νησάντων.

Πείσονται: πάθωσιν.

Πεκτούμενος: τιλλόμενος.

Πέκτειν:² κείρειν πρόβατον.

Πελαγίζειν: Ὑπερίδης· τὸ ἀπὸ πελάγους περαιουῖσ-
10 θαι.

Πελάζειν: πλησιάζειν· ἐγγίζειν.

Πειρᾶν: τὸ λόγους περὶ συνουσίας προφέρειν· καὶ πειραθῆναι, τὸ ἀκοῦσαι λόγους τοιούτους· Θουκυ-
δίδης· πειραθεὶς δὲ ὁ Ἀρμόδιος ὑπὸ Ἰππάρχου τοῦ
15 Πεισιστράτου καταγορεύει τῷ Ἀριστογείτονι· ση-
μαίνει ἢ λέξις καὶ τὸ ἄλλως διαπειρᾶσθαι.

Πελανός: γίνεται πέμματα³ τινὰ τοῖς θεοῖς ἐκ τοῦ ἀφαιρεθέντος σίτου³ ἐκ τῆς ἄλλω· Δίδυμος δὲ φησι κυρίως εἶναι πελανὸν τὸ ἐκ τῆς πετάλης πέμμα·
20 ἐξ ἧς ποιοῦνται πέμματα· ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ πεπλατύν-
θαι· ἢ ὅτι λευκὸν ἐστίν, ἢ διὰ τὸ φανὸν εἶναι, ὃ ἐστὶ λευκόν· Εὐριπίδης μέντοι ἐν τῷ Ὀρέστηι
ιδίως φησὶν·—ἐκ δ' ὁμορξὸν⁴ ἀθλίου Στόματος ἀφρώ-
δη πελανόν· ὅπερ τὸν ἐπὶ τοῦ στόματος ἀφρὸν δη-
25 λοῖ.

Πελανοί: πέμματα⁵ ἐκ πολλῆς, τουτέστιν ἀλεύρου,

¹ ἀγκύρια, sed ei statim supr.

² Sic.

⁴ εὖ δ' ὁμορξεν

³ ἦτοι

⁵ πέμμα

εἰς θυσίαν ἐπιτήδεια· καρποὶ μέλιτι δεδευμένοι·
 Διονύσιος Θράξ· θεοῖς ἀπαρχαί τινες· λέγεται δὲ
 πελανὸς καὶ ὁ περὶ τῷ στόματι πεπηγὸς ἀφρὸς,
 καὶ τὸ περιπεπηγὸς καὶ ἐξηραμμένον ὀπῶδες δά-
 5 κρουον· οἶον, λιβανιωτὸς,* κόμμι· καὶ ὁ τῷ μάντει
 διδόμενος μισθὸς ὀβολός.

Πελαργικοὶ νόμοι· ἀντεκτρέφειν τοὺς γονεῖς· οὕτως
 Ἄριστοφάνης.

Πελαργικόν· τὸ ὑπὸ τῶν τυράννων κατασκευασθὲν
 10 τῆς ἀκροπόλεως τείχος· τούτους γὰρ κληθῆναι πε-
 λαργούς, οἶον Πελασγούς, ὡς πλανήτας τινὰς· ἢ
 ὅτι ἰδόντες¹ αὐτοὺς πρῶτον οἱ Ἀθηναῖοι σινδόνας
 λαμπρὰς περιβεβλημένους, πελαργοῖς² εἶκασαν.

Πέλας· πλησίον· γείτων.

15 **Πέλαθρα**· πλέθρα· ἔστι δὲ μέτρα γῆς· τὸ δὲ πλέ-
 θρον, σταδίου ἕκτον.

Πελάται· οἱ παρὰ τοῖς πλησίον ἐργαζόμενοι· καὶ
 θῆτες οἱ αὐτοὶ καὶ ἐκτήμοροι· ἐπειδὴ ἕκτωι μέρει
 τὸν καρπὸν εἰργάζοντο τὴν γῆν.

20 **Πελάται**· οἱ μισθῷ δουλεύοντες· ἐπεὶ τὸ πέλας ἐγ-
 γύς· οἶον ἔγγιστα διὰ πενίαν προσιόντες· Ἄριστο-
 τέλης.

Πελάτης· ὁ ἀντὶ τροφῶν καὶ ὑπηρετῶν καὶ προσ-
 πελάζων.

25 **Πέλει**· γίνεται· ἔστιν.

Πέλεκυς· ὁ δὲ πέλυξ βάρβαρον.

* Inc. τὰς f. 98. c. 2.

¹ δόντες

² πελαργούς

- Πελληνικαὶ χλαῖναι : διάφοροι· καὶ τοῖς νικήσασι
τὰ Ἑρμαῖα ἐδίδοντο.
- Πελιάδες : περιστεραί· καὶ πελιὰν, περιστεράν.
- Πελιδνόν : μέλαν¹ λέγεται καὶ πελιτνὸν παρὰ Θου-
5 κυδίδη.
- Πελιοί² : μέλανες· ὠχροί.
- Πέλλης : ἔνθα τυρὸν ἀμέλγουσι· σκάφην τινά.
- Πέλικαν : Βοιωτοὶ τὴν ξυλίνην λεκάνην, διὰ τὸ ἐκ-
πεπελεκῆσθαι· Ἀπολλόδωρος δὲ ποτηρίου εἶδος.
- 10 Πελιτνόν : Θουκυδίδης διὰ τοῦ τ.
- Πέλται : λόγχοι· καὶ ἀσπίδια τετράγωνα.
- Πελτασταί : τοξόται· ἢ τοὺς ξυστοὺς κατέχοντες.
- Πελτασταί : οἱ πέλτας ἔχοντες στρατιῶται*· πέλτη
δὲ εἶδος ἀσπίδος οὐκ ἐχούσης ἴτυν· οὐδ' ἐπίχαλκον,
15 οὐδὲ βοός· ἀλλ' αἰγὸς δέρματι περιτεταμένη.
- Πελλοῖρα : κόσμος τίς.³
- Πέλτη : ὄπλον κοῦφον ἴτυν οὐκ ἔχον· ἀλλ' ἐκ μόνης
βύρσης γεγονός.
- Πέλωρ : μέγα τεράστιον.
- 20 Πελώριος : μέγας.
- Πέλωρον : μέγα.
- Πελώρου : τέρατος μεγάλου.
- Πέμματα : πλακούντια.
- Πέμπτα : πέντε καὶ Αἰολεῖς καὶ Ἴωνες καὶ Ἀττι-
25 κοί· πεμπάζειν⁴ γὰρ τὸ κατὰ πέντε ἀριθμεῖν· καὶ

¹ μελανόν

* Inc. τιῶται f. 98. c. 3.

⁴ πεμπάζειν² Accent. om.³ Hunc art. om. P.

πεμπώλαρχον· καὶ Πλάτων πέμπελα, καὶ Ξενοφῶν.

Πέμπειν : τὸ πομπεύειν· Μένανδρος Ὑποβολιμαίῳ ἢ Ἀγροίκῳ· Μικρὰ Παναθήναια, ἐπειδὴ δι' ἀγορᾶς
 5 πέμποντά σε, Μοσχίων, μήτηρ ἐώρα τῆς κόρης ἐφ' ἄρματος· καὶ πέμψαντες, τὸ πομπεύσαντες· Θουκυδίδης.

Πέμπτη φθίνοντος : ἐν ταύτῃ αἱ τῆς μοιχείας γραφαὶ ἐδίδοντο· Μένανδρος Χαλκίδι.

10 Πέμφιξ :¹ πνοή· Αἰσχύλος Ξαντρίαις ἐπὶ τῶν ἀκτίωνων.

Πέμψιν : ἀποστολήν.

Πενέσται : Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους· πενέσται δὲ παρὰ Θετταλοῖς καλοῦνται, οἱ παρὰ
 15 Λακεδαιμονίοις Εἰλωτες· οὐ μόνον δὲ αὐτοὺς πενέστας καλεῖσθαι φησιν, ἀλλὰ καὶ Θετταλοικέτας.³

Πενέσται : οἱ παρὰ Θεσσαλοῖς μὴ γόνῳ δοῦλοι, ἀπὸ τῶν ὑπὸ Αἴμονος⁴ ἐν Αἰγίνῃ νικηθέντων Βοιωτῶν·
 20 οὐ φυγόντων τὴν παρ' αὐτῷ δουλείαν, ἀλλὰ μεινάντων μέχρι τῆς γ' γενεᾶς, φιληδούντων τῇ χώρῃ· παρέδωσαν δὲ ἑαυτοὺς ἐφ' ὄρκῳ· ἐπὶ τῷ⁵ μήτε παθεῖν τί ἐργαζόμενοι, μήτε ἐκβληθῆναι ἀπὸ τῆς χώρας· * καὶ ἀπὸ τοῦ μεῖναι μενέσται καλούμενοι,
 25 ὕστερον πενέσται μετωνομάσθησαν, παραφθαρέντος τοῦ χαρακτῆρος.

Πενέσται : οἱ τῶν Θετταλῶν δοῦλοι, ἴσως παρὰ τὸ

¹ ἐπεὶ

² Πέμφιξ

³ θετταλικάς

⁴ ὑπὸ τ. ὑ. αἴμονος

⁵ τὸ

* Inc. f. 98. c. 4.

Phot.

3 F

πένεσθαι, ὥσπερ οἱ τῶν Λακεδαιμονίων Εἴλωτες,
καὶ τῶν Κρητῶν Καλαρῶται.

Πενιχρὰν λέγουσι τὴν γυναῖκα καὶ πένισσαν.

Πενθερὰ τῶι νυμφίῳ: ἢ τῆς κόρης μήτηρ· καὶ πεν-
5 θερὸς ὁ πατήρ· Εὐριπίδης δὲ γαμβρὸν αὐτὸν παρὰ
τάξιν λέγει· ὁ γοῦν Ἀλκμαίων τῶι Φηγεῖ Φησί·
Καὶ σὲ ὦ γεραιῆ,¹ τὴν τε παιῖδα μὴ δῶς ἐμοὶ Γαμ-
βρὸς νομίζηι καὶ πατήρ σωτήρ τ' ἐμός· καὶ ὁ
Πρωτεσίλαος τῶι Ἀλκάθῳ² φησίν·—ἀξίως δ'
10 ἐμός Γαμβρὸς κέκλησαι, παιῖδα μοι ξυνοικίσας·
Σοφοκλῆς δὲ τὸ ἔμπαλιν· εἶπε γὰρ πενθερὸν τὸν
γαμβρὸν ἐν Ἰφιγενείῃ· Ὀδυσσεύς φησι πρὸς Κλυ-
ταιμνήστραν περὶ Ἀχιλλέως· Σὺ δ' ὦ μεγίστων
τυγχάνουσα πενθερῶν· ἀντὶ γαμβρῶν.

15 Πενταετηρόν: ἐ' ἐτῶν.

Πένταχα: εἰς ἐ' μέρη.

Πεντακοσιομέδιμνον: τέσσαρα τέλη ἐποίησεν Ἀθη-
ναίων πάντων ὁ Σόλων· ὧν ἦν ἐν τέλος καὶ οἱ
πεντακοσιομέδιμνοι.

20 Πεντέπηχυ: καὶ πεντέκλινον· καὶ πεντέχαλκον· καὶ
πεντέμηνον, καὶ πάντα τὰ ὅμοια οὕτω λέγουσι διὰ
τοῦ ε'.

Πεντέκτενοι:³ περιπόρφυροι· διὰ τὸ ἐνυφάνθαι παρὰ⁴
τὰς ὄσας πέντε κτένας πορφυροῦς.

25 Πεντεσύριγγον ξύλον: ἐ' ὁπὰς καὶ τρήματα⁵ ἔχον·
τραχήλω· χερσὶ· ποσίν· Ἀριστοφάνης.

¹ γεραιῆ ² πρωτελαος—ἀλκάστω—ἀξίος—ξυνοικήσας
³ Accent. om. ⁴ περὶ—πεντεκτένας πορφύρους
⁵ τρίματα. E regione verborum ἔχον—ἀριστ. nota /

- Πέντε κριταί :** οἱ τοῖς κωμικοῖς ἀποδεικνύμενοι.
- Πεντέλεια :** ὄρος Ἀρκαδίας· ἐξ οὗ ὁ Δάδων ποταμός.
- Πεντελιθίζειν :** διὰ τοῦ ἔ λέγουσιν.
- Πεντηκόνταρχος :** ὁ τῆς πεντηκοστῆς τοῦ τέλους
5 ἄρχων.
- Πεντηκοστολόγοι :** τελῶναι· Μένανδρος.
- Πεντηκόνταρχος :** ὁ τῆς πεντηκοντόρου* ἄρχων· ἐκα-
λεῖτο δὲ πεντηκόντορος ἢ ὑπὸ πεντήκοντα ἐρεσσο-
μένη ναῦς.
- 10 **Πεντηκοστή :** καὶ πεντηκοντεύεσθαι¹ καὶ πεντηκοστο-
λόγοι· πεντηκοστὴ μὲν, τὸ τέλος ὃ τελοῦσι· πεντη-
κοστεύεσθαι δὲ, τὸ πράττεσθαι τὴν πεντηκοστὴν·
πεντηκοστολόγοι δὲ, οἱ τὸ τέλος ἐκλέγοντες· ταῦτα
δέ ἐστιν εὐρεῖν ἐν τῷ κατὰ Μειδίου καὶ ἐν τῷ
15 πρὸς τὴν Λακρίτου παραγραφῇ Δημοσθένους· καὶ
Ἐπερίδης ἐν τῷ ὑπὲρ τῶν Εὐβούλου ὄψεων.
- Πεντετηρίς :** πενταετηρίς.
- Πεξάμενος :** κτενίσας· ξάνας.
- Πέξαι :** κεῖραι.
- 20 **Πεπαλμένος :** βεβαμμένος· καὶ πεπαλκέναι λέγεται,
τὸ ἐκπίπτειν τὰ πλοῖα.
- Πεπαλαγμένος :** μεμολυσμένος· ἔνθεν καὶ παληλία,
τὸ μολύνεσθαι τῇ κόνει.
- Πεπάρηθος :** νῆσος οὐκ ἄποθεν Εὐβοίας.
- 25 **Πεπαίνει :** πραύνει.
- Πεπαρμένον :** πεπερονημένον· καθηλωμένον· τετραπη-
μένον.
- Πεπαρωινήκασιν :** ἡμαρτήκασιν.

¹ Sic, sed mox per σ.

* Inc. f. 99. c. 1.

Πέπειρον : ἀκμαῖον· εἴρηται δὲ ἐπὶ ὀπώρας ὠρίμου.

Πεπιναρωμένα :¹

Πεπελτωμένα : πεπιναρωμένα.

Πεπερμένην λέγουσιν, οὐ μόνον ἀπεσταλμένην.

5 Πεπιλημένη : συσφιγμένη.

Πεπλαδικός : ὑγρανθέν· σεσηπός.

Πεπλασμένον : κακοῦργον.

Πέπλεκται : ἤττηται· Μένανδρος.

Πέπλος : περὶ τοῦ πέπλου τοῦ ἀναγομένου τῆι Ἀθηναῖ

10 τοῖς μεγάλοις Παναθηναίοις, οὐ μόνον παρὰ τοῖς
ρήτορσιν ἐστὶν ἢ μνήμη, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς
κωμικοῖς.

Πέπλον : περιβόλαιον· ἱμάτιον γυναικεῖον.

Πεπνυμένος : συνετός.

15 Πεποιωμένον : ποιότητα ἔχον.

Πέπον : προσηνέστατε· προσφιλέστατε.

* Πέπονες : ἔκλυτοι· ἀσθενεῖς.

Πεπρωμένη :² εἰμαρμένη· τύχη· γένεσις.

Πεπρωμένον : εἰμαρμένον· ὠρισμένον· πεπερασμένον

20 ἀπὸ μοίρας εἰς πέρας.

Πέποσχα : Δωριέων τινὲς τούτωι κέχρηται· ὧν καὶ
Στησίχωρός³ ἐστίν.

Πεπραδίδαι : πορδαί· ἢ γένος ἰχθύων ὅμοιον μεμβράδι.

Πέπταται : ἤπλωται.

25 Πεπυκασμένον : ἐσκεπασμένον· περιβεβλημένον· καὶ
ἀπύκαστον, ἀσκέπαστον.

¹ Spatium, et nota / in m.

* Inc. f. 99. c. 2.

² Πεπρωμένη forsan G. tum εἰμαρμένη et mox εἰμαρμένον

³ στησίχωρός

Πέπυστο : ἡκηχόει.

Περαϊ : πλέει.

Περαίνοντας : τελειοῦντας.

Περαιτέρω : πλέον πάνυ.

5 *Περγάμιον* : δῆμιον.

Πέργαμον : τὴν πόλιν Ἰωνες λέγουσιν· οἱ δὲ πάντες τὰ ὑψηλά.

Περγασῆθεν : δῆμος ἢ *Περγάση* τῆς Ἐρεχθίδος φυλῆς· τὸν μέντοι δημότην διχῶς λέγεσθαι φασί·

10 *Περγασέα* τε καὶ *Περγασῆθεν*.

Πέρδικος ἱερόν : παρὰ τῆι ἀκροπόλει· *Εὐπαλάμω* γὰρ ἐγένοντο παῖδες *Δαίδαλος* καὶ *Πέρδιξ*, ἧς¹ υἱὸς *Καλὸς*, ὡς φθονήσας ὁ *Δαίδαλος* τῆς τέχνης, ἔρριψεν αὐτὸν² κατὰ τῆς ἀκροπόλεως· ἐφ' ὡς ἢ

15 *Πέρδιξ* ἑαυτὴν ἀνήρτησεν· Ἀθηναῖοι δὲ αὐτὴν ἐτίμησαν· *Σοφοκλῆς* δὲ ἐν *Κωμικοῖς* τὸν ὑπὸ *Δαίδαλου* ἀναιρεθέντα *Πέρδικα* εἶναι τούνομα.

Πέρι : περισσῶς.

Περίτρια : ἡ περιαγγέλλουσα τὴν ὥραν.

20 *Περιαχειρόμενοι* : ὡσπερ οἱ νικηφόροι περιαγόμενοι ἀθληταί· *Πολιτείας* ἐπὶ τέλει· λέγεται γὰρ ὅτι τὸ μὲν ἐξάρχῃς ἄθλα προτίθεσαν τοῖς ἀγωνιζομένοις· ὃν τρόπον καὶ Ὀμηρος καὶ ἄλλοι ποιηταὶ ἱστοροῦσιν· ἐπεὶ δὲ ἤρξαντο* χωρὶς ἄθλων ἀγωνί-

25 ζεσθαι, τοὺς νικήσαντας οἱ μὲν κατὰ φιλίαν ἢ συγγένειαν προσήκοντες στεφάνοις ἀνέδουν· τῶν δ' ἄλλων οἱ μὲν σύνεγγυς καθήμενοι καὶ περισιά-

¹ περδιξησ (sed primo πέρ)

² ἑαυτὸν

* Inc. f. 99. c. 3.

ζοντες¹ πλέονος ἄξια ἔπετίθεσαν· οἱ δὲ πορρώτερον ἄνθεσι καὶ φύλλοις ἔβαλλον περιερχομένους· ὡς καὶ νῦν τοῖς ἐπιφανῶς ἀγωνισαμένοις ἐπιβάλλουσι πετάσους καὶ ζώνας· οἱ δὲ χιτῶνας· ἐκ τούτου

5 σύνηβες ἐγένετο κύκλω περιπορευομένους τοὺς ἀθλητάς ἐπαγείρειν καὶ λαμβάνειν τὰ διδόμενα· ὅθεν Σιμωνίδης περὶ Ἀστύλου² φησὶν οὕτως· Τίς δὲ τῶν νῦν τοσάσδε πετάλοισι μύρτων ἢ στεφάνοισι ῥόδων ἀνεδήσατο νίκας ἐν ἀγῶνι περικτιόνων· ἔνιοι

10 δὲ τοῦτο τὸ ἔθος ἀπὸ Θησέως τὴν ἀρχὴν λαβεῖν· ἐκεῖνον γὰρ ἐκ Κρήτης κομισθέντα μετὰ τὸ ἀνελεῖν τὸν Μινώταυρον οἱ ἀπὸ τῆς χώρας ἄνθεσι καὶ φύλλοις ἔβαλλον καὶ τοῖς παροῦσι καρποῖς ἐτίμων.

15 **Περιαγές** : ἐπικαμπές.

Περιαγκώνισμα : * * * *³

Περιαλγής : ὅς πενήρης τῶι γόνωι⁴ καὶ τοῦ δράματος τοῦ Πλατωνικοῦ.

Περίαγνυται : περικατακλᾶται· οἰονεὶ περίσχηται.

20 **Περιαγοραῖος** : λάλος.

Περιαθρεῖν : περισκοπεῖν.

Περίαλος : τὸ ἰσχίον.

Περιαμησάμενος⁵ : θερίσας.

Περιαμφί : κύκλωι.

25 **Περίαιδος** : ἐγκύκλιος ὠδή.⁵

¹ Sic.

² ἀετύλου — τοσάδε — περικτυόνων

³ Semiversus vacuus. Nota / in m.

⁴ ὁ σπενήρης. Tum τόνωι potius quam γόνωι

⁵ Δ
ω

- Περιαυθαδίζεσται* : ἐν ὑπερηφανίαι ἀναστρέφεται ἢ μέγα φρονεῖ περὶ ἑαυτοῦ.
- Περιαυτά πως* : οἷον ἐγγὺς καὶ παρὰ μικρόν.
- Περιαυτίζεσται* : περὶ ἑαυτοῦ μέγα φρονεῖ ἢ ἐν αὐτῇ
- 5 *τῇ λέξει ἐνδιατρίβει.*
- Περιαυτολογεῖν* : περὶ ἑαυτοῦ λέγειν, τούτεστι μετὰ ὑπερηφανίας.
- * *Περιβαλλομένους* : προσλαμβανομένους.
- Περίβαλε* : οἷον περίλαβε· καὶ κατὰ τὸ ἐναντίον
- 10 *λέγουσι· σπανίως δέ.*
- Περιβάλλων* : περιλαμβάνων.
- Περίβαρα* : ὑποδήματα.
- Περιβαρίδες* : ὑποδήματα γυναικῶν.¹
- Περίβλεπτος* : ἕξοχος· μέγιστος.
- 15 *Περιγηθῆς* : περιχαρῆς.
- Περιγράψαι* : οἷον ἀποκτεῖναι· ἐπεὶ οἱ ἀποθανόντες περιγράφονται καὶ περιαιροῦνται τῶν ἀρχείων.
- Περιγίνεται* : περιττεύει· Ἀριστοφάνης.
- Περιγυρίδα* : περιφέρειαν.
- 20 *Περιδάρδαπτεσθαι* : περικατεσθίεσθαι.²
- Περιδεδόσθαι* :³ τὸ συνθέσθαι· καὶ Ὅμηρος· *Εἰ δ' ἄγε νῦν τρίποδος περιδώμεθον.*
- Περιδεής* : περίφοβος.
- Περίδειπνον* : ἢ ἐπὶ τοῖς ἀποθανοῦσιν ἐστίασις γινο-
- 25 *μένη.*
- Περιδέξιος* : ὁ καὶ τῇ ἀριστεραῖ ἐργαζόμενος· παρὰ δὲ τῷ Θεολόγῳ λέγοντι, καὶ ὅπως ἀποφεύξει τὸ

¹ γυναιψ fere, i. e. γυναικεῖα.

* Inc. f. 99. c. 4.

² περι οπι.³ Περιδεδέσθαι

σὸν περιδέξιον, περιδέξιόν ἐστι πᾶν διλήμματος
ἐκατέρωθεν γὰρ ὁ βούλεται συνάγει.

Περιδέραια :¹ περιτραχήλια κόσμια.

Περιδήλιον : πειρατήν.

5 Περιδράττεσθαι : περιέχεσθαι.

Περιδινοῦνται : περιστρέφονται.

Περιδρομος : παντὶ περιέχεσθαι δυνάμενος.

Περιδύεται : κρύπτεται· εἰσδύεται.

Περιδοῦ : σύνθου· λέγουσι δὲ καὶ περὶ συνθήκης· οὐ-

10 τως Δίφιλος.

Περιεῖπον : περὶ τινὰ ἦσαν φυλακτικῶς καὶ θερα-
πευτικῶς.

Περιδώμεθα : συνθώμεθα.

Περιεῖχεν : ὑπερεῖχεν.

15 Περιελάμενος : περιειλησάμενος.

Περιεκόκκασα : περιεγέλασα καὶ κατωρχησάμην·²
Ἄριστοφάνης.

* Περιεκτικόν : περιέχον.

Περιέπειν : φυλάσσειν· ἢ ἐνεργεῖν.

20 Περιεπτισμένον : λελεπισμένον· περιεξεσμένον· περι-
κεκαθαρμένον.

Περιερέττων : κωπηλατῶν.

Περιεργάζεσθαι : ἀντὶ τοῦ πολυπραγμονεῖν.

Περιέσσατο : περιεβάλετο.

25 Περιέσεσθαι : περιγενήσεσθαι.

Περίσι : καθαρά.

Περισκεμμένος : ἠκριβωμένος.

Περιεσόμεθα : περιγενησόμεθα.

¹ ρ bis

² κατορ.

* Inc. f. 100. c. 1.

- Περιέστηκεν : περιίσταται· περιέστραπται.
 Περιέστηξαν : περιεκύκλωσαν.
 Περιεστήξει : περισταθήσεται.
 Περιέχεσθαι : ἀντέχεσθαι.
 5 Περιεχόμενον : ἀντιποιούμενον.
 Περιήγγελλεν : ἐκέλευεν.
 Περιῆλθεν : ἐξηπάτησεν.
 Περιῆν : ἐνίκα· περιεγίνετο· ὑπῆρχεν.
 Περιήτητος : ὁ περιπόρφυρος χιτῶν.
 10 Περιηχίθην : περιεψιθυρίσθην.
 Περιίθετος κεφαλή : ἡ περιθέτη Ἀριστοφάνης· Κεφαλή
 περιίθετος ἦν ἐγὼ νύκτωρ φορεῶ.
 Περιθοῖδαι : δῆμος τῆς Οἰνηίδος φυλῆς· ἀπὸ Πειρίθου
 τοῦ Ἰξίου· νόμος δ' ἦν Ἀθήνησι ξένους εἰσδέχεσθαι
 15 τοὺς βουλομένους τῶν Ἑλλήνων· Θεσσαλοὺς δὲ
 ἐξαιρέτως ὑπεδέχοντο, διὰ τὴν Πειρίθου καὶ Θησέως
 φιλοξενίαν· τούτοις δὲ καὶ χώραν ἐμέρισαν, ἣν
 ἐκάλεσαν¹ Περιθοῖδας· Ἐφορος ἱστορεῖ ἐν γ'.
 Περιθρέξει : περιδραμεῖ.
 20 Περιθειῶσαι : περικαθάραι.
 Περιθυρεῖν : περὶ θύρας εἶναι.
 Περιόντα : περιερχόμενον.
 Περιππεύων : περιτρέχων.
 Περιστάμενος : φεύγων.
 25 Περιίστασο : ἀντιλαβοῦ· περισκόπησον.
 Περικαθαίρων : ἀναλύων τὸν πεφαρμακευμένον· ² ἢ τὸν
 γεγοητευμένον.

¹ ἐκάλεσεν (sic)² περιφ.

Περικαλλές: ¹ λίαν καλόν.

Πέριλλος: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος ὄνομα κύριον.

* Περικατατραπήσεται: ἀντὶ τοῦ περιτραπήσεται κά-
5 τῶ συνήθως λέγουσιν.

Περικόπται: κλωῖδες.

Περικεφαλαία: ἡ ἐκ τῶν τριχῶν.

Περικνύων: περιξύων.

Περικονῆσαι: περισπογγίσαι.²

10 Περικόρημα: τὸ περισάρωμα· κόρημα γὰρ λέγεται τὸ σάρων· ἀφ' οὗ καὶ νεακόρος,³ ὁ τὸν ναὸν κορῶν καὶ σαρῶν.

Περίνησα: περιβόλαια περιφερῆ καὶ νησοειδῆ· ὅμοια ταῖς ὑπὸ Ῥωμαίων καλουμέναις χλαίναις.⁴ Μέ-

15 νανδρος Βοιωταί· Πεντεκτένους μὲν καὶ περίνησα πορφυρᾶ.⁵

Περίνεως: ὁ δεῦτερος ἰστὸς καὶ πάντα τὰ περιττά.

Περινοεῖ: νοεῖ περιττῶς.

Περίνεως: τοὺς περιττοὺς καὶ ἔξω τῶν ὑπηρεσιῶν·

20 ὡς λειπόνεως, τοὺς λειποτάκτας· Θουκυδίδης.

Περίνοια: ὑπερηφανία, ἡ μηχανή, ἡ τέχνη.

Περινομαί: περιχωρίαι· Ἦσαν περινομαὶ τῇ θεῶι Μένανδρος.

Περινοστοῦντας: περιερχομένους.

25 Περίοδος: περιέλευσις· κύκλος.

¹ λ semel

* Inc. f. 100. c. 2. Περικάτω τρ. quod consulto mutavisse Porsonum vix est credibile.

² -ῆσαι

³ νεακόρος

⁴ χλαῖνες, sed em. statim supr.

⁵ -ρά

Περίοδος: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς· περιοδικὰ νοσήματα καλοῦσιν οἱ ἰατροὶ τὰ τεταγμένως ἀνιέμενα καὶ αὖθις ἐπιγινόμενα· ὅσον τριταίους, τεταρταίους καὶ τὰ ὅμοια· καὶ γὰρ ἐπὶ τούτων οἱ κάμνοντες
5 δοκοῦσιν ἐν ταῖς τῶν ἀνέσεων ἡμέραις μηδὲ νοσεῖν, ἀλλ' ὑγιεῖς εἶναι.

Περιοίκιον: ὁ περὶ τὴν πύλιν, ἢ ὁ περὶ τὴν ἔπαυλιν τόπος.

Περιοίκιον: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Μενεκράτην· καὶ τὸ
10 περιοίκιον καὶ τὴν οἰκίαν· μήποτε ὁ ἡμεῖς λέγομεν ἐποίκιον.

Περιοίσειν: τὸ περιέσεσθαι καὶ ἀνθῆξιν· Θουκυδίδης ζ' σημαίνει καὶ τὸ ἀνοίσειν ἐκ τῆς νόσου.

* **Περιοιστικός**: ὁ φορητός.

15 **Περίον**: ὑπερβάλλον.

Περὶ ὄνου σκιάς: παροιμία ἐπὶ τῶν ἐνδιατριβόντων τοῖς μηδενὸς ἀξίοις.

Περίοπτον: περιθέατον· μέγα· ὑψηλόν.

Περιορᾶσθαι:¹ καταδοκεῖν· ἀποθεωρεῖν· περισκέπτεσθαι· φροντίζειν· Θουκυδίδης· καὶ τοὺς Μεγαρέας περιοραμένους ποτέρων² ἔσται ἡ νίκη· καὶ πάλιν· περιοραμένους τὸν πόλεμον· λέγει· καὶ, ὁ Βρασιῖδας τῆς Μένδης περιορώμενος.

Περίοργως: ἄγαν παρωρμημένος.

25 **Περιοργής**:³ ὡς περιχαρής· ἐν ᾧ Θουκυδίδης εἶρηκεν· ὀργιζόμενος.

Περιορίσαι: περινοῆσαι.

* Inc. f. 100. c. 3.

¹ Πεορᾶσθαι (sic)

² πότερον—περιοραμένους

³ Περιοργής

- Περιορισθῆναι : γνωρισθῆναι· ἢ ὑπὸ ὄρον γενέσθαι.
 Περιορισμός : ἐξορισμός.
 Περιοχή : περιπέτεια· καὶ ὑπόθεσις· θλίψις· συνοχή.
 Περιούψεται : παρίδῃ· καταφρονήσει.
 5 Περιουσιασμός : πλήθος· ὑπαρξίς φυσική.
 Περιπαθῶς : συμπαθῶς· λυπηρῶς.
 Περιπείρει : περικεντεῖ.
 Περιπέτεια : προπέτεια· ἢ σύμπτωμα, ἢ σύμβασις.
 Περιπετῆ γενέσθαι : περιπεπτωκέναι [πλήρη].
 10 Περίπλεον : πλήρη.
 Περὶ πλήθουςαν ἀγοράν : περὶ ὥραν τετάρτην· ἢ πέμπτην ἢ ἕκτην· τότε γὰρ μάλιστα πληθύει ἡ ἀγορά.
 Περὶ πόδα : ὄον ἀρμόττον σφόδρα· ὡς τὰ ὑποδήματα
 15 τοῖς ποσί· Πλάτων· Ὡς ἔστι μοι τὸ χρῆμα τοῦτο περὶ πόδα· καὶ ἐν Σκευαῖς· Καὶ τοῖς* τρόποις ἀρμόττον ὡσπερ² περὶ πόδα.
 Περιποιήσει : κτήσεται.
 Περιποιησιν : κτήσιν.
 20 Περίπολος : οἱ ἔφηβοι περίπολοι τῆς χώρας καὶ φύλακες ἐγένοντο, προγυμναζόμενοι εἰς τὰ πολέμια.
 Περὶ πολλοῦ ποιοῦ : τίμα· θεράπευε.
 Περίπολος : Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων Πολιτείαι περὶ τῶν ἐφήβων λέγων οὕτως φησί· τὸν δεύτερον
 25 ἐνιαυτὸν ἐκκλησίας ἐν τῷ θεάτρῳ γινομένης, λαβόντες ἀσπίδα καὶ δόρυ παρὰ τοῦ δήμου, περιπολοῦσι τὴν χώραν καὶ διατρίβουσιν ἐν τοῖς φυλακτηρίοις· παρατηρητέον δὲ, ὅτι ὁ μὲν Ἀριστοτέλης

¹ καὶ

* Inc. f. 100. c. 4.

² περ om.

ἓνα φησὶν ἑνιαυτὸν ἐν τοῖς περιπόλοις γίνεσθαι τοὺς ἐφήβους· ὁ δὲ Αἰσχίνης δύο.

Περιπολῶν : περιτρέχων.

Περίπτερα : ἀποσπινθηρισμοί· καὶ περίπτερον, παν-
5 ταχόθεν ἐξέχον.

Περιπτώσεις : συμφοράς.

Περίπυστον : ἐξάκουστον· διαβόητον.

Περισρρηδεῖς : οἱ ἐπὶ ὀχημάτων· ἢ οἱ ἐπικείμενοι· ἢ οἱ ἐρριμμένοι.

10 *Περισσά* : τὰ ἐν τῇ ἀριθμητικῇ καλούμενα ἄζυγα· οἶον, ἐν, τρία· καὶ τὰ ὅμοια· ἄρτια δὲ τὰ ζυγά· οἶον, δύο, τέσσαρες.

Περίσημα : διαβόητα.

Περισκελές : σκληρόν· δυσχερές.

15 *Περισκελῆ* :² βρακία· φημινάλια.

Περισκεπές : κεκαλυμμένον.

Περίσκεπτον : (ἀφ' οὗ ἐστι περισκοπῆσαι καὶ ἰδεῖν.)³

Περισκυθίσαντες : σπαράξαντες.

Περισκυτίζοντος : ἐκδερματίζοντος.

20 *Περισπᾶν* : ἐξαπατᾶν· καὶ τὸ μετὰ βίας ἀφαιρεῖσθαι τί.

Περισπώμενος : ἐμπαιζόμενος· ἐξαπατῶμενος.

* *Περισσο* : περιφέρειν· Εὐριπίδης.

Περισσαίνεται : τὸ περισσὸν θυμοῦσθαι καὶ ὀργίζεσθαι.

25 *Περισσοεπῆσαι* : περισσολογῆσαι.

Περισταδόν : περιεστῶτες.

¹ -ιδεῖς

² Acc. om. tum φημ. (i statim)

³ Pro inclusis spatium, et nota / in m.

* Inc. f. 101. c. 1.

Περίστασιν: Δείναρχος Τυρρηνικῶι· μετὰ ταῦτα τοῦ Δάμωνος ἤδη περὶ ἀναγωγὴν ὄντος, περίστασιν ποιήσουσιν· οὗ καὶ μαρτυρεῖν ἀξιούντος, καὶ τὰ ἐξῆς· μήποτε τοιοῦτόν ἐστι τὸ λεγόμενον· ἐν κύκλωι περίεστη με αὐτὸς καὶ οἱ συμπάροντες αὐτῶι, καὶ μαρτυρεῖν ἠνάγκαζον· ἵνα τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ἔχηι τῶι, περίστατόν με ἐποίησαν· ἐν' ἐνίοις δὲ παράστασιν ἀντὶ τοῦ περίστασιν γράφεται.

Περίστατοι: Ἰσοκράτης ἐν τῶι περὶ τῆς ἀντιδόσεως·
 10 θαυματοποιίαις ταῖς οὐδὲν ὠφελούσαις, ὑπὸ δὲ τῶν ἀνοήτων περιστάτοις γινομέναις·¹ ἀντὶ τοῦ, περὶ ἅς κύκλωι ἴστανται οἱ θεώμενοι.

Περιστεῖλαι: περικαλύψαι.

Περιστένεται: περιτείνεται· στενοχωρεῖται.

15 **Περίστενος:** οὗτος δράκων καλεῖται.

Περιστερόν: ἀρσενικῶς· Φερεκράτης.

Περιστέρνιον:² τὸ περιστερνίδιον· ἔστι δὲ κοσμάριόν τι.

Περιστίξαι: περικυκλῶσαι· περιελθεῖν· περιελάσαι·
 20 ἀπὸ τοῦ στίχους.

Περιστίαρχος: ὁ περικαθαίρων τὴν ἐστίαν καὶ τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν· ἀπὸ τῆς ἐστίας ἢ τοῦ περιστεῖχειν· Ἰστρός³ δὲ ἐν τοῖς Ἀττικοῖς, περίστια, Φησί, προσαγορεύεται τὰ καθάρσια· καὶ οἱ τὰ
 25 ἱερὰ καθαίροντες περιστίαρχοι· ἔξωθεν γὰρ περιέρχονται χοιροφοροῦντες· ἐκάστου τῶν ἱερῶν οἰκίαις

¹ ἐν om.

³ -ριον

² γε in γι statim mut.

⁴ Lenem in asp. mut.

περιειλημμένου δημοσίαις· καὶ περιδρομον ἔχοντες.

Περιστοιχίζεται: περιαιρεῖ¹ λαμβάνει ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κυνηγῶν· οἵτινες στοίχους περιβάλλουσιν τοῖς ὄρεσι· στοῖχοι δὲ εἰσιν αἱ λεγόμεναι σταλικαί.

Περιστοιχίζεται: Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· μέλλοντας ἡμᾶς, φησὶ, καὶ καθημένους περιστοιχίζεται· ἐκ μεταφορᾶς τῶν κυνηγετῶν· κατὰ γὰρ τὰς ἐκδρομὰς τῶν θηρίων ὀρθὰ ξύλα ἰστᾶσιν, ἃ καλοῦσιν στοίχους ἢ στίχους,² καταπεταννύντες αὐτῶν δίκτυα· ἵνα, ἐὰν αὐτοὺς ἐκφύγη τὰ θηρία, εἰς τὰ δίκτυα ἐμπέσῃ· ἔνια μέντοι τῶν ἀντιγράφων περιστοιχίζεται ἔχει· ἄλλα δὲ περισχοινίζεται.

15 * **Περιστοιχίσαντος:** περιλαβόντος.

Περίστοιχον: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Νικόστρατον· φυτευτήρια ἐλαῶν περιστοίχων³ κατέκλασεν· Δίδυμος δὲ τι γένος ἐλαῶν περιστοίχους καλεῖ, ἃς Φιλόχορος στοιχάδας προσηγόρευσεν· μήποτε δὲ νῦν ὁ ῥήτωρ περιστοίχους κέκληκεν, τῶν κύκλων περὶ τὸ χωρίον ἐν στοίχωνι πεφυκότων.

Περιστολή: περιβολή· ἐπαγωγή.

Περίστειον: περίστυλον στοᾶς ἔχον.

Περισφάτως ἔχων: περιωδύνως.

25 **Περισχέσθαι:** ἀγαπήσαι.

Περισχιδές: οἰκετικὸν⁴ ὑπόδημα.

¹ περιαιρεί

² στόχους

* Inc. f. 101. c. 2.

³ πστοιχον
^ε

⁴ οἰκτικὸν

Περισχών: κατασχών· περιβαλιών.
 Περιτελλομένων: περιερχομένων.
 Περιτεύξεται: συντύχη· περιπεσεΐται.
 Περιτροπή: ἐν περιόδῳ.

5 Περιτρόχαλα κείρονται: Ἡρόδοτος.

Περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς: Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· Δίδυμος φησὶ τὴν περὶ ὄνου σκιᾶς παροιμίαν παραπεποιῆσθαι ὑπὸ τοῦ ῥήτορος λέγοντος, περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς· λέγεσθαι δὲ αὐτὴν ἐπὶ

10 τοῖς περὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων μαχομένοις.

Περιττότης: δύο σημαίνει ἢ λέξις· τό, τε ὑπερβάλλον, οἶον, εἰς περιττότητά σε φιλιῶ· καὶ τὸ μὴ ἀναγκαῖον, ἀλλ' ἄχρηστον.

Περιτυλίξας: περιειλίξας.

15 Περιφερές: κύκλωι στρογγύλον.

Περιφοιτῶντα: περιερχόμενα.

Περιφορά: κίνησις.

Περιφοριῶσθαι: Λυσίας· τὸν ὀφθαλμὸν τὸν ἕτερον γλαυκότερον εἶναι ἢ περιφοριῶσθαι· ἐπὶ τοῦ ἀνακεκλιμένου Εὐφορίων κέχρηται τῷ ὀνόματι· εἰσὶ δὲ τινες ὀφθαλμοὶ, κεχαλασμένα τὰ βλέφαρα ἔχοντες καὶ οἶονεὶ μύοντες· εἰάν δὲ γράφηται πεφοριῶσθαι, εἴη ἂν πεπαχύνθαι· ἀπὸ τῆς φορίνης· τάσσουσι γὰρ ἐπὶ ἀνθρώπων τὴν φορίνην.

25 Περιφρονεῖν: ὑπερφρονεῖν.

Περίφρων: περισσόφρων.

Περιφύς: περιπλακεῖς.

Περιχάρειαν: ^ε περιττὴν χαράν.

^ε Περιχαρίαν: τὴν π χαράν.

- Περιχλαινίζεται** : περιβάλλεται.
- Περίχολος** : υπέρχολος.
- Περίψημα** : κάταγμα· ἢ ὑπὸ τὰ ἴχνη· ἢ ἀπολύτρωσις· οὕτως ἐπέλεγον τῷ κατ' ἐνιαυτὸν ἐμβαλλομένῳ τῇ θαλάσσει νεανία ἐπὶ ἀπαλλαγῇ τῶν
 5 * συνεχόντων κακῶν· περίψημα ἡμῶν γενοῦ· ἦτοι σωτηρία καὶ ἀπολύτρωσις· καὶ οὕτως ἐνέβαλον τῇ θαλάσσει, ὡσανεὶ τῷ Ποσειδῶνι θυσίαν ἀποτινύοντες.
- 10 **Περιψῆν** : διὰ τοῦ ῆ, οὐ περιψᾶν.
- Περιωδονίαν** : ἀλγηδονίαν καὶ περιττὴν ὀδύνην.
- Περιοπή** : ἀκρόρεια· ὑψηλὸς τόπος.
- Περιοπή** : καὶ πισύνη· καὶ πίστις· πάντα ταῦτα γλωττώδη παρὰ Θουκυδίδῃ· καλεῖ δὲ περιοπήν
 15 τὴν φροντίδα καὶ τὴν περίσκεψιν, οὐ τὸν τόπον, ὡς Ὀμηρος.
- Περίώσας** : ὠθήσας.
- Περκάζει** : πεπαίνει· μελανίζει.
- Περκνός** : μέλας.
- 20 **Πέρπερος** : ὁ μετὰ βλακειᾶς ἐπηρμένος· οἶον, λάλος· προπετής· μηδὲν λογισμῷ ποιῶν.
- Περσέα** : καὶ Θησέα καὶ Αἰγέα καὶ Ἀχιλλέα· καὶ τῶν ὁμοίων πάντων, ἐκτείνουσι τὸ ᾠ τὸ τελευταῖον, καὶ ἐπὶ τῆς αἰτιατικῆς πτώσεως.
- 25 **Περσικά** : καὶ περιβαρίδες· ὑποδημάτων εἶδη.
- Πέσημα** : πτώμα.
- Πεσκέων** : δερμάτων.

* Inc. f. 101. c. 3.

Phot.

3 H

- Πεσσεύων**: μετατίθησι τὴν γνώμην ἐπὶ τὸ κρεῖσσον ἀπὸ τῶν πεσσῶν.
- Πεσσοί**: αἱ παιδιαὶ ἀπὸ τῶν πεσσῶν, οἵπερ εἰσιν ἀστράγαλοι.
- 5 Πεστικόν**: τὸ παρὰ Θετταλοῖς θητικόν, ὡς τὸ Εἰλωτικόν παρὰ Σπαρτιάταις.
- Πετάλοις**: φύλλοις.
- Πέταυρα**: τίγνα.¹
- Πέταχρον**: ποτήριον ἐκπέταλον.
- 10 Πεταχνοῦνται**: ἐξυπτιοῦνται τρυφῶσιν.
- Πέτευρον**: παγίς βάθος.
- Πέτευρον**: πᾶν τὸ μακρὸν καὶ ὑπόπλατυ καὶ μετέωρον ξύλον Ἀριστοφάνης ἐν τῷ ε.²
- Πετρήεσσα**: πετρώδης βαθεῖα.
- 15 Πετρόβλητον**: τὸ ὑπὸ πέτρας τιτρωσκόμενον καὶ πετροβλήτους νεφρούς, τοὺς ὑπὸ λίθων βαλλομένους καὶ πάσχοντας.
- Πεττεύει**: μεταφέρει ἀπὸ τῶν πεττῶν, τουτέστι τῶν κύβων.
- 20 Πεττεία**: ἡ διὰ ψήφων παιδιὰ ἔστι δ' ὅτε καὶ γεωμετρίαν λέγουσι.
- Πεττεύουσι**: ταβλίζουσιν.
- Πέττουσιν**: ἀρτοποιοῦσιν καὶ πέττουσα, ἀρτοποιοῦσα.
- 25 Πεττοί**: βόλια ἐν οἷς ταβλίζουσιν.
- Πευθῆνες**: ἐπήκοοι.
- Πεύσομαι**: ἐρωτήσω.

¹ σίγνα

² ε', quasi numeralis. Ita in Πεντέπηχυ et Σινάμωρος.

- Πεφασμένοι :** εἰρημένοι ἢ πεφανερωμένοι.
- * **Πεφασμένος :** ἀντὶ τοῦ γεγενημένος* **Λυκοῦργος**· **Λυσίας** δὲ ἀντὶ τοῦ φανερός λέγει.
- Πεφενάκιεν :**¹ ἠπάτησεν.
- 5 **Πέφηνας :** τὸ εἶρηκας· **Μένανδρος**.
- Πέφηνεν :** ἐφανερώθη.
- Πεφρυγμένα :** τὰ εἰς τὴν χειρα λεπτυνόμενα χίδρα, σίτου καὶ κριθῆς.
- Πεφρασμένος :** παρεσκευασμένος εἰς τὸ φρασθῆναι.
- 10 **προσεκτικὴν ἔχων διάνοιαν**· **Αἰσχύλος**.
- Πεφοριῶσθαι :** πεπαχύνθαι τὸ δέρμα τοῦ ὀφθαλμοῦ· κατ' ἔνδειαν δὲ πρόκειται τοῦ ὕ· **Φορίνιον** γὰρ λέγεται τὸ παχυνθὲν δέρμα τοῦ ὀφθαλμοῦ.
- Πέφρικα :** ἀπὸ τοῦ φρίκη.
- 15 **Πέφυκεν :** φύσει ὑπάρχει.
- Πεφυκώς :** φύσει ὑπάρχων.
- Πεφυσιγγαμένοι :** οἷον ἐσκοροδισμένοι· **φύσιγγες** γὰρ αἱ τῶν σκοροῶδων ἐντεριῶναι.
- Πεφώραται :** πεφανέρωται· εὔρηται.
- 20 **Πεφωρημένα :** ἐνηνεγμένα.
- Πέψει :** πραύνη.²
- Πηϊ :** ποῦ· εἰς τίνα τόπον· **Πηϊ** δὲ τόνδε μολοβρόν ἄγεις· ἔστι δὲ Ἰακόν· τὸ δὲ ποῖ Ἀττικόν.
- Πηγαί :** τόπος ἐν Μεγάροις καὶ Βυζαντίωι.
- 25 **Πηδάλια :** οἶακες· αὐχένες.
- Πηκτίς :** πανδούριον· ἦτοι **Λύδιον ὄργανον**, χωρὶς πλήκτρου ψαλλόμενον.

* Inc. f. 101. c. 4.

¹ -ηκεν, sed statim ι.² -νει, sed statim η.

Πηκτός θάνατος : ὁ τοῦ Αἴαντος· περιεπάγη γὰρ τῷ ξίφει.

Πηλέως μάχαιρα : παροιμία· ταύτην ἀναγράφει καὶ Ἀριστοφάνης οὕτως· μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ Πηλεὺς
 5 ἐν τῇ μαχαίρῃ· ἐδόκει σωφροσύνης γέρας Ἐφαιστότευκτος ἦν εἰλήφει μάχαιραν ὁ Πηλεὺς· λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῶν σπανίων καὶ τιμιωτάτων κτημάτων· διὰ γὰρ σωφροσύνης ὑπερβολὴν παρὰ θεῶν λαβεῖν φασὶ τὸν Πηλέα ξίφος, Ἐφαισίου κατα-
 10 σκευάσαντος.

Πήλασθαι : κληρώσασθαι.

Πηλαμύς : διὰ τοῦ ὑ.

• **Πήληξ :** δῆμος Λεοντίδος.

Πήληκα : περικεφαλαίαν.

15 **Πηλὸς οὔτος :** ἀντὶ τοῦ ἀναίσθητος εἰς ὑπερβολήν.

Πήλυξ : ῥαγὰς.

Πῆμα : κακόν· βλάβη· δυστυχία.

Πημαίνει : κακοῖ· βλάπτει.

Πηῖ μὲν : ὅπου μὲν.

20 **Πημήνειαν :** βλάβειαν· διαφθείρειαν.

* **Πηνήκη :** περικεφαλαία τριχωτή· καὶ περιθέτη· κόμη· ἔνθεν καὶ πηνηκίζειν τὸ ἀπατᾶν· τῆς δὲ περιθέτης κόμης, τὸ μὲν ἔντριχον, τὸ δὲ προκόμιον, τὸ δὲ πηνήκην ἐκάλου.

25 **Πηνίκα :** πότε.

Πηνίον : ὁ ἄτρακτος, ἐν αἷ εἰλεῖται ἡ κρόκη.

Πηνίον : ζωῖον ὅμοιον κώνωπι· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· Κεῖσεσθον ὡσπερ πηνίω κινουμένω· ἀντὶ

¹ Πημαῖνοι

* Inc. f. 102. c. 1.

² -θετῆ et -θετῆς

τοῦ ξηροῦ¹ σκώπτει γὰρ τοὺς περὶ Χαιρεφῶντα εἰς
ξηρότητα καὶ ἀσθένειαν· ὅτι δὲ κώνωπος εἶδος ἐστὶ,
Σπεύσιππος ἐν τῷ β' τῶν ὁμοιοτήτων φησὶν οὕτως·
πηνίον· ἐμπίς· κώνωψ.

5 Πηνώμενον : πηνιζόμενον· τριβόμενον.

Πῆρος : ὁ παντάπασι μὴ ὄρων.

Πήχεων : οὕτως· οὐ πηχῶν· ὡς καὶ πήχεως, οὐ πήχους.

Πηγύνη :² κνίκος, ὁ τὸν τυρὸν πηγνύων.

Πίδακες : σταγόνες· πηγαί.

10 Πίδαξ : πηγὴ ἢ σταγὼν.

Πιεζόμενος : βαρούμενος· δαμαζόμενος.

Πιερίδες : αἱ Μοῦσαι αἱ ἐν Μακεδονίαι.

Πιερία : ὄρος.

Πιθάκη : μικρὸς πίθος, ὃν οἱ παλαιοὶ Φιδάκην λε-

15 γουσιν.

Πιθανούς : τοὺς εὐπειθεῖς· Ξενοφῶν Κύρου παιδεῖαι·
πιθανοὶ δὲ οὕτως εἰσὶ τινες, ὥστε πρὶν εἰδέναι τὸ
πραττόμενον, πρότερον πείθεσθαι· ὥσπερ φοβεροὺς
τοὺς φοβουμένους Θουκυδίδης.

20 Πιθανώτατος τοῖς πολλοῖς : ὁ πιστικώτατος καὶ πεί-
θων τοὺς πολλοὺς παρὰ Θουκυδίδη.

Πῖλον χαλκοῦν : εἶδος περικεφαλαίας εἰς ὃξὺ ἡγμένης.

Πιλήσεσιν : πυκνώσεσιν.

Πίλοις : πιλωτοῖς.

25 Πιμελή : πάχος· λιπαρότης.

Πίμπραται : καίεται· ἐμπυρίζεται.

Πινάκια : τὰ καθιέμενα ἀντὶ τῶν³ κλήρων ὑπὸ τῶν

¹ κεισαιοσθον — πηνίωι κινουμένωι ἀν ξηροῖς

² Πηγύνη (ἢ statim)

³ ἀν tantum

κληρουμένων¹ ἔοικεν δὲ ταῦτα εἶναι χαλκᾶ, ὡς ὑποσημαίνει Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ ὀνόματος· ἐν δὲ τοῖς Φιλιππικοῖς ὅταν λέγηι ὁ ῥήτωρ· μικρὸν, ᾧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,² μικρὸν πινάκιον, τυχὸν πινάκιον
 5 λέγει, εἰς ὃ ἐγγράφεται τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῶν εἰσαγγελλομένων.

Πινάκιον : σύμβολον δικαστικὸν, χαλκοῦν ἢ πύξινον·
 * ἐν ᾧ γέγραπται τὸ ὄνομα τοῦ κρινομένου καὶ ὁ δῆμος καὶ τὰ γράμματα, ἀπὸ λ ἕως κ· ἦσαν γὰρ

10 δέκα φυλαί.

Πινακοπώλην : ὀρνιθοπώλην· τίλλοντες γὰρ αὐτὰ ἐπὶ πίνακος ἐτίθεσαν οἱ πωλοῦντες.

Πίννα : εἶδος ὄστρέου.

Πίναξ : σανὶς ἐζωγραφημένη.

15 Πιναρά : εὐτελῆ· ῥυπαρά· ταπεινά.

Πινώδης : ῥυπαρά.

Πινοτήρης :³ καρίδιον ἢ καρκινίδιον ἐγκαθήμενον ταῖς πίνναις, οὗ στερηθεῖσαι διαφθείρονται· λέγεται δὲ καὶ πινοφύλαξ.

20 Πίονα : εὐδαίμονα· λιπαρά· καὶ εὐτραφῆ.

Πιπίζειν καὶ τιτίζειν : μίμησις ὀρνέων φωνῶν.

Πίσαι : ποτίσαι.

Πίσον :⁴ τὸ ὄσπριον· Ἄλεξις.

Πισσοκωνήτωι πυρί :⁵ τῷ εὐκαύτωι· ἐπεὶ τὰ καιόμενα πίσσηι χρίεται· Αἰσχύλος Κρήσσαις.

¹ κληρονόμων

² ᾧ pro ᾧ ἄ. Α.

* Inc. f. 102. c. 2.

³ Πινοτήρης (ν et ο statim.)

⁴ Πίσον

⁵ Πισσοκάνη : τῷ π.

Πιστήριον : ποτιστήριον.

Πίσυγγιον : σκυτίον.

Πισυνός : πεπιστευκώς· τεθαρρηκώς.

Πιτάνη : φυλή και τόπος τῆς Λακωνικῆς· λόχος δὲ
5 οὐκ ἐγένετο Πιτανάτης· ὡς Θουκυδίδης.

Πιτάνη εἰμί : αὕτη παρὰ Ἀλκαίῳ κεῖται· λέγεται
δὲ κατὰ τῶν πυκναῖς συμφοραῖς χρωμένων ἅμα
και εὐπραξίαις· παρ' ὅσον και τῇ Πιτάνῃ τοιαῦτα
συμβέβηκε πράγματα· ὧν και Ἑλλάνικος μέμνη-
10 ται· φησὶ γὰρ αὐτὴν ὑπὸ Πελασγῶν ἀνδραποδισ-
θῆναι και πάλιν ὑπὸ Ἐρυθραίων ἐλευθερωθῆναι.

Πιτυάνη : ἄσκος μικρός.

Πιτθεύς : δῆμος τῆς Κεκροπίδος ἢ Πιτθίς.

Πίτυλος : κτυπητής· φαντασιοσκόπος.

15 Πλάγγων : κοροκόσμιον κήρινον· ὅπερ δάγυρον οἱ
Ἰωνες.

Πλαγίως : δολίως.

Πλαδαρόν : χαῦνον· ὑγρόν· πλάδος γὰρ και πλά-
δωσις.

20 Πλάδανον : αἷ διαπλάττουσι τοὺς ἄρτους.

Πλάδος : δούλου ὄνομα.

Πλαδῶσιν : ὑγροῖς· χαύνοις· ἀσθενέσιν.

Πλαίσιον : τετράγωνος τάξις στρατεύματος· και τὸ
ἐκ ξύλων τετράγωνον πῆγμα, ὃ τινες πλινθίον κα-
25 λοῦσιν.

Πλαισός : οὐ κὰν¹ τωῖ β̄ βλαισός· ὁ γονύκρουσος· οἱ
Ἰωνες ἐγγονύκρουστος.²

¹ οὐ κὰν (αν compend.) errore pro οὐκ ἐν

² -ουτος

- Πλάξ** : καὶ ἡ γαστήρ καὶ τὸ ἐν τῷ πλακοῦντι
 ῥύμμα.
- * **Πλάκα** : τὴν χώραν ἢ τὴν γαστέρα.
- Πλάνον** : τὴν πλάνην ἐνίοτε λέγουσιν ἀρρενικῶς.
- 5 **Πλανύττειν** : πλανᾶσθαι ἢ πλανᾶν.
- Πλάστιγξ** : τοῦ ζυγοῦ τὸ ἀντίρροπον.
- Πλαταγώνιον** : τὸ μηδέν· κυρίως δὲ τὸ τῆς μήκωνος
 φύλλον· καὶ τὸ τῆς ἀνεμώνης, ἀπὸ τοῦ πλάσσειν,
 τουτέστιν ἡχεῖν· καταχρηστικῶς δὲ ὡς τινι οὖν
- 10 **πλάτος** ἔχοντι, ὅθεν καὶ ἡ πλάτη· ἐσημειοῦντο δὲ
 ἀπ' αὐτοῦ τὴν τῶν ἐρωμένων στοργήν· τίθεντες ἐπί
 τε τοῦ ἀντίχειρος καὶ τοῦ λιχανοῦ· καὶ ἀντικόπ-
 τοντες· καὶ εἰ μὲν ἤχησεν, ἐστέργοντο.
- Πλατά** : προσπελαστά.
- 15 **Πλαταμών** : πολὺς ποταμός· καὶ τὸ παραθαλάσσιον
 πλατὺ χωρίον.
- Πλατιάζειν** : ἀλαζονεύεσθαι.
- Πλατιάσαι** : τὸ πλατεῖαι τῇ χειρὶ παῖσαι· Φερε-
 κράτης.
- 20 **Πλατίστακος** : τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.
- Πλατυγίζει** : τοῖς πτεροῖς κρούει.
- Πλέα** : πλήρη.
- Πλέας** : πλείους.
- Πλέθρα** : μέτρα γῆς ἡγοῦν¹ ἄρουργα· ἢ τοὺς διύγρους
- 25 **τόπους** καὶ βοτανιώδεις· ἔχει δὲ τὸ πλέθρον πήχεις
 ἕξ¹ δίμοιρον.

* Inc. f. 102. c. 3.

¹ ἡγουν

Πλέθρισμα : δράμημα.

Πλέθρον : τὸ τοῦ σταδίου ἕκτον μέρος· ὅπερ ἐστὶ πηχῶν ξή· ὅλον γὰρ τὸ στάδιον ἐστὶ τετρακοσίων.

5 **Πλείω καὶ πλέω :** ἀμφω Ἑλληνικά.

Πλέκος : πλέγμα.

Πλειόνως : καὶ τὸ πολὺ λέγουσι καὶ πλέον.

Πλειστηριάσαντες : ἀντὶ τοῦ ὑπερβάλλοντες¹ ἐν τῇ τιμῇ τῶν πιπρασκομένων· οὕτως Λυσίας καὶ

10 **Πλάτων ὁ κωμικός.**

Πλειστηριάσας : πλείονος πωλήσας οὗ ἀνήσατο.

Πλειστοβολεῖν : διαπαίξειν.

Πλειστοβολεῖν : λέγουσιν ὡς ἡμεῖς Ἀττικοί.

Πλειστός :² ποταμὸς Δελφῶν.

15 * **Πλεῖστον ὅσον :** (πολύ.)³

Πλεκτάναι : οἱ πόδες τοῦ πολυπόδος.

Πλευμονίαν : νόσον τὴν ἐρωτικὴν.

Πλεύμων : διὰ τοῦ λ· καὶ Ὅμηρος—πάγη δ' ἐν πλεύμονι χαλκός.

20 **Πλήγμα :** βῆμα.

Πλήκτρα : τὰ τῶν ὀρνίθων κέντρα.

Πλήμα : πλήρωμα.

Πλημμέλεια : πολλὴ ἀμέλεια.

Πλημμελεῖν : τὸ ἀτακτεῖν, καὶ ὑβρίζειν καὶ ραθυμεῖν·

25 καὶ πλημμελές, τὸ ἐκμελές καὶ ἀπαίδευτον· Λύσις· τὸ δὲ ἀχρηστον φίλον ὁμολογεῖν, πλημμελές·

¹ ὑπερβαλλόντες i. e. -βαλόντες

² Πλεῖστος

* Inc. f. 102. c. 4.

³ Pro πολὺ spatium, et nota / in m.

Phot.

Νόμων θ'· σχεδὸν οὐδεὶς ἂν λέγων οὕτω πλημ-
μελῶς ἂν δόξειε λέγειν.

Πλήμναι: χοινικίδες.

Πλημμύρα: οὐ πλήμνη¹ λεκτέον· καὶ πλημμυρίδα.

5 Πληρωτής: Δημοσθένης κατὰ Ἀριστογείτονος· πλη-
ρωτὰς ἐκάλουν τοὺς ἀποδιδόντας τὸν ἔρανον τοῖς
ἤτοι λαχοῦσιν ἢ ἐωνημένοις· εἶεν δ' ἂν οὗτοι οἱ παρ'
ἡμῖν καλούμενοι ἐρανάρχαι.

Πλησιφαής: ἡ πληροσέληνος ἡμέρα.

10 Πλινθεύεται: ἐξαπατᾶται· ἀπὸ τῆς ἀναισθησίας τοῦ
πηλοῦ.

Πλινθειῖον: ὁ τόπος ἐν ᾧ πλίνθοι πλάττονται· οὕτως
Λυσίας.

Πλωῖζει: πορεύεται· πλοῦς γὰρ καὶ ἡ ὁδός.

15 Πλοιάρια: ὑποδήματά τινα.

Πλόϊμα: πλευστικά· ἢ τὰ πλωῖ πεμπόμενα.

Πλόϊμοι: πλόκαμοι.

Πλοιάριον: λεκτέον ὡς παιδάριον· Ἀριστοφάνης.

Πλοῖ: τὸ πληθυντικὸν οἱ πλόες· καὶ τοὺς πλοῦς· ἐς
20 τὴν τῶν πλωῶν χρείαν, φησὶ Πλάτων.

Πλοκαμίδα:² Μένανδρος καὶ οἱ ἄλλοι.

Πλοκαμῖς: ὁ οὖλος βόστρυχος· κατὰ συστολὴν δὲ
ἐκφέρεται· καὶ ἡ τῶν τριχῶν ἐμπλοκή.

Πλόκιον: ἀλυσίου χρυσείου πλοκή.

25 * Πληθόχωρον: τὸ πολλὰ χωροῦν.

Πληθόχορος: ὁ πολλὰ χορεύων· ἢ ὁ περὶ αὐτὸν πλῆ-
θος χορείας συνιστῶν.

¹ πλήμνη i. e. πλήμη.

² Πλόκαμίδα sic

* Inc. f. 103. c. 1.

- Πληθοχορεία: ἡ ἐπὶ πολὺ ἐκτεινομένη χορεία.
- Πλόκιον Γοργάδος: τὸν δοθέντα πλόκαμον τῆς Γοργόνης Ἀστεροπηΐ τῆι Κηφέως· καθ' ὃν χρόνον Κηφεὺς Ἡρακλεῖ συνεστράτευσεν εἰς Λακεδαίμονα,
- 5 ἵνα τούτου ἀποδημοῦντος, ἡ πόλις ἀπόρθητος μείνη.
- Πλύνεται: λαιδορεῖται· αἰσχρῶς ὑβρίζεται.
- Πλόχανον: πλέγμα αἷ οἱ σῖτος καθαίρεται.
- Πλυνοί: πύελοι ἐν οἷς πλύνουσιν.
- Πλυντήρια: ἑορτὴ Ἀθηναίων.
- 10 Πλύσμα: οὐ πλύμα.
- Πλῶτες: εἶδος ἰχθύων.
- Πλωθεύς: Πλωθεία δῆμος τῆς Αἰγηίδος, καὶ ὁ δημότης Πλωθεύς.
- Πλωτόν: πλεόμενον.
- 15 Πνεύσας: σφοδρῶς ὀργισθεῖς.
- Πνιγεύς: ὁ φοῦρνος.
- Πνίγος: καῦμα.
- Πνύξ: Ἀθήνησιν ἐκκλησία· ἡ ἀπὸ τοῦ πυκνοῦσθαι τὸν ὄχλον ἐκεῖ· ἡ ἀπὸ τοῦ πυκνὰ εἶναι τὰ περὶ αὐ-
- 20 τὴν οἰκήματα.
- Πόα: ἐκάστη βοτάνη οὕτως λέγεται· ἡ δὲ σμήχουσα, ποία λέγεται παρὰ Δημοσθένει καὶ Λυσία.
- Ποάστριαι: αἱ τὴν πόαν ἐκλέγουσαι τοῦ σίτου καὶ
- 25 τὴν καλάμην.
- Ποδανιπτῆρα: καὶ λεκάνην λέγουσιν.
- Ποδαπόν: διὰ τοῦ δ, οὐχὶ διὰ τοῦ τ· ἔστι γὰρ οἶον ποίου δαπέδου.

Πόδεια : ἐνειλήματα ποδῶν.

Ποδεῶν : κυρίως τοῦ ἀσκοῦ τὰ προύχοντα· ἤτοι τῶν ποδῶν τὰ δέρματα.

Ποδηγέστερον : ὀδηγητικώτερον.

5 **Ποδηρῆς** : ἕως τῶν ποδῶν χιτῶν· οἱ δὲ τὸ συρραπτόμενον εἰς τὸ κατώτερον τῆς στολῆς ἐκ πορφύρας ἢ βύσσου βράκιον.

* **Ποδοκάκη** : ξύλον αἷ ἐν εἰρηκτῇ τοὺς πόδας ἐμβάλλοντες συνέχουσιν· ὃ παρὰ Ῥωμαίοις κοῦσπος λέ-

10 γεται.

Ποδοκάκη : Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους· τὸ ξύλον τὸ ἐν ταῖ δεσμωτηρίαι οὕτως ἐκαλεῖτο· ἤτοι παρεμβεβλημένου τοῦ ἐτέρου κ, ποδῶν τις κάκωσις οὔσα· ἢ κατὰ συγκοπήν, ὡς Δίδυμος, αἶον ποδακατόχη.

15 **Ποδοστράβη** : ποδοστράβας ἔλεγον μηχανήματα τινὰ ὑπὸ τῶν κυνηγετῶν κατασκευαζόμενα· εἰς ἃ τὰ θηρία ἐμβαίνοντα ἠλίσκετο· οὕτως Ἑπερίδης καὶ Ξενοφῶν.

Ποδοστράβη : εἶδος πάγης· αἷ οἱ κυνηγοὶ πρὸς τὰς
20 θήρας ἐχρῶντο.

Πανδώνυχον : ἐσθῆς τῆς Πανδρόσου κυκλοτερῆς.

Πόει : χωρὶς τοῦ ἰ λέγουσι.

Πόθεν : ἐκ τόπου.

Πόθι : ποῦ.

25 **Ποῖ θεῖς** : ποῦ τρέχεις.

Ποιήεσαν¹ : σιτοφόρον.

Ποίαν : πᾶσαν² βοτάνην.

* Inc. f. 103. c. 2.

¹ σ semel

² πᾶν

- Ποιητέον : ἀντὶ τοῦ ἄ δεῖ ποιεῖν.
- Ποιήσεως : καὶ γράψεως· καὶ ποιήσειαν καὶ γράψαιαν Ἀττικοὶ μᾶλλον· οἱ Ἰωνες δὲ καὶ οὕτω, καὶ ποιήσαις καὶ γράψαις.
- 5 Ποίθιοι : τέσσαρες ἄνδρες αἰρετοὶ παρὰ Λάκωσιν· δύο καθ' ἕκαστον βασιλέα σύσσιτοι.¹
- Ποῖ : εἰς τινα τόπον· τὸ δὲ παῦ, ἔν τιμι τόπω καὶ εἰς τινα τόπον.
- Ποῖ ἤχος.²
- 10 Ποῖ : ἐγγύς· εἰς τινα τόπον· Ἐρατοσθένους δὲ τὸ ἐγγύς.
- Ποικιλομήτης : ποικιλόβουλος.
- Ποικιλτικὴν : πολυμιταρικὴν.
- Ποικιλόστερον : ποικιλόβουλος.
- 15 Ποικιλτής : ὁ ποικίλα ποιῶν ἔργα.
- Ποικίλου : τὸ Διονυσιακὸν ἱμάτιον οὕτως ἔλεγον.
- Ποιμένας : καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ λέγουσιν.
- Ποιμάνωρ : ποιμανδρῶν.³
- * Ποινήν : τιμωρίαν· ἀντέκτισιν· πρόστιμον.
- 20 Ποιαν καὶ ἄποιαν : τὸ λύτρον Σόλων.
- Πλοκάδες : τρίχες.
- Πολέμαρχος : ἀρχὴ τίς ἐστι παρ' Ἀθηναίαις οὕτω καλουμένη· ἔστι δὲ οὗτος εἰς τῶν θ' ἀρχόντων δι-
οικεῖ δὲ οὗτος ἀλλὰ τε καὶ εἰσάγει δίκας, τὰς τε

¹ συσσι sic

² Puncta ut hic ; lacunam scil. indicante librario.

³ Accepi. om.

* Inc. f. 103. c. 3.

τοῦ ἀποστασίου, καὶ ἀπροστασίου, καὶ κλήρων,
καὶ ἐπικλήρων τοῖς μετοίκοις, καὶ τᾶλλα¹ ὅσα τοῖς
πολίταις ὁ ἄρχων ἔστι, ταῦτα τοῖς μετοίκοις ὁ πο-
λέμαρχος² ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα, ὁ τοῦ Λυσίου
5 ἀδελφός.

Πολέμαρχος: Ἀθήνησιν ἄρχων εἰς τῶν θ'. οὗτος τὸ
μὲν παλαιὸν τῶν ἐν πολέμοις ἠγεῖτο· ἀφ' οὗ καὶ
τὴν κλησιν ἔχει· ὕστερον δὲ τῆς ἡγεμονίας ἐκείνης
ἀφαιρεθεῖς, προειστήκει μὲν τῶν τε ξένων καὶ τῶν
10 μετοίκων· οὐκ ἤμειψε δὲ τὴν κλησιν.

Πολεμησεῖιν: πολεμητικῶς ἔχειν· Θουκυδίδης ἐν
τῇ α'. ὡς καὶ τὸ Ὀμηρικόν· Τῷ ῥ' οἶγ' ὀφείοντες
αὐτῆς καὶ πολέμοιο² οὕτως καὶ γαμησεῖιν Ἀττι-
κοὶ φασὶ καὶ ἄλλας φωνὰς οὕτως σχηματίζου-
15 σιν.

Πολεμιστῆς ἵππος: οὐχ ὡς ἂν τις οἰηθῆι, ὁ εἰς τοὺς
πολέμους ἐπιτήδειος, ἀλλ' ὁ ἐν τοῖς ἀγῶσι σχῆμα
φέρων, ὡς εἰς πόλεμον εὐτρεπισμένος· ἦν γὰρ τοι-
οῦτον ἀγώνισμα.

20 **Πολεμητέα εἶναι ἐν τάχει**: ἀντὶ τοῦ δεῖν πολεμεῖν·
ἰστέον δὲ ὅτι τὰ τοιαῦτα θετικὰ ἐπιρρήματα ἔχου-
σιν ἐν αὐτοῖς ἢ χρῆ ἢ τὸ δεῖ· οἷον γαμητέον, ἀντὶ
τοῦ, χρῆ γαμῆσαι· ἢ πλευστέον, ἀντὶ τοῦ, δεῖ
πλεῦσαι· καὶ, οὐ παραδοτέα, ἀντὶ τοῦ, οὐ χρῆ
25 παραδοῦναι.

Πολεορκία:³ φυλακή.

¹ τᾶλλα

² πολέμοιοι (primio -εμοιοί)

³ Sic; ε ex ejusdem em. pro ι.

- * Πόλεις παίζειν : τὰς νῦν χαρὰς καλουμένας ἐν ταῖς
ζ' ψήφοις.
- Πολιούχοις : τοῖς τῶν πόλεων ἄρχουσιν.
- Πολίοχος : καὶ Πολυάκης² ὀνόματα κύρια.
- 5 Πολιτεία : ἰδίως εἰόθασι τῷ ὀνόματι χρῆσθαι οἱ ῥή-
τορες ἐπὶ τῆς δημοκρατίας· καὶ Ἰσοκράτης ἐν
τῷ Πανηγυρικῷ καὶ Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιπ-
πικοῖς.
- Πολιτεύμασιν : ταῖς πολιτείας³ ἢ ταῖς ἄλλαις αἰ-
10 ρέσεσιν.
- Πολιτοκοπεῖν : Δίφιλος.
- Πολιτικός : ἀστεῖος μετὰ τινος τέχνης.
- Πολλὰ χαίρειν φράσας : ἀποταξάμενος· ἀπογνούς.
- Πολλοστημόριον : τὸ ἐλάχιστον μέρος.
- 15 Πολλοστόν : ἐπὶ τάξεως καὶ μορίου· Δημοσθένης
καὶ ἄλλοι.
- Πόλλ' οἶδ'⁴ ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἐν μέγα : * * * *⁵
- Πολλοῦ γε καὶ⁶ δεῖ : οὐδὲ ὄλωσ.
- Πολλοῦ δὴ δέω καὶ λέγειν :⁷ σιωπῶ· πόρρω λίαν
20 εἰμὶ τοῦ λέγειν· οὐ βούλομαι λέγειν.
- Πόλου : οὐρανοῦ· ἢ κόσμου.
- Πολύαινος : πολλοῦ ἐπαίνου ἄξιος.
- Πολυάνδρειον : μνήμα· τάφος.
- Πολυβότερα : πολλοὺς τρέφουσα.

* Inc. f. 103. c. 4.

¹ ξ² κ ex em. pro λ ut puto³ Sic.⁴ Πολλὸ δ'⁵ Versus spatium, et nota / in m.⁶ Prope evanuit καὶ⁷ λέγει

Πολυγηθής: πολυχαρής.¹

Πολύγνωτος:² οὗτος ζωγράφος μὲν ἦν τὴν τέχνην
Θάσιος δὲ τὸ γένος· υἱὸς δὲ καὶ μαθητὴς Ἀγλαο-
φῶντος· τυχὼν δὲ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας, ἣ ἐπεὶ
5 τὴν ποικίλην στοὰν ἀνέγραψε προῖκα· ἣ, ὡς ἔνιοι,
τὰς ἐν τῷ Θησαυραῷ καὶ τὰς ἐν Ἀνακείῳ γρα-
φάς.

Πολυγνώτου λαγώς: ἐζωγραφημένος ἐν τῷ Ἀνα-
κείῳ ὑπὸ τοῦ Πολυγνώτου.

10 Πολυδαϊάλου: πολλὰ ποικίλματα ἔχοντος.³

Πολυειδής: πολύμορφος.

* Πολύευκτον: τίμιον· πολυπόθητον.

Πολυζύγαι: πολυκαθέδραι.

Πολύθετον: καὶ πολύσεπτον· ὑπὸ πολλῶν λιτανευό-
15 μενον.

Πολυθρύλλητον: πεφημισμένον· διαβεβημένον· ὀνο-
μαστότατον.⁴

Πολυκηδέος: πολυφροντίστου.

Πολύκλητοι: ἐκ πολλῶν κεκλημένοι τόπων.

20 Πολύκμητος: πολυκάματος.

Πολύκρημνον: δύσβατον· ὀρεινόν.

Πολυμάργοις: ἠχητικοῖς.

¹ πολύχαρις

² -στος.

³ In summæ paginæ margine manus valde recens, Πολυ-
δάμας· σκουτουσσαῖος (sic) ut apud Suid. ed. Med. nisi
quod ms. καὶ εἰς ἀγέλην β.—ταῦρον τῶν ὀ. π. τῆς χ. δραξάμε-
νος, ἐπεὶ οὐκ ἀνέει ὀ τ. πηδῶν—τρεῖς δὲ τῶν ἀθηναίων—ἐδηλοῦτο
ἐν Ὀλυμπία.

* Inc. f. 104. e. 1.

⁴ -ώτατον

- Πολύμητις* : πολύβουλος.
*Πολυμνήστει*¹ : αείδειν : γένος τί μελοποιίας· Κολοφώνιος δὲ ὁ Πολύμνηστος.
Πολυπάμων :² πολλὰ κεκτημένος.
5 *Πολυπαίπαλος* : πεποικιλμένος· οὐχ ὁμαλός· μετενήνεκται ἀπὸ τῶν μὴ ἐπ' εὐθείας ὁδῶν.
Πολλύνεται : πολὺς γίνεται· αὐξάνει· πληθύνει.
Πολυπίδακα : πολλὰς ἀναβολὰς ἔχουσαν.
Πολύποδος δίκη : αὐτὸς ἑαυτὸν καταφαγών.
10 *Πολυστεινοίς* : πολυπορεύτοις.
Πολυπτύχου : πολλὰς ἀποκλίσεις³ ἔχοντος· οἶον πτύχας.
Πολύρρηγες : πολλὰ θρέμματα ἔχοντες.
Πολύς : σφοδρός.
15 *Πολύστρατος* : οὗτος αἰτίαν ἔχων τὰς Ἑρμᾶς περικόψαι, ἀνηρέθη ὑπὸ Ἀθηναίων· οὗ Λυσίας μέμνηται· ἕτερος δὲ ἐστίν ὑπὲρ οὗ λόγον ἔγραψεν ὁ αὐτὸς Λυσίας· ἄλλος δ' ἂν εἴη, οὗ μνημονεύει Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· λέγων αὐτὸν ποτὲ ἐν Κορίνθῳ
20 ξενικὸν τρέφειν· μήποτε μέντοι ἐνταῦθα δεῖ γράφειν *Πολύτροπον*, ἀντὶ τοῦ Πολυστράτου· παρὰ μηδενὶ γὰρ φησὶν ὁ Δίδυμος εὐρηκέναι τὸν Πολύστρατον, ἠγησάμενον τοῦ ἐν Κορίνθῳ ξενικοῦ· τὸν μέντοι *Πολύτροπον* Ἀθηναῖον εἶναι.
25 *Πολυσχιδής* : πολυμερής.
Πολυτελής : τὸ δαπανηρόν· Θουκυδίδης.
* *Πολυτελεῖν* : τὸ πολυδαπάνως ζῆν.

¹ -ειον² μ bis.³ ἀποκλίσεις

* Inc. f. 104. c. 2.

- Πολυτιμητιζόμενος : θεραπευόμενος.
 Πολύτλας : πολλά ὑπομένων.
 Πολύτορον : δέρμα τὸ τοῦ ἐχίνου.
 Πολυφασίας : πολυλογίας.
 5 Πολυφλοίσβου : πολυταράχου.
 Πολυφραδέστερον : συνετὸν ἐν λόγῳ.
 Πολύχουν : πολυφόρητον ἢ πολυειδῆ.
 Πολυωρήσεις : πολλὴν φροντίδα ποιήσεις· φυλάξεις.
 Πόλφοι : τὰ ἐκ τῶν χιδρων καὶ ἐκ τῆς ἐρικτῆς ἐψό-
 10 μενα.
 Πομπεία : λαιδορία· καὶ οἱ δικανικοὶ χρῶνται ταῖ
 ὀνόματι.
 Πομπείας καὶ πομπεύειν : ἀντὶ τοῦ λαιδορίας καὶ
 λαιδορεῖν· Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· ἢ
 15 μεταφορὰ δὲ ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς Διονυσιακαῖς πομ-
 παῖς ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν λαιδορουμένων ἀλλήλοις·
 Μένανδρος Περινηθίαι·¹ Ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν εἰσὶ πομ-
 πεῖαι τινὲς, Σφόδρα λαιδοροί.
 Πομπεία : λέγεται πομπεία καὶ τὰ εἰς πομπὰς
 20 κατασκευαζόμενα σκεύη· ὡς ὁ αὐτὸς ῥήτωρ ἐν τοῖς
 κατὰ Ἀνδροτίωνος ὑποσημαίνει· Φιλόχορος² δὲ
 φησιν ὡς πρότερον ἐχρῶντο οἱ Ἀθηναῖοι τοῖς ἐκ τῆς
 οὐσίας τῶν λ' κατασκευασθεῖσιν· ὁψὲ καὶ Ἀνδρο-
 τίων ἄλλα κατεσκεύασεν.
 25 Πομπεύει : ὡς νενικηκῶς μεγαληγορεῖ.
 Πομπή : θεώρημα.
 Πομπή : ἀπόπεμψις· σημαίνει δὲ καὶ τὸ κοινῶς.

¹ -εῖαι² -ωρος

Πομπήν ἔπεμπον :¹ ἡ ἀνεπόμπευον.

Πομπήν : τὴν πέμψιν· Θουκυδίδης δ'² ξύλων τε ναυπηγησίμων πομπήν.

Πομπόν : συνοδοιπόρον καὶ προπέμποντα.

5 Πομποστολεῖ : ἐκπέμπει τῇ νηϊ τὸν στόλον.

Πομφόλυγες : αἱ ἐκ τῶν ὄμβρων ἢ ἄλλως καταφερόμεναι.

* Πομφόλυξ : ἐκβρασμὸς ὕδατος.

Πόνηρος : ἐπίπρονος· ἡ πρώτη ὀξεῖα.

10 Πονταράκη : τὰ σπαράγματα τῶν σπόγγων.

Ποντεινοί : σπόγγοι.

Ποντόβροχος :³ θαλασσόβροχος.

Πόντος : κυρίως μὲν ὁ ἔνδον τῆς Χερρονήσου καὶ Εὐξείνου καλούμενος· καταχρηστικῶς δὲ πᾶσα ἡ

15 θάλασσα.

Πονωπόνηρος :⁴ σφόδρα πονηρός.

Πόπανα : πλακούντια πλατέα καὶ λεπτά καὶ περιφερῆ.

Ποπύσματα : κολακεῖαι εἰς τοὺς ἀδαμάστους ἵπ-

20 πους.

Πορεῖα : τὰ εἰς πορείαν χρήσιμα.

Πορθήσειας : ἔλοις· λάβοις.

Πόρθησις : ἐρήμωσις.

Πόρδαλιν : οἱ ἄλλοι⁵ Ἕλληνες· Ἀττικοὶ πάρδαλιν·

25 Ὀμηρος τὸ μὲν ζῶον διὰ τοῦ ὄ,⁶ τὴν δορὰν δὲ διὰ τοῦ α.

¹ Dist. Πομπήν : ἔ.

² τεσσάρων

* Inc. f. 104. c. 3.

³ -υχος

⁴ Πονοπ.

⁵ Πορδαλινοί : ἄ. ἔ. ἄττικοί : tum nov. artic. Πορδάλην : ὄμ.

⁶ ἔ

- Πορθμός** : Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος· πόλις ἐστὶ τῆς Εὐβοίας.
- Πορθμός** : πέραμα· ἀμφίγειος θάλασσα· ἰσθμὸς γάρ ἐστι γῆ στενὴ, ἐκατέρωθεν ἔχουσα θάλασσαν· πορθ-
 5 μὸς δὲ θάλασσα ὑπὸ γῆς περιεχομένη.
- Πόριμον** : εὐπόριστον.
- Πορισταί** : οἱ τοὺς πόρους εἰσηγούμενοι δημαγωγοὶ ἐπὶ τῶν ἑαυτῶν λυσιτελεῖν.
- Πόρκης** : ὁ ἐπιδακτύλιος τῆς ἐπιδορατίδος· ὁ περι-
 10 ειργνύων· αὐτὴν πρὸς τὸ ξύλον.
- Πόρκος** : κύρτος θαλάσσιος ὁ εἰς ἄγρην ἰχθύων.
- Πόρον** : διέξοδον· τρίβον· καὶ περαίωσις ποταμοῦ.
- Πόρος** : πέρασ ἢ ποταμὸς,² ἢ ὁδὸς, ἢ φυσήματα ὑδάτων ἢ μηχανή, ἢ τέχνασμα.
- 15 **Πόρος** : Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει· δῆμὸς ἐστὶ τῆς Ἀκαμαντίδος ὁ Πόρος· καὶ ὁ δημότης Πόριος.
- * **Πόρπαξ** : τὸ ἐντὸς τῆς ἀσπίδος πρόσθημα, δι' οὗ τὴν χεῖρα διεῖρον.
- 20 **Πόρπη** : φίβλα.
- Πορποῦσθαι** : φιβλοῦσθαι.
- Πορσύνεται** : ὀδεύεται· ἀπὸ τοῦ πόρου· Σοφοκλῆς.
- Πορφύρει** : ταρασσεται.
- Ποσαπλῶς** : ποσαχῶς· ἀναριθμῆτως.
- 25 **Ποσειδεῶν** :³ καὶ οὗτος μὲν Ἀθηνησιν ὀνομασθεῖς ἀπὸ τοῦ καθιεῶσθαι⁴ τῶν Ποσειδῶνι.

¹ περι γνυον (sic), et nota / in m.

² ποταμοῦ

* Inc. f. 104. c. 4.

³ Ποσειδέων

⁴ -ρουσθαι (ᾠ statim)

Ποσειδεών : ἕκτος μὴν παρὰ Ἀθηναίοις οὕτω καλούμενος.

Πόσθιον : αἰδοῖον ἢ τὴν Ἀφροδίτην.

Πόσθων : κυρίως λέγεται παιδάριον· οὕτως γὰρ ὑποκοριζόμενοι² ἔλεγον ἀπὸ τοῦ αἰδοίου· πόσθιον γὰρ τοῦτο καλοῦσιν· δεῖ δὲ καὶ τὸν παιδαριώδη καὶ ἄφρονα κατὰ μεταφοράν.

Πόσις : ἀνὴρ.

Ποταγωγίδες : φάνται ἢ μηνυταί.

10 **Ποταμοί :** δῆμος τῆς Λεοντίδος· οὗ ὁ δημότης Ποτάμιος· ἐκωμωδοῦντο δὲ, ὡς ραιδίως δεχόμενοι τοὺς παρεγγράφους.

Ποταίνιος : πρόσφατος· Δάριος δὲ ἡ λέξις.

15 **Πότε :** λέγεται πρὸς τὸ νῦν κατ' ἄμφω· καὶ κατὰ τὸ παρεληλυθὸς καὶ κατὰ τὸ μέλλον· κατὰ μὲν τὸ παρεληλυθὸς, πότε ἐγένετο· κατὰ δὲ τὸ μέλλον, πότε ἔσται.

Πότερον : τὸ πευστικὸν βαρυτόνως· ὀξύτόνως δὲ ποτερός· ἄτερος³ καὶ προστιθέντες⁴ τὸ ἕτερον λέγουσι
20 συνήθως ἕτερον.

Πότερον : ἄρα· ὁποῖον· ποταπὸν.

Ποτίκρανον : προσκεφάλαιον· ὅτε δὲ τὸ ὑπερέσιον, ἐφ' οὗ καθέζονται οἱ ἐρέσσοντες.

Πότις : ἡ γυνὴ ἢ μεθύση.

25 **Ποτήριον :** λέγουσιν, οὐ μόνον ἔκπωμα· Ἀριστοφάνης.

Πότνα : δέσποινα.

Πότμον : μόνον· θάνατον.

¹ Ποσειδέων

² -νον

³ ἀτερός

⁴ Pro τε, par fere spatium, et nota / in m.

Ποτνιαδάς : Βάκχας· Εὐριπίδης.

Ποτνιαῖται : παρακαλεῖ· ἐπικαλεῖται θεούς.

Ποτνιώμενος : δυσφορῶν· μετ' οἰμωγῆς παρακαλῶν.

Ποτώμεναι : διατρίβουσαι.

5 *Ποῦ μὴν* : ποῦ δὴ οὖν.

* *Πρακτικόν* : ἀνυστικόν.

Πράγματ' ἐξ' ἀπραξίας : λεγόμενον τί.

Πραμεῦσαι : παρελθεῖν· παραλλάξαι.

Πράμνειος οἶνος : Ἀρίσταρχος ἐπιμελῶς τὸν ἠδὺν

10 οἶνον *Πράμνειον* ἔλεγεν· τινὲς τὸν ὄνιον οἶνον ἢ² παραμόνιον· τινὲς ἀπὸ ἀμπέλου *Πραμνείας* ὀνομαζομένης· ὁ δὲ ἰδίως τὸν μέλανα· ἔνιοι τὸν πραῦνοντα τὸ μένος· Σῆμος ὁ Δῆλιος ἐν τρίτῳ· ἐν ἧ³ καὶ ὁ πράγματων πέτραν εἶναι ἀφ' ἧς τὸν οἶνον εἶναι.

15 *Πρανές* : κάταντες.

Πρανῆς : ὁδὸς καταφερῆς.

Πρανηχθῆναι :³ τὸ ἐπὶ στόμα πεσεῖν.

Πραξιδίκη : θεὸς ἧς⁴ κεφαλὴν μόνον ἰδρύνοντο· *Μνασέας* δὲ ἐν ταῖ περὶ Εὐρώπης Σωτῆρος καὶ τῆς

20 ἀδελφῆς *Πραξιδίκης* γενέσθαι *Κτήσιον* υἱὸν, καὶ θυγατέρας Ὀμόνοϊαν καὶ Ἀρετήν· ἃς ἀπὸ τῆς μητρὸς *Πραξιδίκας*⁵ κληθῆναι· *Διονύσιος* δὲ ἐν *Κτίσεσιν*,⁶ Ὠγύγου θυγατέρας· Ἀλκομενίαν⁷ *Θελξινίαν*⁷ *Αὐλίδα*· ἃς ὕστερον *Πραξιδίκας* ὀνομασ-

25 θῆναι.

* Inc. f. 105. c. 1.

² ἢ om.

⁴ εἰς

⁶ κτήσεσιν

¹ Πράγματα : ἐξ dist.

³ Πρανηχθῆναι

⁵ -κης

⁷ -νία bis

- Πράστιλλος : πόλις Μακεδονική.
 Πρασοκουρεῖς : χλωροί.
 Πρατήρ : οὐχὶ πράτης ὑπο τῶν Ἀττικῶν λέγεται.
 Πρατέας :¹ ὁ τὰ δημόσια πωλῶν· κήρυξ δημόσιος.
 5 Πραττομένους : ἀπαιτούμενους· Ἰσοκράτης· καὶ τοὺς
 μαθητὰς μικρὸν πραττομένους.
 Πραῦπάθειαν : πραύτητα· ἤσυχίαν.
 Πράως : οὐ πραέως² καὶ πραῖον, οὐ πραῖ· καὶ πραῖος,
 οὐ πραῦς.
 10 Πρέμνα : τὰ παχέα ξύλα.
 Πρέμνον : στέλεχος δένδρου.
 Πρεμνίζειν : καταβάλλειν τὰ πρέμνα· τουτέστι τὰ
 παχέα καὶ μεγάλα ξύλα.
 Πρέψαι : τὸ ὁμοῦσαι³· Αἰσχύλος.
 15 Πρεσβεύειν : προτιμᾶν· Εὐριπίδης.
 Πρέσβειων καὶ πρεσβευτῶν : ἑκατέρως ὑπὸ τῶν ῥητό-
 ρων εἴρηται· ἔστι δὲ τὸ μὲν καθωμιλημένον καὶ
 τὴν Ἑλληνικὴν ἀναλογίαν* σῶζον· ὅτ' ἂν εἴπωσι
 πρέσβεις· καὶ χρῶνται τούτοις συνήθως ἅπαντες·
 20 εὐρίσκειται δὲ καὶ τὸ πρεσβευτάς.
 Πρεσβυγένεια : παλαιότερα γένεσις· καὶ συγκριτι-
 κῶς προουγιαίτερον.
 Πρεσβυτάτην : ἐντιμοτάτην.
 Πρεσβύτερος : μείζων.

¹ Πρατίας

² Supra é nota syllabæ ων—tum πραῖον. Et circumflexum et acutum habet πραος supra α.

³ ὁμοίως

* Inc. γίαν f. 105. c. 2.

- Πρεσβύτερος Κόδρου* : παροιμία ἐπὶ τῶν πανὸ παλαιῶν, ἀπὸ τοῦ βασιλεύσαντος Ἀθήνησι Κόδρου.
- Πρηγοριῶν* : ὁ πράτης καὶ προαγορεύων καὶ προλέγων.
- 5 *Πρηγές* : ἐπὶ πρόσωπον.
- Πρῆμαι καὶ πρημάδες* : γένος ἰχθύων.
- Πρῆσαι* : καῦσαι.
- Πριάμενος* : ἀγοράσας.
- Πριαμωθῆναι* : ξυρηθῆναι· τὸ γὰρ τοῦ *Πριάμου* πρόσωπον *ξυρίας* ἐστίν.
- 10 *Πριμιγγιλίων* : τιμῶν ἤτοι βασιλικῶν δωρεῶν ἢ προνομίων.
- Πριμικήριος* :¹ ὁ πρῶτος τάξεως τυχούσης.
- Πρινη πτίσαι τὰ ἄλευρα* : παροιμία· καὶ, *Πρὶν τοὺς*
15 *ἰχθῦς ἐλεῖν, σὺ τὴν ἄλμην κυκᾶς*· καὶ, *Πρὶν ἐσφάχθαι δέρεις*.
- Πρίου* : ἐλευθέρωσον.²
- Πρηστήρ* : πῦρ ἀπ' οὐρανοῦ.
- Πριῶν* : ὀξύτόνωσ, τὸ ἄρμενον· *πρίων* δὲ, ὡς *παίων*,
20 ὁ τέμνων τῷ ἀρμένωι³ τούτωι· τὸ δὲ πληθυντικὸν, *πρίωνες* διὰ τοῦ ὄ· *Κρατῖνος*.
- Πριῶ* : ἀγοράσω.
- Πρό* : ἀντὶ τοῦ ἀντί· *Φιλήμων Παγκρατιασθηῖ Δοῦλος* πρὸ δούλου, δεσπότης πρὸ δεσπότη· *Ἀθλεύων*
25 *πρὸ ἀνακτος*· Ὁμηρος.
- Προαγήλη* : τιμήσει.

¹ μηκ sed ī statim sup.² ἐλευθέρως³ τὸ ἄρμενον primo ut videtur.

- Προαγωγός* : διδάσκαλος κακῶν.
Προαιρούμενοι : προφέροντες.
Προαλέστατον : προπετέστατον.
Προαλίσαντες : προαθροίσαντες.
 5 *Προαναθρώσκειν* : προπηδᾶν.
Προανάσχοι : προανατείλοι.
Προαύλια : προαυλήματα· ὡς προαμβολὰς καὶ προ-
 νακρούσεις.
Προαύλιον : ὃ προενδίδωσιν οἱ αὐληταί, οἷον προαύ-
 10 λημα.
 * *Προβάλλεσθαι* : ἀντὶ τοῦ προτείνεσθαι· Θουκυδίδης·
 τὰ δὲ Μηδικὰ καὶ ὅσα αὐτοὶ ξύνιστε,¹ καὶ δι'
 ὄχλου μᾶλλον ἔσται δὲ αἰεὶ προβαλλομένοισι· καὶ ὁ
 ῥήτωρ· τὴν ἀειλογίαν ὁρῶ αἰεὶ προβαλλομένους.
 15 *Προβαλλομένους* : ἀντὶ τοῦ ὑποτιθεμένων· οἷον πρὸ
 τῆς πράξεως εἰς τὸν νοῦν ἐμβαλλομένους· ὁ Δημο-
 σθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· καὶ τῷ² κατ' Αἰσ-
 χίνου, τὴν προαίρεσιν, φησὶ, τῆς πολιτείας προβε-
 βλημένην καὶ ἄπιστον εἰπεῖν· ἀντὶ τοῦ εὐλαβῶς
 20 ἔχουσιν καὶ φυλαττομένην· ἐν δὲ τῷ κατὰ Μει-
 δίου· καὶ προυβαλόμην,³ φησὶν, ἀδικεῖν τοῦτον περὶ
 τὴν ἑορτήν· ἀντὶ τοῦ προβολῆς ἐχρησάμην τῇ συν-
 ἡθεί⁴ καὶ νομιζομένῃ κατὰ τῶν περὶ τὴν ἑορτὴν
 ἀδικούντων· ἐν δὲ τοῖς Φιλιππικοῖς φησὶ· προβάλ-
 25 λεσθαι δ' ἢ⁵ βλέπειν ἐναντίον, οὔτε οἶδεν οὔτε ἐθέ-
 λοι· ἀντὶ τοῦ προτείνειν τὰς χεῖρας ὡς εἰς μάχην.

* Inc. f. 105. c. 3.

² τὸ⁴ θη in θει statim mut.

Phot.

¹ αὐτοὶ ξίστε (sic)³ προβαλούμην (sic)⁵ δὴ una voce

Πρόβαλλον : ἀσπίδα.

Πρόβασις : ἡ τῶν βοσκημάτων κτήσις.

Πρόβατα : πάντα τὰ τετράποδα.

Προβατεία : ἡ τῶν προβάτων κτήσις καὶ νομή.¹

5 *Προβατοκάπηλος* : προβατοπῶλος· ἐλέγετο δὲ Λυσι-
κλῆς.

Προβέβουλα : προέκρινα.

Προβιβάσαντες : προάξαντες.²

Προβλήτας : ἔξω προβεβλημένας ὑπὲρ ἀσφαλείας·

10 οἱ δὲ τὰς πρώτας προβεβλημένας· ὁ καὶ μᾶλλον.³

Προβολάς : ἀντὶ τοῦ ἀσφαλείας ἐκ πόλειων ἢ τειχῶν
ἢ τινῶν ἄλλων δυνάμεων· ἐπὶ σωτηρίαί καὶ κρά-
τει γινομένων· οὕτως Δημοσθένης· παρὰ δὲ Αἰσ-
χίνῃ ἡ προβολὴ τούνομα γέγονεν ἀπὸ τοῦ προβάλ-

15 λεσθαι τινὰ ἀδικεῖν.

Προβουλεύματα : τὰ τῆς βουλῆς περὶ τῶν ψηφισμά-
των βουλεύματα· ἃ πρὸ τοῦ δήμου ἐβούλευεν· τὰ
γὰρ ψηφίσματα πρῶτον μὲν εἰσίοιτο εἰς τὴν βουλήν·
εἶτα⁴ δεξαμένης εἰσεφέρετο* εἰς τὸν δῆμον, ἥδη
20 προκυρωθέντα καὶ προβουλευθέντα· εἰ δὲ μὴ ἐδέξα-
το ἡ βουλή, οὐδ' εἰς τὸν δῆμον εἰσεφέρετο· ἀλλὰ
παρανομῶν ὁ εἰσάγων ἠλίσκετο· μετὰ μέντοι καὶ
τὸν δῆμον χειροτονῆσαι κύρια ἦν τὰ προβουλεύ-
ματα, εἰ μὴ τις ἐγράψατο.

25 *Προβολή* : γραφὴ κατὰ τῶν συκοφαντούντων.

¹ μόνη, sed νομή statim supr.

² προάξαντες

³ μᾶλλ (pro μᾶλλ' scil.)

⁴ ἐπ. εἶτα i. e. ἔπειτα in εἶτα mut.

* Inc. το f. 105. c. 4.

- Προβόλιον** : εἶδος τί ὄρατος· οἱ χρῶνται οἱ κυνηγέ-
ται πρὸς τὴν τῶν συῶν θήραν.¹
- Πρόβολον** : πρόμολον· πρόμαχον.
- Πρόβολος** : τὸ τῶν σιτίων δοχεῖον.
- 5 **Προβόλωι** : προβεβλημένη εἰς θάλασσαν πέτρα.
- Πρόβολοι** : αἱ εἰς θάλασσαν προκείμεναι πέτραι· καὶ
οἶον ἀκταί τινες· Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.
- Προβούλευμα** : τὸ ὑπὸ τῆς βουλῆς ψηφισθὲν, πρὶν εἰς
τὸν δῆμον εἰσενεχθῆναι· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ'
- 10 **Αἰσχίνου**.
- Πρόβουλος** : ἕξαρχος τοῦ βουλευτηρίου.
- Προβύσαι** : ἐξεγκύσαι.
- Πρόδικον δίκην** : τὴν ἐπὶ φίλων καὶ διαιτητῶν· Ἀρισ-
τοφάνης Κενταύρωι· Ἐγὼ γὰρ, εἴ τι σ' ἠδίκηκ',
- 15 ἐθέλω δίκην Δοῦναι πρόδικον ἐν τῶν φίλων τῶν
σῶν ἐνί.²
- Προδόμωι** : τῆι πρὸ τοῦ οἴκου παστάδι.
- Προδοσικόμπος** : ὁ ὑποσχετικός· ὁ τὰς ἑαυτοῦ ὑπο-
σχέσεις ἐν οὐδενὶ τιθέμενος, ἀλλὰ προδιδούς.
- 20 **Προδοτίστερον** : λέγουσιν ὡς λαγνίστερον· καὶ κλεπ-
τίστερον³ καὶ πτωχίστερον.
- Πρόδρομοι** :⁴ ἄδοξοι.
- Προεγκεῖσθαι** : ἐπικεῖσθαι.
- Πρόεγμα** : στήριγμα.
- 25 **Πρόεδροι** : οἱ τὰ περὶ τὰς ἐκκλησίας Ἀθήνησι διοι-

¹ τηῖ—θήραι

² εἴ τις ἢ δίκη θέλω—ἐν—ἐνί. (τῶν an τῶ ante φίλων, in-
certum; sed primo videtur fuisse τ', i. e. τόν.)

³ λεπτίστερον

⁴ Accent. om.

κοῦντες· εἷς¹ ἐκληροῦτο ὑπὸ τῶν Πρυτανέων καθ' ἐκάστην ἐκκλησίαν ἐξ ἐκάστης φυλῆς· πρόεδροι δὲ, ὅτι προεδρίαν εἶχον ἐν ταῖς ἐκκλησίαις.

Πρόεδροι: ἐκληροῦντο τῶν Πρυτανέων καθ' ἐκάστην

5 πρυτανείαν, εἷς ἐξ ἐκάστης φυλῆς, πλὴν τῆς πρυτανευούσης· οἵτινες τὰ περὶ τὰς ἐκκλησίας διοίκουν· ἐκαλοῦντο δὲ πρόεδροι, ἐπειδὴ περ προήδρευον* τῶν ἄλλων ἀπάντων· ὅτι δὲ ὁ καλούμενος ἐπιστάτης κληροῖ αὐτούς, εἶρηκεν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων

10 πολιτείαι.

Πρόεδρος: ὁ τῆς πολιτείας ἀρχηγὸς καὶ ἡγεμῶν.

Προέηκεν: προέπεμψεν.

Προειδόμενοι: προογνώσται.

Προείλαντο: ἠθέλησαν.

15 Προειλόμεθα: προήκαμεν.

Προέμενος: ἐκδιδούς· προδοῦς· περιφρονήσας.

Προέμενος: ἀντὶ τοῦ προαφείς τῶν² αὐτοῦ τί, πρὶν πίστιν λαβεῖν.

Προέπεσον: προπετώσ ἐποίησαν Ὑπερίδης.

20 Προδικασία: οἱ τὰς ἐπὶ φόνωι δίκας ἐγκαλούμενοι ἐν Πρυτανείῳ πρὸ τῆς δίκης διατελοῦσιν ἐπὶ τρεῖς μῆνας, ἐν οἷς ἐξ ἐκατέρου μέρους λόγοι προάγονται· τοῦτο φασὶ προδικασίαν.

Προέντες: προδόντες.

25 Προέσθαι: προδοῦναι.

Προετικός: χαριστικός.

Προέτιω: προπεμψάτω.³

¹ οἷς

² προαφιστῶν

* Inc. f. 106. c. 1.

³ -τωι.

- Προεχόμεθα :** υποβαλλόμεθα ἢ προβαλλόμεθα.
- Προηγγελκέναι :** προμεμηνηυκέναι.
- Προήκατο :** προέδωκεν.
- Προημώμενον :** τὸν περὶ γάμου ἐντυγχάνοντα καὶ
5 μνηστευόμενον.
- Προηροσία :**¹ ἡ ὑπὲρ τῶν καρπῶν θυσία γινομένη ὑπὸ
Ἀθηναίων κατὰ μαντείαν ἐν Ἡλίδι.
- Προηροσία :**¹ ὄνομα θυσίας.
- Προηροσία :**¹ αἱ πρὸ τοῦ ἀρότου² γινόμεναι θυσίαι.
- 10 **Προήσομαι :** προδώσω.
- Προήχθη :** προετράπη· ὡς ἐξήχθη καὶ ἐξετράπη.
- Προβέλυμα :** συνεχῆ· ἄλλα ἐπ' ἄλλοις.
- Προβελύμους :** ἄλλας ἐπ' ἄλλαις.
- Πρωθήβας :**³ πρώτους ἀκμάζοντας νέους.
- 15 **Προβεσμίας νόμος :** Δημοσθένης ὑπὲρ Φορμίωνος·
τὴν τῶν ἐ' ἐτῶν ἂν λέγοι προβεσμίαν.
- Πρόβεις :** τὸ τὸν νεκρὸν προβεῖναι· προετίθεσαν δὲ
πρὸ τῶν θυρῶν, ὥστε φανερὸν γίνεσθαι ὅτι οὐκ ἐξ
ἐπιβουλῆς τινος ἀνήρηται· ὡς δὲ ἔνιοι, πρὸς τὸ μὴ
20 δοκεῖν ἀνηλώσθαι· τὰ παλαιὰ γὰρ ἤσθιον ἀλλή-
λους.
- Προϊέμενος :** προδιδούς.
- * **Προϊκτας :** τοὺς προῖχνουμένους καὶ ἐπαιτοῦντας
τὴν τροφήν.
- 25 **Προίσταται :** ἐπιπολάζει· ἀπὸ τῆς τροφῆς μετενή-
νεκται.

¹ go in go ter mut. a m. antiq.² ἀρότου³ Πρωθήβας in Πρωθήβας a m. antiq. mut.

* Inc. f. 106. c. 2.

Προικός : δόσεως¹ ἀντὶ τοῦ δωρεᾶς· πᾶν γὰρ δῶρον οὕτως καλεῖ ὁ ποιητής.

Προΐστορες : οἱ μαρτυροῦντες.

Προΐσχεται : προβάλλεται.

5 **Προκόλιον :** πρὸ τοῦ κόλπου λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ δωροδόκων.

Προκόμιον : κόμην.

Πρόκλησις : εἰώθεσαν ὅποτε δικάζοιντο τινὲς, ἐξαιτεῖν ἐνίοτε θεράποντας ἢ θεραπαίνας εἰς βάσανον ἢ εἰς
10 μαρτυρίαν τοῦ πράγματος· καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο προκαλεῖσθαι· τὸ δὲ γραμματεῖον τὸ περὶ τούτου γραφόμενον, ὠνομάζετο πρόκλησις.

Προκαλεῖσθαι : οὐ τὸ εἰς ἀγῶνα καὶ μάχην, ἀλλὰ τὸ εἰς συμβάσεις καὶ συνθήκας· Θουκυδίδης· οἱ δὲ δι-
15 κανικοὶ ἐπὶ πάσης προκλήσεως.

Προκαταβολὴ καὶ προσκαταβόλημα : τῶν τελῶν πιπρασκομένων, δύο προθεσμίαι² ἐδίδοντο τοῖς ὠνού-
μένοις· ἐν αἷς ἐχρῆν εἰσενεχθῆναι³ τὸ ἀργύριον· ὅπερ οὖν μέρος χρημάτων, πρὶν ἄρξασθαι τοῦ ἔργου,
20 εἰσφέρουσιν εἰς τὸ δημόσιον, τοῦτο προκαταβολή⁴ καλεῖται· τὸ δὲ τῆι δευτέραι προθεσμίαι διδόμενον, προσκατάβλημα.

Προκόττα : κουράς εἶδος.

Προκότταν : τὴν πρὸ τῆς κεφαλῆς τρίχωσιν· κόττης⁵
25 γὰρ παρὰ τοῖς Ἀωριεῦσιν ἡ κεφαλὴ λέγεται.

¹ δασέως

² προθέσεις, sed σμίαι statim in marg.

³ εἰσελθῆναι

⁴ παρακ.

⁵

⁵ κόττ i. e. κόττις

Προκνίς : γένος ἰσχάδων.

Προκόπα : ἡ πρὸ τῆς κεφαλῆς τρίχων.

Προκεχωρηκός : προεληλυθός· Θουκυδίδης.

Πρόκριτον : ἐκλεκτὸν ἢ πονηρόν.

5 Προκώνια : Λυκοῦργος κατὰ Μενεσαίχμου· Δίδυμος
δὲ προκώνια, φησὶ,* πυροὶ μέλιτι κεχρισμένοι·
Ἀριστοφάνης δὲ ὁ γραμματικὸς καὶ Κράτης τὰ
ἐξ ἀφρύκτων κριθῶν οὕτως φασὶν ὀνομάζεσθαι·
ἔοικε δὲ καὶ ἐκ πυρῶν καὶ ἐκ κριθῶν γίνεσθαι·

10 Δήμων δὲ φησιν ἐν τῷ περὶ θυσιῶν· καὶ προκώ-
νια ἔστι κάχρυς κατηριγμένοι² μετὰ ἀρωμάτων.

Προκώνια : ἡ ὡς Κράτης πυροκώνια, αἱ ἀφρυκτοὶ
κριθαί· ἢ πυροὶ³ μέλιτι κεχρισμένοι.

Προκώνια : κριθαὶ ἀφρυκτοὶ εἰς ἄλφιτα ἀδρὰ κε-
15 κομμέναι· οἶον προκείνια.

Πρόκωπος :⁴ ἔτοιμος· πρόχειρος.

Πρόληψις : γνῶσις.

Προμαντεία : τὸ πρὸ τῶν ἄλλων ἀπάντων χεῖσθαι
ταῖς⁵ ἐν Δελφοῖς μαντείαι· ἦν δὲ προεδρία τὸ
20 αὐτό.

Προμήθεια : πρόνοια.

Προμηθεῖσθαι : προβουλεύεσθαι· προνοεῖσθαι.

Προμηθεύσασθαι : προνοήσασθαι.

Προμνῶμαι : προξενῶ· προμνηστεύομαι.

25 Προμυθίζει : πρόσω χωρεῖ.

Προμυλαία : θεὸς προμύλιος· ἦν ἀφίδρυντο ἐν τοῖς
μυλῶσιν ὡς εὔνοστον.

¹ Sic.

* Inc. f. 106. c. 3.

² -να

³ πυρὶ

⁴ Πρὸ κώπης :

⁵ τὸ in τῷ statim mut. Tuni μαντεῖαι

- Προνάπης : ὄνομα κύριον.
 Πρόνοια : πρόγνωσις.
 Πρόνοια Ἀθηνᾶ : οἱ μὲν διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν
 Δελφοῖς ἐστάναι αὐτήν· οἱ δὲ ὅτι προνόησεν ὅπως
 5 τέκη ἢ Λητώ.
 Πρόνοια : ὠνομάζετό τις παρὰ Δελφοῖς Ἀθηνᾶ Πρό-
 νοια, διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ ἰδρῦσθαι· ταύτην δὲ
 Ἡρόδοτος ἐν τῇ ὀγδόῃ Προνοίην ὠνομάζει.
 Προμετρητάς : Σκύθου τοῦ Προμετρητοῦ ἦν υἱὸς καὶ
 10 ἐν δημόταις γέγονεν καὶ αὐτὸς ἐν τῇ ἀγοραῖ προ-
 μετρῶν διατετέλεκεν.
 Προνομή : διαρπαγή.
 Προνομίας : τιμῆς πλείονος.
 Προνομίων : προλημμάτων.
 15 Προνωπης : προτεταγμένος¹ προέχων.
 * Προνώπιον : τὸ προεκκείμενον.
 Προόδων : ὁ τοὺς ὀδόντας ἐξωτέρω ἔχων τοῦ δέοντος.
 Προοίμιον : πρόλογος.
 Πρόοπτον : τὸ προορώμενον καὶ προφανές· οἷον τὸ
 20 προκείμενον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν.
 Προπάτωρ : ἢ ὁ πάππος ἢ ὁ πρόγονος.
 Προπάρσιθεν : ἔμπροσθεν.
 Πρόπεμπτα : τὸ πρὸ πέντε ἡμερῶν τῆς ἐκκλησίας
 προγράφειν, ὅτι ἔσται ἡ ἐκκλησία εἰ τύχοι· ἵνα καὶ
 25 οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς συνέλθωσι καὶ ἕκαστον τῶν
 βουλῶν² προεутρεπισθηῖ.
 Πρόπεμπτα : Δίδυμός φησι, μήποτε ἄλλα τινὰ εἰσιν

¹ Προνώπης primo, sed accent. erasus. Tum προστ. primo.

* Inc. f. 106. c. 4.

² βούλων

ἐπιτίμια τὰ πρὸ τῆς μεταβολῆς· εἰσὶ γὰρ οἱ¹ τὰ πέμπτα τῶν τιμημάτων παρακαταβάλλεσθαι φασίν· εἰ μὴ ἄρα πρόπεμπτα ὡς Δημοσθένης πρὸς ἡμέρας πέντε· ταῖς γὰρ μεγάλαις δίκαις οὐκ ἤρκει
5 μία ἡμέρα πρὸς τὴν κρίσιν.

Προπεπωκότες : ἀντὶ τοῦ προδεδωκότες· ἐκ μεταφορᾶς δὲ λέγεται.

Προπέρουσιν : λέγουσιν ὡς ἡμεῖς.

Προπηλακίζων : ἀδικῶν· ὑβρίζων· διασύρων· ἐξου-
10 θενῶν.

Προπίνει : διὰ τοῦ οἴνου τιμαῖ· καὶ προδίδωσι· καὶ Δημοσθένης δὲ τοὺς προδιδόντας τὰς πατρίδας τοῖς ἐχθροῖς, προπίνειν² ἔφη τοῖς ἐχθροῖς.

Πρόπιον : μάντευμα.

15 **Πρόποδες** : μεγάλους πόδας ἔχοντες.

Προποδῶν : τὸ παρατυχόν· οἶον δήποτε.

Προπολέμια : ἔοικεν εἶναι τὰ³ πρὸ τοῦ πολέμου θυόμενα ὑπὲρ τῆς νίκης.

Πρόπολος :⁴ δούλη προπολεύουσα.

20 **Προπόλοι** : θεράποντι.

Προπύλαια ταῦτα : Δημοσθένης Φιλιππικοῖς· δύναται μὲν δεικτικῶς* λέγεσθαι, ἅτε ὄρωμένων τῶν προπυλαίων ἀπὸ τῆς Πυκνός⁵ βέλτιον δὲ ἀναφορικῶς ἀκούειν· ἐπὶ γὰρ τῶν πάνυ γνωρίμων οὕτως λέγειν

¹ οἱ

² προσπίνειν

ἀς

³ τα (ας compend.) i. e. τὰς in τὰ mut.

⁴ Προπόλιος

* Inc. f. 107. c. 1.

⁵ προπυλέων—πυκνῶς

Phot.

εἰώθασιν· ἐν γοῦν τωῖ κατ' Αἰσχίνου ὁ αὐτὸς
 Δημοσθένης φησὶν· ἤρето Σάτυρον τουτονὶ τὸν κω-
 μικὸν ὑποκριτὴν· Ἡλιόδωρος δὲ περὶ τῆς Ἀθήνησιν
 ἀκροπόλεως φησὶν· ἐν ἔτεσι μὲν γὰρ πέντε παντε-
 5 λῶς ἐξεποιήθη· τάλαντα δὲ ἀνηλώθη, βιβ'· πέντε
 δὲ πύλας ἐποίησαν δι' ὧν εἰς τὴν ἀκρόπολιν
 εἰσίασιν.

Πρόρριζον : ἐκ ριζῶν.

Προσαγώγιον : τὸ τῶν τεκτόνων ὄργανον, ὃ προσά-
 10 γοντες εὐθύνοῦσι τὰ στρεβλὰ ξύλα.

Πρὸς ἀκτῖνα : ἀνατολή.

Προσανέχων : προσέχων· προσκεκολλημένος.

Πρόσαντες : δυσχερὲς καὶ ἐναντίον.

Πρὸς ἀπαλέξῃσιν :² πρὸς βοήθειαν.

15 **Προσαρασσόμενα** : προσρηγνύμενα· προσκρουόμενα.

Προσαύρετο : προσηγάγετο.

Προσβάλλει : προσέρχεται.

Προσγράφει : προσκρίνει.

Προσδοκᾶν : ὑπονοεῖν· ὑπολαμβάνειν· προσδέχεσθαι.

20 **Προσείσεται** : προσελεύσεται.³

Πρόσειλος : πρὸς τὴν τοῦ ἡλίου αὐγὴν ἐστραμμένος.

Προσείσας : προσανακινήσας.

Προσέκειτο : ἀντὶ τοῦ προσεῖχε· Θουκυδίδης ἐν α'.

Προσδεχόμενοι : προσδοκῶντες.

25 **Προσδεῖσθαι καὶ ἐνδεῖσθαι** διαφέρουσι· τὸ μὲν γὰρ
 δηλοῖ ὀλίγων τινῶν κτήσιν,⁴ τὸ δὲ παντελῶς ἀπο-
 ρίαν τοῦ ὅλου δηλοῖ.

¹ ὁ om.

² Προσαπολέξῃσιν (sic)

³ προσλεύσεται Pogg.

⁴ κτίσιν

Προσείρων: προσάπτων.

Προσέκοψεν: ἀντὶ τοῦ προσέπαισεν· ¹ *Ἀλεξίς*.

Προσέκοψεν τωὶ ἀνθρώπῳ: ἀντὶ τοῦ ἠλλοτριώσατο·²
οὕτως *Ποσειδίππος*.

5 *Πρὸς ἐμοῦ εἶ*: οἰκεῖος μου· ἐγγύς μου· φίλος μου·
παρ' ἐμοί.

Προσεποίσω: προσεπάξω.

Προσεποιήσαντο: Ἰσαῖος· ἀντὶ τοῦ ἀντεποιήσαντο.

Προσέπαισεν: προσέπαιξεν· *Πλάτων** τωὶ σ̄ ἀντὶ
10 τοῦ ξ̄ κέχρηται.

Προσερήσομαι: ἐρωτήσω.

Προσερῤῥύη: προσεφοίτησεν· προσῆλθεν· οὐ προσέ-
ρευσεν.

Προσέχειν: ἀντὶ τοῦ ἀκούειν καθόλου τιθέασιν· καὶ
15 ἀντὶ τοῦ φυλάσσεσθαι· καὶ ἀντὶ τοῦ παρακεῖσθαι·
τιθέασι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν εὐνοούντων καὶ φιλοστορ-
γούντων.

Προσεχές: ἐγγύς.

Πρὸς ζόφον: πρὸς δυσμάς.

20 *Προσηλαῖσθω*:² ἐλαμπρύνετο.

Προσηγμένον: ὑψηλόν· τιμιώτατον.

Προσηγορία: προσφώνησις.

Προσημπόλησα: προσέλαβον.

Προσηροσῖαι: αἱ πρὸ τοῦ ἀρότου γινόμεναι θυσῖαι.

25 *Προσηρτημένος*: προσκεκολλημένος.

Πρὸς ἠώ: πρὸς ἀνατολήν.

¹ ἠλλω- primo

² Sic; nota / in marg.

* Inc. f. 107. c. 2.

Προσθεῖναι τὰς θύρας : ἀντὶ τοῦ ἐπικλεῖσαι· Ἡρόδοτος ἐν γ'.

Προσίσχε : τὸ πρόσεχε· Κρατῖνος· Καὶ μὴ προσίσχε βαρβάροισι βουκόλοις· καὶ Εὐπολις· Προσίσχε τὸν νοῦν τηῖδε· καὶ Θουκυδίδης γ'· παρανόσχον δὲ καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως· οὕτως δὲ καὶ ὑπίσχομαι, οἳ τε τραγικοὶ καὶ Ἀριστοφάνης· Τὸ πρᾶγμα τοῦτο συλλαβεῖν ὑπίσχομαι.

Προσίασι :¹ προσέρχονται.

10 Προσίενται : προσάγονται.

Προσίεται : ἀρέσκεται· προσδέχεται.

Προσιζήσαντες : προσκαθίσαντες.

Πρόσιμεν : προσερχόμεθα.

Προσιτόν : προσδεχόμενον.

15 Προσιών : προσερχόμενος.

Προσκαλέσαι : ἀντὶ τοῦ προσκαλέσασθαι.

Προσκεφάλαιον κλητέον : ἀλλ' οὐ τὸ Ῥωμαϊκὸν ὄνομα· καλεῖται δὲ οὕτως καὶ τὸ ὑπηρέσιον.

Προσκέψομαι : περισκοπήσω.

20 Προσκείμενοι : οἱ κολλώμενοι· οἱ προσεγγίζοντες.

Πρόσκλησις : κλήσις ἐπὶ δίκην.

Πρόσκλησις : ἢ εἰς δικαστήριον κλήσις· καὶ προσκαλέσασθαι, τὸ παραγγέλλειν* εἰς δίκην· Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἀγνίου κλήρου.

25 Προσκήσεις : πρὸς ἅς καλεῖ τις (εἰς)² δικαστήριον ἢ βουλὴν κλητῆρας ἔχων· πρόκλησις δὲ χωρὶς τοῦ σ, καὶ προκαλεῖσθαι, ἐπὶ δαιτητῆν καὶ οἶον ἐπὶ

¹ Προσιᾶσι

² εἰς om.

* Inc. f. 107. c. 3.

βάσανον τινὸς ἀνδραπόδου ἢ μαρτυρίαν τοῦδε τινὸς
βάλλεσθαι.

Πρόσκλησις : ἑτερομέρεια.

Προσκομιστέον : προσενεκτέον.

5 *Πρόσκομμα* : ζημία· βλάβη· σκάνδαλον.

Προσκυροῖ : προσεγγίζει.

Πρόσοδος : εἰσφορά· εἰσοδος· ἢ παρουσία· ὡς Θου-
κυδίδης καὶ ἕτεροι.

Προσμερεῖται : προσαρμόζει.

10 *Προσουρίου* : ἐπιτηδείου.

Πρὸς ὄψιν : πρὸς θεωρίαν.

Προσπάλτιοι : *Προσπάλτα* δῆμος τῆς Ἀκαμαντί-
δος.

Προσπελάζει : προσεγγίζει.

15 *Προσπήξομαι* : προσκυνήσω.

Προσποιεῖται : οἰκειοποιεῖται· ἢ πλάττεται καὶ ὑπο-
κρίνεται.

Προσπορισθέν : ἐπινοηθέν· προσοδευθέν.

Προσρήσεις : προσηγορίαις.

20 *Προστατήριος* : Ἀπόλλων· ἐπεὶ πρὸ τῶν θυρῶν αὐ-
τὸν ἰδρύνοντο Σοφοκλῆς.

Προστάτης : οἱ τῶν μετοίκων Ἀθήνησι προσεστηκό-
τες προστάται ἐκαλοῦντο· ἀναγκαῖον γὰρ ἦν ἐκάσ-
ται τῶν μετοίκων πολίτην τινὰ Ἀθηναῖον νέμειν

25 *προστάτην*.

Προστασία : Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ὀνήτορος·
ταῦτα οὐχ ὁμολογουμένη· *προστασία*· ἀντὶ τοῦ

¹ Compendium finale fere videtur esse ως, sed est η.
Τὸν προστασίαι—βοηθείαι—τοῦ ἀδικουμένου.

βοήθεια, προϊσταμένου τινός και επικουρούντος τωῖ ἀδικουμένωι· Αἰσχίνης ἐν τωῖ περὶ τῆς παραπρεσβείας· ὡς δεῖ τὰ τῆς Ἀθηναίων ἀκροπόλεως προπύλαια μετενεγκεῖν εἰς τὴν προστασίαν τῆς Καδμείας·¹ Δίδυμος τὴν προστασίαν φησὶ κεῖσθαι ἀντὶ τῆς προστασεως·² τουτέστι τῆς ὑπ' ἐνίαν προσταδος καλουμένης.

* Προστέρνησα : περιεπτυξάμην.

Προστέτηκεν : προσκεκόλληται.

10 Προστήσας : προαγαγών.

Πρόστιμον : ζημίαν· παραγραφήν.

Πρὸς τῆι πυλίδι Ἑρμῆς : Δημοσθένης ἐν τωῖ κατ'

Εὐέργου· Φιλόχορος φησὶ περὶ τοῦ πρὸς τῆι πυλίδι

Ἑρμοῦ· ὡς ἀρξάμενοι τειχίζειν τὸν Πειραιᾶ οἱ ἔ-

15 ἄρχοντες, τοῦτον ἀναθέντες, ὑπέγραψαν οὕτως·

(Ἀρξάμενοι)· πρῶτοι τειχίζειν οἷδ' ἀνέθηκαν Βου-

λῆς καὶ δήμου δόγμασι πειθόμενοι.

Προστιμήματα : ἔστι μὲν τινα ἐν τοῖς νόμοις ἄρισ-

μένα κατὰ τῶν ἀδικούντων ἢ ἐπωβελία·⁴ ἔστι δὲ

20 καὶ ἄλλα, ἃ προστιμᾶται τὸ δικαστήριον, ὡς

δείκνυσι Δημοσθένης ἐν τωῖ κατὰ Τιμοκράτους.

Προστρόπαιος : δαίμων τίς ἐπὶ τῶν ἐναγῶν· ἐπεὶ οἱ

μετὰ τὸ σταθῆναι ἤδη τὸ τρόπαιον οἱ ἀναιροῦντες

τινὰ τῶν πολεμίων, πρόστροποι καὶ ἐναγεῖς εἰσιν.

25 Προστρόπαιος : παρακαλῶν.

¹ καδμει fere. Nempse λι. e. αν in ν' i. e. ας statim mut.

² προτ.

* Inc. f. 107. c. 4.

³ ἀρξ. om.

⁴ ἐποβ. primo.

⁵ τὸν

Προστυχής : ὁ κατὰ τύχην ἐντυχών.

Προστρέπεσθαι : ἀποπέμπεσθαι· τρέπεσθαι ἐφ' ἑαυτοῦ.

Προστρόπαιον : τὸ ἄγος· τὸ μίασμα· οὕτως *Λισχίνης*· καὶ προστροπή δὲ λέγεται· ἐν γοῦν τῷ κατὰ *Κτησιφῶντος* ἐκ παραλλήλου τίθησι τὰ ὀνόματα ὁ ῥήτωρ.

Πρόσφατος : κυρίως μὲν ὁ νεωστὶ ἀνήρημένος· φάσαι¹ γὰρ τὸ φονεῦσαι· ἀφ' οὗ καὶ φάσγανον· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶν ὅτι οὖν ἄρτι συμβεβηκός.

Προσφερέστερον : βέλτιον.

Προσφέρονται : ἀντὶ τοῦ προστεθῶσιν.²

Πρὸς φθειρα κείρασθαι : *Εὐβουλος Δούλων*.

Πρόσφορον : οἰκεῖον· ἀρμόδιον· ἐπιτήδειον.

15 **Προσφερεῖς** : ὁμοίως.

Προσφυές : προσοικειούμενον.

Προσφύς : προσπλακεῖς.

Προσφυῶς : οἰκείως· ἀκολουθῶς.

Προσφορά : ἀντὶ τοῦ πρόσδοδος· ὡς *Ἀντιφῶν*.

20 **Πρόσχημα** : προκάλυμμα.

Προσχίσματα : εἶδος ὑποδήματος· *Ἀριστοφάνης*.

Πρόσχορδα : σύμφωνα.

Πρόσχωροι : περίοικοι.

*** Προσχαιρητήρια** : ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις γραφομένη, ὅτε δοκεῖ ἀπιέναι ἡ κόρη.

Πρόσω : ἔμπροσθεν.³

Προσωιδία : ἡ μετὰ τοῦ ὄργάνου ωιδή.

¹ φάσαν

* Inc. f. 108. c. 1.

² Πρ. ἀντιπρ.

³ ἔμπρος : (sic)

Προσωπεῖον : πρόσχημα.

Προσοκείλαντες : προσορμίσαντες.

Προσώχθικε : προσκέκρουκε· προσκέκοφεν· ἀπὸ τοῦ
τὰ ἐπινηχόμενα ταῖς ὄχθαις προσκρούεσθαι.

5 Προσώχθισα : βδελύσσομαι¹ σιαίνομαι.

Προτέλεια : ἡ πρὸ τῶν γάμων θυσία· Μένανδρος.

Προτέλεια : τὰ προθύματα· ἐκλήθη δὲ οὕτως ἀπὸ
μεταφορᾶς τοῦ γάμου· τέλος γὰρ λέγεται ὁ γάμος·
καὶ προτέλειος, ἡ πρὸ τῶν γάμων τελουμένη

10 θυσία.

Προτέρα καὶ προτεραία : καὶ ὑστέρα καὶ ὑστεραία.

Προτήνιον : ἡλικία τίς αἰγός· ἐν Καμειρέων ἱερο-
ποιίαι, τράγον προτήνιον θύειν νόμος.²

Προτιμᾶν : τὸ φροντίζειν³ καὶ Δημοσθένης ἐν Φι-
15 λιππικοῖς καὶ Ἀριστοφάνης.

Προτέλεια : Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας· τὰ
πρὸ τοῦ τελεσθῆναι τι τῶν εἰς ῥόθιον ἀναφερομέ-
νων γιγνόμενα ἢ διδόμενα.

Προτελείαν ἡμέραν ὀνομάζουσιν, ἐν ἧ ἑἰς τὴν ἀκρό-
20 πολιν τὴν γαμουμένην παρθένον ἄγουσιν οἱ γονεῖς
ὡς τὴν θεὸν, καὶ θυσίαν ἐπιτελοῦσιν.⁴

Προτεμενίσματα :⁵ προπύλαια· ἡ προάστεια.

Πρότμησις : ὁ κατὰ τὸν ὀμφαλὸν τόπος.

Πρότμηστιν : ὀμφαλόν.

25 Προτομίζεσθαι : προάρχεσθαι.

¹ λ bis.

² θηνομου, sed ει v. l. pro η in marg.

³ φορτίζειν

⁴ θυσίας ἐπιστέλλουσιν

⁵ Προτενίσματα (με m. antiq.)

Προτομαὶ βασιλικαί : εἰκόνες βασιλικαί· καὶ προτομαὶ λέοντος· ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.

Προτόνιον : ἱματίδιον, ὃ ἡ ἱερεία¹ ἀμφιέννυται· ἐπιτίθεται δὲ ἀπὸ τῆς ἱερείας τῷ σφάττοντι· προτόνιον
5 δὲ ἐκλήθη, ὅτι πρώτη Πάνδροςος μετὰ τῶν ἀδελφῶν* κατεσκεύασε τοῖς ἀνθρώποις τὴν ἐκ τῶν ἐρίων ἐσθήτα.

Πρότριτα : τῇ τρίτῃ² ἐπάνω ἡμέρα· Θουκυδίδης ἐν β' τὴν τρίτην πρὸ τῆς ἐκφορᾶς.

10 **Προτροπάδην :** προθύμως· ἀμεταστρεπτί· ἢ εἰς τούμ-προσθεν.

Προύνεικον : οὐ τὸν ἀκόλαστον, ἀλλὰ τὸν κομίζοντα τινὰ ἐξ ἀγορᾶς μισθοῦ· καὶ ἐγκεῖται τὸ ἔνεικα.³

Προύνεικος :⁴ ὄρομαῖος· γοργός.

15 **Προῦπτον :** φανερόν.

Προυνούστερος :⁵ ἀντὶ τοῦ προνοητικώτερος⁵ Σοφοκλῆς.

Προυνουργέστατον : προτιμότατον.

Προύργου : προέργου· συμφέρον· πλέον· Ἰσοκράτης φησὶν· ἵνα προύργου τι γένηται, ἀντὶ τοῦ πλέον.

20 **Προύχειν :** προέχειν.

Προυργιαίτερον : τὸ πρὸ τοῦ ἔργου αἰρετώτερον.

Προύτυψαν : προήρξαντο.

Προύχοντο : προέβαλον· οὕτως καὶ Θουκυδίδης ἐχρήσατο ἐν α' ἱστοριῶν, λέγων· εἰ τὸ Μεγαρέων

25 ψήφισμα μὴ κατέλοιμεν, ὅπερ μάλιστα προύχονται· ἀντὶ τοῦ προβάλλουσι· προτείνουσιν.

¹ ἱέρει sic, et accent. ex em.

* Inc. f. 108. c. 2.

² Προτριτάτη : τρ.

³ ἐνεικα

⁴ Προύνεικος Pors.

⁵ -έρωσ, bis.

Phot.

3 N

Προφερεῖς : οἱ νέοι μὲν ὄντες, πρεσβύτεροι δὲ φαινόμενοι· Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου.

Προφορούμενοι : Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν· ἀντὶ τοῦ δεῦρο κακεῖσε πορευόμενοι· εἰς τὰ ἐναντία· προφο-
5 ρεῖσθαι γὰρ λέγεται τὸ παραφθεῖρῖν τὸν στήμονα τοῖς διαζομένοις.

Πρόφρων : πρόθυμος· φρόνιμος.¹

* **Προφυλακὴ**² τῷ κυρίῳ : εἰς τέσσαρας φυλακὰς διαιρεῖται ἡ νύξ, ἐκάστην τρεῖς ὥρας ἔχουσαν.

10 **Προχάζοις** : προβαίνοις.

Πρόχυν : ἐπὶ γόνυ.

Προχειροτονία : ἔοικεν Ἀθήνησι τοιοῦτον γίνεσθαι, ὁπότ' ἂν τῆς βουλῆς βουλευσάσης,* εἰσφέρηται εἰς τὸν δῆμον ἢ γνώμη πρότερον γίνεται χειροτονία ἐν
15 τῇ ἐκκλησίᾳ, πρότερον δοκεῖ περὶ τῶν προβουλευθέντων σκέψασθαι τὸν δῆμον, ἢ ἀρκεῖ τὸ προβούλευμα.

Προχοαί : αἱ τῶν ποταμῶν ἐξοδευτικαὶ ἀφέσεις⁴ εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἡ παντὸς ὕδατος ἐκροή.

20 **Προχοίδιον** : σταμνίσκιον· ὡς εἰ κατάχυσιν.⁵

Πρόχους : ξέστης τὸ μέτρον.

Προχόω : τῇ ἐπιχύσει· καὶ ἀγγείῳ τινὶ εἰς τοῦτο ἐπιτηδεύει κωθωνοειδεῖ.

Πρώμαι : παραχωρήσω.

25 **Πρύμναν** ἐκρούοντο : πρύμναν ἀνακρούεσθαί ἐστι τὸ

¹ Primo προθύμως· φρονίμως, sed statim mut.

² -κη, sine accentu, tum ἐκάστη—ἔχουσα

* Inc. λευσάσης f. 108. c. 3.

³ ἦ ⁴ ἀ ex em. ⁵ χτ: χύσιν G. καταχύσιν P.

κατ' ὀλίγον ὑπαναχωρεῖν, μὴ στρέψαντας τὸ πλοῖον·
ὁ γὰρ οὕτως ἀναχωρῶν ἐπὶ τὴν πρύμναν κωπη-
λατεῖ· τοῦτο δὲ ποιοῦσιν, ἵνα δόξωσι μὴ φανερῶς
φεύγειν, κατ' ὀλίγον ὑπαπιόντες· ἢ ἵνα μὴ τὰ νῶτα

5 τοῖς πολεμίοις δόντες, τιτρώσκωνται.

Πρύμνην : κάτωθεν· ἐκ ριζῶν.

Πρυμνώρειαν : τὸ κάτω μέρος τοῦ ὄρους.

Πρύτανις : διοικητής· προστάτης· φύλαξ· βασιλεύς·
ἄρχων· ταμίας· ἕξαρχος.

10 *Πρυτανεία* : πρόσδοδος εἰς τὰ δημόσια κατατασσομένη·
ἣν οἱ δικασάμενοι τισὶ καὶ ἡττηθέντες κατέβαλον,
ἄρισμένην ζημίαν κατατιθέντες ἐκάστοις.

Πρυτανείας : ἔστιν ἀριθμὸς ἡμερῶν ἧτοι λς ἢ λε·
καὶ ἐκάστη φυλὴ πρυτανεύει.

15 *Πρυτανεία* : ἔστι παρὰ τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς τὰ
πρυτανεῖα· ἦν δὲ ἀργύριον τι ὕπερ κατετίθεσαν οἱ
δικαζόμενοι ἀμφοτέροι, καὶ ὁ φεύγων καὶ ὁ διώκων.

Πρυτανεύοντα : κυρίως μὲν ἀντὶ τοῦ πρυτανεῖα ὄντα·
ἀντὶ δὲ τοῦ διοικοῦντα Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.

20 *Πρυτανεία* : ἐκτεταμένως μὲν καὶ θηλυκῶς, ἀριθμὸς
τις ἡμερῶν· οὐδετέρως δὲ, σαφῶς μὲν οὐδεὶς εἶπεν
τί δηλοῖ· τινὲς δὲ ἀργύριον τι ἔφασαν εἶναι, ὃ κατε-
τίθεσαν οἱ δικαζόμενοι·* ἐξ ὧν τὸ δικαστικὸν
ἐδίδοτο¹ τοῖς ἑξακισχιλίοις.² πρυτανεῖαι δὲ, ὁ τῶν

25 ἡμερῶν ἀριθμὸς· δέκα ἐγίνοντο κατ' ἐνιαυτὸν, ὅτι
καὶ δέκα αἱ φυλαί· ἐνιαυτὸν δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τὸν
σεληνιακὸν ἦγον· ἐπέβαλεν δὲ ἐκάστη φυλὴ τῶν

* Inc. μενοι f. 108. c. 4.

¹ -ετο

² Sic.

δέκα· λέ' ἡμέρας· καὶ ἐπερίττευον ἐκ τοῦ σεληνια-
κοῦ ἐνιαυτοῦ ἡμέραι τέσσαρες· ἃς ἐπεμέριζον ταῖς
πρώταις λαχούσαις πρυτανεύειν τέσσαρσι φυλαῖς·
καὶ τῶν μὲν τεσσάρων πρῶτον ἐκάστη εἶχε τὴν
5 πρυτανείαν ἀπαρτιζομένην εἰς λς' ἡμέρας· αἱ δὲ
λοιπαὶ ἐξ ἀνά λέ'.

Πρυτάνεις : τὸ δέκατον μέρος τῆς βουλῆς τῶν φ', ν'¹
ἄνδρες ἀπὸ μιᾶς φυλῆς οἱ διοικοῦντες ἅπαντα τὰ
ὑπὸ τῆς βουλῆς πραττόμενα· ἐπρυτάνευον δὲ ἐκ δια-
10 δοχῆς ἀλλήλοις² αἱ δέκα φυλαὶ κλήραι λαχοῦσαι
ὡς Αἰσχίνης ἐν τωῖ κατὰ Κτησιφῶντος.

Πρώην : τὴν τρίτην ἡμέραν· λέγουσι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν
ἐπάνω ἡμερῶν.

Πρωθήβης : ἄρτι ἀκμάζαν.

15 **Πρωτὶ** : καὶ τὸ πρὸ μεσημβρίας δηλοῖ καὶ τὸ πρὸ τοῦ
καιροῦ, καὶ θᾶττον τοῦ δέοντος, ὥσπερ ὄψε καὶ τὸ
ἑσπέρας καὶ τὸ βραδέως.

Πρωϊαίτερον : θᾶττον· ἢ ἀντὶ τοῦ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι
τὸν ἥλιον.³

20 **Πρωτὶ** : ἔτι ὄρθρου βαθέως.⁴

Πρωῖα : οὐ πρῶϊμα· καὶ δισυλλάβως πρωτὶ.

Πρωϊαν : οὐ λέγουσι καθ' ἑαυτὸ, ἀλλ' ἐν συντάξει,
δείλην πρωϊαν, τὸ πρῶτον τῆς δείλης μέρος· καὶ
δείλην ὄψϊαν, τὸ περὶ ἡλίου δυσμάς.

25 **Πρωτὶ** : ταχέως· πρὸ ὄρας.

Πρωκτὸς λουτροῦ περιγίγη : παροιμία, ὅτ' ἂν τις μὴ

¹ τῶν φν

² Sic

³ ἥλιον per signum, de quo vide Porsoni Opusc. p. 288.

⁴ " Ex em. o." Porson. Ita fere, βαθεῶ, nempe ω (ως)
in ο (ος) mutato.

δύνηται ἀπονίψασθαι, ἀλλ' ἡ κοιλία ἐπιφέρηται ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν οὖν καὶ εἰκῆ πραττομένων ἐλέγετο.

Πρωτόλειον : ἀπαρχήν.

5 Πρωῶνες : ὀρεῶν ἐξοχαί· βουνοί.

Πρωτόγονος : πρῶτος· νέος.

Πρωτόλεια : τὰ ἀπάργματα τῆς λείας, ἃ τοῖς θεοῖς ἀνετίθεσαν* ἢ αἱ τῶν καρπῶν ἀπαρχαί, οἷον πρωτολήϊα.

10 Πρωῶτον ξύλον : πρῶτον βᾶθρον· ἢ προεδρία.

Πρωτοπραξία : τὸ πρῶτον ἀπαιτούμενον· εἰσπραττόμενον.

Πρωτονέωι :¹ οἱ πρῶτον πλέοντες, ἢ πρῶτον εἰς τινα τόπον καταπεπλευκότες.

15 Πρωτόνεως : καὶ ἀρχένεως² καὶ ἄλλα πολλὰ ὁμοίως· καὶ περιίνεως· Θουκυδίδης α'.

Πτακίδες : δεσμοί.

Πτακείς : δειλός· ὁ ἐπτηκώς.³

Πτάμενος : διελθών.

20 Πτακωρεῖν : πτήσσειν· δεδοικέναι.

Πτεκάδες : δειλοί.

Πτέον : διὰ τοῦ ἔ λέγουσιν, οὐ πτύον.

Πτέρνη : οὐ πτέρνα.

Πτερνίδες : τὰ πυθμένα τῶν λεκανίων.

25 Πτερνίζει : ἀπατᾶ ἢ λακτίζει.

Πτερόεντα : ταχύκουφα.

* Inc. f. 109. c. 1.

¹ -νέων

² ἀρχαίνεως

³ Πτακ : δειλός ὀπτικώς.

Πτεροφόρους : πτερὰ εἰώθασιν ἔχειν ἐν ταῖς περι-
κεφαλαίαις οἱ στρατιῶται παρὰ τοὺς λόφους.

Πτέρυγας : τὰ πηδάλια· Σοφοκλῆς.

Πτερυγίζων : πετόμενος.

5 **Πτερυγίζειν** : ἀντὶ τοῦ μηδὲν ἀνύειν· ἀπὸ τῶν ἐπι-
βαλλομένων πέτεσθαι νεοσσῶν· Ἀριστοφάνης
Πλούτωι.

Πτερύγιον : ἀκρωτήριον.

Πτήσσει : πτοεῖται.

10 **Πτῆται** : πέτεται.

Πτίλον : πτερὸν ἀπαλώτερον.

Πτίλλος : ὁ μαδαρὸς τοῖς βλεφάροις.

Πτισάνη : κεκομμένη κριθὴ καθαρά.

Πτίσαι : κόψαι.

15 **Πτοίαν** : πτόησιν· θόρυβον· τάραχον· συναθροισμὸν·
πτυρμόν.

Πτολίπορθος : ἀνδρεῖος· πόλεις πορθῶν.

Πτόλισμα : πόλις.

Πτόρθους καὶ κλώνας : τὰς ἐκφύσεις¹ τῶν δένδρων·

20 οἱ δ' Ἀττικοὶ πρέμνα καὶ κλάδους καλοῦσιν.

Πτύγμα : δίπλωμα.

Πύκτης :² παγκρατιαστής· ἀθλητής.

Πυκτίον : βιβλίον.

Πτυκτῶ : πτυσσομένω.

25 **Πτυόδωρος** : ἕνομα κύριον.

Πτύσγλοι : ὑποδημάτιόν τι· καὶ³ κατὰ ἀφαίρεσιν
τοῦ σ πτύγλοι.

¹ τὰς ἐκφύσεις

² Πύκτης

³ καὶ om.

- Πτυχαί:** αἱ τῶν ὀρίων ἀποκλίσεις· καὶ τὰ διάφορα τῆς ἀσπίδος ἐπ' ἀλλήλοις ἐλάσματα.
- Πτῶκα:** δειλόν· καὶ πτῶκας, δορκάδας ἢ ἐλάφων νεβρούς ἢ λαγούς.
- 5 * **Πτῶμα:** σῶμα.
- Πτώματα ἐλαιῶν:** Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Νικίου λέγει ἂν ἦτοι τὸν καρπὸν τὸν ἀποπεπτωκότα τῶν φυτῶν, ἢ αὐτὰ τὰ δένδρα κατὰ τινα τύχην πεπτωκότα.
- 10 **Πτώξ:** λαγός.
- Πτώσσοντες:** δειλιῶντες.
- Πτωχός:** ἐπαίτης· προσαίτης· παρὰ τὸ πτώσσειν, ὃ ἐστὶ ταπεινοῦσθαι.
- Πυανοί:** κύαμοι· ἀφ' ὧν Πυανόψια.¹
- 15 **Πυανοψία:** Λυκοῦργος ἐν τῇ κατὰ Μενεσαίχμου· καὶ ἡμεῖς Πυανοψίαν ταύτην τὴν ἑορτὴν καλοῦμεν· οἱ δὲ ἄλλοι Ἑλληνες Πανοψίαν ὅτι πάντας εἶδον τοὺς καρπούς τῇ ὄψει· Πυανεψίανος δὲ [ὅτι] ἐβδόμη² τὰ Πυανέψια Ἀπόλλωνι ἄγεσθαι φασίν·
- 20 δεῖν δὲ φασὶ λέγειν Πυανέψια· καὶ τὸν μῆνα Πυανεψίαν· πύανα γὰρ ἔψουσιν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἡ εἰρεσιώγη ἄγεται.
- Πυανοψία:** ἑορτὴ Ἀθήνησιν Ἀπόλλωνος· ὠνομάσθη δὲ καὶ διὰ τὸ ἐψόμενον ἔτνος τῶν κυάμων· τὸ
- 25 γὰρ ἔτνος καὶ τὴν ἀθάραν, πύανα καλοῦσιν· ἀφ' οὗ καὶ μῆν ἐστὶ, Πυανεψίαν λεγόμενος.
- Πυανεψιών:**³ μῆν Ἀθήνησιν δ' ἐν ᾧ καὶ τὰ πύανα

* Inc. f. 109. c. 2.

² ἑβδομον¹ -οψία³ Accent. om.

ἔψεται εἰς τιμὴν τοῦ Ἀπόλλωνος· πύανα δὲ πάντα τὰ ἀπὸ γῆς ἐδώδιμα ὀσπριώδη· ἅ συνάγοντες ἔψουσιν ἐν χύτραις, ἀθήραν ποιοῦντες.

Πύαργος : ἀετοῦ γένος.

5 Πύγαια : τὰς σπείρας τῶν κιώνων· καὶ τοῦ σώματος ἡμῶν τὰ κατὰ τὸ ἱερὸν ὀστοῦν.

Πύγελα : πόλις ἐν τῇ Ἰωνίᾳ τὰ Πύγελα· λαβεῖν δὲ τούνομα, ἐπειδὴ τῶν μετὰ Ἀγαμέμνονος¹ τινὲς νοσήσαντες τὰς πυγὰς ἐνταῦθα κατέμειναν.

10 Πυγμή : πάλη· σύγκλεισις δακτύλων· γρόνθος.

Πυγοστόλος : μαυλίστρια.

Πυγών : τὸ ἀπὸ τοῦ ὠλεκράνου πρὸς τὸν κόνδυλον τοῦ μικροῦ δακτύλου.

*** Πυδαρίζειν** : σκιρτᾶν καὶ οἶον μετὰ τάχους σπαράτ-
15 τεσθαι.

Πυελίς : ὁ σφραγιδοφύλαξ.

Πύελος : ὄρυγμα ἐμβατῆ, ἔνθα ἀπολούονται.

Πυελίδα : τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον σφραγιδοφυλάκιον· οὕτως Λυσίας καὶ Ἀριστοφάνης.

20 Πύθια² : πανήγυρις· ἑορτὴ Ἑλληνικὴ.

Πύθη : ἀντὶ τοῦ ἱστορήσεις· καὶ μάθης· ὅτε δὲ ἀντὶ τοῦ ἀκούειν.

Πύθιον : ἱερὸν Ἀπόλλωνος Ἀθήνησιν ὑπὸ Πεισι-
στράτου γεγονός· εἰς ὃ τοὺς τρίποδας ἐτίθεσαν οἱ

25 τῶν κυκλίων χοραῖν νικήσαντες τὰ Θαργῆλια.

Πύθιος : ἑορτὴ Ἀθήνησιν ἀγομένη Ἀπόλλωνι, ἀπὸ τοῦ Πυθῶνος.

¹ -να

² Πυθεία

* Inc. f. 109, c. 3.

Πύθια καὶ Δήλια : φασὶ Πολυκράτην τὸν Σάμον
 τύραννον Πύθια καὶ Δήλια ποιήσαντα ἅμα ἐν
 Δήλῳ, πέμψαι εἰς θεοῦ χρησόμενον, εἰ τὰ τῆς θυ-
 σίας ἄγει κατὰ τὸν ὠρισμένον χρόνον· τὴν δὲ Πυ-
 5 θίαν ἀνελεῖν, ταῦτά σοι Πύθια καὶ Δήλια· βου-
 λομένην δηλοῦν ὅτι ἔσχατα· μετ' ὀλίγον γὰρ χρό-
 νον αὐτὸν ἀπολέσθαι συνέβη· Ἐπίκουρος δὲ ἐν τινι
 τῶν πρὸς Ἰδομενέα ἐπιστολῶν ταῦτα.

Πυθόληπτος : ὑπὸ τοῦ Πυθίου ληφθεῖς.

10 Πυθόμενος : ἐρωτήσας.

Πύθοντο : ἠρώτων· ἤκουον.

Πύθου χελιδόνος : παροιμία ἀπὸ τινος Χελιδόνος θεο-
 λόγου ἀνδρὸς καὶ τερατοσκόπου καὶ περὶ τελετῶν
 διειλεγμένου· ὡς Μνασέας ὁ Πατρεὺς ἐν τῷ περι-
 15 πλῳι· οἱ δὲ ὅτι θρηνητικὸν τὸ ζωῖον· οἱ δὲ ὅτι τὸ
 ἔαρ προσημαίνει.

Πυθῶδε ὁδός : παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ τοιαῦτα πρᾶσ-
 σόντων ὡς πρὸς Διδὸς Κόρινθος.

Πύθω : σήπω· καὶ τὸ πυθόμενος, σηπόμενος· ἔνθεν
 20 καὶ ἡ Πυθία· διὰ τὸ ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ* σαπῆναι
 τὸ τοῦ δράκοντος σῶμα· Λύκος δὲ ὁ Νεαπολίτης
 καὶ τὸ πῦον ἐντεῦθεν ὀνομασθῆναι φησίν· ἔστι γὰρ
 σεσηπὸς αἷμα.

Πυθῶνος : δαιμονίου μαντικοῦ.

25 Πυκνά : συχνῶς· ἐπιμελῶς.

Πυκάζει : καλύπτει· σκεπάζει.

Πυκάζεται : σκεπάζεται· κοσμεῖται.

¹ -τες

² χ. εἶτα

* Inc. f. 109. c. 4.

Phot.

Πυκάζουσι : σκιάζουσι· στεφανοῦσιν.

Πυκνή :¹ ἡ τῶν Ἀθηναίων ἐκκλησία οὕτως ἐκαλεῖτο·
Κλειδῆμος δὲ φησιν Πύκναν² ὀνομασθῆναι, διὰ τὸ
τὴν συνοίκησιν πυκνουμένην εἶναι.

5 **Πυκνή :**² ἡ ἐκκλησία τῶν Ἀθηναίων οὕτως λέγεται·
παρὰ τὸ πεπυκνωθῆναι τοὺς συνερχομένους ἐν αὐτῇ.

Πυκασμός : δασύτης.

Πυκτεύειν : εἶδος γυμνασίου καὶ παλαιστρας.

Πύκτης : παγκρατιαστής· ἀθλητής.

10 **Πυλαγόρος :** ὁ πεμπόμενος εἰς τὴν Πυλαίαν³ εἰς τὴν
Ἀμφικτυονίαν⁴ ῥήτωρ, ὡς τε ἐκεῖ ἀγορεύσαι· Πυ-
λαγόρος δὲ παρὰ τὸ ἐν τῇ Πυλαίᾳ ἀγορεύειν· Πυ-
λαία δὲ τὸ Ἀμφικτυονικὸν συνέδριον· ἦσαν δὲ Πυ-
λαγόροι τρεῖς.

15 **Πυλαιστάτους :** τοὺς μηδὲν ὑγιᾶς μήτε λέγοντας,
μήτε πράσσοντας· διὰ τὸ παραγίνεσθαι τοιοῦτους
τινὰς ἀνθρώπους εἰς τὸν προειρημένον τόπον.

Πύλαι· καὶ Πυλαία· καὶ Πυλαγόρας : Πύλαι μὲν
καλοῦνται αἱ Θερμοπύλαι· ἐκλήθησαν δὲ οὕτως,
20 διὰ τὸ στενὴν εἶναι ταύτην εἴσοδον ἀπὸ Θετταλίας
εἰς τὴν Φωκίδα πορευομένοις· Πυλαία δὲ ἐκαλεῖτο
ἢ εἰς τὰς Πύλας σύνοδος τῶν Ἀμφικτυόνων· ἐπέμ-
ποντο δὲ ἐκ τῶν πόλειων τῶν μετεχουσῶν τῆς Ἀμ-
φικτυονίας τινὲς, οἵπερ ἐκαλοῦντο Πυλαγόροι.

25 **Πυλάρτης :** δούλου ὄνομα.

* **Πυλάρτου :** τοῦ τὰς πύλας ἰσχυρῶς ἐπαρτῶντος.

¹ ux in litura ab eodem.

² Accent. om. bis

³ εἰς τὸν πόλεμον

⁴ -ωνίαν

* Inc. f. 110. c. 1.

Πυλωρεΐ: φυλάσσει.

Πύνδαξ: πυθμήν.

Πυνθάνεσθαι: μανθάνειν· διδάσκεσθαι· ιστορεῖν· ἐρω-
 τᾶν· ἢ ἕτερόν τι σημαίνει παραπλήσιον μὲν τοῦ
 5 ἐρωτᾶν, οὐ μὴν αὐτὸ τὸ ἐρωτᾶν· ἔστι γάρ τις, ὡς
 δῆλον, διαφθορὰ¹ μάλιστα παρὰ τοῖς διαλεκτικοῖς
 μεταξὺ πύσματος καὶ ἐρωτήματος.

Πύξ: γρόνθον.

Πῦον·* τὸ πρὸ τοῦ γάλακτος ἀμελχθέν· τὸ μετα-
 10 βεβληκὸς αἶμα· αὐτὸ τὸ γάλα· τὸ γαλακτώδες
 ὑγρόν· γάλα νέον μετὰ χθεσινοῦ γάλακτος ἐψηθὲν
 ἔνιοι.

Πῦον: τὸ πυρίεφθον· τινὲς δὲ πᾶν γάλα νέον· ἢ ὁ ἂν
 μετὰ γάλακτος ἐψηθῆ χθεσινοῦ.

15 Πύπκαξ: ἐπίφθεγμα σχετλιασμοῦ· ὡς πένθους ἀμε-
 τάφραστον· ὡς τὸ τρισαιδέκατον.²

Πυρά: καύματα.

Πυράγρα * * * * *

Πυράγρη: καρκίνω· παγούρω.⁴

20 Πυραί: πυρκαϊαί.

Πυρακτῶν: ἐμπυρσεύων· σφοδρῶς καίων.

Πυραμειδής: πυροειδής.

Πύραυνος: ὁ τὸ πῦρ ἐναυόμενος.

Πυρρηρούμεθα: ἐντὸς ἐσμὲν τῶν πύργων.

¹ Sic.

* Πῦον, et mox.

² αι per tale fere compendium, /, quod nisi τῶ σ adhereret, esset καί. Legendum videtur ἰοῦ, quod in ιγ' facile mutari potuit.

³ Deest versus; nota /

⁴ καρκίνων· παγούρων

- Πυργοῦται : ὑψοῦται.
 Πυργηδόν : στοιχηδόν· κατὰ τάξιν.
 Πυργηρούμενοι : τὰ τεῖχη φυλάττοντες.
 Πυργοβάρεις : προμαχῶνες¹ οἱ ὀχυρώτεροι τῶν πύρ-
 5 γων.
 Πύργοι : τάξεις.
 Πύρδανα : τὰ λείψανα.
 Πυριάτη : θηλυκῶς τὸ πυρίεφθον· οὐχὶ πυρίατος, οὐδὲ
 πυριατὴ ὀξυτόνας· οὐδὲ πυρίεφθος.
 10 Πυριλαμπής : ὄνομα κύριον.
 Πυριλάμπη : πτηνόν τι μικρὸν, ὃ ἐν τῷ σκότῳ λάμ-
 πει· καλεῖται δὲ ὑπὸ ἐνίων λαμπυρίς.
 Πυριλαμπίς : τὸ ζωῖον καλεῖται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν,
 οὐ λαμπυρίς.
 15 Πῦρ ἐπὶ πυρί : παροιμία ἧς μέμνηται* καὶ Πλάτων
 κακὸν ἐπὶ κακῷ.
 Πυρεῖον : θυμιατήριον.
 Πυρρραγής : σαθρός· ἄχρηστος· ἀπὸ τοῦ ἐν ταῖς
 καμίνοις διαρρησομένου κεράμου.
 20 Πυροὶ ἐπικάλαμοι : οἱ μήπω θερισθέντες· ἢ οἱ ἐπὶ
 τῆς ἄλλω· οἱ μήπω ἀπηλωμένοι² ἀλλ' ἐν τοῖς δράγ-
 μασιν ὄντες· ἢ πυροὶ ἐπικάλαμοι λέγονται οἱ ἐπὶ
 τῆς αὐτῆς γῆς, ἧτις οὐκ ἔσχεν ἀνάπαυμα, ἐπι-
 σπαρέντες· τουτέστιν, ὅτ' ἂν σῖτος ἐπὶ σίτῳ χωρὶς
 25 διαλείμματος ἐπισπαρηῖ.
 Πύρρα : μία πόλις τῶν ἐν Λέσβῳι.
 Πυρραῖς γένουσι : ξανθαῖς θριξίν.

¹ Πυργοβαρεις : προμαχῶνες^{as}

* Inc. μνηται f. 110. c. 2.

² ἀπηλωμένοι

- Πυρόεσσαν* : επίπνουν· πῦρ πνέουσαν.
Πυρὸς μένος : πῦρ περιφραστικῶς.
Πυρπαλάμην : ὁ ταχέως τι ἐπινοῶν καὶ παλαμῶμενος ἴσα πυρί.
- 5 *Πυρπολεῖται* : καίεται· ἐμπυρίζεται.
Πυρρίχαις : ταῖς ἐνόπλοις ὀρχήσεσιν.
Πυρσεύει : πῦρ ἐξάπτει.
Πυρσεύασαν : φλέξασαν.
Πυρσοί : λαμπάδες· πυρκαϊαί· λαμπτήρες· Φρυκτω-
 10 ρίαι.
Πυρσοκόρσου λέοντος : Αἰσχύλος ἐν Κάρυξι Σατύροις.
Πυρσολόφους : τοὺς ἐκ παροπτηθεισῶν βυρσῶν ἰμάν-
 τας τεμνομένους· Ἀντίμαχος.
Πυροφόρος : σιτοφόρος.
- 15 *Πυρφόρος* : πῦρ φέρων· πυρφόρους δὲ ἔλεγον τοὺς
 ἱερέας, τοὺς ἐπιβώμιον πῦρ ἀνάπτοντας· ἐν τοῖς οὖν
 πολεμίσις εἰώθασιν τῶν ἱερέων οἱ νενικηκότες φεί-
 δεσθαι· ἐπὶ δὲ τῶν παντελῶς ἠττηθέντων καὶ συμ-
 πατηθέντων ἐν τῷ πολέμῳ, εἰώθασιν ὑπερβολῆ
 20 χρώμενοι οὕτως λέγειν, ὅτι οὕτως ἀπώλοντο, ὥστε
 οὐδὲ πυρφόρος, ταυτὸν δὲ εἰπεῖν ἱερεὺς, ὑπελείφθη
 τῷ στρατῷ.
- Πυρῶν* :¹ φλέγων καὶ καίων.
Πύσμα : ἐρώτημα.
- 25 *Πύστεις* : ἐρωτήσεις.
 * *Πυστιᾶσθαι* : πυνθάνεσθαι.
Πύτυλος : ἡ συστροφὴ τῶν χειρῶν· ὅτ' ἂν πυκνῶς
 ἐπιφέρηται.

¹ Πυρώνων

* Inc. f. 110. c. 3.

Πύτυλος : ἡ συνεχῆς τῶν πυκτῶν κροῦσις.

Πυτίνη : πλεκτὴ λάγυνος¹ Ἀριστοφάνης.

Πώγωνα πυρός : τὴν ἀναφορὰν τοῦ πυρός· **Εὐριπίδης**
Φρίξω.

- 5 **Πωληταί :** οὗτοι τῶν ὀφειλόντων τωῖ δημοσίῳ κατὰ
προθεσμίαν καὶ μὴ ἀποδιδόντων ἐπίπρασκον τὰς
οὐσίας· ὑπέκειντο δὲ τοῖς πωληταῖς καὶ ὅσοι τὸ
διαγραφὲν ἀργύριον ἐν πολέμῳ μὴ εἰσέφερον· ἔτι
δὲ² καὶ οἱ ξενίας ἀλόντες, καὶ ὁ μέτοικος προστά-
10 την οὐκ ἔχων· καὶ ὁ ἀποστασίου γραφεῖς· τούτων
γὰρ τὰς οὐσίας πωλοῦντες, παρεκατέβαλον εἰς τὸ
δημόσιον.

- Πωληταὶ καὶ πωλητήριον :**³ οἱ μὲν πωληταὶ ἀρχή
τις ἐστὶν Ἀθήνησιν· δέκα τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες, εἰς
15 ἐκ τῆς φυλῆς ἐκάστης· διοικοῦσι δὲ τὰ πιπρασκό-
μενα ὑπὸ τῆς πόλεως πάντα, τὰ τέλη καὶ μέταλλα⁴
καὶ μισθώσεις καὶ τὰ δημευόμενα· πωλητήριον⁵ δὲ
καλεῖται ὁ τόπος, ἔνθα συνεδρεύουσιν οἱ πωληταί.

Πωλητήριον : τὸ πρᾶτήριον· οὕτως Ἰπερίδης.

- 20 **Πωλοδάμνης :** πωλοδαμαστής.

- Πωλοῦσιν :** Δημοσθένης ἐν τωῖ κατὰ Νεαίρας· ἡ ἐν
τηῖ ἀγοραῖ πωλοῦσιν τί ἀποπεφασμένως⁶ Δίδυμος
φησὶν ἀντὶ τοῦ πορνεύουσι φανερώς· πωλεῖν γὰρ τὸ
παρέχειν ἑαυτὸν τοῖς βουλομένοις· ὅθεν καὶ τὸ πορ-
25 νεύειν, ὅπερ ἐστὶ περνάναι⁷· ἐγὼ δὲ φημι, ὅτι
κυρίως ἔταξε νῦν ὁ ῥήτωρ τὸ πωλεῖν· φησὶ γὰρ τὸν

¹ λάγυνος

² Om. δὲ

³ -οι

⁴ λ semel.

⁵ -ηρόν

⁶ -γος

⁷ περᾶναι (ν ejusd.)

νόμον οὐκ ἔαν ἐπὶ ταύταις¹ μοιχὸν λαβεῖν, ὑπόσαι
 ἂν ἐπ' ἐργαστηρίου κάθωνται, ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ
 πωλοῦσι τί ἀποπεφασμένως.

Πῶλοι καὶ ἐπὶ βοῶν : Ἀλκαῖος ἐν Ἱερῶ² γάμοι·

5 Ἀνδράποδα πέντε,³ παλικὸν ζεῦγος βοῶν.

Πῶμα : τὸ πότον οὕτως λέγουσιν.

Πῶμαλα :⁴ ἀντὶ τοῦ ποθέν· οἶον οὐδαμῶς· ἔστι δὲ τὸ
 μὲν πῶ Δῶριον· τιθέμενον ἀντὶ τοῦ ποθέν· τὸ δὲ
 μάλα ἢ παρέλκει, ἢ ἐν πω τοῖς ἐστὶ λεγόμενον.

10 Πῶμαλα : οἴνου μάλα.⁵

Πῶρινον : λίθον.

Πωτᾶσθαι : πετᾶσθαι.

Πωλάς :⁶ ἀντὶ τοῦ πράσεις· Ὑπερίδης· ἔστι τὸ ὄνομα
 καὶ ἐν τοῖς Σώφρονος Ἀνδρείοις.

15 Τέλος τοῦ π̄ στοιχείου.

Ἀρχὴ σὺν Θεωῖ τοῦ ρ̄.

Ῥαβάττειν : σοβεῖν καὶ τρέχειν καὶ συντόμως⁷ πο-
 δοκτυπεῖν.

Ῥαβάττειν : ἄνω κάτω ἀντιβαδίζεῖν.

20 Ῥάγα : ῤῶγα.

¹ ταύτης

² ἐν Ἱερῶ cum punctis ad marginem referentibus, ubi scil. correctionem additurus erat.

³ πέμπεται, et inc. πεται f. 110. c. 4.

⁴ Πῶ μάλα et mox μάλα. Primo ποθέν priore loco.

⁵ μάλα

⁶ Accent. om. tum πράσις

⁷ συντόμως

- Ῥαγδαῖον : ἄθρουν καὶ πολὺ, ἀπὸ τοῦ καταράσσειν¹
καὶ μεταφορικῶς, ἄνθρωπον ραγδαῖον, τὸν πολὺν
καὶ ἄθρουν· καὶ ὄξυς ἄνεμος καὶ πολὺς, ραγδαῖος.
- Ῥάδα : τὰ ῥάδα· ὄθεν καὶ ῥαδινή /¹
- 5 Ῥαδία : ὑπόδημα ποιόν.
- Ῥαδιουργός : οὐχ ὁ γράμματα παραποιῶν, ἀλλ' ὁ
κακοῦργος ἀπλῶς· καὶ ῥαδιουργία, ἡ περὶ πᾶν
ὀλιγωρία καὶ εὐκαιρία καὶ θρασύτης· Ξενοφῶν δὲ
καὶ ἐπὶ εὐκολίας ἐχρήσατο τῆι λέξει.
- 10 Ῥαθαίνεται : ἀντὶ τοῦ σπείρεται.
- Ῥαθαφυγίζειν : τὸ πλατεῖ τωῖ ποδὶ εἰς τὰ ἰσχία
ῥαπίζειν.
- Ῥαθασσόμενοι :² ῥαινόμενοι.
- Ῥαιβόν : σκαμβόν· καμπύλον.
- 15 Ῥαικούς : οἱ βάρβαροι τοὺς Ἑλληνας· Σοφοκλῆς τῆι
λέξει κέχρηται.
- Ῥαίοιτο : φθείροιτο.
- Ῥά : ἀντὶ τοῦ δῆ³ οὕτως Πλάτων.
- * Ῥαγδαῖος : ταχύς ἢ σφοδρός.
- 20 Ῥαγδαῖους : κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ὄμβρων· τοὺς
κεκινημένους καὶ σφοδροὺς καὶ βιαίους· Ἀντιφάνης
Ἀγροίκους· Ῥαγδαῖος, ἄμαχος, πρᾶγμα μεῖζον ἢ⁴
δοκεῖς· Δίφιλος Πολυπράγμωνι· Τί ποτ' ἐστίν; ὡς
ῥαγδαῖος ἐξελήλυθεν· ἔστι καὶ ἐν πρυτάνεσι Τη-
- 25 λεκλείδου τὸ ὄνομα, καὶ ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀριστο-
φάνους.

¹ Sic. Accent. om.² -ώμενοι³ δῆ

* Inc. f. 111. c. 1.

⁴ εἰ—πολυπραγμονεῖ

- *Ραδαμάνθυος ὄρκος : ὁ κατὰ χηνὸς ἢ κυνός· ἢ πλα-
 τάνου ἢ κριοῦ ἢ τινὸς ἄλλου τοιοῦτου· Οἷς ἦν μέ-
 γιστος ὄρκος ἅπαντι λόγῳ κύων· *Ἐπειτα χήν·
 θεοὺς δὲ σιγᾶν¹· Κρατῖνος Χείροσι· τοιοῦτοι δὲ καὶ
 5 οἱ Σωκράτους ὄρκοι.
 *Ράδαμνος : βλαστὸς τρυφερὸς ἢ κλάδος.
 *Ράδιον : εὐχερές.
 *Ραδιουργός : πλαστογράφος· καὶ ὁ κακοῦργος ἀπλῶς·
 καὶ ραδιουργία, ἡ περὶ πᾶν ὀλιγωρία, καὶ εὐκαιρία,
 10 καὶ θρασύτης· Ξενοφῶν δὲ καὶ ἐπὶ εὐκολίας ἐχρή-
 σατο τῆι λέξει.
 *Ραιδίως : εὐχερῶς· ταχέως.
 *Ράζειν καὶ ῥύζειν : τὸ ὑλακτεῖν· *Ἐρμιππος Εὐρώπῃ·
 *Ρυζῶν² ἅπαντας ἀπέδομαι τοὺς δακτύλους· ἀπὸ
 15 τούτου δὲ ἐπὶ τοὺς πικραιομένους καὶ σκαιολογοῦν-
 τας μετηνέχθη· Κρατῖνος Δηλιάσιν³· *Ἴνα σιωπῆ
 τῆς τέχνης ῥάζωσι τὸν λοιπὸν χρόνον· καὶ ἐξῆς·
 *Ἐρραζε πρὸς τὴν γῆν· ὁ δ' ἐσκάριζε κατέπαρδε.⁴
 *Ραθάμιγγες : ῥανίδες· ἢ ὁ ἀπὸ τῶν ἵππων κοινορτός·
 20 οἱ δὲ σταγόνας.
 *Ραθυμία : ἀμέλεια.
 *Ραίσας : ὑγιάννας.
 *Ραίσας : ἀντὶ τοῦ ῥαῖον ἔχων ἐκ τῆς νόσου.
 *Ραθυμεῖν : οὐχ ὡς ἡμεῖς φαμέν, τὸ τοῖς *Ἀφροδισίοις
 25 σχολάζειν· ἀλλ' ἀπλῶς τὸ ἀργεῖν καὶ τρυφᾶν,
 παρὰ τὸ τὰ ῥᾶστα τῶι θυμῶι διδόναι.

¹ θεοῖς δὲ σιγῶν² ῥυζῶν³ δειλιασιν⁴ ὁ δὲ σκαρίζει κατέπαρδε

- * 'Ρακχίζειν : τὸ διαιρεῖν τὰ μέρη τῆς ράχεως, ἥτοι διακόπτειν, ὡς φησὶ παρ' Εὐριπίδῃ.
- 'Ρακετρίζειν : τὸ εἰς τὴν ράχιν παλεῖν· οὕτως Πλάτων.
- 'Ράκιον καὶ ράκος : ἄμφω¹ λέγουσιν.
- 5 'Ρακίδαί : δῆμος Ἀκαμαντίδος.
- 'Ράκτρια : ραιδία· μικρά· τοὺς καρποὺς ἀπαράσσοσα.
- 'Ράμνος : φυτὸν ὃ ἐν τοῖς χουσίω ὡς ἀλεξιφάρμακον ἐμασῶντο ἔωθεν· καὶ πίττη² ἐχρίοντο τὰ σώματα·
- 10 ἀμίαντος γὰρ αὕτη· διὸ καὶ ἐν ταῖς γενέσεσι τῶν παιδίων³ χρίουσι τὰς οἰκίας εἰς ἀπέλασιν τῶν δαιμόνων.
- 'Ραμνουσία Νέμεσις : αὕτη πρῶτον ἀφίδρυτο ἐν Ἀφροδίτῃ σχήματι· διὸ καὶ κλάδον εἶχε μηλέας⁴· ἰδρύσατο δὲ αὐτὴν Ἐρεχθεὺς μητέρα ἑαυτοῦ οὖσαν·
- 15 ὀνομαζομένην δὲ Νέμεσιν καὶ βασιλεύσασαν ἐν τῷ τόπῳ· τὸ δὲ ἄγαλμα Φειδίας ἐποίησεν· οὗ τὴν ἐπιγραφὴν ἔχαρισατο Ἀγορακρίτῳ τῷ Παρίῳ ἐρωμένῳ· ὃς καὶ Ὀλυμπίασι⁵ τῷ δακτύλῳ τοῦ
- 20 Διὸς ἐπέγραψε, Παντάρκης καλὸς· ἦν δὲ⁶ οὗτος Ἀργεῖος, ἐρώμενος αὐτοῦ.
- 'Ράμφος : ῥύγχος ὄρνιθος.
- 'Ραντόν : ποικίλον.

* Inc. f. 111. c. 2.

¹ ἄμφω^σ i. e. ἄμφως, quod utrum ex ἄμφω an ex ἀμφοτέρως depravatam sit, non liquet.

² πίττην

³ παιδων primo scripserat.

⁴ μηλαίας

⁵ -ιάσι

⁶ -ψεν ἀστάρκης· καλὸς δὲ ἦν

- 'Ραμφάξει: ῥυγχαθήσει.
 'Ράξ: θηλυκῶς ἢ ῥάξ· ὁ δὲ ῥῶξ, καὶ βαρβαρισμὸς
 καὶ σολοικισμὸς.
 'Ράξαι: ἀντὶ τοῦ καταβαλεῖν· οὕτως 'Απολλόδω-
 5 ρος.
 'Ράξας: τὸ δὲ ῥήξας οὐκ 'Αττικόν· καὶ παρὰ τοῖς
 δικανικοῖς ἐστὶν ἢ χρῆσις.
 'Ρᾶον: εὐχερές· εὐκολον.
 'Ραπίσαι: πατάξαι τὴν γνάθον ἀπληῖ τηῖ χειρὶ, ὃ
 10 λέγουσι καὶ ἐπὶ κόρρης.
 'Ραπίς: ῥάβδος.
 'Ράρ: Τριπτολέμου πατήρ.
 'Ράρον: ἰσχυρόν.
 'Ρᾶστα: ραιδίως· εὐχερῶς.
 15 'Ραστώνη: ἀνάπαυσις· τέρψις· τρυφή· εὐκολία· ῥα-
 θυμία· ἠδυπάθεια·* χαυνότης· ἀργία· εἴρηται καὶ
 ῥαστωνεύειν ἐν τῷ λή Δίωνος 'Ρωμαϊκῶν.
 'Ράφανον: τὴν ῥαφανίδα· 'Επίχαρμος.
 'Ράφανος: κράμβη· ῥαφανὶς δὲ, ἣν ἡμεῖς ῥάφανον.
 20 'Ράττει: ἐπιφώνημα χαιρόντων καὶ ὑπορχουμένων.
 'Ρᾶον ἂν τις τοὺς ὀδόντας ἠρίθμησεν, ἢ τοὺς δακτύ-
 λους.
 'Ραχάδας: τὰ δεινῶδη χωρία.
 'Ράχετον: τὸ ὀπισθεν τοῦ τραχήλου, ἀφ' οὗ ἡ ἀρχὴ
 25 τῆς ῥάχεως· Δίδυμος δὲ πλευρόν.
 'Ραχθέντος: ῥαγέντος.
 'Ραχίαν: οἱ 'Αττικοὶ τὴν ἀκτὴν· καὶ τὸν τόπον αὐ-

' Accent. om.

* Inc. f. 111. c. 3.

τόν, αἷ προσαράττει τὸ κύμα· καὶ Θουκυδίδης οὕτως· οἱ δὲ Ἴωνες τὴν ἄμπωτιν καὶ τὴν ἀναχώρησιν τῆς θαλάττης.

Ῥαχίζειν· τὸ ἀλαζονεύεσθαι· καὶ Ῥαχιστής, ὁ ἀλαζών· Θεόπομπος Παμφίλη· Τούτων ἀπάντων ὁ Ῥαχιστής Δημοφῶν.

Ῥαχίζων· διακόπτων· καὶ τοὺς κακούργους Ῥαχιστάς.

Ῥάχιν· ὄσφυν· ἢ τὸ νωτιαῖον μέρος· ὁ κανθὸς τοῦ
10 νώτου.

Ῥαχιστής· ὁ διατέμνων.

Ῥάχοι· αἱ μυρικίαι ῥάβδοι.

Ῥάχοισιν ὄρχαδος¹ στέγης· Σοφοκλῆς δὲ τοὺς φραγμοὺς τῆς ποιμένης.

15 Ῥάχους· τὰς ἀκανθώδεις καὶ τραχείας ῥάβδους λέγουσιν.

Ῥαψωιδοί· τὸ δ' ἔμπροσθεν ἀρναδοὶ ἐκαλοῦντο, ἐπάθλου² αὐτοῖς ὄντος ἀρνός.

Ῥαψωιδὸς κύων· ἢ Σφίγξ· οὕτως Σοφοκλῆς.

20 Ῥάψαι· συνθεῖναι.

Ῥαψώδημα· ψεῦσμα.

Ῥαψωιδία· φλυαρία· λόγων συναφή· ἀδολεσχία.

Ῥαψωιδοί· οἱ τὰ Ὀμήρου ἔπη ἐν τοῖς θεάτροις ἀπαγγέλλοντες· οἱ ἐκλήθησαν οὕτως, ἐπεὶ ῥάβδους ἔχοντες ἀπήγγελλον· ῥαψωιδῆσαι δὲ ἐστὶ τὸ φλυαρῆσαι· ἢ τὸ ἀπλῶς λαβεῖν³ καὶ ἀπαγγεῖλαι, ἄχωρὶς ἔργου τινός.

¹ Ῥαχοισιν· ὁ.

² ἔπαθλον

³ Sic.

- * 'Ράων: εὐθυμότερος· καὶ ἀπήμων.
 'Ρέας πόντος: ὁ Βόσπορος· ἢ ὅτι καὶ Ἀδρίας καλεῖται ἀπὸ τοῦ εἰσβάλλοντος ποταμοῦ Ἀδρίου.
 'Ρεδίων: ἀρμάτων.
 5 'Ρέζει: θυσιάζει· ποιεῖ ἱερεύει· παρασκευάζει.
 'Ρέθος: πρόσωπον· ἐρύθημα· μέλος· σπλάγχχνον.
 'Ρεῖα: ῥαδίως· εὐμαρῶς· ἰσχυρῶς.
 'Ρεῖα ζώντες: ἀπόνως· καὶ ἀμόχθως.
 'Ρειπαι: ὄρη· Σκυθικὰ, ὅθεν ὁ Βορρᾶς πνεῖ.
 10 'Ρεῖτά: ἐν Ἐλευσίῃ δύο ναμάτια φερόμενα ἐκ μιᾶς πηγῆς καλούμενα ρεῖτά· οὕτως Σοφοκλῆς.
 'Ρεῖτῶν τόπος:² ἱερῶν ῥευμάτων.
 'Ρέκος: ζῶμα· ζώνη.
 'Ρελατρεία: ἀναφορά.
 15 'Ρέμει:³ πειρᾶ· ὀδυνᾶ· σήπει.
 'Ρέξαι: ποιῆσαι· πράξαι· Ἀθηναῖοι δὲ θῦσαι· παρ' Ἐπιχάρμῳ τὸ βλάψαι.
 'Ρέπει: κλίνει.
 'Ρερυθμῶσθαι: ἐσχηματίσθαι· συγκεκρίσθαι.
 20 'Ρεῦμον: βρέφος νεογνόν.
 'Ρηγίνους: τοὺς δειλοὺς· Ξέναρχος γὰρ, ὁ Σώφρονος τοῦ Μιμογράφου⁴ υἱός, ἐκωμῶδει τοὺς Ῥηγίνους ὡς δειλοὺς, ὑπὸ Διονυσίου τοῦ τυράννου πεισθεῖς.
 'Ρηγίνου δειλότερος: /⁵
 25 'Ρῆγμα: ἢ κατὰ μῆκος τοῦ τραύματος οὐλή.
 'Ρηγμῖνι: αἰγιαλωῖ.

* Inc. f. 111. c. 4.

² 'Ρεῖτῶν: τ.⁴ μμηνογράφου¹ ὄρη³ Accent. om.⁵ Sic. Deest sesquiversus.

- Ῥήγνυται: διαιρεῖται καὶ διακόπτεται.
 Ῥῆμα: οὐ μόνον ἐπὶ μιᾶς λέξεως λέγουσιν, ἀλλὰ
 καὶ ἐπὶ πλειόνων.
 Ῥήναια: ἡ νῆσος πλησίον Δήλου.
 5 Ῥῆνες: πρόβατα.
 Ῥηξήνορες: ἀνδρεῖοι.
 Ῥηξίφλοια: ῥήξαντα τὸν φλοῦν.
 Ῥήσεις: λόγοι.
 Ῥῆσις μακρά: διεξοδικὸς ὁ λόγος μακρὸς.
 10 Ῥῆσις: δημηγορία καὶ συμβουλή καὶ ὅλος ὁ τοῦ
 ῥήτορος λόγος * οὕτως Ἀριστοφάνης.
 Ῥησεῖδιον: λεξεῖδιον.
 Ῥησικοπεῖν: δημηγορεῖν.
 Ῥῆσεις καλεῖται τὰ ὑπὸ τῶν εἰσαγομένων προσώ-
 15 πων λεγόμενα· ἀναμέσον δὲ τούτων τὰ ὑπὸ τοῦ
 ποιητοῦ· οἶον, Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος.
 Ῥῆσις: τὸ ψήφισμα· οὕτως Κράτης.
 Ῥησίαρχος, ὃς ἐρέσει³ τὰ θέσφατα: παρ' Ἐπιχάρ-
 μωι ἤτοι παρὰ τὴν ῥῆσιν εἴρηται⁴ ἢ ὡς Ἀσκλη-
 20 πιάδης ἐν τ' τραγωιδουμένων, ἄριστον⁵ αὐτὸν γεγε-
 νῆναι ἀλήθειαν εἰπεῖν· ἐγένετο δὲ καὶ ἕτερος.
 Ῥησκόμενον: ἀντὶ τοῦ λεγόμενον.
 Ῥητόν: φανερόν.
 Ῥήτορα: καὶ τὴν γυναῖκα Ἀριστοφάνης.⁶

¹ Accent. om.² -κως (sic)

* Inc. f. 112. c. 1.

³ Ῥησός: ἀρχός· ὃς αἰρέσει (spiritus e leni statim factus asper.)⁴ ἐ. τοῖς—εἴρηκε⁵ Accent. om.⁶ ἀριστ /

- Ῥητορικὴ γραφή: ἔοικε ῥητορικὴ γραφὴ καλεῖσθαι, ἢ κατὰ ῥήτορος γράψαντος (ἢ)¹ εἰπόντος ἢ πράξαντος παράνομον· ὥσπερ λέγεται πρυτανικὴ, ἢ κατὰ πρυτανέως· καὶ ἐπιστατικὴ, ἢ κατ' ἐπιστάτου·
- 5 Ἴσως δὲ καὶ κατὰ τοῦτο ῥητορικαὶ γραφαὶ τινὲς καλοῦνται, ὅτι κατὰ διαφόρους νόμους αἱ τῶν ῥητόρων γραφαὶ εἰσάγονται.
- Ῥητορικὴ γραφή: ἢν ἰγωνίζοντο οἱ ῥήτορες· οὐ γὰρ πάσας ἰγωνίζοντο τὰς δίκας τῶν παλαιῶν οἱ ῥήτο-
- 10 ρες, ἀλλ' ἐνίας· ἄλλοι δὲ ῥητορικὴν γραφὴν εἶναι λέγουσι τὴν κατὰ ῥήτορος² γινομένην, γράψαντος τί, ἢ εἰπόντος ἢ πράξαντος παράνομον· ὥσπερ λέγεται πρυτανικὴ γραφὴ, καὶ ἢ κατὰ πρυτανέως, καὶ ἐπιστατικὴ, ἢ κατ' ἐπιστάτου.
- 15 Ῥήτορες: οὐχ οἱ συνήγοροι, ἀλλ' οἱ τὴν ἰδίαν γνώμην λέγοντες· καὶ τὸ παρ' Ὀμήρῳ οὕτως ὑπολαμβάνει.
- Ῥήτρα: συνθήκαι· λόγοι· ὁμολογίαι· Ταραντῖνοι δὲ νόμους· καὶ οἶον ψηφίσματα· παρὰ Λακεδαιμονίοις ῥήτρα³ Λυκούργου νόμος, ὡς ἐκ χρησμοῦ τιθέμενος· οἱ δὲ ῥήτρας ὁμολογίας· οἱ δὲ συγγράμματα· καὶ ῥητροφύλακας τοὺς συγγραμματοφύλακας.
- * Ῥήτρας: συνθήκας.
- 25 Ῥήτωρ: τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο ὁ δῆμῳ συμβουλεύων· καὶ ὁ ἐν δῆμῳ ἀγορεύων· εἴτε ἱκανὸς εἴη λέγειν, εἴτε καὶ ἀδύνατος· εἴτε καὶ ἀπὸ τοῦ βελτίστου καὶ δι-

¹ om. ἢ² λύτρα³ -ρας

* Inc. f. 112. c. 2.

καιοτάτου συμβουλεύων, εἴτε ἐπὶ οικείοις λήμμα-
 σιν· καὶ ὁ Δημοσθένης τοῦτον καλεῖ ῥήτορα, ἐπειδὴ
 ἂν λέγηι· ῥήτωρ, ἡγεμῶν καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τού-
 τωι· καὶ ἐτέρωθι· ἐγὼ δὲ εἰ μὲν ὡς συμβουλεύων
 5 ὑμῖν¹ ὅτι ἂν συμφέρειν² ἡγήται, ῥήτωρ ἐστίν, οὔτε
 ἀρνοῦμαι, οὔτε φύγομι ἂν τούνομα τοῦτο· εἰ δὲ,
 οἷους³ ἐγὼ καὶ ὑμεῖς δὲ ὄρατε, ἀπαιδεύτους καὶ ἀφ'
 ὑμῶν πεπλουτηκότας, οὐκ ἂν εἶην οὔτος⁴ ἐγὼ· καὶ
 πολλοῖς ψηφίσμασι παραγέγραπται Ῥητορικῆ⁵ ἐκ
 10 βουλῆς, (εἰ) εἰσφέρει τις γνώμην,⁶ ἀλλὰ μὴ αὐτὸς
 ἰδίαν τύχην⁷ ἡγούμενος.

Ῥήτωρ: συνήγορος· δικολόγος· καὶ ὁ τὴν ἰδίαν ἀπο-
 φαίνων γνώμην κριτῆς, παρὰ Σοφοκλεῖ.

Ῥηχιάδαι ἢ Ῥηχάδαι: οἱ τοὺς καταδίκους εἰς τὰς
 15 ῥαχίας βάλλοντες.

Ῥία: ἀκρωτήρια· ὄρθια· καὶ τὰ εἰς θάλασσαν ἐγ-
 κείμενα.

Ῥιγοῖ: ψύχει· συνέχεται ἀπὸ κρύους.

Ῥιζοτόμοι: φαρμακεῖς· βοτανικοί.

20 Ῥικνά: ἐρυτιδωμένα· ἀσθενῆ.

Ῥικνόν: καμπύλον.

Ῥικνός: ὁ πεφρικῶς, παρὰ Σοφοκλεῖ.

Ῥινᾶν: ἕξαπατᾶν: οὕτως Μένανδρος.

Ῥινόν: βύρσαν· δέρμα.

25 Ῥίνων: ὄνομα κύριον.

¹ ὑμῖν in ημῖν statim mut.

² εἰ in litura, tum ἡγεῖται (sic)

⁴ οὗ primo; ut scripturus fuerit οὕτως.

⁵ -κῆι, tum om. εἰ

⁶ -μη

³ οἷος

⁷ τύχης

- Ὶικνοῦσθαι : τὸ διέλκεσθαι καὶ παντοδαπῶς διαστρέ-
φεισθαι κατ' εἶδος· λέγεται δὲ καὶ Ὶιγνοῦσθαι, τὸ
καμπύλον γίγνεσθαι ἀσχημόνως, καὶ κατὰ συνου-
σίαν καὶ ὄρχησιν κάμπτοντα τὴν ὀσφῦν· Σοφοκλῆς
- 5 Ὶιχνευταῖς.
Ὶίπας : ἀνέμου συστροφή.
Ὶιπῆς : ὀρμῆς· φορᾶς· βολῆς.
* Ὶιπίζεται : παρακαίεται.
Ὶίψασπις : δειλός.
- 10 Ὶινώμενος :¹ μυκτηριζόμενος.
Ὶίσκος : ὁ τὰ ἀργυρώματα ἔχων καὶ τὸ πρόχειρον
ἀργύριον.
Ὶιψάδ' ἀγείρων /²
Ὶοάς : ρεύματα.
- 15 Ὶόδια : μύρα.
Ὶοδιακὸν καὶ Ὶοδιάς : εἶδος ἐκπώματος· οὕτως Δί-
φιλος.
Ὶοδογούνη : γυνὴ μὲν Ὶοτάσπου, Ξέρξου δὲ καὶ Δα-
ρείου μήτηρ.
- 20 Ὶοδίων χρησμὸς : Ὶόδιοι τῆι Λινδίαι Ὶθηναῖ θύοντες
καθ' ἐκάστην ἡμέραν διετέλουν (ἐν)³ τωῖ ναωῖ εὐ-
ωχούμενοι· οὐκ ἦν δὲ αὐτοῖς ἔθος ἀμίδα εἰσφέρειν
* * * *⁴ ἀμίδα· συγκαταινέσαντος δὲ, πάλιν ἀνε-
πυθάνοντο, χαλκῆν ἢ ὀστρακίνην· ὁ δὲ ὀργισθεὶς
- 25 ἀπεφήνατο, μηδετέραν· διὸ τὴν παροιμίαν τάσ-
σεσθαι ἐπὶ τῶν περιεργότερον πυθθανομένων.

* Inc. f. 112. c. 3.

¹ Ὶινόμενος² Ὶιψαδαγειρων / tum deest versus.³ ἐδιετέλουν (sic) et om. ἐν⁴ Nulla lacuna.

Phot.

- 'Ροιβδεῖ: ἀναρροφεῖ ἀναρριπτεῖ.
 'Ροίβδην: ¹ ὡς ἐπὶ ρεύματος σφοδρῶς φοβερῶς.
 'Ροῖδια: ροάς.
 'Ροιζήδον: σφοδρῶς μετ' ἤχου ἀπειλητικόν.
 5 'Ροῖζος: ρύμη ἤχος.
 'Ροῖζος: παρ' Ὀμήρῳ θηλυκῶς Πολλῆ δὲ ροῖζωι ²
 πρὸς ὄρος τρέπε.
 'Ρομβεῖν: σφενδονᾶν.
 'Ρόμβον: κίνησιν ἢ κύλινδρον.
 10 'Ρόμβος: ὁ ἔχουσιν οἱ ἐπιθειάζοντες ³ ὡς τύμπανον
 οὕτως Εὐπολις.
 'Ροδωνία: ἡ τῶν ρόδων φυτεία ἰωνιά, ἡ τῶν Ἴων.
 'Ροδοδάκτυλος: ροδόχρους.
 'Ρομφαία: τὸ μακρὸν ἀκόντιον ἢ μάχαιρα.
 15 'Ροπαλίζει: κινεῖ, στρέφει ὡς ρόπαλον.
 'Ροπή: κλίσις.
 'Ρόπτρον: Λυσίας κατὰ Ἀνδοκίδου ἀσεβείας ἔδησε
 τὸν ἵππον ἐκ τοῦ ρόπτρου τοῦ ἱεροῦ νῦν τὸν τῆς
 θύρας κρίκον λέγει.
 20 'Ρόπτρον: ρόπαλον ἢ παγίς ἢ τιμωρία.
 'Ροῦν: τὸ ἥδυσμα Σόλων.
 'Ροφήσομαι: ἀντὶ τοῦ ροφήσω λέγουσιν.
 'Ροῦδης: ρεῦμα ἔχων.
 'Ρυάχετον: θόρυβον.
 25 'Ρυάχετον: τὸν ρέοντα ὀχετόν.
 'Ροίβδην: δαψιλῶς.
 'Ρυγχάσαι: τὸ μικτηρίσαι.
 'Ρύγχος: τὸ πρόσωπον Κρατῖνος καὶ ἕτεροι.

¹ Sic.² ροιζῶι³ -θι-

- ῥύδην : ὄρμην.
 ῥύδην : σφοδεῶς καὶ ἀθρόως· οὕτως Κρατῖνος.
 ῥύζειν : ὑλακτεῖν.
 ῥυζῶν : πενθῶν.
 5 ῥυθμίζει : διατυποῖ¹ κανονίζει· εὐθύνει.
 * ῥυθμός : τάξις ἑμμελος ἀκόλουθος ἀρμονία.
 ῥυμβονᾶν : διαρρίπτειν.²
 ῥυπαίνω : ἀντὶ τοῦ ὑβρίζω· Φερεκράτης.
 ῥύπες :³ πόλις τῶν Ὀβλενίων Ἀχαιῶν· οὕτως Αἰ-
 10 σχύλος.
 ῥύπον καὶ ῥύπους : τὰ δεχόμενα τὰς σφραγιῶδας·
 οὕτως Ἀριστοφάνης.⁴
 ῥυπᾶν :⁵ μεστὰ ῥύπου εἶναι.
 ῥύπαπαι : ναυτικὸν ἀναφώνημα.
 15 ῥύπτει : ἀποκλύζει· σμήχει.
 ῥύπτομαι : σμήχομαι.
 ῥυσά : ἢ μάρανσις, ἢ γῆρας.
 ῥυσαί : ῥυτίδας ἔχουσαι.
 ῥυσήματα : τὰ ἐπὶ τῶν ὄψεων τῶν γεγηρακότων
 20 σπιλώματα.
 ῥύσια : ἐνέχυρα· καὶ ῥυσιάζεσθαι· τὸ ἐνεχυριά-
 ζειν.
 ῥυσίαν : τὴν τῶν τόξων τάσιν.
 ῥυσίοισιν : ἐλκυσταῖς.
 25 ῥυστήρας : καὶ βρυτήρας· τὰς ἡνίας.

¹ -πεῖ

* Inc. f. 113. c. 1.

² Glossa in summa pag. a correctore antiq.³ ῥύπαις⁴ ἀριστ^ο/⁵ ῥυπᾶ : (sic)

- Ῥυτά: εἶδος φιαλῶν τάχα δὲ οἶον ρυτίδας καὶ συναγωγὰς ἔχουσῶν.
- Ῥυτά: πήγανα· οὕτως Κρατῖνος.
- Ῥυτά: συνεσταλμένως· εἶδος ἐστὶ ποτηρίου· Δημο-
5 ἰσθένης κατὰ Μειδίου· ἐκτεταμένως παρ' ἡμῖν λεγόμενα.
- Ῥυτήρ: ἀπλῶς μὲν ὁ ἰμάς· κυρίως δὲ ἡνία· παρὰ τὸ ῥύεσθαι τοὺς ἵππους καὶ τοὺς ἀναβάτας, ὅπερ ἐστὶ σαΐζειν· ἢ παρὰ τὸ ῥεύειν, ὃ ἐστὶν ἀνακόπτειν καὶ
10 ἀνεγείρειν τοὺς ἵππους.
- Ῥυτήρα: ἐλκτικόν· παρὰ τὸ ἐρύειν· καὶ φύλακα.
- Ῥυτήρες: χαλινοί· ἡνία· ἰμάντες.
- Ῥυτήρι κρούων γλουτὸν· ὑπτίου ποδός· Σοφοκλῆς.
- Ῥυτίς: ἀσθένεια.
- 15 Ῥυτίσματα: αἱ ἀκέστρια τῶν διερρυηκότων ἱματίων τὰ ἀναπληρώματα ρυτίσματα ἐκάλουν· οὕτως Μένανδρος.
- Ῥυφεῖν: τὸ ῥοφεῖν· Ἰωνες· οὕτως Ἰππώναξ.
- Ῥύψαι: σμῆξαι.
- 20 Ῥωγαλέον: διεσχισμένον.
- Ῥῶμα: ὄρημα.
- Ῥῶμα: τὴν ῥώμην· ὡς γνῶμα, τὴν γνώμην.
- Ῥωμαλέως: ἰσχυρῶς.
- Ῥώμη: ἰσχύς.
- 25 Ῥώξ: κόκκος.
- Ῥῶπες: δασεῖα ὕλη· ἢ κατάκομος καὶ σύμφυτος τόπος.

¹ κρούων: γ. dist.

Ῥῶπος : μίγμα· χρώματα, ὅσα βαφεῦσι, ζωγράφοις, μυρεψοῖς χρησιμεύει· ὅθεν ῥωποπώλης, ὁ μυροπώλης*· τινὲς δὲ καὶ τὸν παντοδαπὸν φόρτον, ῥῶπον εἰρήκασιν.

5 Ῥῶπος : μηθενὸς ἄξιον.

Ῥῶπος καὶ γέλγη : ὁ ποικίλος καὶ λεπτὸς φόρτος.

Ῥῶσαι : ῥῆξις.

Ῥῶσθαι : σπουδάζειν.

Ῥωστήριον : παρορμητήριον.

10 Ῥωχμός : ῥῆγμα γῆς.

Τέλος τοῦ ῥ στοιχείου.

Ἀρχὴ σὺν Θεῶι τοῦ σ.

Σᾶ : περισπωμένως τὰ σῶα· εἴρηται δὲ ἐπὶ θηλυκοῦ· σᾶ ἢ πόλις· οἶον σῶα¹ ἢ πόλις.

15 Σᾶ : τὰ σῶα λέγουσι μονοσυλλάβως, ἀπὸ τοῦ σῶα συναιροῦντες· καὶ τὸν σῶον καὶ σῶν² καὶ σῶοι, σοῖ· παρὰ δὲ Θουκυδίδη δισυλλάβως σῶοι.

Σμικρὸς³ ἐν σμικροῖς, μέγας δὲ ἐν μεγάλοις ἔσομαι· καὶ τὸν ἀμφέποντ' αἰεὶ φρεσὶ δαίμον' ἀσκήσω : εἰ
20 μικρὰ ἢ τὰ περὶ ἐμὲ, καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς ἀνάγκης ἔσομαι μικρός· εἰ δὲ μεγάλα, εἰκότως ἐπαρθήσομαι καὶ μεγαλοφρονήσω, καὶ τὴν περιέπουσάν με τύχην οἴσω τῆι διανοίᾳ.

* Inc. f. 113. c. 2.

¹ σῶα

² σὸν

³ Glossa in marg. a m. antiq. ἀγ in ἀνάγκης, et a ult. in μεγάλα abscissa.

- Σαβαρίχιν : τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον· Τηλεκλειδης.
- Σαβέκ : ἄφεις ἀπὸ τῆς Σύρας.
- Σαβοί : Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος· οἱ μὲν
 Σαβούς λέγεσθαι τοὺς τελουμένους τῷ Σαβαζίῳ,
 5 τούτέστι τῷ Διονύσῳ· καθάπερ τοὺς τῷ Βάκχῳ,
 Βάκχους· τὸν αὐτὸν δὲ εἶναι Σαβάζιον καὶ Διό-
 νυσον φασίν· οὕτως δὲ φησι καὶ τῶν Ἑλλήνων
 τινὲς τοὺς Βάκχους Σαβούς καλεῖν· Μνασέας δὲ ὁ
 Πατρὺς υἱὸν εἶναι φησὶ τοῦ Διονύσου Σαβάζιον.¹
- 10 Σαβούς καὶ Σαβάς καὶ Σαβαζίους : τοὺς βακχεύοντας
 τῷ Σαβαζίῳ· τὸ γὰρ σαβάζειν τῷ θεῷ τοῦτο·
 ὑπὸ δὲ τινῶν ὁ Διόνυσος Σαβὸς καλεῖται.
- Σαβύττης : ξυρήσεως εἶδος.
- Σαβάξαι : διασαλεῦσαι.
- 15 Σάβυττος :² τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον· ἀπὸ τοῦ σάττεσθαι
 καὶ βύεσθαι, ὡς καὶ σάθη.
- Σαγγάριος : ποταμὸς Φρυγίας καὶ Λυδίας.
- Σάγαρις : κοπίς ἢ πέλεκυς.
- Σάγδας :³ μύρον τί.
- 20 Σάγη : τὸ πλῆθος.
- Σάγη φερέσβιος :³ τὸν πρὸς τροφῆς παρασκευὴν
 θύλακον.
- Σάγη : ἡ πανοπλία· οὕτως Μένανδρος.
- Σαγήνη : πλέγμα τί ἀπὸ σχοινίων εἰς ὑποδοχὴν
- 25 ἰχθύων.
- * Σάγμα : τὸ τῆς ἀσπίδος ἔλυτρον.

¹ σαβάδιον² Accent. om. bis.³ Σάγη : φ. dist.

* Inc. f. 113. c. 3.

- Σάγρα : αὶ τοῦ /
 ἀλήθεια· οὕτως Κρατῖνος.¹
- Σάγρα : ποταμὸς ἐν Ἰταλίᾳ· καὶ τόπος ἀφ' οὗ ἡ
 παροιμία· ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάγρα.
- 5 Σάθων : ὑποκόρισμα παιδίων ἀρρένων· οὕτως Τηλε-
 κλείδης.
- Σαθρὸν, οὐ σαβακὸν χρὴ λέγειν.
- Σαικονῆσαι : ἀντὶ τοῦ κινηθῆναι· Ἀριστοφάνης.²
- Σαίνει : κολακεύει· σείει· ὡς ἐπὶ τῶν κυνῶν σαινό-
 10 των τῆι οἰκείαι οὐραϊ.
- Σαίνεσθαι : κολακεύειν.
- Σαίνουροι : τὰς οὐρὰς σείοντες.
- Σαίρει : κοσμεῖ ἢ χαίρει.
- Σαίρειν·³ οὐ σαροῦν· μᾶλλον δὲ κορεῖν λέγουσιν· καὶ
 15 ἀκόρητον, τὸν ἀσάρωτον·⁴ καὶ κορηθῆναι· καὶ τὸ
 σάρον, κόρηθρον· καὶ κόρημα, τὸ κάθαρμα.
- Σάκαι : ἔθνος Σκυθικόν.
- Σάκας : ἐπεκαλεῖτο ὁ τραγωδοποιὸς Ἀκέστωρ, ὡς
 ξένος καὶ βάρβαρος· οἱ γὰρ Σάκαι Σκυθικὸν γένος.
- 20 Σακέλλιον : βαλάντιον.
- Σακεσφόροι : ὄπλοφόροι· ἀσπιδοφόροι.
- Σακεύουσι : τὸ ὑλίζουσι⁵ παρ' Ἡροδότῳ.
- Σακυφάνται :⁶ οἱ πλέκοντες τοὺς γυργάθους· ἢ τῶν
 λινοῦφῶν οἱ τοὺς σάκκους ὑφαίνοντες.

¹ Ita ms. nisi quod ἀλήθεια (sic), et post Κρατῖνος
 puncta omittit, quæ articuli finem designare solent.

² ἀριστο/

³ Σαιρεῖν

⁴ -στον

⁵ ἠύλιζουσι — ἠρωδότῳ

⁶ Σακηφ.

Σακίζειν : τὸν τρυγῶδη διὰ σάκκου καὶ στρέβλης
ἠθεῖν οἶνον· οὕτως Λυκόφρων.

Σακοδερμίτης : Σοφοκλῆς¹ Τρωίλῳ· οἱ μὲν τὸν ὄφιν·
οἱ δὲ σκιάληκα τὰ δέρματα διεσθίοντα· ἄμεινον δὲ
5 τὸν ἐπὶ τῷ δέρματι χαλκὸν ἔχοντα· παρ' ὅσον τὰ
σάκη ἐπίχαλκα.

Σάκος : ὄπλον· ἀσπίδα.

Σάκτρα : Φορμὸς, ἀπὸ τοῦ σάττεσθαι²· οἱ δὲ τὸν τοξί-
κὸν κάλαμον.

10 **Σάκος** : οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι διὰ τοῦ ἐνὸς κ̄.

Σακτός :³ ὁ τετήσαυρισμένος καὶ πολὺς.

Σαλάβη : Σοφοκλῆς τὴν ὀπήν.

Σαλαβακχώ : πόρονος ὄνομα.

Σάλα : φροντίς· οὕτως Αἰσχύλος.

15 **Σαλακωνία** : ἀλαζονεία·* ὑπὲρ τὸ δέον· καὶ σαλα-
κωνίσαι,⁴ ἀλαζονεύεσθαι· ἀλαζόνας δὲ ἔλεγον τοὺς
ψεύστας καὶ μεγαλαύχους.

Σαλάκων :⁵ προσποιούμενος πλούσιος εἶναι, πένης ᾧν.

Σάλος : σαλευμός· τάραχος· καὶ ἡ φροντίς.

20 **Σαλαμίνιος** : ὁ ἐκ τῆς Σαλαμίνιας καλουμένης νεῶς
ἐρέτης· οἱ δὲ ὅτι Σαλαμίνιοι ἀγαθοὶ ἐρέται.

Σαλάμβη : ὀπή· καπνοδόκη· οὕτως Σοφοκλῆς.

Σαλμάκιον : κοσμαρίου⁶ τί γένος.

Σαλαμός : ἀλαζών.

25 **Σαλμυδησός** :⁷ αἰγιαλὸς καὶ ποταμὸς Εὐξείνῳ πόντῳ.

¹ σοφλ⁵ ² σαίτεσθαι ³ Σάκτος et nota / in m.

* Inc. ζο- f. 113. c. 4. ⁴ -νήσαι ⁵ Σαλακίων

⁶ Duo puncta supra σ, ab eadem manu ut videtur.

⁷ -δισός
Phot.

Σαλοῦσα : φροντίζουσα· σάλα γὰρ ἡ φροντίς.

Σαλπίττει : ἀντὶ τοῦ σαλπίζει.

Σάμακα : Ἐρατοσθένης ἀπέδωκε τὸν φορμὸν ἄμεινον
δὲ τὸν τοξικὸν κάλαμον· οὕτως Λύσιππος.

5 Σάμαιναι :¹ πλοῖα σάμια ὕσιν ἐμφερεῖς τὰς πρῶρας
ἔχοντα.

Σαμακιν : κομάρου τι γένος τοῖς νεωτέροις.

Σάμβαλα : ὑποδήματα.

Σαμβύκη : εἶδος ὄργάνου μουσικῶ.

10 Σαμιακὸν τρόπον : Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις· εἰσαμιαν
ἐπισκώπτων μιννύω/² ναυσὶ γὰρ ἐμφερεῖς εἶχε τὰς
πρῶρας τὰ τῶν Σαμίων πλοῖα, ὡς Χοιρίλοχος ὁ
Σάμιος.

Σαμικόν : ἀντὶ τοῦ Σάμιον.

15 Σαμίων ὁ δῆμος (ἐστίν,)³ ὡς πολυγράμματος : Ἀρι-
στοφάνης⁴ Βαβυλωνίοις· ἐπισκώπτων τοὺς ἐστι-
γμένους· οἱ γὰρ Σάμιοι καταπονηθέντες ὑπὸ τῶν
τυράνων, σπάνει τῶν πολιτευομένων, ἐπέγραψαν
τοῖς δούλοις ἐκ πέντε στατήρων τὴν ἰσοπολιτείαν⁵
20 ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ· ἢ ὅτι
παρὰ Σαμίοις εὐρέθη πρῶτοις τὰ κδ' γράμματα
ὑπὸ Καλλιστράτου, ὡς Ἄνδρων ἐν Τρίποδι· τοὺς
δὲ Ἀθηναίους ἔπεισε χρῆσθαι τοῖς τῶν Ἰώνων
γράμμασιν* ἄρχειν· οἱ δ' Ἀθηναίοις ἐπὶ ἄρχοντος

¹ Accent. om. Tum σαμιασιν, eraso accentu (circum-
flexo, ut videtur) supra υ. Legendum Σάμια· ὕσι—

² Nota in marg. Versus incipit χοις, desinit μιννύω, sine
lacuna. Corruptela igitur, non defectus, indicatur.

³ Om. ἐστιν

⁴ -νοῖς (sic)

⁵ εἴσω π.

* Inc. σιν f. 114. c. 1.

- Εὐκλείδου· τὸς δὲ Βαβυλωνίους ἐδίδαξε διὰ Καλλιστράτου Ἀριστοφάνης ἔτεσι πρὸ τοῦ Εὐκλείδου καὶ ἐπὶ Εὐκλέους· περὶ δὲ τοῦ πείσαντος ἱστορεῖ Θεόπομπος· οἱ δὲ ὅτι Ἀθηναῖοι μὲν τοὺς ληφθέντας
- 5 ἐν πολέμῳ Σαμίους ἔστιζον γλαυκί, Σάμιοι τῇ Σαμαίνῃ, ὃ ἐστὶ πλοῖον¹ δίκροτον ὑπὸ Πολυκράτους πρῶτον παρασκευασθὲν τοῦ Σαμίαν τυράννου, ὡς Λυσίμαχος ἐν β' Νοστῶν· τὸ δὲ πλάσμα Δούριδος· οἱ δὲ τὴν Σάμαιναν² νόμισμα εἶναι.
- 10 Σαμφόρας· ἵππος χαρακτῆρα ἔχων ἐνκεκαυμένον σίγμα, ὡς κοππατίας καὶ βουκέφαλος.
 Σανδαλοθήκη· οὐ σανδανοθήκη λέγουσιν.
 Σάνδυξ· χρῶμα κόκκινον.
 Σανίδα· τὸ δεσμωτικὸν ξύλον.
- 15 Σανίδα· τὸ λεύκωμα ὅπου αἱ δίκαι λέγονται.
 Σαννίονον· τὸ αἰδοῖον· ἀντικέρκιον· παρὰ τὸ τῇ κέρκωι σαίνειν.
 Σανίς· καὶ ἐν ἧ τὸς κακούργους ἔδουν, καὶ ἐν ἧ τὰς δίκας ἐνεχάραττον· τὸ μὲν ἐν Θεσμοφοριαζούσαις
- 20 τὸ δὲ ἐν Σφηξί³ δεδήλωται.
 Σανναν⁴· τὸν μαυρόν· οὕτως Κρατῖνος.
 Σάξας· ἀντὶ τοῦ⁵ ἀμάξας· οὕτως Εὐπολις.
 Σαπέρδης· ἰχθύς ὁ κορακῖνος.
 Σαπρόν· οὐ τὸ μοχθηρὸν καὶ φαῦλον· ἀλλὰ τὸ πα-
- 25 λαιόν· Εὐπολις.

¹ γλαυκισαμιοι τῇ σαμενης ἐστὶ ποιον

² σάμαινα

³ σφιγξί
ον

⁴ Σάνναν sic, αν compend. i. e. Σάνναν, opinor.

⁵ τοῦ om.

Σάπαι : ἔθνος Θράκιον.

Σάραβον : τὴ γυναικείον αἰδοῖον οἱ κωμικοὶ καλοῦσι·
καὶ σάκταν· καὶ σάβυτταν· καὶ σέλινον· καὶ ταῦ-
ρον καὶ ἕτερα πολλά.

5 Σαράβαρα : ἐσθῆς Περσική· ἔνιοι δὲ λέγουσι βρακία.

Σαβαρίχη : γυναικὸς αἰδοῖον.

Σάραπισ : χιτῶν Περσικὸς μεσόλευκος.

Σάραφιν : ἐμπρηστάς· ἐμπυρα στόματα· ἢ θερμαί-
νοντας.

10 * Σαργάναισι : δεσμοῖς.

Σαρδαναπάλους : ἐν β' Περσικῶν δύο φησι γεγενῆσθαι
Καλλισθένης, ἓνα' μὲν ἡραστήριον καὶ γενναῖον,
ἄλλον δὲ μαλακόν· ἐν Νίνω¹ δ' ἐπὶ τοῦ μνήματος
αὐτοῦ τοῦτ' ἐπιγέγραπται· Ἀνακονδάρᾳξου παῖς

15 Ταρσόν τε καὶ Ἀγχιάλην ἔδειμεν² ἡμέρη μιτῆ³
ἔσθιε, πίνε, ὄχευε, αἷς τὰ γε ἄλλα οὐδὲ τούτου ἐστὶν
ἄξια· τουτέστιν τοῦ τῶν δακτύλων ἀποκροτήματος·
τὸ γὰρ ἐφ' ἐστῶς τῷ μνήματι ἄγαλμα ὑπὲρ τῆς
κεφαλῆς ἔχον τὰς χεῖρας πεποιήται, ὡς ἂν ἀπολη-
20 κοῦν τοῖς δακτύλοις· ταυτὸ καὶ ἐν Ἀγχιάλῳ τῇ
πρὸς Ταρσῶϊ ἐπιγέγραπται, ἧτις νῦν καλεῖται
Ζεφύριον.

Σαρδάζων : μετὰ πικρίας γελῶν.

Σαρδόνιος γέλως : παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ
25 σφῶν αὐτῶν γελῶντων· ἣν Δήμων μὲν διαδοθῆναι,
ὅτι οἱ Σαρδόνα κατοικοῦντες, αἰχμαλώτων τε τοὺς
καλλίστους καὶ πρεσβυτέρους ὑπὲρ ἑβδομήκοντα

* Inc. f. 114. c. 2. Σαργάναισι sic.

¹ ἔνιοι

² νίνω

³ ἄλλην ἔδει μὲν

ἔτη τῶι Κρόνῳ ἔθουον, γελῶντας¹ ἕνεκα τοῦ τὸ²
 ἔπανδρον ἐμφῆναι· Τιμαῖος δὲ τοὺς ἰκανὸν βεβιω-
 κότας χρόνον ἐν Σαρδοῖ συνωθουμένους σχίζαις ὑπὸ
 τῶν υἱῶν, εἰς ὃν ἔμελλον θάπτεσθαι βόθρον, γελᾶν·
 5 οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι μετὰ ἀνοίας³ καὶ φασὶν
 ἄλλοι τε καὶ Κλείταρχος, ἐν Καρχηδόνι ἐν ταῖς
 μεγάλαις εὐχαῖς παῖδα ταῖς χερσὶ τοῦ Κρόνου ἐπι-
 θέντας· ἴδρυται δὲ χαλκοῦς, προβεβλημένας ἔχων
 τὰς χεῖρας, ὑφ' ᾧ κρίβανος· ἔπειτα ὑποκαίειν³ τὸν
 10 δὲ συνελκόμενον ὑπὸ τοῦ πυρὸς δοκεῖν γελᾶν· Σί-
 μωνίδης δὲ τοῦ σιαλον τον⁴ Ἡφαιστότευκτον Σαρ-
 δονίους οὐ βουλομένους περαιῶσαι* πρὸς Μίνωα
 εἰς πῦρ καταλλόμενον, ὡς ἂν χαλκοῦν, προπτερι-
 ζόμενον ἀναιρεῖν ἐπιχάσκοντας· Σείληνός⁵ δὲ ἐν δ'
 15 τῶν περὶ Συρακόσσας, λάχανον εἶναι παρὰ Σαρδο-
 νίοις ἠδὲ, σελίνῳ ἐμφερές· οὗ τοὺς γευσασμένους
 τὰς τε σιαγόνας καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν ἀποδάκ-
 νειν· ἔνιοι δὲ τοὺς ἐπὶ κακῷ γελῶντας, ὡς καὶ
 Ὀδυσσεῖα φησὶν Ὀμηρος·—μειδῆσε δὲ δῖος Ὀδυσ-
 20 σεὺς Σαρδόνιον· καὶ ἐν ἄλλοις·—ἠ δ' ἐγέλασσε
 Χείλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὄφρῦσι κυανέησιν
 Ἰάνθη.

Σαρείσας: τὰς τῶν χειλῶν σάρκας.

Σάρητον: βαρβαρικὸς χιτίων.

25 Σάρρισα: εἶδος ἀκοντίου Ἑλληνικοῦ.

Σαρκάζων: μετὰ πικρίας καὶ θυμοῦ γελῶν.

¹ γελῶντες, sed es punctis damu. et as statim suprasc.

² ἔ. τοῦτο ³ -ει ⁴ Nota / in m.

* Inc. f. 114. c. 3. ⁵ σέλιος—συκόσσας—σαρδονοίς

- Σαρπηδών: μεγάλη και Σαρπηδόνιον δέσμα, τὸ μέγα.
- Σαρπηδών ακτή: ἄκρα τῆς Θράκης· κρατίστην· μεγάλην· και νῆσος πρὸς τωῖ Ὠκεανωῖ, ἐν ἧ αἰ
- 5 Γοργόνες.¹
- Σαρωνία: Ἄρτεμις· ἀπὸ τοῦ ἐν Τροιζῆνι² Σαρωνικοῦ πελάγους.
- Σάσσειν: καθοπλίζειν.
- Σάτραι: σατράπαι.
- 10 Σασσέτω: καθοπλιζέτω· παρὰ τὴν σάγην.
- Σάτραι: Αἰθιοπῶν γένος.
- Σατράπης: ἀρχηγός· στρατηγός.
- Σατυρικά δράματα:³ πλείονα ἢ ἔθος ὑποκρίνεσθαι, ἐν οἷς μεταξὺ ταῦτα ἐμίγνυον πρὸς διάχυσιν.
- 15 Σάτυρος: χορευτής.
- Σαῦλον: τρυφερόν.
- Σαυλοῦσθαι: θρύπτεσθαι· ἀβρύνεσθαι.
- Σαῦνιον: ἀκόντιον βαρβαρικόν.
- Σαυρωτήρσιν: τοῖς στύραξιν· τοῖς⁴ ὀπισθε τῶν δορά-
- 20 των.
- Σαυτὴν ἐπαινεῖς, ὥσπερ Ἀστυδάμας ποτέ: Ἀστυδάμα τῷ Μορσίμου εὐημερήσαντι ἐπὶ τραγωιδίας διδασκαλαίαι Παρθενοπαίου δοθῆναι ὑπ' Ἀθηναίων εἰκόνοσ ἀνάθεσιν ἐν θεάτρωι· τὸν δὲ* εἰσ αὐτὸν ἐπί-
- 25 γραμμα ποιῆσαι⁵ ἀλαζονικὸν τοῦτο· Εἴθ' ἐγὼ ἐν κείνοισ γενόμεν,⁶ ἢ κείνοι ἄμ' ἡμῖν, Οἶ γλώσσις

¹ -ναις² τρυζ.³ Σατυρικά: μετὰ π.⁴ τῶν

* Inc. f. 114. c. 3.

⁵ δι' addit.⁶ γενοίμην

τερπνῆς πρῶτα δοκοῦσι¹ φέρειν Ὡς ἐπ' ἀλη-
θείας ἐκρίθην ἀφεθεῖς παράμιλλος· Νῦν δὲ χρό-
νω προέχουσ', ὡς φθόνος οὐχ ἔπεται· διὰ γοῦν
τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀλαζονείαν παραιτήσασθαι
5 τὴν ἐπιγραφὴν· καὶ παροιμία παρὰ τοῖς κωμικοῖς
ἐγένετο, ὡς παρὰ Φιλλήμονι· λέγεται δὲ καὶ κατὰ
ἀποκοπὴν τὸ, σαυτὴν ἐπαινεῖς.

Σάφα: σαφῶς· φανερώς.

Σαφήνισον: σαφέστερον λέγε.²

10 Σαφής: ἀντὶ τοῦ σαφοῦς.

Σβέσαι: παῦσαι.

Σέβας: τιμὴ· ἐκπληξίς.

Σεβίζει: σέβεται.

Σεβαστός: προσκυνητός.

15 Σέδας: καθέδρας.

Σέες: οὐχὶ σῆτες· καὶ αἱ πτώσεις σέων· σῆσιν·
σέας· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σείεις: διασείεις· συκοφαντεῖς.

Σεῖν: τὸ λεγόμενον τοῖς παιδίοις ὑπὸ τῶν τροφῶν, ὅτ
20 ἂν αὐτὰ βούλωνται οὐρῆσαι· οὕτως Ἀριστοφά-
νης.

Σειραφόρον ἵππον: * * *³

Σεμνά: τὰ ἄρρητα μυστήρια· οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ ἡσύχου
καὶ καταστύγνου.

25 Σειραῖς: λεπτοῖς ἰμάσιν.

Σειρὴν μὲν φίλον ἀγγέλλει· ξεῖνον δὲ μέλισσα: σει-

¹ δουκουσ (i. e. -σης)—ἐκρίθη—προσεχούσαις, ὡς χρόνος

² λέγουσιν .

³ Nulla lacuna.

⁴ τί

ρὴν ζῶον ἐστὶ κηροποιόν, μελίσση παραπλήσιον.

Σειρήνας: γυναῖκας τινὰς εὐφύονους γεγενῆσθαι μῦθος πρὶν Ἑλληνικός· αἵτινες ἐν νησίῳ καθεζόμεναι οὕτως ἔτερπον τοὺς παραπλέοντας διὰ τῆς εὐφωνίας, ὥστε κατέχειν ἐκεῖ μέχρι θανάτου· εἶχον δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ θύρακος καὶ ἄνω, εἶδος στρουθῶν· τὰ δὲ κάτω, γυναικῶν.

Σειρήνες: αἱ τῆς ψυχῆς ἐναρμόνιοι καὶ μουσικαὶ δυνάμεις.

Σειρίδες: αἱ σειραί.

Σειρήνα: σείριον ἐκάλουν λεπτὸν ἰμάτιον* ἀσπάθητον, οἷον θέριστρον· καθὰ φασὶν οἱ γλωσσογράφοι καὶ σειρὴν δὲ, ὁ λεπτὸς καὶ διαφανὴς χιτῶν, εὐθετός τε ὅτε ἐστὶν ὁ Σείριος· ἐστὶ δὲ καὶ Σειρίς πόλις Ἰταλική, καὶ τάχα τὰ ἔνθεν ὑφάσματα, εἴ τινα ἄλλα, Λυκοῦργος εἶπεν ἐν τῷ περὶ τῆς διοικήσεως· ἐν ἐνίοις μὲν χωρὶς τοῦ ἰ γράφεται, σειρήνα.

Σέρρειον τεῖχος: καὶ Σέρριον¹ ὀνόματα χωρίων.

Σείριος: κυρίως τὸν τοῦ κυνός· ὅτε δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ἀστέρας.

Σειροί: αἱ ἐπαύλεις.

Σείρωσις: δέσμευσις· καὶ σειρᾶν, τὸ δεσμεῖν.

Σεῖσαι: τὸ συκοφαντῆσαι· ἀπὸ τῶν τὰ ἀκρόδρυα σείοντων· Τηλεκλειδῆς Ἀμφικτύοσιν· Ἄλλ' ὦ πάντων ἀστῶν λωῖστοι² σεῖσαι καὶ προσκαλέσαν-

* Inc. τιον f. 115. c. 1.

¹ σέρρειον

² ὡς π. δὲ τῶν λωῖστοισ (sic)

τες Παύσασθε¹ δικῶν ἀλληλοφάγων· Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν· Ἐσειον² ἤϊτουν χρήματ' ἠπίλουν· πάλιν Ἐσυκοφάντουν.³

- Σεισάχθεια: χρεωκοπία³ δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν·
 5 ἦν εἰσηγήσατο Σόλων· εἴρηται δὲ παρ' ὅσον ἔθος ἦν Ἀθηνησὶ τοὺς ὀφείλοντας τῶν πενήτων σώματι ἐργάζεσθαι τοῖς χρήσταις· ἀποδόντας δὲ οἷονεὶ τὸ ἄχθος ἀποσείσασθαι· ὡς Φιλόχορος δὲ δοκεῖ, ἀποψηφισθῆναι⁴ τὸ ἄχθος.
- 10 Σελαγεῖν⁵: φλέγειν· ἀπὸ τοῦ σέλανος.
 Σέλας: πῦρ· ἢ τὸν κεραυνόν· καὶ τὸ φῶς τῆς σεληνης· ἢ λαμπηδών.
 Σελατοῦλαν: δαῖδαν τὴν καιομένην καὶ λάμπουσαν.
 Σελάχια: τὰ ἔσω λεχάζοντα καὶ λοχεύοντα· ὡτοκοῦντα γὰρ πρότερον ἐν ἑαυτοῖς, εἶτα ζωτοκεῖ·
 15 τοιαῦτα δὲ τὰ χονδρώδη καὶ ἀλέπιδα· καὶ σελάχια βραχέως· οὕτως Εὐπόλις.
 Σελήμας: Ἰσίδος τῆς λαμπηδόνος· τινὲς δὲ ἐπὶ τοῦ πέμματος.
 20 Σελήνη: πόπανον ὅμοιον τῷ ἀστέρι· τὸ δ' αὐτὸ καὶ *σεληνίς· καὶ ἐπισεληνίον· καὶ ἀρεστήρ καὶ βοῦς καλεῖται.
 Σελάχιον: ἰχθύδιον, ὃ μόνον ζωτοκεῖ, πρῶτον ὡτοκεῖσαν ἐν αὐτῷ πλην βατράχου· εἴρηται δὲ ἀπὸ
 25 τοῦ ἔσω λεχώζειν· Καλλίστρατος δὲ τὸ τοῦ ἰχθύος κόπαιον⁶ λέγεται δὲ καὶ μαλάχιον.

¹ παύσασθαι² ε. π.³ χρεωκ.⁴ Nescio an ἀποεψ.⁵ Σελάγειν

* Inc. f. 115. c. 2.

⁶ κόπειον

Σελίδες: τὰ μεταξὺ διαφράγματα τῶν διαστημάτων τῆς νεώς· ὡς καὶ ἐν τοῖς βιβλίοις τὰ μεταξὺ τῶν παραγραφῶν.

Σέλινον: τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.

5 Σελίνου δτέφανος: πένθιμος· τὸ γὰρ σέλινον¹ πένθει προσήκει· ὡς ἔφη καὶ Δοῦρις ἐν ταῖς περὶ ἀγώνων.

Σελευκίς: ὄρνεόν ἐστιν εὐπεπτον καὶ ἀκόρεστον καὶ πανοῦργον.

Σελλασία: τόπος τῆς Λακωνικῆς.

10 Σελμῶν: σανίδων.

Σεμναὶ θεαί: κατ' εὐφημισμὸν αἱ Ἐρινύες² ὥσπερ αἱ αὐταὶ καὶ Εὐμενίδες ἐκαλοῦντο· ἦσαν δὲ τρεῖς.

Σεμναὶ θεαί: οὕτως καλοῦσιν Ἀθηναῖοι τὰς Ἐρινύας.

Σεμνομυθοῦσιν: ὑπερηφανεύονται ἐν λόγοις.

15 Σεμνόν: ἐπὶ τοῦ ἀξιοματικοῦ λέγουσιν· ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπερηφάνου τιθέασιν· Εὐριπίδης Μηδείαι·³—οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτῶν Σεμνοὺς γεγάτας· καὶ ἐν Ἰππολύτῳ· Μισεῖν τὸ σεμνόν καὶ τὸ μὴ πᾶσιν φίλον· καὶ τὸ ἐνδοξόν⁴ Πῶς οὐ σὺ σεμ-

20 νὴν δαίμον' οὐ προσενέπεις· καὶ τὸ μέγα.

Σεμνόν: μέγα· ἐνδοξόν· ἀξιοματικόν, ὑπερήφανον.

Σεμνυόμενος: κομπάζων.

Σεπτά: θαυμαστά.

Σέρειφον: τὴν Λακεδαίμονα· διὰ τὸ σκληρῶς ζῆν·

25 καὶ χρησμὸς αὐτοῖς ἐξέπεσεν.

¹ τὸ γὰρ σελίνου (sic)

² Vox in litura ab eodem.

³ μειδαίαι—γεγότας

⁴ εὐριπίδης ἰππολύτῳ addit ms. tum οὐ pro σύ.

Σέρφοι: οἱ πτερωτοὶ μύρμηκες* οὓς ἡμεῖς νύμφας·
οὕτω Δίδυμος· Κάσσιος δὲ Λογγίνος· σέρφος πτη-
νόν τι μακρὸν κώνωπι ἐμφερὲς κατὰ τὸ μέγεθος·
μετὰ δὲ τοῦ τ̄, στέρφνους φησὶν εἶναι τοὺς πτερω-

5 τοὺς μύρμηκας.

Σέσακται: ἔσταλται.

Σεσάχθαι: καθωπλίσθαι.¹

Σεσέλλισαι: ² μάτην ἐπῆρσαι· ἀπ' Αἰσχίνου τοῦ
Σέλλου· ὅς ἦν κομπαστῆς καὶ ἀλαζών, ἔν τε τωῖ
10 διαλέγεσθαι καὶ ἐν τῷ προσποιεῖσθαι πλουτεῖν·
Λυκόφρων δ' ἀπέδωκε τὸ σελλίζεσθαι, ἀντὶ τοῦ
ψελλίζεσθαι.

Σεσήκασμαι: οἶον ὡς βόσκημα.³

Σεσημασμένω: ἀντὶ τοῦ ἐσφραγισμένω· Δημοσθέ-
15 νης ἐν τωῖ περὶ τοῦ ὀνόματος.

Σέσηρεν: κέχηνε· διήνοιγεν.

Σεσηρέναι: καὶ σαρκάζειν· τὸ τοὺς ὀδόντας φαίνειν
ἐπὶ διαμωκήσει.

Σεσοβημένος: ⁴ ἄτακτος τὴν κίνησιν· τεθορυβημένος·
20 τεταραγμένος.

Σεσωρευμένος: βεβαρημένος.

Σέσονται καὶ σεσιωμένος: οἱ παλαιοὶ ἄνευ τοῦ σ̄· καὶ
διεζωμένοι φησὶ Θουκυδίδης· οἱ δὲ νεώτεροι σέ-
σωσμαι· ἐπ' ἐνίων ἀπλῶς παραλείπουσι τὸ σ̄· κε-
25 κλειμένον· πεπρημένον.

Σεύθης: ⁵ εἷς τῶν ἐν Θράκη βασιλέων.

* Inc. f. 115. c. 3.

¹ καθο.

² Σεσάλλισαι

³ βόκημα sic

⁴ Videtur -νου, sed voluit -νος

⁵ Σέφθης

Σέφθησαν: καὶ οἱ τραγικοί καὶ Πλάτων Φαίδραι·
ἀντεσεβάσθησαν.

Σέων: σητῶν· οὕτως Ἑρμιππος.

Σηγάνιοι πυροί: οἱ τῷ ἔαρι σπειρόμενοι τριμηναῖοι
5 λέγονται.

Σηκίδες: τὰ οἰκογενῆ παιδισκάρια· κυρίως δὲ σηκύλη
καὶ σηκίς, ἡ ἐν ἀγρῷ ταμειῖον φυλάττουσα.

Σηκινίς: Σατυρική ὄρχησις· ἐμμέλεια δὲ τραγική·
κάρδαξ δὲ κωμική· ὡς Ἀριστόξενος ἐν ἀ' περὶ
10 τραγικῆς ὀρχήσεως.

* Σηκοί: αἱ τῶν βοσκημάτων ἐπαύλεις· παρὰ τὸ σώ-
ζειν.

Σηκός: ὁ ἐνδότερος οἶκος τοῦ ἱεροῦ· ναός· οἶκος·
τάφος.

15 Σηκός: τάπτουσι τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ ἐλαίας· λέγει γὰρ
Λυσίας· ὃς δύο ἔτη ἐγεώργησεν οὔτε ἰδίαν ἐλαίαν,
οὔτε μορίαν, οὔτε σηκόν· μήποτε οὖν τὰς μὲν ἰδιω-
τικὰς καλοῦσιν ἐλαίας· τὰς δὲ δημοσίας, μορίας·
σηκὸν δὲ, ὡς ἔοικεν, καὶ μορίαν ὀνομάζουσι τὴν
20 αὐτήν.

Σηκός: σημαίνει μὲν τὸ περίφραγμα καὶ τὴν ἔπαυ-
λιν τῶν προβάτων· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἡρώϊον· ἔτι
δὲ καὶ ἐλαίαν· οὐ μονοστέλεχον, ἀλλὰ πολύκλαδον·
ὥστε καὶ καλάμην² ἔξωθεν ἔχειν περικεχυμένην
25 καὶ πολλὴν καὶ πυκνήν· ἔνεστι γὰρ ὑπὸ ταῖς τοιαύταις
ἐλαίαις καὶ σηκάζεσθαι· ὥστε τρία εἶδη
ἐλαίας· καὶ αἱ μὲν γὰρ ἀπλῶς ἐλαῖαι καλοῦνται·

* Inc. f. 115. c. 4.

¹ μὴ

² pro λά spatium

αἱ δὲ μορίαί· ὄσαι καὶ ἱεραὶ τῆς Ἀθηναῖς ἦσαν· αἱ δὲ σηκοὶ, αἱ πολύκλαδοι καὶ κομήτριαι· οὐκ ἐξῆν δὲ οὔτε τὰς σηκοὺς, οὔτε τὰς μορίας ἐκκόπτειν· ἡ γὰρ θάνατος ἦν, ἡ ζημία.

5 Σήλεκτος· χαμαιδικαστής.

Σημαῖαι· σίγνα· προτομαί.

Σημαίνει· ἐπιτάττει.

Σημαίνειν καὶ ἐπισημαίνειν· τὸ σφοδρῶς αὐλεῖν ὡσπερ οἱ σαλπικταί· οὕτως Μένανδρος.

10 Σημαίνειν· τὸ σαλπίζειν ἔλεγον· καὶ τὸ ἐνσημαίνειν.

Σημάντορες· ἐπιτάκτορες· ἡγεμόνες.

Σήμαντρα· σφραγιῖδας.

Σημασία· φανέρωσις διὰ σάλπιγγος.

15 Σήματα· τέρατα· σημεῖα· Ἀττικοὶ δὲ καὶ τὰ μνήματα.

Σήμαχος· δῆμος Ἀντιοχίδος.

Σημεῖα· μίλια.

Σημεῖα· οὕτως λέγουσι τὰς σφραγιῖδας Δημοσθένης

20 καὶ ἄλλοι.

Σημεῖον· τὴν σφραγιῖδα· καὶ σημαίνεισθαι, τὸ σφραγίζεσθαι.

Σήραγγες· αἱ ὑπὸ γῆν ὑπομήκεις* ἐκρήξεις· οἰονεὶ φλέβες² τινὲς οὔσαι τῆς γῆς· ἅς ὑποτρέχον· τὸ ὕδωρ, ζητεῖ διέξοδον· ἐντεῦθεν καὶ σήραγγώδης τόπος εἴρηται ὁ διατετρημένος.

25 Σήράγγειον· χωρίον τί τοῦ Πειραιῶς.

¹ τὸ om.

* Inc. f. 116. c. 1. ῥ ut hic.

² φβλεβες sic.

³ -χων

Σηράγγειον: τόπος τοῦ Πειραιῶς, κτισθεὶς ὑπὸ Σηράγγου· καὶ ἡρώϊον ἐν αὐταῖ.

Σήραγξ: χάσμα· κοιλάς· καὶ ὕφαλος πέτρα, ῥήγματα ἔχουσα.

5 Σῆρες: ἔθνος ἔνθα ἢ μετὰξά' γίνεται· ἐξ οὗ καὶ Σηρικὰ τὰ ἐκ μετὰξης ὑφασμένα λέγεται.

Σήσαμον: μετὰ μέλιτος κεκομμένον, πρῶτον μὲν παρὰ τῷ νυμφίῳ τὸ παλαιὸν ἐδίδοσαν τοῖς ἀπαντῶσι περιόντες τῶν ἐντίμων ἢ φίλων, ἐπιλέγοντες

10 ὡς παρὰ τοῦ γαμοῦντος ἐστὶν ἢ τῆς γαμουμένης· νῦν δὲ δεῖπνα ποιῶντες² κατ' οἰκίαν διανέμουσι τοῖς κεκλημένοις· ἐστὶ δὲ ὅτε τὴν σησάμην θέλοντες περιφέρειν δεῦρο πολυτελῆ· ἐν δὲ τοῖς γάμοις ἐδίδοσαν σησάμην, ἐπεὶ πολυγονώτατον σήσαμον.³

15 Σησαμῆν: περισπωμένως καὶ Ἀρίσταρχος καὶ Σέλευκος· ἢ δὲ χρῆσις ἐτέρως.

Σησαμοῦσι: πλακοῦσιν.

Σθένελος: τραγωδίας ποιητής· ἐκωμωδεῖτο δὲ, ὡς τὰ ἀλλότρια σφετεριζόμενος.

20 Σθεναρός: ἰσχυρός.

Σθένει: δύναται.

Σθένης: ἰσχυρός· κάρτερος.

Σιγηλός: ἄφωνος· σιγηρός.

Σίγειον: πόλις ἐστὶ τῆς Τρωιάδος, οὐκ ἀποθεν τῆς

25 Ἰλίου.

Σιγύνους: τὰ δόρατα.

¹ μετὰξα

² -ται (εἰς compend.)

³ Nov. artic. Σήσαμον: σησαμην (sic) περ.

Σιδίαι: κόκκωι ῥοᾶς.

Σικάριοι: ληιστῶν γένος· σίκας δὲ τὰ ἐπικαμπῆ
ξίφη Ῥωμαῖοι καλοῦσιν· οἷς χρώμενοι ἐλέγοντο
σικάριοι.

5 Σικελίζεις: τὸ ἀτηρέεσθαι παρὰ Ἐπιχάρμωι· οἱ δὲ
πονηρέεσθαι.

(Σίκλος: ὀβολοὶ εἴκοσι.)¹

* Σικελὸς ὀμφακίζεται: ἐπὶ τῶν διὰ μικρὰ ὑποπτειό-
μενα κέρδη μεγάλως βλαπτομένων· δύναται δὲ καὶ

10 ἐπὶ τῶν τὰ ὠραιότερα ἐκλεγομένων τάττεσθαι.

Σίκερα: σκευαστὸν πόμα.

Σίκιννις: Σατυρικὴ ὄρχησις· ἐμμέλεια δὲ τραγικὴ·
κάεδαξ δὲ κωμικὴ· ὡς Ἀριστόξενος ἀπερὶ τραγι-
κῆς ὀρχήσεως.

15 Σίκλος: καὶ τὸ ἐναντίον καὶ σταθμὸς βαρβαρικός·
δυνάμενος ὀκτῶ ὀβολοὺς Ἀττικούς· οὕτως Σοφο-
κλῆς.

Σικύαν:² τὴν τῶν ἰατρῶν· οὕτως Εὐβουλος.

Σικυῶν: ἀρρενικῶς· Ξενοφῶν.

20 Σικχός: σκώπτῆς.

Σικχός: ὁ μικρόσιτος.³

Σιλλαίνει: μυλλαίνει⁴ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν σκώπτει
καὶ μυλλίζει.

Σιληνοί: οἱ Σάτυροι· Εὐπολις.

25 Σιληπορδεῖν: τρυφᾶν· καὶ σιληπορδία, ἢ ἄγαν
τρυφή.

¹ In inf. marg. a m. antiq.

* Inc. f. 116. c. 2.

³ ὁ μισσίτος i. e. ὁ μικρὸς σῖτος

² Accent. om.

⁴ λ semel.

- Σιλλοῦν : τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡρέμα παραφέρειν· οὕτως
 * Αρχιππος.
- Σίλφιον : πᾶν τὸ ξηρὸν καὶ κοῦφον λέγουσιν· τοιοῦτος
 γὰρ ὁ τοῦ σιλφίου καυλός· οὕτως Ἀριστοφάνης.
- 5 Σιμαίθα : Μεγαρικὴ ἐταίρα.
 Σίμβλοι : θῆκαι τῶν μελισσῶν.
 Σιμικίνθιον : φακιόλιον ἢ σουδάριον.
 Σιμόν : ἄναντες· οὕτως Ἀριστοφάνης.
 Σιμός : Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος· εἰς τῶν
 10 Ἀλευάδων οὗτός ἐστι, τῶν δοκούντων συμπράξαι
 ταῖ Μακεδόσι.
 Σίμυλος : Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος φησὶν·
 ἀλλὰ μισθώσας ἑαυτὸν τοῖς βαρυστόνοις ὑποκρι-
 ταῖς, Σιμύλω καὶ Σωκράτη.
- 15 Σίμων : ὄνομα κύριον.
 Σινάμωρος : ἐν ταῖ α', οὐχὶ σινόμωρος· ὁ λίχνος καὶ
 ἀψίκορος.
 Σινδοί : Σκυθικὸν γένος.
 * Σινδονίτης χιτῶν : λινόυς.
- 20 Σίνδραν : πονηρός.
 Σίνεσθαι : βλάπτεσθαι.
 Σινιάσαι : σεῖσαι· κοσκινίσαι· θορυβῆσαι· ταραξάει·
 πειρᾶσαι.
 Σίνος : βλάβη.
- 25 Σινοῦται : βλάπτεται.
 Σίντης : βλαπτικός.
 Σινωπῆσαι : τοῦτο πεποιήται παρὰ τὴν ἐταίραν

Σινώπην· ἐκωμωδεῖτο γὰρ ἐπὶ τῷ κατασχημονῆσαι, καθάπερ Ἄλεξις ἔφη.

Σινώπη: ἑταῖρα ἧτις καὶ Ἄβυδος ἐλέγετο, διὰ τὸ γραῦς εἶναι.

5 Σιπύα: σιτηρὸν ἀγγεῖον· ὡς Λυσίας τε καὶ Εὐπολις καὶ Ἀριστοφάνης.

Σιραῖον: τὸν ἐψημένον οἶνον καὶ γλυκύν.

Σιρῆνες: αἱ τῆς ψυχῆς ἐναρμόνιοι καὶ μουσικαὶ δυνάμεις.

10 Σίριον: τὸν κύνα· ὅτε δὲ τὸν ἥλιον·¹ Ἰβυκος δὲ πάντα τὰ ἄστρα Σίρια.

Σιροῖς: ὄρυγμα ἐν οἷς κατετίθετο τὰ σπέρματα.

Σιρομάστης: σκεῦος τί σιδηροῦν λαβὴν ξυλίην ἔχον παρὰ τοῖς τελώναις εἰς ἔρευναν.

15 Σισάριον: χρυσοῦν² κοσμαρίω ὅμοιον.

Σισυβοί: κροσσοί· ἱμάντες.

Σισύρα: βαίτη³ τοῦτό ἐστι τὸ ἐκ κωδίων συρρεραμμένον ἱμάτιον· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σισύρα: ἱμάτιον τραχύ⁴ περιβόλαιον ἀγροικικόν· δουλικόν παλαιόν· ἢ χιτῶν δερμάτινος.

20 Σίτου δίκη: ὅτ' ἂν γυνὴ ἀποδικεῖν⁵ ποιησαμένη πρὸς τὸν ἄνδρα διὰ τοῦ ἀρχοντος· ἢ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐκπεμφθεῖσα μὴ ἀπολαμβάνη τὴν προῖκα, καὶ διαγένηται χρόνος, καὶ δίκην εἰσάγη πρὸς αὐτὸν, καὶ ἀπαιτῆ τὴν⁶ προῖκα, καὶ τροφὰς ἀφ' ἧς ἀπηλλάγη ἡμέρας· αὕτη καλεῖται δίκη σίτου.

¹ Vox per signum de quo p. 468.

² Dist. post χρυσοῦν

³ Σισυραβαίτη:

⁴ Σίσυρα: ἰ. τραχύν

⁵ -κὴν primo, sed statim mut.

⁶ τὴν om.

Phot.

3 T

Σιταρχία : ἡ σῖτον διδοῦσα τοῖς ἐπιβάταις.

* Σιτηρέσιον : τὸ διδόμενον τισὶν εἰς τροφήν.

Σιτηρέσιον : ἐν τῷ ε̄· οὐ σιτηρόσιον.

Σιτίσεων : τροφῶν· δαπανῶν.

5 Σιτοδεία : λιμός· ἔνδεια.

Σῖτος : καλεῖται σῖτος καὶ ἡ διδομένη πρόσδος εἰς τροφήν ταῖς γυναῖξιν· ἢ τοῖς ὀρφανοῖς· ὡς ἐστὶ μαθεῖν καὶ τῶν τοῦ Σόλωνος πρώτου ἄξονος, καὶ ἐκ τῆς Ἀριστοτέλους Ἀθηναίων πολιτείας· Τιμα-

10 χίδας δὲ ἡγεῖται² παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς σῖτον λέγεσθαι τὸν τόκον, οὐκ ὀρθῶς ἡγούμενος.³

Σῖτος : πᾶς ὁ σιτικὸς καρπὸς, οὐχ ὁ πυρὸς μόνον· καὶ αὐτὰ τὰ σιτία· Θουκυδίδης δ'· καὶ τῶν νεῶν οὐκ ἔχουσῶν ὄρμον, αἱ μὲν σῖτον ἐν τῇ γῆι ἠροῦντο, αἱ

15 δὲ μετέωροι ὄρμον.

Σῖτου : τροφῆς.

Σῖτου ἐκβολή : Θουκυδίδης· ὅτ' ἂν ὁ στάχυς τῆς κάλυκος ἐκφύηται, οὐχ ὅτ' ἂν ἐκ τῆς γῆς ἀναδίδεται τὰ σπέρματα.

20 Σιτούμενος : ἐσθίων.

Σιτοφύλακες : ἀρχὴ τις ἦν Ἀθήνησιν, ἣτις ἐπεμελεῖτο ὅπως ὁ σῖτος δικαίως πραθήσεται· καὶ τὰ ἄλφιστα· καὶ οἱ ἄρτοι³ ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν πάλαι μὲν πεντεκαίδεκα ἐν Ἄστει, πέντε δὲ ἐν Πειραιεῖ·

25 ὕστερον δὲ λ' μὲν ἐν Ἄστει, ε' δὲ ἐν Πειραιεῖ.

Σίττυβα : δερμάτια.

Σιτώνης : ὁ προεστὼς τοῦ δημοσίου σίτου.

* Inc. f. 116. c. 4.

² ἡγ. bis, et alibi.

¹ ὡ/.

³ ἄριστοι

- Σίφλος : μῶμος.
 Σιφλώσειεν : μέμψειεν· ἐκφραυλίσειεν.
 Σιφνιάζειν καὶ Λεσβιάζειν : ἀπὸ τῆς νήσου Σίφνου·
 ὡς καὶ τὸ Κρητίζειν· καὶ Σίφνιος δὲ ἄρραβῶν
 5 ὁμοίως· Σιφνιάζειν γὰρ τὸ ἄπτεσθαι τῆς πυγῆς
 δακτύλῳ· Λεσβιάζειν δὲ στόματι παρανομεῖν.
 * Σιωκόμος : νεωκόρος· Εὐπόλις.¹
 Σκαβωνίδαί : δῆμος Λεοντίδος.
 Σκάζει : χωλεύει.
 10 Σκαιαῖ : τῆι ἀριστεραῖ.
 Σκαιεμβατεῖν : τὸ σκαιῶς καὶ ἀρύθμως ἐμβαίνειν
 ὀρχούμενον· τὸ ἐν τῆι συνηθείαι κενεμβατεῖν.
 Σκαιός : ἀριστερός· ἄφωνος· κακός.
 Σκαιοῦτης : μωρία· ἀπαιδευσία· ἀγριότης· ἀπάτη.
 15 Σκαίροντες : χορεύοντες· σκαρίζοντες.
 Σκαλαθύρματα : σκαριφήματα· Ἀριστοφάνης.
 Σκαληνός : ἄνισος.²
 Σκάλλοντες : σκάπτοντες.
 Σκαλμη : Θρακία μάχαιρα.
 20 Σκαλμοί : τὰ ξύλα ὧν δέονται αἱ κῶπαι πρὸς τὴν
 εἰρεσίαν.
 Σκαλος : ὃν ἡμεῖς σπάλακα.³
 Σκάλαψ : ὁ σπάλαξ· ἐν Κλεοβουλίναις⁴ Κρατῖνος.
 Σκαμανδριαίους : ποταμιαίους.
 25 Σκαμβωνίδαί :⁵ δῆμος τῆς Λεοντίδος.

* Inc. f. 117. c. 1.

¹ Σιωκόλλος· νεοκόρος· εὐπόλις :

² Σκαλινός, et in ἄνισος η in i mut.

³ Sine σ m. pr.

⁴ κλαι.

⁵ Σκαμμωνίδαί

Σκανδάληθρα :¹ καὶ σκάνδαλα λέγουσιν—σκαν-
δάληθρ' ἰστὰς ἐπῶν· Κρατῖνος.

Σκάνδιξ ² λάχανον ἄγριον· παρὸ καὶ σκανδικοπώλην
τὸν Εὐριπίδην λέγουσιν· ἐπεὶ λαχανοπωλητρίας³
5 υἷον* αὐτὸν εἶναι φασί.

Σκαπανέα : λέγουσιν, οὐ σκαφανέα.

Σκαπάνη :⁴ σκαφίον· ὀρύγιον· δικέλλιον.

Σκαπερδα : παιδιὰ τις· δοκῖδος γὰρ ἐκτετρημένης
σχοινίου διεκβαλόντες προσάπτουσιν τοῖς νεανί-
10 σκοις· καὶ ὁ προσαγαγὼν πρὸς τὴν δοκίδα τὸν
ἕτερον, νικᾷ.

Σκαρδαμύττει : πυκνὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς κλείει καὶ
ἀνοίγει.

Σκάρκη : ἀργύρια Θραικιστί.

15 Σκατοφάγος : ἀκάθαρτος· οὕτως Μένανδρος· Ἀλλὰ
σκατοφάγος ἐστὶ καὶ λίαν πικρὸς.

Σκάφος : ἔφερον οἱ μέτοιχοι ἐν τῇ πομπῇ τῶν
Παναθηναίων· οἱ μὲν χαλκᾶς· οἱ δὲ ἀργυρᾶς·
κηρίων καὶ ποπάνων πλήρεις,⁵ ἐνδευκότες φοινικί-
20 οὺς χιτῶνας· οὕτως Μένανδρος.

Σκαφεῖον : ἡ νῦν λεγομένη ἄμη· ἐν ἣ σκάπτουσιν.

Σκάφιον : τάχα λέγει τὸν καδίσκον, ὃ καταχέονται
αἱ γυναῖκες· ἔχει γάρ τι ἐμφερές πρὸς τὸ σκάφος,
ὃ ἐστὶν εἶδος τι πλοίου.

¹ -ίθρα, et σκανδαλίθρας τὰς ἐ.

² ιξ in litura ; μοχ σκανδυκοπόλην m. pr. vel δη.

³ -ιτρίας

* Inc. f. 117. c. 2.

⁴ π in litura.

⁵ πλήρις

⁶ μονάν sic.

Σκαφηφορεῖν: τὸ τοὺς μετοίκους ἐν ταῖς πομπαῖς σκάφας φέρειν πλήρεις¹ θυσιαῶν· αὕτη γὰρ ἦν ἡ τῶν μετοίκων* λειτουργία.

Σκαφηφόροι: Δείναρχος ἐν τωῖ κατὰ Ἀγησικλέους
 5 φησὶν· οἱ ἀντὶ σκαφηφόρων² ἔφηβοι εἰς τὴν ἀκρό-
 πολιν ἀναβήσονται· οὐχ ὑμῖν ἔχοντες χάριν τῆς
 πολιτείας, ἀλλὰ τωῖ ἀργυρίῳ· οὗτοι γὰρ ἐσκαφη-
 φόρουσιν Ἀθήνησι· Δημήτριος γ' οὖν ἐν γ' Νομοθεσίας
 φησὶν ὅτι προσέταττεν ὁ νόμος τοῖς μετοίκους ἐν
 10 ταῖς πομπαῖς, αὐτοὺς μὲν σκάφας φέρειν, τὰς δὲ
 θυγατέρας αὐτῶν ὑδρεῖα καὶ σκιάδεια.³

Σκαφίδας: οὐ σκάφας⁴ τὰ σκεύη.

Σκαφίδας μίξας Μοσσυνικὰ μαζονομεῖα⁵ Ἀριστο-
 φάνης.

15 Σκάφιον ἀποκεκαρμένην: καὶ σκαφιόκουρον, τὸν κεί-
 ροντα.

Σκάφιον: ἔστιν καὶ εἶδος κουράς· ὡς Ἀντιφῶν καὶ
 Ἀριστοφάνης.

Σκάφιον:⁶ κουρὰ περιτρόχαλος· οὕτως Ἀριστοφάνης.

20 Σκεδάζει: σκορπίζει.

Σκεδαστήν:⁷ τὸν μεριστήν.

¹ σκάφος—πλήρις

* Iuc. τοίκων f. 117. c. 3. ων ex em. alius.

² οιν in ων statim mut.

³ ὑδρεῖα καὶ σκιάδια m. pr. sed hoc mut. a m. antiq.

⁴ σκάφαι in -ας mut. a m. ant.

⁵ μίξας· μ. μαζονόμια ἄ. et in Σ. μ. accentus ab alio, antiquo tamen.

⁶ Σκάφον (accentus ab alio)

⁷ ε ex em. in litura pro αι ut videtur.

Σκεθρόν :¹ ἀκριβές.

Σκελετεύεσθαι : ξηραίνεσθαι· Ἀριστοφάνης.

Σκελλόμενα :² ἀφαινούμενα.

Σκέπαρνον : ἀρρενικῶς οἱ παλαιοὶ τὸν σκέπαρνον· καὶ
5 παρ' Ὀμήρωι.³

* Σκέρβορε : λοίδορε.

Σκευοθήκη : τόπος τίς ὅπου ἀπετίθετο τὰ σκεύη τῶν
δημοσίων τριηρῶν.⁴

Σκευοποιούντα τὸ πρᾶγμα : Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ
10 Μαντιθέου⁵ ἀντὶ τοῦ σκευωρούμενον καὶ κατα-
σκευάζοντα καὶ πλαττόμενον.

Σκεῦος : τὸ αἰδοῖον.

Σκευοφορεῖον καὶ ἀναφορεῖον : τὸ ἐπὶ τῶν ὤμων ἀμ-
φίκοιλον ξύλον· οὗ ἐξαρτῶσι τὰ βάρη.

15 Σκευωρία : κατασκευή· ἐπιβουλή· βλάβη.

Σκέψομαι : θεωρήσω.

Σκηνή : ἡ οἰκία καὶ καταγωγή· ὡς Ἀσιαγενῆ τὴν
λέξιν οὕτως Μένανδρος.

Σκηνήν δὲ ἦν ἔχουσιν· οὐδὲ γὰρ ταύτην λαβόντες
20 ἀναφέρουσιν : Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Σπυρίαν·
ἔοικεν δὲ σκεῦός τι εἶναι· ὅπερ οἱ μὲν κόσμον τινὰ
γυναικεῖον εἶναι φασίν· οἱ δὲ σκιάδειον.⁶

Σκηνίτης : Ἰσοκράτης Τραπεζιτικῶι⁷ Πυθόδωρον γὰρ

¹ Accent. om.

² λ semel.

³ Dist. quasi imperfecto articulo.

* Inc. f. 117. c. 4.

⁴ Hoc in τριήρων mut. antiquus, qui in hac ms. parte
accentus modo supplevit, modo correxit.

⁵ ὑπερίδης — ἀντιθέου

⁶ -ιον m. pr.

⁷ -ητικῶι

τὸν σκηνίτην καλούμενον ἔοικεν δὲ ἐπωνύμιον εἶναι· μήποτε δὲ ὡς εἰς ἀγοραῖον λεγόμενον· ἐπειδὴ ἐν σκηναῖς ἐπιπράσκετο πολλὰ τῶν ἠνίων.

Σκηπάνιον : σκῆπτρον.

5 Σκίπων :¹ ῥόπαλον· παρὰ* καὶ σκαπάνιον.

Σκῆπτεται : προφασίζεται.

Σκηπτόμενος : ἐπερειδόμενος· στηριζόμενος.

Σκηπτόμενος : ἀξιῶν ἢ ἐμφαίνων.

Σκηπτός : κεραυνὸς ἄνωθεν διάπυρος.²

10 Σκῆπτρον : βασιλικὴ ῥάβδος.

Σκηπτοῦχος : βασιλεύς.

Σκῆψις : πρόφασις· ἢ φροντίς· ἀναβολή.

Σκῆψις : πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Τροίᾳ·³ ἧς μνημονεύει Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκλέους.

15 Σκῆψις : πρόφασις· καὶ ἦν⁴ δίκη τίς οἶον ὑπαμοσία καὶ παραγραφὴ Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ· ἀλλ' ἐπὶ ταύτης τῆς σκέψεως⁵ εἰσελθὼν ἀμφοτέρ' αὐτὸν ἐπιδείξω.

Σκιαγράφος : ὁ νῦν σκηνογράφος· οὕτως Ἀπολλό-

20 δωρος.

Σκιαδεῖων :⁶ καρουχιῶν.

Σκιάθος :⁷ νῆσος ἐστὶ πλησίον Εὐβοίας· ἧς μέμνηται Δημοσθένης ἐν Φιλιππικαῖς.

Σκιάποδες : Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ Ὀμοιοῖας ἔθνος

25 ἐστὶ Λιβυκόν· Κτησίας ἐν περίπλωι Ἀσίας φησίν·

¹ Σκῆπον m. pr.

* Inc. f. 118. c. 1.

² διὰ πυρὸς m. pr.

³ τροιᾶι m. pr.

⁴ ἦ

⁵ Sic.

⁶ -δεῖων m. pr. tum -ουχιῶν

⁷ Σκιάθος

ὑπὲρ δὲ τοῦτον Σκιάποδες, οἳ τούς τε πόδας οἶον
 χῆνες ἔχουσιν κάρτα πλατέας, καὶ ὅτ' ἂν θέρμη
 ἦ, ὑπτιοὶ ἀναπесόντες, ἄραντες τὰ σκέλη, σκιά-
 ζονται * τοῖς ποσίν.

5 Σκιάποδες : Λιβυκὸν ἔθνος· οὕτως Ἀρχιππος.

Σκιάς : ἀναδενδράς² σημαίνει δὲ καὶ τὴν παρὰ Ἀθη-
 ναίοις λεγομένην θόλον.

Σκιάς καὶ σκιάδειον :³ ἐν αἷ ὁ Διόνυσος κάθηται· οὕ-
 τως Εὐπολις.

10 Σκιδνάμενος : σκορπιζόμενος.

Σκιμαλίσαι :⁴ καταδακτυλίσαι ἀσχημόνως.

Σκιμβάζειν :⁵ χωλεύειν καὶ ἀσκωλίζειν· τὸ αὐτὸ
 τοῦτο· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σκίμπους : κράββατος ἢ σκάμνος.

15 Σκινδακίσαι : τὸ νύκτωρ ἐπαναστῆναί τινι ἀσελγῶς.

Σκινδάλαμοι :⁶ τὰ τῶν καλάμων ἀποξύσματα ἢ
 σκόλοπες.⁷

Σκινδαλεύειν : ἀνασταυροῦν.⁸

Σκίνδαρον : προσκίνημα· καὶ τὸ νύκτωρ ἐπαναστῆναί⁹

20 ἀκολάστως, σκινδακίσαι.

Σκίοεντα : σύσκια.

Σκιραφία : τὰ κυβία· ἢ δι'¹⁰ ὅτι σκιραφές ἐστὶν τὸ

¹ οἶον τ. τ. π. οἱ χ.

* Inc. ται f. 118. c. 2.

² -ās bis m. pr.

³ -ιον m. pr.

⁴ λίσαι a correct. antiq. in litura. Supra μα accentus deletus.

⁵ Σκιμα σ ν a m. pr. supersunt post correctoris lituras,
 β
 qui fecit Σκιμάζειν.

⁶ Accentus correctoris.

⁷ σκωλωπες m. pr.

⁸ -ων m. pr.

⁹ ὑπ.

¹⁰ δ in litura.

ὄργανον τὸ κυβευτικόν· ἢ ἀπὸ Σκιράφου¹ τινὸς
κυβευτοῦ· ὃς πρῶτος εὐρηκέναι δοκεῖ τὰ κυβευτικά
ὄργανα· ἢ ὅτι ἐν τῷ τῆς Σκιράδος Ἀθηνᾶς ἱερωῖ²
ἔπαιζον οἱ κυβευταί.

5 * Σκιράφιον³· κυβευτήριον.

Σκιράφια³· τὰ κυβευτήρια φησιν, ἐπειδὴ⁴ διέτριβον
ἐν Σκιρωῖ οἱ κυβεύοντες, ὡς Θεόπομπος.

Σκιρόν· Σκιρὰ ἑορτὴ παρὰ Ἀθηναίοις, ἀφ' ἧς καὶ ὁ
μὴν Σκιροφοριῶν· φασι δὲ οἱ γράψαντες περὶ τε
10 μηνῶν καὶ ἑορτῶν τῶν Ἀθήνησιν, ὡς τὸ Σκιρόν
σκιάδειόν⁵ ἐστίν· μεθ' οὗ φερομένου⁶ ἐξ ἀκροπό-
λεως εἰς τινα τόπον⁷ καλούμενον Σκιρόν πορεύονται
ἢ τε τῆς Ἀθηνᾶς ἱερεία καὶ ὁ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερεὺς
καὶ ὁ τοῦ Ἥλιου· κομίζουσι δὲ τοῦτο Ἐτεοβου-
15 τάδαι⁸ σύμβολον δὲ τοῦτο γίνεται τοῦ δεῖν οἰκοδο-
μεῖν· καὶ σκέπας δὲ ποιεῖν, ὡς τούτου τοῦ χρόνου
ἀρίστου ὄντος πρὸς οἰκοδομίαν· καὶ Ἀθηνᾶν δὲ
Σκιράδα τιμᾶσιν Ἀθηναῖοι· ἦν Φιλόχορος⁹ μὲν ἐν
β' Ἀθίδος¹⁰ ἀπὸ Σκίρου τινος Ἐλευσινίου μάντειος
20 κεκλήσθαι· Πραξίων δὲ ἐν β' Μεγαρικῶν ἀπὸ
Σκίρωνος.

Σκίρον· τύπος Ἀθήνησιν, ἐφ' οὗ οἱ μάντιες ἐκαθέζον-

¹ i in litura ab alio.

² -ον ut videtur, certe ὁ m. pr.

* Inc. f. 118. c. 3.

³ Bis accent. om.

⁴ ἐπιδή, et ἐν om.

⁵ -ιον m. pr.

⁶ -νωι

⁷ Sic ms.

⁸ τε ex em. sed ejusd. ut puto.

⁹ -ωρος primo.

¹⁰ δος in lit. ab alio.

το· καὶ Σκιράδος Ἀθηναῖς ἱερόν· καὶ ἡ ἑορτὴ Σκιρά·
οὕτω Φερεκράτης.

- Σκιρός: ἑορτὴ τις ἀγομένη τῆι Ἀθηναῖ, ὅτι σκιά-
δειον¹ ἐφρόντιζον ἐν ἀκμῆι τοῦ καύματος· σκίρα
5 δὲ τὰ σκιάδεια²· οἱ δὲ οὐ διὰ τοῦτο φασίν, ἀλλὰ
διὰ τὴν ἀπὸ Σκίρων Ἀθηναῖν· ἣν Θησεὺς ἐποίησεν,
ὅτε ἐπανήει ἀποκτείνας τὸν Μινώταυρον³· ἡ * σκίρα
δέ ἐστι γῆ λευκὴ, ὡσπερ γύψος· οἱ δὲ φασίν, ἀπὸ
Σκίρου τοῦ Ἐλευσινίου μάντεως γενέσθαι τὴν ἐπω-
10 νυμίαν ταύτην· ἄλλοι δὲ ἀπὸ Σκίρου τοῦ συνοικί-
σαντος Σαλαμῖνα.

Σκιροφορία: ὄνομα ἑορτῆς.

Σκιροφορίων: μὴν Ἀθηναίων εἰς· ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ
τῆς Σκιράδος Ἀθηναῖς.

- 15 Σκιτών⁴: ἀσθενής· οὐδενὸς ἄξιος· οὕτω Φερεκρά-
της.

Σκιωρίται⁵: λόχος ἀνδρῶν ἑξακοσίων Ἀρκαδικός· ὁ
ἀρχόμενός τε ἐν τοῖς πολέμοις⁶ καὶ τελευταῖος
ἀναχωρῶν.

- 20 Σκληραύχενας: ἀκαμπεῖς.

Σκληφρον: τὸν κατεσκληρότα καὶ ἀγεννή⁷ τὴν ἰδέαν.

Σκληφρος: ὁ σκληρὸς καὶ παρηβηκώς· ὁ τὰ σκλη-
ρὰ φέρειν δυνάμενος.

Σκνίψ: ζῶον κωνωπῶδες.

- 25 Σκνίψ ἐκ χώρας: ἐπὶ τῶν ταχὺ μεταπηδώντων ἢ

¹ -ιον m. pr.

³ μηγό.

⁴ Acc. correctoris.

⁶ πολεμίοις

² -ια m. pr.

* Inc. f. 118. c. 4.

⁵ ei in i mut. corr.

⁷ v semel m. pr.

παροιμία· ἔστι γὰρ ὁ σκνίψ ζῶον μικρὸν ξυλοφάγον.

Σκόθης: διάβολος.

Σκοῖδος: ταμίας¹ τὶς καὶ διοικητής· Μακεδονικὸν δὲ τὸ
5 ὄνομα· διὸ περ Μένανδρος² ἐν Κιθαριστηῖ Σκοῖδον
Διόνυσον λέγει.

Σκολιόν: ἡ παροιμία αὐτῆ· ὡς μὲν Δικαίαρχος ἐν τῷ
περὶ μουσικῶν ἀγώνων,³ ὅτι τρία γένη ἦν αὐδῶν·
τὸ μὲν ὑπὸ πάντων ἀδόμενον καθ' ἓνα ἑξῆς·
10 τὸ δὲ ὑπὸ τῶν συνετωτάτων, ὡς ἔτυχεν, τῆ
τάξει· ὃ δὴ καλεῖσθαι διὰ τὴν τάξιν σκολιόν·
ὡς δ' Ἀριστόξενος* καὶ Φίλης ὁ μουσικὸς, ὅτι ἐν
τοῖς γάμοις περὶ μίαν τράπεζαν πολλὰς κλίνας
τιθέντες, παρὰ μέρος ἑξῆς μυρρίνας ἔχοντες, ἠῖδον
15 γνώμας καὶ ἐρωτικὰ σύντονα· ἡ δὲ περίοδος σκολιὰ
ἐγένετο διὰ τὴν θέσιν τῶν κλιῶν.

Σκόλοψ:⁵ ξύλον ὄξυ καὶ οἱ τῶν φοινίκων.

Σκολύθρια: ὑποπόδια.

Σκόλυθρον: σκνιφὸν καὶ ἀνελεύθερον.

20 Σκομβρίζει: γογγύζει.

Σκομβρίσαι: παρὰ Ἰόβα⁶ ἐν β' φθορᾷ λέξεως, παι-
διᾶς ἀσελγοῦς εἶδος· ἀποδίδεται καὶ κατὰ τὸ ἦτρον
πλατεῖ τῷ ποδὶ πλήσσοντος ὡς ψόφον⁷ ἐργάσασ-
θαι.

25 Σκόνθυλλε: τονθόρυζε.⁸

¹ ταμείας m. pr.

³ ἀπόνων (accentus correctoris)

* Inc. ριστ. f. 119. c. 1.

⁶ ἰοβα m. pr. ⁷ φ ex em.

² καὶ addit

⁴ των m. pr.

⁵ Σκωλωψ

⁸ τόνθρυζε m. pr.

Σκόνουζαν: καὶ χωρὶς τοῦ σ̄ κόνουζαν λέγουσι· Φερε-
κράτης· Ἀρκεῖ μία σκόνουζα καὶ θύμω¹ δύο.

Σκοπέλαι: ὑψηλωῖ τόπω.

Σκοπήν καὶ σκοπιᾶν λέγουσιν: καὶ σκοπᾶν Ἀρι-
5 στοφάνης.

Σκοπιά: ὑψηλὸς τόπος.

Σκοπιάζων: σκοπῶν· ἀποβλέπων.

Σκοπιωροῦνται: φυλακτικῶς σκοποῦσιν ἀπὸ μετεώ-
ρου.

10 Σκοπόν: τύπον· ὧ̄ στοιχοῦσιν² καὶ ἀκολουθοῦσιν.

Σκοπός: σχῆμα ὀρχηστικόν· οὕτως Εὐπόλις.

Σκοπός: κατάσκοπός τις καὶ ἔφορος³ καὶ ἀποσκοπῶν
τὰ πόρρω.

Σκορακίζειν: εἰς ἐρημίαν πέμπει ἢ⁴ χλευάζει.

15 * Σκορακίζειν: οἶον ἐς κόρακας ἀποπέμπειν· ἀπὸ τού-
του γὰρ εἶρηται· ὡς καὶ τὸ οἰμῶζειν ἀπὸ τοῦ
οἶμοι.

Σκορακίζονται: ὑβρίζονται καὶ ἐκρίπτονται· πεποιή-
ται δὲ ἀπὸ τῆς παροιμίας τῆς ἐς κόρακας.

20 Σκορακισμός: ὕβρις· προπηλακισμός.

Σκορδινᾶσθαι: τὸ παρὰ φύσιν ἀποτείνειν τὰ μέλη
μετὰ τοῦ χασμᾶσθαι διακλώμενον· Ἀριστοφάνης
Ἀχαρνέῦσι· Στένω,⁵ κέχηνα, σκορδινῶμαι, πέρδο-
μαι.

¹ μιᾶσ κονυζα—θύμων

² ὡς τυχοῦσιν

³ ευφορως in εὐφορος mut.

⁴ ἦ, cet. ut hic.

* Inc. f. 119. c. 2.

⁵ Litura post ἐ, et ν ab ant. correctore, ut puto. Tum
σκορδίνομαι primo.

- Σκοτοδιναῖα: σκοτοῦται· μετὰ σκότους ὀφθαλμῶν·
 συστρέφει· ὃ ἐστὶν ἰλιγγιά.
- Σκοτομήνη: νύξ ἀσέλγηος.
- Σκότος καὶ σκότον: ἐκατέρως· οὕτως Ἀμειψίας.²
- 5 Σκυβαλίζεται: ἀποδοκιμάζεται· ἀτιμάζεται.³
- Σκυθικαί: εἶδός τι ὑποδήματος εἰσὶν· ὡς Ἀλκαῖος
 ἐν ἧ· Σκυθικὰς ὑποδησάμενος.
- Σκυθρός: αὐθέκαστος· αὐστηρός· Μένανδρος· Ἐγὼ
 δ' ἀγροῖκος, ἐργάτης,⁴ σκυθρός, πικρός,⁵ Φειδωλός.
- 10 Σκῦλα: τὰ ἀπὸ τῶν πολεμίων ἄνηρημένα.
- Σκυθαίνας:⁷ Σκυθίδας· Ἄλεξις.
- Σκῦλα:⁸ λέγουσιν ὡς ἡμεῖς· καὶ σκυλεύματα Θου-
 κυδίδης.
- Σκυλόδεσπος: ὁ τὰ κώδια ἐργαζόμενος.
- 15 Σκύμνος: σκύλαξ λέοντος.
- Σκυρθάνια:⁹ τοὺς ἐφήβους οἱ * Λάκωνες.
- Σκυρίαν δίκην: οἱ σκηπτόμενοι ἐν ταῖς δίκαις ἔφασ-
 κον εἰς Σκῦρον ἀποδημεῖν.
- Σκυτάλαι: στρογγύλα καὶ λεῖα ξύλα.
- 20 Σκυτάλη: βακτηρία· ἀκροπάχη· ἢ φραγέλλιον.
- Σκυτάλη: ἐπιστολὴ Λακωνική· ἣν δὲ ἡ σκυτάλη
 ξύλον ἐξεσμένον ἐπίμηκες· δύο δὲ παρὰ Λακεδαι-
 μονίοις ὑπῆρχον σκυτάλαι· καὶ τὴν μὲν μίαν κατ-

¹ Accent. om.² η pro ει m. pr.³ Vox correctoris.⁴ τ in litura. Primo στ ut videtur.⁵ π. σ. Porson.⁶ πολέμων⁷ αίν in lit. a corr.⁸ Σκύλα hic et ante.⁹ Acc. om.

* Inc. f. 119. c. 3.

εἶχον οἱ Ἐφοροὶ τῶν Λακεδαιμονίων· τὴν δὲ ἑτέραν
 τῶι ἐκπεμπομένῳ¹ παρ' αὐτῶν στρατηγῶι παρεῖ-
 χον· καὶ ὁπότε ἐβούλοντό² τι ἐπιστεῖλαι αὐτῶι,
 φέροντες ἱμάντα λευκὸν περιεῖλλον³ τὴν σκυτάλην·
 5 καὶ ἐπὶ τοῦ ἱμάντος⁴ ἔγραφον· καὶ ἀνελίττοντες⁵
 παρεῖχον τὸν ἱμάντα τῶι ἀποφέροντι· τοῦτο δὲ ἐποί-
 ουν, ἵνα μὴ μανθάνωσιν οἱ ἀποφέροντες τὸ δηλού-
 μενον ἐν αὐτῶ· ὁ δὲ στρατηγὸς δεχόμενος τὸν
 ἱμάντα τῆι ἑαυτοῦ σκυτάλη περιείλιττεν⁶ καὶ
 10 ἀνεγίνωσκεν⁷ οὕτως τὰ γεγραμμένα· λέγεται οὖν
 καὶ ἡ ἐπιστολὴ σκυτάλη καὶ αὐτὸ τὸ ξύλον, ἀφ'
 οὗ καὶ ἡ ἐπιστολή· Διοσκουρίδης δὲ ἐν τοῖς περὶ
 νομίμων τοὺς δανείζοντας ἐν Σπάρτῃ διαιρεῖν σκυ-
 τάλην δύο παρόντων μαρτύρων καὶ γράφειν τὸ
 15 συμβόλαιον ἐν ἑκατέρῳι τμήματι* καὶ τὸ μὲν ἐνὶ
 τῶν μαρτύρων διδόναι· τὸ δὲ δι' ἑαυτοῦ ἔχειν
 ἐχρῶντο δ' αὐτῶ⁸ καὶ ἄλλοι· ὡς Ἀριστοτέλης ἐν
 τῆι Ἰθακησίων⁹ πολιτείαι μῆβ.

Σκύτη: δέρματα· Ἀριστοφάνης.

20 Σκυτοδέψης: δερματομαλάκτης· καὶ βυρσοδέψης.

Σκῦτος: πᾶν δέρμα· ἀφ' οὗ καὶ σκυτεύς.

Σκυτοτόμος: σκυτεύς· λαροτόμος.

Σκύφος: ποτήριον.

¹ -ων m. pr.

² Inter λ et ο litura. Primo ἐβουλεύοντο, ut puto.

³ λ semel.

⁴ ἱματίου in ἱμάντος mut. corr.

⁵ λεί.

⁶ ἔλ.

⁷ ἀν a correctore additæ.

* Inc. τι f. 119. c. 4.

⁸ αὐτὸ

⁹ ἰθ.

- Σκώληξ: τὸ πρὸς τῆι γῆι οἶδημα τῆς θαλάσσης·
οἶον τὸ προσαράσσον¹ κῦμα.
- Σκῶλος: εἶδος ἀκάνθης ἢ σκάνδαλον.
- Σκώπτει: παίζει.
- 5 Σκῶρ: τὸ ἀποπάτημα· οὐ σκατόν· οὕτως Ἀριστοφάνους.
- Σκώπευμα: σχῆμα Σατυρικόν, ὡς καὶ ὁ σκωπος· οὕτως Αἰσχύλος.
- Σμῆνος: πλῆθος μελισσῶν.
- 10 Σμήρινοι: σπάρτα· σχοινία λεπτά.
- Σμικρόν: καὶ χωρὶς τοῦ σ λέγεται.
- Σμικυθίων:² ὄνομα κύριον.
- Σμιλεύματα: * * * *³
- Σμινύην: σκαφίον ἢ δίκηλλαν ἢ ἀξίνην.
- 15 Σμοκορδοῦν: συνουσιάζειν· καὶ τὸ σπλεκοῦν ταυτὸ τοῦτο σημαίνει· καὶ τὸ σποδεῖν.⁴
- Σμούξαι: καῦσαι.
- Σμυχόμενος: καιόμενος· ἀναλισκόμενος.
- Σμῶδιγγες: μάλωπες.
- 20 Σμῶδιξ: μάλωψ· τὸ ἐκ πληγῶν οἶδημα.
- * Σμῶχειν: σπουδῆ ἐνεργεῖν.
- Σοβάδες: διώκουσαι πόρνοι.
- Σοβαρός: οὐχ ὁ σεμνός, ἀλλ' ὁ καταπληκτικός.
- Σοβαρός: λαμπρός· ἐπαιρούμενος· τολμηρός· αὐθά-
- 25 δης· ἔξω τοῦ δέοντος φερόμενος· τὸ δὲ σοβαρός

¹ πρὸς ἀ. m. pr.

² κυνθ. sed v punctis damn. a corr.

³ Semiversus deest.

⁴ σποδοῦν

* Inc. f. 120. c. 1.

λέγουσι γεγονέναι, οἱ μὲν ἀπὸ τῆς Συβαριτῶν ἀρχῆς τὸ ὄνομα· οἱ δὲ γεγενῆσθαι φασὶν αὐτὸ παρὰ τὸ σέβας· ἄλλοι δὲ σοβαρὸν ὠνομάσθαι λέγουσιν ἀπὸ τοῦ σοβεῖν, ὅπερ ἐστὶν μετὰ σεμνότητος προϊέναι·
 5 χρῶνται δὲ τῇ λέξει ταύτῃ συνήθως οἱ κυνικοί.

Σοβεῖ: διώκει· κομπάζει.

Σόλοι: πόλεις Σικελίας καὶ Κύπρου· ἀφ' ὧν ὁ Σολοικισμός· βαρβαρίζοντες κατὰ τὴν ἰδίαν γλῶσσαν.
 10 σαν.

Σόλοι: οἱ μὲν Κύπριος πόλις· οἱ δὲ Κιλικίας.

Σόλον: δίσκον.

Σορός: μνήμα· θήκη.

Σούνιον: δῆμος Λεοντίδος.

15 Σορέλλη: σκῶμμα εἰς τοὺς γέροντας παρὰ τὴν σορόν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σοφίαν: κοινόν· ἀπάτην¹· μάθησιν· καὶ τὴν τέχνην· τὴν φρόνησιν καὶ ἐπιστήμην· τὸν νοῦν.

Σόφισμα: μάθημα· καὶ ἐπινόημα· καὶ εὔρημα πᾶν·
 20 οὕτως Φερεκράτης.

Σοφιστής: ἀπατεῶν· παρὰ τὸ σοφίζεσθαι· ὃ ἐστὶ λόγους ἀπατᾶν· λέγεται δὲ σοφιστής καὶ ὁ διδάσκαλος ὁ σοφίζων· τὸ δὲ *παλαιὸν σοφιστής ὁ σοφὸς ἐκαλεῖτο.

25 Σοφιστής: πᾶς τεχνίτης· καὶ ὁ τὸ λεκτικὸν ἡσκηκώς· καὶ ὁ ἐπηρεάζων ἑκὼν ἐν τοῖς λόγοις.

¹ ἀπάτην (ν ut videtur deletum)

* Inc. f. 120. c. 2.

- Σπαδων : εὐνοῦχος.
 Σπαδῶν : ὀξύτόνως τὸ σπάσμα.
 Σπαθᾶν : Μένανδρος Μισομένωι· τὸ ἀλαζονεύεσθαι.
 Σπαθᾶν : εἰκῆ λέγειν ἢ ἀναλίσκειν ἀσώτως.
 5 Σπάθημα¹ φρενῶν : τὸν ἄγαν φρόνιμον.
 Σπαθίδα :² τὴν τῶν μυρεψῶν σπάθην· οὕτως Ἀριστοφάνης.
 Σπαθῶσι : σκορπίζουσιν.³
 Σπαίρει : ἀλλεται· σκαρίζει· ἐκπνεῖ τὴν ψυχὴν.
 10 Στάλαυθρον : σκάλαυθρον.
 Σπάνις :⁴ ἔνδεια.
 Σπανίαν : σπάνιν.⁵
 Σπαργανώματα : αἱ πρῶται φασκίαι καὶ οἱ δεσμοὶ τῶν ἀρτιτόκων παιδίων.
 15 Σπαργῶσα : ἀνθοῦσα ἢ σπαραττομένη ὑπὸ θλίψεως καὶ δεομένη ἐκκρίσεως τινός.
 Σπαργῶσιν : ὀρεκτικῶς⁶ καὶ ἐπιθυμητικῶς ἔχουσιν.
 Σπάρνον :⁷ σπάνιον· οὕτως Πλάτων.
 Σπάρτα : σχοινία.
 20 Σπάρτοπώλιον : ὡς ἡμεῖς· καὶ Μένανδρος·— σπάρτοπῶλις⁸ ὁμογραῦς.
 Σπάρτωλός : πόλις ἐστὶ τῆς Ἀττικῆς· ἢ Σπάρτωλός.
 Σπατάγγαι : ἰχθύες τινές· οἱ δὲ τοὺς μεγάλους ἐχίλους· οὕτως Ἀριστοφάνης.

¹ μα supr. sed a m. pr. eodem tempore.

² η in i mut. a correctore potius.

³ -σην, sine acc.

⁴ -ης m. pr.

⁵ -ην m. pr.

⁶ Inter ε et κ litura.

⁷ Accent. om.

⁸ σπαρτηπωλις

Σπείρα: ἡ συστροφὴ καὶ τὸ ἄθροισμα* οὐχ ὅπως
παρὰ τοῖς τραγικοῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν Μαμακύθωι.

Σπείραι: ¹ πλήθη στρατευμάτων· φάλαγγες· νούμερα·
λεγεών.

5 Σπειρηδόν: ² παραπεπλεγμένως.

Σπένδεται: θύεται· ἢ θυμιᾷ· ἢ φιλιούται.

Σπένδομαι: θύομαι· ἢ θεῶι ἀνατίθεμαι.

Σπένδοντας: θύοντας· προσφέροντας παρὰ τὴν σπον-
δὴν καὶ τὸ φιλιούσθαι· οὕτως γὰρ ἐκάλουν τὰς ἐπι-

10 τῶν πολεμίων συμβάσεις καὶ σπονδὰς ἐνόρκους.

Σπερματία: τὸν εἰς σπέρμα παρεμμένον· οὕτως
Κρατῖνος.

Σπερμολόγος: εὐρυλόγος· ἀκριτόμυθος· καὶ ὁ τὰ
σπέρματα συλλέγων.³

15 Σπερμολόγος: λέγεται μικρὸν ὀρνιθάριον κολοιῶδες⁴
σπερμολόγος ὀνομασμένον· ἔοικεν δὲ ἀπὸ τοῦ τὰ
σπέρματα ἀναλέγειν· λέγεται οὖν ἀπὸ τούτου ὁ εὐ-
τελής καὶ εὐκαταφρόνητος ἄνθρωπος, καὶ ἴσως ἀπὸ
τῶν ἀλλοτρίων διαζῶν, σπερμολόγος.

20 Σπεύδειν: οὐ τὸ ἐπιταχύνειν· ἀλλ' ὅπερ ἡμεῖς σπου-
δάζειν καὶ συλλαμβάνειν.

Σπερχνός: ⁵ τραχύς.

Σπερχόμενος: ἐπειγόμενος.

Σπήλυγξ: σπήλαιον.

* Inc. θροισμα f. 120. c. 3.

¹ Accent. om.

² ρι primo.

³ Manus recentissima, Σπεῖσαι: ἐκχῦσαι προσενέγκαι
περιρᾶναι θῦσαι.

⁴ κωλυωδες in κολυῶδες mut.

⁵ Acc. om. tum τραχῆς.

- Σπιθαμή: τοῦ βίου τὸ ἐλάχιστον.
 Σπιθαμήν: ὄλον χρόνου στιγμήν.
 Σπιθαμή: τὸ ἀπὸ τοῦ μεγάλου* δακτύλου ἐπὶ τὸν
 μικρόν· τὴ δ' ἀπὸ τοῦ λιχανοῦ λιχάς· τὴν δὲ σπι-
 5 θαμήν τινὲς καὶ δόχμην καλοῦσιν· οὕτως Κρατῖνος.
 Σπιλάδες: αἱ ἐν ὕδατι κοῖλαι πέτραι ὡς Ἀπίων·
 Ἡλιοδωρος δὲ τὰς παραθαλασσίας πέτρας καὶ
 ἐπειλημμένας ὑπὸ τῶν κυμάτων.
 Σπίλος: μiasμός· ῥύπος.
 10 Σπινός: διὰ τοῦ ἐνὸς ἡ λέγουσιν· Ἀριστοφάνης Ταγην-
 νισταῖς.
 Σπλήνιον: ὁ τὸ φάρμακον· ἀλλὰ τὸ ὀθόνιον· καὶ
 σπλήνα, αὐτὸ τὸ πτύγμα τοῦ ὀθονίου.
 Σποδοῦν: τὸ συνουσιάζειν· καὶ τύπτειν· ὡς παῖσαι
 15 καὶ πατάξαι, τὸ αὐτό· οὕτως Ἀριστοφάνης.²
 Σποδιοῦσιν: ἐν σποδαῖ ὀπτήσουσιν· οὕτως Πλάτων.
 Σπολάς: δερμάτιον ἐφαπτῶδες, πρὸς τὰς ἐν πολέμῳ
 μάχας χρήσιμον.³
 Σπονδεῖα: ἀγγεῖα ἐν οἷς⁴ σπένδουσιν.
 20 Σπονδή: οἴνου ἕκχυσις ἐπὶ τιμῇ δαιμόνων ἢ φιλίας.
 Σπονδόφοροι: οἱ τὰς σπονδὰς φέροντες τοῖς πολε-
 μοῦσιν· ἔθος γὰρ ἦν ἐν ταῖς πανηγύρεσι ταῖς κοι-
 ναῖς, σπονδοφόρους περιερχομένους κελεύειν σπονδὰς
 ποιῆσθαι τοὺς πολεμοῦντας.
 25 Σποράδα γῆς: κονιορτὸν ἢ χνοῦν γῆς.
 Σποράδην: διεσπαρμένως ᾧδε κακεῖσε.

* Inc. λου f. 120. c. 4.

¹ π bis m. pr.² Quomodo distinxerit Porsonus non liquet.³ χρήσιμον.⁴ τοῖς

- Σπόρθουγγες : αἱ συνεστραμμένοι* μετὰ ρύπου τρίχες.
 Σπουδάζω περὶ τὸν ἄνδρα : Δημοσθένης κατὰ Μειδίου·
 ἐπὶ δὲ τοῦ κατεπείγομαι, Θεόπομπος ἐν ἐπιτομῇ
 τῶν Ἡροδότου· ἐπὶ δὲ τοῦ βούλομαι, ὁ αὐτὸς ἐν τῇ
 5 ἐπιτομῇ· ἐπὶ δὲ τοῦ μὴ παιγνιωδῶς, ἀλλ' ἐσπου-
 δασμένως, Πλάτων Πολιτείας γ'· ἐπὶ δὲ τοῦ λίαν
 θέλω, Ἀπολλόδαρος Καρύστιος Ἀποκαρτεροῦσιν·
 ἐπὶ δὲ τοῦ σεμνολογεῖν, τὸ σπουδαιολογεῖν Ξενοφῶν
 Συμποσίῳι· —τίνι σπεύδεις, ἀντὶ τοῦ τίνι σπουδά-
 10 ζεις· οὕτως καὶ Ἀλεξίς.
 Σπουδαίως : σοφῶς.
 Σπουδαρχιάσας : ἐπιθυμήσας ἄρξαι· σπουδάσας·
 ἐπιμεληθεῖς τυχεῖν τῆς ἀρχῆς.
 Σπουδῆν ποιεῖσθαι : τὸ ὀργίζεσθαι· οὕτως Ἀριστο-
 15 φάνης ἐν Βατράχοις.
 Σπυρβίζειν : τὸ ἀνασκιρτᾶν ἀπὸ τῶν ὄνων· οὕτως
 Ἀριστοφάνης.
 Σπυρίζειν : σφαδάζειν· σφύζειν.
 Σπυρίς : κυρίως τὸ τῶν πυρῶν ἀγγεῖον.
 20 Σποράδες νῆσοι : ἃς ἔνιοι Κυκλάδας λέγουσιν· αἱ ἐν
 τῷ Αἰγαίῳ¹· εἰσὶ δὲ δέκα.
 Στάδια καὶ σταδίους : ἑκατέρως λέγουσιν· ὁ Θουκυ-
 δίδης δὲ σταδίους ὡς ἐπὶ τὸ πᾶν· ἀπαξ δὲ μόνου
 στάδια εἴρηκεν ἐν ζ'. ἐν γὰρ τῷ² πρόσθεν ἐπὶ
 25 πολλὰ στάδια μέλλων ἵεναι.
 † Στάδιον : ὁ τόπος τοῦ ἀγῶνος· καὶ μέρος τί τοῦ
 λεγομένου μιλίου· ἑπτὰ γὰρ ἥμισυ στάδια ποιῶσι

* Inc. vai f. 121. c. 1.

¹ αἰγάγωι (sic)² τὸ m. pr.

† Inc. f. 121. c. 2.

μίλιον λέγεται στάδιον καὶ ἀπλῶς τὸ ἴστασθαι
καὶ ἀκίνητίζειν· Δίων ἐν λβ' Ῥωμαϊκῶν τῷ δὲ δὴ
σταδία τῶν σκαφῶν προδιδόμενοι, δεινῶς ἤσχαλ-
λον¹ ἀντὶ τοῦ τῆι στάσει καὶ ἀκινήσει τῶν σκα-

5 φῶν προδιδόμενοι, σφόδρα ἠνιωῦντο.

Σταθεῖς : ὑφ' ἑτέρου· στάς δὲ, ἀφ' ἑαυτοῦ· καὶ στα-
θεῖσα καὶ σταῖσα, ἀνάλογον.

Σταθερόν : μόνιμον· στάσιμον.

Σταθερόν : ὀξύ² ἰσχυρόν· τὸ διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς
10 κινήσεως ἐστάναι δοκοῦν· καὶ σταθερὰν μεσημη-
βρίαν ἐν Φαίδρω Πλάτων, τὸ μεσαίτατον καὶ πνι-
γρότερον³ τῆς ἡμέρας δῆλον ὅτι.

Σταθερόν : ὀξύ² ἰσχυρόν ἢ θερμόν⁴ τὸ διὰ τὴν ὀξύ-
τητα τῆς κινήσεως ἐστάναι δοκοῦν· ἐν Φαίδρωι·
15 μή πως, ὃ Σώκρατες, πρὶν ἂν τὸ καῦμα παρέλθῃ·
οὐχ ὀρᾶς ὡς σχεδὸν ἤδη μεσημβρία ἴσταται, ἢ δὴ
καλουμένη σταθερά· δύναται μέντοι καὶ θερμοτάτη
εἶναι ἢ σταθερά, ὀξεῖα οὔσα· καὶ γὰρ τὸν ἥλιον
ὄτ' ἂν μᾶλλον ἐγκαῆ, ὀξὺν εἰώθασι λέγειν· σημαί-
20 νοι⁵ δ' ἂν καὶ τὸ στάσιμον, τῷ μέσον τι εἶναι τῆς
ἡμέρας καὶ μὴ δὲ ἐφ' * ἕτερον κλίνειν· καὶ Κρατῖνος
δὲ ἐν Σεριφίοις⁶ ἐπὶ τοῦ ὀξέως ἢ ἰσχυροῦ· Οὕτω
σταθερῶς τοῖς λαποδύταις⁷ ὁ πόρος πεινώσι
παφλάζει· Ἀντίμαχος·—θέρεος⁸ σταθεροῖο· τινὲς

¹ λ semel.

³ νι corrector in litura.

⁵ -νει

⁶ σερεφίοις

⁸ ς primo om.

² ὀξὺν bis.

⁴ θεο primo scripserat.

* Inc. φ' f. 121. c. 3.

⁷ λοιπ.

καὶ ἐπὶ τοῦ στασίμου, ὡς Αἰσχύλος ἐν Ψυχαγωγοῖς·—σταθεροῦ χεύματος· καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Προάγωνι· Στατερὰ δὲ κάλυξ νεαρᾶς ἤβης· σημαίνει καὶ τὸ μόνιμον.

5 **Στάθμη** : τὸ σπαρτίον.

Σταθεῦσαι : Ἀχαρνέῦσι· (Κατάχει σὺ¹) τῆς χορῶς τὸ μέλι· τὰς σηπίας στάθευε· τοῦτέστιν ἡσυχῆ τῷ πυρὶ χλίσαινε.

Σταθμός : οὐ τὸ² διάστημα τῆς ὁδοῦ· ἀλλὰ ἡ κατά-

10 **λυσις**.

Σταθμούς : Ἀριστοφάνης Δράμασιν· Αὐτοῖς σταθμοῖς ἐξέβαλε τὰς σιάγονας· ὅσον τοῖς φλειοῖς.³

Σταθμῶν : τῶν παραστάδων τῆς θύρας.

Σταθμώμενον : δοκιμάζοντα.

15 **Σταλαγμόν** : ὡς ἡμεῖς· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέῦσι·

Σὺ δ' ἀλλὰ μοι σταλαγμόν εἰρήνης ἔνα.

Στάλικας : πασσάλους.

Σταμνία : τὰ Θάσια κεράμια· οἱ δὲ καὶ τὰ⁴ Χία καὶ τὰ Μενδαῖα.

20 **Στατήρ** : τετράγραμμον νόμισμα· καὶ τὸ ἐξάγιον· καὶ τὸ ζύγιον.

Σταμνίονες⁵ : τὰ ἐν ταῖς σχεδίαις ὀρθὰ πεπηγότα ξύλα.

¹ κ. σ. om.

² τω m. pr.

³ Σταθμοῖς : ἐξ. τὰς σ. οι. τ. φλειοῖς :—Σταθμούς : ἀρ. δραμασιν αὐτοῖς :—Ita divisa et turbata.

⁴ κατὰ in καὶ τὰ mut. a corr. qui supra ει (nexum) in χεια, puncta et acutum, monens scil. χία esse accipiendum.

⁵ Σταμνιον" i. e. ναις m. pr. Supra i accentum addidit corrector.

Σταυροί : τὰ ὀρθὰ πεπηγότα ξύλα.

Στάς : ἄνευ τοῦ ἰ ὁ Ἀττικὸς λέγει·* ὁ δὲ Ἱων σταῖς.

Στασιασμόν : τὴν στάσιν· Μένανδρος.

Στάσις : οὐχ ἡ φιλονεικία· ἀλλ' αὐτοὶ οἱ στασιά-
5 ζοντες· καλοῦσι δὲ καὶ τὰ πεφυκότα σπέρματα·
οὕτως Ἀριστοφάνης.

Στασιώτης : Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστάσεως·
περὶ τοίνυν ὧν Ἀπόληξις κατηγορήκεν, ὁ στασιώ-
της ἦν ἐγὼ καὶ ὁ πάππος ὁ ἐμός· ἔοικεν οὖν ἰδίως
10 νῦν ὁ ῥήτωρ ἐπὶ τοῦ δορυφόρου κεχρηῆσθαι τῷ ὀνό-
ματι· ἐν γοῦν τοῖς ἐξῆς φησὶν· ὅτι οὐκ ἂν τοὺς
μὲν τυραννοῦντας ἠδυνήθησαν οἱ πρόγονοι καλέσαι·¹
τοὺς δὲ δορυφόρους ἠδυνάτησαν.

Στατήρα : καὶ ἐπὶ τῆς ὀλκῆς² λέγουσι καὶ τὸν
15 σταθμὸν ἀπλῶς.

Στατήρ : βάρβαρον οἶονται τινὲς εἶναι τὸ ὄνομα· τὸ
δὲ τέτραχμον καὶ τετράδραχμον, Ἀττικά.

Σταφυλήν : τὸν ἐν τῷ στόματι κίονα·³ οὕτως Νι-
κοφῶν.

20 Σταφυλοβολεῖον·⁴ οἱ μὲν φασὶ σταφυλοβολεῖον⁵ εἶναι,
ἐν ᾧ ἀνακόπτουσιν ἐν τῷ ληνῶϊ τοὺς βότρυς οἱ
πατοῦντες· ἀπὸ τοῦ βάλλειν τὴν σταφυλήν· οἱ δὲ
τοὺς κοφίλους φασὶν, ἐν οἷς ἀπὸ τῶν ἀγρῶν φέροντες
τὴν σταφυλήν βάλλουσιν εἰς τὴν ληνόν· ἄλλοι δὲ

* Inc. f. 121. c. 4.

¹ Accent. om.

² ὀλκῆς, mox οἶονται, et ita sæpe in hac parte peccat.

³ κίωνα

⁴ -ολιον m. pr. ut videtur. Nunc -όλειον sic.

⁵ Sic ab initio, et mox.

λέγουσιν σταφυλοβολεῖον εἶναι ἄγγος τι χωρητικὸν οἴνου.

Στέατα : ἄλευρα.

* Στεγανόμιον : ὁ διδόμενος φόρος ὑπὲρ τῶν στεγῶν.

5 Στεγανώτερον :¹ στερεώτερον· πεπυκνωμένον· συνεχέστερον· στερέμνιον.

Στεγανόν : πυκνόν· σφιγκτόν.

Στεγναί : στερεαί.

Στεγόμενα : κρυπτόμενα.

10 Στείβοντες : πατοῦντες.

Στειλάμενοι : στείλαντες.

Στειλάμενος : εὐσταλῶς ἐπελθών.

Στείλασθαι : ὀδεῦσαι· πλεῦσαι.

Στείχειν : πορεύεσθαι.

15 Στείχοντες : πορευόμενοι.

Στελεόν : τὸ τοῦ πελέκεως ξύλον.

Στέμμα : στεφάνη· πλήρωμα.

Στέμφυλον : τὸ ἐκδυμα τῆς σταφυλῆς ἢ τῶν ἐλαῶν· οἷς ἀντὶ ὄψων ἐχρῶντο.

20 Στένει : στενάζει.

Στενολεσχία : λεπτολογία.

Στενόπρωκτος : ἄπυγος.

Στενωπός : στενορύμη διόδων.

Στεργέτω : οἶον στεγέτω, ὑπομενέτω· οὕτως Πλάτων.

25 Στέρεσθαι καὶ στερίσκεσθαι : ἄμφω λέγουσιν Ἀττικοί.

* Inc. f. 122. c. 1.

¹ ων statim in ον mut. tum στερεότ. Alterum π in πεπ. in litura.

Στερέμνιον : στερεόν ἰσχυρόν.

Στερίφη :¹ στεῖρα· μὴ τεκοῦσα· μὴδὲ τίκτουσα.

Στερκτικόν : τὸ ἔμμονον καὶ βέβαιον καὶ ἀσφαλές.

Στέριφος : στεῖρος καὶ ἄγονος· παρὰ τὸ στερεὰν ἔχειν
5 τὴν ὑστέραν.

Στερίφοις : στερεοῖς ἢ πικροῖς.

Στέρνοις : στήθεσιν.

Στερνοτύπτης : ὁ τὸ στήθος τύπτων· καὶ στερνοτυπ-
τόμενος.

10 [Στερκτικόν : τὸ ἔμμονον καὶ βέβαιον καὶ ἀσφαλές.]²

* Στεροπή : ἀστραπή, ἢ λαμπηδών.

Στερτοι : στερροί· πεπιλημένοι.³

Στλεγγίς : ἡ ξύστρα· καὶ στλεγγιζόμενος, ἀποξυό-
μενος· Ἀριστοφάνης Γήρα· Εἰ παιδαρίοις ἀκολου-

15 θεῖν δεῖ, σφαῖραν⁴ καὶ στλεγγίδ' ἔχοντα· Δαιταλεῦ-
σιν· Οὐδ' ἔστιν αὕτη στλεγγίς, οὐδὲ λήκυθος·
καλεῖται δὲ στλεγγίς⁵ καὶ χρυσοῦν ἔλασμα τὸ
περὶ τῆς κεφαλῆς τῶν γυναικῶν.

Στερρός : στερεός· ἰσχυρός.

20 Στεφάνη : ὄρους ἐξοχή.

Στεφάνη : προκόσμημα⁶ γυναικεῖον.

Στεφανηφόρος : Ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα· Στε-
φανηφόρου ἠρώον, ὡς ἔοικεν, ἦν ἐν ταῖς Ἀθήναις·
εἶη δ' ἂν ὁ Στεφανηφόρος ἦτοί τῶν Ἡρακλέους υἱέων

25 εἰς· τῶν γενομένων ἐκ τῶν Θεστίου θυγατέρων· ἢ

¹ Στερεφη m. pr.

² Hæc a m. antiq.

* Inc. f. 122. c. 2.

³ πεπη.

⁴ γηραι· π. α. δεισφέρων

⁵ στεγγίς

⁶ προσκ. sed σ del. forsan m. pr.

Phot.

μήποτε τοῦ ἀστικοῦ Στεφανηφόρου τὸ ἥρῳον ἦν, ὡς
φησὶν Ἑλλάνικος ἐν β' Ἀτθίδος.¹

Στεφανῶν τοὺς νενικηκότας : ἀντὶ τοῦ τιμῶν, ὡς
Δημοσθένης· καὶ γὰρ Λυκοῦργος φησὶν· ἀλλὰ μὴν
5 καὶ Καλλισθένην ἑκατὸν μνάς ἐστεφανώσατε.

Στήλας : θεμελίους.

Στηλιτεύσας : δημοσιεύσας.

Στημον : ὀξὺ ἢ τραχύ.

Στήνια :² ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἐν ἣ ἐδόκει ἡ ἀνοδος γενέ-
10 σθαι τῆς Δήμητρος· ἐλοιδοροῦντο δ' ἐν αὐτῇ νυκτὸς
αἱ γυναῖκες* ἀλλήλαις· οὕτως Εὐβουλος.

Στήριγμα : τὸ ὑποτιθέμενον τῇ ἀμάξῃ δίκρουν·
οὕτως Νικόστρατος.

Στιβάδες : τραπέζαι ἢ στρωμαί.

15 Στιβαρόν : ἰσχυρόν.

Στιβαί :³ χαμαικοίτιον ἀκούβιτον ἀπὸ ῥάβδων· καὶ οἱ
τῶν δένδρων ἀκρέμονες.

Στίγματα : πληγαί· στρώματα ἢ ποικίλματα.

Στιγμὴν : ὡς ἡμεῖς, τὸ ἐλάχιστον· οὕτως Μένανδρος.

20 Στιγῶν :⁴ ὁ στιγματίας· Βαβυλωνίοις.

Στίλβη : λύχνω τί ἑοικός· Ἑρμιππος Θεοῖς—ἐξ
ἀγορᾶς δ' ἐγὼ ὠνησόμεαι⁵ λύχνον τιν' ἢ στίλβην.

Στίλην : τὸ ἐλάχιστον· Ἀριστοφάνης Σφηξίν· Τί οὐ
κατεκοιμήθημεν ὅσον ὅσον στίλην.

25 Στίμην καὶ στίμιν : ὃ τινες στίβην· Ἀντιφάνης

¹ Pro θ primo τ.

² Στηνία

* Inc. κες f. 122. c. 3.

³ Imo Στιβάς, ab initio ut videtur; certe m. pr.

⁴ Accentus correctoris.

⁵ ὄν. primo.

Παροιμιαζομένω¹ Στίμιν, κάτοπτρα, κρωβύλους,
κεκρυφάλους.

Στίξαι: τὸ ἐγκαῦσαι ἵππον.

Στιλπνόν: λαμπρόν· στίλβον.

5 Στιρακη: ἡ² ὁδός.

Στιριεύς:³ δῆμος φυλῆς τῆς Πανδιονίδος ἢ Στιρία.

Στίφος: τάξις πολεμική· ἢ φάλαγξ⁴ συστροφῆ·
πλήθος συστάσεων.

Στιφρόν: τὸ πεπηγός· στρυφνὸν δὲ, τὸ πρὸς τὴν

10 γεῦσιν.

Στίχος: τάξις.

[Στοιχειοῦσιν:⁵ διατυποῦσιν.]

* Στλεγγιδοποιός:⁶ ὁ χαλκεύων τὰς στλεγγίδας⁷ ἃ
νῦν ξύστρα καλεῖται.

15 Στοαί: τὰ ταμειῖα⁸ παραμήκη γὰρ ἦν τοῖς παλαιοῖς.

Στοάν: καὶ σὺν τῷ ἰ⁹ στοιὰν ἐκατέρως λέγουσιν.

Στοιβήν: ὡς ἡμεῖς τὸ ἀναπλήρωμα· καὶ διακόλλ-
λημα τὸ αὐτὸ τοῦτο Εὐπολις.

Στοιχεῖον: ἐκάλουν τὴν ναυτῶν σκιάν, ἢ τὰς ὥρας

20 ἐσκοποῦντο.

Στοιχεῖον: ἡ σκιά· Φιλήμων Ἰποβολιμαίωι.

Στοιχειοῦσιν: διατυποῦσιν.

Στοιχομυθεῖν ἐφέξῃς λέγειν.

¹ -ως τ. in να στ. mut. tum κρωβυλους.

² ἢ om. ³ Στιρεύς.

⁴ φάλαξ. ⁵ χι m. pr.

* Inc. f. 122. c. 4.

⁶ γγι in γγη mut. nescio an m. pr.

⁷ στεγγίδας (λ statim) ⁸ ταμεία ⁹ ἰ primo om.

Στοιχείωσις: ἀκριβεστάτη ἐπιτομή· ἡ πρώτη μάθησις, ἤτοι διάταξις.

Στοιῖχος: στίχος· καὶ περιστοιῖχους ἐλαίας εἶρηκεν Δημοσθένης, οὐχὶ περιστίχους, ἐν τῷ πρὸς Καλλι-
5 κλέα περὶ χωρίου βλάβης· Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις· Ἦπου κατὰ στοιῖχους κεκράζονται τι βαρβαριστί.

Στόλον: τὰ πλοῖα· Ἄλεξις.

Στόλοκρον:¹ κορδύλη· τὸ ἐν τῇ κεφαλῇ συνεστραμ-
10 μένον.

Στολὴν: μᾶλλον μὲν τὴν ἀποστολὴν καὶ ἔκπεμψιν λέγουσι δὲ καὶ τὴν ἐσθῆτα ὡς ἡμεῖς.

Στόλοκρον: καὶ ἡ ἔσωθεν τῶν κεράτων ἔκφυσις· καὶ τὸ περικεκομμένον τὰς κόμας.

15 **Στόμαχος:** λαιμός.

Στόμις ἵππος: ἀπειθής καὶ *βίαιος ὃν τινες ἄστομον.

Στόμφακα: τὸν κομπαστὴν· καὶ στομφάσαι, τὸ ἀλαζονεύσασθαι.

20 **Στόμαμα:** τὸ ὀξύρον τὸν σίδηρον· ἀφ' οὗ καὶ αἱ ἀκμαὶ γίνονται τῶν² μαχαιρῶν.

Στοναχας: στεναγμούς.

Στονόεσσα: στεναγμὸν ἔχουσα.

Στόνος: στεναγμός.

25 **Στορέσαι:** στρεῶσαι.

Στόρθυξ: τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος· ἢ τὸ τοῦ βέλους σιδήριον.

¹ Accent. om. hic, mox habet.

* Inc. f. 123. c. 1.

² τὸν, tum χ in litura.

Στράβαξ : ὄνομα κύριον.

Στράγγα : Μένανδρος Θησαυραῖ· Ἄσιτος ἐπτά μῆ-
νας, ὕδατος στράγγ' ἔχων.

Στραγγαλαῖν : εἴρηκέν που Μένανδρος.

5 Στραγγαλίδες : τὰ δύσλυτα ἄμματα· Φερεκράτης
Αὐτομόλοις· Ἰμεῖς γὰρ ἀεὶ στραγγαλίδας ἐσφίγ-
γετε.

Στραγγαλιῶδες : διεστραμμένον.

Στραγγίς : σταγών.

10 Στραγγεύει :¹ διαβάλλει· οὐκ εὐθύς πορεύεται· ὥσπερ
νεάζει· καὶ χρονίζει· ῥαθυμεῖ.

Στραγός :² ἀναιδής· σκολιός· στρεβλός· δύσκολος.

Στραγώτερος : ἀναιδέστερος.

Στρατήγημα : σόφισμα ἢ τοῦ στρατοῦ ἡγεμονία ἢ
15 κατόρθωσις.

Στρατηγίς : ἡ γυνή· οὕτως Φερεκράτης.

Στρατιὰ ἐν τοῖς ἐπωνύμοις : Δισχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς
παραπρεσβείας· Ἀριστοτέλης* τοίνυν δεδήλωκεν
ἐν Ἀθηναίων πολιτείαι· τίς ἦν ἢ ἐν τοῖς ἐπωνύμοις
20 στρατιά· εἰσὶν γὰρ, φησὶν, ἐπώνυμοι, δέκα μὲν οἱ
τῶν φυλῶν· δύο δὲ καὶ τεσσαράκοντα οἱ τῶν ἡλι-
κῶν· οἱ δ' ἔφηβοι ἐγγραφόμενοι πρότερον μὲν εἰς
λελευκασμένα γραμματεῖα³ ἐνεγράφοντο· καὶ ἐπε-
γράφοντο αὐτοῖς, ὃ τε ἄρχων ἐφ' ὃν ἐπεγράφησαν,
25 καὶ ἐπώνυμος ὁ τῷ προτέρῳ ἐπιδεδημηκώς⁴ νῦν
δὲ εἰς τὴν βουλὴν ἀναγράφονται· καὶ μετ' ὀλίγα·

¹ Semel γ.

² Accent. om.

* Inc. f. 123. c. 2.

³ ἢ inserta, forsan a m. pr.

⁴ κὸς primo.

χρῶνται δὲ τοῖς ἐπωνύμοις καὶ πρὸς τὰς στρατίας·
καὶ ὅτ' ἂν ἡλικίαν ἐκπέμπωσιν, προσγράφουσιν'
ἀπὸ τίνος ἄρχοντος ἐπωνύμου μέχρι τίνος δεῖ στρα-
τεύεσθαι.

5 Στρατιά: τὸ τῶν στρατιωτῶν ὑπὸ ἓνα ἑπαρχὸν
τάγμα.

Στρατεία: ἡ ἐνέργεια καὶ ὡσπερ πάλῃ.

Στρατηγίαν: ἐπιθυμεῖν τῆς στρατηγίδος.²

Στρατηγοί: οἱ καθ' ἕναστος ἐνιαυτὸν χειροτονοῦμενοι

10 στρατηγοὶ δέκα ἦσαν Δημοσθένης ἐν Φιλιππι-
κοῖς.

Στρατιάν:³ συστέλλοντες τὴν δευτέραν συλλαβὴν,
οὐ μόνον τὸ στράτευμα λέγουσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν
τὴν στράτευσιν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

15 Στράτιος: Ἄρης καὶ Ζεὺς· ἡ δευτέρα συλλαβὴ βρα-
χεῖα· καὶ στράτιον,⁴ τὸ μέγα καὶ σοβαρόν.

* Στρατοπεδευσάμενοι: ἀπληκεύσαντες.

Στρατόπεδον ἐποιήσαντο: ἀντὶ τοῦ σκηνάς· δύο γὰρ
σημαίνει ἡ λέξις· καὶ τὸ στράτευμα, καὶ τὸν

20 τόπον τοῦ στρατεύματος.

Στρατός: τὸ πλῆθος τῶν πολεμούντων· ὁ δὲ τόπος,
στρατόπεδον· λέγεται γὰρ τοῦ στρατοῦ τὸ πέδον.

Στρατοφάνη: τὴν κλητικὴν πτῶσιν· Μένανδρος Σι-
κυωνίω· Στρατοφάνη, λιτόν ποτ' εἶχες χλαμύδιον

25 καὶ παῖδα⁵ ἓνα· καὶ ἀεὶ οὕτως λέγει.

Στρεβλούμενος: δεσμώμενος· μαστιζόμενος.

¹ ὡς pro προσ

³ Στρατιάν

* Inc. f. 123. c. 3.

² Accent. om.

⁴ στράτειον

⁵ πέλα

Στρεβλόν: τὸν στραβὸν λέγουσιν· οὕτως Εὐπολις.

Στρέμμα: ἡ τοῦ στρογγύλου ἔλκουσ οὐλή.

Στρεπτά: ψέλια.

Στρεπτούς: πλακούντων εἶδος· ὡς Δημοσθένης ὑπὲρ

5 Κτησιφῶντος.

Στρέφος: δέρμα· βύρσα.

Στρέψα: πόλις τῆς Θραίκης· καὶ οἱ πολῖται Στρεψαῖοι.

Στρεψαίους: Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς.

10 Στρεψίμαλλος ἄνθρωπος: ὁ μὴ ἀπλοῦς¹ ἀπὸ τῶν ἐρίων τῶν συνεστραμμένους τοὺς μαλλοὺς ἔχόντων.

Στρήνον: οἱ μὲν τὸ ὄξυ καὶ τὸ ἀνατεταμένον· Νικόστρατος δὲ τὸ τραχὺ καὶ πρόσαντες* τῆ ἀκοῆ

15 φθέγμα.

Στριφνός: σφιγκτός· στερεός.²

Στροβεῖ: ταράττει· κινεῖ· περιφοβεῖ· καταπονεῖ.

Στρόβιλος:³ καμπύλος.

Στρόβιλοι:⁴ καὶ οἱ κοχλῖαι καὶ οἱ θαλάσσιοι⁵ κήρυκες·

20 καὶ στρόβιλος, εἶδος ὀρχησέως· καὶ ἀνέμων εἶδος· καὶ ὁ τοῦ δένδρου καρπός.

Στροβῆσαι: συστρέψαι· καὶ στρόβιλος, ἡ συστροφή· καὶ ὁ λαῖλαψ· Στρόβιλος ἐν ὄσω⁶ συστρέφεται· καὶ ὁ καρπὸς τῆς πιτύος· καὶ εἶδος τί ὀρχήσεως.

¹ ἀπλῶς m. pr. ut videtur.

* Inc. f. 123. c. 4.

² στεραιός

³ Στρόβελος

⁴ Στρόβηλοι, et στρόβηλος ter.

λά

⁵ θασσιοι (λά ejusd. ut puto.)

⁶ ἐν ᾧ i. e. ἐν ᾧ. Vide Porson. Adverss. p. 294.

- Στρομβήσαι : συστρέψαι.
 Στρόμβος : ρόμβος* ἀπὸ τοῦ περιστρέφεισθαι.
 Στρομβιχίδης :¹ ὄνομα κύριον.
 Στρούθης : σατράπης τις βασιλικὸς ἦν.
 5 Στρουβίζων : τρίζων.
 Στρουθός : ὁ λελοβημένος.
 Στρομφίδες :² νῆσοι μεταξὺ Ζακύνθου καὶ Ἡλίδος
 κείμεναι.³
 Στροφάλιγγι :⁴ τῆι συστροφηῖ.
 10 Στροφαῖος : ὁ παρὰ ταῖς θύραις ἰδρυμένος Ἑρμῆς
 παρὰ τὸν στροφέα τῆς θύρας.
 Στροφάς : ἀντιλογίας.
 Στρόφιον : τὸ στρογγύλον ζωνάριον Ἀριστοφάνης
 Τὸ στρόφιον ἤδη λύομαι.
 15 Στροφιοπανοῦργος : τὸν δεσμὸν Ἡρόδοτος.
 Στρωματίτης :⁵ ἐν ᾧ ἑαυτοῖς⁶ στρώματα παρεῖχον
 οὕτως Κρατῖνος.⁷
 Στρωτήρ : τὰ μικρὰ δοκίδια,* τὰ ἐπάνω τῶν δοκῶν⁸
 τιθέμενα, στρωτῆρας ἔλεγον.
 20 Στρυφόν :⁹ στρυφνόν· σκληρόν.
 Στρύμη : νῆσος ἄποικος Θασίων· ἔστιν δὲ ἐμπόριον
 Θασίων.
 Στρωτήρ : λέγεται μὲν ἐν τῆι συνηθείαι τὸ πλέγμα

¹ βη² φ ex em. forsan correctoris.³ Ἰλιάδος κειμενοί.⁴ Στροφαλιγγη. Accentum in α posuit corrector.⁵ -ητης⁶ ἐνῶ ἑναυτοῖς, i. e. ἐν ᾧ ἐν αὐτοῖς⁷ κρ /

* Inc. f. 124. c. 1.

⁸ δωροδόκων in δωροδοκῶν mut.⁹ Acc. om.

τὸ ἀπὸ τῶν παπύρων εἰς σκηναὶς καὶ καλύβας πε-
ποιημένον· οἱ δὲ ῥήτορες στρωτῆρας καλοῦσι τὰ
μικρὰ δόκια εἰς στροφὰς πεποιημένα· ἄλλοι δὲ
πλέγμα λέγουσι τὸν στρωτῆρα ἀπὸ ράβδων εἰς

5 ὀρόφωσιν πεποιημένον.

Στυγεῖ: μισεῖ ἢ φοβεῖται.

Στυρακίζειν: κεντρίζειν.

Στυγερωῖ: μισητωῖ ἢ φοβουμένωι.

Στυγητός: μισητός.

10 Στύξ: ¹ κρήνη ἐν Ἄδου, ὄρκος θεῶν.

Στυππεῖον: ἢ στιππεῖον ² λίνου εἶδος.

Στύραξ: ὁ σαυρωτῆρ ³ καλούμενος· ἢ τοῦ δόρατος
ἀρχή, ἐφ' ἣ στηρίζεται.

Στύραξ: τὸ κάτω τοῦ δόρατος τραχήλιον, ὃ κατα-

15 πηγνύειν εἰς τὴν γῆν εἰώθασιν ⁴ καὶ Θουκυδίδης
φησί· στυρακίωι ἀκοντίου· ἀντὶ βαλάνου ⁵ χρησά-
μενος εἰς τὸν μοχλόν.

Στυφελίξαι: σεῖσαι· κακῶσαι· διῶξαι.

Στωῖδιον: καὶ στοῖδιον λέγουσιν.

20 Στωμύλος: λάλος· πολύκομψος· πιθανολόγος· εὐ-
τράπελος· ἔφεδρος τῶν λόγων· ἀπατεῶν ⁷ κόλαξ.

Συβαριτικάϊς: ⁸ καὶ Συβαρικάϊς· τρυφηλαῖς· λαμ-
πραῖς ⁹ πολυτέλεσιν· τρυφηταὶ γὰρ οἱ Συβαρίται.

¹ Inter u et ξ lit. erasa.

² Στυπτιον: ἢ στισπύον λ. (πύ statim factum ex πσ)

³ πο primo.

⁴ á in ó mut.

⁵ -ωι

⁶ καλάνου, sive potius -μου, sed μ ex em.

⁷ -αιών, sed e statim supr.

⁸ ρη, sed i supr.

⁹ Inc. f. 124. c. 2. τρυφηταις λαμπροῖς (sic)

Phot.

- Συβαριτικοί¹ λόγοι : οἱ Αἰσώπειοι.
 Συβήνη : ἡ δερματίνη αὐλοθήκη ἢ ἡ φαρέτρα· Θεσ-
 μοφοριαζούσαις Ἀριστοφάνης· Ἀλλὰ οὐκ ἔχω
 οὐδέν, ἀλλὰ συβήνην λάβε.
 5 Συβώτης :² χοιροβοσκός.
 Συβριται : δῆμος Ἐρεχθηίδος.
 Συγγαληττος :³ δῆμος Κεκροπίδος.
 Συγγραφήϊς :⁴ ἄνδρες ἠροῦντο, ἵνα συγγράψωσι τοὺς
 μεθέξοντας τῆς τῶν ὑ' ἀρχῆς· καὶ τῆς τῶν λ'.
 10 ἐκαλοῦντο δὲ οἱ αὐτοὶ καὶ καταλογεῖς.
 Συγγραφικῶς : στρογγύλως· ὡς οἱ συγγραφεῖς· περὶ
 ψυχῆς.⁵
 Συγχεῖ : ἀφανίζει· συμμιγνύει.
 Συγχυθεῖς : συνταραχθεῖς.
 15 Σύγκεισθε : ὁμονοεῖτε.
 Συγκλύδων : συμμίκτων· ἐπηλύδων⁶ παρεισάκτων.
 Συγκαρύγαι : συνταράξαι.
 Συγκεκορδημένα : συγκεκυφότα· συνεστηκότα.
 Σύγκρισις : ὁμοίωσις.
 20 Συγκομιδῆ : ὡς ἐπὶ καρπῶν· Θουκυδίδης ἐν γ'· καὶ
 ἐν συγκομιδῆι καρποῦ ἦσαν· καὶ Λυσίας ἐν τῷ
 πρὸς Ξενοφῶντα· συγκομίσας δὲ δῶρα καὶ ἀπο-
 δόμενος τὸ ἀργύριον.
 Συγκριτικῶς : ὁμοίως.
 25 Σύγκροτεῖ : συνάγει· αὖξει· συνιστᾷ· καὶ συνδεῖ·
 πρὸς ἀρμονίαν ἄγει.

¹ Σοιβαρητικοί, sed οἱ in υ mut.² βό m. pr.³ κεκρω.⁴ ηῖς in εῖς mūt. nescio an ab eodem.⁵ περιψύχ^ω i. e. χως⁶ ἐπι m. pr.

Συγκρούειν : συναθροίζειν.

* Συγκυκῶν : συνταράσσαν.

Συγκυροῦντα : διαφέροντα· συνεγγίζοντα.

Συηγία : καὶ ὑηγία¹ ἀμαθία· σκαιότης· παρὰ Φερε-
5 κράτει· καὶ συηνεῖν,² Πλάτων ὁ φιλόσοφος, τὸ
ἀμαθῶς ἀναστρέφεσθαι καὶ συῶδες τί ποιεῖν.

Συκάμιννα : τὰ μόρα³ Φιλιππίδης Φιλαθηναίωι· Τοῖς
συκαμίνοις δ' ἀντὶ τοῦ φύκους ὄλον Τὸ πρόσωπον·
τὰ δὲ μόρα, Δώριον μᾶλλον· καὶ Ἐπίχαρμος·

10 Μόρων νέον τὸ φυτόν.

Συκίδα : συκίδαφος· ὁ ἐπὶ παντὶ δυσαρεστούμενος καὶ
ἀνάγωγος.

Συκίνη μάχαιρα : συκοφαντία.

Σύκινον : ἀσθενές.

15 Σῦκον ἐφ' Ἑρμηῖ : τὸ ἐγκείμενον εἰς ἀφέλειαν τῶι
βουλομένωι· τὸ γὰρ πρῶτον φανέν⁴ σῦκον Ἑρμηῖ
ἐτίθεσαν· οἱ δὲ πάρνοπες ἦρον.

Συκάζειν : συκοφαντεῖν.

Σῦκον αἰτεῖν : κολακεύειν· νεωστὶ γὰρ τῶν σύκων
20 φαινομένων ὡς ἂν εἰς ᾧρας ἦγοντες, ἐλιπάρουν
τοὺς συκώρους δοῦναι.

Συκοφαντεῖν : τὸ ψευδῶς τινὸς κατηγορεῖν· κεκλησ-
θαι δὲ φασὶ τοῦτο παρ' Ἀθηναίοις, πρῶτον εὐρεθέν-
τος τοῦ φυτοῦ τῆς συκῆς καὶ διὰ τοῦτο κωλύοντων
25 ἐξάγειν τὰ σῦκα, τῶν δὲ φαινόντων τοὺς ἐξάγοντας
συκοφαντῶν κληθέντων· συνέβη καὶ τοὺς ὁπίως

* Inc. f. 124. c. 3.

¹ Σ. καυηγία

² συήνειν

³ μόρια primo ; certe lit. erasa.

⁴ νε ex em.

οὐν κατηγοροῦντας τινων φιλαπεχθημόνως* οὕτως
προσαγορευθῆναι.

Σύλαι : αἱ συλήσεις παρὰ Δημοσθένει.

Σύλας : Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου· ὅπου

- 5 ἂν μὴ σύλαι ᾖσιν Ἀθηναίοις· ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς
ὡσπερ ἐξηγούμενος αὐτό φησι· σεσυλήμεθα δὲ τὰ
ἡμέτερα αὐτῶν ὑπὸ Φασηλιτῶν, ἠεδομένων συλῶν
Φασηλίταις κατὰ Ἀθηναίων· ἐπειδὴν γὰρ μὴ
θέλωσιν ἀποδοῦναι ἃ ἔλαβον, τί ἂν τις ἔχοι ἄλλο
10 ὄνομα θέσθαι τῷ τοιούτῳ, ἢ ὅτι ἀναιροῦνται τὰ
ἀλλότρια· ἀντὶ τοῦ τὰς συλήσεις σύλας ἔλεγον.

Συλλήβδην : συλλαβῶν· ἀθρόως.

Συλλήπτορα : βοηθόν.

Συλλογῆς : ὄνομα ἀρχῆς.

- 15 Σύλλογος : ἄθροισις.

Συμβαίνοντα : συμφωνοῦντα.

Συμβαλεῖν : νοῆσαι· διακρίναι· συγκρίναι.

Σύμβασις : φιλία· συντυχία· καταλλαγή· σύμμιξις.

Συμβατήριοι : εἰρηνικοί· φιλικοί.

- 20 Συμβιβασεῖ¹· εἰς συμβίβασιν καὶ ὁμολογίαν ἐλθεῖν
περὶ τινος.

Συμβιβάζων : συλλαλῶν· διδάσκων.

Συμβιβῶ· διδάξω· ἐπιστήσω· νοήσω· ποιήσω.

Σύμβολα : σημεῖα· μέτρα· ὅσον σημεῖον τοῦ² φθαρτὸν

- 25 γενέσθαι τὸν ἄνθρωπον πρὸ τοῦ θανάτου οἱ δερ-
μάτινοι χιτῶνες.

Σύμβολα : τὰς συνθήκας, ἃς ἂν ἀλλήλαις αἱ πόλεις

* Inc. πεχ. f. 124. c. 4.

¹ Sic prorsus.

² τοῦ ex em.

- Ἐπερίδης ιε' ἐν γὰρ τῷ κατὰ Πασικλέους λέγει
 τὴν αἰτίαν γράφων ταύτην· ἕως* μὲν οἱ πλουσιώ-
 τατοι παρακρούμενοι τὴν πόλιν σὺν ε'¹ καὶ ε' τρι-
 ηραρχοῦντες μέτρια ἀνήλυσκον, ἡσυχίαν ἦγον οὗτοι·
 5 ἐπειδὴ δὲ ταῦτα κατεῖδεν² Δημοσθένης, νόμους ἔθη-
 κεν τοὺς π' τριηραρχεῖν· καὶ βαρεῖαι γεγόνασιν αἱ
 τριηραρχίαι· ὅτι δὲ καὶ οἱ δημοποιοῦντες ἐνεγράφοντο
 εἰς τὰς συμμορίας, δεδήλωκεν Ἐπερίδης ἐν τῷ κατὰ
 Πολυεύκτου· συμμορεῖται ὃ εἰσὶν οἱ τῆς αὐτῆς αὐ-
 10 τοῖς μετέχοντες συμμορίας· διηρέθησαν δὲ πρῶτον
 Ἀθηναῖοι κατὰ συμμορίας ἐπὶ Ναυσινίκου ἄρ-
 χοντος, ὡς Φιλόχορος.³

Συμπαίστορα : συμπαίζοντα.

Συμπαρομαρτῶν : συνακολουθῶν.

- 15 Συμπεπηγός :⁴ συνειρημένον· συνεστραμμένον.
 Συμπλάττεται :⁵ ψεύδεται.
 Σύμπτωμα : συμβεβηκός.
 Συμφέρεται : συνάρμοττει· συμφωνεῖ ὁμονοεῖ.
 Σύμφημι : συναινῶ.
 20 Συμφορά : ἀτυχία· κακῶν συντυχία.
 Συμφορῆσαι : συναγαγεῖν.
 Συμφράδμονες : σύμβουλοι.
 Συμφυλετῶν : ὁμοεθνῶν· συγγενῶν.
 Συμφυοῦς : συγγενοῦς.

* Inc. f. 125. c. 2.

¹ συν ε, quod vel σὺν πέντε, vel σύμπεντε valere potest.

² κατεῖδεν

³ -ωρος

⁴ Συμπεπηγεν

⁵ -άτεται

- Συμφύρεται : συμμίγνυται· συνανακράται· συμμινάινεται.
- Σύμψηφα : σύμφωνα.
- Συμψισθείς : βλαβείς· τρωθείς.
- 5 Συναγείρων : συνάπτων· συνάγων.
- Συναγηγερμένοι : συνηγμένοι.
- * Συναγορεύειν : συνηγορεῖν· ὑπὲρ αὐτοῦ λέγειν.
- Συνάδων : ἀρμόττων· συντρέχων· συμφωνῶν.
- Σύναιμος : ἀδελφός.
- 10 Συναιρόμενος : συμβαλλόμενος· συνερχόμενος· συμβοηθῶν.
- Σύναιχμος : ὁ σύμμαχος.
- Συναλίσας : συνάξας· ἀθροίσας.
- Συναλισθείσης : συναχθείσης.
- 15 Συνανέσχον : συνανέτεινον.
- Συναπηρτημένος : πεπληρωμένος.
- Συναραμένου : συνεργήσαντος.
- Συναρτήσαντες : συνάψαντες.
- Συναυλία : συμφωνία.
- 20 Συνάφεια : σύζευξις.
- Σύνδειπνα : τὰ συμπόσια· καὶ Λυσίας καὶ ἕτεροι.
- Συγγραφεῖς : εἰθισμένον ἦν παρ' Ἀθηναίοις· ὅποτε δύοι πλῆθος τι αἰρεῖσθαι εἰς ῥητὴν ἡμέραν, εἰσέφερον γνώμας εἰς τὸν ὄημον, ὡς Ἰσοκράτης φησί· τοῦτο
- 25 δὲ καὶ πρὸ τῆς καταστάσεως τῶν νῦν ἐγίνετο, καθὰ Θουκυδίδης ἐν τηῖ ἡ' ἐν δὲ τούτῳ τῷ καιρῷ οἱ περὶ τὸν Πείσανδρον ἐλθόντες, εὐθὺς τῶν λοιπῶν

* Inc. f. 125. c. 3. Συναγορεύειν

εἶχοντο· καὶ πρῶτον μὲν τὸν δῆμον συλλέξαντες
εἶπον γνώμην δέκα ἄνδρας ἐλέσθαι συγγραφέας
αὐτοκράτορας· τούτους δὲ συγγράψαντας· γνώμην
ἔξενεγκεῖν εἰς τὸν δῆμον ἐς ἡμέραν ῥητὴν, καθότι
5 ἄριστα ἢ πόλις οἰκήσεται· ἦσαν δὲ οἱ μὲν πάντες*
συγγραφεῖς λ', οἱ τότε αἰρεθέντες· ὡς φησὶν Ἀν-
δροτίων καὶ Φιλόχορος·¹ ὁ δὲ Θουκυδίδης τῶν δέκα
ἐμνημόνευσεν μόνων τῶν προβούλων.

Σύνδικοι : Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Ἐλπαγόρου· σύνδικοι
10 ἦσαν, πρὸς οὓς τὰ δημευόμενα ἀπεφέρετο· καὶ
Λυκοῦργος φησὶν· ἀνδρεῖός ἐστιν οὗτος, πρὸς τοῖς
θεσμοθέταις γραφὰς γραφόμενος, πρὸς τοῖς συν-
δίοις ἀπογραφὰς ἀπογράφων· μήποτ' οὖν ἀρχή τις
ἦν καθισταμένη μετὰ τὴν ἐκ Πειραιῶς κάθοδον οἱ
15 σύνδικοι.

Σὺν δορὶ² σὺν ἀσπίδι : ἐπὶ τῶν παντὶ τρόπῳ πρᾶξαι
τι πειρωμένων.

Συνδούμενος : συνδεδεμένος.

Σύνδρομος : σύμφωνος.

20 Συνδυάσω : συζευχθῶ· κοινωνήσω· συμπράξω.

Συνεδεῖσθαι : συγκαθῆσθαι.

Συνέθει : συνέτρεχεν.

Συνέδριον : καὶ τὸ χωρίον καὶ τοὺς θώκους ἐν οἷς
συνεδρεύουσιν Ἀττικοὶ καλοῦσιν.

25 Συνέλκειν τὰς ὀφρῦς : ἀντὶ τοῦ συνάγειν· οὕτως Ἀν-
τιφάνης.

Συνέφηβος : ὁ μετὰ τινος τῶν ἡλικιωτῶν ἐφηβείας·

* Inc. τες f. 125. c. 4.

¹ -ωρος

² δορυ, sed statim em.

τούς δὲ ἐφήβους, Ἡλεῖοι¹ μὲν σκύβας καλοῦσιν·
 Σπαρτιᾶται δὲ σιδεύνας· διέκρινον δὲ αὐτοὺς ἄρα
 τῇ ἡβῃ, τουτέστιν περὶ πεντεκαίδεκα καὶ* ἐξῆς-
 δεκα ἔτη γεγονότας τῶν νεωτέρων παιδῶν καὶ καθ'
 5 ἑαυτοὺς ἤσκουν ἀνδροῦσθαι.

Συνεχῶς : οὐ πυκνῶς, ἀλλ' ἀδιαλείπτως· οὕτως
 Εὐπολις.²

Συνειλεγμένα : συνηγμένα.

Συνειλόχασιν : συνήθροισαν.

10 Συνείπετο : συνηκολούθει.

Συνειρημένον : συνεστραμμένον.

Συνείρει : συνάπτει.

Συνεῖρκτο : συνεφυλάττετο· συνεδέδετο.

Συνεισέφρησεν : συνεισήνεγκεν.

15 Συνεκδοχικῶς : συλληπτικῶς.

Συνεκόμισαν : συνήγαγον.

Συνεκτικώτατα :³ κεφαλαιωδέστατα· συνέχοντα· δια-
 κρατοῦντα.

Συνεκύρησεν :⁴ συνέτυχεν.

20 Συνελόντι φράσαι : συντόμως εἰπεῖν.

Συνελόχησεν : συνήθροισεν.

Συνέμπορος : συνοδοιπóρος.

Συνενηνεγμένοι : συνελθόντες.

Συνέπεσε γενέσθαι : ἀντὶ τοῦ συνέβη· οὕτως Ἴσο-

25 κράτης.

¹ ἡ (vel ἦ) ex em. correctoris pro i (vel i) et i finalis in litura.

* Inc. f. 126. c. 1. ἐξῆσδεκα (sic). Nempe s' (καὶ) male legit ης scriba.

² i in litura.

³ -ότατα

⁴ κηρυ primo.

Phot.

4 A

Συνερανίζεσθαι : συνεισφέρεται.

Συνερέσθαι : συνεργωτᾶν.

Συνέριθος : συνεργός· συνυφαίνουσα.

Συνεστιᾶται : συναριστᾶ.

5 Συνευνέτης : σύγκοιτος.

Συνεύνιον : σύγκοιτον.

Συνεχόμενος : ἀρρωστών ἢ κρατούμενος.

Συνεψήσθη : συνελεπτύνθη.

Συνήγορος : προστάτης· ὑπέρ τινων λέγων.

10 * Συνήγοροι : οὐ μόνον οἱ τοῖς ἰδιόταις συναγορεύοντες·
ἀλλὰ καὶ ἄρχοντες Ἀθήνησιν.

Συνήγοροι : εἰκόσιν παρὰ Ἀθηναίοις τινὲς χειροτονεῖσθαι συνήγοροι· ἐπὶ τῷ συναγορεύειν, ὡς Ἀντιφῶν φησί.

15 Συνήδομαι : συγχαίρω.

Συνήεσαν : συνήλθον.

Συνήκμαζεν : συνηύξανεν.

Συνήλασεν : συνεχώρησεν· συνεδίωξεν.

Συνήμονας : συνθήκας ἤτοι παρὰ τὸ ἦσθαι, ἢ ἡ,

20 συνέδρους· ἢ παρὰ τὴν ἔσιν, ἢ ἡ, συναγωνιστὰς,
ὃ καὶ βέλτιον.

Συνήθεις :¹ καὶ ἑταίρους καὶ ὁμοίθεις.

Συνήορος : συνηρμοσμένη· συνήθης.

Συνήρτυες : συνηρμοττες.

25 Συνησθέντες : συγχαρέντες.

Συνησθῶσιν : συγχαρῶσιν.

Σύνθακος : σύνθρονος.

* Inc. f. 126. c. 2.

¹ Hæc cum sup. conjuncta.

- Σύνθημα : συνθήκη· σύσημον¹ λόγος ἐν παλέμῳ,
ἐπὶ γνωρισμαῖ τῶν οἰκείων διδόμενος.
- Σύνθυμοι : συμπείθεσθαι²· οὕτως Ἐπίχαρμος.
- Συνήμι : συνιῶ· νοῶ.
- 5 Συνιστορεῖ : σύνοιδεν.
- Συνίστωρ : συνόμιλος· γνωστός· μάρτυς· συνειδὼς
ἐπὶ πράγματι.
- Συνιστᾶ : ἀντὶ τοῦ συγκροτεῖ.
- Συγκεκορδουλημένα : κορδύλη γὰρ ἡ συστροφὴ.
- 10 Σύγκλητος ἐκκλησία : τῶν ἐκκλησιῶν* αἱ μὲν ἔξ-
ωθεν καὶ κατὰ³ μῆνα ἐγίνοντο· εἰ δέ τι ἐξαίφνης
κατεπείξεien, ὥστε γενέσθαι ἐκκλησίαν, αὕτη ἐκα-
λεῖτο σύγκλητος ἐκκλησία· Δημοσθένης κατὰ
Αἰσχίνου.
- 15 Συγκόψαι : ἐπὶ τοῦ πληγαῖς αἰκίσασθαι· οὕτως Μετα-
γένης.
- Συνοίσει : συνενέγκη.⁴
- Συνοῖσον : συμφέρον.
- Συνοιχῆσεται : συναναιρεθήσεται.
- 20 Συνουσία : τὸ συνεῖναι μετ' ἀλλήλων.
- Συνουσιασμός : συμμιξία.
- Σύνταξις : β⁵ πραγμάτων ἔνωσις· καὶ τὸ λαμβά-
νειν καὶ ποιεῖν τὰ δέοντα.
- Σύνταξις : ἀντὶ τοῦ συντεταγμένη οἴκησις· Δημο-
25 σθένης Φιλιππικοῖς· καὶ μίαν σύνταξιν εἶναι τὴν

¹ σύσημον, ex em. ejusd. pro τουσημονι, ut puto.

² συνπ.

* Inc. f. 126. c. 3.

³ μετὰ

⁴ -χει

⁵ δευτέρων

αὐτήν, τοῦ τε λαμβάνειν καὶ τοῦ ποιεῖν τὰ δέοντα·
 ἔλεγεν δὲ ἐκάστους φόρους συντάξεις,¹ ἐπειδὴ χα-
 λεπῶς ἔφερον οἱ Ἕλληνες τὸ τῶν φόρων ὄνομα·
 Καλλιστράτου οὕτω καλέσαντος· καὶ Ἑπερίδης²
 5 δὲ φησί· σύνταξιν ἐν τωῖ παρόντι οὐδενὶ διδόντες·
 ἡμεῖς δὲ ποτε ἠξιώσαμεν λαβεῖν.

Συντελής: χρήσιμος.

Συντελεῖς: ὅτε οἱ τριηραρχοῦντες νεὼς μιᾶς ἅμα
 ἐπεμελοῦντο, συντελεῖς ἐλέγοντο.

10 Συντελεῖς: οἱ συνδαπανῶντες καὶ συνεισφέροντες· τὸ
 δὲ πρᾶγμα συντέλεια καλεῖται.

* Συντέρμιον: πλησιόχωρος.

Συντετάσθαι: διατετάσθαι.

Σύντευξις: συντυχία.

15 Συντεύξομαι: συντύχω.

Συντιμηθῆναι: τὸ πολλῆς τιμῆς γενέσθαι τὰ ὄνια,
 συντιμηθῆναι καλεῖται· οὕτω Δημοσθένης.

Συντροχάσαι: καταντῆσαι· πληρωθῆναι· ἐκ μετα-
 φορᾶς τῶν τροχῶν.

20 Σὺν τῷ κυνὶ καὶ τὸν ἰμάντα: * * *³

Συντυχεῖν: οὐ τὸ ἐντυχεῖν, ἀλλὰ τὸ ἐξ αὐτομάτου
 περιπεσεῖν.

Συντύχημα: συντυχία· οὕτως Ἀπολλόδωρος.⁴

Συνωδά: σύμφωνα.

25 Συνωθούμενος: συνεργόμενος.

Συνωμοσία: ἡ μεθ' ὄρκου φιλία.

¹ σύνταξις

* Inc. f. 126. c. 4.

⁴ ἀπόλλων

² -εἰδης

³ Nil vacuum.

Συναρίς: συζυγία· δυάς.

Συοβοιωτοί: σύες γὰρ ἐκαλοῦντο οἱ πάλαι Βοιωτοί.

Συοβαύβαλοι: ἐν οἷς οἱ σύες εὐνάζονται.

Συοφορβία: ἀγέλη χοίρων.

5 Συρακοσία¹ τράπεζα: ἡ πολυτελής· ἐδόκουν γὰρ οἱ Σικελιωῖται ἀβροδίαιτοι εἶναι μᾶλλον πάντων.

Συρβάβυττα:² καὶ τὸν τάραχον τύρβη· ὡς Ἀριστοφάνης.

Συρβηνεύς: ὁ ταραχώδης· ἀπὸ τῶν αὐλούντων μετὰ
10 θορύβου· ἢ πένης· διὰ τὸ τὰς αὐλοθήκας καὶ φαρέ-
τρας κενὰς (ἔχειν)³ καὶ συρβηνέων χορός· ὁ τε-
ταραγμένος καὶ συώδης· ἀπὸ τοῦ τοῖς συσὶν ἐπι-
φωνουμένου.

* Σύργαστρος: ὑφορβός· ἐργάτης.

15 Συρμαία: τὸ καθαρτικὸν⁴ δι' ἐμετῶν καὶ κοιλίας· καὶ
συρμαῖζειν, τὸ κενοῦσθαι· οὕτως Ἡρόδοτος.

Συρμαίαν βλέπων: ἀντὶ τοῦ ναυτιῶν.

Σύριγγος: αὐλοῦ ἢ δορατοθήκης.

Σύρφαξ:⁵ ὁ εἰκαῖος· οὕτως Ἀριστοφάνης.

20 Σύρφα: συρφετός· ὄλεφος.

Συρφετός: ἀγυρτώδης ὄχλος ἢ λόγος· ἢ ἡ ἐξ ἀνέμου
συλλεγόμενη κόπρος καὶ φρυγανώδης.

Σύροι πρὸς Φοίνικας: ἐκάτερα τὰ ἔθνη διαβέβληται
ὡς πανοῦργα· ἢ ὅτι ἐκάστοτε δι' ἔχθρας ἀλλήλοις

25 ὄντα οὐδέποτε πιστῶς διαλλάττεται.

¹ -οσσία (σ alterum forsā ex em. sed ej. m. proculdubio.)

² Acc. om. Pro ὡς, οὕτως Pors.

³ ἔχειν om.

* Inc. f. 127. c. 1.

⁴ καθαρτικόν

⁵ Σύραξ^φ (em. statim facta)

Συσκευάζει : λόγῳ ἐπιβουλεύει.

Συσπειραθέντες : συστραφέντες.

Συσσεισμός : λαίλαψ· συστροφή ανέμου.

Συσσιτίαι : τὰ δεῖπνα ἃ κοινὰ ποιοῦνται Λακεδαιμό-
5 νιοι· καλεῖται δὲ καὶ φιλίτια¹· ἐπεὶ καὶ φιλίας
ἔστι συναγωγά.

Συσσίτιον²· εὐωχία· ἄριστον.

Συστομώτερον σκάφης : τάσσεται ἐπὶ τῶν διὰ τὸ
ἀγεννές³ σιωπόντων· Θεόφραστος γὰρ ἐν τῷ περὶ
10 Νόμων εἰρήσθαι ἀπὸ τοῦ τοὺς μετοίκους Ἀθήνησιν
ἐν ταῖς δημοτελέσι πομπαῖς σκάφας φέροντας
πομπεύειν· καὶ ὁπότε δὲ ἐβούλοντο μέτοικον δηλώ-
σαι, ἢ⁴ σκάφην ἔλεγον ἢ σκαφηφόρον· διὰ δὲ τὸ
ἀπαρρησίαστον εἶναι συστομώτερον ποιήσκειν ἀπει-
15 λειν⁵ σκάφης.

Συστρέμματα : στασιαστῶν πλήθος.⁶

Σῦς : ὅς τοὺς⁷ Ἴπποκράτους υἱὸς ἔλεγον καὶ τοὺς
Παναιτίου καὶ Μέμνονος,⁸ εἰς ὑηνίαν κωμωδοῦν-
τες.

20 Συφεός : τόπος ὅπου αἱ σύες τρέφονται.

Συχναῖς : συνεχέσιν.

Συχνόν : πολὺ· πυκνόν.

¹ φιλίτια (δί statim)

² Συσσιτία Porsonus.

³ v semel, et σιωπόντων primo.

⁴ εἰς (statim em.) Voculam om. Pors.

⁵ συντομώτερον π. ἀπειλήν, et inc. πει f. 127. c. 2.

⁶ πλη, quod est vel πλήθος vel πλήθη.

⁷ Συσσῦς : τοὺς

⁸ μεμνονος

- Συώδης : ἀπὸ τοῦ τοῖς συσὶν ἐπιφωνομένου.¹
 Σφαγεῖον : τὸ ἀγγεῖον εἰς ὃ τὸ αἷμα τῶν σφαζομένων ἱερέων δέχονται· περισπᾶται ἢ δευτέρα συλλαβή.
 5 Σφαγᾶς : τὰς κατακλείδας· Θουκυδίδης· καὶ τοὺς οἰστοὺς² (καθίεσαν ἐς τὰς σφαγᾶς.)
 Σφαδάζειν : θράσσειν³ δυσθανατεῖν· ματαίως σπᾶσθαι· χαλεπαίνειν· μετ' ὀργῆς στενάζειν.
 Σφαδάζοντες : σπῶμενοι ἢ δυσφοροῦντες.
 10 Σφαδάζουσα : πανουργέουσα.
 Σφαιρωτήρ : σανδαλίου ζινίχιον· τὸ λωρίον τοῦ ὑποδήματος.
 Σφακελίζοντες : διασπῶντες· πηδῶντες· ὑποτρέμοντες.
 15 Σφακελισμός : παραπληξία.
 Σφακελισμός : ἡ σῆψις τοῦ μυελοῦ σφακελισμός καλεῖται· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ σφακελισμοῦ καὶ σπασμός⁴ λέγεται δὲ καὶ σφάκελος ὁ μέσος τῆς χειρὸς δάκτυλος· λέγεται δὲ καὶ ὁ σφυγμός καὶ ὁ παλμός* σφάκελον δ' ἔνιοι τὴν σῆψιν λέγουσι τῶν ὀστέων.
 Σφαλείς : ἀποτυχῶν.
 Σφάραγον : ὁ Ἀπίων φάρυγγα, ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτὸν γενομένου ψόφου.
 25 Σφᾶς : ἑαυτοὺς, ἢ τὰς ἑαυτῶν.

¹ -ουσ sed σ damn.

² οἰστούς : sic puncta, quasi nil deesset ; et reliqua om.

³ φράσσειν

⁴ Puncta;~ in fine versûs.

* Inc. f. 127. c. 3.

- Σφενδαμνίνους : τοὺς σκληροὺς· Ἀριστοφάνης.
 Σφενδόνη : ὁ δακτύλιος ἄνευ τῆς σφραγίδος.
 Σφενδόνη : τοῦ δακτυλίου ἡ περιφέρεια· ἢ εἰς λίθου
 βολήν.
- 5 Σφενδονᾶσθαι : ἀπορρίπτεσθαι.
 Σφέτερα : τὰ ἑαυτῶν.
 Σφετερίζεται : λαμβάνει· ἰδιοποιεῖται.
 Σφέτερον : τὸ ἑαυτῶν ἢ τὸ ἴδιον.
 Σφετέρω : τῷ ἑαυτῶν.
- 10 Σφῆκες : οἱ τὴν κοιλίαν ἐπισυνηγμένην ἔχοντες.
 Σφηκῶδεις : οἱ κάτισχνοι τοῖς σώμασιν.
 Σφῆκες καὶ σφηκίαι¹ : τὰ μικρὰ καὶ εἰς ὄξυ συνηγ-
 μένα ξύλα· οὕτως Φερεκράτης.
 Σφηκῶσαι : τὸ δῆσαι· οὕτως Φρύνιχος.
- 15 Σφῆλαι : πλανῆσαι· βλάψαι· ἀπατῆσαι.
 Σφηνούμενος : στρεβλούμενος· βασανιζόμενος.
 Σφήττιοι : δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς· κωμω-
 δοῦνται δὲ ὡς ὄξει· ὥσπερ Ἀχαρνεῖς ἄγριοι· Πο-
 τάμιοι δὲ ὡς ῥαδίως δεχόμενοι τοὺς ἐγγράφους*
 20 νόμους.
 Σφιν : αὐτοῖς.
 Σφίγκτας : Κρατῖνος τοὺς κιναιδώδεις καὶ μαλθα-
 κούς.
 Σφιγανόν : πολεμικόν.
- 25 Σφίσιν : αὐτοῖς ἢ τοῖς ἑαυτῶν.

¹ σφηκίαι

* Inc. φους f. 127. c. 4. ἐγγράπτους Porsonus, seq̄ ita
 ut mutaturus fuisse videatur.

- Σφραγιδονουχαργοκομηται : ἐν¹ τοῖς δακτυλίοις σφραγιδα ἔχοντες λίθου ὄνυχος.
- Σφριγῶν : νεάζων· αὐξων· σφύζων· βράζων· εὐσωματῶν· ἀκμάζων· ἀνθῶν.
- 5 Σφοδρίας : στρατηγὸς Λακεδαιμονίων ὁ Σφοδρίας ἐστίν· φασὶν δὲ αὐτὸν εὐήθη τε εἶναι λίαν καὶ κοῦφον πρὸς τὰς ἐλπίδας.
- Σφυγμός : φλεγμονή· παλμός· ζέσις φλεβὸς ἢ ἀρτηρίας.
- 10 Σφύζει : ἐπείγει· ἢ αἱ φλέβες ἄλλονται.
- Σφυρά : τὰ περὶ τοὺς ἀστραγάλους.
- Σφυρήλατος : σφύραις ἐληλαμένος.
- Σφῶν : αὐτῶν ἢ ὑμᾶς ἰδίους· ἰδίας.
- Σχάδονας : τὰ τῶν κηφόνων κηρία· καὶ ζῶν ἄπτερον ἄπουν.
- 15 Σχαλίσαι : θηλάσαι· καὶ ἀνίσχαδον τὴν ἄτοκον καὶ ἀθήλαστον.
- Σχαστηρία : ἡ ἄφεις.
- Σχάσον : κατάπαυσον· μετάβαλε.
- 20 Σχεδιάζει : ἐκ τοῦ παρατυχόντος λέγει.
- Σχεδιάζειν : ἐγγίζειν· πλησιάζειν· τὸ εἰκῆ ἀποφαινεσθαι.
- Σχεδιασθεῖς : παραχρῆμα ῥηθεῖς.
- Σχέδιοι : εὐτελεῖς.
- 25 Σχέδιον : ἐκ τοῦ ἐτοίμου.
- * Σχεδόν : πλησίον· πέλας· ἢ ἐκ χειρός.

¹ Σφραγιδόνουχα : ἀργοκομητα καὶ ἐν primo, sed ὁ in ω mut. et χαὰ conjuncta per τὴν ὑφ' ἔν.

* Inc. f. 128. c. 1.

- Σχελίδες : τὰ πλευριαῖα¹ κρέα.
 Σχέσις : ὁρμή· συνάφεια.
 Σχετικῶς : οἰκείωτικῶς.²
 Σχετλιάζει : δυσχεραίνει· ἢ βλασφημεῖ.
 5 Σχέτλιος : ὀδυνηρός· χαλεπός· ἀγνώμων· ἀτυχής·
 δεινοπαθής· ἄδικος· ἄπορος· θλιβόμενος· τλήμων·
 ἀπεχθής.
 Σχηματιζόμενος : προσποιούμενος ἢ συνταττόμενος.
 Σχήσειν : ἀνθέξειν.
 10 Σχήσεσθαι : ἐπισχεθήσεσθαι.
 Σχήσουσιν : σχῶσιν· κρατήσουσιν· ἐφέξουσιν.
 Σχοίητε : νομίσοιτε· ἢ ὑπολάβοιτε.
 Σχιστὸς ὁδός : ἡ μιξοδία.
 Σχίζα : ἡ λαμπάς.
 15 Σχιζίας : ὁ τετανὸς καὶ ἰσχνός· οὕτως Κρατῖνος.
 Σχιστὸς χιτῶν : κατὰ τὸ μέσον πόρπη συνεχόμενος.
 Σχῖνον : τὴν σκίλλαν, ἐν ἣ διαμασῶνται³ οἱ καλλω-
 πιζόμενοι ἕνεκα τοῦ λευκοῦν τοὺς ὀδόντας· ἀφ' οὗ
 καὶ σχινίζεσθαι.⁴
 20 Σχοινίον μεμιλτωμένον : εἰ βραδύνοιεν ἐπὶ τὴν ἐκκλη-
 σίαν, οἱ τοξόται σχοινίον μιλτοῦντες, συνήλαυνον,
 καὶ τὰ⁵ πρατήρια διέκλειον.
 Σχοίνισμα : μέτρου μέρος· κληρουχία.
 Σχοῖνος : μέτρον γεωμετρικόν, ὡς φησιν Ἡρόδοτος ἐν
 25 τῇ β' τῶν ἱστοριῶν.
 Σχολάζειν καὶ σχολὴν ἄγειν : οὐκ εὐκαιρεῖν λέγουσιν
 Ἄττικοί.

¹ πλευριδία² ὅτ primo.³ -σσονται⁴ καὶ ἡ σ.⁵ καὶ κατὰ

* Σχολαῖον: ἀργόν· διατρίβειν ποιούμενον· καὶ σχολαίτερον ἢ σχολαιότερον, τὸ ἡρεμαιότερον· ὁμοίως καὶ σχολαιότης.

Σχολή: οὐχὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ σχολάζουσι καὶ διατρίβουσι περὶ παιδείαν· οὐδὲ αὐτὴ ἢ ἐν λόγοις (εὐμουσία)¹ καὶ διατριβή· ἀλλὰ ἦν οἱ πολλοὶ ἀκύρως καλοῦσιν εὐκαιρίαν· τὸ δὲ εὐκαιρεῖν βάρβαρον· ἀλλ' ἀντὶ μὲν τούτου, σχολὴν ἄγειν λέγουσιν· ἢ δὲ εὐκαιρία βάρβαρον μὲν οὐκ ἔστιν ὄνομα· τάττεται
 10 δὲ οὐκ ἐπὶ σχολῆς, ἀλλ' ἐπὶ καιροῦ τινὸς εὐφυΐας καὶ ἀρετῆς· καὶ (σχολῆ)¹ ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς.

Σχόλια: σεμνολογήματα· ἢ ὑπομνήματα καὶ ἐρμηνεῖαι.

Σχόμενος: κατασχών ἢ κατασχεθεῖς.

15 Σχών: κατασχών.

Σῶ: μονοσυλλάβως οἱ σῶοι· καὶ παρὰ Θουκυδίδη· οἱ δὲ συνηθέστερον γράφουσιν σῶοι.

Σωκεῖν: ἀντὶ τοῦ ἰσχύειν.

Σῶμα: πᾶν τὸ τεθνηκός· τὸ² δὲ τοῦ ζῶντος δέμας
 20 λέγεται· διὰ τὸ συνδεέσθαι τῆι ψυχῆι, ὡς εἶπεν Ὅμηρος.

Σωμάτια: τὰ ἀναπλάσματα· οἷς οἱ ὑποκριταὶ διασάπτουσιν αὐτούς· οὕτως Πλάτων.

Σωρηδόν: ὁμοῦ.

25 Σωρεία:³ πλῆθος.

Σωρός: συναγωγή.

* Inc. f. 128. c. 2.

² τοῦ

¹ Vox om. bis.

³ ei ex i factum.

* Σῶστρα : σωτήρια· μήνυτρα· λύτρα.

Σωτάδεια : τὰ τοῦ Σωτάδου ποιήματα.

Σωτήρ Ζεὺς : ὁ ἐλευθέριος.

Σωτέος : σωθῆναι ἄξιος.

- 5 Σωφρονισταί : ἄρχοντες τινες χειροτονητοί· δέκα τὸν ἀριθμὸν ἐκάστης φυλῆς· ἐχειροτόνει² μὲν ὁ δῆμος· ἐπεμελοῦντο δὲ οἱ χειροτονηθέντες τῆς τῶν ἐφήβων σωφροσύνης, μισθὸν λαμβάνοντες ἕκαστος παρὰ τῆς πόλεως καθ' ἡμέραν δραχμῆν.

- 10 Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ τ.

Τά : ταῦτα.

Ταβερνεΐα : καπηλεΐα· πανδοκεΐα.

Τάγγηνον : τοῦτο Ἰώνων τινες τήγανον λέγουσιν.

- 15 Ταγηνίας : πέμματα ἐστὶ τῶν ἀπὸ τηγάνου³ ἐκ στέατος ὑγροῦ καὶ τυροῦ καὶ μέλιτος καὶ ἀσταφίδος.

Τάγυρι : τὸ βραχύτατον καὶ ἐλάχιστον, οἷον ψιλὰ λέγουσιν· Εὐπολις Αἰξίν· Καὶ ζῆν μαθόντι⁴ μηδὲ τάγυρι μουσικῆς.

- 20 Τάδε ἐκ τοῦ τρίποδος : τίθεται ἐπὶ τῶν πάνυ ἀληθῶν· Ἀριστοκλεία γὰρ τῇ Πυθίαι γενομένη μιχθῆναι Πυθαγόραν τὸν Δελφόν, καὶ τῶν ὑπ' αὐτῆς μαν-

* Inc. f. 128. c. 3.

¹ -ια primo; et τ. τ. σ. πονήματα (sic) in marg. addita, sed ab eodem, ut puto.

² -νη primo.

³ τῆς γάνου primo, ut puto.

⁴ ὁ ex em. (pro ω scil.)

τευμάτων παρασημειοῦσθαι, ὅσα ἔχρα ἔνθεος γενομένη· καὶ ταῦτα ὡς ἀληθῆ παρασημειοῦσθαι, ὡς ἐκ τοῦ τρίποδος.

* Τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει: κατὰ τὴν Ξέρξου ἔφοδον
5 τοὺς Ἑλληνας ἀπειρηκότας¹ τὰ ἑαυτῶν ἀναλίσκειν καὶ δαπανᾶν ἐπιλέγοντας, Τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει.

Τὰδ' οὐ παρὰ Κενταύροισιν: λεγόμενον τί ἦν· Τηλεκλειδῆς τισί· Τῶν δυνατῶν τί κέλευ²; οὐ γὰρ παρὰ
10 Κενταύροισιν.

Τὰ ἐκ τῶν ἀμαξῶν: ἐπὶ τῶν ἀπαρακαλύπτως σκωπόντων· Ἀθήνησι γὰρ ἐν τῇ τῶν Χοῶν ἑορτῇ οἱ κωμάζοντες ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν τοὺς ἀπαντῶντας ἔσκωπόν τε καὶ ἐλοιδόρουν· τὸ δ' αὐτὸ καὶ τοῖς
15 Ληναίοις ὕστερον ἐποίουν.

Τὰ ἐν³ ποσίν: τὰ παρόντα ἐν μέσῳ.

Τὰ ἐπίχειρα: τὰ ἐπιχειρήματα.⁴

Ταινίαι: ἐπὶ μὲν ἀνθρώπων τὰ πεζίτια,⁵ στέμματα, στεφάνη, ζώνη· ἐπὶ δὲ ξύλων τὰ κυμάτια.

20 Ταινιοῦντος: στεφανοῦντος.

Τακερόν: ἐφθόν· τετηκός.

Τακτικῶς: στρατιωτικῶς.

Τᾶλλα⁶ καὶ φιλώμεθα: λεγόμενον τί οἶον τᾶλλα καὶ φίλοι ᾤμεν.

25 Τάλαντα: τὰ ζυγὰ καὶ τὰ ιστάμενα.

* Inc. f. 128. c. 4.

¹ ἀπηρ.

² κελεύων, ὡν postea ab eodem additis.

³ ἐ in litura.

⁴ ἢ ex em. pro α aut ω.

⁵ πεζήτια

⁶ Τᾶλλα ut mox.

Ταλανίζει : θρηνεῖ· ἄθλιον ἀποκαλεῖ.

Ταλαντεύει : σταθμίζει.

- Τάλαντον : πολλὰ μὲν σημαίνει· ἡ γὰρ τὸ μέγιστον χρυσίου* καὶ ἀργυρίου μέρος· καθ' ὃ σημαινόμενον
- 5 Δημοσθένης φησὶ πεντήκοντα τάλαντα.¹ ἡ σταθμοῦ τι ὄνομα, ὡς περ' Ἀριστοφάνης· Ἄλλ' ἡ ταλάντω μουσικῇ κριθήσεται· καὶ τὸ Ὀμηρικόν— χρύσεια² πατήρ ἐτίταινε τάλαντα· τρίτον σημαινόμενον ἡ ῥοπή· τέταρτον, ἀριθμοῦ τι ὄνομα, ὡς καὶ, πολυ-
- 10 τάλαντος ὁ πλούσιος, καὶ τὸ Ὀμηρικόν· Κεῖτο γὰρ ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα³ καὶ διτάλαντον δὲ καὶ τριτάλαντον καὶ ἡμιτάλαντον λέγεται· ἀρχαία δὲ ἡ χρῆσις· καὶ ἡ τοῦ, τρίτον ἡμιτάλαντον, καὶ, πέμπτον ἡμιτάλαντον, καὶ, ἑβδομον ἡμιτάλαν-
- 15 τον· ἔστι δὲ τὸ μὲν τρίτον ἡμιτάλαντον, δύο ἡμισυ τάλαντα· τὸ δὲ πέμπτον ἡμιτάλαντον, τέσσαρα ἡμισυ· καὶ τὸ ἑβδομον⁴ ἡμιτάλαντον, ἕξ ἡμισυ· καὶ ὅλως οὔτινος ἀριθμοῦ παρανόμωι μέρει ἐπονομάσει τίς τὸ ἡμιτάλαντον· τούτου ὁ προηγούμενος ἀριθμὸς
- 20 ἐφαρμόσει τοῖς ταλάντοις· οἷον ἂν μὲν ὄγδοον, ἑπτὰ· ἂν δὲ ἕνατον,⁵ ὀκτώ· συναριθμουμένου δῆλον ὅτι καὶ τοῦ ἡμισυ· φίλον δὲ τοῖς ἀρχαίοις καὶ τὸ ἐν ἡμισυ τάλαντον τρία ἡμιτάλαντα λέγειν· ὡς καὶ τρία ἡμίμναια, τὴν μίαν ἡμισυ μνᾶν.

* Inc. σίου f. 129. c. 1.

¹ πεντηκοντοταλαντία (i postea insertum a m. pr.)

² χρυσία primo.

³ μεσοισι δυο χρυσοταλαντοι· (v scil. eraso) erat, sed ultima em. m. pr. ut puto.

⁴ εὔδομον, tum ἕξ

⁵ ἐννέα

- Ταλαντουμένην** : ἐν Τιμαίῳ* τὴν δὲ γῆν ταλαντουμένην ἀνωμάλως σείεσθαι μὲν ὑπ' ἐκείνων· κινουμένων δ' αὖ πάλιν ἐκεῖνα σείειν· μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ζυγῶν· ἐπεὶ τὸ ζυγὸν τάλαντον λέγεται· καὶ
- 5 ὑπερταλαντᾶν, τὸ ὑπερβαρεῖν.
- Ταλάντωσις** : στῆσις· στάθμησις.
- Τάλαρος** : καλαθίσκος· κόφινος.
- Τάλας** : ἄθλιος.
- Ταλάσης** : ὑπομείνης.
- 10 **Ταλασίαν** : ἐριουργίαν.
- Ταλάσιον** : ἐριούργιον.²
- Ταλασιουργία** : ἡ τῶν ἐρίων ἐργασία.
- Ταλασίφρονα** : ὑπομονητικόν.
- Ταλαιπαθές** : ταλαίπωρον.
- 15 **Τάλεσιν** : ἀναλώμασιν.
- Ταλαπείριον** : οἱ τραγικοὶ τὸν ταλαίπωρον λέγουσιν.
- Τάλιδος** : τῆς μελλογάμου³ οὕτως Ἀριστοφάνης.
- Ταμίαι** : ἄρχοντες εἰσιν Ἀθήνησιν κληρωτοὶ ἀπὸ τῶν πεντακοσιομεδίμνων, οἱ τὰ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἐν ἀκροπόλει χρήματα ἱερά τε καὶ δημόσια φυλάττουσιν· ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς· εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι ταμίαι, ἄρχοντες χειροτονητοὶ ἐπὶ τὰς ἱεράς καὶ δημοσίας τριήρεις· ὁ μὲν ἐπὶ τὴν πάραλον,⁴ ὁ δὲ ἐπὶ τὴν τοῦ Ἄμμωνος.
- 25 **Ταμίαι** : ἔφοροι· φύλακες· ταμιούχοι· διοικηταί.
- † **Ταμίαι** : ἀρχὴ τις παρὰ Ἀθηναίοις ἦν οἱ ταμίαι·

* Inc. f. 129. c. 2.

¹ ἐπὶ τὸν² Ταλασίον : ἐριουργίον.³ μεσογάμου⁴ Syll. del. inter λ et ο. Tum ἄμμωνος in ἄμμωνος mut.

† Inc. f. 129. c. 3.

δέκα τὸν ἀριθμὸν· παραλαμβάνουσι δὲ οὗτοι τό τε ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τὰς Νίκας, καὶ τὸν ἄλλον κόσμον, καὶ τὰ χρήματα ἐναντίον τῆς βουλῆς, ὡς Ἀριστοτέλης· εἰσὶν δὲ τινες καὶ τῶν τριηρῶν
5 ταμίαι, ὡς ὁ αὐτός· ὅτι δὲ καὶ τοῖς τριηράρχοις παρείποντο ταμίαι, δεδήλωκεν Εὐπόλις.

Ταμιεῖον : κοιτῶνα.

Ταμιεύεται : διοικεῖται· ἀποκρύπτει· φυλάττει.

Ταμιευόμενον : φυλάττοντα.

10 Ταμίας : δεσποίνης.

Ταμισος : πυτία.

Ταναῦφῆ : λεπτοῦφῆ.

Ταμόναι : πόλις ἐστὶν ἐν Εὐβοίαι ἐν τῇ χώρῃ τῇ Ἐρετριέων¹ ἔνθα καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος, ὡς Αἰσ-

15 χίνης φησὶ, καὶ οἱ τὰ Εὐβοιακὰ γράψαντες.

Τᾶν : ἑταῖρε, ἢ σύ.

Τανύπεπλος : ἐπιμήκη πέπλον ἔχουσα· ἐξ οὗ καὶ τὴν φοροῦσαν εὐμήκη εἶναι δηλοῖ.

Τανύποδας : ταχείας.

20 Τανύμηκες :² τεταμένην ἔχων τὴν ἀκμὴν³ ἢ αἰχμὴν ἠκονημένην.

Τανύπτερος : παρατεταμένα πτερὰ ἔχουσα.

Τάξαι : τὸ τιμῆσαι· ἐν Νήσοις Πλάτων.

Τάξασθαι : ταχθήσεται ὡς εἰς πόλεμον.

25 *Ταξίαρχος : ἡγεμῶν στρατοπεδάρχης.

Τάπητες : ἐπιβόλαια ἢ στρώματα· οὕτως Ἀριστοφάνους.

¹ -ιαίων

² Pro μ videtur fuisse alterum η, sed nunc damno.

³ ἀκην

* Inc. f. 129. c. 4.

Ταονθαρούζειν: τρέμειν.

Τὰ πολλά: ἀντὶ τοῦ, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον.

Ταπὶ' κοσκίνας: λεγόμενον ποῖον· τὰληθῆ πάντα.

5 Τὰ πρῶτ' ἀρίστους παῖδας Αἴγινα τρέφει: παροιμία· ἐν ἀκμῇ γὰρ, φασί, μεταβάλλουσιν ἐπὶ τὸ χειρόν οἱ Αἰγινήται ἀπὸ Ἀχιλλέως· Πατρόκλου· Αἴαντος· Νεοπτολέμου.

Ταραντῖνον:² λεπτόν καὶ διαφανὲς ἱμάτιον· οὐ πάντως πορφυροῦν, ὡς τινες ὑπέλαβον οὕτως Νικόστρατος.

Ταραντῖναι βαφαί: παρὰ Ἀχαιοῖ³ οἶμαι, τὰ ἀλουργὰ ἢ τὰ ἀπὸ τοῦ ὀστρέου.

Ταρβεῖ: φοβεῖται.

15 Ταρβεῖ: καὶ τάρβος· εὐλάβεια· φόβος.

Ταριχεύειν· ταριχεύσειν: ὡσπερ οἱ τὰ ὄα⁴ τέμνοντες καὶ μέλλοντες ταριχεύσειν· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ξηραίνειν.⁵

Ταριχεύει: τήκει· ξηραίνει.

20 Ταρροί: τάλαιροι καὶ ταρσοί· καὶ τὰ πλατύσματα τῶν κωπῶν· καὶ⁶ αὐτὸ τὸ πτέρωμα· καὶ Θουκυδίδης οὕτως.

Ταρσοί: τὰ ἀγγεῖα τῶν τυρῶν· καὶ τὰ ἔξω τῶν κωπῶν· καὶ ταρσοῖς· πτεροῖς ἀκροῖς.

25 * Τάρπη: κόφινος.

¹ Τάπι, sic.

³ ἀχαιων

⁵ -νει

* Inc. f. 130. c. 1.

Phot.

² τει rrimo.

⁴ ὠά

⁶ καὶ om.

Ταρσός: ἐκ μέρους ἢ τὸ πλάτος τοῦ ποδός· ἢ τὸ ἄκρον τῆς χειρός.

Τάρρωμα: τὴν κωπηλασίαν οὕτως Ἀριστοφάνης.

Τάρταρος: ὁ κατώτερος τοῦ Ἄδου τόπος.

5 Τάρταρον: τὸν περὶ τὰ νέφη τόπον οὕτως λέγουσι περὶ ψυχῆς.

Ταρτημόριον: δίχαλκον· ὁ γὰρ χαλκὸς ὄγδοον τοῦ ὀβολοῦ καὶ ταρτημοριαῖον¹ τινὰ καλοῦσιν, οἷον διχάλκου ἄξιον.

10 Ταρτησία μύραινα: ὡς ἐκεῖ γινομένων μεγίστων.

Τάσις: ἔκτασις· καὶ δρόμος.

Ταντάλου τάλαντα: πλούσιος ὁ Φρύξ Τάνταλος διαβεβόητο, Πλουτοῦς καὶ Διὸς λεγόμενος· κέχρηται δὲ τῆι παροιμίᾳ καὶ Ἀνακρέων ἐν γ· γέγονε δὲ

15 παρὰ τὸ ὄνομα τάλαντα· ὡς καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ εἴρηται (Τὰ)² Ταντάλου τάλαντα τανταλίζεται.

Τὰ Σαμίων ὑποπτέυεις: αὕτη λέγεται ἐπὶ τῶν δεδιότων τινὰς ἀνηκέστους κακῶν προδοσίας· παρ-
20 ἦλθεν δὲ ἀπὸ τῶν γενομένων ὑπὸ Ἀθηναίων εἰς Σαμίους αἰκισμῶν· ἐλόντες γὰρ αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι, τοὺς μὲν ἀπέκτειναν, τοὺς δὲ ἔστιξαν τῆι καλουμένῃ Σαμιηῆι, ἣ³ ἐστὶν εἶδος πάθους Σαμιακοῦ· ἀνθ' ὧν καὶ οἱ Σάμιοι τοὺς ἀλόντας* μετὰ ταῦτα Ἀθη-

25 ναίους ἔστιξαν.

Τὰ τῶν φόρων κρείττω⁴ παροιμία ἐστὶ λεγομένη κατὰ τῶν πλείω φερομένων ὧν ἠδίκησαν.

¹ -ιέον

² τὰ οἱ.

³ ἢ οἱ.

* Ἰnc. τας f. 130. c. 2.

⁴ -ων, tum πλοῖαι

Ταυρέας : ὄνομα κύριον.

Ταῦρον : τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.

Ταυροπόλον : τὴν Ἄρτεμιν· ὅτι ὡς ταῦρος περίσει πάντα· ὡς Ἀπολλόδωρος· Ἰστρος δ' ἐν γ' Ἀτάκτων, ὅτι τὸν ὑπὸ Ποσειδῶνος ἐπιπεμφθέντα Ἴππολύτῳ ταῦρον ἐξίωστρησεν ἐπὶ πᾶσαν γῆν· οἱ δ' ὅτι ἔβαλεν, διὸ καὶ ταυροβόλον· καὶ Ἀθηναῖα δὲ Ταυροβόλος ἐν Ἄνδρῳ· ὁ γὰρ Ἄνιος δούς ταῦρον τοῖς Ἀτρεΐδαις, ἐκέλευσεν ὅπου ἂν ἐκ τῆς νεῶς ἄλληται,²

5
10
15
20

ἰδρύσασθαι³ Ἀθηναῖν· οὕτως γὰρ εὐπλοήσειν· ὁ δὲ ἐν Ἄνδρῳ ἐξήλατο.

Ταυροφάγον : τὸν Διόνυσον Σοφοκλῆς ἐν Τυροῖ· ἀντὶ τοῦ ὅτι τοῖς τὸν διθύραμβον νικήσασιν βοῦς ἐδίδοτο· ἢ τὸν ὠμηστὴν, ἀφ' οὗ καὶ ἐπὶ τὸν Κρατῖνον μετήνεγκε τούνομα Ἀριστοφάνης.

Ταυτάζειν : στραγγεῦσθαι⁴ ἐπὶ πολὺ διατρίβειν ἐν ταῷ αὐτῷ· ὅτε δὲ φροντίζειν.

Ταῦτα πράσσων φάσκ' ἀνὴρ οὐδὲν ποῶν·⁵ Κρατῖνος Ὀρῆαις· ἢ γὰρ παροιμία ἐπὶ τῶν μῆδῶν ποιούντων.

Ταύτη : τούτου ἔνεκεν ἢ οὕτως.

***Ταυτοεπεῖν** : ταυτολογεῖν.

Ταυτότητος : ἀπαραλλάκτου⁶ φύσεως.

Τάφος : καὶ τὸ παρὰ τοῖς θύταις σημεῖον.

25 **Ταφρεῦσαι** : διορύξαι· περισκάψαι.

¹ τῶν

² ἄλλητε in ἄλητε mut.

³ θε in θαι statim mut.

⁴ στρατεύεσθαι (γ ejusd.)

⁵ ποων sine ι.

* Inc. f. 130. c. 3. Ταυτοεπεῖν (sic)

⁶ Primo ους, ut puto; tum φύσει

Τάφρος : τὸ περὶ τὸ τεῖχος ὄρυγμα.

Τάχα : ἀντὶ τοῦ ἔπειτα· οὕτως Ἀναξανδρίδης.

Τάχα : ἴσως ἢ ταχέως ἢ τυχόν.¹

Τάχας :² τοὺς καταστοχασμοὺς παρὰ τὸ τάχα·
5 οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ταχύ : ἀντὶ τοῦ ταχέως· ἔστι παρὰ πολλοῖς τῶν
παλαιῶν.

Ταχυβάμονας ὄρκους : Ἀρίσταρχος κατὰ ἀντίφρασιν
ἀκούει· ἀντὶ τοῦ βραδεῖς· βέλτιον δὲ τοὺς ἐν ἐτέ-
10 ρωι τινὶ γινομένους νοεῖν· ἀβλαβεῖς γὰρ οἱ ἐπιορκή-
σαντες· ὅθεν καὶ παροιμία· Ἀφροδίσιος³ (γὰρ)
ὄρκος οὐκ ἐμποίνιμος.

Ταχυναυτεῖ : ταχέως πλεῖ.

Τὰ ὦτα ἐπὶ τῶν ὤμων ἔχοντες : ἐπισείοντες τὴν
15 κεφαλὴν· ὃ ποιοῦσιν ἐκλελυμένοι.

Τέγγει : βρέχει· μαλάττει.

Τέγγεσθαι : εἶκειν· ἐνδιδόναί.

Τέγγω : βρέξω.

Τεγχθέντων : ἀντὶ τοῦ εἰζάντων· ἔνθεν καὶ ὁ ἄτεγ-
20 κτος· Πολιτείας β· τὸ μὴ τέγγεσθαι ὑπὸ κακο-
δοξίας.

Τέγος : στέγη ἢ ὑπερῶον· δαμάτιον· οἰκεια προσ-
νοεῖν.

* Τεθηγμένον : ἠκονημένον.

25 Τεθηλότα : θάλλοντα.

¹ χ
τυ

² Accent. om.

³ δι' statim addita. Tum γὰρ om.

* Inc. f. 130. c. 4.

- Τεθημμένον: συγκεχυμένον' τετυφλωμένον.
 Τέθηπα: καταπέπληγμαί.
 Τεθηπότες: ἐπτοημένοι' δειλιάσαντες.
 Τέθμια: νόμος.
 5 Τέθνασο: προστακτικόν.
 Τενθεία:¹ γαστριμαργία πολλή.
 Τεθολωμένος:² και ἐπὶ χαρᾶς' Φερεκράτης Μυρμη-
 κανθρόποις' Γελῶντα και χαίροντα και τεθολω-
 μένον' και ἐπὶ λύπης' 'Υπὸ τῆς ἀνίας ἀνεθολοῦθ'³
 10 ἡ καρδία.
 Τέθριππον: ἐκ δ' ἵππων ἄρμα.
 Τεθυκώς: εὐχαριστήσας.
 Τεθυμμένος: ὑπὸ πυρὸς ἐκκεκαυμένος' ἢ κεκακω-
 μένος.
 15 Τεθυωμένοι: τεθυμιαμένοι' εὐώδεις.
 Τέθωται: τεθοίνηται.
 Τεικτούς: χρηστούς.
 Τείρει: καταπονεῖ.
 Τειχήρεις:⁴ τετειχισμένους.
 20 Τέκεα: τέκνα.
 Τεκμήριον: ἀληθινὸν σημεῖον.
 Τέκμωρ: τέλος' μόρον' θάνατον.
 Τέκος: τέκνον.
 Τεκταινόμενος: κατασκευάζων.
 25 Τεκτήνατο: κατεσκευάσεν.
 Τέκτων: κοινὸς τεχνίτης' ὁ λιθοξόος' και ὁ τῶν
 ξύλων.

¹ Τεθ*ία (Primo Τεθνία scil.)

³ ἀνεθόλου δ'

² θω primo

⁴ χεί primo.

Τελαμών: ὁ ἀναφορεὺς τοῦ ξίφους (καί)¹ τῆς ἀσπίδος.

Τελέθει: γίνεται.

***Τελέθουσι:** γίνονται· θάλλουσιν.

5 **Τέλλει:** ἐπιτέλλει·² ποιεῖ.

Τελενικίσαι: ἐν Σεριφίοις· τὸ κενῶσαι· ἀπὸ Τελενίκου τινός, ὡς τὸ εἰκὸς, πένητος παντελῶς· καὶ λέγεταιί τις Τελενίκειος³ ἤχων, ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τῶν κενῶν ἀγγείων.

10 **Τέλεον:** καὶ τὸ τέλειον· τελείους τοὺς γεγαμηκότας καλοῦσιν, καὶ τελεωθῆναι, τὸ γῆμαι.

Τελμῖνα καλοῦσι τὸν ἐκ τῶν τελμάτων πηλόν.

Τελεσθῆναι: τὸ ἀναλωθῆναι· οὕτως Ἀντιφῶν.

Τελεσφόρος: τέλειος μάντις⁴ ἐγγαστρίμυθος.

15 **Τελετή:** θυσία μυστηριώδης.

Τελευτῆσαι: τελέσαι.

Τελθεῖν: ἐν ὠδῇ τέρπειν.

Τελισκόμενος: τελειούμενος· πληρούμενος· ἐνθουσιῶν.

20 **Τέλημα:** τόπος πηλώδης ὕδαρ ἔχων.

Τέλιματα: τὰ πηλώδη καὶ τελευταῖα τοῦ ὕδατος ἢ βάθρα· Ἰσαῖος δὲ εἶπεν τὰ γεωργήσιμα χωρία.

Τέλος: ἀρχή· πρᾶξις· τέλος καὶ τὸ διδόμενον τοῖς βασιλεῦσι· τέλος καὶ τὸ δαπάνημα· ὅθεν καὶ πο-

25 λυτελές, τὸ πολυανάλωτον· τέλος καὶ τὸ πέρασ, καὶ ὁ γάμος· ὅθεν καὶ τὰ προτέλεια.

¹ καὶ om.

² λ semel.

⁴ -ης

* Inc. f. 131. c. 1.

³ -ιος primo.

Τελμισεῖς : οἰκοῦσιν ἐν Καρίαι,* κατέχοντες ἕξ στά-
 δια Ἀλικαρνασσοῦ, ὡς Πολέμων· Τελμισὸς δὲ
 πόλις ἐν Λυκίαι, ἀπὸ Τελμισσοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος
 καὶ μιᾶς τῶν Ἀντήνορος¹ θυγατέρων, ἣ ἐμίγη εἰς
 5 σκύλακα² μεταβαλὼν· διὸ καὶ τερασκόπον³ αὐτὸν
 ἐποίησεν, ὡς Διονύσιος ἐν Κτίσεσιν.⁴

Τελοῦντα : τεταγμένον.⁵

Τελχῖνες : πονηροὶ δαίμονες· φθονεροί· βάσκανοι.

Τελχिताίνει : ἀντερίζει· σκληροτραχηλεῖ.

10 Τεμένη :⁶ ναοί· ἱερά· ἢ τὰ ἀφωρισμένα κατὰ τιμὴν
 χωρία.

Τέμνειν : πείθειν· τιμᾶν· ἡγεῖσθαι.

Τέμνουσι φάρμακον : τιμᾶσιν· ἡγοῦνται· οὕτως ἄλ-
 λοι τε καὶ Ἱεροκλῆς.

15 Τέμπη : τὰ μεταξὺ τῶν Θετταλίας ὄρων περὶ τὸν
 Ὀλυμπον καὶ τὴν Ὀσσαν⁷ στενά· καθόλου δὲ καὶ
 ἐν πᾶσι τοῖς ὄρεσι· στενόταται διεκβολαί.

Τέμπλα : ἐπίσημα.

Τενάγη : διάβροχοι· κάθυγροι τόποι· πηλώδεις· πε-
 20 λάγη· ἢ ἰλὺς, ἐπιπολάζοντος ὕδατος οὐ πολλοῦ,
 καὶ βοτάνης ἐπιφαινομένης τῷ ὕδατι.

Τέναρος : κακοῦργος· συκοφάντης.

Τενέδιος⁸ ἄνθρωπος : Κύκνον τὸν Ποσειδῶνος, γενό-

* Inc. ρεῖαι (sic) f. 131. c. 2.

¹ τί primo.

² σ postea add.

³ τ in litura ; tum το ante σκόπον additum, forsan a m. pr.

⁴ κτήσεσιν

⁵ -μένα

⁶ η ex oi statim factum.

⁷ ἄσσαν primo.

⁸ Τεναιδῖος, et in seqq. semper αι pro ε.

- μενον πατέρα* Ἡμιθέας καὶ Τέννου, ἐπιγῆμαι τού-
 τοις¹ καὶ κατηγορηθῆναι τὸν Τέννην ὑπὸ τῆς μη-
 τριᾶς ὡς πειραῦντα² αὐτήν· πεισθέντα δὲ Κύκνον
 εἰς λάρνακα βάλλειν τὸν νεανίαν· ἐλομένης δὲ τῆς
 5 Ἡμιθέας συγκινδυνεύειν τῷ ἀδελφῷ, ἑκατέρους
 κατεπόντισεν· ἡ δὲ λάρναξ ἠνέχθη ἐπὶ τὴν πρό-
 τερον καλουμένην Λευκόφρον, ὕστερον δὲ Τένεδον
 ἀπ' ἐκείνου· ὃς³ καὶ βασιλεύσας τῆς νήσου, ἐνομοθέ-
 τησεν τοῖς τὰ ψευδῆ κατηγοροῦσιν ὄπισθεν παρε-
 10 στάναι τὸν δῆμιον πέλεκυν ἐπηρμένον, ὡς ἐλεγχ-
 θέντας παραχρῆμα ἀναιρεῖσθαι· ἀπὸ δὲ τοῦ φοβεροῦ
 θεάματος ἐκείνου λέγεσθαι, Τενέδιος ἄνθρωπος·
 εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν φοβερῶν τὰς
 ὄψεις.
- 15 Τενέδιος ξυκήγορος· ἀπότομος· δύο γὰρ πελέκεις⁴ ἐν
 ἀναθήμασι τιμῶσι Τενέδιοι· καὶ παροιμία, Τενέδιος
 πέλεκυς· Ἀριστοτέλης μέντοι, ὅτι βασιλεὺς Τενέ-
 διος μετὰ πελέκεως δικάζων τὸν ἀδικοῦντα εὐθέως
 ἀνήρει· ἢ ὅτι Ἀσσερίνα τύπος ἐν Τενέδῳ, ἔνθα
 20 ποταμίσκος, ἐν ᾧ καρκίνοι τὰ χελώνια διηρθρω-
 μένα ἐπὶ πλεῖον ἔχοντες καὶ πελέκει⁵ ἐμφερῆ⁶ ἢ
 ὅτι βασιλεὺς† τίς νόμον θεῖς πελέκει τοὺς μοιχοὺς
 ἄμφω κατατομεῖν· καὶ ἐπὶ τοῦ υἱοῦ ἐτήρησεν τοῦτο·
 καθὸ καὶ ἐν τῷ νομίσματι ἐφ' οὗ μὲν πέλεκυς, ἐφ'
 25 οὗ δὲ δύο πρόσωπα ἐξ ἑνὸς ἀυχένος· οἱ δ' ὅτι Τέννης,

* Inc. f. 131. c. 3.

¹ -οντα primo.² κατεπόντισεν (sic) primo.³ ὡς primo.⁴ -κυσ primo.⁵ κί primo, et mox.⁶ -ρηῖ

† Inc. f. 131. c. 4.

- δι' αὐτῆς ἔπαθεν ὑπὸ τῆς μητρικῆς, μετὰ πελέκεως
τὰς φονικὰς ἔκρινε δίκας.
- Τενθεύς : ὁ Πενθεύς· παρ' Ἐκαταίωι.²
- Τένθης : λίχνος· καὶ τενθεία, ἢ λιχνεία.
- 5 Τενέδιος πέλεκυς : ἐπὶ τῶν ἀποτόμων· Τέννης γὰρ, διὰ
τὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ ψευδῆ κατηγορηθέντα, ἐνομο-
θέτησεν ἐξόπισθεν τοῦ θανάτου κατηγοροῦντος ἴσ-
τασθαι τινὰ ἔχοντα πέλεκυν· τὸν δ' ἀδικεῖν γνωσ-
θέντα τούτῳ παίειν.
- 10 Ταινίαι : ζῶναι.
- Τένθης : ὁ γαστρίμαργος.
- Τένοντας : τραχήλους· τὰ διατεταμένα νεῦρα.
- Τέρας : παράπλασμα· παρὰ φύσιν τεχθέν· ἢ ση-
μεῖον.
- 15 Τεράστια : σημεῖα· θαύματα.
- Τεραΐξεις :³ ἀντὶ τοῦ τερατεύῃ· οὕτως Πλάτων.
- Τεραμνον : ἀπαλόν· ἐψανόν· καὶ ἀτέραμνον, τὸ
δυσέψανον· οὕτως Πλάτων.
- Τεράμων καὶ ἀτέραμων : καὶ τεράμων τὸ ἐψανόν· λέ-
20 γουσι δὲ καὶ ὕδωρ οὕτως· ὡς τὸ* τῆς Ἀρεθούσης
ἐν Χαλκίδι.
- Τερμέρια : τὰ μεγάλα·⁴ Τέρμερος γὰρ καὶ Λύκος θη-
ριώδεις καὶ λησταὶ ἐγένοντο· καὶ ὁ Τέρμερος πόλιν
ἐν ἄκραι τινὶ τῆς Μυυδίας κτίσας ἑαυτοῦ ἐπώνυμον,
- 25 ἐντεῦθεν ἐλήστευεν ὀρμώμενος.

¹ ὅτι γεννησάι α² ἐκατέρωι³ Τεραΐξεις

* Inc. f. 132. c. 1.

⁴ χαλκιδι τα μ, m. pr. sed puncta et vocem Τερμερεια
(sic) inserit m. antiq.

Τερατία: ψευδολογία.

Τερατίαι:¹ ψευδολογίαι· οἱ θαυμαστὰ καὶ παράδοξα μυθεύοντες.

Τερατοσκόπος: μάντις· τερατουργός· θαυματοποιός.

5 Τερατώδη:² παράδοξα.

Τέρην: άπαλόν.

Τερετίζομεν:³ τὸ αὐτὸ μέλος ἄδομεν.

Τερετίσματα: ὠδαὶ άπατηλαί· ἢ ἄσματα ἔκλυτα· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ τέττιγος ἢ τῆς χελιδόνος.

10 Τέρετρον: τριπάνιον.

Τερηδών: σκώληξ ξυλοτρώκτης· οἰκῶν ἐν ξύλοι.

Τερθρεία:⁴ ἡ λεπτολογία· ἔστιν γάρ τι σχοινίον ἐν τοῖς πλοίοις λεπτόν, ὃ καλεῖται τέρθρον· φασὶ δέ τινες τὰ ἄνω τρημάτια⁵ τοῦ ἐπὶ τωῖ ἱστῶι⁶ ὀρ-

15 γάνου, ἀφ' οὗ ἤρτηται τοῦ ἱστοῦ ἡ κεραία· ἄλλοι δὲ τερθρείαν φασὶ τὴν φλυαρίαν τὴν ἐν τοῖς δύο μέρεσι καλουμένην μάχην· οἱ δὲ, ὅτι ἔθος ἦν τοὺς ἐφήβους, μετὰ τὸ γενέσθαι περιπόλους⁷ τῆς χώρας, στρα-

20 τεύεσθαι μὲν εἰ συμβαίῃ πόλεμος· μὴ μέντοι μετὰ τῶν ἄλλων,* ἀλλ' ἰδία ἐν μέρεσι τοῖς ἀκινδύνοις τῆς μάχης· δι' ὃ τὴν στρατείαν καλεῖσθαι τὴν ἐν τοῖς μέρεσιν· σημαίνει καὶ άπάτηι καὶ περιεργίαι.⁸

Τέρμα: τέλος· ὄρος ἢ καμπτήρ.

¹ Ταιρ.

² -δει

³ -μαι

⁴ Τεθρία et mox τεθρίαν, sed τέρθρον.

⁵ τριμμ.

⁶ ἱστῶι et mox ἱστρου, sed ibi ἱστοῦ factum.

⁷ ἄλλους primo.

* Inc. λων f. 132. e. 2.

⁸ περιεργίαι, i. e. περιέργειαι

- Τερματίζεται : τελειοῖ.
 Τέρπεσθον : τέρπονται δαικῶ.
 Τέρμινθος : ἐμφερὲς λινωῖ φυτὸν, ἐξ οὗ πλέκεσθαι
 φασὶν Ἀθηναῖς ὀρμιάς χρειώδεις ἐς τὰ πάντα καὶ
 5 πρὸς ἀλεξιφάρμακον.
 Τερπικέραυτος : ὁ τοῖς κεραυνοῖς² τερπόμενος.
 Τερπωλὴν : τέρψιν.
 Τερποτράμις : ἡ τῶν Ἀφροδισίων τέρψις· οὕτως Τη-
 λεκλειδῆς.
 10 Τεταρτημόριον : τὸ δ' μέρος τοῦ ὀβολοῦ· τουτέστι
 χαλκοῖ δύο· καὶ γὰρ ὁ μὲν ὀβολὸς ὀκτώ χαλκοῦς
 ἔχει· τὸ δὲ δ' αὐτοῦ δῆλον ὅτι δύο χαλκοῖ εἰσιν.
 Τετάφατε : ἐθάφατε.
 Τετελεσμένον : μεμιασμένον.
 15 Τέτευκται : κατεσκευάσται.
 Τέτηκα : ἔτηξα· ἢ ἐτάκην.
 Τέτλαθι : ὑπόμεινον.
 Τετληκίως : ὑπομείνας.
 Τετραβάμων : τετράπους.
 20 Τετράδι γέγονας : ἐπὶ τῶν ἄλλοις πονούντων· καὶ γὰρ
 τὸν Ἡρακλέα τετράδι γεννηθέντα Εὐρυσθεῖ ταλαι-
 πωρῆσαι· Φιλόχορος³ δὲ αὐτὴν* καὶ ἐπὶ Ἑρμοῦ
 δύνασθαι λέγεσθαι· διατεθεῖσθαι δὲ Ἡρακλεῖ τὴν
 ἡμέραν ἐν ταύτῃ εἰς θεοὺς μεταστάντι.⁴
 25 Τερμέρια κακά : περὶ Καρίαν χωρίον Τερμέριον κα-
 λεῖται οἷ ἔχρωντο οἱ τύραννοι δεσποτηρίωι· τὸ δὲ

¹ ἀθ. non Ἀθ. Pors. Acc. om. G. ² κακοῖς m. pr.

³ χω * Inc. f. 132. c. 3.

⁴ -τη (sic)

χωρίον ἐρυμνὸν τυγχάνον κείται μεταξὺ Μύλου καὶ Ἀλικαρνασσοῦ· τῶν δὲ ἀπ' αὐτοῦ ληϊζομένων¹ δυσσαλώτων τυγχανόντων, λεχθῆναι τοῦτο.

Τεταμένον φῶς εὐθύ² οἶον κίονα : τὸ οὐράνιον λέγει·

5 τὸ γὰρ συνεχές τὴν ὑποφορὰν τὸ ὑπόζωσμα τοῦ κόσμου· κατ' ἄκρα δ' αὖ διήκων³ ἐπινοεῖται ὁ ἄξων· εὐθὺ δὲ ἀντὶ τοῦ ὀρθόν· τινὲς τὸν ἄξονα τοῦ κόσμου· οἱ δὲ κύλινδρον τινα πυρὸς αἰθερίου περὶ τὸν ἄξονα ὄντα.

10 Τετρακόσιοι : οἱ τετρακόσιοι πρὸ ἑπτὰ ἐτῶν κατέστησαν τῶν λ' τυράννων παρ' Ἀθηναίοις, οἵτινες τέσσαρας μῆνας ἤρξαν τῆς πόλεως.

Τετρακτύς : οἱ τέσσαρες ἴγυῶν ἢ τετράς.

Τετραρχία : τετάρων μερῶν ὄντων τῆς Θετταλίας·

15 ἕκαστον μέρος τετράς ἐκαλεῖτο· ὄνομα δὲ φησὶν εἶναι ταῖς τέτταρσιν⁴ Θετταλιῶτιν· Φθιωτίν⁵ Πελασγιῶτιν· Ἐστιαιωτίν⁶ καὶ Ἀριστοτέλης* δὲ ἐν τῇ κοινῇ Θετταλῶν πολιτείᾳ ἐπὶ Ἀλεῦα τοῦ Πύρρου διηρῆσθαι⁷ φησὶν εἰς τέτταρας μοίρας τὴν
20 Θετταλίαν· εἶη ἂν οὖν λέγων ὁ Δημοσθένης τὴν τετραρχίαν.

Τετραχίζειν :⁸ οἶον ἐπὶ τετάρτῳ μέρει ποιεῖν τι· οὕτως Ἀριστοφάνης.

¹ τὸν et -μενον, sed hoc postea em.

² φῶς : εὐθύ dist. P. non G. εὐθύς G.

³ διήκων

⁴ τετάρσιν et mox primo τέτταρας. Lege τετράσιν.

⁵ Ante φ lit. erasa.

⁶ ἄστιεῶτιν

* Inc f. 132. c. 4.

⁷ ἤρε in ηρῆ mut. m. pr.

⁸ ρ supr. ut fieret Τετραρχ. a m. pr. ut puto.

Τετρίγει : ἔτριζεν· ἡ ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσεν.

Τετριγυῖα : τρίζουσα.

Τετρηχυῖα :¹ τεταραγμένη.

- Τετρυπημένη ψῆφος : τῶν ψήφων οὐσῶν χαλκῶν
 5 καὶ καυλίσκων ἔχουσῶν, αἱ μὲν ἦσαν τετρυπημέναι·
 ὅσαι καὶ κατεψηφίσαντο· αἱ δὲ πλήρεις ἀτρύπητοι,
 ὅσαι ἠφίεσαν² τοὺς κρινομένους.

- Τετρυπημένη : ψῆφοι εἰσὶν χαλκαῖ ἀυλίσκων ἔχουσαι
 ἐν τῷ μέσῳ· αἱ μὲν ἡμισεῖαι τετρυπημέναι· αἱ
 10 δὲ ἡμισεῖαι πλήρεις³· οἱ δὲ λαχόντες ἐπὶ τὰς ψή-
 φους, ἐπεὶ δ' ἂν εἰρημένοι ὦσιν οἱ λόγοι, παραδιδύ-
 ασιν ἐκάστωι τῶν δικαστῶν δύο ψήφους, τετρυπη-
 μένην καὶ πλήρη, φανερὰς ὄραν τοῖς ἀντιδίκοις, ἵνα
 μήτε πλήρεις μήτε τετρυπημένας⁴ λαμβάνωσιν.

- 15 Τετρύσθαι : καταπεπονῆσθαι.

Τετρυχωμένος : κεκακωμένος.

Τετρωβολίζων :⁵ τὸ δικαστικὸν τετρώβολον λαμ-
 βάνων* ἐγένετο γὰρ καὶ τοσοῦτον ποτέ.

Τέτρωρον : τέθριππον ἦγουν τετράϊππον.⁶

- 20 Τετταράκοντα : κληρωτὴ τίς ἦν Ἀθήνησιν ἀρχὴ μετὰ
 τὸν ἀριθμὸν, οἱ τὰς ἰδιωτικὰς δίκας ἐδίκαζον· ἀλλὰ
 τὰς μὲν ἄχρι δέκα δραχμῶν αὐτοτελεῖς ἦσαν δικά-
 ζειν· τὰς δὲ ὑπὲρ ταύτας τοῖς διαιτηταῖς παρεδί-
 δουν.

- 25 Τεπτιγοφόροι : οἱ Ἀθηναῖοι· τέπτιγας γὰρ ἐφόρου
 χρυσοῦς· σύμβολον τοῦ γηγενεῖς εἶναι· Θουκυδίδης

¹ ιχ primo.

² ἡ in litura, ab alio potius.

³ -ρης, et mox.

⁴ τετρ ex em.

⁵ βελ

* Inc. βάνων f. 133. c. 1.

⁶ ἰ in litura.

α.¹ και χρυσῶν τεττίγων ἐνέρσει κρωβύλον ἀνα-
δούμενοι τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν.

Τετύκοντο : παρεσκευάζοντο.

Τέτυκται : κατεσκευάσται.

5 Τετυρευμένον : συγκείμενον· πεπηγός.

Τετύφωμαι : ἀντὶ τοῦ ἐμβεβρόντημαι· ἔξω τῶν
φρενῶν γέγονα· ἦτοι ἀπὸ τῆς βροντῆς ἢ ἀπὸ τῶν
ἐπὶ τὸν Τυφῶνα² καταφερομένων σκηπτῶν ἢ ἀπὸ
τῶν Τυφωνικῶν καλουμένων πνευμάτων· ἃ δὴ και
10 αὐτὰ ἐξίστησιν ἀθρόως καταρραγέντα· και γὰρ
'Αλκαῖος φησί· Πάμπαν δ' ἐτύφωσ', ἐκ δ' ἔλετο
φρένας.³

Τετυφῶσθαι : μεμηνέναι.

Τετύχηκεν : οἶον συμβέβηκεν· τέτευχεν⁴ δὲ ἐπιτέ-
15 τευχεν· τὸ μέντοι γεγράφηκεν παρὰ Θεοπόμπω και
ἑτέροις, Βάρβαρον.

Τευθίδες : σηπίαι.

Τευκτῆρι : ποιητῆι· κατασκευαστῆι.

Τευκτόν : χειροποίητον.

20 Τευμησία : περὶ τῆς Τευμησίας⁵ ἀλώπεκος* οἱ τὰ
Θηβαϊκὰ γεγραφεκότες ἱκανῶς ἱστορήκασι, καβά-
περ' Ἀριστόδημος· ἐπιπεμφθῆναι μὲν γὰρ ὑπὸ θεῶν
τὸ θηρίον τοῦτο τοῖς Καδμείοις⁶ διδ τῆς βασιλείας
ἐξέκλειον τοὺς ἀπὸ Κάδμου γεγονότας· Κέφαλον δὲ

¹ ω potius, sed ex em.

² φῶνα (τυ forsan ejusd.)

³ π. δὲ τυφῶς ἐκ δε λέγετο φ.

⁴ Ita ex em. pro τετυχ^{οο}εν i. e. τετύχηκεν.

⁵ -σί^{as} (ας eodem temp.)

* Inc. f. 133. c. 2.

⁶ μί primo.

φασὶ τὸν Διόνος Ἀθηναῖον ὄντα καὶ κύνα κεκτη-
 μένον, ὃν οὐδὲν διέφευγεν τῶν θηρίων, ὡς ἀπέκτεινεν
 ἄκων τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Πρόκριν, καθηράντων
 αὐτὸν τῶν Καδμείων,¹ διώκειν τὴν ἀλώπεκα μετὰ
 5 τοῦ κυνός· καταλαμβανομένους δὲ περὶ τὸν Τευ-
 μησπὸν² λίθους γενέσθαι τὸν τε κύνα καὶ τὴν ἀλώ-
 πεκα· εἰλήφασι δ' οὗτοι τὸν μῦθον ἐκ τοῦ ἐπικοῦ³
 κύκλου.

Τεῦξαι: κατασκευάσαι.

- 10 Τευτάζειν:⁴ πραγματεύεσθαι ἢ σκευωρεῖσθαι· ἢ στρα-
 γεύεσθαι⁵ καὶ πολὺ διατρίβειν ἐν τῷ αὐτῷ· Λυ-
 κόφρων οὕτως καὶ Δίδυμος προσθεῖς ὅτι ἐνίοτε
 σημαίνει καὶ τὸ φροντίζειν· Ἡρακλέων δὲ κατα-
 μεμψάμενος Λυκόφρονα φησὶν εἶναι τὸ ἐπιστρεφῶς
 15 τί πράττειν ἢ ἐνεργεῖν· καὶ Ἀρτεμίδωρος τὸ φρον-
 τίζειν· Φρόνιχος Μύσταις· Μάστιγα δ' ἐν χερσὶν
 ἔχων τευτασθαι·⁶ Πλάτων Ξάνταις·⁷ Ἦν δὲ θόρυβος
 τευτάζοντων⁷ ἀντὶ τοῦ πραγματευομένων ἢ δια-
 τριβόντων· καὶ ἐν Τιμαίῳ· τῷ μὲν οὖν περὶ τὰς
 20 ἐπιθυμίας ἢ φιλονεικίας τετευτακότι· οἷον διατε-
 τριφότι· γράφεται καὶ τεταυτακότι·⁸ Τηλεκλειδῆς·
 Πάντες δὲ τευτάζουσιν⁹ οἱ διάκονοι· ἀντὶ τοῦ
 *πραγματεύονται, σκευωροῦνται· Φερεκράτης· Ὁ
 δὲ παῖδα καλεῖ καὶ τευτάζει τούτῳ δεῖπνον παρα-
 25 θεῖναι·¹⁰ σημαίνει δὲ καὶ τὸ σπουδάζειν· Πολιτείας

¹ μί primo. ² -ισσὸν ³ ἐνικοῦ (primo ἐ)

⁴ ζειν ex em. m. ant. ⁵ γ scalpello factum ex τ

⁶ Sic; τ alterum ex em. ⁷ τευξάντων ⁸ τετουτακότι

⁹ τευτάξουσιν * Inc. f. 133. c. 3.

¹⁰ Ita ex ejusd. em. forsan pro περιθ.

ζ'· καὶ τὸ ἡσυχάζειν· καὶ τευτάζων, τὸ αὐτὸ αἰὶ λέγων· φλυαρῶν.

Τευταται : μηχανᾶται.

Τεύχεα : ὄπλα· σκεύη.

5 Τεύχοντες : κατασκευάζοντες.

Τευτάζων : τὸ αὐτὸ αἰὶ λέγων· φλυαρῶν.

Τεῦχος : οὐ μόνον τὸ βιβλίον, ἀλλὰ πᾶν ἀγγεῖον.

Τέφραν : καὶ σποδὸν λέγουσιν Ἀττικοὶ καὶ Πλάτων εἶρηκεν τέφραν ἐν Λύσιδι.¹

10 Τεφρώσας : ἐμπρήσας· σποδώσας.

Τεχνηθέντος : δημιουργηθέντος.

Τέως : ἀντὶ τοῦ πρὸ τοῦ· πρὶν· ἕως τίνος· ἐπὶ τοσαῦτον ἕως.

Τῆ :² ταύτη ἢ δέξαι.

15 Τῆδε : ταῦτα· ἢ ἐνταῦθα· ἢ ὧδε· ἢ ἐνθάδε.

Τῆ δ' ἐνι : ἐν ταύτῃ δ' ἔστιν.

Τῆβεννα : ἱμάτιον ἢ χλαμὺς ὃ φοροῦσιν τύραννοι.

Τηθαλλαδοῦς : γυναικοτρόφος· ὑπὸ τίτθῃ τεθραμμένος.

20 Τηθαλλαδοῦς : ὃν οἱ πολλοὶ μαμμόθρεπτον λέγουσιν.

Τῆθαι : ὄστρεια.³

Τῆ ἀληθείαι⁴ σφραγίζεται : ἀντὶ τοῦ βεβαιοῦται.

Τῆθη : μάμμη· ἢ⁵ πατὴρ ἢ μητὴρ μήτηρ.

Τηθίς : θεία· πατὴρ ἢ⁶ μητὴρ ἀδελφή.

25 Τηκεδόνι : τηῖ φθίσει.

Τηλαυγές : λίαν λαμπρόν.

¹ λυσίαι

³ ὄστρεια

⁵ ἢ

² Τη m. pr. Τηῖ corrector.

⁴ ac potius quam αι

⁶ Τηθίς : θ. π. καὶ ἢ

- Τηλαύγημα : ἀρχὴ λέπρας ἐν τηῖ* τοῦ σώματος ἐπι-
φανείαι.
- Τηλεδαπός : μακρὰν ἀφεστηκώς.
- Τηλεκλειτοί :¹ ἄγαν ἐνδοξοί.
- 5 Τηλεφάνης : αὐλητής· ὄνομα κύριον.
- Τηλεφανής : μακρόθεν φαινομένη.
- Τηλία : πῆγμα τετράγωνον, ἐφ' οὗ ἦτοι τὰ ἄλφιστα
πιπράσκειται, ἢ ἀλεκτρούονες συμβάλλονται.
- Τηλικούτος : ἐπὶ ἡλικίας τίθεται· οὕτως Μένανδρος.
- 10 Τήλοθι καὶ τήλοσε : πόρρω· μακρὰν.
- Τηλυγέτης : μονογενής· καὶ τηλύγετον, μονογενῆ.
- Τημελές : ἐπιμελές.
- Τημελής : ἐπιμελής· σπουδαῖος.
- Τημελήσαι : ἐπιμελήσαι· φροντίσαι.
- 15 Τημελήσαντες : θλίψαντες.
- Τημελούμενον : ἐπιμελούμενον· φιλοκαλούμενον.
- Τῆ μέν : ὅπου μέν· ἢ ἐν μέρει.
- Τὴν Ἀκασαίου σελήνην : ἡ παροιμία· λέγεται δὲ ἐπὶ
διαμενόντων καὶ βραδυνόντων· ἦν δὲ Νείλω² κυ-
20 βερνήτης ὁ Ἀκασαῖος.
- Τηνάλλως : μάτην· καὶ οὐ τηνάλλως³ μετὰ τῆς ἀπο-
φάσεως λέγεται· ὁ δὲ Φιλήμων Νυκτί· Τὸ κανοῦν
ὃ ὁ παῖς⁴ περίεσι τηνάλλως ἔχων· ἔστι καὶ παρὰ
τοῖς περὶ Δημοσθένην· καὶ ἐν Θεαιτήτῳ Πλά-
25 τωνος.

* Inc. f. 133. c. 4.

¹ -ητοί² νειλέω³ Τὴν ἄλλως μάτην· καὶ οὐ τὴν ἄλλως m. pr. Priore
loco Τηνάλλως corrector.⁴ ὃ ὁ παῖς evanuerē; tum περίεσιν, et primo τὴν ἄ.

Phot.

4 E

Τὴν γλαῦκα τωθάζουσι: παροιμία.

Τήνελλα: τοῦ ἐπαυλήματος μίμησις καὶ τοῦ κρού-
ματος.

Τὴν ἐμὴν κάμνειν νόσον: παροιμία, ὡς τῆ τοιαύτη
5 ταυτὸν ἔλκομεν ζυγόν.

Τηνια: ὅτι οἱ ὄφεις ἐν Τήνωι πικροὶ γίνονται.

* Τηνικαῦτα: τότε.

Τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα: τοῦτο οἱ μὲν Πυθικὸν εἶναι
φασὶν ἀπόφθεγμα· οἱ δὲ Σόλωνος· ἔνιοι δὲ αὐτὸ
10 Χειλωνα εἰπεῖν συμβουλευομένωι τινὶ, εἰ πλούσιον
ἔλοιτο γάμον.

Τὴν λεοντῆν ἐνδύου: ἴσον τῷ² γενναίζου.

Τὴν χεῖρα προσφέροντα τὸν θεὸν καλεῖν: βοηλάτης
ἐκ κόμης¹ ἄμαξαν ἄγων, καὶ ταύτης ἐμπεσοῦσης
15 εἰς κοιλάθῃ φάραγγα, δέον βοηθεῖν, ἀργὸς ἴστατο,
Ἑρακλεῖ προσευχόμενος· ἐκείνον γὰρ ἐκ πάντων
τῶν θεῶν ἀσπαζόμενος ἐτίμα· ὁ δὲ θεὸς ἐπιστάς
εἶπεν· τῶν τροχῶν ἄπτου καὶ τοὺς βόας νύττε· καὶ
τότε τὸν θεὸν εὐχου, ὅτ' ἂν καὶ τὸς τί ποιῆς⁴ μὴ
20 μέντοι γε μάτην εὐχου· ἐκ τούτου εἰς παροιμίαν
εἰσῆχθη.

Τηροῦ: φυλάττου.

Τῆς μητρὸς ὡς αἰξὶ καλεῖται: οἱ γὰρ ἔριφοι ἐν τοῖς
αἰπολίοις⁵ ἀπὸ τῶν μητέρων γνωρίζονται· ἀπὸ
25 πατέρων γὰρ ἀδύνατον.

Τητᾶσθαι: στερίσκεισθαι.

* Inc. f. 134. c. 1.

² τὸ primo.

⁴ ποιεῖς

¹ αὐτῶ

³ κόμης primo, tum ἄ. ut hic.

⁵ αἰπολοῖς primo.

Τήνος: μία τῶν Κυκλάδων νήσων.

Τήτει: σπάνει.

Τῆτες: τούτω τῶι ἔτει¹ ἐπ' ἔτος.

Τητινοί:² πυροὶ οἱ τετράμηνοι· οὗς Ἰωνες σητανίους³
5 καλοῦσιν.

Τήτθη: μαμμή.

Τητώμενον: στερισκόμενον.

Τιάραι: κόσμος ἐπικεφάλιος· ἦν οἱ βασιλεῖς μόνοι
ὀρθὴν ἐφόρουσαν παρὰ Πέρσαις· οἱ δὲ *στρατηγοὶ κε-
10 κλιμένην⁴ καὶ Δημάρατος ὁ Λακεδαιμόνιος, ὃς δὴ
μετὰ Ξέρξου ἦλθεν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, ἐπὶ τινος εὐη-
μερίας συγχωρήσαντος αὐτῶι τοῦ βασιλέως, ὃ
θέλει, αἰτήσασθαι, ἠιτήσατο ἐν ὀρθῇ τῇ τιάραι
εἰς Σάρδεις εἰσελάσαι, ὡς Φύλαρχος ἐν ἰ⁵ τὸ δ'
15 αὐτὸ φασὶν εἶναι καὶ κίταριν· Θεόφραστος⁶ δ' ἐν
τῷ περὶ βασιλείας Κυπρίων τὴν κίταριν⁷ ὡς διά-
φορον.

Τίβιοι: ἔθνος· Λεύκων ἐν Φράτερσιν⁸ τάχα δὲ οἱ
αὐτοὶ τοῖς Τιβαρηνοῖς.⁹

20 Τιαγγάβαρι: τὸ κιννάβαρι· Διοκλῆς.

Τιγόνιον: ἐπὶ νηπίου τίθεται.

Τί δέ: τί δὴ· καὶ οὕτως λέγουσι τὸ τί δὴ.¹⁰

Τί δῆτα ἔχων¹¹ στρέφη: ἀντὶ τοῦ ἐνδιατρίβεις.

Τί δῆτά σοι: τί σοι.

¹ τέλει

² Τητινοί

³ οἴωνες σιτανίους m. pr. o del. et i in ei mut. corrector.

* Inc. f. 134. c. 2.

⁴ κεκλή.

⁵ ὡς φιλαρχον ἰ

⁶ θεόφραστως (sic)

⁷ κυταριν

⁸ λευκὸν ἐν φράτερσεσιν (sic)

⁹ -ίνοις primo.

• ποτιδη

¹¹ δῆτα θεῶν

Τί ἐστὶν τὸ ἐν τοῖς Δημοσθένους Φιλιππικοῖς, καὶ τὸ
 θρυλούμενον ποτὲ ἀπόρρητον ἐκεῖνο· Θεόπομπος ἐν
 λα΄ δὲ δὴ λωκε΄ φησὶ γάρ· καὶ πέμπει πρὸς Φίλιπ-
 πον πρεσβευτὰς, Ἀντιφῶντα καὶ Χαρίδημον, πράξ-
 5 οντας καὶ περὶ φιλίας· οἱ παραγενόμενοι συμπεί-
 θειν αὐτὸν ἐπεχείρουν ἐν ἀπορρήτῳ συμπράττειν
 Ἀθηναίοις, ὅπως ἂν λάβωσιν Ἀμφίπολιν ὑπισχ-
 νούμενοι Πύδναν· οἱ δὲ πρέσβεις οἱ τῶν Ἀθηναίων,
 εἰς μὲν τὸν δῆμον οὐδὲν ἀπήγγελλον, βουλόμενοι
 10 λανθάνειν τοὺς Πυδναίους ἐκδιδόναι μέλλοντες
 * αὐτούς· ἐν ἀπόρρητῳ δὲ μετὰ τῆς βουλῆς ἔπρατ-
 τον.

Τίξειν· τί λέγειν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Τιθασεύει· ἡμεροῖ· πραύνει.

15 Τιθασόν· ἡμερον.

Τιθράσιος· δῆμος Αἰγηίδος.¹

Τιθαιβώσσειν· τιθασεύειν.

Τιθέντες· ποιοῦντες.

Τιθήνας· τροφούς.

20 Τιθηνούμενος· τρέφων· τιθηνὸς γὰρ ἢ τροφός.

Τίθησι· ποιεῖ.

Τιθύμαλλον· πόα πικρά.

Τιθωνόν· τὸν γέροντα· Ἀριστοφάνης· Ἄνδρα Τιθα-
 νὸν ταραττων καὶ σπαράττων καὶ κυκῶν.

25 Τιθωνοῦ γῆρας· ἐπὶ τῶν πολυχρονίων καὶ ὑπεργήρων
 τάσσεται· ἱστορεῖται δὲ ὅτι Τιθωνὸς, ἐπιθυμία τοῦ
 τὸ γῆρας ἐκδύσασθαι, εἰς τέττιγα μετέβαλεν.

Τί ικανόν· τί ὄφελος.

* Inc. f. 134. c. 3.

¹ ai in litura.

- Τικτικόν**: τὸ ταῖς τικτούσαις διδόμενον φάρμακον Ἀριστοφάνης.
- Τίλλειν**: διαβάλλειν.
- Τιλφωσσαῖον**: ὄρος ἔστι, μικρὸν ἀπέχον τῆς λίμνης
5 τῆς Κωπαΐδος.
- Τιμαγόρας**: οὗτος πρεσβευτῆς πεμφθεὶς πρὸς βασιλέα ὑπὸ Ἀθηναίων, οὐ μόνον χρυσίον ἔλαβεν παρ' αὐτοῦ καὶ ἀργύριον· ἀλλὰ καὶ κλίνην πολυτελεῆ, καὶ στρωτὰς θεράποντας, καὶ βοῦς π', καὶ κατέβη
10 ἐπὶ θάλασσαν ἐν φορείῳ κομιζόμενος· καὶ τοῖς κομίσασι παρὰ βασιλέως ἐδόθη μισθὸς τάλαντα δ'·* τοῦτον οὖν ἀνεῖλον Ἀθηναῖοι.
- Τοῦψον**:¹ ὅπου τὰ ὄψα πιπράσκειται ὡσπερ τὸ, Πάρηλλον εἰς τὰ σκόροδα καὶ τὰ κρόμμυα,² Καὶ τὸν
15 λιβανωτόν.
- Τί μαθών**: τί βουλόμενος.
- Τιμαῖος**: ὁ πολλῆς τιμῆς· οὕτως Διοκλῆς.
- Τιμαλφούμενος**: τιμὴν εὐρηκίως.
- Τιμαλφέστερον**: τιμιώτερον· λαμπρότερον· ἀλφειν
20 γάρ ἐστιν τὸ εὐρίσκειν· ὥστε γίνεσθαι τὸ τιμαλφέστατον τιμὴν εὐρίσκον· πλείστην· ὃ δὴ συμβέβηκεν τῷ χρυσῷ.
- Τίμημα**: ἀντὶ τοῦ ἐνέχυρον καὶ οἶον ἀποτίμημα, ὡς Λυσίας φησὶν· οὗτοι δὲ φάσκοντες πλείονα μισθώ-
25 σασθαι, καὶ τίμημα καταστήσασθαι· τοῦτο δ' ἐν

* Inc. f. 134. c. 4.

¹ ἀθηναῖοι τουψον ὅπου primo; ἀθηναῖοι: τοῦψον: ὅπου corr.

² μ. semel.

³ οὗτος

⁴ γενέσθαι primo.

⁵ εὐρίσκειν (sic)

τοῖς ἐξῆς ἀποτίμημα καλεῖ· τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ οἴου κεφάλαιον, ὡς ἐν τῷ περὶ τῶν Συμμοριῶν Δημοσθένης· λέγεται δὲ καὶ τὸ ἐκ τῆς οὐσίας εἰσφερόμενον παρ' ἐκάστου τίμημα· ἐν δὲ τῷ κατὰ

5 Μειδίου¹ ἐπὶ τῆς τιμωρίας εἴρηται.

Τιμητικὸν πινάκιον· τὸ τοῖς δικάζουσι διδόμενον, ἐν οἷς γράφουσι τί χρεῖ * * * * *² Ἀριστοφάνης.

Τιμήσεως· ζημίας.

Τιμιουλκῶν·³ ἔλκων τὴν τιμὴν· τουτέστι βαρυτιμῶν.

Τίμιον· ἀντὶ τοῦ ἔντιμον· οὕτως Ἀντιφῶν· ὁ δὲ Δημοσθένης ἐχρήσατο ἐπὶ τοῦ πιπρασκομένου πολλῆς τιμῆς.

* Τί μὴν· κατάφασιν δηλοῖ ἀντὶ τοῦ, πῶς γὰρ οὐ
15 διὰ τί γὰρ οὐ.

Τί μὴν· τί γάρ· τί οὖν.

Τιμωρεῖν· ἀντὶ τοῦ βοηθεῖν.

Τίνειν· δίδοναι.

Τίννόμενος· ἀπαιτούμενος· ἀποδιδόμενος.

20 Τίννυνται·⁴ τιμωροῦνται.

Τίοντες· τιμῶντες.

Τί οὐκ ἀπήγξω ἵνα Θήβησιν ἦρωσ γενή· κέχρηται αὐτῇ Πλάτων ἐν Μενελάωι· παρὰ δὲ τὴν ἱστορίαν· οἱ γὰρ ἐν Θήβαις ἑαυτοὺς διαχειρωσάμενοι,

25 οὐδ' ἦστινος οὖν τιμῆς ἠξιοῦντο.

Τίσαι· ἀποδοῦναι.

¹ μι primo.

³ Τιμηουλκῶν

⁴ Τίννυνται

² Quatuor fere literarum spatium.

* Inc. f. 135. c. 1.

- Τίσειαν: ἀποδοῖεν.
 Τίσις: τιμωρία· ἀπόδοσις· ἀντέκτισις.
 Τίσομαι: τιμωρήσομαι· ἀπαιτήσομαι.
 Τίς ἐν Κύδωνος: ἐπὶ τῶν φιλοφρόνως δεχομένων τοῦς
 5 ξένους· ἀπὸ Κύδωνος Κορινθίου φιλοξένως διατεθέν-
 τος.
 Τίς πατέρ' αἰνήσει, εἰ μὴ κακοδαίμονα τέκνα: ἴσως
 ἐπὶ τῶν προγονικὰ ἀνδραγαθήματα προφερόντων.
 Τίς τρόπος ἵππων: παροιμία' ἐπὶ τῶν ἀλλοκότων·
 10 Μεταγένης Θουριοπέρσαις· Τίς τρόπος ἵππων· ὡς
 δ' ὀρχοῦνται τὸν βαρβαρικὸν τρόπον οὗτοι.
 Τίσω: ἀποδώσω.
 Τίσωσιν: τιμήσωσιν· τιμωρήσονται.
 Τιταγίδαι καὶ Θυργωνίδαι:·¹ φρατρίαί τινές καὶ γένη
 15 ἄδοξα καὶ οὐδενὸς ἄξια· εἰς γὰρ εὐτέλειαν* ἐκωμω-
 δεῖτο· οὐχὶ δὲ δῆμοι, ὡς τινες οἴονται.
 Τιτακίδαι: δῆμος ἐστὶ τῆς Λιαντίδος φυλῆς· μήποτε
 δὲ ἀπὸ Τιτάκου ὠνομάσθησαν οὗ μνημονεύει Ἡρό-
 दोτος.
 20 Τιτανίδα γῆν: οἱ μὲν τὴν πᾶσαν· οἱ δὲ τὴν Ἀττικὴν·
 ἀπὸ Τιτινίου ἐνὸς τῶν Τιτάνων ἀρχαιοτέρου οἰκή-
 σαντος περὶ Μαραθῶνα· ὃς μόνος οὐκ ἐστράτευσεν
 ἐπὶ τοὺς θεοὺς, ὡς Φιλόχορος³ ἐν τετραπόλει· Ἰσ-
 τρος δ' ἐν α' Ἀττικῶν, Τιτᾶνας βοᾶιν⁴ ἐβοήθουν

¹ παρ/ ex em. pro παρὰ, ut videtur. ² θυργωνδοι

* Inc. τέλειαν f. 135. c. 2. ³ -ωρος m. pr.

⁴ —δ' ἐν α' ἀττικῶν: τιτᾶνας βοᾶιν:—Notæ marginales et puncta ex em. sed forsā m. pr. Indicatur novi articuli initium.

γὰρ τοῖς ἀνθρώποις ἐπακούοντες, ὡς Νικανδρὸς ἐν
ἀ Αἰτωλικῶν· ἐνομίζοντο δὲ τῶν Πριαπωδῶν θεῶν
εἶναι.

Τίτανον : λευκόν· ἢ γύψον· κονίαν.

5 Τίτθη : τροφός.

Τιτθοί : μαστοί, ἢ τῶν μαζῶν τὰ ἄκρα.

Τιγγάβαρι¹ καὶ κιννάβαρι : τὸ μὲν αὐτοφυὲς περὶ Ἰβη-
ρίαν καὶ Κόλχους· τὸ δὲ ἐξ ἄμμου λαμπυριζούσης
καθάπερ ὁ κόκκος, ὡς Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ

10 λίθων.

Τιπτιγόνιον :² ὅμοιον τέπτιγι· Ἐπίλυκος Κοραλίσκω.³

Τιτίς : βραχὺ ὀρνίθιον· σημαίνει καὶ τὸ γυναικεῖον
αἰδοῖον· τιτίς καὶ ἡ κέρκος.

Τιτυρίδες καὶ τίτυροι :⁴ τράγου εἶδος.

15 Τιφύς : ὁ καλούμενος ἐπιάλτης.

Τί φῶ : τί εἶπω.

Τίω : τιμῶ.

Τλῆθι : ὑπομεινον.

Τλήμονος : ἐλεεινοῦ.

20 * Τλῆναι : ὑπομεῖναι.

Τληπαθής : ὑπομένων ἐν τῷ πάσχειν.

Τλήσομαι : ὑπομείνω.

Τλητικῶς : ὑπομονητικῶς.

Τμηδην : τμητικῶς.

25 Τὸ ἀπὸ τῆς Παλλαινίδος : τὸ φοβερόν· ἀπὸ τῆς ἐπὶ
Παλλαινίδι μάχης, ἐν ἧ ἠττήθησαν Ἀθηναῖοι.

¹ γγ scalpello facta ex ττ vel νν.

² γ ex em. statim insertum.

³ -ήσκω primo.

⁴ καὶ πτυγοί

* Inc. f. 135. c. 3.

Τό γε ἦκον: ὅσον ἐπ' αὐτῶι ὅσον δύναται.

Τὸ ἐπίπαν: τὸ σύνολον.

Τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελοῦ: ἐπὶ τῶν ἀναιρουμένων τὰ
χειρόνα ἀντὶ τῶν κρείττωνων ἢ παροιμία ἀπὸ τῶν
5 ἀπείρωσ δρασσομένων κατὰ τὸ πεπυρωμένον τῶν
ὀβελίσκων μέμνηται αὐτῆς Σοφοκλῆς.

Τοιαῖσδε: τοιαύτης.

Τοιγαροῦν: ἀμέλει· ὅθεν δῆ· οὐκοῦν¹· διὰ τοῦτο δὴ
οὔν.

10 Τοιγάρτοι: τούτου γὰρ ἕνεκεν.

Τοίνυν: διὰ γὰρ τοῦτο ἢ οὔν.

Τοιχωρύχος:² κλέπτης.

Τοιχωρύκτης:² ληστής.

Τοιχωρύχημα² τοίχου: γαλῆς ὀπή.

15 Τοκάδα: Εὐβουλος τὸ κηρύκειον ἢ τὴν μάχαιραν
λεγόμενόν τι.

Τὸ κατακύλλωμα: τὸ πέρασ καὶ ἀνωτάτω τῶν
κακῶν.

Τοκοφορεῖν:³ τοκούμενον· γεννώμενον· τικτόμενον.

20 Τοκήων: γονέων ἢ τέκνων.

Τολμήεντι: ὑπομονητικῶι.

Τολμῆσαι: ὑπομεῖναι· Νόμων* β'· εἰ πατέρα ἀπέκτεινε
τίς, αὐτὸν τοῦτον ὑπὸ τέκνων τολμῆσαι βία πάσ-
χοντα^α καὶ ἐν β' τολμῶ ἀντὶ τοῦ τολμῶν ὑπομένοι.

¹ Τοιγαροῦν primo. Tum οὐκ οὔν ² χο ter, sed semel em.

³ Accent. om. Tum τοκούμενον dist. m. pr. τοκούμενον:

corrector, qui ζ/ in marg. Lege igitur Τοκοφορεῖν: . . .

Τοκούμενον: γ.

* Inc. f. 135. c. 4.

Τολμητίας: τολμηρός.

Τολοται: οἱ δημόσιοι ὑπηρεταί· τοὺς δ' αὐτοὺς καὶ Σκύθας ἔλεγον καὶ σπευσίμους· ἀπὸ τοῦ συντάξαντος αὐτούς.

5 **Τολουπέειν**: ἐξεργάζεσθαι· τολύπη γὰρ ἡ ἐργασία.

Τολύπη: ἀγριοκολοκύντη.

Τολύπευμα: τὸ κατασκευαστὸν καὶ πεφιλοκαλημένον ἔριον.

Τὸ Μηλιακὸν πλοῖον: τοῦτο ἐπὶ τῶν ἄγαν ρεόντων

10 πλοίων ἀπὸ ἱστορίας τινὸς εἴρηται· φησὶ γὰρ Ἀριστοτέλης Ἰκπότην εἰς ἀποικίαν στελλόμενον, τοῖς μὴ βουληθεῖσιν αὐτῷ συμπλεῖν καταράσασθαι· ἐπειδὴ γὰρ προφασιζόμενοι, οἱ μὲν τὰς γυναῖκας αὐτοῖς ἀρρωστεῖν, οἱ δὲ τὰ πλοῖα ρεῖν, κατέμενον·

15 καταράσατο μήτε πλοῖα στεγανὰ αὐτοῖς γενέσθαι ποτε καὶ ὑπὸ τῶν γυναικῶν κρατεῖσθαι αἰεί.

Τόμιον: τὸ τεμνόμενον ἱερεῖον.

Τομόν: τὸ τμητικόν· ὀξύτόνως· οὕτως Πλάτων.

Τομίας: εὐνοῦχος.

20 **Τὸν ἀφ' ἱερᾶς γραμμῆς**:² ἐν τῇ τῶν πέττων³ παιδιᾷ· Μένανδρος Καταψευδομένω.⁴

Τοναίαν: Ἄλεξις Παλλακῆ⁵—οὐκ ἔχω γὰρ ἄλλ' ὅ, τι⁵ Εἶπω τοναίας τηλικαύτης ἀξίον· ἢ γὰρ ἐπιπολὺ τῆς φωνῆς ἀπότασις καλεῖται τοναία.⁶

25 **Τόνδε**: τοῦτον.

Τονθορύζει: ὑπόπτως λαλεῖ· ψιθυρίζει· ἡρέμα γογγύζει.

¹ Accent. om.

³ Sic, tum παιειῖα

⁵ ἄλλο τι

² γραμμη

⁴ -νον

⁶ τὸ αἶα, ut puto, m. pr.

Τόνον : εὔτονον δύναμιν.

Τὸ νῦν εἶναι : παρέλκει τὸ εἶναι· Θεόπομπος.*

Τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς : ἀντὶ τοῦ σκυθροπάζειν.¹

Τοξόται : καὶ Σχύθαι καὶ Σπούσινοι· οἱ δοῦλοι οἱ
5 δημόσιοι Ἀθήνησιν, ἀπὸ Σπούσινου τοῦ πρώτου κα-
ταστήσαντος αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ὑπηρεσίαν.

Τοπάζειν : οἷον στοχάζεσθαι· ἐνθυμεῖσθαι· ὑπονοεῖν·
καὶ ἐτόπαζον ὁμοίως· καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἡρι-
γόνῃ·²—ἀ δὲ Δόξη τοπάζω,³ ταῦτ' ἰδεῖν σα-

10 φῶς θέλω· δι' ὃ καὶ ὑποτοπεῖν, τὸ ὑπονοεῖν λέγου-
σιν.

Τὸ παρὸν εὔποιεῖν : παροιμία· Πλάτων Γοργίας· καὶ
ὡς εἴκειν ἀνάγκη μοι, κατὰ τὸν παλαιὸν λόγον, τὸ

15 παρὸν εὔποιεῖν· Κρατῖνος (Πυλαίαι· Ἄνδρας)⁴ σο-
φούς χρὴ τὸ παρὸν πρᾶγμα καλῶς εἰς δύναμιν τί-
θεσθαι.

Τόπια : σχοινία.

Τόπιον : τὰ σχοινία λέγουσιν τόπια· Στράτις⁵ Μα-
κεδόσι· τὸν πέπλον δὲ τοῦτον ἔλκουσι δεσμεύοντες

20 τοπίοις⁶ ἄνδρες.

Τὸ πέρα : ἔτι ἐπὶ πλεον· ἢ ἕως τέλους· ἢ ὅλως.

Τόρα : ὡσπερ δὴ οὖν· ὅπερ οὖν.

Τορεύει : γλύφει· τιτρά.

Τύργος : ὁ γύψ.

25 Τόρμος : ἡ πλήμη εἰς ἣν ὁ ἄξων ἐνήρμοσται.

* Inc. ὁπ. f. 136. c. 1.

¹ -ζει

² ηρη- primo.

³ τὸ παζων (sic)

⁴ π. ἄ. om.

⁵ στράτις

⁶ τὸ πρεις m. pg. τοπιῖς corr.

⁷ ἐπὶ ex emend.

Τόρμος: ὁ δρόμος ὁ ἐν τῷ ἵπποδρόμῳ ἢ ἡ καμπή¹ ἢ ἡ ὕσπληξ.

Τόρνος: ξύλον στρογγύλον.

Τορνώσασθαι: κατασκευάσασθαι.

5 Τορώνη: πόλις ἐν Θράκηι.

Τόρος: ἐργαλεῖον φρεωρυχικόν.

Τορῶς: ἰσχυρῶς² τρανῶς³ μεγαλοφώνως.

Τὸ σκαμβὸν ξύλον οὐδέποτε ὀρθόν: αὕτη δημῶδης
ἔστι καὶ φανερά: τάττεται δὲ καὶ κατὰ τῶν δια-
10 στοφα ξύλα* ἢ πράγματα πειρωμένων: κατευθύ-
νειν, μηδὲν ὠφελούντων.

Τοῦ: τίνος ἢ ἔνεκα.

Τοῦ: καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ τάττεται ὥσπερ τὸ τίνος
'Αριστοφάνης 'Αμφιαράωι: Ταυτὶ τὰ κρέα αὐτῷ
15 παρὰ γυναικὸς τοῦ⁴ φέρω: ἐπὶ δὲ οὐδετέρου Δα-
ναΐσιν: 'Αλλ' εἰσθ', ὡς τὸ πρᾶγμα λέξαι βούλο-
μαι Τοῦτί: προσόζειν γὰρ κακοῦ τοῦ⁴ μοι δοκεῖ
ἐπὶ δὲ ἀρρενικοῦ Κοριανοί⁵ Φερεκράτης: Πάντως
γὰρ εἰσὶ τῶν φίλων ἐνός γέ του.

20 Τοῦ Διὸς τὸ σάνδαλον: ἐπὶ τῶν ὡς μέγα δῆ⁶ τι: Εὐ-
πολις Χρυσῷ γένει.⁷

Τούμπαλιν: ἐς τουπίσω.

Τούνεκα: οὗ χάριν ἢ τούτου χάριν.

Τοῦ πάνυ: τοῦ πανυμνήτου.

¹ καμπτή

* Inc. f. 136. c. 2.

² Toros primo.

³ on primo.

⁴ τοῦ bis, et μὴ pro μοι ⁵ Ita m. pr. Corrector, κοριάνοι

⁶ δ in litura. Primo λ proculdubio.

⁷ χρυσογένει

Τουπίπεμπτον: οἱ γὰρ μὴ μεταλαβόντες τὸ ε' μέρος
τῶν ψήφων ἄτιμοι ἦσαν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Τοὺς ἐτέρους² τραγωδοὺς ἀγωνιεῖται: παροιμία ἐστὶν
ἐπὶ τῶν ἀρμοζομένων καὶ σεμνοποιούντων³ ἑαυτοὺς
5 πρὸς τὰ ἐναντία, ὡς Δίδυμος φησί.

Τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς· καὶ
μετὰ ταῦτα ἐμβαίνειν τοὺς μετοίκους ἔδοξε, καὶ
τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας τῶν δεσποτῶν· οὐ μὴν ἀλλὰ
καὶ χωρὶς τοῦ προκεῖσθαι φανερόν ἂν εἶη τὸ δηλού-
10 μενον· ὅτι οἱ ἀπελεύθεροι καθ' ἑαυτοὺς οἴκουν χω-
ρὶς τῶν ἀπελευθερωσάντων· ἐν δὲ τῶ⁴ τέως δαυ-
λεύοντες ἔτι συνώκουν.

Τόφρα: τέως.

* Τραγικὴ σκηνή: πῆγμα μετέωρον, ἐφ' οὗ ἐν θεῶν
15 σκευῆ⁵ τινὲς παριόντες ἔλεγον· λέγεται δὲ καὶ ἡ
τραγικὴ τέχνη σκηνή.⁶

Τραγήματα: ὡς ἡμεῖς, τὰ ἐπιφορήματα· Ἀριστο-
φάνης.

Τραγικῆς: τραγωδεῖν εἰδυίας.

20 Τραγικὸν πάθος: συμφορᾶς μεστόν.

Τραγικὸς πίθηκος: ἔοικεν τοῦτο λέγειν Δημοσθένης,
ὡς καὶ περὶ τὴν ὑπόκρισιν ἀτυχοῦντος τοῦ Αἰσχί-
νου καὶ μιμουμένου⁷ μᾶλλον τραγωδοὺς ἢ τραγω-
δεῖν δυναμένου.

¹ ε' i. e. ε' sive πέμπτον corrector, pro ἐν ut puto.

² ἐταίρους ³ -οῦνται m. pr. ⁴ τὸ

* Inc. f. 136. c. 3. ⁵ σκηνη

⁶ τρα * * * σκηνή m. pr. (4 vel 5 litt. spatium) τραγικὴ
κηνη ⁷ ων m. pr.

- Τραγικὸς πίθηκος: παροιμία· ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν σεμνυνομένων.
- Τραγωδία: δεινοπάθεια.
- Τραγωδεῖν: χορεύειν· Ἀριστοφάνης.
- 5 Τράμις: ὁ ὄρρος· ἢ ἡ διαγραφὴ· ἢ τὸ τρῆμα τοῦ ἀρχοῦ.
- Τρανές: τὸ σαφές οἱ τραγικοὶ λέγουσι.
- Τραπεζοφόρος: ἱερωσύνης ὄνομα ἐστίν· καὶ ὅτι αὕτη τε καὶ ἡ κοσμῶ¹ συνδιέπουσι πάντα τῆι τῆς Ἀθηναῖς ἱερεία, Λυκαῦργος ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ δεδή-
- 10 λωκεν.
- Τραπέμπαλιν: ἐπ' ἀριστεραῖ ὑπεναντίως· οὕτως Φερεκράτης.
- Τρασιά: οὗ τὰ σῦκα ψύχεται· οὕτως Εὐπόλις.
- Τραπεζοποιός: ὁ τῶν περὶ τὸ συμπόσιον πάντων ἐπι-
- 15 μελούμενος· τραπεζῶν· σκευῶν· σπονδῶν· ἀκουσμάτων· οὕτως Μένανδρος.
- Τραυματισθῆναι: ἀντὶ τοῦ τραβῆναι·² Θουκυδίδης α'.
- Τραυματίας: τετρωμένος.
- * Τραύξανα: τὰ ἀπὸ τῆς φάτνης ἀποπίπτοντα τῶν
- 20 ἵππων· ἢ τῶν βοῶν ἢ τῶν ἄλλων κτηνῶν λείψανα· σημαίνει δὲ καὶ τὰ ἀκανθώδη καὶ ξηρὰ ξύλα· οὕτως Φερεκράτης.
- Τραφερή: ἡ ξηρὰ γῆ.
- Τράχηλοι: τῶν θαλασσίων πορφυρῶν· οὕτως Ποσει-
- 25 διππος.³
- Τρέσας: φοβηθεῖς· δειλιάσας.
- Τρέφεσθαι: πηγνυσθαι· συνίστασθαι· περὶ ψυχῆς·

¹ κοσμῶ (Acc. correctoris.)

² -θιναι ἀντιτρ. m. pr.

* Inc. f. 136, c. 4.

³ ποσίδιππος

τότε δὴ τὰ ζῶα συντρέφεται· ἀντὶ τοῦ συνίσταται·
πήγνυται—ἥμισυ μὲν θρέψας· Πολλὸν δὲ τρόφι·
κῦμα· τεθραμμένον· συνιστάμενον.

Τρέχειν τὸν περὶ ψυχῆς : οἶον δρόμον.

5 Τρήρωνα : δειλήν.

Τρήρωσι : δειλαῖς.

Τριακάς : τοῖς τετελευτηκόσιν ἤγετο ἢ τριακοστῇ
ἡμέρα διὰ θανάτου καὶ ἐλέγετο τριακάς· Ὑπερίδης²
δηλοῖ, ἐνικῶς τε καὶ πληθυντικῶς τριακάδα καὶ

10 τριακάδας τὴν ἡμέραν καλῶν.

Τριάκοντα : πρῶτοι μὲν οἱ κατὰ πόλιν δικασταί· δεύ-
τεροι οἱ κατὰ δήμους τριάκοντα, τῆς ἐκκλησίας
ἐπιμελούμενοι μετὰ τῶν ληξιάρχων· οὕτως Φρύ-
νιχος.

15 Τρία Στησιχόρου : στροφήν· ἀντίστροφον· ἐπωδόν·
ἐπωδικὴ γὰρ πᾶσα ἢ τοῦ Στησιχόρου ποιήσις· καὶ
τὸν τελείως ἄμουσόν τε καὶ ἀπαίδευτον λοιδοροῦντες
ἔφασκον ἂν, οὐδὲ τὰ τρία Στησιχόρου εἰδέναι.

Τρία³ καὶ δύο : ἐπὶ τῆς κράσεως τοῦ οἴνου· Ἀριστο-

20 φάνης Ἰππεῦσιν· Ἐχε (καὶ) πιεῖν κεκραμένον τρία
καὶ δύο· Ἡσίοδος· Τρὶς ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέ-
τρατον ἰέμεν οἶνον· Εὐπολις Αἰξίν· Διόνυσε χαῖρε·
μήτι πέντε καὶ δύο· τοιοῦτο καὶ τὸ παροιμιακόν·
(Ἄ) πέντε πίνειν, ἢ τρί', ἢ μὴ τέτταρα· τὸ μὲν γὰρ

25 εἶ ἐστὶ τρία καὶ δύο· τὸ δὲ γ' ἥμισυ καὶ διπλάσιον·
τὸ δὲ τέτταρα ἴσον ἴσων.

¹ πολλῶν δὲ τροφῆ ² -ειδης

³ Artic. in marg. a m. ant. καὶ et Ἄ om. et habet τρεῖς

^δ ὁ et τέταρ ^τ ἰέμεν — μή τι εἶ καὶ β — τὸ παροι ^μ

* Τριαχθῆναι : λέγουσιν οἱ παλαιστρῖτικοὶ ἄντι τοῦ τρεῖς πεσεῖν² ἢ τὸ τρεῖς στοχάσαντα νικηθῆναι, στάδιον, δίαυλον, δόλιχον· οὕτως Θουγενίδης ἐν Δικασταῖς.

5 Τριακοντούτης : προξυτονεῖται· κοινὸν δὲ ἐστὶν ἀμφοτέρων τῶν γενῶν· καὶ τὰ πλήθη τριακοντούτεις· καὶ παρὰ Θουκυδίδη³ αἱ τριακοντούτεις σπονδαὶ εἴρηται καὶ Ἀριστοφάνης.

Τριβαλλοί : οἱ ἐν τοῖς βαλανείοις ἀναγώγως διατριβόμενοι· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος οἰκίας καὶ Τριβάλλους ἐπωνυμίαν ἔχειν· οἱ δὲ τοὺς εἰκαίους καὶ τοὺς βίους κατατρίβοντας.

[Τριβωνευόμενοι : ἦτοι ἄντι τοῦ τριβᾶς⁴ ἐμποιοῦντες ἢ ἄντι τοῦ τεχνάζοντες· (ἦ)⁵ ἄντι τοῦ τρίβωνες εἶναι

15 πραγμάτων.]

Τρίβωνα : στολισμὸν.

Τριβήν : ὑπέρθεσιν.

Τριβωνευόμενοι : ἦτοι ἄντι τοῦ τριβᾶς ἐμποιοῦντες ἢ ἄντι τοῦ τεχνάζοντες· (ἦ)⁵ ἄντι τοῦ τρίβωνες

20 εἶναι πραγμάτων.

Τριβώνιον : ἰμάτιον παλαιόν.

Τρίβωνος : ἐμπείρου.

Τριβωνοφόρος : ὁ φορῶν στολὴν ἔχουσαν σημεῖα ὡς γαμμάτια.

* Inc. f. 137. c. 1. ¹ στρη

² τρεῖς παισὶν m. pr. ut videtur. πεσεῖν corrector.

³ -δους m. pr.

⁴ τριβᾶς τριβωνας Accent. et puncta correctoris.

⁵ ἦ om. bis.

Τρίγληνα : ὁ μὲν Ἡλιοδώρος τρίκορα· γλήνη¹ γὰρ ἡ τοῦ ὀφθαλμοῦ κόρη· ὁ δὲ Ἀπίων πολύγληνα· τὰ θέας ἄξια.

Τρίγωνον δικαστήριον : ὄνομα ἐστὶν δικαστηρίου· ἴσως
5 καὶ τῷ σχήματι τριγώνου ὄντος.

* Τρίγωνον : δικαστήριον Ἀθήνησιν, ὡς παράβυστον καὶ μέσον.

Τρίγωνος : ἀρρενικῶς μουσικὸν ὄργανον ψαλτηρίῳ τὴν ἐξάρτησιν ὁμοίαν ἔχον.

10 Τριγῆχος : τειχίον· στεφάνη· περίφραγμα.

Τριηράρχημα : τὸ εἰς τὴν τριηραρχίαν ἀνάλωμα· ἐπιτριηράρχημα δὲ, τὸ ἀναλισκόμενον μετὰ τὸν τῆς τριηραρχίας χρόνον.

Τρικαλίνδητος : τρικυλίνδητος.

15 Τρικάρανον : φρούριον ἐστὶ τῆς Ἀργείας² οὕτω καλούμενον.

Τρικέφαλοι : Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ Εὐκλείδου· μικρὸν δ' ἄνω τοῦ Τρικεφάλου, παρὰ τὴν Ἐστίαν³ ὁδόν· τὸ πλῆρες ἐστὶ, τοῦ τρικεφάλου Ἑρμοῦ.

20 Τρίμμα : δι' ἀρωμάτων πόμα.

Τρίμνων : γ' μνῶν ἄξιον.

Τριήρεις : πλοῖα πολεμικὰ, ἃ καλοῦνται λέβερνοι.

Τρικέφαλος : ὁ Ἑρμῆς· ὥσπερ διδάσκων τὰς ὁδοὺς, καὶ ἔχων ὑπογραφήν, ποῦ μὲν αὕτη⁴ φέρει ἡ ὁδός·
25 ποῦ δὲ ἐκείνη· ἴσως δὲ πρὸς ἐκάστην ὁδὸν κεφαλὴν εἶχεν· ἐστὶν δὲ ὁ ἀναθεὶς τὸν τρικέφαλον Ἑρμῆν,

¹ γλίνη

* Inc. f. 137. c. 2.

² ἀργίας

³ ἔ. et ita sæpe peccat.

⁴ αὕτη

Phot.

4 G

ὡς Φιλόχορος¹ φησὶ, Προκλείδης Ἰππάρχου
ἐραστής.

Τριοβολιμαῖος : τριῶν ὀβολῶν εὐανός.

Τρισπίς : ὄρνεόν τι.

5 Τρίορχος : ὄρνεον.

Τρίπαια : ἡ ἐναντία πνοή· οὕτως Σοφοκλῆς.

Τρίποδα : λέβητα ἐν Δελφοῖς· ἐπὶ τρίποδα κείμενον
μαντικοῦ Ἀπόλλωνος.²

* Τρὶς ἐξ ἧ τρεῖς κύβοι : οἱ μὲν τρὶς ἐξ νίκη· οἱ δὲ
10 τρεῖς κύβοι κενοί· καὶ τὸ παρ' Εὐριπίδῃ τοιοῦτον
Βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα· τριῶν
γὰρ ὄντων τῶν ἀναρριπτομένων βόλων, δύο μὲν
κενοὺς αὐτὸν φησὶ βάλλειν· ἓνα δὲ τὸν τέταρτον
διττὸς³ οὖν ὁ κύβος ὅ, τε⁴ ἀναρριπτούμενος, εἶτε
15 κενός,⁵ εἶτε πλήρης εἶη· καὶ ἰδίως ὁ κενός· ὅτι δὲ ὁ
τρὶς ἐξ βαλὼν κατῶρθου,⁶ καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἀγα-
μέμνονι παρίστησι· Τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα
θήσομαι, Τρὶς⁷ ἐξ βαλούσης τῆς ἐμῆς Φρυκ-
ταρίας.

20 Τριστάται : οἱ παρὰ χεῖρα τοῦ βασιλέως, οἷον ἔχοντες
λόγχας ἀνατρέις κατα χεῖρα.

Τριτημόριον : τοὺς ἐξ χαλκοῦς⁸ εἴρηκεν Φιλήμων τοῦ
ὀβολοῦ τριτημόριον· θαυμάζω οὖν ἐγὼ πῶς τεταρτη-
μόριον εἰσὶ δύο χαλκοῖ, τριτημόριον δὲ ἐξ· εἰ μὴ ἄρα

25 ἐκεῖνο⁹ μὲν κυρίως ὠνομάσθη τέταρτον μέρος τοῦ

¹ χω

² κ. μ. τοῦ ἄ.

* Inc. f. 137. c. 3.

³ διττῶς

⁴ εἶτε

⁵ εἶτε κενός in marg. a correctore.

⁶ ὁρ primo.

⁷ Τρὶς &c. ut novus artic.

⁸ χαλκοῦς et sic deinceps.

⁹ ἐκεῖνου

ὀβολοῦ· τὸ δὲ τριτημόριον ὡς ἀπὸ τεσσάρων μερῶν ὄντων ἀνά δύο χαλκοῦς,¹ τρία ἔχον μέρη, ἕξ χαλκοῦς συνάγει.

Τριτημόριον : Δείναρχος κατὰ Καλλισθένους· ὅτι δὲ
5 τριτημόριον ἐστὶν ἕξ χαλκοῖ, Φιλήμων διδάσκει.

Τριπτῆρα : Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους· τριπτῆρ ἐστὶ πιθάκνη ἐκπέταλος, οἷα τὰ ἐπιλήνια· ὡς Νίκανδρος φησὶν· ἐπὶ τούτου δ' ἂν τάττοιτο* νῦν παρὰ τῷ ῥήτορι· πολλὰ γὰρ καὶ ἄλλα σημαίνει
10 τούνομα.

Τριτογενής : ἡ Ἀθηναῖ· ἦτοι ὅτι ἐκ τῆς νηδύος καὶ τῆς μήτρας καὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς ἐξῆλθεν· ἢ ὅτι παρὰ τῷ Τρίτῳ τῷ ποταμῷ Λιβύης ἐγεννήθη² Φθίνοντος, ὡς καὶ Ἀθηναῖοι ἄγουσιν· ἢ ὅτι τρίτη³
15 μετὰ Ἄρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα ἐγεννήθη· ἢ ἐπεὶ τρίτωνα⁴ τὴν κεφαλὴν Ἀθαμᾶνες λέγουσιν· ἢ ἐπεὶ παρὰ Τρίτῳ ἐγένετο· ἢ τοῦ τρεῖν⁵ καὶ εὐλαβεῖσθαι αἰτία⁶ ἢ γεννητικὴ ὅτι ἀπελούσατο τῷ Τρίτῳ τῷ Λιβύης ποταμῷ.

20 Τριτογένεια : φοβερὰ καταπληκτικὴ.

Τριτομηνίς : τὴν τρίτην τοῦ μηνὸς τριτομηνίδα ἐκάλουν· δοκεῖ δὲ γεγενῆσθαι τότε ἡ Ἀθηναῖ· Ἰστρος δὲ καὶ Τριτογένειαν αὐτὴν φησὶ λέγεσθαι, τὴν αὐτὴν τῇ σελήνῃ⁷ νομιζομένην.⁸

25 Τρίτον ἡμίδραχμον : τὰς δύο ἡμισυ δραχμὰς οὕτως εἰώθασιν ὀνομάζειν οἱ παλαιοί.

¹ χαλκοῖς, tum ἔχων

* Inc. τοῖτο f. 137. c. 4.

² Semel v m. pr.

³ τρίτην

⁴ τρίτων

⁵ τρεῖν m. pr.

⁶ ἔτι ἂν

⁷ σελήνη

⁸ -νη m. pr.

Τριτεύς : τὸ τρίτον τοῦ μεδίμνου.

Τρίτον ἡμίδραχμον : δύο δραχμαὶ καὶ τῆς τρίτης ἡμισυ· ὡς εἶναι δύο δραχμαὶ καὶ τριώβολον.¹

Τριτοπάτορες : Δήμων ἐν τῇ Ἀθίδι φησὶν ἀνέμους
 5 εἶναι τοὺς τριτοπάτορας· Φιλόχορος² δὲ τοὺς Τριτοπάτριες πάντων γεγονέναι πρώτους· τὴν* μὲν γὰρ γῆν καὶ τὸν ἥλιον, φησὶν, ὃν καὶ Ἀπόλλωνα τότε καλεῖν, γονεῖς αὐτῶν ἐπίσταντο οἱ τότε ἄνθρωποι· τοὺς δὲ ἐκ τούτων τρίτους πατέρας· Φανό-
 10 δημος δὲ ἐν ε' φησὶν, ὅτι μόνοι Ἀθηναῖοι θύουσι καὶ εὐχονται αὐτοῖς ὑπὲρ γενέσεως παιδῶν, ὅταν γαμεῖν μέλλωσιν· ἐν δὲ τῷ Ὀρφείῳ φυσικῶ ὀνομάζεσθαι τοὺς τριτοπάτορας, Ἀμαλκειῖδην³ καὶ Πρωτοκλέα καὶ Πρωτοκρέοντα· θυρωροὺς καὶ φύλακας ὄντας
 15 τῶν ἀνέμων· ὁ δὲ τὸ Ἐξηγητικὸν ποιήσας, Οὐρανοῦ καὶ γῆς φησὶν αὐτοὺς εἶναι· ὀνόματα δὲ αὐτῶν, Κόττον, Βριάρεων⁴ καὶ Γύγην.

Τρίτην ἐρίων : σταθμόν τινα καλοῦσιν.

Τρίτος ἀριστεροῦ : ἐν τοῖς τραγικοῖς χοροῖς τριῶν
 20 ὄντων στοίχων καὶ ζυγῶν, ὁ μὲν ἀριστερὸς στοῖχος ὁ πρὸς τῷ θεάτρῳ ἦν· ὁ δὲ δεξιὸς, πρὸς τῷ προσκηνίῳ· συνέβαινε οὖν τὸν μέσον τοῦ ἀριστεροῦ στοίχου τὴν ἐντιμοτάτην καὶ τὴν οἶον τοῦ πρωτοστάτου⁵ χώραν ἐπέχειν καὶ στάσιν.

25 Τρίτου κρατῆρος : τοῦ σωτῆρος, ὃν καὶ τέλειον ἔλεγον· τὸν μὲν πρῶτον, Ὀλυμπίων φασί· τὸν δὲ δεύτερον

¹ οβ m. pr.

² χω

* Inc. f. 138. c. 1.

³ Supra εἰ compendium, puncta " corrector ; i. e. εἰ pro i accipiendum indicans.

⁴ ον m. pr.

⁵ ω in litura.

ἠρώων· τὸν δὲ τρίτον Ὀλυμπικῶς τῷ Σωτῆρι τε καὶ Ὀλυμπίῳ.

Τρίτος¹ κρατήρ· Διὸς τελείου σωτήρος· πρῶτος γὰρ τέλειος ἀριθμὸς ὁ τρία· ὅτι ἔχει ἀρχὴν καὶ τέλος
5 καὶ μέσα· ὡς Φιλόχορος² ἐν τῷ περὶ ἡμερῶν.

Τρίοτης· περιτραχήλιος κόσμος· ἔχων τρεῖς οἴονει ὀφθαλμούς· καὶ μήποτε παρὰ τοὺς ὄσους, ὡς ἀμβλυώττειν ἐν τῷ τ.

Τριτοπάτωρ· τριτοπάτρες οἱ μὲν ἀνέμους· Φιλόχορος
10 δὲ τοὺς πρῶτους ἐκ γῆς καὶ οὐρανοῦ· ἄρξαντας³ δὲ γενέσεως· ἐν δὲ τοῖς Ὀρφικοῖς, ἀνέμων παῖδας.

Τριτῦς· τριάς.

Τριτῦαν· θυσίαν· Καλλίμαχος μὲν τὴν ἐκ κριοῦ, ταύρου καὶ κάπρου· Ἴστρος δὲ ἐν μὲν Ἀπόλλωνος
15 ἐπιφανείαις, ἐκ βοῶν, αἰγῶν, ὑῶν⁴ ἀρρένων, πάντων τριετῶν.

Τριτῦς· φυλῆς μέρος τρίτον· καὶ τριτῦάρχος ὁ ἄρχων.

Τριτῦς· τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς· αὕτη γὰρ διήρη-
20 τὰ εἰς τρία μέρη· τριτῦς καὶ ἔθνη καὶ φρατρίας, ὡς Ἀριστοτέλης φησί.

Τρίτωι καὶ τετάρτωι ἔτει· ἀντὶ τοῦ πρὸ τριῶν καὶ τεσσάρων ἐτῶν· οὕτως Ἀντιφῶν.⁵

Τρίτωι φάει· τρίτη ἡμέραι.

25 Τρίχα· τριχῶς.

¹ ως primo.

² χω, et inc. ρος f. 138. c. 2.

³ Primo -τος. Porsonus -τες.

⁴ υἰῶν

⁵ ἀντιφα· primo fuisse, sed φώ·—fecisse correctorem puto.

Τριχακτόν : κτένιον.

Τριχαπτόν : τὸ βαμβύκινον ὕφασμα· ἱμάτιον πολυ-
τίμητον.

Τριχθά : τριχή.

5 Τριχίδες : θρίσσαι· διὰ τὸ λεπτὰ ἔχειν ὀστᾶ.

Τριχόβρωσ :¹ θηρίον, ὃ τοὺς τῶν περικεφαλαίων λόφους
διαβιβρώσκει.

Τροπάδια : ἀστραγάλων παιδιά.

* Τριχολογεῖν : τὰς τρίχας ἀναλέγεσθαι καὶ περὶ αὐ-

10 τῶν φροντίζειν.

Τροπαια : νικητήρια.

Τροπή : δίωξις.

Τροπηλῖς : ἡ τῶν σκορόδων δέσμη, ἀπὸ τοῦ εἰλῆσθαι·
ἐν δὲ τοῖς Σκίροις² τῇ ἑορτῇ ἤσθιον σκόροδα· ἔνεκα

15 τοῦ ἀπέχεσθαι Ἀφροδισίων, ὡς ἂν μὴ μύρων ἀπο-
πνέοιεν· ὡς Φιλόχορος ἐν τῇ πρὸς Ἀλυπον ἐπι-
στολῇ.

Τροπῆς ἀποσκίασμα : ἀντὶ τοῦ ἀλλοιώσεως καὶ με-
ταβολῆς ἴχνος· καὶ ὁμοίωμα φαντασίας.

20 Τροπίας οἶνος : ὁ τετραμμένος καὶ ἐξεστηκώς· Ἀρι-
στοφάνης Δαιταλεῦσιν· Ταχύ νυν³ πέτου καὶ μὴ
τροπίαν οἶνον φέρε.

Τροπίδια :⁴ τὰ εἰς τρόπιν νεῶς εὐθετοῦντα ξύλα· μετα-
φορικῶς δὲ καὶ ἐπὶ καταβολῆς τινὸς καὶ ἀρχῆς

25 πράγματος· καὶ ὁ τόπος ἐφ' οὗ τίθεται ἡ τρόπις·
οὕτως Πλάτων.

¹ ὁ in litura.

* Inc. f. 138. c. 3.

² κηροις m. pr. σκῆροις i. e. σκίροις corrector.

³ νῦν

⁴ Τροπίδα m. pr.

Τροπατῆρες : οἱ ἰμάντες οἱ ἐν τοῖς πλοίοις, ἐν οἷς αἱ
κῶπαι περὶ τοὺς σκαλμοὺς περιδέονται.

Τρόπον : ἦθος.

Τρόπον τινά : ἀντὶ τοῦ καλῶς ἄν.

5 **Τροποφορεῖν :**

Τροπώσομαι : νικήσω· ὑποτάξω.

Τροφαλῖς : τυρός· οὕτως Εὐπολις.

Τροφή : ἀντὶ τοῦ ἀγωγή καὶ παιδεία· καὶ τραφέν,
ἀντὶ τοῦ ἀχθέν, παιδευθέν· ἐνίοτε δὲ καὶ ὁμοίως

- 10 ἡμῖν· Πολιτείας· ἐπιθυμοῦμαι δ' αὖ τρίτων τινι τῶν
περὶ τὴν τροφήν καὶ γέννησιν.* τροφήν μὲν γὰρ
βρῶμα καὶ πῶμα λέγει· γέννησιν δὲ, τὰ Ἀφρο-
δίσια· ἐν δὲ τρίτῳ Πολιτείας· καὶ ὑπὸ τῷ σοφω-
τάτῳ Χείρωνι² τεθραμμένος· ἀντὶ τοῦ πεπαιδευ-
15 μένος· ἵνα μὴ ἐναντιῶνται Ὀμήρῳ, πεπαιδεῦσθαι
λέγοντι τὸν Ἀχιλλέα παρὰ Χείρωνι, οὐχὶ τετρά-
φθαι.

Τρόφι κῦμα : τεθραμμένον κῦμα.

Τρόφιμος : ὁ νεώτερος οἰκοδεσπότης.

20 **Τροχάζειν :** διατρέχειν.

Τροχηλατεῖν : ἐλαύνειν.

Τροχίας : πορείας· τρίβους· ἐργασίας.

Τροχίμαλλον : σωρὸς λίθου· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Τροχισθεῖσα : βασανισθεῖσα· ἀπὸ τοῦ τροχοῦ, ὅπερ
25 ἐστὶν ὄργανον βασανιστικόν, διατεῖνον τὰ σώματα.

Τρόχμαλος : ἡ ἐκ λίθων στρογγύλων αἰμασιά· ἡ
περιωικοδομημένη τοῖς χωρίοις.

* Inc. νησιν f. 138. c. 4.

¹ καὶ om. m. pr.

² -ονι, et mox.

Τρόχισ : ἄγγελος.

Τροχόν :¹ δρόμον· Εὐριπίδης Μηδεΐαι·² Ἄλλ' οἶδε³
παῖδες ἐκ τροχῶν πεπαυμένοι.

Τρύβλιον : ὄξυβάφιον· ἐμβάφιον⁴· πινάκιον· ποτήριον.

5 Τρύγη : παντὸς καρποῦ συγκομιδή.

Τρυγόνα ψάλλειν : παροιμία· ἐπὶ τῶν φαύλως πρατ-
τόντων· ἴσως παρὰ τὸ τρύζειν· Ὡς μή μοι τρύ-
ζητε.

Τρύγοιπος : ὑλιστήρ⁵· οὕτως Ἀριστοφάνης.

10 Τρυγών : τὸ ζῶον· παίζεται δὲ εἰς τὴν τῶν γυναικῶν
συνουσίαν.

Τρύζει : ψιθυρίζει· γογγύζει· ἀσήμως λαλεῖ· παρὸ
καὶ ἡ τρυγῶν,* ἐπεὶ ἀσήμως φθέγγεται καὶ γογ-
γυστικῶς.

15 Τρύμη : πανοῦργος· Ἀριστοφάνης.

Τρύξ : καὶ τὸ γλεῦκος καὶ ἡ ὑποστάθμη· Ἀριστο-
φάνης.

Τρυσίππιον : ἔγκαυμα ἵππου γεγηρακός ἐπὶ τῆς
γνάθου· τροχῶϊ ὅμοιον· οὕτως Εὐπόλις.

20 Τρυσμός : γογγυσμός.

Τρυτάνη : ὁ ζυγός.

Τρυφάλεια : περικεφαλαία.

Τρύφος ἄρτου : κλάσμα ἄρτου.

Τρύχεται : κακοπαθεῖται· πονεῖται· ταλαιπωρεῖται·

25 ἐκνενεύρισταί.

¹ Accentus hic correctoris, sed in τροχῶν ab initio.

² δί m. pr.

³ ἄλλοι δὲ

⁴ Τρυβλεῖον : ὄξυβαφεῖον· ἐμβαφεῖον

⁵ λη

* Inc. γὰν f. 139. c. 1.

- Τρυχηρά: ρακώδη.
- Τρύχον: τὴν πῶαν θηλυκῶς λέγουσιν τὴν τρύχον, οὐ τὸν τρύχον· σὺν τῷ σ̄ δὲ στρύχον οὐδαμοῦ εὔρον· καὶ παρὰ τὴν παροιμίαν τὴν, ἀπαλώτερος 5 τρύχου, παρωδῶν ὁ κωμικὸς φησὶν· Ἡδὴ γὰρ εἶμι μουσικώτερος τρύχου.
- Τρύχουσιν: ἐλαττοῦσιν.
- Τρυχθεῖς: πιασθεῖς· ἢ φανερωθεῖς.
- Τρώγειν: οὐχὶ τὸ ἐσθίειν ἀπλῶς· ἀλλὰ τὰ τραγῆ- 10 ματα καὶ τρακτὰ καλούμενα· οὕτως Ἀριστοφάνης.
- Τρῶγες: θηρία τὰ ἐν τοῖς ὄσπριοις· οὕτως Στράτις.¹
- Τρώκτης: ἐκ παντὸς κερδαίνων· οἶον ἀποτρώγων.
- 15 Τρώκτης: ἀποστερητὴς καὶ ἀπατεῶν· οἶον ἐπιτρώγων· Τρώκτης σφόδρ² ἐστίν, ἅμα σεσηρῶς καὶ γελῶν.
- Τυκτόν: χειροποίητον.
- * Τύλη: τὸ ἐπὶ τῶν τεπόντων φῦμα· Ἀριστοφάνης.
- 20 Τύλοι: σκαλμοὶ πλοίων.
- Τύλος: ὁ ἐξέχων ἦλος,³ περὶ ὃν δεσμεύεται ὁ τροπωτήρ.⁴
- Τύλος: νενεκρωμένη σάρξ⁵ ἀποσκίρρωμα⁶ τῶν γονάτων.
- 25 Τυλοῦται: τραυματίζεται· παχύνεται.

¹ στράτις ² σφόδρα G. σφόδρὰ Pors. vide p. 178.

* Inc. f. 139. c. 2. ³ Sic, et περι ἂν (sic)

⁴ πο m. pr. ⁵ ξ et accentus correctoris.

⁶ ρ semel.

Τυμβογέροντες: πέμπτη ηλικία γερόντων· ὡς καὶ
Θεόφραστος· παραπλήγες καὶ τῆ διανοίαι παρηλ-
λαγμένοι.

Τύμβος: τάφος.

5 Τυμβοχοεῖ: θάπτει.

Τυμπανίζεται: ξύλοι πλήσσεται· ἐκδέρεται καὶ κρέ-
ματα.¹

Τύμπανον: τὸ τοῦ δημίου ξύλον, ὡς τοὺς παραδιδόμε-
νους διεχειρίζετο· καὶ τὸ ἀποτυμπανίζειν ἐντεῦθεν.

10 Τύμπανον: ἐκ δερμάτων ἐστὶ γινόμενον, καὶ κροῦον·
ὃ κατεῖχον αἱ Βάκχαι.

Τυννοῦτο: δεικτικῶς τὸ μικρόν.

Τυντλάζειν: εἰς πηλὸν³ ἐμβαίνειν· Ἀριστοφάνης.

Τυντλάζειν: ἐπιρραίνειν πηλωῖ· τύντλος γὰρ ὁ πη-

15 λώδης τόπος.

Τυντλάζειν: αὐτὸ καὶ αὐτὸ λέγειν.

Τύντλος: πηλὸς καὶ τάραχος· Μένανδρος.

Τυντλώδους: ἰλυώδους.⁴

Τυπαῖς: πληγαῖς.

20 Τυπεῖς: πληγεῖς· τρωθεῖς.

Τυπεῖσιν: τρωθεῖσιν.

Τυπῆσιν: τρώσεσιν.

Τυπτήσεις: οὕτως λέγουσιν τὸ* μέλλον· Ἀριστοφά-
νης.

25 Τύρβη: ἀπόλαυσις ἢ θόρυβος ἢ τάραξις.

¹ κρεμνᾶται m. pr. ν in μ vertit m. recentior.

² Τυννου tantum m. pr. Τύννον fecit corrector.

³ εἰσπήλαιον (σ κογγ.)

⁴ ὑλωδους i. e. ὑλώδους

* Inc. f. 139. c. 3.

- Τυρευθέντα : κινηθέντα· ταραχθέντα.
 Τυρεύων : κατασκευάζων.
 Τυραννέυσασαν : οὐ μόνον τυραννήσασαν· καὶ Πλά-
 των καὶ ἕτεροι τῶν παλαιῶν.
 5 Τυρεύεται καὶ τυρεῖται : συνίσταται καὶ συμπήγνυ-
 ται.
 Τυραννικὰ¹ σανδάλια : πολυτελῆ.
 Τυρμίδαι : δῆμος τῆς Οἰνηίδος οἱ Τυρμίδαι.
 Τυρόκηστις : μαχαίριον· καὶ σχῆμα ἀκόλαστον.
 10 Τυροκομεῖον : τάλαρος.
 Τυροφορεῖον : τὸ ἀναφορεῖον περισπῶντες λέγουσιν.
 Τύρσις : ὁ περίβολος τοῦ τείχους.
 Τύρσος : τὸ ἐν ὕψει αἰκοδομημένον.
 Τυρταῖος : ὁ τῶν ἐλεγείων ποιητής.
 15 Τυτθὴν : ὀλίγην ἢ μικράν.
 Τυφεδανός : τετυφωμένος· καὶ ἀσθενής, οἷον καπνός.
 Τυφλῶν ὄνειρων : ἦτοι τῶν ἀπατηλῶν· καὶ ἴσως
 περιέπεσεν τοῦτο· Δοιαὶ γάρ τε πύλαι ψευστάων
 εἰσιν ὄνειρων· ἢ ὅτι μύουσι προσδιαλέγονται.
 20 Τύφεται : καίεται.
 Τυφλοπλαστεῖται : τυφλὸς ἀναπλάττεται.
 Τυφλότερος λεβηρίδος : καὶ κενότερος λεβηρίδος· ἀμ-
 φότερα λέγεται· λεβηρὶς δὲ, οἷον λεπηρίς· καὶ
 λέπος· τάττεται² καὶ* ἐπὶ τεττίγων· καὶ πάντων
 25 τῶν τὸ γῆρας ἀπολειπομένων.
 Τυφλότερος σπάλακος³ : τοῦτο τὸ γένος οὐκ ἔχει

¹ Τυρηνικὰ² καὶ λεπαστάται

* Inc. f. 139. c. 4.

³ σ præfixit corr. Manus recentiss. in marg. σπάλαξ
λέγεται ὁ τυφλοπονικὸς, ut puto.

ὀφθαλμούς· φησὶ δ' αὐτοὺς Σίτησίμβροτος ὑπὸ
τῆς γῆς τυφλωθῆναι διὰ τὸ φθείρειν τοὺς καρπούς·
ἔχει γὰρ ὀδόντας μιαιρωτάτους, καὶ ῥύγχος ὡς
μαργάλης, καὶ πόδας ὡς ἄρκτου.

5 **Τυφομένης** : καπνιζομένης.

Τυφος : ἀλαζονεία²· μανία.

Τυφῶνος : πυρώδους δαίμονος.

Τυφῶν : οὐχ ἢ φλόξ ἢ ἐκ τοῦ ἀέρος· ἀλλ' ἢ ἐκ τῆς
ἀναθυμιάσεως συστροφῆ πρὸ τοῦ ἐκπυρωθῆναι· ὡς

10 **Πλάτων** ἐν Φαίδρω.

Τυφῶνος πολυπλοκώτερον : Τυφῶν ὁ λεγόμενος κε-
ραυνωθῆναι ὑπὸ Διός· τούτου⁴ ποικιλιώτερον.⁵

Τυφῶς : ὁ κατὰ θάλατταν, ὑφ' οὗ τὰ πλοῖα φθείρε-
ται.

15 **Τυχηρότερον** : εὐτυχέστερον.

Τυχηρῶς : ἐπιτυχῶς.

Τύχην ἀπλῶς τὴν ἀγαθὴν τύχην καλοῦσιν.

Τύψας : ἐκ χειρὸς πατάξας.

Τύψον : τρώσον.

20 **Τῶ** : χωρὶς τοῦ ἰ· ἀντὶ τοῦ διό· καὶ δυϊκῶς, ἐπὶ θη-
λυκοῦ καὶ ἀρσενικοῦ καὶ οὐδετέρου.

Τῶ : περισπωμένως διό· καὶ οὕτως ἄνευ τοῦ ἰ.

Τωθάζει : σκώπτει· χλευάζει· λοιδορεῖ· καυχᾶται.

Τῶν⁶ γὰρ ὑστάτων χάρις :

25 **Τῶν ὄνων οὗ μοι μέλει** :

¹ σφίσι primo, ni fallor : tum αὐτος m. pr.

² -ωνεία

³ κό m. pr.

⁴ τοτου m. pr.

⁵ -ότερον

⁶ καυχᾶται τῶν junctim primo.

Τῶν δυνατῶν τι κέλευ', οὐ γὰρ παρὰ Κενταύροισι:¹

Τῶν ἐκτικῶν : τῶν περὶ ἕξιν νοσούντων.

Τῶν ἐπὶ σκηνῆς : τῶν θεατρικῶν.²

Τῶν τριῶν κακῶν ἓν : λεγόμενον τι ἐστί· καὶ Μέ-

- 5 νανδρος δύο προθεῖς, ὡς παροιμιῶδες ἐπιλέγει παίζων τὸ, Ἄ Εν γάρ τι τούτων τῶν τριῶν ἔχει κακόν· ταῦτα³ δὲ εἶναι λέγουσιν, ἃ Θηραμένης ὄρισεν προστιμήματα· Πολύζηλος Δημοτυνδάρει· Τριῶν κακῶν γοῦν ἦν ἐλέσθαι⁴ αὐτῶι τί πᾶσ' ἀνάγκη·
- 10 Ἄ Ξύλον ἐφέλκειν, ἢ πιεῖν κώνειον,⁵ ἢ προδόντα Τῆν ναῦν ὅπως τάχιστα τῶν κακῶν ἀπαλλαγῆναι· Ταῦτ' ἔστι τρία Θηραμένους, ἃ σοὶ φυλακτέ⁶ ἔστιν· Ἀριστοφάνης Τριφάλητι· Ἐγὼ γὰρ ἀπὸ Θηραμένους δέδοικα τὰ τρία ταυτί.
- 15 Τῶ ρα : διὸ δῆ.⁷

Ἄρχῃ σὺν Θεῷ τοῦ υ̅.

Ἄδες : οἱ ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ ταύρου ἀστέρες.

Ἄκινθινον : ὑπομελανίζον· πορφυρίζον.

Ἄλη : ὕαλος.

20 Ἄλιος : πολέμιος.

Ἄκινθίδες : θυγατέρες Ἄκινθου⁸ τοῦ βασιλέως.

¹ οἰς. tum inc. f. 140. c. 1.

² κῶς

³ Ταῦτα nov. artic.

⁴ θαί et πᾶσά Pors. πᾶσα G.

⁵ -ιον m. pr.

⁶ φυλάκτ' (acc. correctoris)

⁷ δι' οτι primo, sed statim mut.

⁸ ὕκινθου sic.

Ἐάλινα: ἀντὶ τοῦ ὑαλᾶ.¹

Ἐαλος: διὰ τοῦ ᾱ οὐχὶ ὕελος· καὶ θηλυκῶς ἢ ὕαλος·
καὶ ὑάλινον· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν· Ἐξ ὑαλί-
νων ποτηρίων καὶ χρυσίδων· πάντα δὲ τὰ τοι-
5 αῦτα διὰ τοῦ ᾱ λέγεται.

*Ἐβάδαι: δῆμος ἐστὶ τῆς Λεοντίδος.

Ἐβός: κυρτός.

Ἐβριστοδίκαι: οἱ ἐπὶ τῶν μὴ ἐθελόντων εἰσάγειν τὰς
δίκας.

10 Ἐβρις: ἢ μετὰ προπηλακισμοῦ καὶ ἐπηρείας καὶ²
αἰκίας· αἰκία δὲ πληγαὶ μόνον· Λυσίας ἐν ταῖ
περὶ αἰκίας πρὸς Ἰσοκράτην· καὶ τοι τίς οὐκ
οἶδεν ὑμῶν, ὅτι τὴν μὲν αἰκίαν χρημάτων ἐστὶ
μόνον τιμῆσαι· τοὺς δὲ ὑβρίζειν δόξαντας ἔξεστιν
15 ὑμῖν θανάτῳ ζημιοῦν.

Ἐγεία Ἀθηνᾶ: ἐπώνυμόν ἐστιν Ἀθηνᾶς· καὶ γὰρ
Ἐγεία καλεῖται, καὶ Νίκη, καὶ Ἰππεία, καὶ Ἐρ-
γάνη.

Ἐγείαν³ καλοῦσιν Ἀττικοὶ τὴν πεφυραμένα οἴνωι καὶ
20 ἐλαίῳ ἄλφιτα· καὶ πᾶν ὅτι ἐξ ἱεροῦ φέρει· οἶον
θαλλόν τινα ἢ ἄλφιτα.

Ἐγίεστος ὄμφακος: παροιμία· ὥσπερ καὶ, ὑγίεσ-
τερος Κρότωνος· πολλοὶ γὰρ Κροτωνιάται ἀσκη-
ταί· καὶ ὑγίεστος κολοκύντης.

25 Ἐγρὰ κέλευθα: τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν.

Ἐγρός: ὁ εὐκατάφορος εἰς τὰς ἡδονάς· ρευματιζό-
μενος.

¹ Accent. om. m. pr. ὑαλα voluit corrector, ni fallor.

* Inc. f. 140. c. 2. ² καὶ inseruit corr. ³ Acc. om.

- Ἐγρότης: ἀραιότης· καὶ ὠφέλεια.
 Ἐδατίδες: σταγόνες.
 Ἐδερῶν: ὑδρωπιῶν.
 Ἐδραν τέμνειν: ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων λέγεται· ἱστο-
 5 ρεῖται γὰρ, Ἐδρα τῆι ἐν Λέρνῃ ἑκατοντακεφάλωι
 τυγχανούσῃ μαχόμενον Ἡρακλέα, ὡς τῶν τεμ-
 νομένων* αὐτῆς κεφαλῶν ἀνεφύοντο πλείους, κε-
 λεῦσαι Ἰολάωι ἐπικαίειν τὰς τεμνομένας.
 Ἐδρεύειν: ποτίζειν.
 10 Ἐδρηλοί: κάθυγροι.
 Ἐδριαφόροι: ὡσπερ σκαφηφόροι· αἱ μέτοικοι.
 Ἐδρου: ὄφεις.
 Ἐδροφορία: ἐορτὴ πένθιμος² Ἀθήνησιν, ἐπὶ τοῖς ἐν τῷ
 κατακλυσμῷ ἀπολομένοις,³ ὡς Ἀπολλώνιος.
 15 Ἐδωρ αὐτοπαγές: τὸ συνεστηκὸς ἐν τοῖς ἱεροῖς· ἢ τὸ
 αὐτομάτας πηγὰς ἔχον.
 Ἐδωρ δὲ πίνων χρηστὸν οὐδὲν ἂν τέκοις: τοῦτο ἐξ
 ἐπιγράμματος εἶναι μέρος, οἱ μὲν Ἀσκληπιάδου,
 οἱ δὲ Θεαιτήτου φασίν.
 20 Ἐδωρ παραρέη: ἐπὶ τῶν ἐπαγγελλομένων παντὶ σθέ-
 νει σπουδάσειν, ὡς καὶ⁴ εἰς ρέοντα πλοῖα ἐμβῆναι
 οὐκ ὀκνησάντων.
 Ἐε:⁵ ἔβρεχεν.
 Ἐεικόν: υἱὸς⁶ ἴδιον χοίρου ἔργον· λέγεται τὸν Σωκρά-
 25 τῆν ἄλλων τε πολλῶν παρόντων καὶ τοῦ Εὐθύδη-

¹ ἕκαστον τὰ κ. primo.

² -ημος

⁴ καὶ

⁵ Ἐε

* Inc. μονομ. f. 140. c. 3.

³ λλω

⁶ υἱός

μου εἰπεῖν· ὅτι ὑεῖκόν αὐτῶ δοκοίη¹ πάσχειν ὁ Κριτίας, ἐπιθυμῶν Εὐθυδήμῳ προσκνήσασθαι,² ὡσπερ τὰ ὕδια³ τοῖς λίθοις· Ξενοφῶν φησίν.

Ἰγνῶν⁴ θρεμμάτων· καὶ ἔδοξέν μοι τοῦτο οὐκ ἀνθρώ-
 5 πινον, ἀλλ' Ἰγνῶν τινων μᾶλλον εἶναι θρεμμάτων·
 Πλάτων Νόμων⁵ ζ· Ἰγνεῖς· ὅς δὲ δὴ *καὶ κυνοκε-
 φάλους λέγων, οὐ μόνον αὐτὸς⁶ Ἰγνεῖς, ἀλλὰ καὶ τοὺς
 ἀκούοντας τοῦτο δρᾶν πρὸς τὰ συγγράμματά μου
 ἀναπαίθεις, οὐ καλῶς ποιῶν· Πλάτων Θεαιτήτῳ.

10 Ἰγειον·⁷ χοίρειον.

Ἰγης· ἐπίθετον Διονύσου, ὡς Κλειδήμος⁸ ἐπειδὴ,
 φησίν, ἐπιτελοῦμεν τὰς θυσίας αὐτῶ, καθ' ὃν ὁ θεὸς
 ὕει⁹ χρόνον· ὁ δὲ Φερεκύδης τὴν Σεμέλην Ἰγην¹⁰ λέ-
 γεσθαι, καὶ τὰς τοῦ Διονύσου τροφούς Ἰάδας· Ἀρι-

15 στοφάνης δὲ συγκαταλέγει ξενικοῖς θεοῖς τὸν Ἰγην.

Ἰγνεῖς· ὑϊκόν τι καὶ ζωῶδες ποιεῖς.

Ἰγνῶν· σκαιῶν καὶ ἀμαθῶν· καὶ Ἰγνία· σκαιότης
 καὶ ἀμαθία· οὕτως Καλλίας.

Ἰγης· τοῦ Σαβαζίου ἢ ἐπίκλησις.

20 Ἰθλος· φλυαρία ἢ μαυρία.

Ἰωνός· ὁ τοῦ υἱοῦ υἱός.

¹ αὐτὸ δοκεῖ ἢ

² κνί

³ ὕδια m. pr. sed ὑῖδια, ni fallor, fecit corrector.

⁴ Jungit ξ. φ Ἰγνῶν (sic; mox Ἰγνων, sed sp. et forsitan acc. correctoris.)

⁵ νόμ . . . ων i. e. νομιμων erat, sed accentus a m. pr. tum Ἰγνοις οἷς δὲ

* Inc. f. 140. c. 4. καὶ κοινωκεφάλους (sic, sed κν corrector.)

⁶ αὐτοῦς

⁷ Ἰγειον

⁸ δι

⁹ ὕει

¹⁰ ὕειν et mox τὰ ὕειν

Ἰῶσαι¹ τὸν παῖδα : υἷον ποιῆσαι αὐτὸν θετόν· καὶ
 υἷώσει, τῆι υἷοθεσίαι· καὶ υἷώσατο, ἀντὶ τοῦ, υἷον
 θετὸν ἐποιήσατο· καὶ τὰς υἷώσεις καὶ τὰς υἷοθεσίας·
 ἢ χρῆσις παρ' Αἰλιανῶ πολλή.

5 Ἐλακόμεωροι :² ἕλακτικοί· οἱ περὶ τὸ ἕλακτεῖν πονού-
 μενοι.

Ἐλαν κραυγάζειν : ἱστοροῦσιν Ἐλαν τὸν Θειοδάμαν-
 τος, καλὸν τὴν ὄραν, ἐρώμενον Ἡρακλέους, ὅτε
 συνέπλει τοῖς Ἀργοναύταις· γενόμενον δὲ κατὰ
 10 Μυσίαν, ἐξελθεῖν ὑδρευσόμενον, ὑπὸ Νυμφῶν δὲ
 ἀφανισθῆναι· τούτου δὲ* ἐπὶ ζήτησιν Πολύφημον
 πεμφθέντα κεκραγέειν καὶ ὀνομαστὶ ἀνακαλεῖν τὸν
 Ἐλαν, μηδὲν περαίνοντα· διὸ καὶ τὴν παροιμίαν ἐπὶ
 τῶν μηδὲν ἀνυόντων λέγεσθαι· καὶ νῦν δὲ Κιανούς
 15 ἔτι, ἀπομίμημα τῆς ζητήσεως ποιουμένους, ἐορτά-
 ζειν τῷ ἥρωϊ.

Ἐλας : ὄνομα οἰκέτου βαρβάρου.

Ἐλάστριαι : καὶ ἕλαζόμενοι, οἱ ἕλα συλλέγοντες·
 καὶ ἕληφόροι, οἱ ἕυλοφόροι.

20 Ἐλην : τὸ καθίζον τοῦ οἴνου ἢ τοῦ ὕδατος· οὕτως Ἀρι-
 στοφάνης.

Ἐλήεσσα : σύνδενδρος.

Ἐμεῖς, ὦ Μεγαρεῖς, οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι : χρη-
 σμοῦ κομμάτιόν ἐστιν παροιμιαζόμενον οὕτως·

25 Ἴππον Θετταλικὴν, Λακεδαιμονίαν τε γυναῖκα·
 Ἄνδρας δ' οἱ πίνουσιν ὕδωρ καλῆς Ἀρεθούσης· Ἄλλ'

¹ Accentus correctoris. Nullus in ποιῆσαι.

² -ομοι

Phot.

* Inc. f. 141. c. 1.

ἔτι καὶ τῶν εἰσιν ἀμείνονες, οἷτε μεσηγὺ Τίρυνθος¹
 ναίουσι καὶ Ἀρκαδίας πολυμήλου· Ἀργεῖοι λινοθώ-
 ρηκες, κέντρα πτολέμοιο²· Ὑμεῖς δ', Αἰγίεες, οὔτε
 τρίτοι, οὔτε τέταρτοι, Οὔτε δυωδέκατοι, οὔτ' ἐν
 5 λόγῳ,³ οὔτ' ἐν ἀριθμῳ ἱστορεῖ δὲ Μνασέας, ὅτι
 Αἰγίεῖς οἱ ἐν Ἀχαΐαι⁴ καταναυμαχήσαντες Αἰτω-
 λούς καὶ λαβόντες πεντηκόντορον αὐτῶν, δεκάτην
 Πυθοῖ ἀνατιθέντες ἡρώτων τίνες κρείττονες εἶεν
 τῶν Ἑλλήνων· ἡ δὲ Πυθία ἔχρησεν αὐτοῖς τὰ προ-
 10 κείμενα· καὶ * Ἰων δὲ Αἰγιεῦσι δοθῆναι τὸν χρησ-
 μὸν ἱστορεῖ· τινὲς δὲ οἶονται Μεγαρεῦσιν εἰρησθαι
 αὐτὸν, καὶ προφέρονται· Ὑμεῖς δ',⁵ ὡς Μεγαρεῖς,
 οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι· ὡς καὶ Καλλίμαχος ἐν⁶
 τοῖς ἐπιγραμμάτιοις·—τῆς δὲ ταλαίνης Νύμφης,
 15 ὡς Μεγαρέων, οὐ λόγος, οὐδ' ἀριθμός.

Ὑμεναιοῦν : τὸ ἄδειν τὸν ὑμέναιον καὶ συνάπτειν τὸν
 γάμον.

Ὑμένων : γαμικῶν ὕμνων.

Ὑμεδαπῶν : τῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐδάφους· συγγενῶν ἢ
 20 τῆς αὐτῆς χώρας.

Ὑμενῶδες : λεπτότατον καὶ οἶον εἰπεῖν ἀερῶδες.

Ὑμηττίον⁷ μέλι : τὸ εὐχρηστον πρὸς ἰατρείαν·
 Ὑμηττός δὲ ἐστὶ τόπος τῆς Ἀττικῆς περὶ τὰς
 Ἀθήνας.

25 Ὑμνηπολείτω : ὑμνεῖτω.

¹ τηρ.

² τ correctoris.

³ ἐνόλωι m. pr. ἐν ὄλωι fecit corrector.

⁴ ἀχαΐαι

* Inc. f. 141. c. 2.

⁵ δὲ G. δὲ Porson. Posthac similia tacebo.

⁶ ἐπι

⁷ τ alterum corr. et mox.

- Ἐμνεῖν : ὀδύρεσθαι· μέμφεσθαι· λοιδορεῖν· κατ' εὐφημισμόν· ὡς ἐν α' Πολιτείας.
- Ἐμνούντων : ὅτι ψιλῶς ἀντὶ τοῦ λεγόντων· Νόμων· Πλάτων· ψευδῆ φήμην ἡμῶν κατὰ θεῶν ὑμνούντων.
- Ἐνιν : ῥόπαλον.
- Ἐόμενος : βρεχόμενος.
- Ἐοσκυαμᾶν :¹ μεμνημένοι· παραπαίειν·² Φερεκράτης Κοριαννοῖ· Ἐοσκυαμᾶς,³ ἀνὴρ γέρων ὦν.
- 10 Ἐοσκύαμος : ὃν⁴ πίνοντες μαίνονται.
- Ἐπάγει : ἕξαπαταῖ.
- Ἐπάγουσιν : ἀντὶ τοῦ προάγουσιν· Δημοσθένης Φιλιππικοῖς.
- Ἐπαγωγαί : ἀπάται.
- 15 Ἐπαγωγὰς : τὰς ἀναχωρήσεις·* διώξεις τε καὶ ὑπαγωγὰς, Φησὶ Θουκυδίδης.
- Ἐπάγειν εἰς δίκην : τὸ ἄγειν· καὶ Θουκυδίδης καὶ ἄλλοι.
- Ἐπαγωγεύς : ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν.
- 20 Ἐπαγωγή : ἡ ταῖς ναυσὶ σκέπη· καὶ προσόρμησις· οἶον⁵ ὑφορμός τις.
- Ἐπαγωγή : ὑποχώρησις.
- Ἐπαίθριον : ὑπὸ τὸν ἀέρα· καὶ ὑπαιθρον ὁμοίως.
- Ἐπακτέον : πορευτέον.
- 25 Ἐπαλύξας : ἐκφυγῶν.
- Ἐπάλυξις : ἕκκλισις.

¹ ὦν primo. Mutavisse videtur corrector; certe accentum imposuit.

² ἢ addidit corr. ³ υἱοσκ. et om. ὦν ⁴ εἰ ὃν primo.

* Inc. f. 141. c. 3.

⁵ Primo ὦν tantum.

- Ἐπανέντος : ἐνδόντος.
 Ἐπανίσχει : ὑπανατέλλει.
 Ἐπαντιάζων : ὑπαντῶν.
 Ἐπαρ : ἀλήθεια¹ οὐκ ἐν ὀνειρώσει.
 5 Ἐπαρ : ἐγρήγορος¹ ὀπτασία ἀληθείης.
 Ἐπαρκτά : μόνιμα ὑπάρχοντα.
 Ἐπαρξάμενος : κατάρξας.
 Ἐπάρχων : προκατάρχων ὧς οὐχ² ὑπάρχων, ἀλλὰ
 τιμωρούμενος· καὶ τὸ ὑπάρχειν οὐχ ἀπλῶς τὸ εἶναι
 10 σημαίνει· ἀλλὰ τὸ πάλαι εἶναι· καὶ προὔπειναι·
 φθάνειν· Μένανδρος· Οὐχὶ παρακληθέντας ὑμᾶς
 δεῖ γὰρ ἡμῖν³ εὐνοεῖν, Ἀλλὰ καὶ ὑπάρχειν.⁴
 Ἐπασπισταί : ὄρουφόροι.
 Ἐπατε κρειόντων : βασιλεῦ βασιλευόντων· ἐξοχώ-
 15 τατε⁵ μέγιστε.
 Ἐπατον : ὑψηλόν.
 Ἐπ' αὐγάς :⁶ ὑπὸ τὸν ὄρθρον⁷ ἢ ὑπὸ τὸν πεφωτισ-
 μένον αἴερα.
 Ἐπαφρον : ὑπουλον· φανερόν.
 20 Ἐπαχθέντες : ἀπατηθέντες.
 Ἐπειδόμενος : ὑφορώμενος.
 * Ἐπέδου : ὑπείσηλθεν.
 Ἐπεζωσμένος : περιβεβλημένος· ὑποσυρόμενος.
 Ἐπειλημμένον : ὑπονενοσημένον.
 25 Ἐπείξομεν : παραχωρήσομεν.

¹ Sic.² οὐχ statim additum.³ ὑμῖν⁴ καὶ ὑπάρχειν Pors. i. e. χυπάρχειν. sed vide ad Aristoph. Lys. 20.⁵ ἔξω primo.⁶ Ἐπαυγάς m. pr.⁷ ὄρθριον

* Inc. f. 141. c. 4.

- Ἐπίπομεν : ἀντὶ τοῦ προείπομεν καὶ ὑπειπεῖν, ὑπαγορεύειν.
- Ἐπελθεῖν : ὑποδραμεῖν.
- Ἐπέμβρουον : τὸ ὑπὸ τηῖ θηλαζούσῃ¹ νεογνόν.
- 5 Ἐπένερθεν : ὑποκάτωθεν.
- Ἐπενήνεκται : ὑπεσύρη.
- Ἐπενόθευσεν :² ὑπέφθειρεν.
- Ἐπενοστῆσαμεν : ὑπεχωρήσαμεν ἐπανήλθομεν.
- Ἐπέπισα : ὑπεπότισα.
- 10 Ἐπέρα : τὸ τοῦ κέρως τοῦ ἰστοῦ σχοινίου, ὡς ἀνιέται τε καὶ διατείνεται τὸ σχοινίον· γέγονε δὲ ἀπὸ τούτου παροιμία ἐπὶ τῶν, ἃ δεῖ ἔχειν, ἀφιέντων· ἃ δὲ μὴ δεῖ, κρατούντων.
- Ἐπεράγασθαι : ὑπερθαυμάζειν.
- 15 Ἐπέρακμος : ὑπερδραμῶν τὴν ὥραν.
- Ἐπεραλεῖται : ὑπερπηδήσει.³
- Ἐπερανάστης : μετανάστης· μεταβάτης.
- Ἐπέρβιον : ὑπερβίως⁴ οἷον ἄγαν βιαίως· ἢ ὑπερβαλλόντως⁵ τηῖ βίαι· ὑπερήφανον.
- 20 Ἐπερβολὴν : τὴν ἀναβολὴν καὶ ὑπέρθεσιν· καὶ ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου Δημοσθένους.
- Ἐπέρβολος :⁶ δημαγωγὸς ἦν, ὃν Θουκυδίδης ἐν τηῖ ἡ ἐξωστρακίσθαι⁷ φησίν.
- Ἐπεργαμία : ἡ ὀψιγαμία.

¹ τηῖ et θ, forsan et η, correctoris in litura.

² Litera del. post θ. ³ ση m. pr.

⁴ ος m. pr. ⁵ -λλόντας (sic)

⁶ λ corrector, pro ρ ut suspicor.

⁷ θ addidit corr.

- Ἐπερδέα: ὑπερβαλλόντως ἐνδέα* οἷον πάνυ ἐλάσσινα
κατὰ δύναμιν.
- Ἐπερδέξιον χαρίον: εἶχον δ' ὑπερδέξιον χαρίον, οἷον
χαλεπώτατον Ξενοφῶν φησίν.
- 5 Ἐπερδίκον: τὸν ἀκροδίκαιον καὶ σφόδρα δίκαιον.
- Ἐπερείδουσα: ὑποστηρίζουσα.
- Ἐπερηγάσθην: ὑπερεθαύμασα.
- Ἐπερημερίας: ὑπερβαλούσης ἐκπροθεσμίας.
- Ἐπερήμερος: ὑπερπρόθεσμος ἢ ἐκπρόθεσμος.
- 10 Ἐπερήμερος: οἱ δίκην ὀφείλοντες ὑποίαν οὖν, καὶ τὰ
ἐπιτίμια τοῖς ἐλοῦσι μὴ ἀποδιδόντες ἐν ταῖς τακταῖς
προθεσμαῖς, ὑπερήμεροι ἐκαλοῦντο: τὸ δὲ πρᾶγμα,
ὑπερημερία.
- Ἐπερήμεροι: οἱ ἐν ταῖς καταδίκαις πρὸς ἕκτισιν ἡμέ-
15 ρας λαβόντες καὶ μὴ διαλυσάμενοι.
- Ἐπερθεν: ἐπάνω.²
- Ἐπέρθεον: ὑπὲρ θεῶν βούλησιν.
- Ἐπερθέοντες: ὑπερτρέχοντες.
- Ἐπερθήσει: οἰκοδομήσει.
- 20 Ἐπερθορών: ὑπερπηδῶν.
- Ἐπερίονα: ὑπὲρ ἡμᾶς ἀνατέλλοντα.
- Ἐπέρινος: ὑπερκεκαθαρμένος· οὕτως Δημήτριος.
- Ἐπὲρ κάρα φοιτῶντα: ὑπὲρ κεφαλῆς ἐρχόμενον.
- Ἐπερμαζεῖ: ὑπερτρυφαῖ· πλουτεῖ· στρηνιᾶ.
- 25 Ἐπερμενέα: ἰσχυρότερα λίαν.
- Ἐπερνήχεται: ὑπερβαίνει.
- Ἐπεροιαζομένου: ὑπερηφανευομένου.

¹ Sic.

* Inc. δεα f. 142. c. 1. Acc. om.

² ἐπάνω. Paulo ante Ἐπερήμερίας, et subinde similia.

- Ἐπέροπλον : ὑπερήφανον.
 Ἐπερορᾶν : ὑπερβλέπειν.
 Ἐπερόριος : ἐκτὸς τῶν ὀρίων* ἐξόριστος.
 Ἐπέροπτον : μεγάλην.
- 5 Ἐπέρου περιτροπή : ἐπὶ τῶν ταυτὰ¹ ποιούντων καὶ
 μηδὲν περαινόντων· καὶ αὐταὶ δὲ αἱ παροιμίαι
 τοῦτο δηλοῦσιν· ὁ Διὸς Κόρινθος· καὶ, αὐθις αὐ
 Πυθῶδ' ὁδός· καὶ, ὁ τὴν δοκὸν φέρων· καὶ, οὐ τυφλὸς,
 ἀλλ' ἐξώρυκται· Πλάτων Ἀδώνιδι· Εἴτ' οὐχ
- 10 ὑπέρου μοι² περιτροπή γενήσεται.
 Ἐπέροφρυς : ὑπερήφανος.
 Ἐπεροψίαν : καταφρόνησιν.
 Ἐπερπαίειν : ὑπερβαίνειν· πλεονάζειν.
 Ἐπὲρ τὰ Καλλικράτους : φησὶ Κλέαρχος ὅτι Καλλι-
 15 κράτης τις ἐγένετο ἐν Καρύστῳ πλουσιώτατος· εἴ
 ποτε οὖν ἐθαύμαζον τινὰ οἱ Καρύστιοι ἐπὶ πλούτῳ
 ὑπερβολικῶς, ἔλεγον, ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους·
 Ἀριστοτέλης δὲ φησὶν ἐν τῇ Ἀθηναίων³ πολιτείᾳ
 Καλλικράτην τινὰ πρῶτον τοὺς δικαστικούς
 20 μισθοὺς⁴ εἰς ὑπερβολὴν αὐξῆσαι· ὅθεν καὶ τὴν παρ-
 οίμειαν εἰρῆσθαι.
 Ἐπὲρ τὰ ἐσκαμμένα : ὑπὲρ τὰ μέτρα· ἀπὸ δὲ τῶν
 πεντάθλων ἢ μεταφορᾶ· λέγεται δὲ ἀπὸ Φαύλλου⁵
 τοῦ πεντάθλου τοῦ Κροτωνιάτου εἰρῆσθαι· ὅς, πεντή-
 25 κοντα ποδῶν ὄντων πρότερον τῶν σκαμμάτων,
 πρῶτος⁶ αὐτὸς ὑπερέβαλε τοῖς πηδήμασι ταῦτα,

* Inc. f. 142. c. 2.

¹ ταῦτα m. pg.² μή³ ἀθηναῖ m. pg.⁴ μύθους⁵ λ semel; et mox.⁶ πρότερος

ὡς τὸ ἐπίγραμμα λέγει τῆς εἰκότος αὐτοῦ· Πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε* Φάϋλλος, Δίσκουσεν δ' ἑκατὸν, πέντ' ἀπολειπομένων· καὶ Πλάτων ἐν ᾧ ἡ ἐπιγραφή, Κρατύλος, περὶ ὀνομάτων ὀρθό-

5 τητος.

Ἐπερθρον¹ : ὁ οὐρανός· ὑπὸ γὰρ τὸν αἰθέρα ὑπάρχει.

Ἐπερτέλλον : ὑπερανατέλλον.

Ἐπερτενές : ὑψηλόν· ὑπερέχον.

Ἐπέρτερον : κρεῖττον.

10 Ἐπερτεροῦν : δεσπόζον.

Ἐπερτίθεται : ἀναβάλλεται.

Ἐπερ τὸν κατάλογον : ἐπὶ τῶν γεγηρακότων.

Ἐπερφερές : μέγα· ὑπερέχον.

Ἐπερφυής : μεγαλοφυής· μείζων.

15 Ἐπέρχεως : κατάχρεως.

Ἐπέρχολος γενόμενος : ἀντὶ τοῦ ὑπεραγανακτήσας οὕτως Ἀντιφάνης.

Ἐπερώησαν : ὑπεχώρησαν.

Ἐπεστειλάμην : παρητησάμην· ἀπεκρυψάμην.

20 Ἐπέστημεν : ὑπεσχόμεθα.

Ἐπετέθυπτο : ὑπεκαίετο· καὶ κέννιστο· Ἀπολλοφάνης.

Ἐπέχει : ὑφίσταται.

Ἐπεψημισμένοι : ἀκμαῖοι πρὸς τόκον· ἀπὸ τῶν σύκων

25 τῶν διὰ τοὺς ψῆνας πεπεύρων.

Ἐπήγετο : ὑπέπειθεν.

Ἐπηνέμια : λέγουσιν ὡς ἡμεῖς· Ἀριστοφάνης Δαιδά-

* Inc. δησε f. 142. c. 3.

¹ Artic. in marg. a corr.

λοι· ¹ Ἐν ἴστε¹· πολλαὶ τῶν ἀλεκτρούων βίαι
Ἵπηνέμια τίκτουσιν ὡς²· πολλάκις· Πλάτων δὲ ὁ
φιλόσοφος ἐν Θεαιτήτῳ ἀνεμιαῖα³ καὶ Μένανδρος
Δακτυλίῳ·—ἀνεμιαῖον ἐγένετο.⁴

5 Ἵπηνέμιοι: ὑπὸ τὸν ἄνεμον.

(Ἵπέρπεδον:⁵ ὄρος· βουνός· ἔπαρμα γῆς· πέδον γὰρ
ἡ γῆ.)

Ἵπηνέμια τίκτουσι: τὰ οὐρία⁶ ἀπὸ τοῦ οὐρίου ἀνέ-
μου λέγουσιν.

10 Ἵπηνήγη: μύσταξ· τὸ γένειον· πώγων· ἢ ἡ τοῦ ἄνω
χείλους τρίχασις.

Ἵπηνήγητι: ἀκμαίῳ· ἄρτι γενειῶντι.

Ἵπ' ἡοῖ: ὑπὸ τὸν ὄρθρον.

Ἵπηρεσίον: ὑπαγκώνιον τῶν ἐρετῶν ἡγουν κωπηλα-

15 τῶν, ἐφ'⁷ οὗ καθίζουσιν.

Ἵπηρεσίον: ὁ διδόμενος μισθὸς τοῖς ὑπηρετοῦσι, τοῖς
στρατευομένοις καὶ ἐρέσσουσι καὶ δουλεύουσιν· τοῦ
ὀνόματος ἀπὸ τοῦ ὑπηρετεῖν κληθέντος.

Ἵπίσχεται: ὑπισχνεῖται.

20 Ἵπό: ὀλίγον.

Ἵπόβαθμος: ὑπόβαθρον.⁸

Ἵποβάθραν: ὑπόβασιν· θεμέλιον.

Ἵποβασμόν: ὑποβάθραν.

¹ δ. ἐνίστε (sic)

² ωσ in ωα statim mut. Acc. et sp. corrector.

³ -αία* (fors. -αίαν) m. pr.

⁴ ἐγένετο

⁵ Artic. in marg. a corr.

⁶ οὐράνια ut videtur primo, nunc οὐρινια (sic); i et ac-
centus a correctore. Inc., νια f. 142. c. 4.

⁷ ὑφ'

⁸ -ος

Ἐποβιβάζοντες: ἐλαττοῦντες.

Ἐποβιβάζουσιν: ὑποκαταβαίνουσιν.

Ἐποβλεπόμενος: ὑπονοῶν ἑχθραίων ἐπιτηρῶν.

Ἐποβλήδην: ὑποβάλλων λόγον ὑποκρουστικῶς ἔτι
5 λέγων.

Ἐποβολιμαῖοι: ὑποβαλλόμενοι καὶ εἰσποίητοι, ὡς ἐπὶ
τῶν χαμαιριφῶν παιδίων, ἅπερ ἑαυτῶν ἀποβάλ-
λουσιν αἱ γυναῖκες.

Ἐπόβολον:¹ ὑποκείμενον πρὸς δάνειον καὶ τόκον Φε-
10 ρεκράτης Ἰπνῶ—οὐχ ὁρᾶς τὴν οἰκίαν τὴν Πολυ-
τίωνος κειμένην ὑπόβολον.²

Ἐποβρύχιοι: ὑπὸ τὸ ὕδωρ ποντισθέντες.

Ἐπογεγραμμένη: ἐστειβισμένη Ἀριστοφάνης.

Ἐπόγειον: ὑπὸ τὴν γῆν.

15 *Ἐπόγειος: ὁ ὑποτεταγμένος.

Ἐπογενειάζων: λιτανεύων ὑπὸ³ τοῦ γενείου ἀπτόμενος.

Ἐπὸ γῆν οἰκοῦντες: λέγοι ἂν τοὺς ὑπὸ Σκύλακος ἐν
τῷ περίπλω λεγομένους Τρωγλοδύτας καὶ τοὺς
ὑπὸ Ἡσιόδου ἐν γ' καταλόγου κατοῦδαίους⁴ ὀνομα-
20 ζομένους.

Ἐποκυδεῖς⁵ γὰρ εἰσὶν οἱ τύποι: Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ
Στεφάνου ὑποκύδης ἐστὶν ὁ δίυγρος τύπος ἐν ἐνίοις
μέντοι τῶν ἀντιγράφων γέγραπται ὑπόκοιλοι.

Ἐπογράφεται: δείκνυται.

25 Ἐπογλωττίς: στεφάνου εἶδος.

Ἐπόγραμμα: ὡς τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογράφουσιν.

¹ λλ primo

² ὑπόβ.

* Inc. f. 143. c. 1.

³ λειτ. et ἀπὸ

⁴ ττ

⁵ Junctim m. pr -νους ὑποκυδεῖς. Corrector, -νους :- et
in m. notam —

- Ἐπόγουον¹: ἐγγύτερον· πρόσφατον· νεωστὶ γινόμενον·
τὸ πρὸ ὀλίγου καὶ μετ' ὀλίγον.
- Ἐποδεής: ὑπόφοβος.
- Ἐποδενδρῦσαι: ὑποδῦναί που καὶ πτῆξαι ὑπὸ σκέπην.
- 5 Ἐποδέξις²: ὑποδέχη τὰ πρὸς ὑποδοχὴν ἐπιτήδεια.
- Ἐποδέξιος: ὑποδοχεύς.
- Ἐποδέραια³: περιτραχήλια.
- Ἐποδερίδα: ὀρμίσκον· πλόκιον.
- Ἐποδερὶς: κόσμος γυναικεῖος, οἶον δείραιον.⁴
- 10 Ἐποδιδάσκαλος: ὁ τῶι χορωῖ καταλέγων· διδάσκαλος γὰρ αὐτὸς ὁ ποιητῆς, ὡς Ἀριστοφάνης.
- Ἐποδρόμους: στόμια.
- Ἐποδμῶς⁵: δοῦλος.
- Ἐποδύτην: τὸ ἐσώτερον ἱμάτιον.
- 15 *Ἐποδύς: ὑπείσειλθῶν.
- Ἐποζυγιῶδης ἄνθρωπος: ὁ μὴ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ προαιρέσεως καὶ προθυμίας τί πράττων· ἀλλ' ἐκ τῆς ἑτέρων κελεύσεως· ὥσπερ καὶ τὰ ὑποζύγια· εἴποις δ' ἂν καὶ ὑποζυγιῶδες πρᾶγμα· Ἀριστοφάνης.
- 20 Ἐπόθεσις: περιοχὴ· αἰτία.
- Ἐποθήκαις: παραινέσεσι.
- Ἐποθημοσύνη: διδασκαλία.
- Ἐποθήσομαι: διδάξω.
- Ἐποικουροῦν λεληθὸς τὶ μῖσος: ὑποικουροῦν ἀντὶ τοῦ⁶
- 25 ὑποτρεφόμενον καὶ ἐνδομυχοῦν.

¹ Ἐπογοῖον primo.

² Ita primo; sed punctum supra η, et ut videtur, in c mutatum; ut voluerit, Ἐπόδεξις vel Ἐποδέξεις. Pergendum erat, ὑποδοχὴ.

³ -εα m. pr.

⁴ -εον

⁵ -ες m. pr.

* Inc. f. 143. c. 2.

⁶ Ἐποικουροῦν: λ. dist. tum τοῦ om.

- Ἐποιστόν: φορητόν.
 Ἐποίσων: ὑπομένων.
 Ἐποίσω: ὑπενέγκω.
 Ἐποκαθεῖναι τὰς ὀφρῦς: ὄλον παύσασθαι χαλεπαί-
 5 νοντα καὶ πραότερον γενέσθαι· τὸ γὰρ ἀνατείνειν
 τὰς ὀφρῦς, ὀργῆς ἐστὶ σημεῖον.
 Ἐποκατάβασιν: παραχώρησιν.
 Ἐποκείσεται: ὑποβληθήσεται.
 Ἐποκορίζεται: κολακεύει· ὑποκρίνεται.²
 10 Ἐποκηρυξάμενοι: τὸ ὑπὸ ταῖ κήρυκι ταῖ δημοσίαι
 στῆναι, καὶ ποιῆσαι τι διὰ τοῦ κήρυκος φανερώς.
 Ἐποκοριζόμενοι: διασύροντες· Ξενοφῶν φησὶν· οἱ δὲ
 μισοῦντές με ὑποκοριζόμενοι ὀνομάζουσιν κακίαν·
 ὁ δὲ Δημοσθένης ἐχρήσατο τῇ λέξει ἐπὶ τοῦ εὐφη-
 15 μούντες³ καὶ τὸ αἰσχρὸν εὐφήμως ὀνομάζοντες·
 λέγει γὰρ ἐν τῷ παραπρεσβείας· αὐθαίρετον αὐτοῖς
 ἐπάγονται δουλείαν, Φιλίππου ξενίαν* καὶ ἑται-
 ρίαν⁴ καὶ τὰ τοιαῦτα ὑποκοριζόμενοι.
 Ἐποκοριστικόν: ἔλαττον.
 20 Ἐπὸ κρασίν: ὑπὸ ταῖς κεφαλαῖς.
 Ἐποκρίνεσθαι: τὸ ἀποκρίνεσθαι οἱ παλαιοί· καὶ ὁ
 ὑποκριτῆς ἐντεῦθεν, ὁ ἀποκρινόμενος τῷ χορῷ· Θου-
 κυδίδης ζ· οἱ δ' οὐδὲν ὑπεκρίνοντο, διεφθείροντο⁵
 καὶ οἱ Ἰωνες οὕτως⁶· Ἡρόδοτος· οἱ μὲν ταῦτα ὑπο-
 25 κρινάμενοι, Ἀθηναίων ἀπηλλάττοντο.
 Ἐποκρίνοντι: ἀποκρίνοντι.

¹ κλη² -ινται (sic) m. pr.³ -τος

* Inc. f. 143. c. 3.

⁴ ετερίαν⁵ ὁ correctoris.⁶ Bis distinxi.

- Ἐποκουσαμένη: ἐγκυμονήσασα.
 Ἐπολαβών: ὑπονοήσας· ἢ ἀποκριθεὶς· ἢ ἀντειπών·
 ἀντικρούσας.
 Ἐπολαπάξας: ὑποκενώσας.
 5 Ἐπόλογον: Λυσίας φησὶν· οὐχ ὑπόλογον ὄντα, ἀντὶ
 τοῦ, οὐκ ἐν λόγῳ· καὶ Δείναρχος· οὐδεὶς ὑπόλογος
 βουλητῆ γέγονεν· ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ μία συγγνώμη, οὐδὲ
 μία παραίτησις.
 Ἐπὸ μάλῃς: τὸ ὄνομα μὲν κεῖται παρὰ τοῖς ῥήτορ-
 10 σιν· ὅταν μὲν οὖν ἐνικῶς λέγουσιν, οὕτως αὐτὸ
 πάντες τάττουσιν μετὰ τῆς προθέσεως· ὅταν δὲ
 πληθυντικῶς, οὐ μάλῃς λέγουσιν, ἀλλὰ μασχά-
 λας· Λυσίας· καὶ τὴν μὲν κόμην ψιλὴν ἔχεις, τὰς
 δὲ μασχάλας δασείας.
 15 Ἐπὸ μάλῃς: μάλῃν δ' οὐ λέγουσιν, ἀλλὰ μασχά-
 λην.¹
 Ἐπομηλαφῆσαι: ὑποψηλαφῆσαι.
 Ἐπονομεύοντες: ἀντὶ τοῦ ὑπονόμους ὀρύττοντες· Δεί-
 ναρχος ἐν τῷ κατὰ Καλλίστου.
 20 *Ἐπόνομος: ὀχετός· διώρυξ.²
 Ἐπονοστῆσαι: ἐπανελθεῖν· ὑποκαταβῆναι.³
 Ἐπόξυλος: κίβδηλος· ὡς ὑπόχαλκος· οὕτως Μέναν-
 δρος.
 Ἐπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος:⁴ ἐλλείπει, ὕπεστι· λέγε-
 25 ται ἐπὶ τῶν κακοθήτων καὶ ἐπὶ ἐριστικῶν.

¹ Manus recens in marg. ἀλλὰ τοῦτο τὸ ἄμμα χρῶνται
 ναυγιοὶ καθόλου μάλῃν ὄγοντες ἀλλ' οὐ μασ·άλῃν ἢ μασχά-
 λας. Stellula indicat partes a bibliopego abscissas.

* Inc. f. 143. c. 4.

² ορ m. pr.

³ β correctoris in litura.

⁴ -ίος m. pr. ίος corrector.

- 'Υπώπια: ¹ ἀπὸ μέρους τὴν ὄψιν.
 'Υποπίνειν: ἀντὶ τοῦ μεθύσκεσθαι.² οὕτως Νικοφῶν.
 'Υπόπλεως: ³ μεστός.
 'Υποποιεῖσθαι: ὑποτάσσειν.
 5 'Υπόπτερος: ταχεῖα.
 'Υποπτεύω: ὑπονοῶ.⁴
 'Υπ' ὄροφον: ⁵ ὑπὸ στέγην.
 'Υποσκάλλειν: ὑπεργάζεσθαι.
 'Υποσακίζειν: ὑπεξαίρειν· ἀναλογοῦν· καὶ ὑποσακί-
 10 ζειν τῆς ὁδοῦ φασί, τὸ προκόπτειν καὶ ἀναλογοῦν.
 'Υπὸ σκότῳ δὲ γεγωνῶς: σκότιος· ὅπερ ἐστὶ λαθραῖος·
 παρθένιος, ὁ ὑπὸ παρθένου δοκούσης γεγωνῶς.
 'Υποσμος: ὁ ὑπονοῶν τι καὶ ὑποπτεύων.
 'Υποσμούχουσα: ἐνδιερεθίζουσα· ὑποκαίουσα· θλί-
 15 βουσα· καταπονοῦσα.
 'Υπόσπονδος: ὑπὸ φιλίαν ὑποτεταγμένος.
 'Υποσταθμῖς: τρυγίας.
 'Υποστειλάμενος: ἀποκρυψάμενος· φοβηθείς.
 'Υποστραμνίους: τοὺς ἐν τῇ στραμνῇ κειμένους.
 20 'Υποστέλλεται: ἀναδύεται· ὑποκρίνεται· * φεύγει·
 δολιεύεται.
 'Υπόστημα: πλῆθος.
 'Υποστήσας: ἀντὶ τοῦ ὑποβαλλόμενος· 'Υπερίδης.⁶
 'Υποστολῆς: φυγῆς.

¹ πο m. pr.² σσκ m. pr. tum νικωφων³ -ος m. pr.⁴ -ῶι (sic)⁵ Ὑποφορον m. pr.

* Inc. κρίνεται f. 144. c. 1.

⁶ -ειδης

- Ἐποσυγχύτως: συγκεχυμένως.
 Ἐποσχεῖν: ὑπολαβεῖν· ἀπαιτηθῆναι· ὑποθεῖναι.
 Ἐποσχέσθαι: ἐκτεῖναι.
 Ἐπόσχωμεν: ὑποβάλλωμεν.
 5 Ἐποτείνουσιν: ὑποβάλλουσιν· ἢ προτείνονται.
 Ἐποτείνων: ὑπισχνούμενος.
 Ἐποτεμέσθαι: ἀφελέσθαι.
 Ἐποτεμνόμενος: ἐκκόπτων.
 Ἐποτεμνόμενος τὸν πλοῦν: ἀντὶ τοῦ, διὰ τῶν συντο-
 10 μωτάτων πλέων, ἵνα καταλάβῃ τὸν διωκόμενον·
 οὕτως Ξενοφῶν Φησί.
 Ἐποτίθια: ὑπομάζια παιδία· καὶ ὑπότιθον² ὁμοίως,
 τὸ ὑπομάζιον.
 Ἐποτοπεῖσθαι: ὑπονοεῖσθαι· καὶ καθυποτοπεῖσθαι, τὸ
 15 ἐπὶ³ τὸ χειρόν ὑπονοεῖν.
 Ἐποτοπήσας: ὑπονοήσας.
 Ἐπὸ τὸν τόνον: ὑφειμένω τῷ τῆς φωνῆς τόνωι.
 Ἐπότριμμα: ἔκ τε φοινίκων καὶ μέλιτος καὶ ἄλλων
 τινῶν ἀρτυμάτων.
 20 Ἐποτροπάζει: ὑποστρέφει.
 Ἐπότροπος: ἐξ ἀποστροφῆς.
 Ἐπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους: καὶ κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρό-
 νους, καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς χρόνοις, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ
 ἐνιαυτῷ, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν ἐνιαυτὸν ὁμοίως· καὶ
 25 ἔτει καὶ ἔτος· καὶ χρόνω καὶ χρόνους καὶ χρόνον
 καὶ χρόνους· [ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους·] πάντα
 ταῦτα χρήσιμα.*

¹ ἐπι- m. pr.² τ alterum correctoris.³ ὑπο

* Inc. σιμα f. 144. c. 2.

- Ἑποτυπώσεων : χαρακτήρων λόγοι.
 Ἑπουλα ἔλκη :¹ τὰ κρυπτά.
 Ἑπουλοι : οἱ ἐγγὺς τοῦ κατολωθῆναι μώλωπες.
 Ἑπουλα γόνατα : καὶ ἕπουλον πόδα· καὶ ἕπουλον
 5 χεῖρα· καὶ σῶμα τὸ φλεγμαῖνον διὰ τινος πληγᾶς,
 καὶ ἐγγὺς τοῦ ἀφίστασθαι ὄν· Κρατῖνος.²
 Ἑπουλος : δόλιος· φαινόμενος δῆθεν εἰρηνικὸς, ὡς ἐπὶ
 τῶν ἐλκῶν τῶν ἐχόντων οὐλᾶς, ὑγιεῖς ἐπιπολαίως,³
 ἔνδοθεν δὲ σηπεδόνας πυώδεις· ἐξ οὗ ἐπὶ τῶν προσ-
 10 ποιουμένων μὲν εἶναι χρηστῶν ἀνθρώπων, ὄντων δὲ
 μοχθηρῶν, ἐλέχθη οὗτος ὁ λόγος.
 Ἑπ' οὔρει : ὑπὸ τῷ ὄρει.
 Ἑποφέρονται : ὑποβάλλονται· καὶ ὑποφέρων, ὑπο-
 βάλλων.
 15 Ἑποφῆται : ἱερεῖς· προφῆται· χρησμολόγοι.
 Ἑποφθᾶς : φθᾶσας· προλαβῶν.
 Ἑποφόνια : τὰ ἐπὶ τῷ φόνῳ διδόμενα χρήματα τοῖς
 οἰκείοις τοῦ ἀναιρεθέντος, ἵνα μὴ ἐπεξίωσι· οὕτως
 Δείναρχος καὶ Θεόφραστος.
 20 Ἑπόφορος : ὑπεύθυνος· ὑπὸ κίνσον· ὑπὸ τέλος.
 Ἑποφύσεις : παραφυάδες φαύλων λογισμῶν ἔξωθεν
 φυόμεναι.
 Ἑποχόνδρια : τὰ ἀκροσπάθια· τὰ ὑπὸ τὴν λαγύνα.⁴

¹ ἔλκη. Et mox per lenem m. pr.

² κρ^τ/
/

³ ἐπιπόλεως (sic)

⁴ M. recens in marg. ὑποχόνδρια, τὰ ὑποκάτωθεν τοῦ
 στέρνου ἦτοι τοῦ στήθους, ἀφ' οὗ ἄρχονται τὰ λαπαράδη
 με (vel μι) μετὰ τὰς πλευράς.

- Ἐποχυτῆρες: τρύβλια, δι' ἧν τὸ ἔλαιον εἰς λύχνους ἐπιχέουσιν.
- Ἐπτια: ὑψηλά.
- Ἐπτιάζει: ὑποστρέφει.
- 5 Ἐπτιος: ἐπὶ νῶτον κείμενος.
- Ἐπωμοσία: τὸ ἀναβάλλεσθαι δίκην τινὰ ἢ τί ἄλλο* προφάσει τινὶ χρώμενον μεθ' ὄρκου.
- Ἐπωμοσία: σκῆψις καὶ παραίτησις.
- Ἐπωμοσία: τὸ ὑπερτίθεσθαι δίκην, προφάσει χρώμενον ἀποδημία² ἢ νόσω· ἢ τινὶ τῶν παραπλησίων μεθ' ὄρκου, οὕτως ἐλέγετο· καὶ τὸ ποιεῖν τοῦτο, ὑπόμνυσθαι.³
- Ἐπώπια: τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς πελιώματα· ἢ τὰ ἐξ αὐτῶν ἐξιόντα πῦα.
- 15 Ἐπώρεια:⁴ ἢ ὑπὸ τὸ ὄρος πεδιάς.
- Ἐπώροφιοι:⁵ ὑπὸ τὴν αὐτὴν οἰκίαν περιειλημμένοι· συγγενεῖς.
- Ἐπώροφον: ὑπόστεγον.⁶
- Ἐπς: χοῖρος ἢ σύαγρος.
- 20 Ἐπας: βρέξας.
- Ἐπς διὰ ῥόδων: ἐπὶ τῶν σκαιῶν καὶ ἀναγῶγων· Κράτης Γείτοσιν.
- Ἐσμίνης: μάχης.

* Inc. lo f. 144. c. 3.

¹ καθόρκου

² -αν primo.

³ ὑπω.

⁴ Ἐπορια primo, ut videtur. ω em. m. pr. ει corrector.

⁵ Bis ε primo, ut videtur.

⁶ Ἐπωροφον: ὑποστέγην primo, vel Ἐποροφον. Nunc Ἐπ' ὄροφον a cor. g.

- Ὑσπληξ : φραγέλιον ἀφετηρία.
 Ὑσθην : ὠμβρίσθην¹ ἔραντίσθην.
 Ὑρχαι : τὰ βικῶδη κεράμια.
 Ὑρσοί : ἔρυσοί² σπυρίδες.
 5 Ὑσίαι : πόλις τῆς Βοιωτίας.
 Ὑστατος : τελευταῖος ἔσχατος.
 Ὑσσάκους : τοὺς πασσάλους Ἀριστοφάνης Λυσι-
 στρατήν³ καὶ οἱ Δωριεῖς.
 Ὑστέρα δεκάτη : ἡ ἐξ εἰκάδος ἡμέρα καλεῖται ὑπὸ
 10 τῶν Ἀττικῶν, ἣν ἡμεῖς πρώτην καὶ εἰκάδα κα-
 λοῦμεν.
 Ὑστέρας : πληθυντικῶς λέγουσιν, οὐχ ὑστέραν.
 Ὑστριχίς : καὶ ὕστριξ³ ἡ ἐκ τῶν ὑείων⁴ τριχῶν
 μάστιξ.
 15 Ὑς ὑπὸ ῥόπαλον δραμεῖται : παροιμία παρὰ Δει-
 νολόχῳ, ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς ὄλεθρον ἐμβαλ-
 λόντων.*
 Ὑφαιρεῖται : παρεκβάλλει.
 Ὑφαλοι : ὑποθαλάσσιοι κεκρυμμένοι πέτραι.
 20 Ὑφειμένοι : ὑποχείριοι.
 Ὑφειμένως : ἐνδιδομένως.
 Ὑφαλος Φάτις :⁵ ἡ κρυφία.
 Ὑφεις : ἐλάττωσις.
 Ὑφιστάς : ἐνυπόστατος.
 25 Ὑφηγήσονται : ὑποδείξουσιν.

¹ ὁμ. primo.

² Ὑρσοί : ἔρυσοι

³ ὕστηρξ (sic)

⁴ υἰων m. pr.

* Inc. βαλ. f. 144. c. 4.

⁵ φατῆς m. pr. φατῆς corrector.

- Ἐφηνίοχος : ἀντὶ τοῦ ἡνίοχος.
 Ἐφίεμενον : ἐνδιδόμενον.
 Ἐφιέναι : ὑπενδοῦναι.
 Ἐφιζάνει : ὑποκαθέζεται· ἐλαττοῦται.
 5 Ἐφιστάς : ὑποστάς· ὑποτιθείς.
 Ἐφόλμιον : ἀπὸ τῶν αὐλῶν· Φερεκράτης.
 Ἐφορμία : κόσμου εἶδος.
 Ἐφορμοῦν : ἀπαντοῦν¹ ἐναντιούμενον.
 Ἐφος :² ὑφεύς· Φερεκράτης.
 10 Ἐφωμαδόν : ὁμοθυμαδόν.
 Ἐψαγόρας : ὑψίλογος.³
 Ἐψαυχεῖν : ὑψηλοφρονεῖν.
 Ἐψηγόρε : μεγαληγόρε.⁴
 Ἐψιβρεμέτης : ἐν ὕψει βρονταῖν.
 15 Ἐψίζυγος : ἐν ὕψει θρόνον ἔχων.
 Ἐψικάρηνε : ὑψηλέ.
 Ἐψικρατεῖν : τὰ ἐν τῷ ὕψει κρατεῖν.
 Ἐψιμέδοντες : ἐν ὕψει βασιλεύοντες.
 Ἐψιφοίτης : ὑψηλοπόρος ἢ ὑψηλόφρων.⁵
 20 Ἐψόθι : ἐν ὕψει.
 Ἐψοῦ διάττει : ἐν ὕψει ὄρμα καὶ τρέχει.
 Ἐτων : βρέχων.

¹ ἀπατοῦν² Acc. om.³ ὑψη.⁴ Bis accentus correctoris.⁵ ὑψόφρων

Ἀρχὴ συν Θεωῖ τοῦ Φ̄.

- Φαγανθρώπων : ἀκαθάρτων.
 Φαγέδαινα : νόσος λοιμική.
 Φαγύλιον :¹ μαρσίππιον.
 5 * Φαέθοντα τόκον : ἐπιφανῆ καὶ καταπληκτικὸν τὴν
 πρόσοψιν.
 Φαέθων : λάμπων ἥλιος.
 Φαεινόν : λαμπρόν.
 Φαεσίμβροτον :² ἡ φέρουσα φῶς τοῖς ἀνθρώποις.
 10 Φαεσφόρους : φωτοφόρους· φωτὸς παρεκτικῶς γνάσει
 φωτιζούσας.
 Φάθι : εἰπέ.
 Φαιδιμόεντες : λαμπροί.
 Φαίδιμος : λαμπρός· ἰσχυρός.
 15 Φαιδίμων :³ λαμπρός.
 Φαιδρός : καθαρός.
 Φαιδρωπόν : τὸ τερπνὸν καὶ χάριεν πρόσωπον.
 Φαῖεν : εἴποιεν.
 Φαίημεν : εἴποιμεν.
 20 Φαιλόνης : εἰλητὸν τομάριον⁴ μεμβράϊνον ἢ γλωσ-
 σόκομον, ἢ χιτώνιον.
 Φαινόλης : χιτῶν· οἱ δὲ παλαιοὶ ἐφιστρίδα.
 Φαίνων : δεικνύων.
 Φαιδρυντής : ὁ φαιδρύνων τὰ ἀγάλματα.

¹ Primo γοί

* Inc. f. 145. c. 1.

² Sic.³ Sic.⁴ εἰ. τὸ μα***ριον βεμ. et supra lituram a m. recentē, κοντακίον

- Φαικω¹: ἀκμάζοντι καὶ λαμπρῶ· οὕτως Σοφοκλῆς.
 Φαίον: χρῶμα σύνθετον ἐκ μέλαρος καὶ λευκοῦ·
 ἠγοῦν μύινον.²
 Φάκελον³: φορτίον· ἢ εὐάλωτον.
 5 Φαινόμενα: Πλάτων Πολιτείας δεκάτη⁴ ἔφη· Φαι-
 νόμενα· οὐ μέντοι ὄντα γε που τῆι ἀληθείαι· ἀντὶ
 τοῦ φαντασίαν ἀποτελοῦντα· οὐ μέντοι γε ὄντα.
 Φάκελος: τὸ τῆς κεφαλῆς φόρημα.⁵
 Φακῆ: τὸ ἔψημα τοῦ φακοῦ.
 10 Φακός: τὸ ὄσπριον αἰμόν.
 * Φάλα: κόσμος τῆς περικεφαλαίας.
 Φάλαγγες: στίχες· τάξεις· οἱ δὲ τὸ ἐκ πλειόνων
 τάξεων ὀπλιτικὸν⁶ πλῆθος· λέγεται καὶ τὰ τῶν
 δακτύλων ἄρθρα· καὶ νεῶς ὑπερείσματα· ἔνιοι καὶ
 15 τὸ στρογγύλον ξύλον καὶ σύμμετρον, φαλάγγιον⁷
 λέγεται καὶ τοῦ ζυγοῦ ὁ κανὼν φάλαγξ· καὶ ἐπὶ
 τῆς νεῶς⁸ ἢ διαβάθρα· καὶ ὁ ἀράχνης θε, ὃν ἔνιοι
 φαλάγγιον· καὶ οἱ κόρακες δὲ, παρὰ Ἀττικοῖς
 φαλάγγια.
 20 Φαλάγγια: ζῶον τι τῶν δακέτων ἐστὶ τὸ φαλάγγιον.
 Φαλάγγιον⁹: γένος ὄφεως, ὡς φησὶ Νίκανδρος.
 Φαλλικὸν¹⁰ ποίημα: αὐτοσχέδιον· ἐπὶ τῷ φαλλῶϊ
 ἀδόμενον.
 Φαλακρόν: ἀντὶ τοῦ κεφαλῆν φαλακράν.

¹ Supra i acc. a recentiss. m.

² μύινον

³ λλ corrector.

⁴ 7 κατη (i. e. δὲ κ.) in δεκάτη mut. corrector.

⁵ φόρημα

* Inc. f. 145. c. 2.

⁶ ὀπλη.

⁷ -ια

⁸ τῆι νεῶι (sic)

⁹ -ειον

¹⁰ Φάλλικον (accentus corr.)

Φάλανθοι: φαλακροί· ἄνθος γὰρ ἡ λευκὴ θρίξ.

Φάλαρα: τὰς προμετωπίδας¹ τοὺς ἀσπίδίσκους τὴν κόσμησιν τὴν κατὰ τὸ μέτωπον τῶν ἵππων· ἢ τὰ τῶν γνάβων σκεπάσματα.

5 Φάλαγξ: θηλυκῶς ὁ ἀράχνης· Πλάτων Ἑλλάδι — ἡμῖν οἱ νόμοι εἴκασιν τούτοις τοῖσι λεπτοῖσι ἀραχνίοις, ἂν τοῖσι τοίχοις ἡ φάλαγξ ὑφαίνεται.²

Φαληρεύς: πολίτης.

Φαληροῖ:³ δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος, ἀφ' οὗ ὁ δημότης

10 Φαληρεύς.

Φαληρυκάν: ἵππόδρομον Ἀθήνησιν.

Φαλλοί: μόρια δερμάτινα.

* Φάλον: τὸ προμετωπίδιον.

Φαλακρότερος εὐδίας:

15 Φάλος: βῶλος· ἢ λόφος· ἢ ἡ ὑπερέχουσα πέτρα ἐν θαλάσσηι.

Φαμέν: λέγομεν.

Φάσαι: ἐν αὐτῷ ὑπολαμβάνειν· τὸ δὲ λέγειν, ἑτέρωι δηλοῦν.

20 Φάσαι: εἰπεῖν.

Φάσας: τὰς ἐκλάμψεις.

Φανίας: ὄνομα κύριον τῶν ἐστρατηγηκότων⁴ τις οὕτως ἐκαλεῖτο.

¹ προ.μ. i. e. προσμ.

² εἰκάσιν ἡμῖν οἱ νόμοι τουτοισὶ τοῖσι λεπτοῖσιν ἀραχνίοις ἂν τοῖσι τοίχοισιν ἡ φάλαξ ὑφαίνει.

³ Φαληροῖας (sic; acc. corr.)

* Inc. f. 145. c. 3. Φαλλον: τὸν

⁴ γε.

- Φανίον : τόπος εἰς ὃν τὰ καθάρματα ἐξέβαλον.
 Φανόν : λευκόν· λαμπρόν· οὕτως Φρύνιχος.
 Φανότερον : λαμπρότερον.
 Φανός : λαμπὰς ἢ ἐκ κλημάτων· οὕτως Μένανδρος.
 5 Φανοτεύς : ἡ πόλις· οὐχὶ Πανοπεύς.
 Φαντασία : ἐνύπνιον· ἢ Ἰνδαλμα· ἢ ἀποκάλυψις θεία.
 Φαντασιοκοπεῖς :¹
 Φαντάζομαι : συκοφαντοῦμαι· οὕτως Ἀριστοφάνης.
 Φανοστράτη : Ἀπολλόδαυρος ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνη-
 10 σιν ἑταιρῶν ταύτην φησὶν ἐπονομάζεσθαι Φθειρο-
 πύλην· ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς πύλης ἐστῶσα ἐφθειρίζετο.
 Φαντασμάτων : ἀντὶ τοῦ, ψευδῶν φαντασιῶν.
 Φαρέτρα : βελοθήκη.
 Φάρκτεσθαι : τὸ φράττεσθαι· καὶ ναύφρακτον·² καὶ
 15 ναυτικὴν δύναμιν.
 Φαρμακῆς : μυρεψεῖς.
 Φάρμακον : παραμυθία· ὁμιλία· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ
 φέρειν τὴν ἄκесιν· εἴρηται δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθέων.
 Φαρμακός : ὄνομα κύριον· Λυσίας φησὶ δύο ἄνδρας
 20 Ἀθήνησιν* ἐξῆγον καθάρσια ἐσομένους τῆς πόλεως
 ἐν τοῖς Θαρρηλίοις· ἓνα μὲν ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν, ἓνα
 δὲ ὑπὲρ τῶν γυναικῶν· ὅτι δὲ ὄνομα κύριον ἐστὶν ὁ
 Φαρμακός, ἱερὰς δὲ Φιάλας τοῦ Ἀπόλλωνος κλέ-
 ψας, ἀλοῦς ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ἀχιλλέα κατελεύσ-
 25 θη· καὶ τὰ τοῖς Θαρρηλίοις ἀγόμενα τούτων ἀπο-
 μιμήματά ἐστιν, Ἰστρος ἱστορεῖ· Δημοσθένους δὲ

¹ Marg. ζ/ a corr.

² των primo, sed statim τον

• Inc. f. 145. c. 4.

ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος λέγοντος, οὕτως οὖν αὐτὸν ἐξαιρήσεται ὁ φαρμακός· Δίδυμος προπερισκᾶν ἀξιοῖ τούνομα¹· ἀλλ' ἡμεῖς οὐχ εὖρομεν οὕτω που τὴν χρῆσιν· φαρμακῶντα² δὲ Δημοσθένης
 5 κατὰ Στεφάνου ἔφη· ἔστιν δὲ φαρμακῶν ὁ ὑπὸ φαρμάκων βεβλαμμένος, ὡς καὶ Θεόφραστος ἐν ἰε' Νόμων ὑποσημαίνει.

Φαρμακός· τὸ κάθαρμα· βραχέως· οἱ δὲ Ἴωνες ἐκτείνοντες λέγουσι φάρμακον· οὗτοι γὰρ διὰ τὴν
 10 τῶν βαρβάρων παροίκησιν ἐλυμνήναντο τῆς διαλέκτου τὸ πάτριον· τὰ μέτρα· τοὺς χρόνους· δηλοῖ καὶ Ἰππώναξ.

Φάρμακα· τὰ τῶν ζωγράφων χρώματα· τὰ δὲ τῶν ἰατρῶν, φαρμάκια.

15 Φαρμακτά· λίμνη οὕτως προσαγορευομένη.

Φαρμακοτρίβαι· οἱ βαφεῖς οἱ τὰ φάρμακα τρίβοντες· ἢ οἱ τὰ φάρμακα πωλοῦντες.

Φαρμακίδα· τὴν ἐκ τοῦ γήριος³ ρυτίδα· οὕτω Σοφοκλῆς.

20 Φαρμάξας· ἀποστήσας· γοητεύσας· ἰατρεύσας.

Φάρος· ἱμάτιον· περιβόλαιον· ἀπὸ τοῦ φέρεσθαι ἢ τῆ ὑφῆ ἀρῆρῆναι· λέγεται δὲ ἐπὶ γυναικός.

Φαρυγίνδην· ὡς ἀριστίνδην, σκώπτοντες τὴν γαστριμαργίαν τῶν χορευτῶν· Ἀττικοὶ λέγουσιν.

25 Φάροςος· τρύφος· ῥάκος· πτερύγιον· ἀκρωτήριον κλάσμα.

¹ τούνομα· sic

² -οντα m. pr.

³ γένους, et inc. νους f. 146. c. 1.

Φάσις: Φάσις ἐστὶν ἣν ποιεῖται τις πρὸς τὸν δοκοῦν-
 τα ὑπορύπτειν δημόσιον μέταλλον¹ ἢ χωρίον· ἢ
 οἰκίαν· ἢ ἄλλο τι τῶν δημοσίων· ἔτι² δὲ καὶ οἱ
 τοὺς ἐπιτρόπους τῶν ὀρφανῶν αἰτιώμενοι παρὰ τοῖς
 5 ἄρχουσιν, ὡς οὐ δεόντως μεμισθωκότας τὸν ὀρφα-
 νὸν οἶκον προφαίνειν λέγονται.

Φασί: λέγουσι.

Φάσις: λέγεται μὲν καὶ ἐπὶ δημοσίου ἐγκλήματος,
 ὅταν τις ἀποφαίνῃ τῶν δημοσίων ἔχοντα τινα μὴ
 10 πριάμενον· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρφανικῶν οἰ-
 κῶν· ὅτε γὰρ μὴ ἐκμισθώσαιεν οἱ ἐπίτροποι τὸν
 οἶκον τῶν ἐπιτροπευημένων, ἔφαιεν αὐτὸν ὁ βου-
 λόμενος πρὸς τὸν ἄρχοντα ἵνα μισθωθῇ· ἔφαιεν δὲ
 καὶ εἰ ἐλάττονος ἢ κατὰ τὴν ἀξίαν· μεμίσθωτο·
 15 τοῦ μὲν οὖν προτέρου τὰ μαρτύρια ἔνεστιν εὐρεῖν
 παρὰ τε Δεινάρχῳ καὶ Δημοσθένει⁴ τῆς δὲ περὶ
 τῶν ὀρφανικῶν οἰκῶν φάσεως⁵ παρὰ Λυσία⁶ πρὸς
 τὴν φάσιν* τοῦ ὀρφανικοῦ οἴκου.

Φάς: εἰπών.

20 **Φάσγανον:** ξίφος.

Φασηλιτῶν θῦμα: ἐπὶ τῶν εὐτελεῶν τίθεται· Φαση-
 λίτας γὰρ τάριχον τῷ Κολάβρῳ θύειν· φησὶ
 Καλλίμαχος ἐν βαρβαρικοῖς Νομίμοις.

Φασιανοί: ἀλεκτρυόνες καὶ ὄρνεις τινές.

25 **Φασκώλιον:** ἱματιοφορεῖον⁷ φάσκωλον δὲ ἐστὶν μαρ-

¹ λ semel.

³ ἢ ἐ. ἢ κ. τ. ἀδειαν

⁵ -ων

* Inc. σιν f. 146. c. 2.

Phot.

² i in lit. a corr.

⁴ -χου et -νους

⁶ -ου

⁷ Φασκώλειον: ἱμάτιον· φ.

σίππιον· Φάσκωλον¹· πήρα τις οὕτως ἐκαλεῖτο·
ὡς Ἴσαῖος καὶ Λυσίας.

Φάσκων· λέγων.

Φασιανός· συκοφάντης· παρὰ τὴν φάσιν ἢ τὸ φαί-
5 νειν.

Φασίμη κύλιξ· παρὰ τὴν φάσιν, τὴν ἔνδειξιν.

Φατέ· λέγετε.²

Φάτις· φήμη· λόγος.

Φατνώματα· σανιδώματα· στέγη διάγλυφα.

10 Φατνωτόν· σανιδωτόν.

Φατρία· σύνταγμα.

Φαύζειν³· τὸ φρύγειν· Ἀττικοί.

Φαύλια³ μῆλα· εἶδος τι μήλων.

Φαυλία· ἡ κότινος· καὶ ἀπλῶς εἶδος ἐλαίας.

15 Φαῦλον· ἡμεῖς μὲν ἐπὶ τοῦ κακοῦ καὶ μοχθηροῦ
τάσσομεν· παρὰ δὲ Πλάτωνι καὶ τοῖς ἄλλοις Ἀτ-
τικοῖς, σημαίνει τὸ ἀπλοῦν καὶ ραϊδίον, καὶ τοῖς
λοιποῖς.

Φαῦλον· τὸ ἀπλοῦν· καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ Λικυμνίῳ·

20 Φαῦλον, ἀκομψον, τὰ μέγιστ' ἀγαθόν· ἀπλοῦν καὶ
ἀπόνηρον λέγων· ἔστι δ' ὅτε τίθεται καὶ ἐπὶ κακοῦ
καὶ τοῦ τυχόντος· Πλάτων ἐν τῷ περὶ ψυχῆς·
φαῦλον πρᾶγμα, ἔφη, Κέβης, ζητεῖς· τεθείη δ' ἄν*
καὶ ἐπὶ τοῦ τυχόντος· οἶον, φαῦλον πρᾶγμα, ἔσται
25 τὸ τυχόν πρᾶγμα· καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπλῶς τεθείη ἄν

¹ Nov. artic. Φάσκ.

² -ται

³ Φαύζειν et Φαύλια (punct. et accent. correctoris.)

* Inc. f. 146. c. 3.

πρὸς τῷ ουτο¹ τυχόν· Πλάτων· πρᾶγμα δ' ἔσται,
 ὡς ἔοικεν, οὐ φαῦλον, οὐδὲ μικρᾶς δεόμενον ἀρετῆς·
 τάττοιτο δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ μοχθηροῦ· ὅτ' ἂν ἀντι-
 διαστέλληται πρὸς τὸ σπουδαῖον, ὡς Πλάτων· δοῦ-
 5 λοι γὰρ καὶ δεσπύονται οὐδέποτ' ἂν γένοιοντο φίλοι,
 οὐδ' ἐν ἴσαις τιμαῖς διαγενόμενοι φαῦλοι καὶ σπου-
 δαῖοι· τεθείη δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου· Σοφοκλῆς
 Αἰχμαλωτίσιν·² Εἰ μικρὸς ἂν τὰ φαῦλα νικήσας
 ἔχω· καὶ ἐπὶ τοῦ ραιδίου, Πολιτείας α'· καὶ φαῦ-
 10 λόν γε, ἔφη, ἴσως αὐτοῖς προστάξομεν· καὶ τούτου
 δ' ἐγὼ ἔτι φαυλότερον· τάττεται καὶ ἐπὶ τοῦ μικροῦ
 καὶ εὐκαταφρονήτου· ὡς Δημοσθένης· καὶ ἐπὶ τοῦ
 ταπεινοῦ, ὡς Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τῶν ἀποφάσεων·
 καὶ ἐπὶ πένητος, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀδόξου, καὶ ἐπὶ τοῦ
 15 ἀνοήτου.

Φαῦλος: εὐτελής· χαλεπός.

Φαῦλος: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους·
 Ὀνόμαρχος τις ἦν Φωκέων τύραννος· τούτω δὲ
 ζῶντι συνῆρχεν ὁ ἀδελφὸς Φαῦλος.

20 [Φαῦλος: εὐτελής: χαλεπός.]

Φαυλίζει: εὐτελίζει· χλευάζει.

Φαύστιγγες: οἱ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐν ταῖς κνήμαις σπίλοι·
 οὕτως* Ἀριστοφάνης.

Φάων: ἐπὶ τῶν ἐρασμίων καὶ ὑπερηφάνων· τοῦ γὰρ
 25 Φάωνος ἐρασθῆναι φασὶ πολλοὶ Σαπφῶ, οὐ τὴν
 ποιήτριαν, ἀλλὰ Λεσβίαν, καὶ ἀποτυγχάνουσαν
 ρίψαι ἑαυτὴν ἀπὸ τῆς Λευκάδος πέτρας.

¹ Sic m. prima. οὐ τὸ corrector.

² -ώτισιν

* Inc. f. 146. c. 4.

Φειδήσεται : φείσεται.

Φειδώ : πρόνοια· φεισμονή· εὐσπλαγχνία.

Φειδωλός : φειδόμενος· κνιπός.

Φελλέα : τὰ πετρώδη καὶ αἰγίβοτα¹ χωρία· ὡς

5 Ἴσαϊος.

Φελλεύς : σκληρὸς πόνως καὶ πετρωδῆς τόπος.

Φενακίζει : χλευάζει.

Φέναξ : χλευαστής· ἀπατεών.

Φεννίς :² παιδιὰ διὰ σφαίρας· ὅτ' ἂν ἑτέρω ἀφίωσι

10 τὴν σφαῖραν, ὥσπερ φενακίζοντες.

Φενάγματα :³ φενακίσματα.

Φεραυγής : κατάλαμπρος.

Φέρβει : βόσκει· τρέφει.

Φέρε : οἶον, ὑπόθου.

15 Φερέγγυος : ἀσφαλής· ἀξιόπιστος· ἐγγυητής.

Φερέοικος : ὁ κοχλίας· ἔνιοι ζῶον λευκόν,⁴ ὅμοιον γαλῆ,
ὑπὸ ὀρυσί καὶ ἐλαίαις⁵ γιγνόμενον· οἱ δὲ ζῶον⁶
σφηκός⁷ εὐμεγέθους μέγιστον.

Φέρειν : λαμβάνειν· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν·

20 Ἐπέμψαθ'⁸ ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν, Μισθὸν
φέροντας δύο⁹ δραχμὰς τῆς ἡμέρας· Μένανδρος
Ὀλυνθίαι· Μετ' Ἀριστοτέλους γὰρ τέτταρας* τῆς
ἡμέρας Ὀβυλοὺς φέρων· καὶ ὁ μισθόφορος ἀπὸ
τούτου.

¹ βω ² Acc. om. ³ Post γ lit. erasa.

⁴ μικρὸν ni. pr. λευκὸν supr. corrector.

⁵ -ας

⁶ ζῶον addidit corrector.

⁷ σφηκοῖς (sic) m. pr.

⁸ -ψεθ' sic.

⁹ οὐ

* Inc. γας f. 147. c. 1.

- Φερεσβίους : ζωοποιούς.
 Φερέτρων : τῆς τῶν νεκρῶν κλίνης.
 Φέριστον : κράτιστον· ἐξοχώτατον· ἢ ἀγαθόν.
 Φέρνη : ἀμοιβή.
 5 Φέρνην : τὴν προῖκα· καὶ Λισχίνης ὁ ρήτωρ καὶ Μένανδρος.
 Φέρνιξ :¹ προῖξ.
 Φέροικος : ἐν Κλεοβουλίναις· ζῶον ὅμοιον γαλῆ, λευκὸν, φωλεῦον ἐν ταῖς ρίζαις τῶν δρυῶν, βαλανη-
 10 φάγον, οὕτω καλούμενον.
 Φέρτερον : κρεῖττον· ἢ ταχύτερον.
 Φέψαλος : σπινθήρ ὁ ἀναφερόμενος ἐκ τῶν καιομένων ξύλων.
 Φερώνυμος :² ἀληθὲς ἔχων τὸ ὄνομα.
 15 Φεσκάσιον : μαγγάνιον πλοικόν.
 Φεῦ : σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα ἢ ὀδυνηρὸν οἴμαγμα.
 Φεύγοιεν : κατηγοροῖντο.
 Φηγαγεῦσι : δῆμος τῆς Αἰαντίδος.
 Φήγιος : δρύϊνος.
 20 Φηγός : δρυῖς ἢ πεύκη.
 Φηγοῦς :³ δῆμος Ἐρεχθίδος.
 Φηγοῦσιον : Λυσίας ἐν τῷ περὶ τοῦ Βατράχου⁴ Φόνου.
 Φηλοῦν : ἀπατᾶν· Μένανδρος Ἀλιεῖ—δύ⁵ οἰκίας Φηλῶν γερόντων, ὡς λέγεις, ἀβελτέρων.
 25 Φηλώματα :⁶ ἐξαπάτας· Φηλοῦν γὰρ τὸ ἐξαπατᾶν οὕτως Ἀντιφῶν.

¹ Acc. om.² ró primo.³ Φηγος⁴ π. βατράχων⁵ δ' tum φίλων⁶ Φιλώματα et φιλοῦν

Φημί : λέγω· ὑπολαμβάνω.

Φήσεις : λέξεις.

Φθάνει : προλαμβάνει.

Φθάνοντος ἔργον γίνεται :

5 Φθέγμα : ῥῆμα.

Φθείρ : ὁ τῆς πίτους¹ καρπός.

Φθειῖσθαι : διαφθείρεσθαι.²

Φθειῖναι : προλαβεῖν.

Φθείσεται : καταλήψεται.

10 Φθιάδος :³ Θετταλικῆς.

Φθίνει : φθείρεται· λήγει.

Φθινύτων :⁴ φθειρόμενος.

Φθισίμβροτος :⁵ διαφθείρουσα τὸν ἄνδρα.

Φθείσονται : διαφθαρήσονται.

15 Φθογαῖς : βουλαῖς.

Φθόην : τὴν νῦν φθίσιν⁶ λεγομένην οὕτως ἐκάλουν, ὡς
Δημοσθένης.

Φθόη : φθίσις· ἡ ὄνομα πάθους ἐξ αἵματος ἀναγωγῆς.

Φθοῖς :⁷ ὄνομα πλακοῦντος.

20 Φθόνος : πάθος λύπης ἐπὶ τῇ τῶν πέλας εὐπραγίαι.

Φιαρόν : λαμπρόν.

Φιβαλέως : γένος συκῆς· λέγουσι δ' οὕτως καὶ τὰς
μυρρίνας⁸ Ἀπολλοφάνης καὶ τὰ σῦκα φιβαλέα
καὶ φιβαλέαι ἰσχάδες.

25 Φιδάκνας : πιθάκνας· Δημοσθένης.

¹ πίτους. Inc. ος f. 147. c. 2.

² θείρ correctoris.

³ Φθει primo ut videtur.

⁴ φθινύων primo, sed θ statim add.

⁵ σήμ

⁶ φθίσιν

⁷ Φθοης

⁸ ρ alterum corrector, et mox καὶ

- Φίλα : ἴσα· ὅμοια· προσφιλή.
 Φίλαθλος : φιλόπονος.
 Φιλαιτίων : τῶν ἐπιλαμβανομένων.
 Φιλακίζεται : χαριεντίζεται.
 5 Φιλάμμων : Δημοσθένης Φιλάμμου τὸν Ἀθηναίων
 πύκτην φησί.
 Φιλαπεχθήμων : φιλομίσητος· φίλεχθρος· φιλομίσης.
 Φιλαυτίας : ὑπερηφανίας.¹
 Φιλαργίδης : ποιητῆς κακός.
 10 Φιλεῖ γάρ πως : τέρπεται γάρ πως· ἢ ἔθος γάρ πως.
 * Φιλιότητα : φιλίαν.
 Φίλεργος :² φιλόπονος.
 Φιλερισταί : φιλόνεικοι.
 Φιλεριστῆσαι : φιλονεικῆσαι.
 15 Φιλέψιος : Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους· Φιλεψίου
 μνημονεύουσιν οἱ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ποιηταί·
 ἐπὶ τῷ μεταξὺ τῶν δημηγοριῶν μύθους λέγειν·
 κεκωμώδηται δὲ καὶ εἰς πανουργίαν.
 Φίλη κεφαλή : προσφιλέστατε.
 20 Φιλήκοος : φιλομαθής.³
 Φίλιοι : προσφιλέστατοι.
 Φίλιος Ζεύς : ὁ τὰ περὶ τὰς φιλίας ἐπισκοπῶν· Μέ-
 νανδρος Ἀνδρογύνωι·⁴ Μαρτύρομαι τὸν φίλιον,⁵ ὃ
 Κράτων, Δία· Φερεκράτης Κραπατάλοισ·⁶—τοῖς
 25 δὲ κριταῖς Τοῖς νυνὶ κρίνουσι⁷ λέγω Μὴ ἴπιорκεῖν,
 μὴδ' ἀδίκως Κρίνειν, ἢ νῆ τὸν Φίλιον, Μῦθον⁸ εἰς

¹ -είας * Inc. f. 147. c. 3. Φιλεότητα (sic)

² Φιλεργός, et in Φιλόπονος. ³ ο in lit. ⁴ δρω

⁵ -ωμαι τ. φίλον ⁶ λλ ⁷ σιν

⁸ μῦθος

ὕμᾱς ἕτερον Φιλοκράτης λέξει πολὺ τοῦ Του κακηγοριστότερον.

Φιλίσκος : ὄνομα κύριον.

Φιλοδεσποτεύομαι : οὕτως ὁ Ἀναξίλας.

5 Φιλόπαις : οὐχ ὁ παιδευαστὴς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καλεῖται· ἀλλ' ὁ φιλόπαις.

Φιλλεῖδαι : γένος ἐστὶν Ἀθήνησιν· ἐκ δὲ τούτων ἡ ἱερεία τῆς Δήμητρος καὶ Κόρης, ἡ μύουσα τοὺς μύστας ἐν Ἐλευσῖνι.¹

10 Φιλιππίδης : τῶν πολιτευομένων παρ' Ἀθηναίοις εἰς ἧν ἐδόκει δὲ ἰσχυρὸς εἶναι τὸ σῶμα· διὸ καὶ Ἀλεξίς πεφιλιππιδῶσθαι² ἔφη, ἀντὶ τοῦ ἐλεπτύνθαι.

Φιλοθεάμονες : φιλοθεωρηταί.

Φιλοθηρεῖ : φιλεῖ ἀγρεύει.

15 Φιλοκάλως : καθαρῶς.

Φιλοκόμπων :³ μεγαλορήμων· ὁ ἑαυτὸν ὑψῶν.

Φιλοκτέανος : φιλοχρήματος· φιλοκτῆμων.

Φιλομειδῆς :⁴ φιλογέλως.

Φιλοπευστεῖ : φιλοπραγομεῖ.

20 Φιλόπευστος : ἠδέως μανθάνων· περίεργος.

Φιλόπονος : φίλεργος· περὶ τὸ ποιεῖν πρόθυμος.⁵

Φιλοσοφεῖν : ἀντὶ τοῦ πονεῖσθαι·—Φιλοσοφεῖ δὲ τοῦθ'

¹ ἐλ
¹ ἐνευ. (ελ corr.)

² Emendatum πεφιλιππῶσθαι pro πεφιππῶσθαι. (λι, σ, et accentus correctoris; utrius, aut pro quo, sit ω, non liquet.)
Deinde inc. f. 147. c. 4.

³ Sic.

⁴ Φιλομειδῆς : φιλογέλως m. pr. Φιλομειδῆς : φιλόγελως corrector.

⁵ Ita corr. pro προθυμῶς ut puto.

ὅπως Καταπράξεται¹ τὸν γάμον, ἔφη Μένανδρος
οὕτως· καὶ Ἰσοκράτης.

Φιλοσοφεῖν : σπουδάζειν.

Φιλοτέχνημα : κατασκευή· καύχησις.

5 Φιλοτησίαν προπίνειν : ἔστιν ἡνίκα τίς ἐν ἀρίστῳ
ἀπὸ τῆς δοθείσης αὐτῷ φιάλης πιῶν μέρος, τὸ
λοιπὸν παράσχη φίλωι, καὶ τὴν φιάλην χαρι-
σάμενος.

Φιλοτησία : Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου· ἡ
10 κύλιξ ἦν κατὰ φιλίαν τοῖς φίλοις προύπινον, Φιλο-
τησία ἐκαλεῖτο, ὡς Ἵπερίδης² φησὶ καὶ Ἀλεξίς.

Φιλοτησία : φιλία· δεξίωσις.

Φιλότητα : φιλίαν.

Φιλοτιμεῖται : ἐπιδαψιλεύεται· μεγαλοφρονεῖ· σπου-
15 δάζει· ἀγαπᾷ.

Φιλοτιμίας : δωρεάς· ἡ πλεονεξίας· ἡ κενοδοξίας.

Φιλοτησίας : τὰς δεξιώσεις διὰ τῆς φιάλης.

Φιλοτίμως : μεγαλοδῶρως· ὑπερμέτρως·³ ἐπιμελῶς.

Φιλοφρονέστατα : φιλικώτατα.³

20 Φιλοφρονούμενα : παραμυθούμενα.

Φιλοφρόνως : προθύμως· σπουδαίως.

Φιλοφροσύνη : δεξίωσις ἢ προσήθεια.⁴

Φιλουργός : οὗτος ἐφωράθη τὰ ἱερὰ συλήσας καὶ τὸ
Γοργόνιον ὑφελόμενος, ὡς Ἰσοκράτης λέγει.

25 Φίλυδρα : φιλοῦντα τὸ ὕδωρ.

Φιλύρα : φυτὸν ἔχον φλοιὸν βύβλωι παπύρωι ὅμοιον·
ἐξ οὗ τοὺς στεφάνους πλέκουσιν.

¹ -ηται

² -εἶδης

* Inc. f. 148. c. 1.

³ -τερα

⁴ -ία m. pr.

Phot.

4 N

Φιλυδρίας :¹ φιλῶν τὸ ὕδωρ.

Φιμοῖ : ἄγχει· ἐπιστομίζει.

Φιμοί : Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου·² καὶ Φιμούς καὶ
κυβευτικά ἕτερα ὄργανα· Φιμός δέ ἐστιν ὁ καλού-
5 μενος κημός,² εἰς ὃν ἐνεβάλλοντο· Δίφιλος δέ φησιν·
Ἔλκ' ἐς μέσον τὸν Φιμόν ὡς ἂν ἐμβάλῃ.³

Φίσκος : δημόσιον ταμειῖον.⁴

Φιτρῶν : κορμῶν· ξύλων.

Φῖτυ :⁵ φυτόν· φύτευμα· Φερεκράτης.

10 Φιτύσαι : γεννῆσαι· ἐπὶ τοῦ πατρὸς τίθησιν· ἐπὶ δὲ
μητρὸς οὐκ ἔτι·⁶ ἀλλὰ γεννῆσαι· καὶ Φιτύοντος
ὁμοίως, τοῦ γεννῶντος· λέγεται δὲ καὶ τὸ γέννημα
Φῖτυ· Εὐπόλις Αὐτολύκωι· Ἀτὰρ ἤγαγες καινὸν
(τὸ)⁷ Φῖτυ τῶν βοῶν.

15 Φλάβιος : ὄνομα χρηματισμοῦ.

Φλᾶν : θλᾶν· τύπτειν.

Φλᾶν : μαλάττειν· καὶ (ἀναφλᾶν)⁸ τὸ ἀναμαλάττειν·
Ἀριστοφάνης.

Φλαῦρον : ἡ κοῦφον κακόν· διαφέρει γὰρ φλαῦρον καὶ
20 φαῦλον· φλαῦρον μὲν γάρ ἐστι τὸ *μικρὸν κακόν·
φαῦλον δὲ τὸ μέγα.

¹ Accent. om.

² κί m. pr.

³ ἐμβάλῃ

⁴ ταμειῖον

⁵ Φῖτυ ter (accentus ter correctoris, i semel)

⁶ ἔστιν Porsonus, tum prave dist.

⁷ τὸ om.

⁸ ἀναφλᾶν om.

⁹ ΦΛΑῦΡΟΝ· ἡ κουφον κακον : dist. sed an ambo puncta
a m. pr. nescio. Tum φλαῦρον καὶ φαῦλον correctoris in
marg.

* Inc. f. 148. c. 2.

- Φλεβάζοντες : βρούντες.
 Φλεγμαίνουσαν πόλιν : ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐλκῶν
 τῶν διὰ φλεγμονὴν κινδυνεύοντων ἐκρήσσειν.
 Φλεήσιον : τὸ Φλίασιον πεδίον¹ Ἀριστοφάνης.
 5 Φληναφᾶ : φλυαρεῖ.
 Φλήναφος : μαρολόγος.
 Φλιει : μιμητικὸς ἤχος τῶν γαμψωνύχων² Ἀριστο-
 φάνης.
 Φλιοῦντα : ἀρρενικῶς οἱ Ἀττικοί· Ξενοφῶν φησὶν·
 10 αὐθις δὲ ἐστράτευσαν εἰς τὸν³ Φλιοῦντα.
 Φλόγεα : λαμπρά.
 Φλογμός : καῦμα ἐκ πυρακτώσεως.
 Φλοίσβου : ταραχου.
 Φλόμος⁴ : λοχμῶδες φυτόν· οἷ ἀντ' ἐλλυχνίου
 15 ἐχρῶντο.
 Φλύην : τὴν ἐκ φλοοῦ⁵ Ἡρόδοτος.
 Φλυκτίδες : τὸ ἀπὸ πυρὸς φύσημα· ἢ ὁ καλούμενος
 ἄνθραξ.
 Φοβερός : ὁ φοβούμενος παρὰ Θουκυδίδῃ καὶ Φερε-
 20 κράτει⁶.
 Φλυεῖα : δῆμος τῆς Κεκροπίδος· ἐκ τούτου δὲ τοῦ
 δήμου ἦν Εὐριπίδης ὁ τῆς τραγωδίας ποιητής.
 Φόβος : φυγή.
 Φοιβάσασα⁷ : λαμπρύνασα.
 25 Φοιβᾶσθαι : καθαίρεσθαι.

¹ δι in litura.² ψο primo.³ τ" (Apices correctoris.)⁴ μ correctoris, qui et λογ in λοχ mutavit.⁵ φλυοῦ m. pr. φλοιοῦ corr.⁶ -τηι⁷ Φοίβασα m. pr.

Φοῖβος : καθαρὸς· ἀγνός· ἡ μάντις· καὶ ἀμίαντος· καὶ ὁ Ἀπόλλων.

Φοινικήϊα¹ γράμματα : Λυδοὶ καὶ Ἰωνες τὰ γράμματα ἀπὸ Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος τοῦ εὐρόντος· τούτοις δὲ ἀντιλέγουσι Κρήτες, ὡς εὐρέθη² ἀπὸ τοῦ γράφειν ἐν φοινίκων πετάλοις· Σκάμων³ δ' ἐν τῇ δευτέραι τῶν εὐρημάτων ἀπὸ Φοινίκης τῆς Ἀκταίου⁴ ὀνομασθῆναι· μυθεύεται δ' οὗτος ἀρσένων μὲν παίδων ἄπαιδα γενέσθαι αὐτῷ θυγατέρας Ἄγλαυρον· Ἐρσην· Πάνδροσον· τὴν δὲ Φοινίκην ἔτι παρθένον οὔσαν τελευτῆσαι· διὸ καὶ Φοινικήϊα γράμματα τὸν Ἀκταίου, βουλόμενον τιμῆς ἀπονεῖμαι τῇ θυγατρὶ.

Φοινικικὸν τὸ ψεῦδος : ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν δράκοντα καὶ τοὺς Σπαρτούς καὶ Κάδμον ψευδῶς⁵ λεγομένων.

Φοινικολόφου : ξανθολόφου.

Φοινικοῦν : ἐρυθρόν· πυρρόν.

Φοινίκων συνθήκαι : οἱ τὴν Καρχηδόνα κτίσαντες⁶ Φοίνικες, ὅτε προσέπλευσαν τῇ Λιβύῃ, ἐδεήθησαν τῶν ἐγχωρίων δέξασθαι αὐτοὺς νύκτα καὶ ἡμέραν· ἐπιτυχόντες δὲ τούτου, οὐκ ἐβούλοντο ἀπαλλάσσεσθαι, ὡς συντιθέμενοι νύκτας καὶ ἡμέρας μένειν· διὸ λέγεσθαι τοῦτο ἐπὶ τῶν ἐνεδρευτικῶς συντιθεμένων· τὰ δ' ὅμοια Δήμιων ἐπὶ Μεταποντίνων ἱστορεῖ.

¹ Sic, quod ad literas, habuit m. pr. Nunc Φοινίχια (sic) corr.

² εὐρετῆι

³ καμῶν

* Inc. ονος f. 148. c. 3.

⁴ φοινικηία m. pr. φοινίκηια (sic) vel potius φοινίχια corr.

⁵ ψεῦδος

⁶ κτή.

- Φοίνιξ : τὸ μουσικὸν ὄργανον· διὰ τὸ ὑπὸ Φοίνικος¹
εὐρεθῆναι.
- Φοινίξω : αἰμάξω· βάψω· πυρώσω· ἀπὸ τοῦ Φόνου, ἢ
τοῦ φοίνικος, ὅτι πυρρός.
- 5 Φοινίττων : βάπτων αἵματι.
- Φοινός : πυρρός· Φόνιος.
- Φοιτᾶ : παραγίνεται.
- Φοιτητάς : μαθητάς· παραγενομένους.
- Φολίδες : αἱ λεπίδες τοῦ ὄφρατος· καταχρηστικῶς δὲ
10 τὰ μικρὰ* πτερὰ· τούτοις γὰρ εἴκεισαν.
- Φολιδωτόν : λεπιδωτόν.
- Φονᾶ :² ἀποκτεῖναι ἐπιθυμεῖ.
- Φόνου πτερόν : διὰ τῶν οἰστῶν³ πτερόεντα ἢ ταχύν·
βέλτιον δὲ ἀκούειν περιφραστικῶς τὸν Φόνον.
- 15 Φολκός : στραβός.
- Φονᾶν : ἐτοιμῶς πρὸς τὸ Φονεύειν (ἔχειν).⁴
- Φόνος ἔρευσεν : αἷμα ἔρευσεν.
- Φόξινος : ἰχθύς εὐθέως γενόμενος ἔχων κύημα· τίκει
δὲ ἐν ταῖς προλίμναις τῶν ποταμῶν, ὡς Ἀριστο-
20 τέλης.
- Φοξός : ὀξυκέφαλος.
- Φορά : ἡ καθόλου⁵ τόπου ἐναλλαγὴ· καὶ μάλιστα ἡ
μὴ δυναμένη ἐφ' ἑαυτῆς στῆναι ὅταν ἐθέλη.
- Φοράδην : ὀρμητικῶς φερόμενος.
- 25 Φοράς : ὀρμᾶς· ἢ τύχας.
- Φορβάδας : τοὺς ἐν τῇ γῆι βοσκομένους.

¹ vi correctoris.

* Inc. f. 148. c. 4.

² Φονᾶν³ οἰστῶν⁴ ἔχειν om.⁵ κατὰ ὅλου

Φορβάδων: νομάδων· βοσκομένων.

Φορβαντεῖον: Ἐπερίδης¹ ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους·
ὅτι τὸ Ἀθήνησι Φορβαντεῖον ὠνομάσθη ἀπὸ Φόρ-
βαντος βασιλεύσαντος Κουρήτων, καὶ ὑπ' Ἐρεχ-
5 θέως ἀναιρεθέντος· ἦν δὲ Ποσειδῶνος υἱὸς ὁ
Φόρβας.

Φορβειάν: περιστόμιον· καπίστριον.

Φορβή: τροφή.

Φορεῖον: ὁ νῦν ὄκνος λεγόμενος.

10 Φορεῖται: περιφέρεται.

Φορέουσιν: φέρουσιν.

Φορῆες: οἱ φέροντες.

Φορητή: βαστακτή.

Φορητῶς: μεγάλας.² * * * *

15 * (Ψιλεύς: ἐπ' ἄκρου χοροῦ ἰστάμενος· ὅθεν καὶ φι-
λόψιλος παρὰ Ἀλκμαῖνι, ἢ φιλοῦσα ἐπ' ἄκρου)
χοροῦ ἴστασθαι.

Ψιλοδαπίδας: τὰς ψιλὰς καὶ μὴ μαλλωτὰς³ δαπίδας
λέγουσιν.

20 Ψιλοκόρρης: ⁴ φαλακρός.

Ψιλὴ γῆ: ἢ μὴ πεφυτευμένη· Πεφυτευμένη⁵ δ' αὕτη
'στίν, ἢ ψιλὴ μόνον· Πόλεσιν.

¹ -εἶδης

² Desunt folia, ut conjicio, circiter octo. Porson.

* Inc. χοροῦ ἴστασθαι f. 149. c. 1.

³ καὶ μημαλωτὰς ⁴ Ψιλοκορρης

⁵ πεφυτ. semel in textu, sed repetit in marg. man. antiq.
tam δὲ αὕτη ἐστίν ἢ

- Ψιλόν : γυμνόν.
 Ψιλώεντα : αἰθαλώδη.
 Ψίμαρον :¹ εὐδιαῖον.
 Ψινάδες : παρὰ Θεοφράστῳ αἱ ῥυάδες, αἱ ἄμπελοι.
 5 ἔνιοι τὰς δρυπέπεις ἐλαίας.
 Ψινάζει :² ἀπορρεῖ τὰ ἀσθενῆ τοῦ καρποῦ· φυλλορροεῖ.³
 Ψινύθιον : φαῦλον.
 Ψίσαι :⁴ ψωμίσαι.
 Ψίτται : ἰχθύων εἶδος.
 10 Ψιττακίαν : ὑποδήματος γυναικείου γένος.
 Ψίχες : ἀρρενικῶς οἱ ψίχες καὶ τοὺς ψίχας.
 Ψο : ἐπὶ τοῦ σαπροῦ καὶ μὴ συναρέσκοντος· ἔστι δὲ
 ἀποκομματικοῦ λεξειδίου.⁵ ψόθον γὰρ καλοῦσιν·
 Ἀριστοφάνης· Πλέω γράσου (τε)⁶ καὶ ψοθίου καὶ
 15 ῥύπου [γε] καὶ ψόθου· Αἰσχύλος Θεωροῖς.
 Ψόθος : ἀκαθαρσία· οὕτως Φρόνιχος.
 Ψόας :⁷ ἢ ψοίας,⁷ ἢ ὅπη χρῆ καλεῖν, παρ' οὐδενὶ Ἀτ-
 τικῶν εὔρον· οἱ δὲ παλαιοὶ γυμνασταὶ ἀλώπεκα
 προσαγορεύουσιν.
 20 Ψοίθης :⁷ ἀλαζών.
 Ψοῖθος :⁷ σποδός.
 Ψολόεν : φλογόεν πῦρ.
 Ψολόεντα κεραυνόν : τὸν ὀξέως φθείροντα.
 Ψολοκομπία : ἀλαζονεία· Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσιν·
 25 Ἦσθην ἀπειλαῖς, ἐγέλασα ψολοκομπίαις.

¹ Accent. om.² -ξει³ Semel ρ primo.⁴ Accent. om.⁵ ξι⁶ τε om. G. Utrum ante Αἰσχ. distinguat Porsonus non liquet; post γε distinguit.⁷ Quater acc. om.

Ψούδια: ¹ ψευδῆ Κρήτες.

Ψοφοδεής: δειλός· τοὺς ψόφους φοβούμενος.*

Ψυκτήρ: σκευὸς ἔνθα διανίζουσι τὰ ποτήρια.

Ψύλλα και ψύλλαι: θηλυκῶς· παρὰ δὲ Ἡροδότῳ
5 Ψύλλοι,² ἔθνος Λιβύης· και τὸ ἐν τῇ Μεσηνίαι
Μενάνδρου κύριον ὄνομα· ὅτι δὲ τὸ ζῶϊον τὸ μι-
κρὸν ἀρρενικῶς Ἐπίχαρμος εἶπεν και ἕτεροι.

Ψύξας: φουσησας· ἢ ἀμβλύνας.

Ψύψαρα⁴ τὸν Διόνυσον ἄγοντες: ἡ παροιμία παρὰ
10 Κρατίνῳ· τὰ δὲ Ψύρα νησιδίων ἔρημον πλησίον
Χίου· λέλεκται δὲ ἐπὶ τῶν εὐτέλειαν σημαινόντων.

Ψυχαγωγεῖ: παραμυθεῖται· τέρπει.

Ψύττα: ἐπὶ τοῦ ἀποδραμεῖν.⁵

[Ψυρανις: ἴδιον μικρόν.]

15 Ψυχάζειν: ἀναψύχειν.

Ψυχάζουσιν: πρὸς τὸ ψῦχος και τὸ πνεῦμα διατρί-
βουσιν, ἵνα ἀναψυχὴν τινα λάβωσιν· ἔστι δὲ ὁμοιον
τὸ χειμάζειν.

Ψυχικός: σαρκικός· σημαίνει δὲ και τὸν ἀνδρόθυ-
20 μον· οὕτως Ἀλεξίς.

Ψυχορροφεῖν: τὴν ψυχὴν ἐκπίνειν.

Ψῦχος: τὸ ῥίγος· Ἡρόδοτος· ἀλλὰ και Ἐρμιππος.

Ψυχρὸς ἄνθρωπος: ἀντὶ τοῦ δυσκίνητος.

Ψυχουλκούμενος: τὴν ψυχὴν ἐλκόμενος.

25 Ψυχρολογία: ψευδολογία· ἀκαιρολογία.

Ψυχρὸν πρᾶγμα:

¹ Acc. om.

² ψύλλοις

⁴ Ψυψαρα: τὸν

* Inc. βούμενος f. 149, c. 2.

³ τῶι

⁵ τὸ ἀποδραμῆν m. pg.

Ψυχρός: ἀσθενής.

Ψῶζα: νόσος τίς· Εὐπολις· Μαρικᾶ¹ ὅς θυμήνας
τοῖς στρατιώταις λοιμὸν καὶ ψῶζαν ἔπεμψεν· οἱ δὲ
φασὶ καὶ τὸ τῆς νόσου εἶδος* ὅτι κνησμὸς μετὰ
5 δυσωδίας.

Ψῶθια:² τὸ ὑποκάτω τοῦ ἄρτου.

Ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου· ἡ παροι-
μία παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ἰππεῦσιν· ἐλέχθη δὲ
ἐπὶ τῶν μέχρι πολλοῦ διελκυσμένων· παρὰ δὲ Διφί-
10 λωι ἐν τοῖς ἐναγίσμασι παραπεποιήται ἄχρι τοῦ
λάρυγγος.

Ψωλός: ὁ λιπόδερμος· ὀξυτόνας· καὶ ἀκρόψωλος, ὁ
ἐπιβραχὺ τοιοῦτος.

Ψωμοκόλακες: Φιλιππίδης.

15 Ψώμισμα: διάσυρμα.

Ψωμός: ὡς ἡμεῖς· Ἐπίλυκος.

Ψωρᾶν: καὶ βραγχαῖν³· δισυλλάβως λέγουσιν.

Ψῶχος:⁴ γῆ ψαμμώδης.

Ψάχοντες: θρύπτοντες· λεπτόνουντες.

20 Ἀρχὴ σὺν Θεωῖ τοῦ ω̄.

*Ωα: μηλωτή· διφθέρα· καὶ τὸ λῶμα τοῦ ἐνδύμα-
τος περὶ τὴν πέζαν· ἢ τὸ περιστόμιον.

¹ μαρεια

² Accent. om.

⁴ Accent. om.

Phot.

* Inc. f. 149. c. 3.

³ Ψωραν· καὶ βράγχαν

Ἐπαυθῆσομαι: ἀκούσομαι Δωριεῖς.

²Ω: τὸ μὲν ἄρθρον περισπωμένως· τὸ δὲ σχετλιαστικὸν ὀξυτόνως.

³Ωγνυντο: ἠνοίγοντο.

5 Ὠγύγια⁴ κακά: ἐπὶ τῶν ὀχληρῶν· ἐπεὶ συνέβη Κάδμον τὸν Ὠγύγου διὰ τὰς θυγατέρας κακοῖς περιπεσεῖν· ἄμεινον δὲ λέγειν Ὠγύγια κακὰ τὰ παλαιὰ· τοῦτο γὰρ ἡ λέξις δηλοῖ.

⁵Ὠγύγιον: ἀρχαῖον· παλαιόν· ἢ ὑπερμέγεθες· ἢ διὰ τὸ Ὠγύγιον πρῶτον ἄρξαι τῶν Θηβῶν.⁶

⁷Ὠγμευον: Ξενοφῶν* ἐν β' ἀντὶ τοῦ ἐπορεύοντο παρὰ τὸν ὄγμον,⁷ τὸν σημαίνοντα τὴν κατὰ τάξιν ὁδὸν τῶν θεριζόντων.

⁸Ὠδε: οὐ μόνον τὸ οὔτως· ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνθάδε ὡς
15 ἡμεῖς· Κρατῖνος Δραπέτισι⁸· Τούς ὧδε μόνον στασιάζοντας καὶ βουλομένους τινὰς εἶναι· Ἀριστοφάνης Κωκάλωι·—ἐκδότω δέ τις Καὶ ψηφολογεῖον⁹ ὧδε καὶ δίφρω¹⁰ δύο· καὶ Πλάτων που κέχρηται ἀντὶ τοῦ δεῦρο καὶ ἐνθάδε· τὸ δὲ οὔτως ἐν τοῖς
20 πλείστοις δηλοῖ· Εὐπολις Ταξίαρχοις· "Οὐκ, ἦν φυλάττη γ' ὧδ' ἔχων τὴν ἀσπίδα.

¹ Ἐπαυθῆσω: ἀκούσομαι, hoc ex em. statim facta pro ἀκούσωμαι

² Ω

³ Ὠγνυντο (i postea additum)

⁴ Litura post γυ quater. Primo ni fallor γυγγ.

⁵ Sic ab initio.

⁶ τῶν θυλικῶν

* Inc. f. 149. c. 4.

⁷ ὄγμον in ᾠγμον mut. corr.

⁸ -ησι (i in litura)

⁹ -λογιον primo, vel λογίον.

¹⁰ δίφρωι

¹¹ οὐκ ἦν φ. δ'

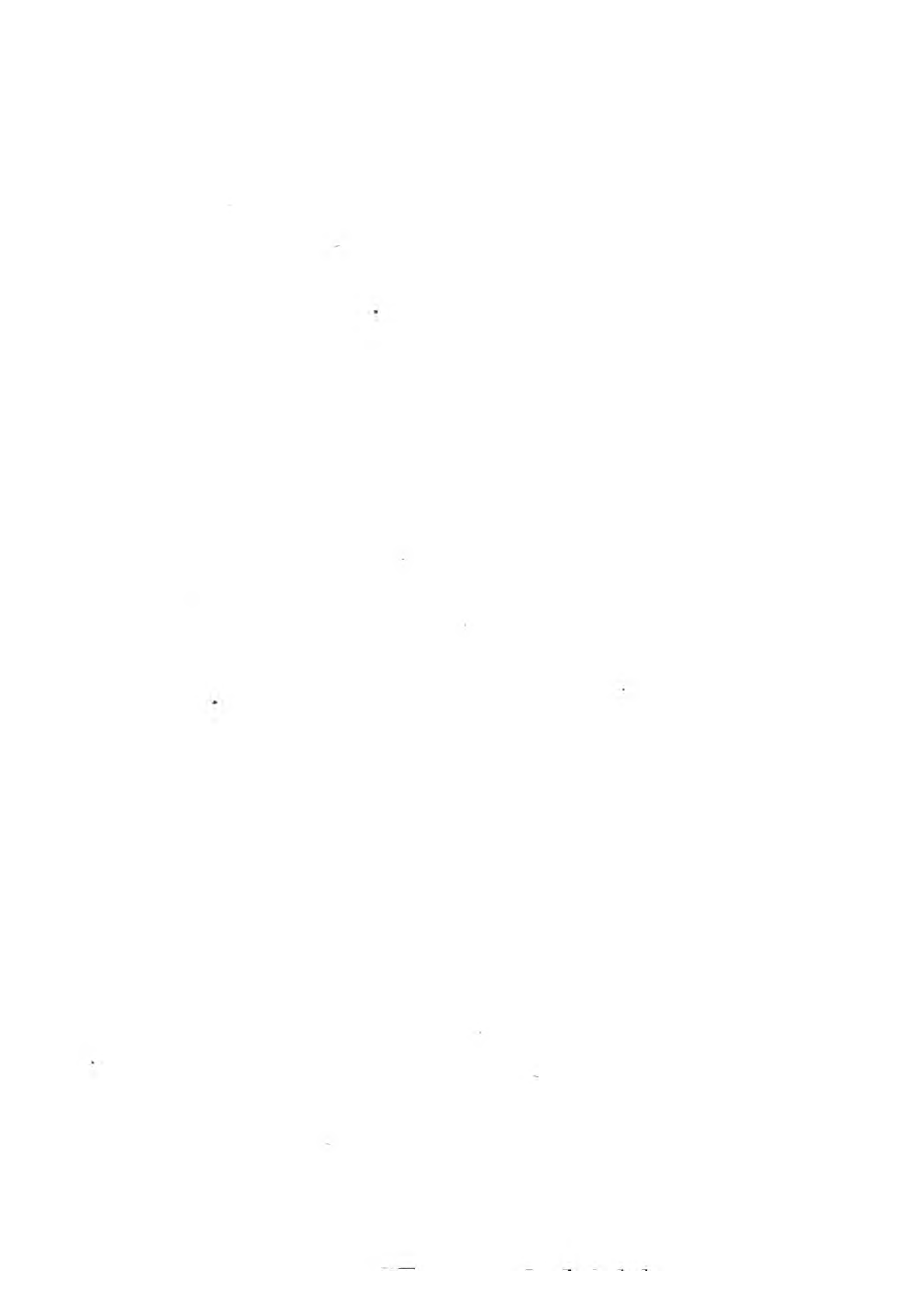
- ᾽Ωδεῖον: ᾽Αθήνησιν ὡσπερ² θεάτρον ὃ πεποίηκεν, ὡς
 φασί, Περικλῆς εἰς τὸ ἐπιδείκνυσθαι τοὺς μουσι-
 κούς· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ᾽Ωδεῖον ἐκλήθη ἀπὸ τῆς
 ἀδῆς· ἔστι δὲ ἐν αὐτῷ τὸ δικαστήριον τοῦ ἄρ-
 5 χοντος· διεμετρεῖτο δὲ καὶ ἄλφιστα ἐκεῖ.
 ᾽Ωδέ πως: οὕτω πως.
 ᾽Ωδηκώς: οἰδήσας· φυσήσας.
 ᾽Ωδῖς: ἡ ἐκ τοῦ τοκετοῦ ὀδύνη.
 ᾽Ωετο: ὑπελάμβανεν.
 10 ᾽Ωζειν: θαυμάζειν.
 ᾽Ωζηκεν λέγουσιν:
 ᾽Ωζυροί:³ κρᾶσις Ἀττική.
 ᾽Ωθήθησαν: ἐνόμισαν.
 ᾽Ω Ἡράκλεις:⁴ ἐπίφθεγμα θαυμαστικόν.
 15 ᾽Ω Ἡρακλες: ἡ κλητικὴ πτῶσις οὕτως διαφέρει· καὶ
 τὸ, ᾽ Δάματερ, τὸ Δήμητερ· φασὶ δὲ καὶ χωρὶς
 τοῦ ᾽⁶ τοῦ θαυμαστικοῦ, Ἡράκλεις· καὶ μᾶλλον ἐν
 τῇ χρήσει.⁷

¹ Manus recentiss. in m. ᾽ωδεῖον μουσεῖον ἢ σχολεῖον

² ᾽ωσπαρα (sic) ³ ᾽Ωζυροί

⁴ -ης m. pr. ⁵ τω m. pr. ⁶ ᾽ω

⁷ Desunt cetera usque ad finem, quinque fere paginas
 implentia. Porsonus.



APPENDIX.

Phot.

4 P

- ἌΓΩΓΕΤΣ** : ὁ ἐνάγων τὴν δίκην· ὁ διώκων· καὶ ὁ λῶρος ἐνάγονται οἱ ἰππεῖς.
- γραφίου δίκη : κατὰ τοῦ τὸν ὀφείλοντα τῷ δημοσίῳ μὴ ἐγγράψαντος· καὶ τὸν τὸ ῥητὸν ἀποδόντα ὡς ὄφειλεν.
- 5 **Ἀντιδόσεως** : ὅταν τὶς προκληθεὶς εἰς λειτουργίαν ἀποφαίνη ἕτερον εὐπορώτερον ἑαυτοῦ· προκαλεῖ αὐτὸν . εἰτουργεῖν, ἢ, δόντα μὲν τὴν οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ, λαβόντα δὲ τὴν ἐκείνου, α λάχθαι.
- γωνία : φόβος πτώσεως ἢ ἥττης· ἐπὶ τοῦ εἰς ἀγῶνα μέλλοντος
- 10 **ἀπιέναι**· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἀπλοῦ φόβου· Ξενοφῶν δὲ τὸ ἀγωνία ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος· ὡς ἐν τῷ ἀγῶνι ὁ φόβος.
- γωνοθέτης : ὁ ἐν τοῖς σκηنيκοῖς· ἀθλοθέτης, ὁ ἐν τοῖς γυμνικοῖς.
 - γαυρος· καὶ ἀγαυρός : ὁ κομψός· τινὲς δὲ ὁ κακός.
- 15 **Ἀγήνωρ** : ὁ ἀνδρεῖος· καὶ ὁ ἄγαν ὑβριστικός· ὑπὸ Ἰώνων· δὲ ὁ ἄπορος· ὑπὸ Ἀττικῶν ὁ τρυφερός.
- γήρητης : ὁ ἀλαζών· καὶ εἶδος ὀβολοῦ.
 - βροχίτων : ὁ τρυφερὰ φορῶν· ἀβροείμων, ὁ λαμπροφόρος.
 - γών : σημαίνει πέντε· τὸν τόπον· καλὸν δ' εὐρυταν ἀγῶνα· τὸ
- 20 **πλήθος**· ὡς τὸ, λῦτο δὲ ἀγών· τὸ ἄθροισμα· ὡς τὸ, Ἡρη μὲν μετ' ἀγῶνα θεῶν· καὶ τὸ ἄθλον· καὶ τὸν ναόν· ὡς τὸ, θεῖον δύσονται ἀγῶνα· καὶ ἡ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἄσκησις.

- 'Αγνώμονες : οἱ ἀχάριστοι· παρὰ δὲ Πλάτωνι οἱ ἀμαθεῖς.
- 'Αγυιά : ἡ ἀμφοδος· ἡ κοινῶς ῥύμη.
- γροϊκος : ὁ ἀμαθής· ἀγροϊκος, ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ αὐλιζόμενος· Πλάτων δὲ τὸ ἐναντίον τούτου· καὶ ἀγροϊώτης, ὁ γεωργικὸς
5 λαός.
- γχιστεῖς : οἱ ὑπὸ ἀδελφῶν καὶ ἀνεψιῶν καὶ θείων κατὰ πατέρα καὶ πατέρα ἐγγυτάτω τοῦ τελευτήσαντος· οἱ δὲ ἔξω τούτων, συγγενεῖς μόνον· οἱ δὲ κατ' ἐπιγαμίαν ζευχθέντες τοῖς οἴκοις, οἰκεῖοι λέγονται.¹
- 10 'Αγορά : ἡ ἐκκλησία· καὶ ἡ συνάθροισις· ὡς, Νέστωρ ἀγορητής· ἀγορὰς Ἰπερίδης καὶ τὰς συνόδους· οὗτοι πολλάκις ἀγορὰς ποιοῦνται· καὶ ἀγοραία δίκη, ἡ δικαιολογία.
- 'Αγωγή : ἡ ἀναστροφή· καὶ ὁ τρόπος· καὶ τὸ βᾶρος· ἢ ἡ κομιδή· καὶ ἡ τῶν ἡθῶν, τοῦ τρόπου, κατακόσμησις.²
- 15 · λογίου δίκη : ὅταν τινὲς λαβόντες χρήματα εἰς ἀναλώματα δημόσια μὴ ᾧσιν τοὺς λόγους ἀνενηνοχότες τοῖς δικασταῖς.
- ντιγραφή : πρὸς τὸ τοῦ διώκοντος ἔγκλημα ὁ φεύγων ἀντιγράφει· ὡς τὰ τοῦ δημοσίου· κατεμαρτύρησε Στέφανος, μαρτυρήσας τὰ ἐν τῷ γράμματι γεγραμμένα· ἵνα ἢ τῶν ἐκάσ-
20 του φάσεων τοῖς δικασταῖς μαρτυρία, τοῦ μὲν ἐφ' οἷς ἐγκαλεῖ, τοῦ δὲ ἐφ' οἷς μαρτυρεῖται.³
- 'Ανθύπωμοσία : ὅσον ἀντεῖπον τῇ ὑπωμοσία, δημοσία στρατευόμενον αὐτὸν ἀπεῖναι.
- ντιλαχεῖν· καὶ ἀντίληξις : ἀντιλαχεῖν μὲν ἐστὶ τὸ εἰς ἀκέραιον
25 πάλιν καθεστάναι τὰς δίκας· ἀντελάγχανον δὲ τοῖς διαιτη-

¹ Ad Harpocr. v. 'Αδοκίμαστος, tum codicis scriba tum hic noster addunt, δοκιμασθεῖς καὶ (alter γὰρ) ἀντὶ τοῦ κριθεῖς καὶ βεβαιωθεῖς.

² Ad Harpocr. v. 'Αδύνατοι, verba, τῆς ἡμέρας ἐκάστης—ἀδυνάτου ἐν ᾧ ὡς ὀβολὸν, in codicis textu omissa, margini apponit hic scriba.

³ Sequitur 'Αντομοσία (sic) τινὰ γράμματα—ἀπολογήσεσθαι ut Harpocr. ed. ms.

ταῖς καὶ οἱ ἐρήμην ἐπὶ δίκαιτων ἀλόντες, ὡς τὴν μὴ οὖσαν δίκην καταδικασθέντες.

Ἄπωμοσία : δύο σημαίνει τροπὰς ἢ λέξεις· μίαν μὲν ὅταν γράφηται νόμων παρανόμων ἢ καὶ αὐτὸς εἰσηγήσῃται, ἔπειτα καταγνοὺς αὐτοὺς ἐξωμώσῃται παραλελογίσθαι· ἀπωμοσία δὲ λέγεται, ὅτι ὀμνύοντες ἀφίενται μήτε ἀργυρίῳ πεισθῆναι μήτε καταχαρίσασθαι τὴν σιγὴν· μνημονεύει τοῦ τρόπου τούτου καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου· κατὰ μίμησιν δὲ ἐστὶ τὸ ὑπερτίθεσθαι δίκην, προφάσει χρώμενον ἢ ἀποδημίαν ἢ νόσον ἢ ἄλλο τι τῶν παραπλησίων μεθ' ὄρκου· καὶ τὸ ποιεῖν τοῦτο ὑπόμνησθαι λέγουσιν· ἐτέρως οὖν λέγεται πάλιν, ὡς ἔφημεν, ἀπωμοσία, ὅταν κρινόμενοι σκήπτηται τὸ μὴ εὐκαιρεῖν πρὸς τὴν δίκην· ἀνθυπόμνηται ὁ ἀντίδικος, καὶ περὶ αὐτοῦ προδικάζονται.

15 Ἀπρόσκλητος : ἢ μὴ τυχοῦσα τῶν καλουμένων κλητῆρων κατὰ νόμον.

Ἀποστασίου δίκη : κατὰ τῶν ἀφισταμένων ἀπελευθεροῦσα τοῦ ἀπελευθερώσαντος.

Ἀργίας δίκη : Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Ἀρίστωνος φησὶν ὅτι Δράκων ἦν ὁ θεὸς τὸν νόμον, αὐτὸς δὲ καὶ Σόλων ἐχρήσατο, θάνατον οὐχ' ὀρίσας ὥσπερ ἐκεῖνος, ἀλλ' ἀτιμίαν, εἴαν τις ἀλῶ τίσαι· ἂν δ' ἄπαξ, ζημιουῖσθαι δραχμὰς ἑκατόν.

Ἀτίμητος δίκη : ἢ τοσοῦτον οὖσα ὅσου ἐπιγέγραπται· ἦν οὐχ' οἶον τε ὑποτιμήσασθαι ἐλάττονος.

25 Ἀποπον : Πλάτων τὸ μέγα καὶ θαυμαστόν.

βιαίων δίκη : ἥτις βία ἐπεισελθὼν τὶ ἔλαβεν ἀλλότριον ἢ ἐκ χωρίου ἢ ἐξ οἰκίας, βιαίως ἐκρίνετο· ἐν δὲ ταῖς σχολαστικαῖς ὑποθέσεσι, βίας ἔγκλημα ἐστὶ κατὰ τῶν κόρην ἀρπασάντων ἢ παῖδα ἐλεύθερον· ἰστέον ὅτι βιαίων γράφουσι τὴν δίκην οἱ παλαιοί, καὶ οὐδεὶς βίας.

ἰαδικασία : ἐστὶ ἦν τοῖς ἀρχουσι καὶ τοῖς τριηγάρχαις ποι-

οὔνται ὧν δεῖ ἄρχειν ἢ τριηραρχεῖν· τὸ δὲ αὐτὸ ἐστὶ καὶ δοκιμασία.

· ραφή· καὶ παραγραφή· καὶ ἐπιγραφή· διαφέρουσι τινί· γραφή μὲν ἐστὶν ἢ εἰς δικαστήριον δημοσίου ἐγκλήματος κλήσις·
5 παραγραφή δὲ ἢ πρὸς τὴν κλήσιν ἀμφισβήτησις· ἐπιγραφή δὲ τὸ ἕτερον τόπον ἐπιγράφειν τῷ κριτηρίῳ ἴδιον ἐν πόλει, ἢ ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἢ ἐπιχωρίῳ ὡς Φαληροῖ, ἢ ἐτέρωθεν· καλεῖται δὲ ἐπὶ μὲν τῶν δημοσίων ἀγώνων τὸ γραφόμενον ὑπὸ τοῦ κατηγοροῦ ἐγκλημα καὶ τὸ ἀποφερόμενον πρὸς τὴν ἀρχὴν,
10 γραφή· τὸ δ' αὐτὸ ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἐγκλημάτων, ἐγκλημα· ἐπὶ δὲ τῶν ἀμφισβητήσεων, λῆξις.¹

· ἐκάζειν καὶ δεκάζεσθαι· Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου τὸ παρακρούεσθαι τοὺς δικαστὰς δεκάζειν ἔλεγε· δεκάζειν δὲ, παρόσον κατὰ δέκα συντασσόμενοι ἐμισθάρνου.

15 · ἰάγραπτος δίκη· ἢ αὐτὴ καὶ διεξυσμένη λέγεται· καθ' ἧς ἴσχυσεν ἢ παραγραφή· ὡς, ἤρθη ἢ δίκη· οὐ γὰρ εἰσαγωγίμος ἐστὶν, ἠκυρωμένη ὑπὸ τῆς παραγραφῆς.

· Διαγραφή· καὶ ὅταν ἀπαλλαγῇ τοῦ ἐγκλήματος ὁ φεύγων, ἢ κατὰ συγχώρησιν τοῦ διώκοντος, ἢ κατὰ διάγνωσιν τυχόντος,
20 καὶ μηκέτι περὶ μηδενὸς ἐγκαλῆται, λέγεται διαγραφή δίκης. Λέγεται διαγραφή καὶ τὸ καθυποβάλλεσθαι ζημίαις πολλαῖς.

· ἰαψήφησις· ἐστὶν ὅταν συνελθόντες κατὰ δῆμον οἱ δημῶται ψῆφον φέρουσι κατὰ τῶν δοκούντων ἐγγεγράφθαι καὶ μὴ
25 ὄντων Ἀθηναίων· ὅς δ' ἂν ψηφηφορηθῇ, πολίτης ἐστὶ· οὐ δ' ἂν καταψηφίσωνται, τούτῳ ἔξεστι τὴν διαψήφισιν αἰτιασαμένῳ ἀναπεμφθῆναι εἰς τὸ κοινόν.

· ἰαμαρτυρία· ἐστὶν ἢ τῶν κλήρων ἀντιποιοῦμενοι γράφονται, ἐν ἧ τὸ ἐγκλημα ἐστὶ, καὶ ἢ αἰτία δι' ἧς ἕκαστος ἴδιον εἶναι τὸν

¹ Ultima vox non prorsus certa. Videtur κλήσις in λῆξις mutasse.

κλήρον ἀξιοῖ· καὶ ὅτι τὸ ὄνομα ὁποῖον ἔτοιμον· ἂ γὰρ ἂν ἄλλου ἀμφισβητοῦντος εἴποι μαρτυρῶν, ταῦτα ὑπὲρ αὐτοῦ ἐν τῇ γραφῇ τοῦ ἐγκλήματος διαμάρτυρηται.

· ἰκη: τὸ ἐκτίσαι τιμωρίας λέγεται· καὶ ἦν ὑπὲρ τῶν ἰδίων
5 συμβολαίων λαγχάνουσι, ἧς τὸ ἐπιτίμιον ᾧρισται· ὑπὲρ δὲ τῶν κοινῶν καὶ ἐπίπαν γράφοντος ταύτην καὶ ἀλόγως διωκομένου τιμᾶ τὸ δικαστήριον ὅτι χρῆ παθεῖν ἢ καὶ ἀποτίσαι.

· ἰωμοσια: ἔθος ἦν τοῖς ἐγκαλοῦσιν ᾠμῆναι ὅτι περὶ γεγονότων τὴν κατηγορίαν ποιήσονται· καὶ τοῖς ἐγκαλουμένοις, ὡς οὐκ
10 ὄντες ἔνοχοι διώκονται· μάλιστα δὲ ἐγίγνετο ἐπὶ τῶν ἔκουσιων.

Εἰσαγγελία: κατὰ κοινῶν καὶ ἀγράφων ἀδικημάτων· αὕτη μὲν οὖν ἢ Κικίνου δόξα· Θεόφραστος δὲ ἐν τῷ τετάρτῳ περὶ νόμων φασὶ γενέσθαι, ἔάν τις καταλύῃ τὸν δῆμον ῥήτωρ, ἢ
15 μὴ τὰ ἄριστα συμβουλεύσῃ, χρήματα λαμβάνων· ἢ ἔάν τις προδιδούς χωρίον ἢ ναῦς ἢ πεζὴν στρατιάν· ἢ ἔάν τις εἰς τοὺς πολέμους ἀφικνεῖται, ἢ νικοῖ παρ' αὐτοῖς, ἢ στρατεύηται μετ' αὐτῶν, ἢ δῶρα λαμβάνῃ· συνομολογεῖ δὲ τοῖς ὑπὸ Θεοφράστου,

εἴτε Θεμιστοκλέα εἰσαγγέ^λ ἢ εἰσήγγειλε Κρατερὸς Λεσβώτης Ἀλκμαίωνος Ἀγραυλῆθεν· ἐνιοὶ δὲ τῶν ῥητόρων εἰώθεσαν καλεῖν καὶ τὰ μὴ μεγάλα ἀδικήματα εἰσαγγελίαν· ἔστι δ' ὅτε ἐμβάλλοντες τοὺς συκοφαντούμενους εἰσήγγειλον, ὡς μὲν Φιλόχανος, χιλίων καθεζομένων, ὡς δὲ Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς, χιλίων πεντακοσίων· Κακεῖ δὲ οὕτως ᾧρίσατο·
25 εἰσαγγελία ἔστιν ὁ περὶ καινῶν ἀδικημάτων δεδῶκασιν ἀπενεγκεῖν οἱ νομοὶ· ἔστι δὲ τὸ μελετώμενον ἐν ταῖς τῶν σοφῶν διατριβαῖς.

· ἰς δατητόν: πρόκλησις νεμέσεως ἢ κληρονομίας ἢ κοινοῦ τινὸς ἀγορασμοῦ· ἐπὶ τῶν διανεμόντων τὰ κοινὰ τισίν· ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ· δίκαι λαγχάνονται πρὸς
30

τὸν ἄρχοντα ἀλλ' εἴ τις καὶ εἰς δατήτων αἵρεσιν, ὅταν μὴ θέλη κοινὰ τὰ ὄντα νέμεσθαι.¹

"Ἐκκλητον: καὶ τὸ συνηθροισμένον· ὡς Εὐριπίδης· ἐλθὼν γὰρ εἰς τὸν ἔκκλητον λαόν· οἶονεὶ τὸν ἔκκλησιάζοντα.

5 · "νδειξις: φάσεως διαφέρει· ὅτι τὴν μὲν ἔνδειξιν δύναται ἀντιλέγεσθαι· οἶον, ἀνέδειξεν Ἀριστογείτονα Δημοσθένης, ὅτι λέγει ὁ φάσκων οὐκ ὀφείλει· φάσις δὲ ἐστὶν ὅταν φαίνη τῶν δημοσίων ἔχοντα τινὰ μὴ πριώμενον· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρφανικῶν· ὅποτε γὰρ μὴ ἐμίσθουν οἱ ἐπίτροποι τὸν οἶκον τῶν
10 ἐπιτροπέουμένων, ἔφαινε αὐτὸν ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν ἄρχοντα ἵνα ἐκμισθωθῇ· ἔφαινε δὲ καὶ εἰ ἐλάττονος ἢ κατὰ τὴν τάξιν ἐμεμίσθωτο.

· νη καὶ νέα: παρ' Ἀθηναίοις ἢ τριακάς· φασὶ δὲ οὐ Σόλωνα αὐτὴν ὀνομάσαι, παρόσον αὐτοῖς τὸ μὲν ἡμισυ τοῦ παρεληλυθότος μηνὸς ἐστὶ, τὸ δὲ ἡμισυ τοῦ εἰσελθόντος· οὗτος δὲ
15 ἐστὶν ὁ χρόνος, ὅνπερ καταλαμβάνει τὸν ἥλιον ἢ σελήνη, ὁ καλούμενος μῆν· ἐστὶ γοῦν ἡμερῶν κθδ'·² ὥστε εὐλόγως τὴν τριακάδα κοινήν γενέσθαι τῶν δύο μηνῶν· τὸ γὰρ ἐν δασυνόμενον τὸ παρεληλυθὸς σημαίνει· τὴν δὲ ἐξῆς καλοῦσι νομηνίαν· ὡς πρῶτον ὀλόκληρον· τουτέστι νεόμηνον· καὶ κατὰ τὸ ἐξῆς δὲ δύο ἡμῖν ἀκολουθῶς λέγουσι, προστιθέντες τὸ ἰσταμένου· τὸ δὲ ἐξῆς τρίτη ἰσταμένου· καὶ τετάρτη· καὶ ἀναλόγως μέχρι τῆς δεκάδος· ἐκεῖθεν δὲ πρώτην ἐπὶ δεκάδα· τρίτην ἐπὶ δεκάδα· ἣν ἐνίοτε μὲν ὁμοίως τοῖς ἄλλοις εἰκάδα καλοῦσιν·
20 ἐνίοτε δὲ δεκάτην δευτέραν· τὴν δὲ ἀπὸ ταύτης ἀνάπαλιν καὶ ἀνεστραμμένως³ ἐνάτη φθίνοντος· καὶ ὀγδόη· καὶ τὰ ἐξῆς,

¹ Ad Harpocr. v. Ἐκκλητεύειν, annotat; Γ^ρ. ἐκκλητευθῆναι, τὸ εἰς κρίσεις ἀχθῆναι πρὸς τὸ ἐπάναγκες μαρτυρῆσαι.

² Ista valent, 29½. Postremam notam, quam hic ut potuit exhibuit typographus, vide in Montefalcon. Palæog. p. 361, 10. n. 1.

³ Pro *ρα* potius est *αλ*, ex emendatione; tum μεμ^{νωσ}.

ἐπὶ τῶν ἐλάττωνι, προστιθέντες τὸ φθίνοντος, ἕως τῆς πρώτης, ἥτις ἐστὶν ἐνάτη καὶ εἰκάς· ἢν τινες πρώτην καλοῦσι· τὴν δὲ ἐπὶ πᾶσι τριακάδα, ἔννην καὶ νέαν καλοῦσι· τὰς δὲ μετ' αὐτὴν εἰκάδα πάσας ἀποφράδας καλοῦσιν, παρόσον ἀπέφρακται τὸ
5 σελήνης φῶς ἐν αὐταῖς.

· παγγέλλειν: καὶ τὸ κατηγορεῖν τῶν αἰτίαν ἔχόντων ἐπὶ τῷ μὴ βεβιωκέναι ὀρθῶς· δη . .¹ δὲ Λίσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου, λέγων· ἐπήγγειλα αὐτῶν τὴν δοκιμασίαν.

· Ἐπιτολή: ἐπὶ ἀστρων· ἀνατολή, ἐπὶ ἡλίου.

10 · ἔμφανῶν καταστάντων: ὁπότε ἔδει κληρὸν ἀμφισβητήσιμον εἰς τὸ ἔμφανές καταστήσαι, ἢ φόριον τί, τοῖς δικασταῖς, οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ δίκη· ἢ δὲ αὐτὴ καὶ ἀφήγησις λέγεται.

· πιβολή: ἔξεστι τοῖς ἄρχουσιν ἀργυρίῳ ζημιοῦν τοὺς ἀμαρτάνοντας· τὴν δὲ ζημίαν ταύτην ἐπιβολὴν καλοῦσι· καὶ ἢ τε
15 βουλή καὶ ὁ δῆμος, ὅταν ἴδῃ τινὰ θρασυόμενον, κέκραγεν, ἐπίβαλε.

· Ἐπιδήμιος ἄρχων: ὁ δήμου τινὸς τῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ ἄρχων.

· Ἐπίσημμα· καὶ ἐπίσηψις: ὅταν τις ἐπιλάβηται γραμμάτων ἢ μαρτυριῶν· ἐπιλάβηται δὲ μέχρις οὗ ταῦτα διακρίνας.

20 · Ἐπιτίμιον τὴν κατὰ τῶν σιωπησάντων γραφήν: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Ἀντιγένους ἀμβλώσεως· σκέψασθε δὲ καὶ ὡς Ἀντιγένης πεποίηκεν· οὗτος, γραψάμενος τὴν μητέρα ἡμῶν, ἀξιοῖ λαβεῖν τὴν ἀδελφὴν· καὶ ἀγωνίσασθαι μὲν, ἵνα μὴ ἀποτίσῃ τὰς χιλίας δραχμάς, ἃς δεῖ ἀποτείνειν, εἰάν τις μὴ ἐπεξέλθῃ γραψά-
25 μενος· τὸ δ' αὐτὸ φησὶ καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Θεοκρίνου.

· Ἐπιθαυμάζειν: δώροις δεξιοῦσθαι· Ἀριστοφάνης· ἐπιθαυμάζειν τὸν διδάσκαλον.

· Ἐπίταγμα: δύο τέλη ἰππέων, ἀνδρῶν βς τ.

^{τι}
¹ δη fere. Debebat δηλοῦ.

- Ἐπιγραφέας : ἦτοι τοὺς καθεστηκότας ἐπὶ τῷ γράφειν ἐκάστῳ ὅσον εἰσφέρειν ὀφείλουσιν εἰς τὸ δημόσιον.
- Ἐπιγραφομένῳ : τῷ βεβαιοῦντι· καὶ τῷ οἰκειοποιουμένῳ.
- Ἐπώνυμος ἄρχων : ἀφ' οὗ ἡ πόλις χρηματίζει· ἔχειν δὲ ἐπιμέλειαν χορηγούς καταστῆσαι εἰς Διονύσια καὶ Θαρδήλια· ἐπιμελεῖται δὲ καὶ τῶν εἰς Δῆλον καὶ τῶν ἀλλαχόσε πεμπομένων Ἀθήνηθεν χορῶν· λαγχάνονται δὲ παρ' αὐτῶν καὶ γραφαί· καὶ δίκας εἰς τὸ δικαστήριον εἰσάγει.
- ῥμοῦ δίκη : εἴ τις τινὰ ἔδησεν ἢ συνέσχεν ἀδίκως· οἷον πραχθῆναι Ἀλκιβιάδῃ φησὶν ἐν τῷ κατὰ Μειδίου Δημοσθένους· εἶρξεν Ἀγάθαρχον τὸν γραφέα.
- ὑθυμία : κρίσις κατὰ τῶν ἀρξάντων ἢ πρεσβευσάντων ἢ τὶ τῶν τῆς πόλεως χειρωσάντων ὅλων.
- Θεσμοθετῶν ἀνάκρισις : κατὰ Ἀριστοτέλην οἱ θεσμοθέται ἐκ τῶν θ' ἀρχόντων, αὐτοὶ ἕξ ὄντες· οἱ δὲ λαχόντες ὑπὲρ τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων καὶ τοῦ δικαστηρίου δοκιμάζονται πλὴν τοῦ γραμματέως, ἐρωτώμενοι τίνες αὐτῶν πατέρες ὁμοίως καὶ δήμων τίνων εἰσὶ· καὶ εἴ ἐστιν αὐτοῖς Ἀπόλλων πατρῶος καὶ Ζεὺς ἕρκειος· καὶ εἴ τοὺς γονέας εὖ ποιούσι· καὶ εἴ τὰ τέλη τελοῦσι· καὶ εἴ τὰς ὑπὲρ τῆς πατρίδος στρατείας ἐστρατεύσαντο· πάντα οὖν ἀνάκρισιν εὐλόγως ἀνόμασαν.
- Θεωροί : οἱ πεμπόμενοι ἐπὶ τὰς ἀποδήμους θυσίας, τὰς ὑπὲρ τῆς πατρίδος εἰσαγομένας ἔν τε τοῖς ἱεροῖς ἀγῶσι καὶ ἐν ταῖς ἀλλαις πανηγύρεσι· καὶ αἱ ὁδοὶ, δι' ὧν πορεύονται, θεωρίδες ἐλέγοντο· καὶ Ἡρόδοτος ὅταν λέγῃ Ἰπποκράτης δὲ ἐόντι ἰδιώτῃ καὶ θεωρήσαντι Ὀλύμπια· οὐ θεωμένῳ λέγει, ἀλλὰ θύοντι, τουτέστι, θεωρῶ πεμφθέντι.
- Ἱερὸς γάμος : οἱ γαμοῦντες ποιούσι τῷ Διὶ καὶ τῇ Ἥρᾳ ἱερὸς γάμος.
- Ἱσαι αἱ ψῆφοι αὐτῶν : ἐγένοντο δὲ Ἱσαι ψῆφοι, ὡς Ἀριστοτέλης

ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ· καὶ ἦσαν τοῦ μὲν διώκοντες αἱ τετραπημέναι, τοῦ δὲ φεύγοντος αἱ πλήρεις· ὁποτέρω δ' ἂν πλείους γένωνται, οὗτος ἐνίκᾳ· ὅτε δὲ ἴσαι, ὁ φεύγων ἀπέφευγεν· ὡς καὶ Θεόδεκτος ἐν τῇ Σωκράτους ἀπολογία.

5 Ἰτεαῖος: Αυσίας ἐν τῷ κατὰ Νικίδου· δῆμος ἐστὶ τῆς Ἀκαμαντίδος Ἰτέα, ἀφ' ἧς ὁ δημότης.

· ατηγορίας δίκη: ἐάν τις κακῶς εἶπη τινὰ τῶν κατοικομένων, καὶ ὑπὸ τῶν ἐκείνου παίδων ἀκούσῃ κακῶς, πεντακοσίας καταδικασθεὶς ὄφειλε τῷ δημοσίῳ, τριάκοντα δὲ τῷ ἰδιώτῃ· Ἰππε-
10 είδης δὲ ἐν τῷ κατὰ Δωροθέου χιλίας μὲν ζημιοῦσθαι τοὺς κατηχομένους φησὶ, πεντακοσίας δὲ τοὺς ζῶντας.

Κημός: τὸ ἐπιτιθέμενον ἐπὶ τοῖς δικαστηρίοις ἐπὶ τῶν κἀδων· ἦν δὲ τὸ παλαιὸν μὲν χῶνη, ὕστερον δὲ ἐκ μολίβδου· δι' οὗ καὶ ψῆφοι καθιένται, ἵνα μὴ καθιέμεναι βλέπωνται· πάνυ γὰρ
15 ἡ κημὸς μετέωρα εἶχε χεῖλη, ὡς τὸ ἐπισκοπεῖν.

· ἥρυκες: ὡς Ἀνδροτίων ἐν πρώτῃ Ἀτθίδος, Κέκροπος γενέσθαι τρεῖς θυγατέρας, Ἀγραυλον, Ἀρσην, καὶ Πανδρόσην, ἀφ' ἧς ἐγένετο Κῆρυξ, Ἑρμῆ συγγενομένης.

Κλητῆρες· καὶ μάρτυρες: διαφέρουσιν· οἱ μὲν γὰρ μάρτυρες, εἰσ-
20 αγομένων τῶν διωκομένων, τῶν κατὰ τὸ πρᾶγμα γινομένων ἢ καταφαίνουσι τὶ, ἢ τούναντίον· οἱ δὲ κλητῆρες, τοῦ δικαζομένου εἰς δίκην προκαλουμένου πρὸς τὸν ἄρχοντα ἢ τὸν πολέμαρχον ἢ πρὸς ὄντινον, πάρεσι τῇ προκλήσει, καὶ ἀνάδυσις οὐδεμία ἢ τοῦ προκεκλησθαι κλητῆρες γὰρ λέγονται, οἳ
25 τινες παρὰ τῶν δικαστῶν ἀποστελλόμενοι προκαλοῦσιν ἐν δικαστηρίοις τοὺς δικάζεσθαι μέλλοντας χρέους ἕνεκα ἢ ἄλλης ἡστινοσοῦν αἰτίας.

Κυαμεύονται: κληροῦνται· ἐχρῶντο γὰρ κυάμους οἱ Ἀττικοὶ ἐν ταῖς κληρώσεσι τῶν ἀρχῶν μέλασι· καὶ λευκοῖς· καὶ ὁ
30 τὸν λευκὸν ἀναρπάσας ἦρχε.

¹ Sequuntur verba statim deleta δ τ. ε. ἄβρικος. Vide p. 672, 1.

Κυβευτικὸς φῆμος πλέγμα ἦν σύηνον τριχοειδές, ὃ τιθέασιν ἐπὶ ἄβρικος, ὑπὲρ τοῦ μὴ ἐκπίπτειν τοὺς ἀστραγγάλους.

· υρία ἢ ἐκκλησία : Δημήτριος ὁ Φαληγεὺς ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ τῆς Ἀθηναίων νομοθεσίας¹ πλεῖστα ἐχρημάτι-

5 ζεν ἢ μέγιστα τῶν κοινῶν· ἀλλ' ἐνῆν τὸν δεδεμένον φησίν· εἰκότως δ' ἂν τις αὐτῷ ἐπιτιμήσειεν· εἰ γὰρ ἂν ποτε κυρίας ἐκκλησίας τοὺς Ἀθηναίους νομίσει ἐν² ἐμίσθουν³

ἄμεινον οὖν Ἀριστοτέλει· τὰς γὰρ ἀρχὰς ἐν ταῖς κυρίαις ἐκκλησίαις ἔφησε χειροτονεῖσθαι· καὶ τὰς ἰσαγγελίας· καὶ τὰς ἄλλας τῶν ἀναγκαίων χρηματίζειν· καὶ περὶ 10 σίτου· φυλακῆς τῆς χώρας· καὶ τὰς ἀπογραφὰς τῶν δημομομένων ἀναγινώσκειν· καὶ τὰς δεῖξεις τῶν κλήρων· ἐπὶ δὲ τῆς ἕκτης πρυτανείας, πρὸς τοῖς εἰρημένοις καὶ περὶ τῆς ἀστροκοφορίας ἐπιχειροτονίαν δίδοσθαι, εἰ δοκεῖ ἢ μή.

15 Κωβακεύεται : οἱ ταμίαι τοῦ δικαστικοῦ μισθοῦ καὶ τῶν εἰς τοὺς θεοὺς ἀναλισκομένων.

Λειτουργεῖν : οἱ μὲν ἀρχαῖοι τὸ πρυτανεῖον λήϊτον ἐκάλουν· Ἀθηναῖοι δὲ τὸ δημόσιον· διὸ τοὺς ἐπιδιδόντας ἢ ὑπηρετοῦντας τὶ τῷ δημοσίῳ λειτουργεῖν λέγουσι.

20 Λογισταί· καὶ συνήγοροι : Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτεία οὕτω λέγει· λογισταὶ δὲ αἰροῦνται δέκα, παρ' οἷς διαλογίζονται πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ τὰ τε λήμματα καὶ τὰς γεγενημένας δαπάνας· καὶ ἄλλοις δέκα συνηγόροις· οἵτινες συνανακρίνουσι τούτοις· καὶ οἱ τὰς εὐθύνας διδόντες παρὰ τούτοις 25 ἀνακρίνοντες πρῶτον, εἶτα ἐφίενται εἰς τὸ δικαστήριον εἰς ἓνα καὶ φ^α.

· ὕκος ἤρετό ἰδρύματος : οὗτος ἦν ἐν τοῖς δικαστηρίοις· ὃ καὶ αὐτὸ τὸ δικαστικὸν ἔνεμον, ὡς Ἰσαῖος ἐν Τεμενικῷ· καὶ Λύκου δεκάς καλεῖται, ὅτι περὶ τὸ ἀφίδρυμα αὐτοῦ κατὰ δέκα 30 γενόμενοι οἱ δικασταὶ ἐδίκαζον.

¹ XV fere litt. spatium.

² et ³ X fere litt. sp.

- Μεσοκρίνη :¹ οὕτω δὲ λέγονται οἱ ἐν τοῖς ὑπὸ γῆν ἔργοις στύλοι, οἱ ὑποβαστάζουσι τὰ βάρη τὰ ἐπάνω τῶν μετάλλων· εἰσὶ δὲ ἐξ αὐτῆς τῆς γῆς καταλελειμμένα ὑπερείσματα.
- ἡ οὔσα δίκη : Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς ἐνίους λέγει τῶν κρινομένων κακοτεχνεῖν, τοῖς διώκουσιν ἀντιλαγχάνουσι τὴν μὴ οὔσαν· δεῖ γὰρ τοὺς ὑπὲρ δέκα δραχμῶν ἀμφισβητοῦντας διαιτητεῖς δέκα ἔτη λαμβάνειν· διὸ καὶ ἐκεῖτο νόμος μὴ εἰσαγεσθαι δίκην, εἰ μὴ πρότερον ἐξετασθεῖη παρ' αὐτοῖς τὸ πρᾶγμα· ἐνίους δὲ, ἀσθενὲς τὸ δίκαιον ἔχοντας, καὶ δεδοικότας τὴν κατὰ δίκαιαν, χρόνους ἐμβάλλειν καὶ σκέψεις οἷας δοκεῖν εἶναι εὐλόγους· καὶ τὸ μὲν πρῶτον παραγράφεσθαι· τὸ ὑπόμνησθαι νόσον ἢ ἀποδημίαν· καὶ τελευτῶντας ἐπὶ τὴν κυρίαν αὐτῆς διαίτης ἡμέραν οὐκ ἅπάντων τὰς, ὅπῃ δύνοντας ἀντιλαγχάνειν τὴν μὴ οὔσαν τῷ ἐλόντι, ὥστε ἐξ ὑπ' ἀρχῶν ἀκέραιον αὐτοῖς καθίστασθαι τὸν ἀγῶνα· κατ' ἐνίους δὲ ἢ ἀντίληξις οὕτως ἀντιλαχεῖν ἐξῆν· καὶ μετέγραψαν ἢ ὄλως ἐκ τῶν λόγων αὐτὴν ἀνεῖλον· τούτου δὲ αἴτιον ἢ τοῦ ἔθους ἔκλειψις· ἀνήρηται γὰρ μετὰ τῶν διαιτητῶν ἢ ἀντίληξις· ἐξῆν δὲ ἀντιλαγχάνειν ἐντὸς ἡμερῶν δέκα.
- 20 Ναύκληρον : Ὑπερείδης· οὐ μόνον ἢ συνήθεια κέχρηται τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ μεμισθωμένου, τοῦ τὰ ἐνοίκια ἐκλέγειν, ἢ οἰκίας ἢ συνοικίας.
- Νυμφαγωγούς : οὐκ ἦν ἔθος τὸν ἅπαξ συμβιώσει καὶ γάμω πταίσαντα δεύτερον ἢ πλεονάκεις γαμοῦντα παραλαμβάνειν
- 25 αὐτὸν τὴν νύμφην, ἀλλὰ πέμπειν ἕτερον τινὰ ἀντ' αὐτοῦ.
- ομοφύλακες : ἕτεροι εἰσὶ τῶν θεσμοθετῶν, ὡς Φιλόχορος ἐν ζ'· οἱ μὲν γὰρ ἄρχοντες ἀνέβαινον εἰς Ἄρειον πάγον ἐστειφανωμένοι· οἱ δὲ νομοφύλακες στροφία χαλκᾷ ἄγοντες· καὶ ταῖς

- θεαῖς ἐναντίον ἀρχόντων ἐκαθέζοντο· καὶ τὴν πομπὴν ἔπεμπον τῇ Παλλάδι· τὰς δὲ ἀρχαὶς ἠνάγκαζον τοῖς νόμοις χρῆσθαι· καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῇ βουλῇ μετὰ τῶν προέδρων ἐκάθηντο, κωλύοντες τὰ ἀσύμφορα τῇ πόλει πράττειν· ἑπτὰ δὲ
- 5 ἦσαν καὶ κατέστησαν, ὡς Φιλόχωρος, ὅτε Ἐφιάλτης μόνῃ κατέλιπε τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῇ τὰ ὑπὲρ τοῦ σώματος.
- Ξενίας γραφῆ· καὶ δωροξενίας· διαφέρει· Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτεία φησὶ, περὶ τῶν θεσμοθετῶν διαλεγόμενος· εἰσὶ δὲ καὶ γραφαὶ περὶ αὐτοὺς, ὧν περιστάσεις τίθεται,
- 10 ξενίας καὶ δωροξενίας· ξενίας μὲν ἐάν τις κατηγορῆται ξένος εἶναι· δωροξενίας δὲ ἐάν τις δῶρα διδοὺς ἀποφύγῃ τὴν ξενίαν.
- Ἵρος ὀρισμοῦ διαφέρει· ὁ μὲν ὅρος καθολικώτερος ἐστὶ· λέγεται γὰρ κατὰ τῶν χαρακωμάτων καὶ ὀροθεσιῶν, καὶ κατὰ τῶν ὀρισμῶν· ὁ δὲ ὀρισμὸς καθ' ἑνὸς μόνου· εἴ τι γὰρ ὀρισμὸς,
- 15 τοῦτο ὁ ὅρος· οὐκ εἴ τι δὲ ὅρος, τοῦτο καὶ ὀρισμὸς· διαφέρει δὲ ὀρισμὸς ὑπογραφικοῦ ὀρισμοῦ· ὁ μὲν γὰρ ὀρισμὸς ἐξουσιωδῶν μόνων φωνῶν συγκεῖται· ὁ δὲ ὑπογραφικὸς μικτὸς, οἷον ὁ ἄνθρωπος, ζῶον λογικόν, θνητὸν, πλατυάνυχον.¹
- Ἵροσάγγης· καὶ σαγγάδης· καὶ παρασάγγης· καὶ ἄγγαρος·
- 20 διαφέρει· ὀροσάγγαι μὲν οἱ σωματοφύλακες· ὡς Ἐλένη γάμω καὶ Τρωίλῳ· Ἡρόδοτος δὲ· οἱ εὐεργέται βασιλέως ὀροσάγγαι καλεῖνται Περσιστί· Νύμφης δὲ ὁ Ἡρακλεώτης ἐν δευτέρῳ περὶ Ἡρακλείας λέγει παρὰ Πέρσας τὴν μεγίστην ἔχειν προεδρίαν, καλεῖσθαι δὲ κατὰ γλῶτταν ξένους βασι-
- 25 λείους· σαγγάνδαι δὲ οἱ ἀποστελλόμενοι καλοῦνται· Σοφοκλῆς δὲ ἐν τοῖς Ποιμέσι καὶ Εὐριπίδης ἐν Σκυρίαις παρασάγγας αὐτοὺς κεκλήκασιν· ἔχρῆν δὲ εἰπεῖν σαγγάνδας· ὁ γὰρ παρασάγγης μέτρον ἐστὶ, ὡς Ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρῳ, οὕτω δύναται μὲν οὖν οἱ παρασάγγεις τριάκοντα σταδίου, ὁ δὲ

¹ Sequitur Ἵπερίδης ἐν τῷ κατ' Ἀθηνογένους—στρέφασθαι καὶ μὴ φεύγειν ὁμοῦ. Fere ut in Harpocr. v. Ὀμόσε ed. ms.

- σχοῖνος ἑκατὸν¹ μέτρον Αἰγύπτιον ἑξήκοντα σταδίου· ἄγ-
 γαροι δὲ οἱ πρεσβευταί· Θεόπομπος ἐν τῇ τρισκαιδεκάτῃ
 οὕτως· κατέπεμψε πρέσβεις, οὓς ἐκεῖνοι ἀγγάρους καλοῦσιν·
 Εἰρηναῖος δὲ ἐν τῷ ὑπομνήματι τὸ εἰς Ἡρόδοτον φησὶ καλεῖσ-
 5 θαι τοὺς ἐκ διαδοχῆς βασιλικούς γραμματηφόρους, ἀγγά-
 ρους· ὅθεν καὶ τὸ εἰς βασιλικὰς ἀπάγειν τι χρεῖας ἀγγαρεύ-
 εῖν λέγομεν· καὶ τὸν ἀγγελιαφόρον, ἄγγαρον· καὶ ἀγγάριον
 ἐντεῦθεν· καὶ τὸ ὑπηρετεῖν ἀναγκάζειν, ἀγγαρεύειν.
- ῥχμούς· λοχμῶδες καὶ ὄρειον χωρίον, οὐκ ἐπεργαζόμενον·
 10 λέγεται δὲ οὕτω παρὰ τὸ ὄργαν εἰς βλάστησιν τὰς ὕλας· καὶ
 τὰ ἄλση ἀπὸ τῆς ἄλσεως.
- ὄστρακισμοῦ τρόπος· Φιλόχωρος ἐκτίθεται τὸν ὄστρακισμὸν
 ἐν τῇ γ' γράφων οὕτω· προχειροτονεῖ μὲν ὁ δῆμος πρὸ τῆς ἡ'
 πρυτανείας εἰ δοκεῖ τὸ ὄστρακον εἰσφέρειν· ὅτε δὲ δοκεῖ, ἐ-
 15 φράσσετο σανίσιν ἢ ἀγορᾷ, καὶ κατελείποντο εἰσοδοὶ δέκα, δι'
 ἃν εἰσιόντες κατὰ φυλας, ἐτίθεισαν τὰ ὄστρακα, στρέφοντες
 τὴν ἐπιγραφὴν· ἐπεστάτου δὲ οἳ τε ἑννέα ἄρχοντες καὶ ἡ
 βουλή· διαριθμηθέντων δὲ, ὅτε πλεῖστα γένοιτο, καὶ μὴ
 ἐλάττω ἑξακισχιλίων, τοῦτον ἔδει, τὰ δίκαια δόντα καὶ λα-
 20 βόντα ὑπὲρ τῶν ἰδίων συναλλαγμάτων, ἐν δέκα ἡμέραις μετα-
 στῆναι τῆς πόλεως ἔτη δέκα· ὕστερον δὲ ἐγένοντο πέντε· καρ-
 πούμενον τὰ ἑαυτοῦ, μὴ ἐπιβαίνοντα ἐντὸς Πέγρα τοῦ Εὐβοίας
 ἀκρωτηρίου· μόνος δὲ Ἰπέρβολος ἐκ τῶν ἀδόξων διὰ ἑξοστρα-
 κισθῆναι διὰ μοχθηρίαν τρόπων, οὐ δι' ὑποψίαν τυραννίδος·
 25 μετὰ τούτων δὲ κατελύθη τὸ ἔθo., ἀρξάμενον νομοθετήσαντος
 Κλεισθένης, ὅτε τοὺς τυράννους κατέλυσεν, ὅπως συνεκβάλη
 καὶ τοὺς φίλους αὐτ. . .
- ἀραλος καὶ Σαλαμινία· ταύτας τὰς τριήρεις εἶχον διὰ παντὸς

^{οι}
¹ σχ 1um ἑκατὸν an ἑκαστὸν n. l.

πρὸς τὰς ἐπειγούσας ὑπηρεσίας ἐφ' αἷς καὶ ταμίαι τινὲς ἐχειροτονοῦντο· ἐχρῶντο δὲ αὐτοῖς, εἰ δέοι στρατηγὸν μεταπέμψασθαι κριθησόμενον, ὥσπερ Ἀλκιβιάδην· ἢ δὲ Πάραλος καὶ ἀπὸ τινος ἥρωος ἐπιχωρίου ἐκλήθη· τῆς μὲν Παράλου καὶ Σαλαμινίας ἐν τρίτῃ μνημονεύει Θουκυδίδης· καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ὀρνισιν· Ἀριστοτέλης δὲ Ἀμοριάδα καὶ Πάραλον οἶδε· καὶ Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους· Στησίχορος δὲ ἐν τῇ τέτταρῃ αὐτὰς οἶδε, πρώτας μὲν δύο, Ἀμοριάδα καὶ Πάραλον, προσγενομένας δὲ Δημητριάδα καὶ Ἀντιδονίδα· ἐκαλοῦντο δὲ οἱ ἐμπλέοντες τῇ Παράλῳ, Πάραλοι· ὡς καὶ παρ' Αἰσχίνῃ· οἷον τῇ Σαλαμινίᾳ, Σαλαμίνιοι.¹

Παρεγράψαντο· οἱ ψήφισμα ἢ νόμον παρὰ νόμων κρίνοντες εἰς σανίδα ἀπογράφονται τοὺς νόμους οἷς φασὶν ἐναντία εἶναι τὰ κατηγορούμενα· καὶ εἰς τὰ δικαστήρια εἰσκομίζονται, ἀπὸ τῆς σανίδος ἀναγινώσκουσι· περιγεγραμμένοι οὖν εἰσὶν οἱ νόμοι παρὰ τὰ κατηγορούμενα γεγραμμένοι.

• ἀρηγοροῦμαι· τὸ παραγγέλλω καὶ τὸ ἀγορεύω.
• ἐνέσται· οἷοιπερ ἦσαν παρὰ Λακεδαιμονίοις οἱ Εἴλωτες, τοιοῦτοι παρὰ Θετταλοῖς οἱ Πενέσται· εἰσὶ δὲ οἱ ἐν τοῖς ὅπλοις ἐαλωκότες, καὶ διὰ τοῦτο δουλεύειν βεβιασμένοι ταῖς κεκρατηκυῖαις πρυτανείαις.

Κακὸν² λέγεται καὶ σύμβολον δικαστικόν.

• ροβολή· φανεροῦ μὲν τινος· λαυθάνοντος δὲ μῆνυσις· Κεκήλιος δὲ φησὶν εἶναι ἦν κατὰ τῶν δημόσια μέταλλα ὑπορυπτόντων· ἀποφέρουσι δὲ καὶ καθόλου τῶν τὰ κοινὰ κλεπτόντων· καλεῖσθαι δὲ οὕτως καὶ τὰς ἐμπορικὰς μηνύσεις.

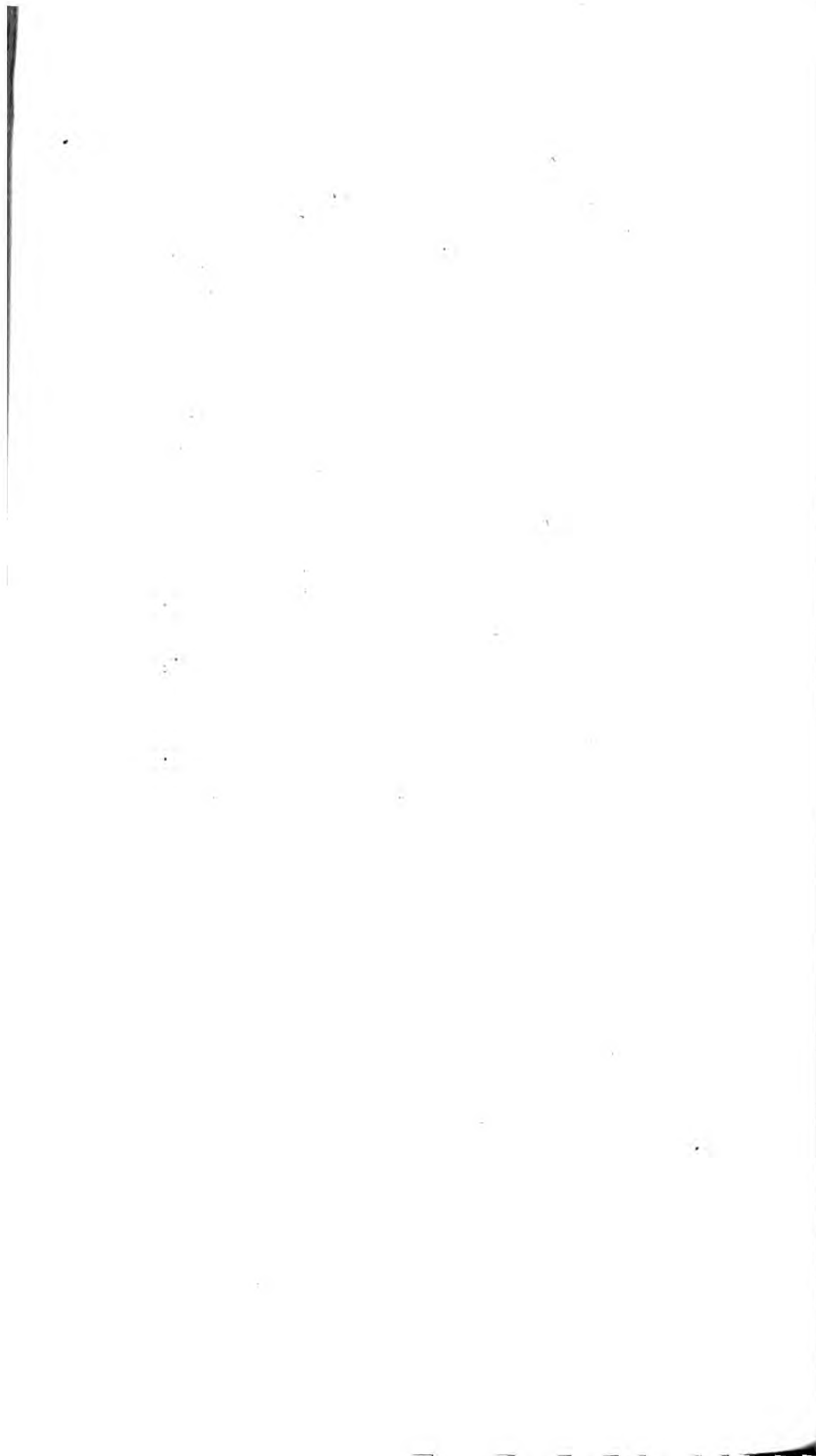
¹ Sequitur, Παράστασις· τὸ ὄνομα—ut Photius, nisi quod δραχμὴ καταδικαζομένη (vel νόμος) ὑπὸ—Μισιγύνη—γράμματι δι (ni fallor) ἀποφύγη—ψευδογραφὰς καὶ ψευδοκτητίας καὶ δουλεύσεως καὶ βίου καὶ μ.—λέξεως.

² κ' ; κα fere. Quo spectent puncta, n. l.

Πρόσδοος τις εἶναι φαίνεται ἢν οἱ δικαζόμενοι κατέβαλον κατὰ τὸ μίμημα τῆς δίκης.

- ροσκαλεῖται· καὶ προκαλεῖται· διαφέρει· καθὸ προκαλεῖται μὲν οἰκέτην εἰς βάσανον· ρροσκαλεῖται δὲ τὸν ἀντίδικον εἰς δίκην·
- 5 ὅθεν ἀπὸ τῆς προκλήσεως κλητῆρες λέγονται οἱ τῶν δικαστῶν ὑπηρεταί.
- ρόστιμον ἔκειτο τῷ μὴ μεταβαλόντι τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων, ὡς Θεόφραστος ἐν πέμπτῳ περὶ νόμων· ἐν δὲ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσιν, ἐζημιούντο πρῶτον πρὸς ἀτιμίαν, ὥστε μὴ
- 10 ἐξεῖναι μετεγγράφασθαι παρὰ νόμων, μήτε φαίνειν, μήτε ὑψηγεῖσθαι· ἐὰν γραψάμενος μὴ ἐπεξέλθῃ, ὁμοίως· περὶ δὲ τῆς εἰσαγγελίας, ἐὰν μὴ μεταλάβῃ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων, οἱ δικασταὶ τιμῶσι.
- ῆτορικῆ· Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Εὐκλείδην περὶ χωρίου· τὰς
- 15 γνάμας ἄς εἰσῆγον εἰς τὸ δικαστήριον μεταψηφίσματος· καὶ Ἰπερίδης ἐν τῷ κατὰ Λύτοκλέους προδοσίας·¹ ῆτορικῆς ἐκ δήμου· ἔστι γὰρ καὶ ἐκβολή· οἷον εἰ τοιαῦτα ἔδοξε τῷ δήμῳ καὶ τῇ βουλῇ.
- Σφήτιοι· δῆμος φυλῆς Ἀκαμαντίδος· καλοῦνται δὲ καὶ Σφήτοί·
- 20 κωμωδοῦνται δὲ ὡς ὄξεις, ὥσπερ Ἀχαρνεῖς ἄγριοι, Ποτάμιοι δὲ ὡς ῥαδίως δεχόμενοι τοὺς ἀγράφους νόμους.

¹ Ita voluit, quamvis videatur fere προδαίας.



CORRIGENDA ET ADDENDA.

IN TEXTU.

(Stellula præfixa indicat, Porsoni apographum in vitio consentire.)

pag. lin.

- 2, 6 et 3, 11 Ἀπτικίζουσι et Ἀπτικώτερον
5, 4 Ἄ ἄ :
- * 5, 5 ἀναφώνημα· Vide p. 492, 14
10, 5 Ἀδιάντον :
12, 2 Πρώην
14, 6 Ἐριούνιον
* 23, 3 Κόρακας·
* — 15 κρημνώδεσι
22, 23 ὅτι
30, 16 Εὐημερία : et συνηθείαι·
33, 17 ἐτοιμολόγος.
36, 2 Ἀπόλλωνος
* 46, 22 δίαιτα, τοῖς δικασταῖς ἐπέδιδων.
* 47, 10 Αἰσχύλος ἐν Τροφοῖς·
* 47, 24 Ἐωλοκρασίαν :

pag.	lin.	
48,	13	$\bar{\theta}$
* 50,	8	Λευκαδίαι·
50,	23	ἐπανελθών
* 51,	2	βαρβαρικοῖς Νομίμοις ut p. 641, 23. vel potius B. r.
54,	27	ζώοις
* 58,	23	συκοφαντίας
61,	22	Ἦ ² δ' ὅς: οἱ et similiter transpone 62, 3. et 10
64,	13	καλόν
64,	26	Ἦκονήσατο: et ἠκόνησεν.
65,	13	κύων
66,	16	Στησίχορος
67,	23	ἐφανερώθη·
* 68,	26	μᾶ
71,	5	ἐγώ:
72,	24	πολλῶι
75,	2	ἔωθεν·
75,	12	οὐχ'
76,	8	ἔδοξας.
77,	8	παιδιάν·
78,	5	Ἦχαρίστηκα:
80,	9	τὸ
* 81,	4	ὡς τε et 85, 22
85,	14	$\bar{\zeta}\omega$
* 90,	4	ἐνδειαν (Acc. et sp. om. G.)
92,	2	πολιτείας,
* 93,	3	πρυτανεῖον
93,	11	προϊών.
93,	22	ἐπίστανται:
93,	23	τῆ π.
95,	20	ὀμιλία
* 97,	22	οὐκ ἔτ' et 98, 1

- pag. lin. $\bar{\theta}$
- 99, 16 $\bar{\theta}$
- 101, 15 *ἀσῶν,*
- * 102, 1 *ἔδραϊα (sic G.)*
- 104, 2 *οἰ*
- * 111, 15 *ἀπὸ*
- 112, 3 *φάρ-*
- 114, 7 *ἐπίφθεγμα*
- * 125, 6 *ὑπλα,*
- 130, 25 *μηδὲν et 198, 20. 596, 11*
- 132, 12 *ἄτᾶν*
- 140, 21 *παρὰ*
- 141, 17 *ρεῦμα Et ρ pro ῥ legendum 192, 20. 324, 8-9. 325, 10. 438, 12. 484, 6. 494. 9. 560, 19*
Contra ῥ lege p. 1, 3 et 9. 24, 2
- 142, 4 *ἄτᾶν et 201, 16. 269, 26. 304, 19. 330, 3. 542, 2*
ἄτᾶν 235, 13.
- 148, 21 *πότερον*
- 150, 14 *ζοφώδη,*
- 150, 24 *Κάττυμα :*
- 152, 19 *Κεκιβδήλευται :*
- * 153, 21 *κυρίως μὲν κελ.*
- 155, 26 *ἦ*
- 157, 1 *ποικίλος·*
- 157, 15 *πανοῦργοι·*
- 159 male notatur 591
- 159, 9 *διῶπερ*
- 167, 17 *ἱμάτια τινά·*
- * 169, 1 *Distingue, λαχμός· λέγεται κληρος καὶ —πρεσβυτέρων· vel saltem πρεσβυτέρων, κληρος· καὶ ἡ κληρονομία, κληρος· Vide 221, 21. 304, 22. 574, 23*
- 174, 13 *ταύτην 175, 9. ἦ*

- pag. lin.
- 177, 21 κομπάζειν
- 180, 24 Transfer⁷ post ἀπό
- * 180, 24 Dele τὰ
- 182, 5 ωῖ
- 183, 7 τυρόκνηστις.
- * 187, 21 Ἀθήνησιν
- 195, 1 αὐτήν
- 199, 5 Διώξιππος
- * 199, 9 σύμμικτοι (Accent. om. G.)
- 201, 8 Λαγαριζόμενοι :
- * 201, 17 Κράτηρα
- 208, 16 λαρίνους
- 210, 1 τυχῶν
- 212, 24 λειτὰ³
- * 213, 17 εὐρεῖα.
- * 216, 17 et 19 Ἡπείρου
- 219, 14 καθήρει
- 221, 2 -ησάμενοι
- 223, 13 οῖ
- 224, 9 λιμῶι,
- 228, 5 ηἶδον.
- * 230, 22 δέρμα
- 234, 4, 5 Transfer² post ἀρχή.
- 235, 11 -αζούσαις
- 236, 17 τήν
- 236, 18 δυσχέρειαν
- 240, 13 λέγουσι.
- 241, 4 μελετην (Ita G.)
- * 245, 4 Dist. ἡ παροιμία ἐνθένδε
- * 247, 2 Dist. Κτησιφῶντος⁵ Locus est p. 76, 24. H.St.
- 252, 14 γ'οῦν vel γοῦν et 284, 16

- pag. lin. .
- 253, 15 ἐπειδ' ἂν 581, 11. ἐπειδᾶν
- * 258, 24 αὐτοῖς
- 260, 11 Χαῖται
- 263, 25 μετοίκιον
- 272, 1 μαίνεσθαι
- * 276, 16 Ἔ. τοῦ Π.
- 279, 11 ἦ
- * 286, 19 Φασί (Post ἑταιρῶν l. 18. distinguunt ut hic G. P.)
- * 287, 23, 24. Τερ Ναυκρ.
- 291, 7 κομπάσματα
- 295, 20 ἄρτι
- 300, 10 Νίκαια:
- 306, 1 ξύει
- 311, 6 Θουκυδίδης
- 315, 17 -αζάν-
- * 328, 26 τρόπιδος (Acc. om. G.)
- 331, 12 -ονίων
- * 335, 27 Ὀνειρ-
- 336, 4 ὠφέλειαν
- 337, 7 παροιμία
- * 338, 20 Φ. τοῦτο Δ.
- 344, 19 ὀργεῶν
- 345, 7 γεννητῶν
- 347, 14 αἱμασιά,
- 351, 1 τοῦτόν
- 356, 15 ὀψωνεῖ
- 359, 11 μηδένης
- * 365, 21 σωλήν
- 378, 1 Φαντασιῶν
- * 383, 6 ἀναισθήτων
- 385, 17 ισάντας

pag.	lin.	
386,	3	-εχούσας
387,	7	-ακῶς·
387,	15	ἡρώος (Vide Addenda ad Collationem.)
387,	16	αὐταῖς· οἱ
389,	11	μάτων,
* Ibid.		παράσημα·
* 390,	9	τίθεται,
393,	26	ιεροί·
398,	13	ἐξῆς.
399,	23	Παροψίς :
405,	1	πεζὰς
410,	4	Dist. Πενθερά : τωῖ νυμφίωι ἢ Diverse pec- cant G. P.
418,	2	τωῖ ὑπὲρ
420,	19	Περιποίησιν :
431,	2	Πισύγγιον :
* 431,	3	Πίσυνος :
432,	26	ξς'
447,	3	ὑπὸ
448,	1	πάνυ
461,	7	εἴσοδος·
466,	20	σταμνίσκιον·
469,	7	θεοῖς
470,	23	Πτυκτίον :
* 473,	17	Πυθῶδε (Acc. om. G.)
480,	24	Πρυτάνεσι
484,	15	λέγουσι.
500,	17	τουτέστιν
500,	24	ὁλ. τῶ (Primo τὸ G.)
503,	19	ὄτ'
506,	19	Πῶς οὖν σὺ

- pag. lin.
- 510, 22 καρτερός.
- 516, 20 Μέγανδρος.⁶
- * 520, 12 Distingue, χωλεύειν* και άσκολίζειν, Vide 531, 15
539, 17
- 520, 22 διδοτι 595, 10 διδω
- 522, 5 άλλα
- * 523, 17 Dist. οξύ.
- * 525, 20 βακτηρία
- * 531, 6 πέτραι,
- 531, 21 Σπονδοφόροι :
- 533, 22 et 23 δ' (Ita Gal. μη δέ φ' et δέν σ.)
- 534, 3 Σταθερά
- 534, 12 σιαγόνας.
- 546, 7 Pone² post Kek.
- 549, 20 εκάστην
- 550, 9 et 18 της et συναρμόττει.
- 555, 1 πολέμωι,
- * 559, 11 ζινίχιον* οϊον τὸ
- * 560, 21 et 25 αύτοϊς
- 561, 9 ρίας.
- * 561, 13 αύτῶν
- * 569, 7 Αιγινῆται.
- 573, 11 δ'
- 576, 6 -ωσεν.*
- 579, 26 έχρῶντο
- 586, 10 Χείλωνα
- * 586, 16 τωϊ 'Ηρ.
- 588, 11 άπορρήτω
- 592, 6 ἦτοι τῶν
- 602, 21 κατά
- 614, 19 τὰ

Phot.

pag.	lin.	
629,	2	ἦ
645,	15	μάγγανον
652,	11	-ήϊα*
• 657,	10	Ἐναγ.
658,	7	παλαιά*

IN COLLATIONE.

pag.	lin.	
1,	7 n. 2	Nunc mihi satis liquet esse ΛΥΚΟΤΟΜΙΟΥ, (C et T inter se nexis) quomodo exhibet Galeus in specimine ad Marquardum Gudium misso, Etymol. Gudian. &c. Lips. 1818. p. 592.
1,	12	ποιητικὸν] Ita clare G. quomodo legendum vide- rat Ruhnkenius, Præf. ad Hesych. p. x.
3,	11	ὀστικώτερον (i. e. ἄττ. ut Pors.)
7,	1 n. 1	<i>Adde</i> , et sine punctis quæ articulum claudant.
10,	n. 1	Ἐπώνυμοι
11,	15	Ἐρανεμπόλοι
14,	7	Ἐρίπναι] Acc. om.
14,	11 n. 2	<i>Adde</i> , sed ter ex emend. Per lenem p. 16, 17. Per asp. p. 347, ter
14,	16 n. 3	ἔρειν (ρ statim supr.)
16,	2	Ἐρμοι] Acc. om.

pag. lin.

- 16, 1 n. 1 plerumque tacebo.] *Sed plerumque, ni fallor, memoravi. Ergo lege, non anxie persequar.*
- 17, 6 n. 1 ἐρρήσεται :
- 17, 7 Τυροῖ] Acc. om.
- 20, 11 ἴσον hic et alibi
- 21, 17 Desunt puncta in fine
- 22, 1 τί ἐστι π.
- 23, 17 γειννῆαι potius
- 27, 11 Εὐάνθης] Acc. vel om. vel supra a evanidus
- 29, 3 Εὐδον
 ἀβρύνεσθαι 502, 17. sic 557, 6 αἰμασιὰ 607, 26. αἶμ. p. 347. bis. ἀμάξει 538, 12. ut p. 586. 565 bis. non 405, 24 εἶργεσθαι 59, 15 ἐλισσόμενα 124, 3 ἔλκος 161, 9. sic et 543, 2 ἐξῆς 523, 14 ἔπονται 141, 5 ἐστίαν 145, 4. sic 121, 13 ἐψόμενα 442, 9. et lenis, 471, 22 et 24. 472, 1, 2. 475 bis ἠλίσκετο 436, 17. 450, 22 ἠλιωμένος 67, 8 ἠνιῶντο 533, 5 ἠρέμα 271, 12. 694, 26 ἠχοῦσιν 153, 20. sic 172, 9. 581, 1 ἰμὰς 54, 20. 55, 5 ἰστοῦ 134, 11. ἰστός 418, 17 ὄρκος (sic) 545, 10 ὄστρακισμὸς 155, 24 Sic habet ἐάλω, ἕκαστος, ἐκάτερος, ἐλεῖν, ἐλέσθαι, ἔνα, ἐξ, ἐπὰ, ἐαυτοῦ, ὦδε, οἶεσθαι, οἰκεῖν, ἄ, 601, 22. ἦθος, ἐορτάζειν, Ἕλληνες, ἐταῖρος, ἀπλοῦς, ἀγνὸς, ἀλώπηξ, ἠσθῆναι, ἵππος
- 29, 14 Εὐεπής] Acc. om.
- 31, 3 et 20 Εὐήνος et Εὐθίνος] Acc. om.
- 32, 15 et 21 εὐθυνοὶ et Εὐθύνα] Acc. om.
- 33, 14 ἀπαρεγκλήτως primo ut puto, certe ἦ.
- 36, 12 Δόλοψιν] λ ex em. statim facta
- 38, 18 — 21 Εὐ
- 43, 15 ἀγξίν (α et γ nexis)

- pag. lin.
- 47, 10 In ἐψη(τὰ αἰ)σχύλος, inclusa ex em. ej. m. quæ
et é mut. in é
- 53, 13 n. 1 Γρ (*sine puncto*) et sic p. 120
- 54, 6 Ζήτρειον
- 60, 10 Ἦγ.
- 61, 6 n. 3, 4 ἦραι κρέα θυόντων· ἦν λεγεται ιδρύσθαι· ἦδει-
αν οἱ
- 61, 12 ἦδειν] Pro accentu est ille quasi hamus, quo
designari solet syllaba ἦν, sed nescio an sit ab
alia manu
- 62, 4 n. 4 *Adde*, Est circumflexus; sed ἦ, opinor, in arche-
typo erat
- 63, 1 γάλατι] Ita G. Hesychius; Κάνδυλος: διὰ
ἐλαίου καὶ γάλακτος καὶ τυροῦ καὶ μέλιτος πέμμα
ἐδώδιμον. Ad διὰ ἐλαίου Porsonus, “διαλα-
γαῶν MS. L. διὰ λαγῶν.” Postea addidit,
“Sed rectius Schowius delendum putat. Scrip-
tum erat διαγαλα, pro quo corrector apposuit
διὰ γάλακτος. Deinde alterum in λαγᾶ corrup-
tum. Lege vero γάλατος, ut habet MS. Dorvill.
Etym. M. p. 488, 53.”
- 67, 15 Αἴγυπτον] γν evanida
- 67, 18 Pro n. 4 lege, ἐνηλίσια
- 68, 13 ἐξ.π. tum in ἄλλας, ε evanidum
- 69, 25 ἡμισέας (sic) An recentioris est Græcismi pro
ἡμισείας?
- 70, 22 συναλιφῆν] Vide infra p. 128, 12. 375, 10. Dum
hæc corrigo, video ita scribi et in codice Apol-
lonii Lex. Hom. νν. Πόποι, Ὀπος. In Phrynicho
p. 14, 17. οἱ Bekkerus; et sic in Apollonio v.
Σφαραγεῦντο, si Villoisono fides.

pag.	lin.	
70,	27	ἤρεσκεν] Prius ε evanuit
71,	4 n. 1	Adde, et spiritu
72,	18	Ἡπιος (sic)
75,	15	εἰσήρησεν] σ alterum evanidum
75,	17	ἐκρεμμ. sed μ semel damn.
76,	18 n. 3	ἐκαθίσταντο (ita potius quam θέ)
77,	18	ἄλλος primo
78,	21	Debebat Porsonus, Θαλάμαι, vel potius Θαλαμαί. Vide Eustath. Il. M. p. 906, 49. Sic et 93, 21. Καθάριοι
79,	4	ἦ] Primo οι ut puto, sed statim em.
82,	7 n. 2	Citat in schedis Porsonus Clem. Alex. Protrept. p. 3.
82,	24 n. 5	Lege, Θ evanidum
86,	8 n. 2	συλλαβῆι
86,	22	Pro n. 5. lege, παιδεραστείαν (vel sine accentu)
90,	17	ῶρη] ῶ primo, sed ῶ statim
93,	18 n. 6	Lege, litura, et accentus ab antep. in penult. statim translatus; primo scil. -όμαντις. Tum
96,	12	Θυηχόοι] Ita codex per χ. ΘΥEXO i. e. θυηχοῦ Inscr. Attica apud alios et Wilkinsium, <i>Topography, &c. of Athens</i> , p. 210
98,	26	Θῶη m. pr.
101,	24	Ἰδρις
104,	22	Imo in Ιζει sp. incertus, sed potius lenis
105,	11	ᾶ] τὰ
107,	17	ιμαλιὰ an i. non liquet
109,	17	Ἰπορος] Ita potius quam Ἰ.
109,	27	Pro n. 2. lege, ἀφ' potius G. tum τῶ.....ῶν, evanidis fere mediis
112,	20—23	Ἰ̄ ter, tum 24 Ἰ.
113,	5	In seqq. semper fere om. accentus in ἴσος. ἴσα habet, l. 22

pag. lip.
115, 3

Ἰσοσθένης (sic) Ista autem nota non est spiritus, sed novi articuli initium indicat, etsi modo adest, modo deest. Interdum in citatione ad lineæ initium ponitur, ut p. 4. lin. 8—11.

> τὰ ἀ ————— τὰσ
 σεται δὲ ————— πα
 δ
 > ρ' εὐριπί' ————— πράξασα
 > μέλλω καὶ —————


In apostrophi formam rotundatur, p. 278, 6

, καὶ ἐπιλόγοις' ————— μοχθη
 , ρος ὄν τινα ————— τεθνηκέ
 , ναι. ζῶ ————— κατάγελως :—

Ejus loco est s ad Simonidis locum p. 414. Sed nullibi in codice est altera nota, priori respondens in fine lineæ aut citationis. Vide Bast. Comment. Palæog. pp. 859, 860

115, 9 ἐδίδετο primo ; nunc e scalpello factum o
 115, 23 Ἰστεα
 115, 24 n. 2 Ἰστη
 115, 25 Pro n. 3. lege, Ἰστιατορία : δειπνητορία
 116, 1 n. 1 Lege, Ἰστιατορία et ἰστιῶντο
 116, 3, 4 Ἰ bis
 116, 20 γλούτου m. pr.
 116, 22 Ἰσχιάζειν] ι alterum in litura
 116, 25 τεῖχος] ει correctoris
 117, 17 παρὰ] ρ ejusd. in litura, pro τ ut puto
 118, 11 ἰερανίκης, sed pro ἰερά ν. solita negligentia
 118, 14 κιναιδίον m. pr.
 119, 20 κάβος] Acc. om.
 123, 11 n. 3 Accentus correctoris

pag. lin.	
125, 22	In ψευδομ. acc. om.
126, 11	παράγεις primo. Ab alio, et illo recentiore, ut puto, factum παραγεῖς. Plato Euthydemo p. 293. D. HSt. 277, 26. Bas. εἶεν, ἦν δ' ἐγὼ, Εὐ- θύδημε· τὸ γὰρ λεγόμενον, καλὰ δὴ πάντα λέγεις. Sic edd. et mss. quantum constat. Porsonus, “καλὰ δὴ πάντ' ἄγεις.” [Ita scil. schol. Ruhnk. p. 97.] “Lege cum Abreschio, Hesychio, Pho- tio, Suida, καλὰ δὴ παραγεῖς.”
127, 9	δήμητρος. Ambo accentus recentiores putō
127, 13	τιμαῖος primo; τίμαιος corr.
127, 26	δεύτερα m. pr.
128, 5	ἱερεία] Ita Porsonus hic et 24, 17. 465, 3 521, 13. 648, 8. MS. modo ἱερεία, modo ἰερεία. Vide ad Mærin p. 191
129, 3	Ἑλληνικὸν τὸ] ντ in litura. Primo κῶ
129, 7 n. 2	Pro accentum habeat lege, accentus habeant Κάμπιος et κάμπιοι
129, 9 n. 3	τρν,
130, 12	λινωι] Sic, circumflexo deleto supra ω.
131, 3	Ter acc. om.
131, 7	Καρβαντινη
131, 14	Καρδιαλγίαι] λ ex em. (forsan pro γ)
132, 19	ψευδηρακλεια
132, 1 n. 1	Adde, ω ex em. statim facta pro ο
133, 4	θρηνωδοί] ρ ex em.
133, 6	ἄσαφεῖ] α alterum ex em.
133, 22	Κάρτα] ρ ex em.
134, 9	ἔχον primo; certe ο
135, 7	ΚΑΤΑΓ primo. Γ in Π mut. nescio an m. pr.
135, 9	Καταγλωττίζειν] ι ex em.
136, 1 n. 1	Imo -ταις' primo

pag.	lin.	
136,	8	Artic. primo cum superiore confusus : nunc punctis direntus a correctore. Nota marginalis,  Vide infra ad p. 369, 11
136,	25	Καταιγίσας] σ insertum ex em. forsan ej. m.
137,	8	Κατακά] Acc. correctoris
137,	16 n. 5	Adde, Sed εἰ corrector.
138,	26	ἡ primo omissum
140,	1	συντρίψαι] αι in litura
140,	3	Κατάζεται] -τε primo
140,	11	περιπτεπτον, sed τ priore loco nunc erasum
140,	17	Καταπρέσβην] Acc. om.
140,	18, 19	Καταπροίξεται m. pr. οἱ corr. tum in ἐκφύγοι, κ in litura
140,	20	ἦ] ἡ et alibi sæpe, ubi non notavi, ut 147, 7. (ἡ —ἦ 126, 7) 167, 1. 559, 9 et 25. Sic ἦν 144, 22. ἡγοῦν 167, 17. et alibi sæpe
141,	6	γενική] ι in litura
142,	8	τούτου] Ita primo ; nunc scalp. τούτο (sic)
142,	25	τ in ὅτε, ἄ in ἀντ', ex ejusd. em.
143,	10 n. 1	Imo ε in α ab alio, sed antiquo, mutatum
146,	18	In Κατειλλ. semel λ damnavit m. recentiss. forsan Galci
147,	2	κατεντυγχάνουσαν] ε ex ejusd. em. Primo Κατνυ ut puto
147,	11	-μένος (ι statim)
148,	12	καταχειροτονία] -αν primo, ut puto, nunc erasa lit.
149,	7	Κατηλις primo; et μη in μεσ. ex em.
149,	10	τύπτον
149,	11	In marg. $\overset{\tau}{\lambda}$ In ὄλος, ο alterum ex em.
149,	27 n. 1	adde, vel certe antiqua

pag. lin.	
150, 9	Σοφοκλῆς] Primo φω, sed φок. ex ejusd. em.
150, 11	ἐξείρξεως] ω ex em. pro ν, ut puto
151, 1	Καττυν in litura, sed ab eodem et eodem temp.
151, 3	Inc. f. 35. c. 4.
151, 12	Κανὸς ^v (ν statim, ut puto ; accentus a recentiore)
151, 27 n. 2	<i>Dele accentum</i>
152, 4	μετάλων primo
152, 9	ὄσπρια] Per asp. hic et 161, 17. et 303, 1 potius. Lenis, 156, 8 et 10. 255, 24. 256, 5 (ubi ὄσπρέου) 270, 5.
152, 19	ἀπο-] ἀ ex ν statim factum
153, 2	βραχέως primo
154, 1	δημήτραν ἐνελευσῖνῃ sic, sed δήμητραν proparox. fecit m. antiqua
154, 10	πλοῖον] ποι primo.
154, 16	Κένανδρὸν (sic)
155, 18	Κέραων m. pr. In τέλειον, ἐ ex em. statim facta, forsā pro λ
156, 2	θύειν] ν ex em. statim facta
156, 18	παραπλησίαι] Ita m. pr. α et ι disjunctis ; quod, cum plerumque, si non semper, in codice per nexum scribatur diphthongus propria, quam vocant, αι, valet αι vel α. Corrector antiquus ι delevit, et τοῦ ἄλφα caudam in ι mutavit, ut scilicet diphthongum propriam reduceret, et e dativo nominativum pluralem faceret. Notandum, ubi hæsitantes scribæ vocem siue accentibus scribunt, ut δεισῖαι p. 215, 21 (ἀπαι p. 317, 5.) literas solutas plerumque ponere : nexas tamen reperi p. 399, 25. Vide infra ad 584, 21
Ibid.	κατακευῆ m. pr.
156, 23	κιμμέριοι sic

Phot.

4 T

pag. lin.		
158, 22	n. 6	<i>Lege, Κεστρεῖς: νήσας</i> (In K. accentus correctoris)
159, 9		<i>Pro n. 6. lege, Inepte Galeus in margine, "Rectius Ἄνους ut Suidas et Phavorinus."</i>
160, 1	n. 1	<i>Lege, -σαν vel potius -σαι primo</i>
160, 5		<i>In καταπεπ. ε statim, pro ρ ut puto</i>
160, 6	n. 2	<i>Lege, nunc ὡς τὸ ἤδη ἤδειν corrector</i>
160, 24		<i>Κήθια] ἦ in litura</i>
162, 15		<i>τὸν ejusd. in lit. tum 16. ὄ in ὄρνεον ex ejusd. em. pro ν ut puto; et in ὁμοίως, ὁ in lit. et primo -οιος.</i>
163, 1		<i>In nota 1 dele acc. ἰν̄ κουθουροισι</i>
163, 5		<i>ὑποφαιὸν m. pr.</i>
163, 10		<i>νόθον] θ in lit.</i>
164, 8		<i>Κιγκιόπραγοι] ρ ex em. statim (forsan pro α). Accentus potius correctoris</i>
164, 10, 11		<i>κιδαφη bis sine acc. m. pr. priore loco á corrector</i>
164, 15		<i>Κιθαίρων m. pr.</i>
165, 16		<i>Notæ 8 adde, Accent. potius correctoris</i>
165, 19		<i>σφη- fecit recentiss. manus, Galei, ut puto. Ita 160, 1. συντόμησον factum. Sed istiusmodi quisquillas consulto omisi</i>
166,	n. 4 et 5	<i>Tres em. correctoris</i>
167, 1		<i>ἦ pro ἧ</i>
167, 2		<i>In n. 2. lege, Porson. B. Imo fuit κην primo</i>
167, 8		<i>τὰ, tum in alius versus initio *κίστας, sed τὰ in τὰσ mutavit corrector. Nempe τὰ σκίστασ fuerat</i>
168, 22		<i>Κλέπτος] Acc. om.</i>
172, 9		<i>τη] i. e. primo τήν</i>
172, 14		<i>Κλώϊος] Puncta potius correctoris, sed accentus m. pr.</i>
173, 14	n. 3	<i>Lege, Κνιστα</i>
173, 20	n. 7	<i>Lege, Κνισης</i>
173, 23		<i>Pro n. 9. lege, Κνιψ: ἐωύφιον τὸ τοῦ κνιπέ</i>

- pag. lin.
- ἡ γ. Porsonus prorsus ut dedi. E Suida interpolat Galeus. Tantum dele τοῦ
- 175, 8 *Pro n. 2. lege, ἡλίθισφ^ολύαρος* (sic) omnia m. pr. Primo scil. ἡλίθισφ.
- 175, 10 et 13. κοβαλεια bis sine acc.
- 175, 14 παιδία m. pr.
- 176, 2 ἴπνωι. In hujus vocis accentu ludunt scribæ. Vide p. 110, 111. 209, 10. Accent. om. p. 626, 10. sed ω corrector
- 177, 14 γεγονέναι] γε statim pro λε
- 177, 26 Κρησέρα] Acc. om.
- 178, 15 Κρητίδαι] Acc. om.
- 179, 6 *In n. 3. lege, ἐπι τὰς φ.*
- 179, 10 *In n. 6. dist. κηρύττει.*
- 179, 15 παγγενεῖ
- 179, 19 Κροαίνων] ν prius ex em. (correctoris potius)
- 180, 13 n. 3 *Lege, ὑψη.*
- 180, 21 Κρουπέζαι] αι ex emend. ut videtur; sed ejusdem, et statim facta
- 181, 21 Κτιλός m. pr. Κτιλος corr.
- 181, 24 πρεσβυων primo; ab eodem, ut puto, em.
- 182, 9 κνάμων] ά ex ejusd. em.
- 182, 12 ἄρχοντας] ν ex em.
- 182, 16 Κύβεθρον] ε ex em. m. pr.
- 182, 21 -φόρητοι primo
- 183, 4 πέλεκυς] πέλυ* primo, i. e. πέλυξ, sed statim em.
- 183, 6 Κύβηλις] Acc. om.
- 184, 13 Κύθνιοι] ι prius nunc deletum
- 186, 14 n. 4 *Adde, In κύμονα* accentus correctoris potius
- 186, 15 Κύμινον] Acc. om.
- 186, 19 n. 7 *Lege, πρ^{τι}ω* fere ms. ubi istud quasi ι, τὸ ταῦ contingens, non est accentus ut putaram, sed

pag. lin.	
	merus ductus, compendii index. Vox igitur legi potest <i>πρώτον</i> vel <i>πρωτον</i> . Similiter 145, 10. et 166, 7. <i>θεόπομπ^ε</i> et <i>κτησιφώντ^ε</i> fere codex; i. e. <i>π^ο/</i> et <i>τ^ο/</i> In <i>θουκ^υ</i> p. 181, 10. et <i>κ</i> et <i>υ</i> caudam habent; ut videatur <i>θουκ^υ/</i>
187, 6	<i>συμπλακέντες</i>
187, 7	<i>Κυνείος</i> (sic)
188, 9	<i>ἀκροποσθί^αs</i>
190, 18	<i>έρμαϊον</i> m. pr. <i>έρμαιον</i> corr.
191, 22	<i>Pro n. 3. lege, έρρωμένος primo</i>
192, 3	<i>Κυρριβάζεσθαι]</i> <i>ά</i> ex ejusd. em. pro <i>ι</i> , ut puto
192, 5 n. 2	<i>Addē</i> , Quin statim damnasse videtur, quicumque suprascripsit
192, 17	<i>Κύστιν]</i> <i>ι</i> ex em.
193, 1	<i>Κυταροι</i> (<i>τ</i> ejusdem)
193,	<i>έοικεν δέν primo. Tum άγγειωδων sine acc. Debebat Porsonus άγγειωδών</i>
193, 8	<i>πιτός]</i> sic, sed accentus potius correctoris. Vide 543, 24. 646, 6
193, 13, 14, 18	<i>Κυφ.</i> sine acc. ter
194, 2	<i>άνήθημα</i>
194, 5	Dist. <i>φησίν</i> <i>οὔτως υ</i> .
194, 8	<i>Κυψέλον]</i> <i>υ</i> prius ex em. forsan pro <i>η</i> .
194, 17	<i>καταδαπ.]</i> <i>δ</i> in litura
195, 2	<i>έγώ]</i> Acc. deletus, sed nescio an casu. <i>Μοι</i> l. 5. accentus potius correctoris
195, 14 n. 2	<i>Addē</i> , in <i>βή</i>
195, 23	<i>Λακωνικόν]</i> <i>ο</i> ex em. pro <i>ω</i>
196, 3	<i>Κωλακρέται]</i> <i>ρέ</i> ex em.
196, 5	Artic. cum superiore confusus, sed punctis a

- pag. lin.
- corr. diremptus
- 196, 15 Κωλίας m. pr.
- 196, 19 Κωλύμη] Acc. om.
- 197, 25 περιάγωγῆς. Sic παρέσ. 318, 17. κατάντικρυ
 321, 12. ἐξάπ. 380, 5. Πῆν 417, 8. Πίππ. ibid.
 23. εισέ. 450, 19. ἀνέλεϊν (sic) 473, 5. ἐπάνω
 (sic) 544, 18. ἐφάρμοσει 566, 20. πολυάναλωτον
 (sic) 574, 25. ὑπεράνατ. et ὑπεράγ. 624, 7 et 16.
 Vide p. 124. 140. 141. 571. 578. 622. ὑπ' ἄλλ.
 198, 22. κατὰ στήσομεν 391, 8. ἀπὸ τίμημα 589,
 23. πρόσφατον (sic) 627, 1. κατὰ πράξηται 649, 1.
- 199, 3 n. 1 quasi ζ] Imo est ipsum Z unciale; quod cha-
 racterum genus quum hic ibi ad numeros sig-
 nandos adhibeat codex, (e. g. Ἄ p. 273, 18. Φῆ
 p. 468, 7. quod facete φυλῶν lectum) crediderim
 valere ζ. Nota autem pro πρὸς occurrit p. 337,
 4. 350, 17. 423, 16.
- 199, 11 n. 5 *Addē*, sed ibi ex em. forsan
- 199, 16 Κωσος: ἀστράγαλως (sic)
- 201, 5 *Pro n. 2. lege*, In Λάγανα, γ corrector in li-
 tura. Prius fuisse Λάγγανα notat Porson. B.
 Deinde τὰ λ. suprasc. a correctore
- 202, 5 -ζομένην, sed statim factum -νων
- 204, 15 n. 3 κατάρατος.
- 206, 21 Λάμιος] Acc. om.
- 206, 24 Λαμπροῖμων: λαμπροφόρων m. pr.
- 207, 16 λαοξοός, et l. 18. acc. omittit m. pr.
- 207, 23 n. 5 *Lege*, Porsonus, forsan consulto, ut variare accen-
 tum notaret; vide Apollonii Lex. Hom. in Νεῶν
 p. 474. Sed quum gravis pro circumflexo pas-
 sim in codice occurrat, edidisse velim νεῶν.

pag. lin.	
208, 12 et 18	<i>Pro n. 2. lege, Λαρ_ρτινοι (i. e. ρει) bis. Corrector semel accentum posuit in οι.</i>
208, 19 et 22	<i>Λαρκος sine acc.</i>
209, 12	<i>ἀπερπάτουv (sic)</i>
210, 4	<i>Λατρίς primo</i>
211, 6	<i>Λαχός: μ.</i>
211, 15, 16	<i>Λεβερίς] Acc. forsan correctoris. Λεβηρις sine acc.</i>
212, 17 n. 2	<i>Lege, Λιμῶι G. Hæc</i>
215, 17 n. 4	<i>Adde, Nempe κρα^τ in archetypo legit scriba κρατεῖ, non Κρατῖνος ut debebat. Infra p. 635, 17. κρατεῖv ita scribitur, κρα^τ. Vide p. 632, 5. Alibi semper Cratini nomen perscribitur in codice, vel omnibus literis, vel ultima syllaba per compendium expressa</i>
215, 21	<i>Post δεισαία in versus fine duarum fere litt. spatium, et nota / in marg.</i>
216, 25	<i>βαχικὰ (κ statim)</i>
217, 16	<i>Λευκόπυγος: δήλους (sic)</i>
219, 12, 13	<i>ρ] ρ̃ quod valet vel ρ̃ vel ρ̃ω</i>
220, 4	<i>Λημαι sine acc.</i>
221, 10, 11	<i>Ληνος: τὸ ἐρίον tum Ληναιον:</i>
225, 1	<i>Λιονον: mox l. 3. λιόνv, sed utrum ab initio accentus, n. l. Deinde 4. λινοι.</i>
230, 22	<i>φλυος ut puto primo; statim em.</i>
231, 3	<i>Λουσια sine acc.</i>
231, 12	<i>πλυντηρίδες</i>
232, 9	<i>Λούτριον] Acc. om.</i>
233, 12	<i>Λυγός: Hæc vox semper sine accentu, a manu quidem prima, p. 232, 24. 233, 1—7.</i>
233, 25	<i>Notæ 3 adde, et nota / in marg.</i>

pag. lin.	
236, 9	σικῶν
238, 12	ἐκτείνον ^{τες} (tes statim)
239, 7	<i>Pro n. 1. lege, Disjungit, οὔ. Μα: τοῦτο— Debebat ergo potius Porsonus, Μά: ἀντὶ τοῦ οὔ. μά. Μα: τοῦτο—Vide Apollonii Lex. Hom.</i>
239, 19	Μάγαρον] Acc. om.
240, 10	Μάγνον] Acc. om.
240, 24	Notæ 4. adde, nota / in marg.
245, 8	E regione horum, σόλων δὲ—τελ. nota /
246, 16	Μαραγμα: μ. γ.
248, 3	ὀ] οὐ
249, 3—9	In his urbium nominibus, acc. om. nisi quod ἐπιμαστὸν et μάστειραν.
250, 6 n. 2	<i>Lege, Sic, et nota / in marg.</i>
250, 23	Μαύσωλος] Acc. om.
251, 24	<i>In n. 5. lege φυτευεται sine acc.</i>
252, 5	Μαίας ut nomen proprium Porsonus, et in Suida Kusterus. Verterim potius a lena quadam
252, 21 n. 2	<i>Adde, post αἰστί in versus fine syllabæ spatium ; in marg. nota /</i>
252, 26	προδίδοντας] Sic. Censor Evangeliorum Kiplin- gianorum, (<i>Brit. Crit.</i> Apr. 1794. p. 363.) i. e. Porsonus, ut me docuit Th. Kidd; “When he says that I is put for E, and O for E in ΑΦΙΟΝ- ΤΑΙ and ΑΦΙΟΜΕΝ,” [αφιοντε et αφιομεν pro αφεωνται et αφιεμεν, Kipl. p. xiii.] “he is mis- taken if he means this for an absolute error, since it is a various reading, and possibly may be right. The barbarous Greeks coined a new theme, ἀφίω,” [sic] “instead of ἀφίημι. Hence comes the preterite ἤφιε, which occurs twice, Mark i. 34. xi. 16 Paulo igitur ante, v. Με- θεῖς, restitue ἀφίων.

pag.	lin.	
253,	13	ἡ ἡ μ. (ἡ statim)
255,	10	Μελεδωνοί] Acc. om.
256,	5	ὄσπρέου
256,	25	Μελληδρνον sine acc.
257,	26, 27	Μεμφειραν et Μεμφθη sine acc.
258,	3 n. 1	Lege, Potius videtur
258,	19	γε sine nota
258,	20	Μέντοι] ι calami lapsu ita deformatum, ut pro μ vel etiam pro C, nisi caute inspexeris, accipere possis
260,	4	In Μεσομ. et μεσοπ. acc. om.
260,	16	Μετάβολοι] Acc. om.
261,	3	Μετακέρας] Acc. recentioris
261,	13	Pro n. 5. lege, δὲ ξαντισσης τέρπαρδρον, et nota / in marg.
264,	15 n. 2	Lege, ὠργιασμένως
265,	24	Μήκων] Acc. om.
266,	1	Μηλοβοτέα] Acc. om.
266,	22	Μήν] Acc. om.
267,	1	Μήνιγξ] Acc. om.
269,	11	Μία λόγχμη, sed mox sine γ
273,	20	Μοισᾶν] Acc. om.
274,	16	Μονοπείρας] Acc. om.
275,	17	Μορμουρίων (s compend. ita fere scriptum, γ)
276,	10 n. 1	T scil. ita suprasc. ut ejus pes per N ducatur
276,	13	ἀπὸ μουννχείας primo, ut videtur
277,	9 n. 3	ὄπερ ἔνεστιν
278,	7	Retinenda erat codicis lectio κατάγελως, ut 144, 26. Vide p, 346, 5
279,	3	Μυαχαλκή: sed ι ab eodem post υ statim insertum
279,	20	ἀετρίδες] Ita m. pr. sed forsan ex em. pro ἀστρίδες.
281,	22	μεμυκότος

pag.	lin.	
282,	2	λείψωμοι] Acc. om.
285,	2	πεντηκοστίας] κον primo ut videtur, sed στ m. pr.
286,	8	Ναρᾶς] Acc. om.
287,	15	<i>Pro n. 1. lege, λαμβάννειν</i>
288,	24	θουκιδίδης
290,	16 et 18	Νεαλῆς—Νεαλης
291,	15	τρισνεάτον (sic)
293,	1	ἐανού rotius
296,	22 n. 8	<i>Lege, Νεολέα: νέων idem interpolator, pro Νεολία (et forsā νεῶν). manus primæ</i>
297,	20	<i>Lege ἀντάρτης· τύραννος· Vide Cangium, v. ἀντάρτης, unde discimus hunc articulum Cyrillo deberi</i>
297,	22	ἐνυφές
299.	16 n. 1	<i>Lege, ματόν: κ. tum οὐ μα τόν</i>
299,	25	Νίβα] Acc. om.
301,	20	στοιχόν] Vide p. 315, 4. 348, 3. 351, 11. et 20. ubi ἰ in ἰ statim mut. 422, 20. 423 sæpe. 540. 604
302,	19	νοῦμμον] νόμμον paroxyt. forsā recte
302,	21	ἔγραφον
303,	2	νορνῆ
304,	4	ιερόν] ὁ m. pr. in lit.
304,	12	θεὰ ἐπὶ (ἡ statim)
304,	16	Κρατερὸς] Acc. om.
305,	5	Νυμφόβας] Acc. om.
305,	12 n. 3	<i>Lege, νῦν δη μεν ὄροισ βασι ἐπι θύρας ποθεν</i>
306,	22	Nunc video, ἀραῶς esse, i. e. ὦ in ὠ mut. Mox 25 νωταλαιν sine acc.
310,	2	ἡτρον
310,	17—20	Ἐυλουχος, βαραθρον, Ἐυλοχον, sine acc.
311,	6	Ἐῦν (sic)
312,	23	Ἐννῶνα] Acc. om.

Phot.

- pag. lin.
 314, 7 *ἔξεστι*. Vide supra p. 688. Talia animadvertenda sunt, ut constet, liberum esse editori Sophoclis *ἐκμήνους*, Euripidis *ἐκπλεθρον*, prout res ferat, restituere
- 315, 7 Semel monendum, spiritus ab hoc scriba in mera puncta contrahi, vix ut distinguantur. Hic Ὀδαξ et ὀδοῦσιν. Μοχ Ὀδαξησμός potius; certe ὀδόντων. Infra 316, 5. Ὀδ.
- 315, 15 Ὀδιός
- 316, 26 n. 3 *Adde*, sed sp. ab alio potius
- 317, 1 n. 1 *Adde*, vel Ὀΐδια potius
- 317, 4 In textu repone *Συμπόσιον*, quomodo citat Porson. ad Med. 734. et vide p. 61, 12. 433, 25. Porson. Opusc. p. 287. sive Suid. v. Ὠς.
- 317, 7 n. 5 *Adde*, vel Οἴητας
- 318, 17 Οἰκίαν primo, ut videtur, certe ε ex em. sed ejusd. ut puto
- 319, 3 -φάνης] ουσ statim mut. in ησ
- 319, 20 In Οἰκοτ. acc. om.
- 320, 24—27 Οἰ. an Οἰ. ter incertum: sed 25 Οἰνέως
- 321, 19 Οἰνοπάζων (sic)
- 322, 25 Οἶος potius
- 323, 1 χωρσ (sic)
- 323, 3 Οἶος (sic), et p. 313, 15
- 324, 1 n. 1 *Lege*, Sic, vel Οἰστός potius; supra Ὀἰστέουσας clare; mox Οἰστροπλήγα
- 324, 23 γεγραμμένοις
- 325, 16 Dist. G. Ὀκλαδίας: δίφρος ὄν—quod mutandum non erat
- 326, 1 n. 1 *Lege*, 194. B. HSt. 184, 16. Bas.
- 326, 4 βέλτιον] inter λ et τ nescio quid statim deletum
- 326, 10 ἀπτελέσβους
- 327, 10 n. 3 *Pro* Ὑμ *lege* Sed

- pag. lin.
- 327, 10 n. 3 *Lege* scribam quatuor literas damnaturum
 (κρανιον) puncta
- 327, 19 "Ολιγγοι] "Ο an "Ο n. l.
- 329, 19, 20, 21, 26 'Ολόλους plane per asp. In reliquis, sp. incertus
- 329, 26 τρέχωνι (sic)
- 330, 10 'Ολοφυρμός
- 331, 2 'Ομαμαιτα] an 'Ο, n. l.
- 331, 6 'Οβρήσαντος (μ statim)
- 331, 8, 9 Ομ. bis sine sp.
- 331, 25 'Ομηρίταις] αι statim ex em. sed pro quo, n. l.
- 332, 13 'Ομνῦναι, sed ὀμνύειν potius quam ὀ.
- 333, 16 'Ομ. et 17 potius
- 335, 1 *Pro* n. 1. *lege*, τὸν ^{νεῶν} ι. (νεῶν statim)
- 335, 6 *Pro* n. 2. *lege*, ὄπνια (μ statim)
- 336, 3 'Ονήσασθαι] ἡ statim pro εἰ
- 336 *Notæ* 6 et 5 *transponendæ*.
- 337, 11 In artic. fine desunt puncta
- 338, 20 Nescio an operæ pretium sit monere, δημοσθ^{ε'} /
 habere G. i. e. -νη vel -νην
- 341, 19 *Pro* n. 2. *lege*, Προ ἀποτιλῶσαν, ἀ tantum, sine punctis quæ articulum claudant. Versus fere vacuus, et nota / in marg.
- 342, 22 n. 1 *Lege*, Parva lacuna, et nota / in marg.
- 344, 12 *Pro* n. 1. *lege*, Ante σόλωνος, ὄρ statim deleta
- 344, 20 *Pro* n. 4. *lege*, δεσπότ^ς, i. e. δεσπότης.
- 344, 22 ὀμογάλακτας (sic)
- 347, 5 ἐπὶ τ^ς i. e. τὸν; sed statim τῶν (compend.)
- 349, 11 βασιλέων

pag.	lin.	
351,	1 n. 1	<i>Adde</i> , pro -ροι ut videtur
351,	19	ωίκειτ'] Sic. Lege ωίκειτ'
352,	4	Ἔσήμεραι
353,	8	Ἔσταφ.—Ζεὺς] In marg. nota / quæ pertinere videtur ad lin. 6. κάρ' ὦ χάρων
355,	12	κριθῶν] θ statim pro τ
358,	11	<i>Pro n. 2. lege</i> , Οὐδ' ὑφ' ἐν ὦν et οὐδὲν ὦν primo, sed ab eodem factum Οὐδ' ὑφ' ἔνων et οὐδένων
358,	18	^{ἄν} οὐ <i>pro n. 3. lege</i> , πονεῖται: μάτην (ista statim supr.)
359,	25	ἐπι] Acc. om.
360,	5	<i>Pro n. 1. lege</i> , Desunt puncta in artic. fine. Semiversus vacuus. Nota / in marg.
360,	14	Οὐ μὴ δ'
362,	10	δέον] δε sic, quomodo pro δὲ aliquoties; sic et μεν sæpe, ut p. 383, 22. De δὲ et δέ (δέον) vide Valck. ad Phœn. 1628. Ejus erroris exempla infinita. Phot. p. 329, 18. κατὰ θὲ (sic) ed. Herman. MS. scil. κατὰθε ¹ i. e. κατὰθεον. p. 470, 1. πτερ ² ms. πτέραον ed. Herm. Vide 450, 10. 499, 21. et infra ad 545, 19
363,	6, 13, 15	ἱπποκλεί ^δ ter
364,	1	ἐπηρμένους, sed as statim
365,	14	ἀντ ³ tantum
366,	15 n. 3	<i>Adde</i> , Vide p. 365, 1.
369,	11	In margine istorum νῦν—εὐπολις, signum ~ m. pr. quo subinde indicatur novum articulum in medio versu ordiri. Vult igitur novum paragraphum fieri ab ὅτι δέ. Vide p. 591, 24. Ad-denda ad 136, 8
370,	11	τὸ ^ν (ν statim)

- pag. lin.
370, 22 Παιωνεῖον] Forsan in ω, certe in ει, circumflexus deletur; nunc ab eodem ω, ni fallor
- 371, 8 Nota / in marg. Sed in Galeani archetypo ad l. 7. pertinuisse suspicor
- 372, 24 n. 1 *Lege, παλαιά· Πλάτων*] Ita ms. ^{δ· λ· τ}παλ_ςπά ex ejusdem, ut videtur, emendatione. E prima scriptura restat, ^{*}παλι^{*}·α^{*} i. e. ^τπάλινάν ut puto. Etiam
- Ibid. *Adde*, Ceterum facile conjecerunt, delendum esse αὐτῆι. Sed quum πρὸς αὐτῆι habeat Τιμαῖος, unde sumsit Photius, legendum videtur, proxime ad Toup̄ii mentem, ἐκκλιτα· προσάντη· τὸ ἐναντίον τῆι αἰρέσει πάθος ἐμποιοῦντα. Hoc monendum putavi, quia ipsam Toup̄ii lectionem, τὸ πρόσαντες τῆι αἰρέσει, sine ἐναντίον, probavit Porsonus teste Kiddio in Pors. Opusc. p. 376.
- 373, 2 ^λἐκφυλο- (λ statim)
- 373, 22 -ωδια et ωδος ut puto initio, sed ο statim bis.
- 377, 11 *Pro n. 1. lege, -ομεῖον* m. pr. Nunc όμ et supra nexum ει puncta .. indicantia accipiendum esse pro ι. Vide Porson. ad Odys. I. 199. et hanc collationem p. 534. et addend. 604. 606. 634.
- 377, 24 Dist. G. Πανός: σκῶλος· ut mox Πανός: σκοπός^{*}
- 378, 1 *Pro n. 1. lege, σκοπός* G. et P. Nempe ό in ò statim mutatum est. Voluit ergo σκοπός μ. Μοx ό πᾶν
- 379, 21 Πανώλης] λ ex emend. ejusd. forsā pro N
- 379, 27 Πάποι
- 381, 10 τρόπον τινὰ ex em. sed ejusd. ut videtur

pag. lin.	
381, 14	In τινές, τι ex ejusd. em.
385, 20	παράχορδον] Accent. om. (παρα per compend.)
386, 21	Παραλόγος hic, sed ρά in vicinis
387, 12	^α χρησθαι (α statim)
387, 15 n. 1	Lege, ηρωος] Sic, a m. pr. ut videtur. Etiam alibi, ni fallor, in accentu variat ms. Notavi 177, 8. ubi ηρωες (sic). Vide 182, 8. 276, 24
387, 16	πάλοι—οἱ και primo; sed statim ^{ρα} πάλοι et οἱ και
390, 4	δραχμῆ] χ ex ejusd. em.
390, 6	Ἐκεῖσε] Acc. om. Porsonus, si tanti est monere; et junctim scribit, non ἐκεῖ σε ut Bentley in Menand. §. 99. deceptus a Clerico Latinam versionem Suidæ clam secuto. Jungatne an dividat G. non liquet.
390, 11	ψευδεγγραφεῖς
390, 12 n. 2	Lege, spatium, et nota / in marg.
393, 22	μὲν primo om. sed statim supr.
396, 22	^η Pro n. 1. lege, ὑπερέλασεν (η statim)
398, 11 n. 5	Adde, (έστιν per compend. Vide Porson. ad Arist. Ran. 1088)
399, 25 n. 4	Adde, et ante ποιαι quinque fere litt. spatium.
400, 2	n. * <i>Dele dist. post</i> δς
400, 13 n. 2	Præfige, Παρύφωσ] Sic sine punctis.
400, 19	ὑπεροψίαι] ὑψ primo, sed statim ὑπ
401, 3 n. 1	Lege, λ. οὐδ'
401, 23 n. 6	Lege, ἀναπεππαμένα
403, 11	Πάχεις
404, 4	^{δδ} σνν, quod compendii genus non alibi in codice occurrit.

- pag. lin.
- 405, 5 ^α δέρμ, quod valere posset δέρματα, (Bast. Comm. Pal. p. 799) sed nunquam ita, quod sciam, Galeanus. Scribit ^ζμα, ^τμα, ^μμα, &c. ὑποδη p. 404, 3. Præterea δέρμα servat Suidas. Alioqui proclivis lapsus, ut mox p. 406, 26. Infra p. 513, 12. lege ὀρύγμασιν e Suida et Hesychio.
- 406, 14 Habuerit codex archetypus, ὀρύγμ^α ^ιπάρχων
- 407, 2 θράξ] Ita ms. non θραξί
- 407, 23 ἀντι sine acc. ut passim in præpositionibus quas pro libitu conjungunt vel disjungunt librarii; e. g. 409, 6 ἐφάρματος
- 408, 6 Pro n. 2. lege, Πελι οι sic, literæ spatio post λι relicto, et οι in rasura, ut videtur, sed ejusdem.
- 409, 10 n. 2 *Dele accentum*
- 410, 12 Ἰφιγενείαι] i ex ejusd. em. forsán pro é
- 410, 25 Pro n. 5. lege τρίματα. Inter illa præcedentis columnæ, λοι—αιγίνη (p. 409, 19) et hæc, ἔχον—ἀριστοφάνης, est nota / posterioribus quidem apposita, sed, ut suspicor, scribæ errore, quum in prioribus corruptum Αιγίνη notare vellet, Lege Ἄρνη e Suida et Archemacho Athenæi VI. p. 264. B. Hæc scripseram: nunc, ut in re incerta, non negarim illud signum ad τρίματα pertinere. Vide addenda ad pp. 245, 8. 353, 8. Priore loco signum refer ad ὑπερέχεις l. 11.
- 411, 15 -φήν· δημοσθ^έ / καὶ ὑπερίδ^ς
- 412, 18 n. 2 *Dele forsán G.*
- 413, 10 Περγασέα] π ex ejusd. em.
- 413, 18 Πέρι (sic)

- pag. lin.
- 414, 7 n. 2 *τόσαδε*
- 414, 17 n. 4 *Lege*, Tum *τόνωι*, quamvis τ male formatum, ut passim in hac parte codicis, vix a Γ differat. *Lege* igitur *ὠς* pro *ὄς*, et verte, *codem accentu atque πενήρης*. Quid autem sub isto *πενήρης* lateat, doceri velim. An *πεντήρης*?
- 415, 13 n. 1 *Lege*, i. e. ^{κ/} *γυναι* quod pro re nata legi potest *γυναικὸς, γυναικῶν, γυναικεῖα, &c.* Postremum prætulerim. Vide 56, 21. 65, 17. 69, 5. 189, 1. 205, 4. 222, 8. 312, 10 et 16. 313, 3. 327, 8. 412, 13. 537, 21. 655, 10. quibus in locis prescribitur vox
- 415, 26 ^α *πρδὲ τῶι* (sic) Nempe ^{α ῶι} *π τ* scripturus erat
- 418, 4 *In n. * lege*, ^ε *Πκάτω τρ.* i. e. *Περὶ κάτω* (vel *Περὶ κάτω*, quomodo in tmesi solet Codex Homeri Venetus, Villoison. Proleg. p. 11.) quod
- 418, 9 *Περικονῆσαι*] *μ* ex ejusdem em. pro *ρ*. Imo nunc video, quod pro summa *τοῦ ῥῶ* parte erasa acceperam, merum esse defectum membranæ scalpendo perforatæ, quum deleretur macula in proxima pagina. Non tamen prorsus liquet utrum initio *ν* an *ρ*
- 420, 15 *ἔστι μοι* ex ejusd. em.
- 421, 6 *συμφορᾶς*, solenni accentuum permutatione; quod moneo ne quis emendet, *Περικπτώσει: συμφορᾶι*.
- 421, 14 *δυσχερές*] Vox ex ejusd. em.
- 422, 8 ^δ *γρ/*
- 423, 17 n. 3 *Adde*, i. e. *περίστοιχον*, ut ^ε *μοχ Πστῶιον: πστῦλον*, et alia in vicinis

- pag. lin.
 425, 27 Πέσκειν
 426, 21 ^έ λ/ quod valet λέγει, λέγονσι, λέγεται, λέξις, &c.
 Hinc error p. 503, 9. Articulus e Timæo
 sumtus, ubi teste Ruhnkenio, i. e. Capperonie-
 rio, ms. habet λέγειν. Supra p. 368, 23. λ/
 sed plene λέγεται 25. et 527, 11. Hic malim λέ-
 γει cum Ruhnkenio, ut p. 223, 13. ubi plene ms.
 428, 6 λαμβ/ ^δ
 431, 13 Vide Ruhnken. not. in schol. Plat. init. ubi Por-
 sonus, " Pro Πιθίς et Πιθεύς lege Πιθεῖς."
 Hic igitur legebatur οἱ Πιθεῖς
 431, 15 Nescio an nota / in marg.
 431, 26 n. 1 ^Λ ^Λ Lege, forsitan mero errore, οὐκ pro οὐκ
 433, 17 Ita dist. G. P.
 435, 9 Πλυντηρία
 436, 2 Ποδέων
 436, 7 ^σ βυσσον
 439, 3 Πολιούχοις] ιού ex em.
 440, n. 3 I. 3 τῶν ὀπισθίων ποδῶν et in fine, ὀλυμπία—γὰρ εἰς
 σπήλαιον
 442, 6 ^ο λ/ quod valet et λόγοις. Infra 506, 14. λόγ
 442, 14 κτησιφωντα
 443, 16 σφόδραι, α et ι disjunctis, i. e. φ.
 445, 17 ποτὲ sed bis πότε 14, 16.
 445, 19 n. 4 lege προστιθεν sine acc. et pro
 446, 1 Ita dist. G. et P. Forsan cum Schleusnero fere e
 Bacch. 663. legendum, Πορνιάδας Βάκχας: Εὐρι-
 πίδης. . . . ut exciderit explicatio, ex Hesychio
 petenda. Non obstat vocum positio; vide
 p. 368, 4. (Eurip. Androm. 1012. quem locum

Phot.

4 X

- pag. lin.
- in Hesychio v. Εὐπειχήπαγος detexit Porsonus.)
 Ἦχῶ πετραία et Ῥέας πόντος referenda suspicor
 ad Æschyl. Pers. 390. Prom. 836.
- 447, 8 n. 2 *Lege*, Supra é in πραέως, nota
- 448, 11 Πριμιγγιλιων sine acc. (ων compend.)
- 448, 25 διαφ^ερ
- 450, 13 et 454, 2 οὕτω (ita ^νυ) Illo modo scripsisset οὕτως, ^τυ.
 Sed passim οὕ tantum ponit, interdum ου^τ
- 450, 19 n. 4 ἔπ^{...}.εἶτα
- 451, 15 n. 2 *Dele τῶν* an τῶ *δς.* et *lege*, In τῶν ante φίλων ac-
 centus ita notæ ∘ adhæsit, ut videatur τ̄ i. e. τω
 oi] ι ex em. insertum
- 454, 3
- 457, 6 Προπεπτωκότες primo; scalpello emendatum
- 459, 2 Προσέκοψεν] κ ex ejusd. em.
- 460, 5 καὶ ex ejusdem em.
- 462, 13 περὶ τοῦ ex ejusd. em. suprasc.
- 462, 16 οἱ δ'
- 463, 15 Προσφερεῖς] εἰ ex ejusd. em. pro quo, n. l.
- 467, 4 ὀλίγον statim pro -ων
- 468, 19 n. 3 *Lege*, ἥλιον hic et p. 513, 10. G. et P. per
 signum, de quo vide Porsonum apud Kidd.
 p. 288. Gaisfordium ad Hesiod. Theog. 709.
 Burgesium ad Eumen. 2. Supra p. 132, 20.
 pro ἡλίου (ἰλίου Suid.) lege Ἀπόλλωνος. Nescio
 an operæ pretium sit monere ἥλιος et σελήνη per
 signa exprimi in Lexico Cant. supra p. 668. Ἑρμῆς
 in Cantab. Nn. 3. 15. (1) in marg. Aristoph. Plut.
 1131. In Harpocr. v. Θεμιστεύειν, ἡλίου tot
 literis servant mss. Cant. Gal.
- 468, 20 n. 4 βαθέ^ς,

- pag. lin.
 470, 23 Πυκτίον] Ita G. Sed Πυκτίον ex Hesychio et
 literarum serie Porsonus, quod reponendum
 monui
- 470, 19 n. 1 Adde, i. e. ἐκφυσᾶ scripturus, statim se corripuit,
 ἐκφύσεις
- 471, 7 ἀποπτωκότα (πε^{πε} statim)
- 472, 4 et 12 Πυγαργος et Πυγων sine acc.
- 473, 12, 17, 24 Πύθου—Πυθῶδε—Πυθῶνος] Ita Pors. Acc. om.
 G. ter
- 473, 19 ἔνθεν bis scriptum, semel punctis damnatum
- 474, 10 n. 3 adde, E Suida emendavit Porsonus. Sed recte
 Beckius ad Aristoph. Nub. 626. ἐκ τῶν πόλεων.
 ἀπὸ τῶν πόλεων Bekkeri Lex. Rhet. p. 292. Ety-
 mol. p. 695, 45.
- 476, 4 n. 1 Adde, (as compend.)
- 479, 4 Pro n. 2 lege, ἀλκαῖος ἐνιθρῶ^ρ et similes apices in
 marg. ubi scil. additurus erat variam lectionem
- 480, 3 ἄναιμος
- 482, 20 n. 6 ἀρτάρχησ'
- 486, 16 οἷ τόνδ' (sic) An initio οἷόν τ' volebat?
- 486, 19 n. 4 lege, εἶρη^ξ fere, i. e. εἶρηκεν ut Hesychius et Sui-
 das; quod consulto mutavisse non videtur Por-
 sonus
- 487, 8 Ῥητορικῆ primo, sed κῆ ut videtur statim fac-
 tum. Tum 9 τὰς δικαστῶν, ut et 492, 9. πολιστῶν
- 488, 11 ἰδιαν sine acc. αν per compendium. Tum ἡγού-
 μενος, et supra l. 3. ἡγεμῶν, infra 509, 12 ἡγε-
 μόνες
- 491, 4 ἀπειλητικόν.] Ita plene ms. Nempe in arche-
 typo compendium de quo modo dixi male inter-
 pretatus est scriba

pag. lin.		
493, 5		παρ' ἤβην
495, 21		τροφήν
496, 16		κάθ ^ρ αμα (ρ statim)
497, n. 1		Σακοδερμίτης: σοφλ ^x (i. e. ιτης statim mut. in ιρης)
498, 1		σαλα sine acc.
498, 5 n. 1		Imo nil hic mutavit, sed maculam in præcedente pagina tollens, membranam corrumpit, et lituræ speciem hic effecit
498, 15		Schol. Townleianus ad Iliad. H, 185. a Porsono excerptus; Οἱ δ' οὐ γινώσκοντες: Οὐχ οἱ αὐτοὶ γὰρ ἦσαν παρὰ πᾶσι [ita et Venetus apud Villoison. et Leid. apud Valckenær.] τοῖς Ἑλλησι χαρακτηῆρες: διάφορα δὲ καὶ τὰ τῶν στοιχείων ὀνόματα· ὡς τὸ εἶν' (sic) Καλλίστρατος δὲ ὁ Σάμιος ἐπὶ τῶν Πελοποννησιακῶν μετήνευκε [sic sine ταύτην] τὴν γραμματικὴν, καὶ παρέδωκεν Ἀθηναίοις, ἐπὶ ἄρχοντος Εὐκλήτου, ὡς φησιν Ἐφορος.
499, 10		Σαμφορας sine acc. tum σίγμα, ut Pors. Vide p. 351, 21.
500, 15 n. 3		ἀγχιάλλην
500, 25		μενδοθῆναι ^{δι} (ista statim)
502, 6 n. 2		τρυζῆνι (ἢ ex ejusd. em.)
503, 1		ἀθείας (sic)
506, 13		Σεμαὶ ^ν (ν statim)
506, 19 n. 4		Lege, tum πῶς οὖν οὐ σεμνήν
509, 21		σφραγδα ^ι (i statim)
516, 8		ἐκτετρημένης] η prius in litura a m. pr.
516, 15		οὕτως (sic)

- pag. lin.
- 516, 21, 22 Σκαφειον, Σκαφιον, et καταχ. sine accentibus
- 517, 2 n. 1 *In* σκ. *dele accentum*
- 517, 12 Σκαφίδας] Acc. om.
- 520, 8 n. 3 *Lege*, σκιάδιον, sed *dei* statim
- 521, 3 n. 2 *Dist.* ò,
- 521, 13 *ιερεία* m. pr. Nunc *ιερεία* potius quam *ιερεία*
- 522, 13 Σκιοφορίων. In his passim variat, *ίων*, *ιών*, *ιων*
- 523, 21 n. 6 *Adde*, *ι* in *ι* mut. corr.
- 525, 5 n. 3 *Lege*, Vox *ἀτιμ.* a correctore addita
- 527, 10 Σμήρινθοι] Acc. om.
- 530, 15 et 18 In *μκ.* et *εὐκατ.* *μ* et *εὐ* primo om. sed statim supr.
- 533, 20 τὸ μ.
- 534, 3 Προαγωνι sine acc. m. pr. *ά* corr.
- 534, 11, 12 *In* n. 3. *lege*, δράμασιν, et *adde*, Primo ut videtur, CTAΘMOC· ἐξέβαλε, et I statim inserto factum CTAΘMOK (sic, IC in K plane coalescentibus.) Supra p. 337, 17. ὈΝΟC IC ὈC Π P I O C, quod κοσπριος legerunt exscriptores. In Σταθμοῖς, Σταθμὸς, Σταθμῶν, accentus correctoris, qui et φλειῖς mutavit in φλειῖς
- 534, 22 n. 5 *Lege*, corrector, qui scil. pro -ves accipiendum monet
- 535, 2 In Στάς accentus correctoris potius
- 535, n. 2 *Lege*, parte codicis peccatur
- 536, 5 n. 1 *Lege*, Στεγανότερων, sed ω in *ά* fere mut. (i. e. in ò) Omnia m. pr. Tum στερεότ.
- 537, 3 Στερκτικόν: &c. cum præcedentibus conjuncta, sed postea punctis diremta
- 537, 11 Στερόπη primo
- 538, 2 ἐλλάνικος, et 21. ἔρμιππος
- 538, 9 n. 2 *adde*, sed accentus correctoris potius

- pag. lin.
 538, 19 In ὦσ, σ ex em.
 538, 23 σφιγξίν primo; a correctore potius mutatum
 540, 22 Ita G. sed primo στεναγμός, et nescio an CTONAXAI
 542, 12 n. 3 Adde, sed accentus correctoris potius
 542, 24, 5 n. 5 λιτον sine acc. tum pro παιδα, πέλα, ubi accentus correctoris potius
 543, 6 In βύσα, β ex em.
 544, 18 n. 8 Lege, in δωροδοκῶν mut. corr.
 545, 3 Primo ειστροφὰς, sed nexum στ, cauda erasa, fecit σ, deinde ο in nexum στ mutavit, ut nunc sit ειστροφὰς
 545, 19 Στωιδει\ et στοιδει\ i. e. — ιον, sine accentibus; non δι, ut legerunt exscriptores, quomodo Πακίς pro Πακί\ ς
 546, 1 n. 1 Lege, Σοι in Σν
 546, 22 In δέ, δ ex em.
 547, 8 φυκοῦς primo
 547, 17 ^z hro codex planissime; unde, quum h i. e. η pro κ cepissent, geographiam auxerunt, οἱ δὲ Πάρνοπες Κρόνψ. An Thracas (Arist. Ach. 150) somniabant? Contrario errore Λιβύηι in λίμνη mutarunt p. 652, 20. Ceterum lege παριόντες. Vide Ἑρμαιοιν
 548, 24 n. 2 Lege, Primo τὸν, nunc eraso ν, τσ̄ factum, a corr. ut videtur
 549, 4 συναλάγ. primo.
 549, 10 Συμβουλους sine acc.
 550, 9 συμμωρίται
 551, 1 Συμφέρεται
 551, 4 Συμψισθείς] ψ in litura
 551, 7 n. *. adde, ν correctoris videtur

- pag. lin.
- 551, 14 *Συναυλισθείσης*
- 551, 22 *ἠθισμένον*
- 552, 27 *Συνέφηβος]* φ ex em.
- 553, 3 n. *. *ἑξήσδεκα sic, totidem literis.*
- 555, 9, 10 *αυστροφή: σύγκλητος ita, punctis istis statim additis ad articulos dirimendos; quod patet e sequenti versu, in marginem prominente*
- 555, 12 *ἐκκλησία αὐτῆ primo.*
- 557, 13 *-μένον* i. e. ουσ proculdubio fuit, ut 559, 1*
- 557, 14, 20 *Σύργαστρος et Σύρφα]* Acc. om. *Μοχ 17. βλεπῶν m. pr.*
- 558, 11 et 13 *δημοστ. i. e. ο fact. ex ω, et ante διὰ δέ, litera erasa*
- 560, 15 *Σφῆλαι]* φ ex em. statim facta, pro τ
- 560, 21, 25 *Monui reponendum αὐτοῖς. Præterea nota, Σφισιν in ms. accentu carere, idque consulto ut opinor factum. Notissima brachylogia dicit grammaticus, vocem, quam recentiores isti σφισιν pronunciabant, interdum esse pro σφίσιν, i. e. αὐτοῖς, interdum pro σφοῖσιν, i. e. τοῖς ἐαυτῶν. Eadem dicta puta p. 559, 25. ubi tamen acc. servat ms. 134, 24. κατὰ et κᾶτα, 322, 13 et 25. οἶος et οῖος, 612, 20, τῶ et τώ. Comparavv. Ηματα et Ιων cum Suida, Κηρ et Τη cum Apollonio. Affine est Μελλήσας, diversum Ἡρυγεν, de quo Porson. ad Phœn. 463.*
- 560, 24 *Σφιγανόν]* Acc. om.
- 561, 1 n. 1 *Lege, ὑφ' ἐν, sic, νχα'αργο*
- 561, 18 *Σχαστηρία]* χ in litura a m. pr.
- 561, 20 *Σχεδιάζει]* Inter α et ζ litera erasa, i. e. ι ut puto
- 562, 17 n. 3 *διαμάσσονται*
- 562, 19 n. 4 *Lege, καὶ ἡ σχ. quod forsitan defendi possit; vide Ind. Auctorum in Παροιμίαι*

- pag. lin.
 563, 5 παιδιαν primo
 563, 9 Primo εύκαιρὶ sic, et præterea litera, forsam σ, pro qua nunc α, ex ejusd. ut puto emend.
 563, 11 καὶ ἀντὶ οὐδαμῶς tantum. Corrige igitur notam
 566, 5 n. 1 Pro postea lege, ex emendatione
 566, 10, 11 n. 3 Lege, In κείτω, ο scalpello factum, ex αι scilicet. Deinde μέσοισι δύο χρυσοταλαντοῖς (i e. -άντων) primo, nunc ultima χρυσοῖτάλαντα facta, α m. pr. ut puto
 566, 22 τοῦ ἡμισυ] το ἦ. primo
 567, 20 Ante ἀκρ. alterum ν, sed lineolis damnatum
 568, 20 Pro n. 2 et 3. lege, ΤΑΝΥΗΗΚΕC vel potius ΤΑΝΥΝΗΚΕC, sed istud sive H sive N ita lineis trajectis damnatum, ut M videatur. Deinde, τὴν ἀκην (sic). Quare ex Apollonio lege Τανύηκες et ἀκὴν.
 568, 25 Ταξίαρχος] ξ in litura
 569, 12 n. 3 ἀχαιῶν
 570, 11 ἕκτασις] τ e nexu στ scalpello factum
 571, 9 ἀτρίδες
 573, 16 Τεθῶται: τεθοίμηται.
 575, 1 n. * κερταίαι, et inc.
 575, 2 ἀλικαρνασσου, et 580, 2. Tum primo πολεμῶν τελμισσοσ—τελμίσσοσ
 575, 5 Pro n. 2. lege, κύλακα (σ forsam m. pr.)
 575, 5 n. 3 Lege, τ in litura, pro π ut puto;
 575, 16 Pro n. 7. lege, ὄ scalpello factum ex ᾄ vel ᾅ potius
 576, 16 τιμωσι primo
 577, 15 Τεράστεια

- pag. lin.
 577, 17, 19 Τεραμνον, Τεραμων et ἀτεραμων sine acc.
 577, 22 n. 4 *Lege*, Τερμέρεια
 579, 6 n. 2 *Adde*, i. e. κακοῖς.
 579, 8 Τερποτράμυς] Acc. correctoris
 580, 4 κίονα
 580, 13 ἡγοῦν (sic) bis scriptum, semel damn. a corr.
 581, 8 ψῆφοι εἰσὶν] Nescio an primo ψῆφος, certe ei
 in litura
 581, 22 αὐτοτελεῖς] εἰς in litura
 581, 26 σύμβολον] μ in litura; tum γηγεν^s, et κρω-
 βύλον ex em. correctoris, pro κροβυλον
 582, 1 n. 1 *Lege*, ā ut videtur initio, nunc scalpello factum
 ω fere
 583, 11 n. 5 *Pro γ lege* γ
 584, 21 n. 3 *Lege*, Ita manus prima, ΤΗΘΕΑΪ: ὄστρεαι (sic;
 α et ι divisim scriptis, non per nexum: valent
 igitur ὄστρεα; vide supra Addend. ad 156, 18)
 Acc. transtulit in Τή corrector.
 584, 24 n. 6 Τηθῆς: θεία πρσ καὶ ἡ μρσ ἡ ἀδελφή. Ista nota
 eadem prorsus, atque ea qua designatur ω. Su-
 pra v. Πατρώων, pro π προσ^ε π^ε lectum παρὰ πα-
 τρὸς περι. Ita alicubi in Scholiis Venetis aut
 Townleianis Homeri esse πατρός που pro προσώ-
 που, narrabat olim Porsonus; qui et in Platone
 Rep. VIII. p. 566. E. HSt. πᾶσιν ἰλεώς τε καὶ
 πρᾶϊος εἶναι προσποιεῖται legendum monet (e
 ms. et Bas. 2. p. 453, 44.) pro πατρῷος.
 585, 8 ἀλεκτρυῶνες primo
 585, 19 n. 2 *Lege*, νείλωι (acc. correctoris) tum κυβερνίτης
 primo

Phot.

- pag. lin.
- 585, 23 n. 4 *Legi possunt ὁ παῖς. Ergo corrige, δ' aut omis-
sum aut evanidum. Tum*
- 587, 13 *In ἠιτήσατο, ἠι in litura. Tum σαρδεῖς*
- 589, 9 *σρωτᾶς] Ita, sed acc. correctoris. Vide Valck.
Oratt. p. 272.*
- 589, 21 *πλήστην*
- 591, 4 *τῶν] τὸν primo*
- 592, 2 *πριαποδων primo*
- 592, 7 *Pro n. 1. lege, In ΤΙΓΓΑΒΑΡΙ, ΓΓ a manu
prima, ut videtur, sed post lituram. Initio ΤΤ
vel ΝΝ, sed illud credo*
- 593, 5 *τὸ πεπυρωμένων (sic)*
- 593, n. 2 *Lege, semel mut. in χω.*
- 594, 24 n. 6 *Adde, τοαία fecit corr.*
- 596, 2 *ὑσπλήξ m. pr.*
- 597, 1 *Pro n. 1. lege, Primo ἐν. Corrector ν eraso
fecit ^ε (sic fere) ubi asteriscus linea trajectus
numeralem designat*
- 597, 4 *Pro n. 3. lege, οῦν m. pr. deinde a corr. ω fac-
tum, ex αι potius quam ex οσ, et ν additum in
litura*
- 597, 5 *διδυμοι primo; sed statim οσ*
- 598, 13 *Τράσια m. pr.*
- 602, 7 *Τριποδα λέβη: ἐν*
- 602, 9 *κύβοι hic ab initio, sed in seqq. ν ter ex em.
at pro quo, n. l.*
- 602, 12 *γὰρ ex em.*
- 602, 14 n. 4 *Lege, ὁ κ. εἶτε*
- 602, 18 *Pro n. 7. lege, Τρις ἔξ βαλουσα (sic; primo
Τρίσεξ) &c. ut nov. artic.*
- 603, 1 *τριτημόριον] Ante η litera erasa, forsau τ*
- 603, 15 *ἐπὶ, sed ἐπεὶ statim*

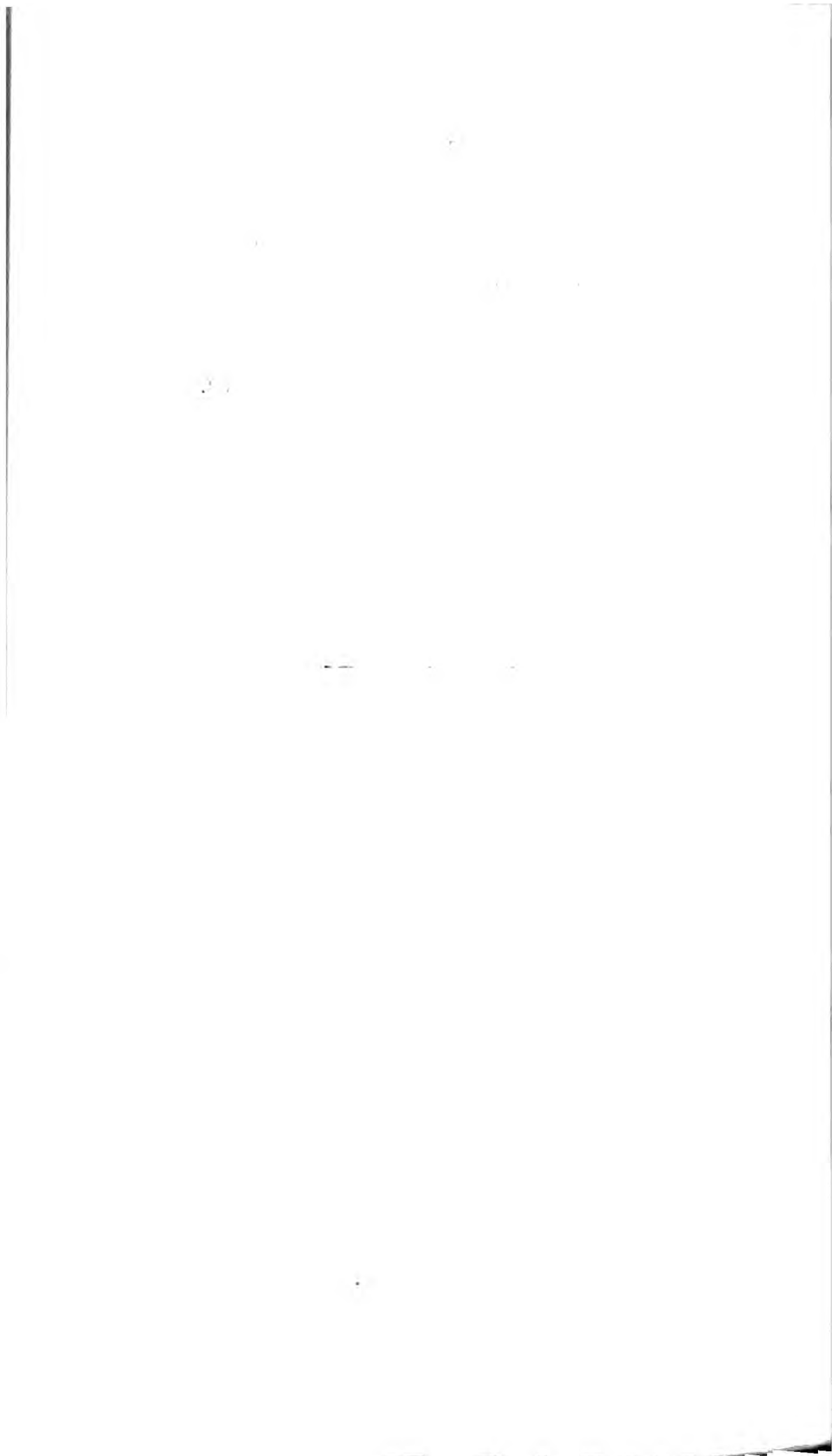
pag.	lin.	
603,	17—19	ἡ τοῦ et ἡ γενν. tum m. pr. ποταμ ² (i. e. ων)
604,	4	ἀττίδι
604,	9	τριτὸς sic
604,	16	αὐτὸν εἶναι
605,	25	<i>Pro n. 5. lege, ἀντιφά*</i> ubi lineola per imum φ ducta, et accentus sunt correctoris, et α post li- turam pro ω. Atramenti color medicamine mu- tatus induxerat me ut crederem hic esse versa- tum recentem interpolatorem, qui scilicet ἀντι- φάνης ab ἀντιφῶν expulsum reduxisset. Sed, sæ- pius inspecto loco, plane video initio fuisse ἀν- τιφῶ ¹ (ut p. 402, 26. habet ms.) et ἀντιφά esse correctoris antiqui
607,	1	οἱ ἰμάντες bis scr. semel damu. Deinde ^{δέ} περι- ονται (δέ statim)
607,	18, 20	ι in Τρόφι, ο in Τροχάζειν, ex em. ejusd.
608,	1	Τροχίς m. pr. Τρόχισ corr.
608,	2 n. 1	Lege, hic forsā corr.
608,	12	ψηθυρίζει. Deinde in λαλει et παρὸ, εἰ et ο ex em.
610,	25	θόρυβος] ό ex em. forsā pro é
611,	13	ὑψει] ι primo, sed statim εἰ
611,	21	in Τυφ. ε statim factum ex η
611,	22, 3	λεβήριδος—λεβηριδος—λέβηρις—λεπηρις m. pr.
612,	17	Τύχην] Artic. cum superiore confusus, sed postea punctis diremtus
613,	1	Τῶν δυνατῶν τι: κελεύου γάρ, sed κελεύου fecisse videtur corr.
613,	15	Τώρα m. pr.
614,	6	Nescio an primo Ὑάδαι, sed β certissime est m. primæ
614,	7	Ὑβός] Acc. om.

- pag. lin.
- 616, 3 n. 3. *Lege*, *νῖδια* vel *νίδια* fecit corr.
- 616, 4 n. 4 *Lege*, mox *ὑήνων*, ubi sp. correctoris, accentus manus primæ, ni fallor. Mox 17. *Ῥηνῶν* ex *Ῥηνων* fecit corrector.)
- 616, 6 n. 5 *Lege*, *ὑήνους*
- 616, 11, 19 *Ῥης*] Acc. om. Mox *ἐπιτελοῦμέν* (sic, *εν* compend.)
- 616, 16 *Ξδες* i. e. *Ξωδες* m. pr.
- 617, 5 *τοῦ λ.* m. pr. *τὸν* corr.
- 617, 18 *Ῥλάστριαι*] Acc. corr.
- 620, 12 *ἐννοεῖν* primo, nunc *ρ* scalp. mut. in *ν*
- 620, 13 *Ῥασπιταί* primo ut videtur, sed *τ* statim mut. in *στ* nexum
- 621, 7 n. 2 *Lege*, *Litera*, *ρ*, ut videtur,
- 621, 11 *διατείνεται*] *αι* ex ejusd. em.
- 622, 20 *Ῥπερθρών*] Acc. correctoris
- 623, 23 *φανλου* et mox *φανλος* m. pr. *φάνλου* corrector, sed *φανλος* reliquit
- 624, 3 *ἀπολ.*] Ita m. pr. sed forsan ex em. pro *νκ*.
- 624, 21 *Ῥπετέθυπτο*] *θ* statim factum e *τ*
- 625, 21 *ὑπόβαθρος*, i. e. primo *αρ*, ut puto
- 627, 5 n. 2 Ita ms. *ῬΠΟΔΞΗΙ* vel *ῬΠΟΔΞΗΣ*, ita ut I in C mutavisse videatur m. pr. Nam passim in mss. (ubique fere in hac parte Photii) I et C majusculæ mero puncto differunt; vide p. 538, 16. Punctum supra H notat partem literæ pro non scripta habendam; (vide addend. ad p. 536, 5.) quocirca voluit scriba legendum *Ῥπόδεξις* vel *Ῥποδέξεις*. Collatis Apollonio et Hesychio liquebit legendum vel *Ῥποδεξίη*: *ὑποδοχή*, vel *Ῥπόδεξις*: *ὑποδοχή*.
- 627, 6—9 In *Ῥποδέξις*, *Ῥποδέραια*, *Ῥποδερίδα* et *Ῥποδέρις* (sic) accentus correctoris

- pag. lin.
628, 24 Etsi non multum refert, malle^m distinxisse,
Ἴωνες· οὕτως Ἡρόδοτος. Vide 516, 15.
- 629, 2 ἀντιπὸν primo
- 629, 5—6 Ὑπολόγον — ὑπολόγον — ὑπολογος m. pr. Ὑπὸ
λόγον — ὑπολόγον — ὑπόλογος corr. Deinde 7.
συγγνώμη μὴ ο.
- 629, 16 n. 1 *Lege*, *έγοντες
- 632, 2—7 Modo ὑποῦλος, modo ὑπουλος m. pr.
- 633, 1 τρυβλία m. pr.
- 634, 1 Ὑσπλήξ m. pr.
- 634, 3 et 7 Ὑρχαι—Ὑσσάκουσ] Acc. om.
- 634, 13 n. 4 *Lege*, ἕτων m. pr. ἕτων (sic) corrector, (nisi duo
fuerunt) nunc ε mut. in nexum ει a recentiore,
ut puto
- 634, 22 n. 5 *Lege*, Ὑφαλοσφατής m. pr.
- 635, 6 Ὑφὸλμιον] Acc. om.
- 635, 7 Ὑφορμία] Acc. corr.
- 636, 17 χάριεν (ambo acc. corr.)
- 638, 12 Φάλλοι m. pr.
- 638, 21 Φάνας] Acc. corr.
- 638, 23 n. 4 κυριων primo ut videtur, deinde ἐστρατηγικόνων,
ubi κότων statim factum e κων.
- 639, 4 ἡ potius est correctoris
- 639, 13 et 16 In Φάρκεσθαι et Φαρμακᾶς, acc. corr.
- 640, 5 In φαρμακῶν, acc. corr.
- 640, 9 ἐκτίνοντες, sed statim εἰ
- 643, 25 In φασί, a tantum m. pr.
- 644, 4 Φέλλεα sic; acc. correctoris, qui primo fecerat
Φελλέα. Μοχ ποσώς (acc. m. pr.)
- 644, 20 ἐπεμψεθ (sic) m. pr. Primo ἔπεμψεθ, deinde
ἐπέμψεθ fecit corrector

pag. lin.	
645, 16	οἰμώγη ^μ (sic) m. pr. a addidit corrector, οἰμώγη ^{μα}
645, 23	ἀπαετᾶν i. e. primo ἀπαντᾶν
646, 4	γίνεται] ΓΙΝ ^τ _ς m. pr. Istud s, i. e. αι, in-ε mut. corr.
646, 7, 8	In Φθειῖσθαι et Φθειῖναι acc. om.
646, 23 n. 4	Lege, μοχ καὶ ante τὰ. Tum in φιβαλέα, β ex ejusd. em. pro λ ut puto
647, 12 n. 2	Adde, sed in Φιλοπ. accentus est correctoris.
647, 13	Φιλερισταί] ε statim ex ο
648, 9 n. 1	Lege, μύστας ἐνευσῖνι (ἐλ. corr.)
648, 13	φιλοθεωρηταί] ω correctoris, pro ο.
648, 12 n. 2	Lege, πεφιππθαι, i. e. emendatum πεφιλικπῶσ- θαι pro πεφιππθαι.
Ibid.	Adde, Illud ω, ita scriptum, ~, ut passim fit, nunc mihi videtur esse ex emend. pro / i. e. ην. An librarii oculos irretivit proximum ἐλεπτόνθαι?
650, 3—6	Φιμοῖ (Acc. corr.) deinde m. pr. Φίμους—φίμος —φίμὸν (sic)
650, 17	In ἀναμαλάττειν, μ correctoris in litura
651, 10 n. 3	Lege, τ ^υ corrector, pro τ ^ι
651, 14 n. 4	Lege, μ in litura, ex em. forsan m. pr. cujus certe est λοχ ex λογ statim factum
653, 13 n. 3	Puncta diæreseos correctoris forsan
653, 16	ἔτοιμος
654, 18	Ψιλοδάπιδας—δάπιδας
655, 5	δρυπεπεῖς m. pr.
655, 17	ἀττικῷ i. e. κω
657, 7	μυρρινου sine acc. tum παροιμίαι (sic)

pag.	lin.	
657,	19	Ψάχωντες (sic)
658,	4 n. 3	lege (ι correctoris potius, certe ex em.)
658,	5 n. 4	Dele ni fallor
658,	10 n. 6	τῶν θηλυκῶν
658,	15	στασιάζοντάς (as compend.)
659,	8	τῶκετοῦ i. e. τῶκ (τωκ) scripturus, se corripuit.



I N D E X

AUCTORUM.

N. B. Hunc Indicem confecit Joannes Alberti, correxit et auxit Porsonus. Albertina sæpe delevi aut contraxi; quæ vero ipse addidi, aut ab Hermanno et aliis sumsi, uncinis quadratis [] includuntur.

ἈΓΆΚΛΑΥΤΟΣ ἐν τῷ περὶ Ὀλυμπίας: 194 Κυψελιδῶν ἀνάθημα.

[Ἀδῆλοι: 19 Ἐσάλευε 45 Ἔχει αὐτὸν 54 Ζητεῖν, ubi forsā delendum τι, ut μηδὲ σὺ sit finis senarii vel initium tetrametri. Vide Eur. Hel. 155. 323, 9 Οἶος: ἀντὶ τοῦ 424 Περιττότης 494 Σᾶ: περὶ σπ.]

[Hexametri: 503 Σειρήν 591 Τίς πατέρ']

[Senarii proverbiales, e comicis plerique sumti: 356 Οὔδεις δυσώνης Οὔδεις κομήτης 358 Οὔδέν φρονεῖ Οὔδὲ τάρχαϊον Οὐκ ἂν δύναιο Οὐκ ἂν φθανοίμην 360 Οὐ παντὸς 439 Πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ. Ioni Chio dat Porsonus. Vide Ionis versus apud Valck. Phæn. 1185. Porson. Opusc. p. 204 511 Σικελὸς ὀμφακί-

Phot.

4 Z

ζεται 586 Τὴν γλαῦκα Τὴν ἐμὴν Τὴν χεῖρα
612 Τῶν γὰρ ὑστάτων Τῶν ὄνων Vide in Παροι-
μιαί.]

[Scriptor ecclesiasticus, forsan Origenes, ad Genes. III.
21.respiciens: 548 Σύμβολα: σημεῖα. Benigne in-
dicavit apud Grabium ad Irenæum I. p. 28. V. S. R.
Episcopus Bristolensis.]

[*Ἀθαμᾶνες*: 603 *Τριτογενής*.]

[*Ἀθηναῖοι*: 14 Ἐρκείου Διός 67 Ἠλύσιον 71 Ἠνίοχοι
79 Θαλλοφόροι 92 Θητεύς 103 Ἱερὸν γάμον
119 Ἴωνες, ut quidem distinguit Hermannus. 121
Καθάριον: ἕ. 203 Λάκκος: Α. 225 Λινόπται
276 Μουνυχιών: καὶ 304 Νυμφεύτρια: ἡ σ. 335
Ἵομπην 340 Ὀξυθύμια: ὄσα 397 Παρθένοι: οἱ
403 Πεδία Πεδίον Πεδικά 485 Ῥέξαι 506
Σερναὶ θεαί 520 Σκιάς: ἀναδ. 547 Συκοφαν-
τεῖν 554 Συνήγοροι: οὐ Συνήγοροι: εἰοίκ. 595
Τοξόται. Vide 594 Τολοται Vide infra Ἀττικοί.]

[Οἱ παλαιοὶ Ἀθηναῖοι: 288, 1 Ναυκραρία 288, 3 Ναύ-
κραροι 288, 5 Ναυκραρία 318 Οἰκέα.]

[Οἱ περὶ τῶν Ἀθήνησι μηνῶν καὶ ἑορτῶν γράψαντες: 521
Σκιρόν: Σκιρά.]

[Οἱ ἀθληταί: 233 Λυγιζόμενος Vide in Παλαιστρ.]

[*Αἰγύπτιοι*: 126 Καλάσειρις 186 Κυλλήστεις 302 Νό-
μος: ὁ κ. 375 Παμύλης.]

ΑἰΔΙΑΝΟΣ: 617 Υἱῶσαι.

[*Αἰολεῖς*: 94 Θραῖκες ὕρκια 333 Ὀμολώϊος 408 Πέμπτα.]

Αἰσχίνης: 10 Ἀδιάφθορον 48, 9 Ἐωλοκρασία [sed ibi
non citatur.] 53 Ζηλοτυποῦν 82 Θέμενος 167
Κιρραῖον 230 Λοιδίας 319 Οἶκημα 346

- Ὀρθῆς δὲ τῆς π. 421 Περίπολος : Ἄρ. 450
 Προβολάς 463 Προστρόπαιον 568 Ταμύναι
 [Ejus mentio 190 Κυρηβίων 597 Τραγικὸς πίθηκος.]
 — ὁ ῥήτωρ : 645 Φέρην.
 — Ἄπολογία : 105 Ἴκετηρία.
 — Κατὰ Κτησιφῶντος : 58 Ἠγεμονία δικαστηρίου 87, 14
 Θεσμοθέται 90 Θεωρικά : χρήματα 113, 15
 Ἴσαι ψῆφοι 159 Κεφάλαιον [182 Κτησιφῶν]
 247 Μαργίτης : Αἰ. 331 Ὀμηρεῦντας 380 Πα-
 ραβάλοιτο 381 Παραγγελία 403 Πατρῶν 463
 Προστρόπαιον 468 Πρυτάνεις.
 — Περὶ τῆς παραπρεσβείας : 300 Νίκαια 329 Ὀλοσχοίων
 354 Ὅτι ξένους 374 Παλίμβολον 462 Προσ-
 τασία 541 Στρατιὰ ἐν τοῖς.
 [Æschin. F. L. p. 50, 39 HSt. Vide Etymol. M. p.
 752. Bekkeri Lex. Rhet. p. 308.] 578, 16 Τερθρεία.
 — Κατὰ Τιμάρχον : 309 Ξηραλοιφεῖν : Αἰ. 466 Προφερεῖς
 650 Φιμοί.
Αἴσχύλος : 8 Ἄδασμος 52 Ζεῦγος 118 Ἴτηλον 188
 Κυντερώτατα 206 Λαμπουρίς 228 Λογγάσω
 246 Μαραθώνιον [ubi memoratur, non citatur.] 247
 Μαριανδυνόν 275 Μόρον 286, 8 et 17 Ναῤῥας
 τὲ Δίρκης 331 Ὀμάμαιτα 349 Ὅρον 353
 Ὀστράκων 361 Οὐρανιζέτω 427 Πεφρασμένος
 447 Πρέψαι 492 Ῥύπες 497 Σάλα 527
 Σκώπενμα.
 — Ἀγαμέμνονι : 602 Τρις ἕξ.
 — Δικτυουλοῖς : 314 Ὀβρια καὶ ὀβρίκαλα.
 — Εὐμενίσιν : 35 Εὐμενίδες.
 — Θεωροῖς : 655 Ψο. [Vide in Ἀριστοφάνης.]
 — Κάρυξι, σατύροις : 477 Πυρσοκόρσον. (Vide Bentl. Ep.
 ad Mill. p. 15.)
 — Κρήσσαις : 430 Πισσοκωνήτωι (Vide Hesych. in Κωνῆσαι.)

- Μυσοῖς: 344 Ὀργεῶνες.
 — Νεανίσκοις: 326 Ὀκτώπαν.
 — “ Νιόβη: 301 Νοβακκίζειν, ex em. Ruhnck.” Porson.
 σεισμὸς ms. Ubi emendarit Ruhnkenius, non inveni;
 forsan in epistola ad Porsonum, de qua Kiddius Pors.
 Opusc. p. xxxvii.
 — Ξαντρίαις: 326 Ὀκτώπουν 409 Πέμφιξ.
 — Ὀστολόγοι memorantur: 353 Ὀστολόγος.
 — Πέρσαις: 258 Μέμφιδος.
 [Pers. 390. ut videtur] 78. Ἠχὼ π.
 — Τροφοῖς: 47 Ἐψιῶσα.
 — Φιλοκτήτη: 326 Ὀκόρονος.
 — Ψυχαγωγοῖς: 534 Σταθερόν.

Αἴσωπιος: 20 Ἐς κόρακας [355 Ὁ τὸν κῦσον. Sed ibi legendum,—ὁ τὸν κυσὸν τρωθεὶς Ἰίδεισ ὅπου μάλιστα τοῦ κράνους χρεία. Galea scilicet, præpostero loco inducta, nebulonem istum in fuga texerat. Quo spectet τρωθεὶς patebit conferenti Eubulum Athenæi x. p. 449. F. Diogenem Cynicum apud Laert. vi. 53.]

[De eo: 490 Ῥοδώπιδος ἄ. 546 Συβαρτικοὶ λ.]

[Ὁ λογοποιὸς (Αἴσωπος addunt Suidas, Zenobius, Apostolius) 245 Μᾶλλον Φρύξ.]

[Αἱ ἀκέστριαι: 493 Ῥυτίσματα.]

[Ἀκέστῳ ὁ τραγωδοποιὸς memoratur: 496 Σάκας.]

[Οἱ ἀλεῖπται: 309 Ξηραλοιφεῖν: Αἱ.]

ἈΛΕΞΙΣ: 30 Εὐημερία 117 Ἰσχυρίσκος 287 Ναυκληρεῖν
 299 Νήστης 360 Οὐλοκόμος 364 Ὀφθαλμὸν
 ἐπιβάλλειν 388 Παναρμόνιον 430 Πίσσον 459
 Προσέκοψεν: ἄ. 513 Σινωπῆσαι 525 Σκυθαίνας
 532 Σπονδάζω 540 Στόλον 648 Φιλιππίδης
 649 Φιλοτησία: Δ. 656 Ψυχικός.

— Ἀτθίδι: 244, 23 Μᾶλλον μᾶλλον.

- Γαλατεία : 302 Νομικόν.
 — Ὀλυνθία : Εὐημερία.
 — Παλλακῆ : 594 Τοναίαν.
 — Πεζονίκη : 245 Μᾶλλον μᾶλλον.
 [Οἱ ἀλιεῖς : 178 Κρησέρα.]
- ἌΛΚΑΪΟΣ : 85 Θεράπναι 264 Μετρήσαι 431 Πιγάνη
 εἰμί 582 Τετύφωμαι.
 — [ὁ κωμικός : 9, 25 Ἀδηφάγοι.]
 — Ἰερῶ γάμφ : 479 Πῶλοι.
 — ἐν τῇ Κωμφοδοτραγωγδία 9, 17 Ἀδηφάγοι τριήρεις.
 — ὁ λυρικός : 7 Ἄγωνος.
 — ἐν ἡ' : 525 Σκυθικαί.
- ἌΛΚΜΑΝ : 348 Ὀρνις 654 Ψιλεύς.
- ἌΜΕΙΨΙΑΣ : 270 Μιλτωρχία 525 Σκότος.
- ἌΜΜΩΝΙΟΣ 23 Ἐσχάρα : ἐσχ.
- ἌΜΦΙΣ Ἐρίθοις : 291 Νεανισκένεται.
- ἌΝΑΚΡΕΩΝ : 15 Ἐρμάν.
 — ἐν γ' : 570 Ταντάλου τάλαντα.
- ἌΝΑΞΑΝΔΡΪΔΗΣ : 293 Νεκταρεον, bis. 572 Τάχα : ἄ.
- ἌΝΑΞΪΛΑΣ : 648 Φιλοδεσποτεύομαι.
 — Ὀραις : 245 Μᾶλλον μᾶλλον.
- ἌΝΑΞΙΜΕΝΗΣ Φιλιππικῶ : 325 Ὁ κάτωθεν νόμος.
 — Φιλιππικῶν α' : 405 Πεζέταιφοι.
 — τῶν περὶ Φίλιππον ζ' : 249 Μάστηρα.
- ἌΝΔΟΚΪΔΗΣ : 25 Ἐταιρία 229 Λογισταὶ καὶ 297
 Νεώρια.
 — Συμβουλευτικῶ : 288 Ναυκρατίαν.
- ἌΝΔΡΟΤΪΩΝ : 552 Συγγραφεῖς.

- ε' Ἀτθίδος : 297 Νέωσι.
- ἌΝΔΡΩΝ Τρίποδι : 498 Σαμίων ὁ δ.
- ἌΝΤΑΓΌΡΑΣ : 204 Λακκόπεδον.
- ἌΝΤΊΜΑΧΟΣ : 477 Πυρσολόφους 533, 24 Σταθερόν.
- Θηβαΐδι : 354 Ὀστριμα.
- Λυδῆ : 344 Ὀργεῶνες.
- ἌΝΤΙΣΘΈΝΗΣ : 361 Οὐροδόκην.
- ἌΝΤΙΦΆΝΗΣ : 183 Κύδαροι 552 Συνέλκειν τὰς ὄφρῆς
624 Ὑπέρχολος γενόμενος.
- Ἀγροίκους : 480 Ῥαυδαίου.
- Ἀλιενομένη : 348 Ὀρμιάν.
- Βουσίριδι : 306 Νωταλεύματα. [Vide Porson. Adv. p.
51. ad Athen. I. p. 29. D.]
- Εὐθυδίκῳ : 308 Ξενιτενομένους, ubi ms. ἀριστοφάνης εὐδί-
κωι. Vide Harpocrat.
- Εὐπλοία : 312 Ξυστίς : γ.
- Παροιμιαζομένῳ sive Παροιμιαζόμενοις : 539 Στίμην.
- ὁ νέωτερος ἐν τῷ Περὶ τῶν ἑταιρῶν : 286 Ναννίον. Vide
Jonsium Script. Hist. Phil. I. 6. p. 34.
- ἌΝΤΙΦΩΝ : 8 Ἀδέητος 15 Ἐρμάν 33 Εὐθύωρον 37
Εὐοφθάμωσ 69 Ἡμολιασμός 402 Πατρώων
463 Προσφορά 517 Σκάφιον : ἔστιν 554 Συνή-
γοροι : ἔοικ. 574 Τελεσθῆναι 590 Τίμιον 605
Τρίτῳ καὶ τετάρτῳ ἔτει, ubi Ἀντιφάνης Suidas. [Sine
auctore, Antiatt. Bekkeri p. 114.] 645 Φηλώματα.
- ἐν τῇ Πρὸς Δημοσθένην γραφῇ : 153 Κελέοντες : κ.
- ἐν τῇ Πρὸς τὴν Καλλίου ἔνδειξιν ἀπολογία : 275 Μοιροδοκῆ-
σαι.
- Περὶ τῆς μεταστάσεως : 535 Στασιώτης, [bis,] “ ubi ὡς pro
ὁ ms. Harpocrat. Trin. Coll.” Porson.
- Πρὸς Νικοκλέα : 537 Στεφανηφόρος.

- Περὶ τῆς ὁμοιοῦσας : 81 Θεαιδέστατον 108 Ἴνα 519
Σκίαποδες.
- ὁ παλαιότατος τῶν ῥητόρων ἐν Προοιμίῳ καὶ ἐπιλόγοις : 278
Μοχθηρός.
- ἌΠΕΛΛᾶΣ ὁ Ποντικός : 195 Κνυελιδῶν ἀνάθημα 490 Ῥο-
δώπιδος ἀνάθημα.
- ἌΠΙΩΝ : 5 Ἀάπτους 531 Σπιλάδες 559 Σφάραγον
601 Τρίγληνα.
- ἌΠΟΛΛΩΔΩΡΟΣ : 127 Καλλιγένειαν 189 Κύρβεις : τοὺς
190 Κύρβεις : τ. ἀ. 208 Λαρινοὶ βόες 255 Μέ-
λασμα 408 Πέλικαν 483 Ῥάξαι [556 Συν-
τύχημα, ubi ἀπόλλων ms. Ἄπολλώνιος conjicit Alber-
tus.] 571 Ταυροπόλον.
- ἐν ε' περὶ Ἐπιχάρμου : 131. Καρδιώττειν.
- Περὶ τῶν ἑταιρῶν : 286 Ναννίον.
- Περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑταιρῶν : 639. Φανοστράτη.
- ἐν τοῖς Περὶ θεῶν : 253 Μειαγωγός.
- (Pictor : Vide Albert. ad. Hesych. v. Σκιαγρ. Porsonus.)
519. Σκιαγράφος.
- Καρύστιος Ἀποκατεροῦσι : 532 Σπουδάζω.
- ἌΠΟΛΛΟΦΆΝΗΣ : 624 Ὑπετέθυπτο 646 Φιβαλέως.
- Κρησί : 281 Μουσικάρφη.
- [ἌΠΌΛΛΩΝ : Vide Ἄπολλόδωρος.]
- ἌΠΟΛΛΩΝΙΟΣ : 615 Ὑδροφορία.
(Apollonius) ὁ τοῦ Ἀρχιβίου : 260 Μετα.
- ἌΡΑΡΩΣ : 47 Ἐωθός.
- Καμπυλίωσι (apud Athen. I. p. 47. D. II. 86. D. III.
105. E.) : 306 Νωταλεύματα.
- [Ἀργεῖοι : 10 Ἀδηφάγοι 245 Μαμμᾶν.]
- [Ἡ ἀριθμητικὴ : 421 Περισσά.]

ἌΡΙΣΤΑΓΟΡΑΣ: 107 Ἰμάντας.

ἌΡΙΣΤΑΡΧΟΣ: 62 Ἡ δ' ὄς 281 Μουσικάρφης 338
 Ὄνου πόκαι 340 Ὄξυθύμια: Ὑ. 446 Πράμνειος
 οἶνος 510 Σησαμῆν 572 Ταχυβάμονας. Vide
 in Ἄριστοτέλης.

Οἱ περὶ Ἄρίσταρχον: 200 Λαβέ.

ἌΡΙΣΤΕΪΔΗΣ: 20 Ἐς κόρακας.

— ὁ ῥήτωρ (III. p. 238, = II. 143, 11. Aristot. Φυσ. Ἀκροασ.
 III. 9. [= 6. p. 57, 10. Sylb.] Simplific. in Phys. IV.
 p. 165, b. 7 a f. Porson.): 224. Λίνον λίνω συνάπτεις.
 [Simplicii verba sunt, ὁ δὲ Ἀλέξανδρος φιλονεικῶν δεῖ-
 ξαι τοῦ Πλάτωνος δόξαν εἶναι, τὴν λέγουσαν χρόνον εἶναι
 τὴν τοῦ οὐρανοῦ φορὰν, πρῶτον μὲν τὸν Εὐδήμον μαρτύ-
 ρεται λέγοντα, ἠκολούθησε δὲ καὶ Πλάτων τῇ λέξει ταύτη
 καὶ μάλα ἀτόπως· πρὶν γὰρ οὐρανὸν γενέσθαι φησὶν κίνη-
 σιν εἶναι ἀτακτον· οὐ λίνον δὲ λίνω συνάπτει, εἴπερ πᾶσα
 κίνησις ἐν χρόνῳ.]

(Aristides): 351 Ὅσα μὴ ἀπῆν.

ἌΡΙΣΤΟΔΗΜΟΣ [in τοῖς τὰ Θηβαϊκὰ γεγραφηκόσιν memoratur]:
 582 Τευμησία. [Vide in Ἄριστοφάνης grammaticus.]

ἌΡΙΣΤΟΚΛῆΣ ἐν τῷ Περὶ γιγάντων: 271 Μίνθα.

ἌΡΙΣΤΟΞΕΝΟΣ: 523 Σκολιόν.

— ἐν α' Περὶ τραγικῆς ὀρχήσεως: 508 Σηκιννίς 511 Σί-
 κιννίς.

ἌΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ: 20 Ἐς κόρακας 20 Ἔσμα 46 Ἐχι-
 νος: ἄ. 53. Ζεῦξις. "Suspect." Porson. ἄριστος
 ex Harpocrat. ms. legendum docet Bastius Ep. Crit.
 p. 134. 177 Κραῦρον 191. Κυσολάκων [ubi
 Ἄρίσταρχος Ruhnken. ad Hesych.] 193 Κύτταρος
 [sed vide infra, Aristoph. Pac.] 223 Λίθος 232

- Λόχοι 248 Μασσαλία 284 Μωρῶν 286 Να-
 νός 288 Ναυκραρία 336 Ὀνος: τὸ 407
 Πελάται: οἱ μ. 420 Περίπολος: Ἄρ. 568 Τα-
 μίαι, bis 576 Τενέδιος ξυν. 594 Τὸ Μηλιακὸν
 πλοῖον 605 Τριτύς: τὸ 653 Φόξιμος.
- De eo: 15 Ἑρμείας [644 Φέρειν. *Hermann.* Sed is
 alius a philosopho esse videtur; forsán classis præfec-
 tus de quo Diodor. xix. 68.]
- ἐν Διδασκαλίαις: 338 Ὀνου σκιά.
- ἐν τινι τῶν πρὸς Φίλιππον Ἐπιστολῶν: 354 Ὅτι ξένους.
- ἐν τοῖς Περί Ζῶων: 159 Κεστρεῖς [IV. 1.] 283
 Μύστις (apud Athen. VII. p. 323. D. *Pors.*)
- ἐν Ζ' Ζῶων ἱστορίας: 175 Κοβαλεία.
 [Arist. H. A. VI. 24. p. 194. Sylb. ut videtur] 108 Ἴννος.
- ὁ φιλόσοφος ἐν Ἡθικοῖς: [I. 7. p. 10, 5. Sylb.] 269 Μία
 χελιδών.
- ἐν τῇ Πολιτείᾳ: 393 Πάρεδρος 404 Πεζάς.
 ἐκ τῆς Ἀριστοτέλους Πολιτείας: 288 Ναυκραρία.
- ἐν τῇ ἢ Περί τῆς πολιτείας: 23 Ἐσχατίαν.
- ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ: 110 Ἴππας: Ἄ. 189 Κύρ-
 βεις: τοὺς 390 Παράστασις: τὸννομα 420 Πε-
 ρίπολος: Ἄρ. 452 Πρόεδροι: ἐκλ. 514 Σίτος:
 καλ. 541 Στρατιά [bis] 623 Ὑπὲρ τὰ Καλλι-
 κράτους.
- ἐν τῇ Κοινῇ Θετταλῶν πολιτείᾳ: 580 Τετραρχία.
- ἐν τῇ Ἰθακησίων πολιτείᾳ: 526 Σκντάλη.
- ἐν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ: 498 Σαμίων ὁ δ.
- ἐν Συρακοσσίων πολιτείᾳ: 127 Καλλικύριοι.
- ἌΡΙΣΤΟΦΆΝΗΣ: 7 Ἀγῶνα 9 Ἀδηφάγοι 15 Ἑρ-
 μάν 16 Ἑρμοκοπίδαι: οὕτως 30 Εὐείλος 46
 Ἐχῖνος: ἄ. [Av. 1298] 64 Ἦκειν 67 Ἠλίσκον
 68 Ἡμερίδα 72 Ἡποθεν 117 Ἰσχνός 118
- Phot.* 5 A

Ἰτης 128 Καλύμματα 129 Κάνδυτος [Vide infra.]
 143 Κατὰ σχολήν 164 Κικκαβίζειν 165 Κιμμε-
 ρικόν 167 Κιχόρεια 168 Κλέος 173 Κνημία 188
 Κυνοκέφαλον 196 Κωλὴν λ. 197 Κώμην 198
 Κωπαῖοι 201 Λαγῶα 202 Λακεδαιμῶν 208
 Λάρκος: φ. 210 Λαφύττειν 211 Λέαινα ἐπὶ
 τυροκνήστιδος [et mox p. 213, 18. Vide 611 Τυρό-
 κνηστις] Λεγωνῆσαι 213 Λεκάγη 214 Λέ-
 κος 227 Λίτρον 231 Λοῦσθαι Λουτρίδες
 232 Λοφαῖν Λόχοι 236 Λυσανίας 238
 Λυχνούχον 240 Μάγιδες 241 Μάθος 243
 Μάκτρα 244 Μαλάχιον Μαλθακόν 246 Μά-
 νην 255 Μελαναίων 266 Μηλῶσαι 269
 Μίαν μάχαιραν 280 Μύξαν 285 Ναῖς [Eccl.
 426] 289 Νάυσικύδου 299 Νήστιν 301 Νο-
 θεῖα 308 Ξενικὸν ἐν Κ. 308 Ξειρης [318
 Οἰκείαν addit Porson. Sed vide infra in Grammatico.]
 330 Ὀλύμπια 339 Ὀνιχιζεται [349 Ὀρογνίας
 addit Porson. Vide infra.] [Danaid. fr. 4] 352 Ὀσ-
 μύλια 356 Οὔδαμαῖ [377 Πανός addit Porson.
 Vide infra.] 396 Παρεξηλημένον 407 Πελαρ-
 γικοὶ Πελάται [imo Aristoteles.] 410 Πεν-
 τεσύριγγον ξύλον 415 Περιγίνεται 416 Περι-
 κόκκασα 417 Περίθετος 426 Πέτευρον 428
 Πηλέως μάχαιραν [Grammaticus, ut videtur.] 434
 Πλοιάριον 445 Ποτήριον 460 Προσίσχε 463
 Προσχίσματα 464 Προτιμᾶν 472 Πνελίδα 478
 Πυτίνη 486 Ῥῆσις: δημ. Ῥήτορα 492 Ῥύ-
 πον 496 Σαικονῆσαι 503 Σέες Σεῖν 512
 Σίλφιον Σιμόν 513 Σιπύα Σισύρα: β. 515
 Σκαλαθύρματα. Forsan, Σκαλαθυρμάτια. Alb. 517
 Σκαφίδας μ. [Vide infr. in Ὀλκάσιν.] Σκάφιον: ε.
 Σκάφιον: κ. 518 Σκελετεύεσθαι 520 Σκιμβάζειν

524 Σκοπήν 526 Σκύτη 527 Σκῶρ 528 Σο-
ρέλλη 529 Σπαθίδα 531 Σποδοῦν 532 Σπυρ-
θίζειν 535 Στάσις 542 Στρατιάν 557 Σύρ-
φαξ 560 Σφενδαμίνους 567 Τάλιδος 568
Τάπητες 570 Τάρρωμα 571 Ταυροφάγον 572
Τάχας 580 Τετραχίζειν 588 Τίζειν Τιθω-
νόν 589 Τικτικόν 590 Τιμητικόν πινάκιον 597
Τουπίπεμπτον Τραγήματα 598 Τραγωδεῖν 600
Τριακοντούτης 607 Τροχίμαλλον 608 Τρύγοιπος
Τρύμη Τρύξ 609 Τρώγειν Τύλη 610
Τυντλάζειν : eis Τυπησεις 616 Ὑης 617
Ὑλην 626 Ὑπογεγραμμένη 627 Ὑποδιδάσκαλος
Ὑποζυγίωδης ἄνθρωπος [Ach. 823] 639 Φαντάζο-
μαι 643 Φαύστιγγες [Amphiar. fr. 6] 650 Φλᾶν
651 Φλεήσιον [Sed, quum Ἀριστοφάνης omittat Etym.
M. p. 796, 5. forsán transponendum et legendum ex
Nub. 1477. Φληνάφα : φλυάρει Ἀριστοφάνης.] Φλιει
655 Ψο. [ubi lege, Πλέω γράσου τε καὶ ψόθου οἶον,
καὶ ῥύπον Αἰσχύλος Θεωροῖς. (vel οὕτως Αἰσχ.) et in-
tellige, quasi statim post Ψο sequeretur Αἰσχύλος.]

[Vide in Ἀντιφάνης.]

— Grammatico tribuit Albertus, tacente Porsono, 8 Ἄδδιξ
129 Κάνδυτος [237 Λύσιοι τελεταί addit Porson.]
349 Ὀρογίας 377 Πανὸς 529 Σπατάγγαι
557 Συρβάβυττα. Sed Ἄδδιξ Comico reddendum ;
Porson. Aristoph. p. 246. Superioribus inseruit Por-
sonus Κάνδυτος, Ὀρογίας, Πανὸς, sed hic reliquit,
casu, ut opinor. Nam in Av. 1131. ἑκατοντορόγιον e
Photio v. Ὀρογίας legebat Burneii amicus (vide Cen-
sur. Hecub. ad v. 606.) i. e. proculdubio Porsonus.
Σπατάγγαι forsán referendum ad fragm. Ὀλκάδων
apud Athen. III. p. 91. C. de quo Porsonus apud Gaisf.
ad Heph. p. 265. Ceterum ad comicum refer 25.

- Μεσαύχενες. Lege in Photio, Μεσαύχενες: οἱ ἄσκοι· ἢ δεσαύχενες, in Hesychio, Μεσαύχενες: Ἀριστοφάνης φησὶ μεσαύχενας νέκυας· τοὺς ἄσκούς· διὰ τοῦ μ̄ γραπτέον, μεσαύχενες, ὅτι μέσον τὸν αὐχένα αὐτῶν περιεβάλλοντο σχοινίον. παρῳδεῖ δὲ &c. Contra ad grammaticum recte retulisse Albertum 557 Συρβάβυττα, docet Etymol. M. p. 736, 23. Collato Zenob. VI. 1. lege, Συρβηνεύς: ὁ παραχώδης—ἐπιφωνουμένον, συρβάβυττα· καὶ τὸν τάραχον τύρβην, ὡς Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός. Totam glossam p. 559, 1 dele.
- ὁ κωμικός: 127 Καλλιγένειαν.
(Aristophanes) ὁ κωμικός: 351 Ὀρχήστρα: πρῶτον 392 Παρατεῖναι 404 Πεζῆ 570 Ταντάλον τάλαντα. Sed infra Comico anonymo dat Porson. [609 Τρύχον Uncinis circumdedit Porsonus. Vide *Comicus apomytus*.]
- Ἀμφιάρῳ: 596 Τοῦ: καί.
- Ἀναγύρῳ: 311 Ἐννένοφε 315 Ὀδοῦ παρούσης 346 Ὀρθόπληξ 387 Παραλοῦμαι.
- Ἀχαρνέυσιν: 26 Ἐγνήρυσιν 206 Λαμπάδιον 353 Ὅστινον 524 Σκορδινᾶσθαι 534 Σταλαγμόν 614 Ὑαλος 644 Φέρειν.
- (Aristophanes) Ἀχαρνέυσιν: 135 Καταγλωττίζειν 534 Σταθεῦσαι.
- (Aristoph. Ach.) [v. 95. Vide 639 Φάρκτεσθαι.] 290 Ναύφαρκτον βλέπειν.
- Βαβυλωνίους: 289 Ναυλόχιον ἐν [qui articulus cum praecedenti Ναυλοχεῖν conjungendus] 347 Ὀρκωμοτεῖν 490 Ῥόθιον: τὸ μετὰ bis 498 Σαμίων ὁ δ. 540 Στοῖχος.
- (Aristophanes) Βαβυλωνίους: 295 Νεολαίαν 538 Στιγών.
- Βατράχοις: 532 Σπουδὴν ποιεῖσθαι.
[Aristoph. Ran. 193. Vide Schol. ad 423.] 177

- Κρέας [809] 566 Τάλαντον [1209 ut videtur]
539 Στοιβήν.
- [Vide Εὐριπίδης ὁ κωμικός.]
- Γεωργοῖς: 543 Στρεψαίους.
- Γήρα: 256 Μελιτέα κάπρον 537 Στλεγγίς.
- Δαιδάλυ: 338 Ὀνου σκιά 624 Ὑπηνέμια [Vide 615
Ὑπηνέμια τίκτουσι.]
- Δαιταλεῦσιν: 291 Νεβλάρετοι 313 Ὅαι 350 Ὅργυ-
γας 480 Ῥαγδαίους 505 Σεῖσαι 537 Στλεγγ-
γίς 606 Τροπίας οἶνος.
- Δαναῖσι: 596 Τοῦ: καί.
- Δράμασι: 534 Σταθμοῦς.
- [Pac. 198] 193 Κύτταρος [ubi Ἀριστοτέλης. Vide Schol.
Vesp. 1106.]
- Ἐκκλησιαζούσαις: 342 Ὀπλίττομαι.
[Arist. Eccl. 746] 357 Οὐδέν πρὸς ἔπος [38] 497 Σα-
λαμίνιος [Vide infra Μνησίθεος.]
- Θεσμοφοριαζούσαις: 280 Μύρμηκος ἀτραπός 546 Συβήνη
(Aristophanes) Θεσμοφοριαζούσαις: 499 Σανίς.
[Arist. Thesm. 513] 162 Κηρίω βῦσαι [500] 219 Ληκού-
μεσθ' [ubi e superioribus male repetita videntur verba
οὕτως Φερεκράτης] [640] 516 Σκάφιον: τάχα [845]
517 Σκάφιον: κουρά περιτρόχαλος, ὡς Ἀριστοφάνης—
σκάφιον ἀποκεκαρμένην καὶ σκαφιόκουρον, τ. κ. [Ita le-
gendum.
- Θεσμοφοριαζούσαις β': 204 Λακωνίζειν 235 Λύκος
ἔχανεν.
- Ἴππεῦσιν: 225 Λιξαι [Λεῖξαι Lobeck. Refer ad 103]
599 Τρία καὶ δύο 655 Ψολοκομπία 657 Ψωλὸν
γενέσθαι.
(Aristophanes) Ἴππεῦσιν: [v. 622. ut videtur] 341
Ὅπισθεν.
[Arist. Eq. 301] 8 Ἀδεκατεύτους [624] 74 Ἐρειδε

- [827] 79 Θαλαττοκοπεῖς [330 forsan] 394,19
Πάρεισι.
- Κενταύρω: 451 Πρόδικον.
- Κωκάλω: 658 Ἦδε.
- Λημνίαις: 251 Μεγάλην θεόν 290 Νεαλής: ἐκτ.
- Λυσιστράτῃ: 153 Κεκωδωνισμένος 235 Λυκόποδας 323
Οἰσπώτῃ 352 Ὅσιον χωρίον 401 Πάσῃ τέχνῃ
634 Ὑσσάκουσ.
- (Lysist.) [930] 544 Στρόφιον.
- [Arist. Lys. 275 et 37] 359 Οὐκ ἀποψάλακτος Οὐκ ἐπι-
γλωττήσομαι.
- Νεφέλαις: 95 Θρυαλλίς: ἐ. 312 Ξυστίς: γ. ubi ms.
φυλαῖς 398 Πάρνης 428 Πηνίον.
- [Aristoph. Nub. 810] 647 Φιλεῖ γάρ πως. [426] 359
Οὐκ ἀποτευκθήσεις.
- Vide in Ἡρόδοτος.
- Νήσοις: 311 Ξυννένοφε.
- Ὀλκάσιν: 8 Ἀδαξῆσαι 12 Ἐρανιστάς 57 Ηἷα.
[Ὀλκάσιν fr. 12 et 13] 517 Σκαφίδας: οὐ σκάφας· τὰ
σκεύη—σκαφίδας, μάκτρας, Μ. μ. Α. [Ita lege, collato
Alb. ad Hesych.]
- Ὀρνισιν: 466 Προφορούμενοι.
[Arist. Av. 1733 ut videtur] 553 Συνεκόμισαν.
- Πελαργοῖς: 319 Οἰκίσκος.
- Πλούτῳ: 70 Ἡμιτύβιον 362 Οὐσίαν [ubi vide an
leg. Πλούτῳ β· οὐσίαν τ'] 470 Πτερνγίζειν.
[Arist. Pl. 718] 586 Τηνια.
- Πολυτίδω: 13 Ἐρημον ἐμβλέπειν.
- Προάγωνι: 534 Σταθερόν.
- Σκηναὶς καταλαμβανούσαις: 340 Ὀξυρεγμεῖν, ubi ms. σκη-
ναῖς κ. 404 Πεζίδα.
- Σφηξίν: 193 Κύτταρος 538 Στίλῃν.
(Aristophanes) Σφηξίν: 499 Σανίς.
[Arist. Vesp. 1116] 269 Μὴ φέρειν.

— Ταγηνισταῖς : 383 Παραίξορονσον [Huc trahunt, ab Apostolio mire decepti, Tourpius et Brunckius 378 Πάντα θεῖ] 531 Σπινός.

(Aristophanes) Ταγηνισταῖς : 13 Ἐρείδειν.

— Τριφάλῃτι : 613 Τῶν τριῶν κακῶν ἔν.

— ὁ γραμματικός : 455 Προκῶνια : Λυκ.

— (grammaticus) 249 Μασχαλίσματα.

(grammaticus) ἐν δευτέρῳ Θηβαϊκῶν : 333 Ὁμολώϊος Ζεύς.
[Sed ibi e Phavorino restituunt Ἀριστόδημος. Vide Valck. ad Schol. Phœn. 1120 et 1126.]

[grammaticus] Περὶ συγγενῶν : 318 Οἰκείαν. [Vide Eustath. Il. Z. p. 648, 53=511,12. apud Kust. ad Suid. T. I. p. 328. Adde, ad Iliad. B. p. 316,10=239,18. ubi sine Aristophanis nomine.]

[Ἀρκάδες : 522 Σκιωῖται.]

ἈΡΜΕΝΔΑΣ : 242 Μακάρων νῆσος. Athen. I. p. 31. A. Porson. quem vide, Opusc. p. 287. Adde Steph. Byz. v. Ἀλιάρτος.

ἈΡΡΙΑΝΟΣ : 391 Παρὰ τούτου.

ἈΡΤΕΜΪΔΩΡΟΣ : 583 Τεντάζειν.

[Οἱ ἀρχαῖοι : 42 Ἐφθάραται 62,4 Ἡ δ' ὅς 90 Θηλάζειν
168 Κληῖσαι 221 Λῆνος 322 Οἶον : δῆμοι
566, 13 et 22 Τάλαντον.]

[Ὁ τοῦ Ἀρχιβίου : Vide in Ἀπολλώνιος.]

ἈΡΧΪΛΟΧΟΣ : 193 Κύψαι 218 Λεωκόρητος 234 Λύκαμβις ἄ. [unde Archilochum ἐν Λυκάμβει Albertus, tacente Porsono.] 278 Μυδαλέον 355 Ὀτρυγηφάγον 374 Παλίνσκιον.

[Archilocho tribuit versum Παρὰ σφυρὸν, p. 272,4. Fr. Jacobs apud Gaisford. Poet. Min. T. I. p. 302.]

[ἈΡΧΪΝΟΣ orator : 498 Σαμίων ὁ δῆμος, ubi duabus vocibus

in suum locum repositis lege, Ἀρχῖνος ἐπὶ ἄρχοντος
Εὐκλείδου—Σάμιοι δ' Ἀθηναίους τῆ Σαμαίνῃ.]

ἌΡΧΙΠΠΟΣ: 47 Ἐωθός 512 Σιλλοῦν 520 Σκιάποδες:
Λιβ.

— Ὀνφ: 335 Ὀμώμοκα.

— [Archippi, teste Zenob. vi. 28.] Ὀνου σκιά: 338 Ὀνου σκιά.

[Οἱ κατὰ τὴν Ἀσίαν: 131 Κάρδακες 518 Σκηνή.]

ἌΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ: 615 Ὑδωρ δὲ πίνων.

— ε' Τραγωδουμένων: 486 Ῥησίαρχος.

[Οἱ ἀστρονόμοι: 388 Παράπηγμα.]

ἌΣΤΥΔΆΜΑΣ: Ejus tragœdia Παρθενοπαῖος, 502 Σαυτὴν ἐπαι-
νεῖς. Ejusdem epigramma, Ibid.

[Ἐν τοῖς Ἀττικιανοῖς: 287 Ναυκραρία. Hemsterhusius in
notis mss. ad Harpocrat. v. Θύστιον: “ Pro Ἀττικισ-
μοῖς lege Ἀττικιανοῖς. Vide Ἀργᾶς. Ναυκραρικά. In
Ἐκπολεμῶσαι et Ἀνελοῦσα, pro Ἀττικοῖς lege Ἀττικια-
νοῖς. Vix dubium est quin codices significaverit Har-
pocraton editos ab eo Attico, de quo Lucian. Adv.
Indoct. p. 537. C.=T. III. p. 100.” In Θύστιον,
Ἀττικιανοῖς plane mss. Gal. et Cant. sed in reliquis
nihil juvant. In Ἐκπολ. vocem Ἀττικοῖς prorsus om.
Cant.]

[Ἀττικοί: (Vide Ἀθηναῖοι) 36 Εὐνούχος 48 Ἐώρων 49
Ἐώς 50 Ζάκορος 54 Ζηγεῖν 56 Ζωπυρῆσαι
71 Ἠνείχετο 85 Θεριῶ 92 Θεγεύς 135
Καταγώγιον 178 Κρίβανον 201 Λάγνης 202
Λακεδαίμονα 218 Λεωργόν Λεώς 219 Λή-
κυθον 224 Λιμόν 226 Λίριον 227 Λίτ-
ρον 236 Λύξ 241 Μαῖαν 242 Μακρὰν
οὐσίαν 243 Μαλακίζεται 245 Μαμμίαν 255
Μελάγχρως 258 Μέμφιδος 279 Μῦα 281
Μυρών 285 Ναὶ μὰ Δία 289 Ναῦς 292

Νεήλατα : τὰ Νεικας 295 Νεολαίαν 297 Νεώς
 302 Νόμος : ὁ κ. 310 Ξνήλην, bis Ξύμβαθι
 311 Ξυνδύο 316 Ὀδός : ἀρσενικῶς Οἰστόν
 318 Οἰκέα 319 Οἰκίσκω 325 Ὀκλάξ 334 Ὀμοῦ :
 Δ. ἐν 338 Ὀνου πόκαι 348 Ὀρνις 349 Ὀρος :
 οὕτως 350 Ὀρτυγας 353 Ὀστοῦν 356 Οὐδὲν
 ἀπὸ τρόπου 358 Οὐδ' ὑφ' ἔνων 364 Ὀφλειν
 385 Παρακεχόρδικεν 403 Παχεῖς 408 Πέμπτα
 427 Πηϊ 433 Πλειστοβολεῖν 437 Ποιήσεις
 438 Πολεμῆσειεν 443 Πόρδαλιν 447 Πρατήρ
 467 Πρωτανεία : ἐστι 470 Πτόρθους 471 Πνα-
 νοψία : Λυκ. ubi ἡμεῖς 476 Πυριλαμπίς 483
 Ῥάξας Ῥαχίαν 497 Σάκος : οἱ 509 Σήματα
 514 Σίτος : καλ. 535 Στάς Στατήρ 536 Στέρεσθαι
 549 Συμβούλους 552 Συνέδριον 562 Σχολά-
 ζειν 584 Τέφραν 614 Ὑγείαν 634 Ὑστέρα
 δεκάτη 637 Φάλαγγες 640 Φαρυγίνδην 642
 Φαύζειν Φαῦλον : ἡμ. 651 Φλιοῦντα 655
 Ψόας 659 Ὠξυροί.]

[Indicantur per οὔτοι : 34 Εὐκρινής. Sed Ἀττικοὶ Ety-
mol. M.]

[παρ' αὐτοῖς : 161 Κῆπος καὶ π. 400 Παρουσία.]

[οἱ δέ : Forsan 413 Πέργαμον, ubi πάντα e Suida corri-
gunt.]

— [Οἱ νεώτεροι Ἀττικοί : 377 Πανός : δ. Vide in Νεώτεροι.]

— [Οἱ παλαιοὶ vel ἀρχαῖοι Ἀττικοί : Vide in Παλ. et Ἀρχ.]

[Ἀχαιοί : 331 Ὀμηρεῦντας. Vide in Ἀχαιός.]

ἈΧΑΙΙΟΣ : 244 Μάλευρον. [Locus forsan exstat apud Zona-
ram p. 1334. Herman.] 569 Ταραντῖναι βαφαί,
ubi ἀχαιῶν ms.

[Οἱ βάμβαροι βαρβαρικά βαρβαρισμοί : 402 Πατριώτης
407 Πέλεκυς 480 Ῥαικοί 483 Ῥάξ 501

Phot.

5 B

Σάρητον 502 Σάυιον 511 Σίκλος 535 Στα-
τήρ 563 Σχολή bis 582 Τετύχηκεν.]

Ὁ τοῦ Βασιλέως νόμος : 389 Παράσιτοι. [Vide Athen. vi.
p. 234. F. 235. B. C. Casaubon. Anim. p. 411.]

[Ὁ βίος : 374 Παλίμβολον.]

[Βοιωτοί : 132 Κάριος Ζεύς 178 Κριάδδεμεν 335 Ὀμω-
χέτας 341 Ὀπισθοτείλαν 342 Ὀπλίττομαι 408
Πέλικαν.]

[Γέται : 50 Ζάμολξις.]

[Οἱ γεωμέτραι : 122 Κάθετος.]

[Οἱ γλωσσογράφοι : 504 Σειρήνα.]

ΓΟΡΓΙΑΣ : 397 Παρθένοι : οἱ.

Αἱ ἄγλαι ΓΡΑΦΑΪ : (Psalm. iv. 2.) 3, 20 post prologum.
Vide in Ἄδηλοι.

(ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ) ὁ θεολόγος : 415 Περιδέξις. ALBERT. Tacet
hic Porsonus, qui Adverss. p. 287. locum Etymologi,
hinc descriptum, ad Comicum incertum retulerat.
Errat Schleusnerus.

[Οἱ παλαιοὶ γυμνασταί : 655 Ψόας.]

ΔΕΪΝΑΡΧΟΣ : 27 Εὐανδρία 83 Θεογείτων 170 Κλιμά-
ξει 205 Λαμπάδιον 229 Λογισταὶ καὶ 277
Μοχθηρός 319 Οἶκημα 332 Ὀμοερκές 365
Ὀχεῖον [bis] 374 Παλίμβολον 629 Ὑπόλογον
632 Ὑποφόνια 641 Φάσις : λέγεται.

(Dinarchus) ὁ ῥήτωρ : 373 Παλιναίρετος.

ἐν οἰκείῳ λόγῳ : 392 Παραφρυκτωρεῖν.

— Κατὰ Ἀγησικλέους : 517 Σκαφηφόροι.

— ἐν τῇ Ὑπὲρ Αἰσχίνου εἰσηγορίᾳ : 170 Κλιμακίζειν : μ.

— Κατὰ Καλλισθέους : 603 Τριτημόριον : Δ.

— Κατὰ Καλλίστου : 629 Ὑπονομεύοντες.

— Κατὰ Λυκούργου : 138 Καταλεύσιμον.

- ἐν τῇ Κατὰ Πολυεύκτου ἀποφάσει : 381 Παραγγελία.
 — ἐν τῇ Κατὰ Πολυεύκτου ἐκφυλλοφορηθέντος ἐνδείξει : 373
 Παλιναίρετος.
 — ἐν τῇ Κατὰ Πυθέου εἰσαγγελία : 135 Καταδεδέσθαι.
 — Κατὰ Στεφάνου : 626 Ὑποκνδεῖς.
 — Τυρρηρικῶ : 422 Περίστασιν.
 — Κατὰ Φορμισίου : 66 Ἡλινημένον.

ΔΕΙΝΟΛΟΧΟΣ : 634 Ὑς ὑπὸ ῥόπαλον.

[Δελφοί : 54 Ζύγαστρον.]

(ΔΗΜΑΔΗΣ Demetrii rhetoris § 285) : 395 Παρέλαβεν τὴν πόλιν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ : [114 Ἴσαῖος] 622 Ὑπέρινος.

- [Demetrius] ὁ Ἰξίων : 177 Κρέας.
 — ὁ Μάγνης : 253 Μεθώνη. “ Et fortasse Κυψελιδῶν ἀνά-
 θημα.” Porson. Imo 187 Κύνειος, ubi in fine le-
 gisse videtur, Ἄλλησι· οὕτω Δημήτριος ὁ Μάγνης.
 — ὁ Φαληρεὺς ἐν τοῖς Περί νομοθεσίας : 390 Παράστασις : τού-
 νομα.
 — (Phalereus) ἐν γ’ Νομοθεσίας : 517 Σκαφηφόροι.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ : 4 Ἄ 285 Μῶ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ : (p. 1484, 2. Reisk.) 11 Ἐρανίσας (1203,
 26) 46 Ἐχίνος : ἀγγος (242, 13) 47, 24 Ἐωλο-
 κρασίαν [vide 48, 5, ubi ὁ ῥήτωρ.] (561, 23) 82
 Θέμενος (324, 16) 83 Θεογεῖτων (403, 19.
 431, 5) 92 Θίασος (1353, 15) 110 Ἴππαρχος
 (637, 3) 122 Καθελών (732, 20) 126 Κακώσεως
 (640, 25) 171 Κλίσις (193, 4) 189 Κυπρόθεμις
 [Vide Harpocr.] (1193, 11) 235 Λυκιουργίς
 (629, 16) 324 Ὁ κάτωθεν νόμος 329 Ὀλόσχοινος
 (864 seq.) 336 Ὀνήτωρ (268, 13) Ὀνομάζων
 338 Ὀνου σκιά (1025, 27) 349 Ὀρος : οὕτως
 (909, 14) 392 Παραχειμάζοντι (23, 2) 404 Πε-
 ζέταιροι 435 Πόα 439 Πολλοστόν (218,
 21) 450 Προβολάς (1076, 21) 457 Πρόπεμπα :

Δίδ. (324, 23) 457 Προπίνει (172, 3. 575, 27) 488 Ῥήτωρ: τὸ (1039, 11) 509 Σημεῖα: οὐτως (257, 18) 538 Στεφανῶν (927, 4. 931, 23) 548 Σύλαι (1285, 15) 556 Συντιμηθῆναι [183, 8 et 10 ut videtur] 566 Τάλαντον (117, 26) 580 Τετραρχία (1285, 12) 590 Τίμιον (307, 25) 597 Τραγικός πίθηκος 641 Φάσις: λ. 643 Φαῦλον (1481, 22) 646 Φθόην (871, 22) Φιδάκνας (331, 1) 647 Φιλάμμων.

N.B. Voces Ὀλόσχοινος, Ὀνον σκιά, Πόα, Πολλοστόν, Τάλαντον, Φάσις, Φαῦλον lineolis signat Porsonus, scilicet apud Oratorem non inventas.

De eo: 114 Ἰσαῖος 550 Συμμορία.

(Demosthenes) ὁ ῥήτωρ: 48 Ἐωλοκρασία Ὁ κάτωθεν νόμος [Imo 325 Ὅτι ἕξακ.] [423 Περίστοιχον] (63, 25) 424 Περὶ τῆς ἐν Δελφ. (608, 4) 442 Πομπεία (341, 15) 449 Προβάλλεσθαι (1367, 27) 478 Πωλοῦσι.

Οἱ περὶ Δημοσθένην: (34, 11. 73, 21) 585 Τηνάλλως.

— Περὶ τοῦ Ἀγνίου κλήρου: [C. Macart. ubi πρόσκλησις p. 1054, 21, 25. προσκαλέσασθαι sæpe] 460 Πρόσκλησις: ἡ εἰς.

— Κατ' Αἰσχίνου: [De falsa legatione] 21 Ἐσπαθᾶτο 73 Ἡράκλεια 104 Ἱερώνυμος 113 Ἰσαβαίνων 190 Κυρηβίων 280 Μυρίοι 297 Νέωσι 354 Ὅτι ξένους 449 Προβάλλεσθαι [imo Προβαλλομένους] 451 Προβούλευμα 458 Προπύλαια τ. 555 Σύγκλητος 649 Φιλοτησία: Δ. Vide Παραπρ.

— Ὁ αὐτὸς ῥήτωρ (Demosthenes) ἐν τοῖς Κατὰ Ἀνδροτίωνος: (608, 4) 442 Πομπεία: λέγ.

— Πρὸς Ἀπατούριον: 364 Ὀφρύνιον.

— Κατὰ Ἀριστογείτωνος: 90 Θεωρίς 334 Ὀμοῦ: Δ. ἐν Ὀμοῦ: Δ. τῷ 434 Πληρωτής 639 Φαρμακός.

- Κατὰ Ἀριστοκλέους: Vide, Κατὰ Ἀριστοκράτους.
- Κατὰ Ἀριστοκράτους: 44 Ἐφορεία: ἡ 63 Ἡ ἐν ὄδῳ
87 Θεσμός 301 Νοθεΐα 315 Ὀδός 324
Ὁ κάτωθεν νόμος 355 Ὅτι οἱ ἀλόντες 409 Πε-
νέσται: Δ. [671, 8] 519 Σκῆψις: πόλις, ubi
Ἀριστοκλέους, sed recte Harpocrat. 643 Φαῦλος: Δ.
- Περὶ ἀτελειῶν: [C. Leptinem] 86 Θεσθαι 237 Λυσί-
μαχος. Vide Πρὸς Λεπτ.
- Κατὰ Ἀφόβου: 549 Συμμορία: Δ.
- Πρὸς Ἀφοβόν: 159 Κεφάλαιον 204 Λάκκος: Ἀ.
- [οἱ Ἐξούλης λόγοι: 336 Ὀνήτωρ: πρὸς.]
- Περὶ τοῦ ἐπιτριραρχήματος: [C. Polyclem p. 1211, 25.
1212, 14. 1224, 22] 43 Ἐφιερὸν, ubi τοῦ τριηρ. Sed
ἐπιτρ. Harpocr.
- ἐν τῇ Πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει: 444 Πόρος: Δημ.
- Κατ' Εὐέργου: 462 Πρὸς τῇ πυλίδι Ἐρμῆς.
- Πρὸς Καλλικλέα περὶ χωρίου βλάβης: 540 Στοῖχος.
- Κατὰ Κόνωνος: 101 Ἰδίαν (1265, 5) 223 Λίθος
256 Μελίτη: Δ. 600 Τριβαλλοί.
- Κατὰ [Ter Harpocr. Ὑπὲρ] Κτησιφῶντος: 166 Κίναδος
209 Λαρυγγίζειν 229 Λόγου τυχεῖν.
- Περὶ [Ὑπὲρ Harpocr.] Κτησιφῶντος: 319 Οἰκίσκωι.
- Ὑπὲρ Κτησιφῶντος: (De corona) 37 Εὐοί· σαβοί: Δημ.
58 Ἡγεμῶν συμμορίας 60 Ἡγήμων (324, 21)
65 Ἡκρωτηριασμένος 83 Θεμίσιων 84 Θεοκρί-
νης 216 Λεύκη “Vide 246 Μαράθῳ” Porsonus.
[Est De cor. p. 313, 24] 276 Μουνυχία: Δ.
281 Μύρτης Μυρτόνιον 291 Νεβρίζων 292
Νεήλατα: Δη. 297 Νεών (319, 18) 359 Οὐκ
ἐπὶ τῆς αὐτῆς 389 Παράσημος ῥήτωρ: Δη. 395
Παρελθεῖν 418 Πέριλλος (229, 3) 442 Πομ-
πείας (248, 15) 444 Πορθμός: Δ. 449 Προ-
βάλλεσθαι [ἴμο Προβαλλομένους] 495 Σαβοί 512
Σιμός Σίμυλος 543 Στρεπτούς. Vide Π. στ.

- Πρὸς τὴν Λακρίτου παραγραφὴν: 411 Πεντηκοστή.
- [Contra Lacritum: (927, 4 et 931, 23) 548 Σύλας. Vide Harpocr.]
- Πρὸς Λεπτίνην: [482, 21] 343 Ὅρα δὴ. Vide in Περὶ τῶν ἀτελειῶν.
- Κατὰ Μειδίου: 225 Λιπομαρτύριον [529, 11] 323 Οἶον [et 356 Οὐδὲν γὰρ οἶον] 411 Πεντηκοστή 449 Προβάλλεσθαι [ἴμο -ομένους] 493 ῥυτά: συν. 532 Σπουδάζω 590 Τίμημα.
- Κατὰ Νεαίρας: 186 Κυνᾶς [1377, 8] Ὁ κάτωθεν νόμος [ἴμο 325 Ὅτι διαμ.] (1367, 27) 478 Πωλοῦσιν.
- Πρὸς Νικόστρατον: 423 Περίστοιχον.
- Κατὰ Ὀνήτορος: [336 Ὀνήτωρ: πρὸς] 461 Προστασία.
- Περὶ ὀνόματος: [C. Bæot. p. 997, 18. 998, 4] 430 Πινάκια [999, 16] 507 Σεσημασμένω.
- ἐν τῇ Πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ: 152 Κεγχρεῶν, ubi γραφῆι 248 Μαρώνεια 384 Παρακαταβολὴ κ. π. 519 Σκῆψις: πρόφασις.
- ἐν τῇ Παραπρεσβείας: 628 Ὑποκοριζόμενοι. Vide Κατ' Αἰσχίνου.
Ὁ αὐτὸς (Demosthenes) ἐν τῇ περὶ τῆς παραπρεσβείας: 343 Ὅρᾱτε.
[Demosth. F. leg. init.] 381 Παραγγελία.
- Κατὰ Σπουδίου: 293 Νεμεσία: Δημ.
Πρὸς Σπουδίαν: 518 Σκηνήν δέ.
- Κατὰ Στεφάνου: [1136, 10] 87 Θέσθαι 145 Καταψευδομαρτυρησάμενος 388 Παραπεπτωκῶς 640 Φαρμακός: ὄν.
- Περὶ τοῦ στεφάνου (Vide in Κατὰ, Περὶ, Ὑπὲρ, Κτησιφώντος) 75 Ἡρως ἰ. 149 Κατηγορίας ἔχω 621 Ὑπερβολήν.
- Περὶ τοῦ στεφάνου [τῆς τριηραρχίας]: (1232, 4) 548 Σύλας, bis. [Vide C. Lacritum.]
- Περὶ τῶν συμμοριῶν: 169 Κληροῦχοι ἐ. 174 Κοινωνι-

- κὸν Ὁ κάτωθεν νόμος [Iμο 325 Ὅτι ἐξάκ.] 549
 Συμμορία : Δ. 590 Τίμημα.
- Περὶ συντάξεως : 341 Ὀπισθόδομος : Δ. 399 Παρουσία.
- Πρὸς Τιμόθεον : (1193,11) 234 Λυκιουργεῖς.
- Κατὰ Τιμοκράτους : 26 Ἐτερόφθαλμος 53 Ζητητής 78
 Ἡών 103 Ἱερομηγία 287 Ναυκραρία 352
 Ὅσιον : Ὑ. 436 Ποδοκάκη : Δη. 462 Προστιμή-
 ματα 647 Φιλέψιος.
- (Demosthenes) ἐν τῷ Κατὰ Τιμοκράτους λόγῳ : 30 Εὐηθες :
 ἐπὶ τοῦ ἀγ.
- ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς : 44 Ἐφ' ὀρμὴν : ἐν 66 Ἠλικία τ.
 π. 253 Μεθώνη 258 Μενέλαος 263 Μετ-
 οίκιον 284 Μωρῶν 308 Ξενικὸν ἐν Κ. 328
 Ὀλιγορήσετε 339 Ὄνου σκιά 367 Παγασαί
 387 Πάραλος : Δ. 405 Πεζέταιροι 419 Περίο-
 dos (43,1) 423 Περιστοιχίζεται (63,25) 424
 Περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς [96,28] 430 Πινάκια 439
 Πολιτεία 441 Πολύστρατος 449 Προβαλλομέ-
 νους 451 Πρόβολοι 457 Προπίλαια 464
 Προτιμᾶν 467 Πρυτανεύοντα 519 Σκίαθος 542
 Στρατηγοί 555 Σύνταξις : ἀντὶ [et ibid. Σύνταξις : β']
 588 Τί ἐστὶν τὸ 597 Τοὺς χωρὶς 619 Ὑπάγουσιν.
- ἐν Φιλιππικῷ : 134 Καταβολή 255 Μελίνη.
- ἐν ἑ' Φιλιππικῶν : (120,3. θ' Vales. Porson.) 46 Ἐχίνος :
 ἄγγος.
- [Dem. Phil. II. p. 73, 8. ut videtur] : 567 Τάλεσιν.
- ἐν ζ' Φιλιππικῶν : [De Hal.] 60 Ἠγήσιππος 549 Σύμ-
 βολα.
- ἐν η' Φιλιππικῶν : [De Ch.] 136 Κατάγειν τὰ πλοῖα 249
 Μάστηρα.
- ἐν θ' Φιλιππικῶν : [Ph. III.] 244 Μαλκίομεν. Vide Φιλ. ε'.
- ἐν ια' Φιλιππικῷ : [Ph. IV.] 122 Καθήκοντα.
- Ὑπὲρ Φορμίωνος : 453 Προθεσμίας νόμους.
- ΔΗΜΩΝ** : 28 Εὐγενέστερος Κόδρου, ubi Suidas Εὐδημος 60

Ἡ δεῖ χελώνης 77 Ἡ Φανοῦ θύρα 337 Ὅνος
 ἄγων μυστήρια 500 Σαρδόνιος γέλωσ 652 Φοι-
 νίκων συνθηκαί.

— ἐν τῇ Ἀτθίδι: 604 Τριτοπάτορες.

— ἐν τῷ Περὶ θνσιῶν: 455 Προκῶνια: Λυκ.

[Οἱ διαλεκτικοί: 475 Πυθάνεσθαι.]

ΔΙΔΥΜΟΣ: 68 Ἡμεροκαλλές 194 Κυψελιδῶν ἀνάθημα 321
 Οἰνόπται: ἐπιμ. 340 Ὄξυθύμια: Ὑ. 352 Ὅσιον:
 Ὑ. 389 Παρασκήνια: ἔ. 406 Πελανός 423
 Περίστοιχον 424 Περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς 436 Πο-
 δοκάκη: Δ. 441 Πολύστρατος 455 Προκῶνια:
 Λ. 456 Πρόπεμπα: Δίδ. 462 Προστασία
 478 Πωλοῦσιν 483 Ῥάχετον 507 Σέρφοι 583
 Τευτάζειν 597 Τοὺς ἐτέρους 640 Φαρμακός: ὄν.

— ὁ γραμματικός: 234 Λυκιουργεῖς.

ΔΙΚΑΪΑΡΧΟΣ ἐν τῷ Περὶ Μουσικῶν ἀγῶνων: 523 Σκολιόν.

[Οἱ δικανικοί: 442 Πομπεία: λοιδ. 454 Προκαλεῖσθαι
 483 Ῥάξας]

— Vide in Ῥήτορες.

ΔΙΟΓΕΝΙΑΝΟΣ: Prolog. p. 2, 1. 5^α Α ἄ.

ΔΙΟΔΩΡΟΣ: 368 Παιανιεῖς.

ΔΙΟΚΛΗΣ: 587 Τιαγγάβαρι 589 Τιμαῖος.

— Βάκχη: 124 Κακὰ κακῶν.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ: 16 Ἔρμος.

— Περὶ τῶν Θεῶν ἱστορία ἐν τριάκοντα καὶ τρισὶ βίβλοις:
 304 Νύμφαι: σκ. ubi pro Διονύσου e Suida legendum
 Διονυσίῳ monet Albertus.

— ἐν Κτίσεσιν: 446 Πραξιδίκη 575 Τελμισεῖς.

— Θράξ: 407 Πελανοί.

ΔΙΟΣΚΟΥΡΙΔΗΣ ἐν τοῖς Περὶ νομίμων: 526 Σκυτάλη.

ΔΙΦΙΛΟΣ: 227 Λίτρα: ἦν 296 Νεοττός [ubi ὠν—διέτρεφε

Apostolius xiii. 68. et schol. ms. Platonis apud
Harles. præf. ad Fabric. t. II. p. xvii.] 416 Περιδοῦ
439 Πολιτικοποιεῖν 489 Ῥοδιακόν 650 Φιμοί.

— ἐν τοῖς Ἐναγίσμασι: 657 Ὑωλὸν γενέσθαι.

— Πολυπράγμονι: 480 Ῥαγδαίους.

— Χρυσοχόφ: 341 Ὀπαία.

ΔΙΩΝ: [fr. 92. sive Exc. Vales. p. 626, 27] 71 Ἠνδρώθησαν.

— ἐν Ῥωμαϊκοῖς: 18 Ἐσάλευε.

— ἐν ις' λόγφ Ῥωμαϊκῶν: [fr. 56. sive Exc. Vales. p. 602, 5]
58 Ἡγαλλεν.

— ἐν τῇ λη' Ῥωμαϊκῶν: [c. 39. vel p. 84. D. Leuncl.] 483
Ῥασώνη.

— ἐν λθ' Ῥωμαϊκῶν: (c. 43. vel p. 111. A.) 533 Στάδιον.

— ἐν β' τῆς δευτέρας συντάξεως: 356 Οὐδὲ Ἡρακλῆς πρὸς δύο.

ΔΙΩΞΙΠΠΟΣ Θησαυρῶ: 199 Κωρκαῖος, ubi Διόξιππος ms. Δέξιπ-
πος Suidas.

ΔΟΥΡΙΣ: 7 Ἀγών 499 Σαμίων ὁ δῆμος.

— Περὶ ἀγώνων: 506 Σελίνου στέφανος.

— ἐν δευτέρφ Λιβυκῶν: 205 Λάμια.

ΔΡΑΚΩΝ ὁ Στρατονικεύς: 375 Πάμπαν.

[Δωριεῖς: 35 Εὐλάχα 208 Λαπήττειν 218 Λεωργόν
220 Λήμματα 242,16 Μακαρίτας 302 Νόμος:
ὁ κ. 310 Ξνήλην 348 Ὀρνις 412 Πέ-
ποσχα 445 Ποταίνιος 454 Πρόκοτταν 479
Πώμαλα 547 Σνκάμινα 634 Ὑσσάκους 658
Ἰατωθήσομαι.]

[Οἱ ἑβδομήκοντα: Vide Γραφαί.]

[Ἐβραῖοι: 241 Μαζουρωθ.]

[Ἐγώ: Vide Φώτιος.]

ἘΚΑΤΑΪΟΣ: 577 Τενθεύς, ubi ἑκατέρωι ms. Ἐκαταίφ Τουρ.
Phot. 5 C

Em. t. III. p. 187. "Vide Schol. Soph. Œd. C. 1316=1320 Br." *Porson.*

ἘΚΦΑΝΤΙΔΗΣ: 130 Καπνίας.

ἘΛΛΑΝΙΚΟΣ: 431 Πιάνη εἰμί.

— [Hellanicus in Persicis: Vide Καλλισθένης.]

— ἐν β' Ἀτθίδος: 276 Μουνυχία: Δ. 538 Στεφανηφόρος.

— ἐν τοῖς Βαρβαρικοῖς νομίμοις: 51 Ζάμολξις.

[Ἐλληνες ("i. e. veteres Græci sive Attici," Pierson. ad Mær. p. 283): 33 Εὐθὺς καὶ εὐθ. 45 Ἐχθές 72 Ἡπήτην 129 Καμάριον 258, 19 Μέντοι 350 Ὀρρος: τ. 363 Οὐχί 402 Πατριῶται 433 Πλείω καὶ π. 443 Πόρδαλιν 447 Πρέσβων 471 Πυανοψία: Λυκ. 472 Πύθια 495 Σαβοί 504 Σειρήνας 556 Σύνταξις 648 Φιλόπαις.]

Ὁ τὸ ἘΞΗΓΗΤΙΚὸΝ ποιήσας: 604 Τριτοπάτορες.

ἘΠΙΓΕΝΗΣ ὁ Σικυνώνιος, τραγωδία: 357 Οὐδὲν πρὸς τὸν Διώνυσον.

[ἘΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ: 80 Θάσιος πάις. Vide Chardon La Rochette, Melanges &c. T. II. p. 429 195 Κυψελιδῶν ἀνάθημα 462 Πρὸς τῆι πυλίδι 500 Σαρδαναπάλους 615 Ὑδωρ δὲ πίνων 624 Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα.]

— Vide in Ἄστυδάμας.

Ὁ ἘΠΙΚὸς Κύκλος: Vide in Κύκλος.

ἘΠΙΚΟΥΡΟΣ ἐν τινι τῶν πρὸς Ἰδομενέα Ἐπιστολῶν: 473 Πύθια καὶ Δήλια.

ἘΠΙΛΥΚΟΣ: 63 Ἡθημένος 353 Ὀστολόγος 490 Ῥοιάς 657 Ψωμός.

— Κοραλίσκω : 592 Τιττιγόνιον.

ἘΠΪΧΑΡΜΟΣ : (Vide Ἀπολλόδωρος) 183 Κύβητρον
Κύβοι, pro var. lect. quam ad vicinum Κυδάζεσθαι
referendam suspicatur Alb. 227 Λίτρα : ἦν 314
Ἵγκλιαν 483 Ῥάφανον 485 Ῥέξαι 486 Ῥη-
σίαρχος 511 Σικελίσεις 547 Σικάμινα 555
Συνθυμεῖν [Ἴμο Σύνθυμοι] 656 Ψύλλα.

— Κωμασταῖς ἢ Ἡφαιστῶ : 74 Ἡρας δεσμούς Citari drama
ab Apollonio de Pronom. p. 356. notat Albertus.

ἘΡΑΤΟΣΘΕΝΗΣ : 32 Εὐθὺ Λυκείου 64 Ἡία 437 Ποῖ,
ubi lege Ποῖ κῆχος : ποῖ γῆς. Albert. 498 Σάμακα.
Οἱ περὶ Ἐρατοσθένην : 61 Η δ' ὄς.

— ἐν ἰβ' περὶ (κωμῳδίας supple ; vide Athen. xi. p. 501. D.
Albert.): 34 Εὐκλεία.

ἘΡΜΙΠΠΟΣ : 9, 23 Ἀδηφάγοι 75 Ἡριστάται 230
Λολλοῦν 285 Ναικισήρεις 339 Ὀξίνην 508
Σέων 656 Ψύχος.

— Ἀθηνᾶς γοναῖς : 61 Ἡ δ' ὄς.

— Δημόταις : 215 Λεπτολογίαν 363 Οὐ φροντίς 398
Παρίσθι.

— Εὐρώπη : 481 Ῥάζειν.

— Θεοῖς : 538 Στίλβη.

— [Hermippus Μοίραις apud Athen. x. p. 418. D.]: 88 Θε-
ραλικὴ ἔνθεσις.

[Εὐβοεῖς : 236 Λυλω.]

Οἱ τὰ ΕὐΒΟΙΑΚᾶ γράψαντες : 568 Ταμόναι.

ΕὐΒΟΥΛΟΣ : 34 Εὐκερματεῖν 207 Λάμπων 511 Σικύαν
538 Στήνια 593 Τοκάδα.

Eubuli duo, comicus et orator : 27 Εὐβουλος.

— Διονύσιος : (Lege Διονύσιος. Alb.) 200 Κωφότερος κίχλης.

— Δούλω: 463 Πρὸς φθεῖρα κείρασθαι. Forsan eadem fabula, quæ Δόλων dicitur Athenæo III. p. 100. A. et XI. p. 471. C. Albert.

— Παρμενίσκω: 188 Κυντερώτατα.

[ΕΥΓΑΪΩΝ: 298 Νηῖς, ubi legendum ἐκαλοῦντο δὲ νηίδες, ὡς Εὐγαίων. Ex Æliano H. A. xvii. 28. Εὐφορίων Kusterus ad Suidam. Sed nil obstat quominus haberit Euphorion ex Eugæone Samio, de quo vide Dionys. Halic. t. II. p. 138, 32. Sylb. et perelegantem commentarium de priscis historicis in Mus. Crit. Cant. Partt. I. II. v. Forsan in Æliano legendum, καλέεσθαι δὲ μιν Νηίδας vel Νηϊάδας, ut servata sint ipsa Eugæonis verba. Ælianum exscribit Apostolius XI. 21.]

ΕΥΗΝΟΣ: 31 Εὐηνος.

ΕΥΝΟΜΙΟΣ ὁ δυσσεβής: 58 Ἡγαλλεν.

ΕΥΠΟΛΙΣ: 29 Εὐ ἔχειν στόμα 54 Ζητρεῖον 177 Κρέξ
178 Κρητικόν 183 Κύβοι 200 Λάμβδα 209
Λάρνυγα 215 Λέπτει 222 Λιβηθρα 250
Μαχαιρίδες 271 Μισθάριον 273 Μνώμενος
369 Παιδικά 460 Προσίσχε 491 Ῥόμβος 499
Σάξας Σαπρόν 505 Σελάχια 511 Σιληνοί
513 Σιπύα 515 Σιωκόμος 520 Σκιάς καὶ σκ.
524 Σκοπός: σχ. 539 Στοιβήν 543 Στρεβλόν
553 Συνεχῶς 568 Ταμίαι 598 Τρασιά 607
Τροφαλῖς 608 Τρυσίππιον.

(Eupolis) 589 Τοῦψον. Porson. [Apud Polluc. ix. 47. Schol. Arist. Ran. 1100. Pac. 1158. Ammonium v. Εὐθύς. Confer Alexin Athenæi VIII. p. 340. B.]

— Αἰξίν: 43 Ἐφιππον 47 Ἐψητοί 290 Νεᾶν 564
Τάγυρι 599 Τρία καὶ δύο.

- **Αὐτολύκῳ**: 650 Φιτῦσαι.
- **Δήμοις**: 267 Μὴ παιδὶ μάχαιραν 291 Νεανισκεύεται
300 Νιγλαρεύων 321 Οἰνιστήρια 340 Ὁξυ-
θύμια: τὰ.
- **Κόλαξι**: 217 Λευκὴ ἡμέρα 404 Πεζάς.
- **Μαρίκῃ**: 270 Μικρὸν τοῦ ὀβολοῦ 657 Ψῶζα. Citatur
drama ab Apollonio de pronom. p. 369. notante Alb.
- **Πόλεσιν**: 362 Οὐσίαν.
(Eupolis) Πόλεσιν: 654 Ψιλή. *Porsonus*, conferens
Demosthenem Leptin. p. 491, 27. Themistium p.
28. C. 298. C. Addo Liban. Parental. in Julian. p.
611. Reisk.
- **Σφιγξίν**: 291 Νεανισκεύεται.
- **Ταξιάρχαις**: 337 Ὀνος ἀκροᾶται 658 Ὦδε, ubi Ταξιάρ-
χοις.
- **Φίλοις**: 329 Ὀλμοι.
(Φίλοις, Harpocrat.): 142 Κατάστασις.
- **Χρυσῷ γένει**: 596 Τοῦ Διὸς τὸ σάνδαλον.
- Εὔριπίδης**: 17 Ἐρριον: eis 32 Εὐθὺ Λυκείου 53 Ζῆ
54 Ζύγαστρον 72 Ἠπειρος 180 Κρόκην νήθειν
223 Λίθων χοαί 364 Ὀφρύην 410 Πενθερὰ
[bis] 421 Περισο 446 Ποτνιαδάς 447 Πρεσ-
βεύειν 482 Ραχίζειν 602 Τρις ἔξ.
[De eo 516 Σκάνδιξ 651 Φλυεία.]
- **Αἰόλῳ**: 169 Κλήρος Ἐρμοῦ.
- [Eur. Alcest.]: 91 Θῆσσαν.
- Ἀλόπῃ: 315 Ὀδῆσαι.
- Ἀντιόπῃ: 34 Εὐκρας 303 Νόσον ἔχειν.
- [Eur. Hec. 36. forsan]: 33 Εὐθύνογτας.
- Ἴππολύτῳ: 305 Νῦν δῆ. 506 Σεμνόν: ἐπὶ, bis.
[Eur. Hippol. 1058] 622 Ὑπὲρ κάρα.
- **Κύκλωπι**: 315 Ὀδῆσαι.

- Λικυμνίφ: 642 Φαῦλον: τό.
 — Μελεάγρω: 305 Νῦν δή.
 — Μηδεία: 4 Ἄ 506 Σεμνόν: ἐπὶ 608 Τροχόν.
 — Οἰνεῖ: 73 Ἑρακλείαν λίθον.
 — Ὀρέστη: 406 Πελανός.
 [Orest. 998] 21 Ἑσπερον. Vide Porsoni Opusc. p. 201.
 [Or. 401. ubi vid. Pors.] 639 Φαντασμάτων.
 — Σθενεβοία: 309 Ξεναπάτας.
 — [Ἵψιπύλη. Vide in Εὐριπίδης ὁ κωμικός.]
 — Φρίξω: 478 Πώγωνα πυρός.
 — ὁ κωμικός: 180 Κροταλίξειν: ὡς Εὐριπίδης φησὶν ὁ κωμικός,
 περὶ τῆς Ἵψιπύλης λέγων. [Legendum fortasse ὡς
 Εὐριπίδην φ. certe respicitur Aristophanes Ran. 1340.
 Vide schol. et Phrynichum Bekkeri p. 45.]
- ΕΥΦΟΡΙΩΝ**: 424 Περιφοριῶσθαι.
 Vide in Εὐγαίων.
 — ἐν τῷ Ἀπολλοδώρῳ: 324 Ὁ κάτωθεν νόμος.
- ΕΥΦΡΟΝΙΟΣ**: 165 Κιλλεΐα 383 Παραξορουσον.
 ἘΦΙΛΑΤΗΣ demagogus memoratur 325 Ὁ κάτωθεν νόμος.
ἘΦΟΡΟΣ: 124 Καινός.
 — ἐν γ': 199 Κωρυκαῖος 417 Περιθοῖδαι.
- ΖΗΝΟΔΟΤΟΣ**: 271 Μίνθα.
 [Οἱ ζωγράφοι: 640 Φάρμακα.]
- ἩΓΗΣΙΠΠΟΣ**: 60 Ἡγήσιππος.
 [Ἡλεῖοι: 553 Συνέφηβος.]
- ἩΛΙΟΔΩΡΟΣ** [de quo Valck. Diss. de Schol. Hom. §. 24]:
 531 Σπιλάδες 601 Τρίγληνα.
 — Περὶ τῆς Ἀθήνησιν ἀκροπόλεως: 458 Προπύλαια τ.
 — ὁ περιηγητὴς ἐν α' Περὶ Ἀκροπόλεως: 300 Νίκη Ἀθηνᾶ.

Ἡμεῖς : Vide in Φώτιος et Photii *æquales*.

ἩΡΑΚΛΕΪΔΗΣ ὁ Ποντικός : 225 Λινόν 237 Λύσιοι τελεταί.

ἩΡΑΚΛΕΩΝ : 583 Τευτάζειν.

ἩΡΩΔΟΤΟΣ : (III. 65) 138 Καταλαμβάνηκεν (IV. 79. VIII. 122) 213 Λελάβηκεν 219 Λήκυθον 229 Λογοποιός 237 Λύχνα 255 Μελίγη 319 Οἰκουρὸν ὄ. 424 Περιτρόχαλα 490 Ῥοδώπιδος ἀνάθημα 496 Σακεύουσι 544 Στροφιοπανοῦργος [ubi collato Bekkeri Antiatt. p. 113, 30. lege, Στρόφισ: πανοῦργος. Στρόφον: τὸν δεσμόν· Ἡρόδοτος, scil. IV. 60. Prior glossa spectat Aristoph. Nub. 450.]: 557 Συρμαία 591 Ττρακίδαί [IX. init. ut videtur] 628 Ὑποκρίνεσθαι [III. 98] 651 Φλύην 656 Ψύλλοι Ψῦχος.

— ἐν τῇ β' τῶν Ἱστοριῶν: 562 Σχοῖνος.

— ἐν γ': 56, 8 Ζωπύρου τάλαντα (78) 460 Προσθεῖναι τὰς θύρας.

— δ': [95] 50 Ζάμολξις.

[Herodot. IV. 35. ut videtur] 116 Ἱστιατόρια.

— ἐν ε' Ἱστοριῶν: 288 Ναυκραρία.

— ἐν τῇ η' : 234 Λυκιουργεῖς 297 Νέωσι 456 Πρόνοια: ὄνομα.

— [Herodot. IX. 44. vid. Pors. ad Toup. p. 493] 225 Λιπαρέεε.

ἩΡΩΔΙΑΝΟΣ : 8 Ἀδὴν 99 Θωρακείοις.

ἩΣΪΟΔΟΣ : 184 Κυθήρεια 256 Μελίγη: Δημοσθ. 282 Μύστις [Delet in indice Porsonus; ἡ σηπία pro ἡσί-οδος Hermannus ex Aristotele.] 599 Τρία καὶ δύο.

— ἐν γ' Καταλόγου: 626 Ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες.

ΘΕΑΪΤΗΤΟΣ : 615 Ὑδωρ δὲ πίνων.

— ἐν τῷ Περὶ παροιμίας : 357 Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον.

[ΘΕΟΓΝΙΣ. De eo : 83 Θεογνις 191 Κύρνος.]

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ὁ παναγῆς ἐν τῷ α΄ Περὶ τοῦ Κηρύκων γένους : 68
Ἡμεροκαλλές.

Ὁ θεολόγος : Vide in Γρηγόριος.

ΘΕΟΠΟΜΠΟΣ : (comicus) [Ἡδονχάρει, Harpocr.] 145 Κατα-
χύσματα : τῶν.

— Παμφίλη : 484 Ῥαχίζειν.

— Τισαμενῶ : 329 Ὀλόλους.

[Τισαμενῶ, Harpocr.] 144 Καταπλήξ.

— Comico tribuit Albertus, tacente Porsono, 155 Κένταυ-
ρον (230 Λοπάδα addit Pors.) 268 Μητρύιον
582 Τετύχηκεν 595 Τὸ νῦν εἶναι.

— ὁ ἱστορικός : 165 Κιλικισμὸν 499 Σαμίων ὁ δῆμος, ubi,
ιστορεῖ Θ.

Historico tribuit Albertus, tacente Porsono, 200 Λάμβδα

234 Λύκειον : ἐν τῶν 250 Μαύσωλος 281

Μύρτης 331 Ὀμηρεῦντας 521 Σκράφια.

— ἐν τῇ Ἐπιτομῇ τῶν Ἡροδότου : 532 Σπουδάζω.

— ὁ αὐτὸς (Theopompus) ἐν τῇ Ἐπιτομῇ : 532 Σπουδάζω.

— Φιλιππικῶν α΄ : 229 Λόγον ἔχειν.

— ἐν τῇ ὀγδῶ τῶν περὶ Φίλιππον : 56 Ζωπύρου τάλαντα : Κρ.

— ἐν λα΄ : 588 Τί ἐστίν.

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΣ (Vide Ἰππόστρατος) : 20 Ἔσμα 115 Ἰσο-

τελής κ. ι. 190 Κύρβεις : τ. α. 193 Κύτταρος

224 Λινόν 286 Νανός 303 Νορή 329 Ὀλο-

σχοίωνων 610 Τυμβογέροντες 632 Ὑποφόνια

655 Ψινάδες.

— Διαθήκαις : 343 Ὀργεῶνας.

— ἐν τῷ Περὶ καιρῶν β΄ : 194 Κυψελιδῶν ἀνάθημα.

— ἐν τῷ Περὶ βασιλείας Κυπρίων : 587 Τιάρα.

- ἐν τῷ Περὶ λίθων : 592 Τιγγάβαρι.
 — ἐν τοῖς Περὶ νόμων : 143 Κατὰ τὴν ἀγορὰν 558 Συστο-
 μώτερον.
 — ἐν τῷ γ' τῶν Νόμων : 355 Ὅτι οἱ ἀλόγτες.
 — ἐν ιε' Νόμων : 640 Φαρμακός : ὄν.
 — εἰς τὸ Περὶ ὄσμων : 251 Μεγάλλιον μ.
 — ἐν ἐβδόμῳ Περὶ φυτῶν : 256 Μελίγη : Δ.

ΘΕΣΠΙΣ : Vide Χαμαιλέων.

[Θεσσαλοί : 132 Κάριος Ζεύς.]

Αὐτὸς [Latet nomen ; Λυσίμαχος Kuster. ad Suid.] ὁ τὰ περὶ

ΘΗΒΩΝ συντάξας : 120 Καδμεία νίκη.

Οἱ τὰ ΘΗΒΑΪΚΑ γεγραφηκότες : 582 Τευμησία.

ΘΟΥΓΕΝΪΔΗΣ : [267 Μὴ νόμισον, ubi Θουκυδίδης.]

— Δικασταῖς : 600 Τριαχθῆναι.

ΘΟΥΚΥΔΪΔΗΣ : [Vide in Θουγενίδης.] (IV. 78) 25 Ἐτέλεσε
 (III. 83) 30 Εὔηθες (V. 16) 35 Εὐλάχα (VI.
 67) 36 Εὐνάς 38 Εὐπραξίαν 39 Εὐωνυμον
 (III. 13) 42 Ἐφθάραι [Vide IV. 31. p. 258, 27.
 V. 6. p. 321, 25. VII. 4. p. 449, 23] (IV. 108)
 43 Ἐφολκά Ἐωθός [Vide in ἦ] (III. 23 et al.)
 49 Ἐώρων (I. 1) 57 Ηἷα 101 Ἰδιώτας [V.
 1] 104 Ἰερῶσθαι (III. 13) 121 Καθαίρησεν (II.
 18) 121 Καθέδρα [VI. 11 et 33] 147 Κατεργά-
 σασθαι 168 Κληῖσαι [I. 6] 181 Κρώβυλος : π.
 Κρώβυλος : κ. (I. 92 et al. [IV. 27]) 196 Κωλύμη
 (II. 7) 207 Λαμπρῶς [V. 68] 232 Λόχοι (II.
 18) 243 Μαλακὸς καὶ μαλθακός 244 Μάλιστα
 [E schol. ad I. 17. Schl.] [IV. 85] 257 Μεμφθῆ
 [III. 22] 262 Μεταπύργιον Μεταχειρίζειν [ubi
 adde δ' e Suida, scil. c. 18.] (II. 66) 264

Phot.

5 D

- Μετρίως [II. 41] 272 Μνήμη 293 Νέμεσθαι
 [Vide I. 2 et 10. II. 27. v. 41] [III. 93] 294
 Νεοκαταστάσις [VI. 46] 309 Ξενίσεις [III. 3]
 310 Ξυμβῆ 311 Ξύν [IV. 19 et al.] 312 Ξυναλ-
 λαγήναι [v. 65. bis] 330 et 331 Ὀμαλές [IV.
 97] 335 Ὀμωχέτας (VI. 4) 341 Ὀπικίαν [VI.
 57] 361 Οὐ ραιδίως 376 Πάνακτος [Vide VV.
 DD. ad v. 3] [II. 5] 378 Πανστρατεία (I.
 123) 380 Παραβεβῆσθαι [IV. 48] 383 Παραρημάτων
 (I. 78) [et forsan II. 85] 386 Παράλογον [Forsan
 I. 27. ubi ξυμπλεῖν] 392 Παραντικά [VII. 16]
 395 Παρέλυσαν 399 Παροκωχή [Vide Wass. ad
 VI. 85] [VI. 54] 406 Πειρᾶν (II. 49) 408
 Πελιδνόν et Πελιγνόν 409 Πέμπειν [Vide Duker.
 ad VI. 56] (I. 10) 418 Περίνεως: τὸν (IV. 73
 et 124) 419 Περιορᾶσθαι, ter. [IV. 86] 425 Πε-
 ριωπή: καὶ π. ter. [II. 3] 429 Πιθανούς [VI.
 35. Vide et IV. 21] 429 Πιθανώτατος τοῖς πολλοῖς
 [I. 20] 431 Πιτάνη: φ. [VII. 27 et 28] 441
 Πολυτελές (I. 73) 449 Προβάλλεσθαι [IV. 18]
 454 Προκαλεῖσθαι 455 Προκεχωρηκός [IV.
 110] 461 Πρόσδος [IV. 10] 484 Ῥαχίαν 494
 Σᾶ: τὰ [Vide 563 Σῶ, et Thucyd. III. 34] [I. 6]
 507 Σέσωται [IV. 1] 514 Σίτου ἐκβολή 525
 Σκῦλα: λέγ. [Vide III. 114, et IV. 44] 532 Στά-
 δια καὶ σταδίου [II. 4] 545 Στύραξ: τὸ [VIII.
 67] 552 Συγγραφεῖς (IV. 48) 559 Σφαγᾶς 563
 Σῶ [Vide 494 Σᾶ] [VII. 40] 569 Ταρροί [I.
 23] 600 Τριακοντούτης [III. 97] 619 Ὑπαγωγᾶς
 [III. 70] Ὑπάγειν εἰς δίκην [II. 3] 651 Φο-
 βερὸς [Vide 429 Πιθανούς.]
 — ἐν α': (10) 197 Κώμην (4) 219 Ληστικόν (133)
 380 Παραβάλλεσθαι: τὸ ἐξ. (128) 400 Παρουσία

- (33) 438 Πολεμῆσειν (93) 458 Προσέκειτο (140)
 465 Προύχοντο (10) 469 Πρωτόνεως (6) 581
 Τεττιγοφόροι 598 Τραυματισθῆναι [Vide iv. 12.
 35. 129. Pollucem i. 125. iv. 189]
- [Thucyd. I. 46. ubi vide Schol.] 542 Στρατόπεδον ἐπ. [50
 ubi vide Schol.] 466 Πρύμναν ἐκρούοντο [79 et
 86] 438 Πολεμητέα [120 ubi vide Schol.] 37 Εἰ
 παρασχόν.
- ἐν β' : (84) 172 Κλυδώνιον : κ. (34) 465 Πρότριτα.
 ἐν τῇ λοιμικῇ καταστάσει: (ii. 51) 262 Μεταποιεῖσθαι.
- ἐν γ' : (22) 460 Προσίσχε (15) 546 Συγκομιδή.
- ἐν δ' : [118] 198 Κωπῆρες π. [12] 395 Παρεξερεσίαν
 [Vide vii. 34. et 40] [130 pro var. lect.] 419 Πε-
 ριοργῆς [108] 443 Πομπήν [26] 514 Σῖτος :
 πᾶς [Thucyd. iv. 69] 353 Ὅσον οὐκ ἀπ.
- ἐν ε' : (50) 7, 9 Ἀγῶνα 212 et 224 Λιμῶ Μηλίφ
 [15] 360 Οὔπως.
- ἐν ζ' : (69) 52 Ζεῦγμα [4] 288 Ναυλοχεῖν (28)
 419 Περιόσειν [78] 532 Στάδια [44] 628
 Ὑποκρίνεσθαι.
- ἐν η' : (69. 97. iv. 67) 47 Ἐωθῶς (42 et 25) 155 Κέ-
 ρας 215 Λεπτὰ πλοῖα [Vide ii. 83. vii. 40]
 (1) 401 Πασσυδί (67) 551 Συγγραφεῖς [73]
 621 Ὑπέρβολος.
 [Thucyd. viii. 48 prop. fin. ut videtur] 444 Πορισταί.
- [Θραῖκες : 51 Ζεῖλα 161 Κημός : π. 515 Σκάλμη
 516 Σκάρκη.]
- [Οἱ θύται : 571 Τάφος.]
- [Οἱ ἰατροί : 23 Ἐσχάρα : ἐ. 139 Καταμηλῶν 185
 Κυλιχίδα 419 Περίδος 511 Σικίαν 640
 Φάρμακα.]
- ἸΒΥΚΟΣ : 513 Σίριον.
- ἸΕΡΟΚΛΗΣ : 575 Τέμνουσι.

— ἐν α' Φιλοσοφουμένων : 216 Λέσχη.

ἸΞΙΩΝ : Vide in Δημήτριος.

ἸΟΒΑΣ ἐν β' Φθυρᾶς λέξεως : 523 Σκομβρίσαι.

[ἸΠΠΙΟΣΤΡΑΤΟΣ : 112 Ἰππομανές. Ubi ex Æliano H. A. 111.
17. corrigunt, φίλτρον· Θεόφραστος· φθονερά ζῶα.]

ἸΠΠΩΝΑΞ : 47 Ἐψιούσα 401 Πασπάλη 493 Ῥυφεῖν
640 Φαρμακός : τό.

ἸΣΑΪΟΣ : 92 Θίασος 151 Κατωκοδόμησεν 170 Κλητῆρες
κ. 301 Νοθεΐα 316 Ὀθνεῖος Ὀμοῦ [Vide in
Πρὸς Δωρόθεον] Ὀργεῶνας [Vide infra] 349
Ὀρον 374 Παλίνσκιον 393 Παρεγγύησεν, bis
459 Προσεποιήσαντο 574 Τέλματα 642 Φασ-
κῶλιον 644 Φελλέα.

De eo : 114 Ἰσαῖος.

(Isæus) ὁ ῥήτωρ : 603 Τριπτῆρα.

— Περὶ τῶν ἀποφάσεων : 643 Φαῦλον. Isocrati tribuit Por-
sonus in Indice.

— Κατὰ Διοκλέους : 603 Τριπτῆρα.

— Κατὰ Διοκλέους ἕβρεως : 136 Καταδικασάμενος.

— Πρὸς Διοκλέα : 402 Πατρῶων.

— Πρὸς Δωρόθεον : 334 Ὀμοῦ : Δ. τῶ.

— Κατ' Ἐλπαγόρου καὶ Δημοφάνους : 263 Μετοίκιον.

— Κατ' Ἐλπαγόρου : 552 Σύνδικοι.

— Περὶ Εὐκλείδου : 601 Τρικέφαλοι.

— Πρὸς Μενεκράτην : 419 Περιοίκιον : I.

— [Πρὸς Ὀργεῶνας : 343 Ὀργεῶνας.]

— Ὑπὲρ Πυθῶνος ἀποστασίου : 170 Κλητῆρες κ.

— Πρὸς Στρατοκλέα : 253 Μεῖιον.

ἸΣΟΚΡΑΤΗΣ : 7 Ἀγωνιᾶν, bis 8 Ἀδελφίζειν 52 Ζεῦ-
γος 66 Ἡλιδημένον 72 Ἡπειρον 85 Θε-

- ράπναι 124 Καινός 229 Λογοποιός 352
 "Όσιον: 'Υ. 381 Παραγραφή: οὐ 447 Πραττο-
 μένους 465 Προύργου 551 Συγγραφείς 553
 Συνέπεσε γενέσθαι 649 Φιλοσοφεῖν Φιλουργός
- Vide 'Ισαῖος Περὶ τῶν ἀποφάσεων.
- De eo: 53 Ζεῦξις 114 'Ισαῖος.
- Περὶ τῆς ἀντιδόσεως: 336 'Ονήτωρ 422 Περίστατοι.
- 'Αρχιδάμῳ: 248 Μασσαλία.
- Βουσίριδι: 229 Λογισμὸν 400 Παρρησίας.
- Περὶ εἰρήνης: (Tom. II. p. 190, 11. ed. Auger.) 125 Κα-
κῶς εἰδότες.
- Πανηγυρικῶ: 169 Κληροῦχοι ἐ. 191 Κυρεῖτον 439
Πολιτεία.
- Παραινέσεις: 385 Παράκλησις.
- Κατὰ τῶν σοφιστῶν: (T. III. p. 8, I. ed. Auger.) 259
Μεσεγγύονται.
- Τραπεζικῶ: 518 Σκηνίτης.
- [Οἱ ἱστορικοί: 280 Μυρίοι.]
- 'ΙΣΤΡΟΣ: 206 Λαμπάδος 603 Τριτομηνίς 639 Φαρμακός.
- ἐν 'Απόλλωνος ἐπιφανείαις: 605 Τριττύαν [Vide Tourp.
Em. T. II. p. 615. Fabricium Bib. Gr. T. III. p. 44.
ed. Harles.]
- ἐν γ' 'Ατάκτων: 571 Ταυροπόλον.
- ἐν τοῖς 'Αττικοῖς: 422 Περιστίαρχος.
- ἐν α' 'Αττικῶν: 591 Τιτανίδα.
- ἐν τῇ δωδεκάτῃ τῆς Συναγωγῆς: 333 'Ομολώϊος Z.
- ἐν ἰδ' (forsan ejusdem Συναγωγῆς. Albert.) 85 Θεὸς ἢ
'Αναΐδεια.
- 'ΙΩΆΝΝΗΣ ὁ Χρυσόστομος: Vide Χρυσ.
- 'ΙΩΝ: 92 Θίασος 439 (Πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ) Ita inclusum
addit Porsonus. Vide in "Αδηλοι. 618 'Υμεῖς ὦ
Μεγαρεῖς.
- De eo: 119 'Ιων.

- [Ion, Φρονοῖς, Hesych.]: 301 Νιφόεσσα σελήνη.
 — Μεγάλῳ δράματι: 339 Ὀνοταζομένη.
 — Ὀμφάλῃ: 34 Εὐκηλον.
 [Ἰωνες: 13 Ἐρεσχηλεῖν 35 Εὐμάρειαν 57 Ηἴα, bis
 63 Ἡθεῖος 90 Θελάζειν. Mox in Θελάστριαν, Ἰα-
 κῶς Piersonus pro Ἰδίως. 94 Θραῖκες ὄρκια 183
 Κύβηβον Κύβηητον 217 Λευκόσυροι 218
 Λεωργόν 225 Λιπέρνητες 247 Μάσθλης 250
 Μάτην: ἄ. 252 Μεθηκεν 258 Μέμφιδος 267
 Μηονία 289 Ναῦς 297 Νεῶνας 310 Ξύμβαθι
 326 Ὀκόρονος 348 Ὀρνις 350 Ὀρρος: τ. 352
 Ὀσμῆ 353 Ὀστακός 362 Οὖς 408 Πέμπτα
 413 Πέργαμον 427 Πηϊ 431 Πλάγγων
 Πλαισός 437 Ποιήσεας 484 Ῥαχίαν [ubi aut
 scripsit aut scribere debuit Photius, οἱ δὲ Ἰωνες τὴν
 πλήμην ἄμπωτιν δὲ τὴν ἀναχώρησιν.] 490 Ῥοιάς
 493 Ῥυφεῖν 535 Στάς 564 Τάγγηρον 587
 Τητινοί 628 Ὑποκρίνεσθαι 640 Φαρμακός: τὸ
 652 Φοινικήια γράμματα.]

ΚΑΛΛΙΑΣ: 245 Μαμμᾶν 616 Ὑγηῶν.

ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ ἐν τῷ περὶ Ἀθηναίων: (Καλλίστρατος Χατ-
 ποστ.) 15 Ἐρμαῖ.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΣ: 4 Ἄ 605 Τριττύαν.

— ἐν τοῖς Ἐπιγραμματίοις: 618 Ὑμεῖς, ὦ Μεγαρεῖς.

— ἐν τοῖς Βαρβαρικοῖς νομίμοις: 641 Φασηλιτῶν θῦμα.

ΚΑΛΛΙΣΘΕΝΗΣ ἐν β' Περσικῶν: 500 Σαρδαναπάλους [Pro Cal-
 listhene Hellenicum auctorem profert Schol. Arist. Av.
 1022.]

ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ (vide Καλλικράτης): 100 Ἰδαρναῖοι 165
 Κιλλεῖα 505 Σελάχιον 556 Σύνταξις: ἀντι
 [ubi demagogus, non scriptor.]

- [*Καμειρεῖς* : 464 *Προθήμιον*.]
ΚΑΝΘΑΡΟΣ *Συμμαχία* : 404 *Πεζῶς μ.*
ΚΑΡΚΙΝΟΣ : 132 *Καρκίνου π.*
 [*Καρύστιοι* : 623 *Ὑπὲρ τὰ Κ.*]
ΚΑΣΣΙΟΣ ΛΟΓΓΙΝΟΣ : 507 *Σέρφοι.*
ΚΑΥΚΑΣΟΣ : 221 *Λήμνιον κακόν.*
 [*ΚΗΔΙΔΗΣ* : 160 in v. Vide Arist. Nub. 981.]
ΚΗΦΙΣΟΔΩΡΟΣ *Ἀμαζόσι* : 337 *Ὄνος ὕεται.*
 [*Κίλικες* : 54 *Ζιγγοῦν* 191 *Κυραννή.*]
 [*ΚΙΝΗΣΙΑΣ* : 166 in v.]
ΚΛΕΑΝΘΗΣ : 216 *Λέσχαι* : λ.
ΚΛΕΑΡΧΟΣ : 623 *Ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους.*
 — *Περὶ οἴνων* : 296 *Νεοττός.*
ΚΛΕΪΔΗΜΟΣ : 474 *Πυκνή* : ἡ τῶν 616 *Ὑης.*
 — *ἐν τῇ τρίτῃ* : 288 *Ναυκραρία.*
ΚΛΕΪΤΑΡΧΟΣ : 501 *Σαρδόνιος γέλως.*
ΚΛΗΜΗΣ : 50 *Ζάλη* 74 *Ἦρας δεσμούς* 372 *Παλίμβολος.*
 [*Κορίνθιοι* : 61 *Ἡ δὲ αἰξ τὴν μάχαιραν.*]
ΚΡΑΤΕΡΟΣ (Vide *Κρατῖνος*) : 290 *Ναυτοδίκαι* : ἀρχή.
 — *ἐν θ' τῶν Ψηφισμάτων* : 304 *Νυμφαῖον.*
ΚΡΑΤΗΣ : 399 *Παρουσία* 455 *Προκώνια* : Λ. *Προκώνια* : ἡ
 486 *Ῥῆσις* : τὸ ψ. 502 *Σαρπηδῶν ἀκτὴ* [ubi κρα-
 τίστην, sed *Κράτης τὴν Suidas.*]
 — *Γείτοσιν* : 633 *Ὑς διὰ ῥόδων.*
 — *Τόλμαις* : 337 *Ὄνος ἐν μελίτταις.*
 — *ἐν τῷ Περὶ τῶν Ἀθήνησι θυσιῶν* : 187 *Κύνειος.*
ΚΡΑΤΙΝΟΣ : 90 *Θηλάστριαν* 119 *Ἴωνόκυσος* 191 *Κυ-*

ριβάσασθαι 202 Λακεδαίμονα 210 Λαυροστάται
 215 Λεπάσται Λέρνη θεατῶν 248 Μάσμα
 255 Μελάγχρως 261 Μετὰ Λέσβιον ὠδόν 262
 Μετεκβολή 267 Μηνύτην 272 Μισητή Μναρόν
 330 Ὀλόφωνος 338 Ὄρου πόκαι [Παιδικά]
 Uncinis circumdedit Porsonus; vide in Κρ. Ὠραι.
 448 Πριών 460 Προσίσχε 491 Ῥύγχος 492
 Ῥύδην: σφ. 493 Ῥυτά: πηγ. 496 Σάγρα: αι
 499 Σανναν 516 Σκανδάληθρα 530 Σπερματίαν
 531 Σπιθαμή: τὸ [544 Στρωματίτης. Cratero dat
 Alb. Codicis lectionem annotat Porsonus, κρ^α] 560
 Σφίγκτας 562 Σχιζίας 632 Ὑπουλα γόνυα
 656 Ψύψαρα.

[De eo: 571 Ταυροφάγον.]

- Ἀρχιλόχοις: 29 Εὔδοντι δ' 498 Σαμιακὸν τρόπον.
- Δηλιάσιν: 26 Ἐτήσιοι 481 Ῥάζειν [bis.]
- Δραπέτισιν: 337 Ὄνος ἕεται 658 Ὠδε (Fabula citatur,
 Ælian. H. A. xii. 10.)
- Θράτταις: 183 Κύβηβον 326 Ὀκτώπων.
- Κλεοβουλίναις: 515 Σκάλωψ.
 (Cratinus) Κλεοβουλίναις: 645 Φέροικος.
- Μαλθακοῖς: 185 Κύλλου πήραν.
- [Forsan Cratinus Νεμέσει: 209 Λάρος. Sed ἔλεσι Suid.]
- Νόμοις: 291 Νεάτην 353 Ὄσταφίδα 371 Παλαστή.
- Πανόπτταις: 369 Παιδικά.
- Πυλαία: 56 Ζωπύρον τάλαντα: Κρ.
 (Πυλαία): 595 Τὸ παρὸν εὔ ποιεῖν, ubi fabulæ nomen
 supplet Suidas.
- Σεριφίοις: 533, 21 Σταθερόν.
 (Cratinus) Σεριφίοις: 574 Τελενικίσαι.
- Χείρωσιν: 361 Οὐρανία αἶξ 481 Ῥαδαμάνθου ὄρκος,
 [ubi Χείρωσι. Vide Gaisford. ad Hephæst. p. 17.]

— Ὀραις : 281 Μουσικάρφης 312 Ξυστίς : γ. 369 Παιδικὰ, ubi ms. ὀραῖς 571 Ταῦτα πράσσω.

[ΚΡΕΟΦΥΛΟΣ. Ejus Οἰχαλίας ἄλωσις : 177 Κρεόφυλος.]

[Κρήτες : 198 Κωραλίσκον 652 Φοινικήια γράμματα 656 Ψούδια.]

ΚΡΙΤΟΛΛΑΟΣ : 62 Ἡ δ' ὅς : ἀντί.

[Ἡ κρουματικὴ διάλεκτος : 300 Νιγλαρεύων.]

ΚΤΗΣΙΑΣ ἐν Περίπλῳ Ἀσίας : 519 Σκιάποδες.

ΚΤΗΣΙΦΩΝ Πανδώρα : 290 Νέακας [Vide in Νικοφῶν.]

Ὁ ἐπικὸς ΚΥΚΛΟΣ : 583 Τευμησία, ubi ms. ἐνικοῦ. De Epico cyclo vide Casaub. ad Athen. vii. 3. [Proclum a Gaisfordio Hephæstioni subjectum.]

[Οἱ κυνηγοί : 436 Ποδοστράβη : ποδ. Ποδοστράβη : εἶδ. 451 Προβόλιον.]

Οἱ κυνικοί : 528 Σοβαρός. Vide in Κωμικοί.

[Κυρηναῖοι : 248 Μαστηρύζειν.]

Οἱ κωμικοί : 159 Κέσκος 198 Κωρκαῖος [225 Λιπέρνητες] 263 Μετοίκιον [312 Ξυστίς : γ. 329, 21 Ὀλόλους, ubi ἐκάλουν οἱ κωμικοὶ V. D. apud Herm.] 383 Παράδεισος 393 Πάρεδρος 412 Πέπλος 500 Σάραβον [503 Σαυτήν ἐπαινεῖς] Forssan 528 Σοβαρός. Forson. Ita et Albert. ad Hesych.

Οἱ κωμικοὶ οἱ παλαιοὶ : 14 Ἔρκη 38 Εὐπραξίαν.

Οἱ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ποιηταί : 647 Φιλέψιος.

Ἡ κωμωδία : 8 Ἀδελφίζειν 286 Ναννίον 314 Ὀβλοστατοῖ.

Comicus anonymus (Vide in Ἀδηλοὶ. Ἀριστοφάνης.) : 201 Λάγνης 280 Μύραινα 310, 8 Ξυήλην 390 Παράστασις : ἡ διδ. 570 Ταντάλου τάλαντα [573 Te-

Phot.

5 E

- θολωμένος. Sed vide in Φερεκράτης.] 609 Τρύχρον
 Τρώκτης: άπ.
- Comicus anonymus Μαμακόθω: 530 Σπεῖρα. *Pors.* [Vide
 in Πλάτων, et confer VV. DD. ad Athen. XIII. p.
 571. B.]
- Πόλεσι: Vide in Εὐπολις.
- [Comœdiæ nomen, "Ονου σκιά: Vide in "Αρχιππος.
 Μεταλλεῖς: Vide in Φερεκράτης.]
- [**Δάκωνες** (Vide Σπαρτιᾶται): 140 Καταπρωτεῖρας 190
 et 192 Κυρσάνια 195 Κώθων 202 Λαιψηρόν
 226 Λισσάνιε 273 Μοῖρα: σ. 284 Μωρῶν
 310 Ξυήλην, bis 437 Ποιθίοι 487 Ῥήτρα
 525 Σκυρθάνια Σκυτάλη 558 Συσσιτίαι.]
- [**ΛΑΜΨΝΘΙΟΣ**: 207 Λαμψνθιος.]
- [**LEXICON Rhetoricum Bekkeri** p. 286 indicatur per άλλα-
 χοῦ: 345, 5 Ὀργεῶνες, ubi cum Hermanno conjunge,
 οὕτως: ὀργεῶνες, σύνταγμα.]
- [έν ἄλλω: 365 Ὀχετλα. Sed potius supple ἀντιγράφω.]
- ΛΕΥΚΩΝ** Φράτερσιν: 587 Τιβιοι. Vide Porson. ad Toup.
 p. 458.
- ΛΙΒΑΝΙΟΣ**: 64 Ἡκιστα.
- [**Οἱ λιθοποιοί**: 186 Κυμάτια.]
- ΛΟΓΓΪΝΟΣ**: Vide Κάσσιος.
- Ὁ Λογοποιός**: Vide Αἴσωπος.
- [**Λυδοί**: 182 Κύβηβος 304 Νύμφαι: σκ. 427 Πηκτίς
 652 Φοινικήια γράμματα.]
- ΛΥΚΟΣ** ὁ Νεαπολίτης: 473 Πύθω. Lycus citatur a Plinio Hist.
 Nat. xx. 20. sive 83. et Erotiano v. Ἀρτίων, p. 15.
 HSt. 66. Franz. notante Alberto.
- (ὁ Ῥηγῖνος addit Suid.): 208 Λαρινοὶ βόες.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ : 23 Ἐσχάρα : ἐσχάραν 181 Κτηματίτην
 237 Λυσίμαχος 297 Νεώρια 385 Παράκλησις
 Παράκλητος 427 Πεφασμένος 538 Στεφανῶν
 552 Σύνδικοι.

Vide Λυσίας.

[De eo : 236 Λυκοῦργος.]

- Κατὰ Ἀριστογείτονος : 268 Μητρῶον.
 — Περὶ διοικήσεως : 365 Ὀχεῖον, ubi Οἰκήσεως. Vide Har-
 ποcr. 504 Σειρήνα.
 — Περὶ τῆς ἱερείας : 300 Νίκη Ἀθηναῖα 464 Προτέλεια :
 Λυκ. 598 Τραπεζοφόρος, ubi ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ.
 Vide Harποcr.
 — Κατὰ Λυκόφρονος β' : 347 Ὀρκάνη : Λ.
 — Κατὰ Μενεσαίχμου : 455 Προκῶνια : Λ. 471 Πνα-
 νοψία : Λυκ.

ΛΥΚΟΦΡΩΝ : 497 Σακίζειν 507 Σεσέλλισαι. Vide Hesych.
 νν. Σελλίσαι, Σεσελίσθαι. Alb. 583 Τευτάζειν.

ΛΥΛΛΟΣ [Cognomen, ut videtur] : 236 Λύλλος.

ΛΥΣΙΑΣ : 9 Ἀδηφάγοι 66 Ἠλικία τ. π. 83 Θεμισ-
 τεύειν 122 Κάθετος 126 Κακώσεως 132
 Καρκίνος : Λ. 142 Κατάστασις 152 Κεκουω-
 νημένοι 167 Κίος 201 Λαγίσκα 208 Λάρ-
 κος : φ. 217 Λευκή ἀκτὴ 225 Λιπομαρτύριον
 262 Μεταπύργιον 285 Ναῖς 301 Νοθεΐα
 314 Ὀβολοστατοῖ 323 Οἶος εἰ Οἶος : ἀντὶ τοῦ
 334 Ὀμοῦ : Δ. τῷ 404 Πεδικά 424 Περιφο-
 ριῶσθαι [Vide 427 Πεφοριῶσθαι] 427 Πεφασμένος
 433 Πλειστηριάσαντες 434 Πλινθιεῖον 435 Πόα
 441 Πολύστρατος, bis 472 Πυελίδα 508 Σηκός :
 τάττουσι 513 Σιπύα 551 Σύνδειπνα 589
 Τίμημα [bis] 629 Ὑπόλογον Ὑπὸ μάλης : τὸ

- 639 Φαρμακός 641 Φάσις : λέγ. [ubi verba, πρὸς τὴν φάσιν τοῦ ὀρφανικοῦ οἴκου, quæ pro orationis titulo habet Hermannus, omittit Etymol. M. p. 789, 1. et Λυκούργῳ dat pro Λυσία. Sed cum Photio consentit Hargrocrationis epitome ms. apud Jungerm. ad Polluc. VIII. 47.] 642 Φασκώλιον.
- [Lysias Athenæi XIII. fin. Demetrii Rhetoris §. 128]
- 483 Ῥᾶον ἂν τις [Orat. I. p. 15. et 21. R. Etym. M. p. 406, 33] 47 Ἐψημυθιωῖσθαι.
- [De eo : 438 Πολέμαρχος : ἀρχή.]
- Πρὸς Ἀλκίβιον : 370 Παλαιόν.
- Κατ' Ἀνδοκίδου ἀσεβείας : 491 Ῥόπτρον.
- Περὶ τοῦ Βατράχου φόνου : 645 Φηγούσιον, [ubi ms. βατράχων.]
- Κατὰ Δημοσθένους ἐπιτροπῆς : 133 Καρποῦ δίκη : Λ.
- Περὶ αἰκίας πρὸς Ἰσοκράτην : 614 Ὑβρις.
- Πρὸς τὴν Μιξιδήμου γραφήν : 277 Μουσαῖος.
- Κατὰ Νικίου : 471 Πτώματα ἐλαιῶν.
- Πρὸς Ξενοφῶντα : 546 Συγκομιδή. Ita Suidas ; ad duas orationes, πρὸς Κτησιφῶντα, et πρὸς Ξενοφῶντα, refert Kusterus in indice. πρὸς Ξενοκράτην Etymol. M. p. 733, 23. *Albert.*
- [Ὑπὲρ Πολυστράτου : 441 Πολύστρατος.]
- ΛΥΣΙΜΑΧΟΣ ἐν β' Νόστων : 499 Σαμίων ὁ δῆμος.
- [μελοποιός : 237 in v.]
- ΛΥΣΙΠΠΟΣ : 498 Σάμακα.
- ΜΑΓΝΗΣ ἐν Πυθακίδῃ : 305 Νῦν δῆ.
- [Ejus Λυδοί : 233 Λυδοί.]
- [Μακεδόνες : 191 Κύρνος 523 Σκοῖδος.]
- ΜΑΜΑΚΥΘΟΣ : Vide Κωμικοὶ et Πλάτων.
- ΜΕΛΙΤΩΝ : 122 Κάθετος.

ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ : 10 Ἀδιάφθορον 24 Ἐσχάτως 24 Ἐσχευ
 55 Ζῶμα 59 Ἠγηγόρειν 73 Ἡράκλεις 98
 Θυραῖα 113 Ἴσα βαίνων 143 Κατατικόν 146
 Κατεγνυπωμένως 173 Κνύειν 186 Κύμινον
 191 Κυραννή 200 Λαβρώνιον 206 Λαμπήνη
 212 Λειτόν 236 Λυκοφιλίως 239 Μάγαρον
 242, 11 Μακαρίτας 244, 22 Μᾶλλον μᾶλλον 247
 Μαρμάριον 248 Μάρτυς 263 Μετοίκιον 274
 Μονοπέρας 290 Νεαλής : ἐκτ. 318 Οἰκείαν
 329 Ὀλολυν Ὀλολύττουσιν 334 Ὀμοῦ : Δ. ἐν
 349 Ὀρος : οὕτως Ὀρον 360 Οὐ μηκέτι 363
 Ὀφελον 367 Ὀψιπέδων 374 Παλίμβολον. Vide
 infra, Σικωνίῳ. 376 Πάνακτος. Vide infra Ψοφοδεεῖ.
 402 Πατάγημα 405 Πειρᾶν 411 Πεντηκοστολόγοι
 412 Πέπλεκται 418 Περινομαί 427 Πέφηνας
 434 Πλοκαμίδα 464 Προτέλεια : ἡ 488 Ῥινᾶν
 493 Ῥυτίσματα 495 Σάγη 509 Σημαίνειν καὶ
 516 Σκατοφάγος Σκάφας 518 Σκηνή 525
 Σκυθρός 529 Σπαρτοπώλιον 535 Στασιασμόν
 538 Στιγμήν 541 Στραγγαλᾶν 549 Συμβόλαια
 585 Τηλικούτος 598 Τραπεζοποιός 610 Τύντλος
 613 Τῶν τριῶν κακῶν ἐν 620 Ὑπάρχων 629
 Ὑπόξυλος 639 Φανός 645 Φέρνην 649 Φι-
 λοσοφεῖν :

(Menander) 543 Στροβήσαι.

— Ἀγροίκῳ : Vide infra in Ὑποβολιμαίῳ.

— Ἀδελφοῖς : 174 Κοινὰ τὰ φίλων.

— Ἀλιεῖ : 62 Ἠδουλισμός 645 Φηλοῦν.

— Ἀνδρία : 295 Νεοττός.

— Ἀνδρογύνῳ : 205 Λάμια : τ. 647 Φίλιος.

— Βοιωτίῳ : 418 Περίνησα.

— Δακτυλίῳ : 625 Ὑπηνέμια : λέγ.

- Δεισιδαίμονι : 329 Ὀλόλους.
- Δις ἑξαπατῶντι : 50 Ζάκορος.
- Ἐαυτὸν τιμωρομένῳ : 70 Ἦν.
- Ἐγχειρίδιῳ : 199 Κωρυκαῖος.
- Ἠνιόχῳ : 400 Παρῶμμαι.
- Θαῖδι : 164 Κίγκλος.
- Θετταλῆ : 329 Ὀλόκληρος.
- Θησαυρῷ : 130 Κανθάρων μελάντερος 541 Στράγγα.
- Καταψευδομένῳ : 594 Τὸν ἀφ' ἱερᾶς.
- Κιθαριστῆ : 523 Σκοῖδος.
- Λευκαδίᾳ : 50 Ζάκορος.
- Μεσσηνίᾳ : 114 Ἴσσα 656 Ψύλλα.
- Μισογύνη : 390 Παράστασις : τούνομα.
- Μισουμένῳ : 529 Σπαθᾶν : Μ.
- Ὀλυνθία : 644 Φέρειν. Vide in Ἀριστοτέλης.
- Περινηθία : 442 Πομπείας.
- Ῥαπιζομένη : 282 Μνύχοδον.
- Σικωνίῳ : 124 Κακῆ μὲν ὄψις 542 Στρατοφάνη.
(Σικωνίῳ, Harpocr.): 374 Παλίμβολον.
- Ὑποβολιμαίῳ ἢ Ἀγροίκῳ : 409 Πέμπειν. Fragmentum Hypobolimæi in Suida v. Ἀποκρίθητι detexit Wesselingius Probab. p. 251. cui alterum adjice e schol. Aristoph. Lys. 378. *Albert.*
- Χαλκηδονίῳ : 228 Λιγνέσης [Citat schol. ms. Platon. apud Harles. præf. Fabric. t. II. p. XVII.]
- Χαλκίδι : 409 Πέμπτη φθίνοντος.
- Ψευδηρακλεῖ : 132 Καρκίνου ποιήματα.
- Ψοφοδεεῖ : 337 Ὀνος λύρας.
(Ψοφοδεεῖ. Vid. Harpocr. ubi Ψηφώδεσιν): 376 Πάνακτος.
- (Historicus) ἐν τῇ πρώτῃ : 93 Θραῖκες ὄρκια. Ita Suid. et Zenob. IV. 32. Comico male tribuunt Schottus et

Clericus. *Albert.* tacente hic Porsono, qui Adv. p. 292. ut comici emendat.

ΜΕΝΕΚΛΗΣ ἢ Καλλικράτης ἐν τῷ περὶ Ἀθηναίων : 15 Ἑρμαῖ.

ΜΕΤΑΓΕΝΗΣ : 308 Ξενοκοπεῖν 555 Συγκόψαι.

— Θουριοπέρσαι : 591 Τίς τρόπος ἵππων.

ΜΕΤΑΛΛΕΪΣ : Vide Φερεκράτης.

[ΜΙΚΩΝ pictor : 80 Θαῖτρον ἢ Βούτης, ubi Νίκων, sed Μήκων Schotti Proverb. Vatic. i. 12. Vide Junium Catalog. Artif. p. 123.]

ΜΝΑΣΕΑΣ : 50 Ζάμολξις 618 Ὑμεῖς ὦ Μεγ.

— ἐν τῷ Περὶ Εὐρώπης : 446 Πραξιδική.

— ὁ Πατρὺς : 495 Σαβοί.

— ὁ Πατρὺς ἐν τῷ Περίπλω : 473 Πύθου χελιδόνος.

ΜΝΗΣΙΘΕΟΣ : 206 Λάμιος. *Porson. Herman.* [Imo apud Hesych. et Phot. varie explicatur Aristoph. Eccles. 77.]

ΜΟΥΣΑΪΟΣ : 256 Μελίτη : Δημοσθ.

[De eo : 277 in v.]

[Οἱ μουσικοί : 100 Ἰαμβύκη Ἰαμβύκαι. Vide in Κρονματική.]

[Μῦθος : 132 Καρδοπίων.]

— [Μύθου ἐπίρρημα : 279 Μῦθος ἐσώθη.]

[Οἱ μυρεψοί : 529 Σπαθίδα.]

ΜΥΡΣΪΛΟΣ : 221 Λήμνιον κακόν.

— Λεσβιακοῖς : 224 Λινόν. [Myrsili locum integriorem exhibere Antigonum Carystium Hist. Mirab. c. 130. et Schol. Apollon. Rhod. i. 615. monent Viri docti.]

[Νέμμοι : 10 Ἀδηφάγοι.]

ΝΕΟΚΛΕΪΔΗΣ: 286 Νανός.

[Οἱ νεώτεροι (Vide *Photii aequales*): 49 Ἐώρων 356 Οὐδαίς :
οἱ 498 Σαμακιν 507 Σέσωται.]

ΝΙΚΑΝΔΡΟΣ: 603 Τριπτῆρα 637 Φαλάγγιον.

— ἐν α' Αἰτωλικῶν: 592 Τιτανίδα γῆν.

ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ: 54 Ζιγγοῦν. MS. Sangerm. [Antiatt. Bekkeri p. 98, 6.] Ζιγοῦν ἀντὶ τοῦ ὑποπίνειν [πίνειν Bekker.] Κίλικες λέγουσιν. *Porson.* 348 Ὀρμενα 538 Στήριγμα 543 Στρήνον 569 ^{ντίνον.} _{Ταρα}

ΝΙΚΟΦΩΝ: 196 Κωδωνοφορῶν 535 Σταφυλήν 630 Ὑποπίνειν.

— [Πανδώρα: 290 Νέακας, ubi Νικοφῶν pro Κτησιφῶν Ruhnk. ad Tim. p. 282.]

ΝΙΚΩΝ: Vide Μίκων.

Νόμος: Vide Βασιλέως νόμος, et Σόλων.

Νῦν: Vide *Photii aequales*.

ΞΕΝΑΓΟΡΑΣ: 157 Κέρκωπες.

ΞΕΝΑΡΧΟΣ: 485 Ῥηγίνους.

[Ξενικόν: 369 Παιδισκάριον.]

ΞΕΝΟΦΩΝ: 6 Ἀγώγιον 7 Ἀγωνιᾶι [ad Cyrop. 11. p. 54. B. sive 3, 15. Schn. refert Alb. ad Hesych.] 33

Εὐθύωρον 52 Ζειραί 66 Ἡλεγχον 92 Θί-
ασος 131 Καρδιώττειν 218 Λεωργόν 255

Μελίνη 269 Μηχανικόν 290 Νεᾶν 361

Οὐροδόκην [Suspectum nomen.] 409 Πέμπτα

436 Ποδοστράβη: π. 480 Ῥαδιουργός: οὐχ 481

Ῥαδιουργός: πλαστ. [Hellen. iv. 2. 14 et alibi]

511 Σικνῶν 616 Ὑεικόν 622 Ὑπερδέξιον

628 Ὑποκοριζόμενοι 631 Ὑποτεμνόμενος τὸν

πλοῦν 651 Φλιοῦντα (Hellen. vii. 2. 11. Etymol. M. p. 796, 22. Porson.)

[De Xenoph. 162 Κηφισόδωρος.]

- Ἀναβάσει: 133 Καρπαία 255 Μελίτη.
 Κύρου Ἀναβάσει: [iv. 7, 16] 310 Ξυήλην.
 — ἐν δ' Ἀναβάσεως: 310 Ξυήλην (p. 338. B. = iv. 8. 25)
 — ἐν τῇ ζ' τῆς τοῦ Κύρου ἀναβάσεως: 142 Κατασκευάζειν.
 (p. 406. B. = vii. 3. 32)
 — ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς: 30 Εὐημερίαν.
 — ἐν Κύρου παιδεία: 49 Ἐως: οὐχὶ 429 Πιθανούς.
 — ἐν β' (Κύρου παιδείας, p. 59. fin. Albert. Vide Schneider. ad II. 4. 20): 658 Ὠγμενον.
 — ἐν τῇ Λακώνων πολιτείᾳ: 284 Μωρῶν.
 — Συμποσίῳ: 532 Σπουδάζω.

[Οἰκοδομικόν: 619 Ὑπαγωγεύς. Vide Λιθοποιόι.]

ὍΜΗΡΟΣ: 4 Ἄ bis 7 Ἀγῶνα: καὶ Ὅ. 8 Ἀδημονεῖν
 22 Ἐσφηκωμένον 62 Ἡ δ' ὄς, bis 82 Θέμενος
 150 Κατουλάδα 156 Κερβέριοι 180 Κρόκην νή-
 θειν 207 Λάπαθον 212 Λειτά 216 Λέσχαι:
 λ. 217 Λεύκη 225 Λινόν Λύγος [Ἴμο Λυ-
 γιζ. Vide infra.] 239 Μα, bis 248 Μαρώνεια
 284 Μωρότερος Μωρύχου 309 Ξύει 316 Ὅδος:
 Δ. Ὅδος: ἀρ. 334 Ὅμοῦ: Δ. τῶ 347 Ὅρ-
 κάνη: Λ. 353 Ὅσσοσ 360 Οὔπως 370
 Παιπάλημα: οἱ μὲν 380 Παραβάλλεσθαι: τὸ ἐ.
 413 Περιαιγειρόμενοι 415 Περιδεδόσθαι 425
 Περιωπή: καὶ π. (II. Δ. 528) 433 Πλεύμων 427
 Πηϊ [ἴμο sine nomine] 438 Πολεμσελεῖν 443
 Πόρδαλιν 448 Πρό 487 Ῥήτορες 491 Ῥοῖ-
 ζος: παρ' 501 Σαρδόνιος γέλωσ, bis 518 Σκέ-
 παρνον 563 Σῶμα 566 Τάλαντον, bis 607
 Τροφή.

Phot.

5 F

— ἐν τοῖς Πατρόκλου λόγοις: 334 Ὀμοῦ: Δημοσθένει τῶ.

— ἐν Ὀδυσσεΐα: 239 Μα.

(Homerus) ὁ ποιητής: (Il. N. 103) 64 Ἦια 454 Προικὸς
[486 Ῥήσεις: καλεῖται.]

(Homerus) [4, 19 Ἄ 5 Ἄαπτον] (Il. Z. 152) 22 Ἔστι
(Od. Θ. 232) 34 Εὐκόμιστος (Od. Θ. 507. Λ. 402.
[ubi vide Porsonum]) 63 Ἠέ (Il. Z. 511) Ἠθη
(Od. E. 1. Il. Φ. 155. 111) 78 Ἠώς [Il. Λ. 105]
233 Λυγιζόμενος 249 Μασχάλην 260 Μετα,
septies 292 Νεῖκος, quater Νεκταρεον 310
Ἐνήλην 327 Ὀλέθρου π. 328 Ὀλιγορήσετε [404
Πεζίδα] 427 Πηϊ 599 Τρέφεσθαι, bis [Vide
607 Τρόφι κῦμα.] 608 Τρυγόνα ψ. 611 Τυφλῶν
ὄνειρων.

[Οἱ μεθ' Ὀμηρον: 62, 9 Ἠ δ' δs.]

[Οἱ τὰ Ὀμήρου ἔπη ἀπαγγέλλοντες: 484 Ῥαψιδοί.]

ὈΡΦΕΥΣ Φυσικῶ: (Φυσικοῖς Etym. M. p. 768, 6) 604 Τριτοπά-
τορες.

Τὰ Ὀρφικά: 605 Τριτοπάτωρ.

[Οἱ παλαιοί (Vide Ἀρχαῖοι): 70 Ἠν: ἀ. τ. ἡμην Ἠν:
δασέως. Sed vide an ibi delenda sit var. lect. supe-
riorum τὸ δὲ παλαιὸν, et legendum, λέγεται ἐν Μενάν-
δρου Αὐτόν. 114 Ἰσκειν 207 Λαμπρῶς 213
Λεκάνη 252 Μεθήκεν 277 Μουσικὴν 311
Ἔνν 325 Ὀκνεῖν 348 Ὀρμενα 354 Ὀσχο-
φορεῖν 356 Οὐδεῖς: οἱ Οὐδένες 402 Πα-
τρώων 429 Πιθάκη 487 Ῥήτωρ, ubi τὸ παλαιόν
507 Σέσωται 518 Σκέπαρνον 528 Σοφιστής:
ἀπ. 572 Ταχύ 603 Τρίτον ἡμίδραχμον 611
Τυραννεύσασαν 628 Ὑποκρίνεσθαι 636 Φαινόλης.]

— [Attici scil. 288 sæpe.]

[Οἱ παλαιστρῆτικοί: 600 Τριαχθῆναι. Vide in Ἀθληταί.]

ΠΑΛΛΑΪΦΑΤΟΣ ἐν ζ' τῶν Τρωϊκῶν: 243 Μακροκεφάλους.

[Παροιμίαι (Vide "Αδηλοι): 12 Ἔργα νέων Ἐρεβίνθι-
 νος Δ. 22 Ἐς τὸν λιμένα 23-24 Ἐσχατος Μυσῶν
 28 Εὐδοντι δ' 60 Ἡ δεῖ χελώνης 61 Ἡ δὲ αἶξ
 65 Ἡ κύων 67 Ἡ Λύκου δ. 68 Ἡ μένη πελειάς
 Ἡ μὲν κλέος 76 Ἡσάν ποτ' 88 Θεσσαλὸν
 νόμισμα 93 Θρᾶκες ὄρκια 97 Θύραζε Κᾶρες
 106 Ἴλιος κακῶν 120 Καδμεία νίκη 124 Κακὴ
 μὲν ὄψις 130 Κανθάρου μελ. 139 Καταμηλῶν
 Κατὰ ναῦν 158 Κεστρεῖς 164 Κίγκλος
 174 Κοινὰ τὰ φίλων 179 Κριὸς τροφεΐα Κριοῦ
 διακονία 184 Κύδος 186 Κύλλου πῆραν
 195 Κύων ἐ. φ. Κύων π. ἐ. 198 Κωρυκαῖος
 201 Λαγῶς κ. Λαγῶς π. 209 Λάρος ἐν Νε-
 μέσει 212 et 224 Λιμῶ Μηλίῳ 214 Λέοντα ξ.
 215 Λεσβίων ἄ. 217 Λευκὴν μάζαν 220 Λήμ-
 νιον κ. β. 223 Λίθον ἔψεις 230 Λοκρῶν ξ. 235
 Λύκος ἀετὸν Λύκος ἔχαγεν Λύκου δεκάς: παρ.
 245 Μᾶλλον Φρύξ 251 Μεγαρέων δ. 261 Μετὰ
 Λέσβιον 265 Μέτρῳ ὕδωρ 269 Μία λόχη
 Μία χελιδῶν 272 Μισσητή 282 Μὺς λευκός 283
 Μυσῶν λείαν 284 Μωρότερος Μωρύχου 303
 Νοῦς οὐκ ἐνι 315 Ὁ Διὸς Κ. 321 Οἶνος ἄ. 326
 Ὀκτώπων 336-338 σᾶρε 353 Ὀστράκου περι-
 στροφή 357 Οὐδὲν πρὸς τὸν Δ. Οὐδ' ἐν σελίνοις
 359 Οὐκ ἐπαινεθείης Οὐκ ἐπὶ τῆς 360 Οὐ μάλα
 κυκκάς 363 Οὐ φροντίς 367 Ὅψ' ἦλθες 378
 Πάντα θεῖ Πάντα λίθον 383 Παραιξορουσον 385
 Παρὰ κωφόν 387 Παραλοῦμαι 419 Περί ὄνου
 424 Περί τῆς ἐν Δ. 428 Πηλέως μάχ. 448 Πρεσ-
 βύτερος Κόδρου Πρινὴ πτίσαι, ter. 468 Πρωκτὸς
 λουτροῦ 473 Πύθου χελιδόνος Πυθῶδε ὀδύς 476

Πῦρ ἐπὶ πυρί 489 Ῥοδίων χρησμός 496 Σάγρα: πο-
ταμός 500 Σαρδόνιος γέλωσ 503 Σαυτήν ἐπαινεῖς
522 Σκνὶψ ἐκ χ. 524 Σκορακίζονται 569 Τὰ πρῶτ'
αρ. 570 Ταντάλου Τὰ τῶν φόρων 571 Ταῦτα πράσ-
σων 572 Ταχυνβάμονας 576 Τενέδιος ἄ. Τενέδιος
ξ. 585 Τὴν Ἀκεσαίου 586 sæpe 591 Τίς τρόπος
593 Τὸ θερμὸν 595 Τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν 597 Τοὺς
ἐτέρους 598 Τραγικὸς πίθηκος 599 Τρία καὶ δύο
608 Τρυγόνα ψ. 609 Τρύχον 613 Τῶν τριῶν
614 Ὑγιέστερος ὄμφακος 617 Ὑλαν κρ. Ὑμεῖς
ᾧ Μ. 621 Ὑπέρα 623 Ὑπέρου π. Ὑπὲρ τὰ
Κ. 635 Ὑς ὑπὸ ῥ. 656 Ψύφαρα 657 Ψω-
λὸν γ.]

— [Αὔτη (ἢ παροιμία, scil. Vide Schæf. ad Greg. pp. 14-
1065): 279 Μυκῶνιος γείτων 570 Τὰ Σαμίων.]

— [αὐτή: 579 Τετράδι γεγ.]

— [λεγόμενον: 315 Ὀδοῦ π. 565 Τάδ' οὐ παρά.]

— [τίθεται ἐπὶ: 564 Τάδε ἐκ τοῦ.]

— [ἐπὶ τῶν: 579 Τετράδι γ.]

— [ἦ: Forsan p. 562, 19. ut in solenni isto ὁμοία τῇ apud
Parœmiographos. τὸ pro ἦ Etymol. M. sed ex ipsius
aut scribæ conjectura natum puto.]

[Πελληγεῖς: 250 Μαστῆρες.]

[Πέρσαι: 129 Κάνδης 131 Καρδαμάλη 164 Κίδαρις
270 Μίθρον 383 Παράδεισος 389 Παρασάγγης
500 Σαράβαρα Σάραπις 587 Τιάρα.]

ΠΙΝΔΑΡΟΣ: 74 Ἦρας δεσμούς 222 Λίβανον.

[Pindarus Isthm. VIII. 95] 233 Λύει δέ [Olymp. I. 4.]

251 Μεγάνορος [Pyth. III. 191] 494 Σμικρὸς ἐν
σμικροῖς.

— ἐν Διθυράμβοις: 373 Παλιναίρετος.

[Οἱ πλάσται: 139 Κάναβος.]

- ΠΛΑΤΩΝ** (comicus): 420 *Περὶ πόδα* 482 *Ῥακετριζειν*.
 — *ὁ κωμικός*: 433 *Πλειστηριάσαντες*.
 — [Plato comicus, Hesych. et Suid.]: 179 *Κριὼν ἀσελγόκερων*
 — *Ἀδώνιδι*: 225 *Λιπομαρτύριον* 623 *Ῥπέρου περιτροπή*.
 — *Ἑλλάδι*: 638 *Φάλαγξ*.
 — *Λάκωσι*: 279 *Μυλαβρίδες*.
 — (Plato; vide Hesych. v. *Μαμάκνθος*. *Albert*. Imo incertus
 comicus; vide in *Κωμικοί*.) *Μαμακύθῳ*: 530
Σπείρα.
 — *Μενελάῳ*: 590 *Τί οὐκ ἀπήγξω*.
 — *Νήσοις*: 568 *Τάξαι*.
 — *Ξάνταις*: 583 *Τευτάζειν*.
 — *Περιαλγεῖ*: 414 *Περιαλγής*.
 — *Σκεναῖς*: 420 *Περὶ πόδα*.
 — *Συμμαχία*: 383 *Παραθήκη*. Vide Porsoni *Adverss.* p.
 298.
 — *Φάωνι*: 400 *Παρουσία*.
 — (philosophus): [9 *Ἀδην*] 48 *Ἐωράκη* [Lyside p. 262,
 28. Bas. sec. 207. B. HSt.] 67 *Ἡλύγη* 81 *Θαν-*
μαστότερον [Rep. ix. p. 456, 38. Bas. 575. C. HSt.]
 106 *Ἴκταρ* 124 *Κάκη*: *κακία*. Vide in *Πλάτων*
Νόμοις 128 *Καλλωπίζεσθαι* 148 *Κατεύχεσθαι*
 [Πολιτ. α'. *Harocr.* nempe prop. init. p. 371, 15.
 Bas.] 205 *Λαμπάδιον* [Euthyd. p. 279, 20.
 Bas. 298. C. HSt. Vide Schol. Ruhnck. p. 98.] 224
Λίνον λίνῳ 236 *Λυόμενος* [Vide Schol. Ruhn-
 kenii p. 204. ad Tim. p. 475, 7. Bas. 22. D. HSt.]
 [Locis apud Ruhnck. ad Tim. p. 176.] 245 *Μανά*
 (Rep. ix. p. 456, 44. Bas. 575. D. HSt. Plutarch. II.
 p. 792. E.) 268 *Μηρίδα* 271 *Μίσασθαι* [Νό-
 μων α' *Harocr.*] 316 *Ἵθνεῖος* 409 *Πέμπτα*

- 434 Πλοῖ [Vide Tim. p. 500, 6. Bas. 89. A. HSt.]
 [Locis apud Ruhnk. ad Tim. p. 222.] 459 Προσέ-
 παισεν [Legg. II. p. 525, 41. Bas. 666. A. HSt.]
 476 Πῦρ ἐπὶ πυρί 480 Ῥά 529 Σπάρνον [Rep.
 II. p. 387, 26. Bas. 372. C. HSt.] 531 Σποδιοῦσιν
 536 Στεργέτω 563 Σωμάτια 577 Τεραΐζεις
 Τέραμον [Tim. p. 489, 31. Bas. 61. E. HSt.]
 594 Τομόν (Legg. VII. p. 574, 40. Bas. 803. A.
 ed. HSt.) 606 Τροπίδια 611 Τυραννεύσασαν
 642 Φαῦλον: ἡμ. [Legg. XI. p. 616, 18. et VI. p.
 557, 43. Bas. 918. C. et 756. fin. HSt.] 643 Φαῦ-
 λον: τὸ 658 Ὦδε.
- ὁ φιλόσοφος: [Locis apud Pierson. ad Mærin p. 159]
 13 Ἐρεσχηλεῖν 547 Συηνία [Vide 616 Ὑηνῶν θρ.]
- (Plato) ὁ φιλόσοφος: 30 Εὔηθες: ἐπὶ τοῦ βελτ. [Ad Pla-
 tonem refert Albertus, tacente Porsono. Vide Bekkeri
 Anecd. p. 91.]
- (Plato) Ἀλκιβιάδης: [221, 14. Bas. 119. C. HSt.] 100
 Ἰδέας [221, 28. Bas. 120. A. HSt.] 350 Ὀργυ-
 γοκόπος.
- Γοργία: [322, 51. Bas. 499. C. HSt.] 595 Τὸ πα-
 ρὸν εὖ ποιεῖν.
 (Plato) Γοργία: (Imo Πολιτείας γ'. p. 405. C. HSt. 398,
 43. Bas.) 233 Λυγιζόμενος.
- (Plato) Εὐθυδήμης: (269, 2. Bas. 271. C. HSt.) 61, 12
 Ἦδη.
 [Plato Euthyd. p. 277, 26. Bas. 293. D. HSt. Vide A-
 bresch. ad Hesych.] 126 Καλὰ δὴ π.
- Θεαιτήτης: [85, 10. Bas. 183. D. HSt.] 110 Ἰππέας εἰς
 πεδίον (81, 3. Bas. 172. E. HSt.) 585 Τηνάλλως
 [78, 30. Bas. 166. C. HSt.] 616 Ὑηνῶν θρεμμάτων
 [76, 23. Bas. 161. A. HSt.] 625 Ὑπηνέμα: λέγ.

- [Plato Theæt. p. 89, 18. Bas. 194. B. HSt.] 139 Καταν-
τικρὸν καί.
- [Plato Ion. p. 361, 39. Bas. 533. D. HSt.] 73 Ἡρα-
κλείαν λίθον.
- ἐν φ̄ ἢ ἐπιγραφῇ, Κρατύλος, περὶ ὀνομάτων ὀρθότητος: [58,
28. Bas. 413. A. HSt.] 624 Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα.
- Λύσιδι: [263, 32. Bas. 210. A. HSt.] 584 Τέφραν.
- (Plato) Λύσιδι [prop. fin.]: 433 Πλημμελεῖν.
- Νόμοις: [xii. p. 625, 29. Bas. 944. C. HSt. Vide Porson.
Opusc. p. 266. Idem locus respici videtur in Κάκη:
δειλία, ubi Νόμων η̄.] 125 Κάκη: βαρέως [i. p.
515, 43. Bas. 637. E. HSt.] 142 Κατασκεδάζειν
(i. p. 512, 40. Bas. 629. D. HSt.) 305, 17 Νῦν δή.
- (Plato) Νόμων β̄ [523, 43. Bas. 661. A. HSt.]: 593
Τολμῆσαι.
- Νόμων γ̄: (p. 531. ult. Bas. 683. E. HSt.) 305 Νῦν δή.
[Ubi νόμοις η̄, sed lege, Νόμοις ἢ νῦν.]
- Νόμων δ̄: Vide Νόμων ε̄.
- Νόμων ε̄: (562, 13. Bas. 768. B. HSt.) 10 Ἀδιάφ-
θορον [Imo ζ̄. p. 582, 18. Bas. 822. C. HSt.]
619 Ὑμνούντων.
- [Plato Legg. vi. p. 566, 30. Bas. 782. C. HSt. Vide
Ruhken. ad Tim. p. 211.]: 407, 1 Πελανοί: πέμ-
ματα.
- Νόμων ζ̄: [581, 13. Bas. 819. D. HSt.] 616 Ὑηνῶν
θρεμμάτων. [Vide in Νόμων ε̄.]
- Νόμων η̄: (589, 46. Bas. 649. Læmar. 845. B. HSt.)
353 Ὅσταφίδα.
Vide in Νόμοις et Νόμων γ̄.
- (Plato) Νόμων θ̄: [in fine] 237 Λύση 434 Πλημμε-
λεῖν [599, 46. Bas. 872. E. HSt.] 593 Τολ-
μῆσαι.

- (Plato) *Νόμων ι'*. (prope fin.) 344 Ὀργεῶνες, ubi *Νόμων δ'*.
- *Νόμων ια'*: (615, 20. Bas. 676. D. Læm. 916. A. HSt.) 223 *Λιθῶντας*.
(Plato) *Νόμων ια'*: [615. ult. Bas. 917. D. HSt.] 163 *Κίβδηλον*.
- (Plato) *Νόμων ιβ'*: (625. 626. Bas. 945. HSt.) 32 *Εὐθύναί, bis*.
(Plato *Legg.* XII. p. 626, 40. Bas. 947. D. HSt.) 223 *Λίθων ποτίμων*.
- (Plato) *Πολιτεία*: (VI. p. 680. A. 2. Frf. 82, 26. Ald. 429, 41. Bas. 496. D. HSt. *Themist.* p. 308. A. 326. B. 104. C.) 50 *Ζάλη*. (X. p. 617. E. HSt. 472, 28. Bas.) 317 *Οἶ*: *περισπ.* (IV. p. 409, 30. Bas. 436. A. HSt.) 607 *Τροφή*.
- (Plato) *Πολιτείας α'*: [371, 39. Bas. 329. B. HSt.] 619 Ὑμνεῖν 643 *Φαῦλον*: τὸ [ubi e *Suida lege δ'*. scil. p. 404, 41. Bas. 423. C. HSt.]
(Plato, *Rep.* I. init. p. 371, 9. Bas.) 61 Ἡ δ' ὅς. [E *Platone l. c. sumtum videtur ibidem ἦν δ' ἐγώ.*]
- (Plato) *Πολιτείας β'*: (389, 43. Bas. 378. D. HSt.) 74 Ἡρας δεσμούς (378, 16 [imo 382, 16] Bas. 358. D. HSt.) [Vide p. 379, 9. Bas. 348. A. HSt. et *Schol. Ruhnk.* p. 148.] 143 *Καταείνας ἐρῶ*. (384, 28. Bas. 364. D. HSt.) 248 *Μαρτύρωνται* (383, 22. Bas. 361. C. HSt.) 572 *Τεγγθέντων*.
[Plato *Rep.* II. p. 387, 34. Bas. 372. E. HSt.] 651 *Φλεγμαίνουσαν*.
- *Πολιτείας γ'*: (396, 4. Bas. 398. A. HSt.) 14 Ἐρίφ στέφαντες, ubi *Πολ. ι'*. [400, 45. Bas. 411. A. HSt.] 271 *Μινυρίζω* (398, 36. Bas. 405. A. HSt.) 532 *Σπουδάξω*.

- (Plato) Πολιτείας γ': (396, 41. Bas. 399. E. HSt.) 120
 Καθαίρωμεν 233 Λυγιζόμενος (Vide supra in Γοργία)
 (393, 28. Bas. 434. Læm. 391. C. HSt.)
 607 Τροφή.
- Πολιτείας δ': Vide in Πολ. α'.
- (Plato) Πολιτείας ε' ἐπὶ τέλει: (Imo x. in fine) 413 Περι-
 ριαγευόμενοι.
 [Plat. Rep. v. prop. fin. Vid. Schol. p. 167.] 303 Νυκ-
 τερίδος αἶνος.
- (Plato) Πολιτείας ζ': 583 Τευτάζειν [scil. p. 483. C.
 Læmar. sive 428, 4. Bas. 521. E. HSt. docente Ruhn-
 ken. ad Tim. p. 254.]
- (Plato) Πολιτείας η': [449, 25. Bas. 555. B. HSt.] 391
 Παρασησόμεθα.
- (Plato) Πολιτείας θ': (456, 7. Bas. 573. E. HSt.) 59
 Ἠγουμένου.
 (Plato Repub. ix. p. 456, 23. Bas. 574. D. HSt.) 103
 Ἰερὸν τί et 295 Νεωκορήσει.
- Πολιτείας ι': [Vide in Πολ. γ' et ε'] 637 Φαινόμενα.
 (Plato) Πολιτείας ι': [464, 49. Bas. 600. B. HSt.] 177
 Κρεόφυλος.
 [Plato Rep. x. p. 471, 46. Bas. 616. B. HSt.] 580 Τετα-
 μένον φῶς [469, 41. Bas. 613. C. HSt.] 572 Τὰ
 ὄτα ἐπί.
- Πολιτικῶ: (129, 18. Bas. 289. E. HSt. Themist. p. 306.
 D. 329. B. Thucyd. ii. 51. Plut. ii. p. 96. C.)
 262 Μεταποιεῖσθαι.
- ὁ φιλόσοφος ἐν Συμπόσιῳ: [184, 16. Bas. 194. B. HSt.]
 326 Ὀκρίβας: τὸ λ. [et Ὀκρίβας: σκηνή.]
 (Plato) Συμπόσιῳ (177, 3. Bas. 174. D. HSt. Vide
 Porson. ad Med. 734.) 317 Οἶ: περισπ.
 (Plato Symposio): 569 Ταριχεύειν [scil. p. 183, 1.
 Bas. 190. D. HSt. Vide Pors. ad Toup. p. 474.]
 Phot. 5 G

- Τιμαίω : 145 Καταψήχεται [497, 36. Bas. 82. E. HSt.]
372 Παλιναίρετα : φευκτά.
- (Plato) Τιμαίω : (482, 31. Bas. 43. C. HSt.) 50 Ζάλη
60 Ἦγεν 214 Λέμμα : κυρίως (499, 43. Bas.
1086. A. Frft. 88. B. HSt.) 241 Μαθηματικόν
264 Μέτρον (482, 16. Bas. 42. D. HSt. Cl. Alex.
p. 54, 26. = 25, 7. ed. gr.) 343 Ὅργανα χρόνον
(486, 6. Bas. 52. E. HSt.) 567 Ταλαντομένην [551.
G. Læm. 500, 28. Bas. 90. B. HSt. Ruhn. ad Tim.
p. 253.] 583 Τευάζειν.
- Φαίδρω : (198, 48. Bas. 236. B. HSt.) 369 Παιδικά
(205, 39. Bas. 254. B. HSt.) 508 Σέφθησαν [202,
7. Bas. 242. A. HSt.] 533, 11 et 14 Σταθερόν [196,
33. Bas. 230. A. HSt.] 612 Τυφών [et Τυφῶνος πο-
λυπλ. Vide Ruhnken. ad Tim. pp. 260, 1]
- (Plato) Φαίδρω : (198, 48. Bas. 236. B. HSt.) 194 Κν-
ψελιδῶν ἀνάθημα.
[Plato Phædr. p. 212, 16. Bas. 272. c. HSt.] 123 Καὶ τὸ
τοῦ λύκου [197, 50. Bas. 233. D. HSt.] 100 Ἰδίαις
δαπ.
- (Plato) ἐν Φαίδρωνι (Vide Περὶ ψυχῆς) : 350 Ὀρνυγοκόπος
[Sed ibi ἐμφαίνων cum Leopardo legendum monet Por-
sonus ad Suidam.]
- (Plato) Χαρμίδη : (prop. init. p. 243, 4. Bas.) 9 Ἄδην.
- Περὶ ψυχῆς : (42, 51. 43, 1. Bas. 106. D. E. HSt.) 10
Ἀδιάφορον (38, 27. Bas. 95. fin. HSt.) 642 Φαῦ-
λον : τό.
Plato Περὶ ψυχῆς : (23, 41. Bas. 61. B. HSt.) 57 Ἦ : χωρίς
(24, 46. Bas. 63. fin. HSt.) 61 Ἦδη : ἀ. τ. ἦδειν.
(41, 11. Bas. 102. D. HSt.) 546 Συγγραφικῶς (38,
35. Bas. 96. B. HSt.) 598 Τρέφεσθαι.
Addit Porsonus (Τάρταρος) ita inclusum. Scil. p. 570, 4.
ubi verba περὶ ψυχῆς. forsā e sequentibus retrahenda

putabat, vel articulos conjungendos, ut apud Suidam.

Vide Phædon. p. 44. fin. Bas. 112. A. HSt. et seqq.

[Οἱ ποιηταί: 49 Ἔως: οὐχὶ Ζαγρεύς 72 Ἡπειρος 305
Νυός 343 Ὀργεῶνας.]

ΠΟΛΕΜΩΝ: 67 Ἠλύσιον 284 Μωρότερος Μωρύχου
575 Τελμισεῖς.

ΠΟΛΥΖΗΛΟΣ Δημοτυνδάρης: 613 Τῶν τριῶν κακῶν.

ΠΟΣΕΪΔΙΠΠΟΣ: 193 Κύφωνες 459 Προσέκοψεν τῷ
598 Τράχηλοι.

— Δημόταις: 291 Νεανισκεύεται.

— Συντρόφοις: 348 Ὀρμενα.

ΠΡΑΞΙΩΝ ἐν β' Μεγαρικῶν: 521 Σκίρον: Σκ.

ΠΡΟΞΕΝΟΣ: 208 Λαρινοὶ βόες.

Πυθικὸν ἀπόφθεγμα: Vide Χρησμοί.

Οἱ ῥήτορες: 8 Ἀδελφίζειν [167 Κίτος] 370 Παλαιόν
[381 Παραγραφή: οὐ] 390 Παράστασις: τοῦνομα
[393 Πάρεδρος] 404 Πεδικά [412 Πέπλος]
439 Πολιτεία 447 Πρέσβειων [545 Στρώτηρ
629 Ὑπὸ μάλης: τὸ]

— Vide in Δικανικοί.

[Ῥωμαῖοι: 302 Νόμος: ὁ κ. 401 Πατάνια 418 Περί-
νησα 436 Ποδοκάκη: ξύλον 460 Προσκεφάλαιον
511 Σικάριοι.]

ΣΑΚΑΣ (Acestor:) Σάκας.

[Σάμιοι: 304 Νύμφαι: σκ.]

ΣΑΠΦΩ: 81 Θάψος 490 Ῥοδώπιδος ἀνάθημα.

De ea: 216 Λευκάτης [643 Φάων]

ΣΕΙΛΗΝΟΣ ἐν δ' τῶν περὶ Συρακόσσης: 501 Σαρδόνιος γέλωι,
ubi σέλινος ms. Σιμωνίδης Suid. ed. Med. sed Σιληνός
Kust. e ms. Tum δυντέρη Suid.

ΣΕΙΣΜΟΣ ἐν Νιόβῃ : Vide Αἰσχύλος.

ΣΕΛΕΥΚΟΣ : 510 Σησαμῆν.

— ἐν τῷ Ὑπομνήματι τῶν Σόλωνος Ἀξόνων : 344 Ὀργεῶνες.

ΣΗΜΟΣ ὁ Δήλιος ἐν τρίτῳ : 446 Πράμνειος οἶνος.

ΣΘΕΝΕΛΟΣ : 510 Σθέnelος.

[Σικελικαὶ voces ; 201 Λάγεις 299 Νήστης.]

— [Σικελιώται : 131 Καρδιώττειν 166 Κίναδος 284 Μωρότερος Μωρύχου.]

— [Σικελοί : 300 Νίδες.]

ΣΙΜΩΝΙΔΗΣ : 183 Κύβηβον 414 Περιαγεφόμενοι 501 Σαρδόνιος γέλως.

ΣΚΑΜΩΝ ἐν τῇ β' τῶν Εὐρημάτων : 652 Φοινικήϊα.

[Σκύθαι : 109 Ἰππάκη.]

ΣΚΥΛΑΞ ἐν Περίπλῳ : 626 Ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες.

ΣΟΛΩΝ : 102 Ἰδύσους 164 Κιγχάνειν 437 Πουαν 491 Ροῦν.

[De eo : 110 Ἰππᾶς bis 245 Μᾶλλον Φρύξ 288 Ναυκραρία 410 Πεντακοσιομέδιμον 505 Σεισάχθεια 586 Τὴν κ. σ. ἔλα.]

— [Ἄξοσι memoratur : 344 Ὀργεῶνες.]

ἐν πρώτῳ Ἄξοσι : 514 Σίτος : καλεῖται.

— [Solonis, ut videtur, Νόμοι : 288 Ναυκραρία.]

[Οἱ ἑπτὰ σοφοί : 245 Μᾶλλον Φρύξ.]

ΣΟΦΟΚΛΗΣ : 4 Ἄ 6 Ἀγωγεύς 7 Ἀδαγμός 9 Ἀδηφάγοι 19 Ἐσέφθην 37 Εὐοριθίαν 53 Ζημίαν λαβεῖν. MS. Sangerm. [p. 98. Bekker.] Ζημίαν

λαβεῖν : ἀντὶ τοῦ ζημιωθῆναι	122	Καθελών	148
Κατεύχεσθαι τ. Ἄ.	151	Κανρός	187
216 Λευγαλέα	219	Ληκυθιστής	227
ἦν	239	Μάγαδις	247
Μαρεινή	248	Μάστακας	255
Μελίγη	269	Μιαινεσθαι	272
Μγείαν	312	Ξυνῶνα	326
Ἵκριαζων	329	Ἵλοσπάδες	346
Ἵρθοκέρως	346	Ἵρθόφρων	359
Οἶκ ἐκφρῶσιν	361	Οὐράνιον ἄχος	Οὐράν
363 Ἵοφελμα	374	Παλίνσκιον	444
Πορσύνεται	461	Προστατήριος	465
Προυνούστερος	470	Πτέρυγας	480
Ἵρακοῦς	484	Ἵράχοισιν	Ἵραψιδὸς κ.
485	Ἵρειτά	488	Ἵρήτωρ : συνήγορος
Ἵρικνός	493	Ἵρνητρι	497
Σαλάβην	511	Σάλικλος	593
Τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελου	602	Τρίπαια	637
Φαικω	640	Φαρμακίδα.	

- Αἰθίοφι : 22 Ἐσφηκωμένον 346 Ἵρθόπτερον.
- Αἰχμαλωτίσι : 643 Φαῦλον.
- Ἵνδρομέδα : 317 Οἰητας.
- (Sophocles) Ἵχιλλέως ἐρασταῖς : 369 Παιδικά.
- Δόλοψιν : 36 Εἵναῖος.
- Ἵλένης γάμφ : 377 Πανόν.
- Ἵλέκτρα : 249 Μασχαλίσματα.
- Ἵριγόνη : 595 Τοπάζειν.
- Θησεῖ : 342 Ἵπνιον νέφος [Vide 335 Ἵμπνίου ν.]
- Ἵφιγενεία : 410 Πενθερά.
- Ἵχνευταῖς : 489 Ἵρικνοῦσθαι.
- Κηδαλίωνι : 217 Λευκὴ στάθμη, ubi ms. κίδαλίωνι
338 Ἵονου σκιά.
- Κωμικοῖς [Vide Athen. ix. p. 388. F.] : 413 Πέρδικος
ἱερόν.
- Ναυπλίφ : 150 Κατουλάδα. Vide Kust. ad Suid.

- Νέπτροις : 400 Παρουσία.
- Ὀδυσεῖ : 240 Μάγρον.
- [Sophocles Ὀδυσεῖ ἀκανθοπληγι, Hesych. v. Ἐλαιάεσσα] :
298 Νηδὺς ἐ.
- [Soph. Œdip. Col. 1248. ut videtur ; vide schol.]
485 Ῥεῖπαι.
- Ποιμέσιν : 307 Ξανῶ.
- Ἐπὶ τεράρωι σατύροις : 359 Οὐκ ᾤφιξεν [Vide in Brunckii
Fragmentis Ἡρακλῆς ἐπὶ Ταινάρφ.]
- Τρωΐλφ : 497 Σακοδερμίτης. Confer Lex. MS. Bibl. Coislin.
p. 475. ubi male Σακοδερμάτης. *Albert.*
- Τυροῖ : 571 Ταυροφάγον.
- Τυροῖ β' : 17 Ἐρρηνοβοσκός. Vide Bentl. ad Mill.
p. 38.
- Ὑδροφόροις : 366 Ὀχος Ἀκεσσαῖος (Vide p. 365, 1.)
[Σπαρτιᾶται : 553 Συνέφηβος.]
- ΣΠΕΨΣΙΠΠΙΟΣ ἐν β' τῶν Ὀμοιοτήτων : 429 Πηνίον.
- ΣΤΗΣΙΜΒΡΟΤΟΣ : 612 Τυφλότερος σπάλακος.
- ΣΤΗΣΙΧΟΡΟΣ : 66 Ἡλίβατον 122 Καθελών 412 Πέ-
ποσχα 599 Τρία Σησιχόρου.
De eo : 378 Πάντ' ὀκτώ.
- ΣΤΡΑΤΤΙΣ : 214 Λελεπασμένον 609 Τρωῶγες.
- Μακεδόσι : 595 Τόπιον.
- Ποταμοῖς : 224 Λίνον λινωῖ.
- [Ἡ συνήθεια : 30 Εὐήμερία 287 Ναύκληρος : Ὑπ. 515
Σκαιεμβατεῖν 544 Στρωτήρ.]
- [Συνήθως : 34 Εὐκρινῆς 123 Καιρός : κ. 563 Σῶ, ubi
συνηθέστερον. Sed Etymol. M. p. 742, 1. ἡ δὲ συνή-
θης γραφή.]
- [Συρακόσιοι : 127 Καλλικύριοι 165 Κιλλικύριοι.]

[Σύροι : 495 Σαβέκ, ubi Σύρας διαλέκτου Lex. Bibl. Coisl. p. 475.]

ΣΩΚΡΑΤΗΣ : De eo, 186 Κύνα [481 Ῥαδαμάνθους ὄρκοι.]
 — historicus, [de quo vide Valck. ad Schol. Phœniss. 45.]
 ἐν ιβ' : 183 Κύνειος.

ΣΩΤΑΔΗΣ : 564 Σωτάδεια.

ΣΩΦΡΩΝ : 132 Κάρκαρον 227 Λίτρα : ἦν 310 Ξύλην,
 bis 314 Ὀγκίαν 379 Παμφάλνα.
 — ὁ μιμογράφος (ms. μηνογρ.) memoratur : 485 Ῥηγίνους.
 — Ἀνδρείοις : 479 Πωλίας.

[Ἐν τοῖς τακτικοῖς : 54 Ζυγός.]

[Ταραντῖνοι : 487 Ῥήτρα.]

[Οἱ τέκτονες : 186 Κυμάτια 233 Λυγῶδες 458 Προσ-
 αγωγίον.]

[Οἱ τελῶναι : 513 Σιρομάστης.]

ΤΕΡΠΙΑΝΔΡΟΣ : 346 Ὀρθιον νόμον. Vide Ind. Verborum.

[ΤΕΡΨΙΩΝ : 61 Ἡ δεῖ χελώνης.]

ΤΗΛΕΚΛΕΪΔΗΣ (Vide Τηλεκλῆς) : 238 Λυχνοκωσα 257
 Μέμφειραν 495 Σαβαρίχιν 496 Σάθων 565
 Τάδ' οὐ παρά. Vide 613 Τῶν δυνατῶν. 579 Τερ-
 πότραμις 583 Τευτάζειν 613 [Τῶν δυνατῶν]
 Ita inclusum addit Porsonus.

— Ἀμφικτύοσιν : [Athen. vi. p. 268. B.] 144 Κατὰ χειρῶς
 504 Σεῖσαι, ubi προσκαλέσασθαι Porsonus Opusc. p.
 287. et confert Aristoph. Plut. 507.

— Ἡσιόδῳ : 356 Οὐδαμηῖ.

— Πρωτάνεσι : 480 Ῥαγδαίους.

ΤΗΛΕΚΛῆΣ : (forsan Τηλεκλεΐδης, Alb.) 100 Ἰβν'.

ΤΙΜΑΪΟΣ : 501 Σαρδόνιος γέλωσ.

— ἐν ε' : 127 Καλλικύριοι.

— ἐν τῷ θ' : 174 Κοινὰ τὰ φίλων.

ΤΙΜΑΧΪΔΑΣ : 514 Σίτος : καλεῖται. De Timachida vide Kuster. ad Suid. v. Ἀργᾶς.

ΤΙΜΟΣΤΡΑΤΟΣ : 49 Ζάγρα.

Οἱ τραγικοί : 168 Κληῖσαι 222 Λιβρόν 240 Μάγουι
[241 Μαίμακον] 460 Προσίσχε 508 Σέφθησαν
530 Σπεῖρα 567 Ταλαπεῖριον 598 Τρανές.

[Ἡ τραγωδία : 274 Μονωιδία 353 Ὅσσοι 357 Οὐδὲν
πρὸς τὸν Δ.]

(Tragicus anonymus) : 620 Ὑπάρχων. Vide Suidam v.
Ὡς οὐχ, Valck. ad Phœn. 1576. et quos citat Kiddius
ad Porsoni Opusc. p. 369.

ΤΥΡΤΑΪΟΣ ὁ τῶν ἐλεγείων ποιητής : 611 in voce.

ὙΠΕΡΙΔΗΣ : 27 Εὐβουλος 30 Εὐημερία 54 Ζυγομαχεῖ
86 Θέσθαι 95 Θριπηδεστόν 126 Κακώσεως 150
Κατῦεσθαι 155 Κεραγγύουσι 229 Λόγου χάριν
273 Μοιχίδιον 287 Ναύκληρος : Ὑ. 301 Νοθεῖα
314 Ὀβολοστατοῖ 346 Ὀρθῆς δὲ τῆς Ὀρθῆν δ'
ἐντ. 392 Παραχειμάζοντι 406 Πελαγίζειν 436
Ποδοστράβη : π. 452 Προέπεσον 478 Πωλητή-
ριον 479 Πωλάς 556 Σύνταξις : ἀντὶ τοῦ 599
Τριακᾶς 630 Ὑποστήσεις 649 Φιλοτησία : Δ.

— Κατὰ Ἀντιθέου (Lege Μαντιθέου ex Harpocr. Alb.) :
518 Σκευοποιούντα.

— Πρὸς Ἀριστογείτονα : 352 Ὅσιον : Ὑπ.

— Κατὰ Αὐτοκλέους : 266 Μηλόβιος.

— Κατὰ Δημάδου : 227 Λιτή : τῆς 340 Ὁξυθύμια : Ὑ.
393 Παρεῖαι ὄφεις : ὄνομ.

— Κατὰ Δημοσθένους : 143 Κατατομή 300 Νικάνωρ 382
Παραγραφή : οὐ μόνον.

— Ὑπὲρ τῶν Εὐβούλου δωρεῶν : 411 Πεντηκοστή.

- Κατὰ Πασικλέους : 550 Συμμορία : Δημ.
 — Κατὰ Πατροκλέους : 381 Παράβυστον 654 Φορβαντεῖαν.
 (Κατὰ Πατροκλέους, Харроcr.): 293 Νεμέας αὐλ.
 — Πρὸς Πολύευκτον : 549 Συμμορία : Δημοσθένης. *Ubi mox,*
κατὰ Πολυεύκτου.

[Οἱ ὕστερον : 343 Ὀργεῶνας.]

ΦΑΪΔΩΝ Σωκρατικός Ζωπύρῳ : 229 Λογάρια.

ΦΑΝΟΔΗΜΟΣ ἐν τῇ ε' Ἀτθίδι : 397 Παρθένοι : τὰς.

— ἐν ε' : 604 Τριτοπάτορες.

ΦΕΡΕΚΡΑΤΗΣ : 9, 22 Ἀδηφάγοι 25 Ἔτερος 26 Ἐτη-
 μένα 30 Εὐημερίαν 122 Καθηγεῖσθαι 131
 Καπνοὶ 132 Καρκίνος : Λ. 165 Κιλίκων 209
 Λάσανα 219 Ληκῆσαι Ληκούμεσθ' ὄλην [*sed*
vid. in Arist. Thesm.] 268 Μητρίδα 285 Ναι-
 κισήρεις. V. Albert. ad Hesych. v. Μετάλλειον μύρον.
Porson. 422 Περιστερόν 432 Πλατιάσαι 492
 Ῥυπαίνω 522 Σκίρον : τόπος Σκιτών [*" Leg.*
Σκίρων." Albert. quæ verba delet Porsonus. Vide
 Schol. Arist. Eq. 631. Σκίτων *serui nomen, Herodot.*
 III. 130] 524 Σκόνουζαν 528 Σόφισμα 541
 Στρατηγίς 547 Συηνία 560 Σφήκες 583
 Τευτάζειν 598 Τραπέμπαλιν 598 Τραύξανα
 635 Ὑφόλμιον Ὑφος 650 Φίτυ 651 Φοβερός.

— Αὐτομόλοις : 401 Πασσυδί 541 Στραγαλίδες.

— Ἴπνῳ : 626 Ὑπόβολον.

— Κοριανοῖ : 596 Τοῦ : καὶ ἐπὶ 619 Ὑοσκναμᾶν.

— Κραπατάλοις : 307 Νωτοπλήγα 647 Φίλιος.

— Λήροις : 188 Κυντερῶτατα 366 Ὀχθοιβος.

— (Pherecratis, vide Харроcr. in Μεταλλεῖς) Μεταλλεῖς : 32
 Εὐθὺν Λυκείου.

— Μυρμηκανθρώποις : 573 Τεθολωμένος, "*bis.*" *Porson.*

Phot.

— Περάλη: 204 Λακπατεῖν.

ΦΕΡΕΚΥΔΗΣ: 616 Ὑης.

[ΦΙΛΑΡΓΓΙΔΗΣ: 647 in voce.]

ΦΙΛΑΡΧΟΣ. Vide Φύλαρχος.

ΦΙΛΕΑΣ: 86 Θερμοπύλαι.

ΦΙΛΗΜΩΝ: 98 Θυρσόν 249 Ματτύης [ubi φιλήβων ms.]
326 Ὀκτώπηχυσ 503 Σαυτήν ἐπαινεῖς 602 Τρι-
τημόριον: τοὺς 603 Τριτημόριον: Δ.

— Ἐφεδρίταις: 371 Παλαστή.

— Νυκτί: 585 Τηνάλλως.

— Παγκρατιαστῆ: 448 Πρό.

— Ὑποβολιμαίω: 539 Στοιχεῖον: ἡ σκ.

ΦΙΛΗΣ: Vide Φύλλις.

ΦΙΛΙΪΝΟΣ: 89 Θεωρικά: χρήματα.

ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ: 238 Λυχνούχον 243 Μακρὸν ποιῶ 369
Παιδισκάριον 657 Ψωμοκόλακες.

— Φιλαθηναίω: 547 Συκάμνα.

[Ὁ φιλόσοφος: Vide Πλάτων.]

ΦΙΛΟΧΟΡΟΣ: 15 Ἐρμῆς ὁ πρὸς 129 Κανηφόροι: Φ. 144
Κατατομή 177 Κρηπίς: τ. 223 Λίθος 234
Λύκειον: ἐν τῶν 317 Οἶθηεν 344 Ὀργεῶνες
423 Περίστοιχον 442 Πομπεία: λέγ. 462 Πρὸς
τῆι πυλίδι 505 Σεισάχθεια 550 Συμμορία
552 Συγγραφεῖς 579 Τετράδι γέγονας 602 Τρι-
κέφαλος: ὁ Ἐρμῆς 604 Τριτοπάγορες 605 Τρι-
τοπάτωρ.

— β' Ἀθίδος: 175 Κοβαλεία 521 Σκρόν: Σ.

— ἐν τῇ Πρὸς Ἄλυπον ἐπιστολῇ: 606 Τροπηλῖς.

— ἐν τῷ Περὶ ἡμερῶν: 605 Τρίτος κρατήρ.

— ἐν Τετραπόλει: 591 Τιτανίδα γῆν.

ΦΙΛΪΛΛΙΟΣ: 261 Μετακέρας.

ΦΙΛΩΝΙΔΗΣ: 339 Όξίνην.

[Οί φρεωρύχοι: 596 Τόρος.]

[Φρύγες: 37 Εύοί· σαβοί: μ. 52 Ζέτνα 182 Κύβηβος
228 Λιτύεσαν.]

ΦΡΥΝΙΧΟΣ: 560 Σφηκῶσαι 599 Τριάκοντα 639 Φανόν
655 Ψόθος.

— Μονοτρόφῳ: 397 Παρθένοι: τάς.

— Μούσαι: 120 Καδίσκος: ά.

— Μύσται: 583 Τευτάζειν.

ΦΥΛΑΡΧΟΣ: 319 Οικουρόν ὄφιν.

— εν·: 587 Τιάρα, ubi φιλαρχον i ms. " ut alibi scribitur,
v. c. in Plutarcho T. II. p. 345. E. 362. B. C." Her-
man.

ΦΥΛΛΙΣ ὁ μουσικός: 523 Σκολιόν [ubi φίλης ms. sed Φύλλις
Suid. et Scholiastæ Platonis p. 103. Aristophanis
ad Ran. 1337. Vesp. 1231.]

ΦΩΤΙΟΣ, sive potius lexicographi ab eo descripti :

[έγώ: 48 Έωλοκρασία: έ. 51 Ζάμολξις 478 Πω-
λοῦσιν 602 Τριτημόριον: τούς 609 Τρύχνον.]

[ήμεϊς: 316 Όδός: άρσ. 348 Όρμενα 640 Φαρ-
μακός: ὄν.]

[είρηται εν έτέροις: 100 Ίαμβύκη. Non liquet.]

PHOTII, sive potius lexicographorum ab eo descriptorum,
æquales :

[ήμεϊς: 12 Έραριστάς 17 Έρυγγάνειν 42 Έφηλον
61 Ήδη: πρό 73 Ήρακλεώτης λίθος 111 Ήπνος
119 Κάβαισος 125 Κακκάβη 131 Καρδιώττειν
168 Κλαιήσει 173 Κνηκίδας 186 Κυλοιδιαϊν
198 Κωπήρες πλοϊον 213 Λεκάνη 223 Λιγαί-

νειν : τὸ 227 Λιστριον 228 Λογγάσω 229
 Λογοποιός 239 Μα Μαγγανεία 241 Μαϊαν
 275 Μορμώ 277 Μοννυχιών : καὶ 310 Ξυήλην
 318 Οικείαν 319 Οικίσκωι 325 Ὀκλάξ 349
 Ὀρός 354 Ὀσφραίνεσθαι 361 Οἰρητιᾶν 362
 Ούσιαν 367 Ὀψώνιον 385 Παράκλητος 405
 Πέζα 419 Περιόικιον : Ἴσ. 433 Πλειστοβολεῖν
 434 Πληρωτής 457 Προπέρυσιν 472 Πυελίδα
 481 Ῥαθυμεῖν 483 Ῥάφανος 493 Ῥυτά : συν-
 εστ. 507 Σέρφοι 515 Σκάλος 525 Σκύλα :
 λέγ. 529 Σπαρτοπώλιον 530 Σπεύδειν 534
 Σταλαγμόν 538 Στιγμήν 539 Στοιβήν 540
 Στολήν 549 Συμμορία : Δ. 597 Τραγήματα
 607 Τροφή 624 Ὑπηνέμια : λέγ. 634 Ὑστέρα
 δεκ. 642 Φαῦλον : ἡμ. 657 Ψωμός 658
 Ὡδε.]

[κοινῶς : 442 Πομπή : ἀποπ.]

[νῦν : 116 Ἰστιατόρια 132 Καρκίνος : Λ. 156 Κέ-
 ραμον 183 Κύβηβον 205 Λαμπάδιον 207
 Λαμπτήρ 231 Λουτρά Λουτροφόρος 288
 Ναύκραροι Ναυκραρία 314 Ὀβολός 351
 Ὀρχήστρα : τὸ νῦν 500 Σαρδαναπάλους 516
 Σκαφεῖον 519 Σκιαγράφος 646 Φθόην 654
 Φορεῖον.]

[οἱ πολλοί : 199 Κῶσος 339 Ὀξίγη δ. 401 Πατά-
 νια 563 Σχολή 584 Τηθαλλαδοῦς : ὄν. Forsan
 et 131 Καρδιώττειν, ubi πολλοί.]

Vide in Blos. Νεώτεροι. Συνήθεια. Ὑστέρον. Χρήσις.

ΧΑΜΑΙΛΕΩΝ ἐν τῷ περὶ Θέσπιδος : 357 Οὐδὲν πρὸς τὸν Δ.

ΧΑΡΗΣ : 62 Ἡ δ' ὅς : ἀντί.

ΧΑΡΩΝ ὁ Λαμψακηνὸς ἐν τῇ πρώτῃ : 182 Κύβηβος. [De Cha-

rone vide Mus. Crit. Cant. Part. II. p. 221. Ad ejus Κτίσεις refero 353 Ὀστακός, ubi καρ' Ὡ delenda, vel saltem legendum καὶ ὁ Χάρων, ut p. 286, 10. 344, 17. 488, 2. Vide addenda ad 410, 25.]

[ΧΕΪΛΩΝ. Ejus dictum : 586 Τὴν κατὰ.]

ΧΟΙΡΪΛΟΧΟΣ ὁ Σάμιος : 498 Σαμιακὸν τρόπον. “Forsan leg. Χοιρίλος.” *Albert.* Nempe in Samiacis, si vera est conjectura G. Burgesii, Σαμιακὰ pro Λαμιακὰ in Suida reponentis. Chœrili versum servasse videtur Hesych. in Σαμ. τρόπος, ubi mirum est neminem e Plutarcho correxisse τοὺς δ' ἐμβόλους σεσίμονται. (σεσήμονται ms.)

[Ἡ χρῆσις : 510 Σησαμῆν 659 Ὡ Ἡρακλες.]

ΧΡΗΣΜΟΪ : [19 Ἐς κόρακας 23 Ἐσχατος Μυσῶν 28
Εὐγενέστερος Κόδρου 255 Μελάμπυγοι 261
Μετὰ Λέσβιον 265 Μέτρῳ ὕδωρ 268 Μητρα-
γύρτης 378 Πάντα λίθον 379 Πάντα ὀκτώ 473
Πύθια καὶ Δήλια 489 Ῥοδίων χρησμός 506 Σέ-
ρειφον 586 Τὴν κατὰ σαυτὸν, ubi Πυθικὸν ἀπό-
φθεγμα] 617 Ὑμεῖς Ὡ Μεγαρεῖς.

ΧΡΥΣΙΠΠΟΣ : 258, 20 Μέντοι.

—— Περὶ χρησμῶν : 296 Νεοττός.

[Ἰωάννης ὁ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ : Ex ejus Homil. XVI. ad Matth. v. 25. p. 168. descriptam esse glossam Εὐνομουμένη dicit Schleusnerus. Confer Phavorinum (vel Zonaram p. 920.) apud eundem Schleusner. Lex. N. T. v. Εὐνοῶν, cum Chrysost. T. VII. p. 219. B. ed. Montef.]

ΨΑΛΜΟΪ : Vide in Γραφαί.

[ΟΪΔΑΪ : 99 Ἰάλεμος, ubi θρήνος 100 Ἰακχος 105 Ἰθυμ-

βος	Ἰθύφαλλοι, bis	107	Ἰμασιδός	Ἰμαῖος
109	Ἰούλος, bis	227-8	Λιγυέρσαν,-σης	253
Μεθύμνιον	274-5	Μονωιδία	302	Νόμος 311
Ξυνανλία	397	Παρίαμβοι	441	Πολυμνή- σται' α.]

ἸΠΡΙΓΕΝΗΣ : Vide in "Αδηλοι.

INDEX EORUM

QUÆ EXTRA ORDINEM OCCURRUNT.

N. B. Asteriscus * notat, vocem ita legi ex emendatione. Obeliscus † corruptam esse, aut suspectam.

- | | |
|--|--|
| <p> <i>ā</i> producitur in Ὀδυσσεά, Περ-
 <i>σέα</i>, &c. 316, 14. 425, 22
 — in εὐκλεία, &c. 34, 6
 * <i>Αβα</i> 12, 15
 * <i>Αβυδος</i> 513, 3
 <i>ἀγαθοῦ δαίμονος</i> 16, 1
 <i>Ἀγαμέμνων</i> 472, 8
 <i>Ἀγαρίστη</i> 363, 8
 <i>Ἀγήνωρ</i> 652, 4
 <i>Ἀγησαγόρας</i> 80, 3
 <i>Ἀγλαοφῶν</i> 80, 16. 440, 3
 * <i>Ἀγλαυρος</i> 652, 9
 <i>ἀγνώμων</i> 28, 12
 <i>ἀγορὰ</i> 377, 5 <i>περὶ πλήθουσιν</i>
 <i>ἀγορὰν</i> 420 11 <i>κατ' ἄγ.</i>
 <i>ἀψευδεῖν</i> 143, 14
 <i>Ἀγοράκριτος</i> 482, 18
 <i>ἀγοράνομοι</i> 143, 17
 <i>ἀγορῶ</i> 86, 8
 <i>ἄγος</i> 375, 17 </p> | <p> <i>Ἀγραυλος</i> 128, 2
 <i>ἀγραφίου γραφή</i> 390, 12
 <i>Ἀγνιεύς</i> 230, 14
 ^{ευ}
 † <i>ἀγυτήρια</i> 116, 2
 <i>Ἀγχίαλος</i>, -άλη 500, 15 et
 20
 <i>ἀγχιστεῖς</i> 6, 1
 <i>ἀδελφός</i> 4, 20
 <i>Ἀδρίας</i> 485, 2. 108, 26
 <i>Ἀδώνιδος ξόανον</i> 356, 26
 † <i>ἀετρίδες</i> 279, 20
 <i>ἄζυγα</i> 421, 10
 <i>οὐκ ἄθει</i> 358, 16
 <i>Ἀθηνᾶ</i>, Πάλλας, 73, 17. 86,
 16. 112, 8. 321, 14. 567.
 568, 1. 603 <i>σᾶρε</i>. 614,
 16
 <i>Ἀθήναια</i> 376, 18
 <i>Ἀθηναί</i> 44, 2. 85, 1. 177, </p> |
|--|--|

25. 179, 1. 221, 11 Vide
 Ἀκρόπολις, Κεραμεικός, στοὰ,
 &c.
 Ἀθηναῖοι 25, 8. 27, 26. 44,
 15. 52. *sæpe*. 66, 22. 71,
 20. 85, 22. *et alibi passim*
 ἀθληταὶ 413
 ἀθλοθέτης 7, 18
 Αἴας 428, 1. 569, 7
 Αἰγιεῖς 618, 3, &c.
 Αἴγινα, Αἰγινῆται 78, 10. 569,
 5. (409, 19 male.)
 Αἰγυπτιάδες 215, 20
 Αἴγυπτος 67, 15 Vide *πυρα-
 μίδες*
 αἰδώς 265, 14
 αἰκία 614, 11
 αἵματία 55, 18
 Αἴμων 409, 19
 Αἰξ meretrix 286, 19
 αἰξ μάχαιραν 61 αἰξ οὐρανία
 361, 5 τῆς μητρὸς ὡς αἰξ κα-
 λεῖται 586
 * Αἰξωνεῖς 339, 26
 Αἰολεῖς 20, 3 Αἰολίς 23, 24
 Αἰόλου νῆσοι 225, 13
 αἶσα 137, 4. 377, 16
 αἰσθήσασμαι 358, 22
 Αἰσχίνης 507, 21
 Αἴσωπος 490, 4 Αἰσώπειοι
 λόγοι 54, 61
 αἰτεῖν σῦκον 547, 19
 Ἀκαδημία 275, 6
 ἄκακος 4, 17
 ἄκανθαι 356, 5
 * ἀκαρῆς 383, 27
 Ἀκεσαῖος 585, 18
 Ἀκεσσα 366, 13
 ἀκέστρια 72, 8
 Ἀκέστωρ 496, 18
 ἀκίνητος 166, 21
 ἀκόρητος 496, 15
 Ἀκραία Ἥρα 61, 6
 ἀκροκώλιον 196, 12
 Ἀκρόπολις Athenarum 275, 6.
 324, 28. 341, 16. 407, 10.
 413, 11. 458, 4. 464, 19.
 567, 20
 ἀκρόψωλος 657, 12
 Ἀκταίων 652, 7
 πρὸς ἀκτῖνα 458
 ἀλάβαστος 219, 20
 ἀλαζών 497, 16
 Ἄλαϊ 187
 ἀλαδὸς 211, 8
 † ἄλας 327, 1
 ἀλεκτρούνες 19, 21
 Ἀλέξανδρος 247, 3. 331, 12.
 405, 7
 Ἀλεύας 580, 18 Ἀλευίδαί
 512, 9
 ἀληθεία σφραγίζεται 584, 22
 Ἀλήτης 379, 1
 Ἀλικαρνασσὸς 575, 2. 580, 2
 ἀλικρὰς 294, 23
 Ἀλιπρόθιος 275, 7

- Ἄλκάθους 410, 9
 Ἄλκιβιάδης 16, 8. 386, 10
 Ἄλκιόπη 225, 4
 Ἄλκμαίων 363, 12. 410, 6
 Ἄλκομενία 446, 22
 οὐκ ἄλλως 358, 18
 Ἄλόπη 111, 22
 ἄλφειν 589, 19
 ἄλφησται 141, 5
 ἄλώπηξ 439, 17. 655, 18
 Ἄμαλκείδης 604, 13
 ἐξ ἄμαξῶν 442, 17. 565, 9
 ἀμβλυνώττειν 605, 7
 ἀμβροσία 292, 5 et 13
 ἄμη 516, 21
 ἀμήχανε 4, 21
 Ἄμμωνιάς 386, 26 ἢ Ἄμμωνος
 567, 24
 Ἄμπελος 237, 18
 ἄμπωτις 484, 2
 Ἄμυρταῖος 281, 7
 ἀμφίκανστις 134, 19
 ἀμφικέφαλος κλίνη 171, 6
 Ἄμφικτύονες 103, 12. 474
 Ἄμφίπολις 588, 7
 Ἄμφιστείδης 256, 21
 ἀμφοτερόπλους 26, 5
 Ἄναΐδεια 85, 1
 Ἄνάκειον 440, 6 et 8
 Ἄνακυνδαράξης 500, 14
 ἄνανδρος 4, 17
 * ἀναφλᾶν 650, 17
 ἀναφορεῖον 518, 13. 611, 11

Phot.

- Ἄνδουλος 158, 2
 Ἄνδρος 571, 8
 Ἄνδροτίων 442, 23
 ἀνέγγυος 45, 4
 ἀνεμαῖος 625, 3
 ἀνέμων φύλακες, παῖδες 604,
 15. 605, 11
 Ἄνθεστήρια 97, 22
 ἄνθος 638, 1
 ἄνθραξ 651, 18
 ἀνιδιτὶ 101, 5
 Ἄνιος 571, 8
 ἀνίσχαδον 561, 16
 ἀνοκωχὴ 399, 2
 ἀντάρτης 297, 20
 ἀντεσθαι 27, 14
 ἀντήλια 400, 21
 Ἄντήνωρ 575, 4
 ἀντηρέτης 311, 20
 Ἄντιγονίς 386, 14 et 25
 ἀντιλαχεῖν 222, 5
 Ἄντίπατρος 205, 17
 ἀντίστροφος 599, 15
 Ἄντιφῶν 588, 4
 ἀντωμοσία 391, 9
 ἄζονες 190, 6. 324
 ἀξύλῳ ὕλῃ 4, 19
 πρὸς ἀπαλέξῃσιν 458, 14
 ἀπελεύθεροι 597, 10
 ἀπεσταλμένος 412, 4
 ἀπογραφὴ 552, 13
 ἄποιναν 437, 20
 ἀποκεκαρμένην 517, 15

5 I

- Ἄπολληξ 535, 8
 Ἄπολλοφάνης 354, 22
 Ἄπόλλων 36, 2. 79, 23. 83,
 3. 187. 216, 8. 225, 5. 256,
 17. 472, 1. 568, 14. 575, 3.
 603, 15. 604, 7. 605, 14
 τὸ θρυλούμενον ἀπόρητον 588,
 1
 ἀποσαλεύειν 18, 22
 ἀποσκίασμα 606, 18
 ἀποστασίον δίκη 234, 6. 438, 1.
 478, 10
 ἀποτευκτήσεις 359, 3
 ἀποτίμημα 589, 23. 590, 1
 ἀποτυμπαρίζειν 610, 9
 ἀπουσία 400, 8
 ἀποχειροτονία 148, 19
 † ἀποψάλακτος 359, 5
 ἀποψηφισθῆναι 40, 23
 ἀπροστασίον δίκαι 438, 1
 ἀπύκαστος 412, 26
 Ἄράτιος 88, 17
 Ἄργεῖοι 618, 2
 Ἄργοναῦται 617, 9
 Ἄργος 185, 14
 ἀργυρόπεζα 404, 21
 Ἄρέθουσα 577, 20. 617, 26
 Ἄρειος πάγος 177, 3. 321,
 10
 Ἄρείων 185, 1
 ἀρεστήρ 505, 21
 Ἄρετή 446, 21
 Ἄριστείδης 237, 7
 ἀριστερός 39, 1. in choris, 604,
 19
 ἀριστίνδην 6, 7. 640, 23
 Ἄριστόκλεια 564, 21
 Ἄρκάδες 280 bis
 ἀρκευθίδες 152, 7
 ἀρμόζειν 75, 12
 * Ἄρνη 409, 19
 ἀρνώδοι 484, 17
 Ἄρτεμις 72, 19. 79, 23. 109,
 7. 502, 6. 603, 15
 Ἄρτεμισία 101, 23
 ἄρτια 421, 11
 ἀρχένεως 469, 15
 * Ἄρχινος 498, 24
 ἄρχοντες, ἀρχαί, Ἄθηνησι 53.
 58. 59. 177, 22. 182, 10,
 12. 265. 280, 10. 288. 289.
 302. 321 saepe. 329, 5. 354,
 6. 393, 11. 437, 23. 548,
 14. 554, 11. 564, 5. 567, 20.
 614, 8. 641 bis. 659, 4.
 ἀσθενεῖν 243, 23
 Ἄσιῶται 119, 11
 ἀσκηταὶ 614, 23
 ἀσκίον 359, 1
 Ἄσκληπίειον 330, 12
 ἀσκὸν τίλλειν 338, 1 et 11
 ἀσκωλίζειν 520, 12
 Ἄσσερινα 576, 19
 ἀστακὸς, Ἄστακος 353, 5
 Ἄστερόπη 435, 3
 ἀστικὸν ἐμπόριον 308, 12

- ἄστομος 540, 16
 ἀστόξενος 101, 14
 ἀστρατεία 212, 9
 Ἄστυκóμη 36, 3
 Ἄστυλος 414, 7
 -άσω, -ῶ, futura 86, 8
 - αται, ἐφθάραι &c. 42, 21
 ἄτεγκτος 572, 19
 ἀτέραμνος 577, 17
 ἀτεράμων 577, 19
 ἄτερος 80, 19. 445, 19
 Ἄτλαντος 158, 2
 ἄτραχος 359, 6
 ἄττα 327, 16
 Ἄττάλεια 198, 19
 ἀττέλεβος 326, 10
 Ἄττική 73, 3. 75, 4. 591, 20
 Ἄττικός ἐς τὸν λιμένα, 22, 9
 ἀτυχεῖν 359, 4
 ὑπ' αὐγὰς 620
 αὔθις, 373, 19
 αὐλή ῥυπαρὰ 265, 15
 Αὐλῖς 446, 24
 αὔτος 309, 9
 αὐτίκα 392, 8
 αὔτις 373, 19
 αὐτολήκυθος 219, 23
 αὐτοπαγὲς ὕδωρ 615, 15
 ἀφθορος 397, 6
 Ἄφροδίτη 118, 12. 182, 22
 Ἄφροδίσιος ὄρκος 572, 12
 Ἄχαιοὶ 492, 9
 Ἄχαιὸς 164, 22
 ἄχανές πέλαγος 4, 18
 Ἄχαρνεῖς (339, 26 male) 560, 18
 ἀχερωῖς 217, 1
 Ἄχιλλεύς 410, 13. 569, 7. 607, 16. 639, 24
 * ἀψάλακτος 359, 5
 Βαβυλῶν 56 bis
 βαδίσω, βαδιῶ 86, 5
 Βάκχοι, -χαι, 216, 25. 446, 1. 495, 8. 610, 11
 Βάλακρος 300, 12
 βάσανος 233, 17
 βασιλέως ὀφθαλμὸς 364, 10 οἱ παρὰ χεῖρα 602, 20 βασιλικὰ καὶ προτομαὶ 465, 1
 βασμὸς 171, 4
 Βάσπειρα 249, 6
 βάτραχος 505, 24
 βαῦνος 178, 20
 βαφαὶ Ταραντῖναι 569, 12
 βίκος 361, 21
 βιώσιμον 352, 27
 βλαισὸς 431, 26
 βλέπειν ναύφρακτον 290, 13
 συρμαίαν 557, 17
 βλιμάζειν 171, 2
 βοή 176, 17
 Βοιωτοὶ 19, 24. 333, 5. 409, 19. 557, 2 Βοιωτία κυνή 186, 187
 βόλβιτον 336, 10

- Βόσπορος 43, 4. 485, 2
 βουκέφαλος 499, 11
 βουλευσεως γραφή 390, 11
 ἡ βουλή, τὸ βουλευτήριον 182,
 5. 190, 22. 324, 28. 450
 βουλιμιᾶν 131, 17 et 20
 βοῦς 505, 21
 βουστροφηδὸν 324, 22 et 25
 Βούτης 24, 16. 80, 23
 βραγχιᾶν, βραγχιᾶν, 223, 19.
 657, 17
 βράκια 500, 5
 Βριάρεως 604, 17
 βρυτήρ 492, 25
 βωμολόχος 175, 15
 βωμὸς 23, 5
- γαλεώτης 112, 3
 γάλλος 183, 2
 γαμβρὸς 410, 5
 γαμεῖ pro ἔγημε 211, 17
 γαμησεῖεν 438, 13
 γαμητέον 438, 22
 γάμοι. Vide 52, 22. 213, 6.
 231 bis. 304. 305. 510
 γαστρὶ πενθῆσαι 358, 19
 γεγράφηκεν 582, 15 (et 21 cor-
 rupte, ut videtur)
 γεῖσα 356, 10
 γέλγη 494, 6
 γεννᾶν 650, 11
 γεννῆται 332, 27. 344, 23
 πυρραῖς γένουσι 476
- Γέται 50 et 51
 γεώμοροι 127, 11. 165, 14
 Γῆ 604 bis. 605, 10. 612,
 2 ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες 626,
 17
 γιγγλιμωτὸν 245, 22
 γλαμᾶν 220, 7
 γλαυξ (στίγμα) 499, 5 γλαῦκα
 τωθάζουσι 586, 1
 γλίγη 601, 1
 γλῶττα 2, 24
 γνώμα, γνώμων 226, 1. 493,
 22
 γόνατα 190, 14
 γονύκρουσος 431, 26
 Γοργᾶς, Γοργόνη, Γοργόνες 435,
 2. 502, 5
 Γοργόνιον 649, 24
 γράμμα (δικαστικόν) 430, 7. τὰ
 κδ' γράμματα 498
 γραμμὴ μακρὰ, βραχεῖα, 242,
 22. 243, 1
 γραφαί, 87. 212, 4. 384, 23.
 390 sære. 409, 8. 487 sære.
 552, 12. 641
 γράψειας, γράψειαν, 437, 2
 Γρύλλος 162, 19
 Γύγης 604, 17
- δάγνον 431, 15
 Δαίδαλος 413, 12
 δαιτυμῶν 21, 23
 Δάματερ 72, 26. 659, 16

- Δαναὸς 215, 19
 δανείσω, δανειῶ 85, 21
 δάπεδον 68, 5
 Δαρείος 56, 8. 489, 18
 δεδειπνάναι 75, 9
 δείλην ὄψιαν, πρῶταν 468, 23
 δεινοπαθεῖν 368, 5
 οἱ δέκα 274, 4
 δεκάπαλαι 371, 3
 ἐπὶ Δελφίνῳ 41, 21
 Δελφοὶ 455, 24. 456. 490, 1.
 602, 7 ἢ ἐν Δελφοῖς σκιά
 424
 δέμας 563, 19
 δέρμα 356, 23
 δέσμα Σαρπηδόσιον 502, 1
 Δηϊόπη 36, 3
 Δηϊών 583, 1
 Δήλος 386, 27 Δήλια 473, 1
 Δημάρατος 587, 10
 δήμαρχοι 288
 Δημήτηρ 16, 5. 127, 9. 311, 2.
 333, 10. 538, 10
 Δημητριάς 386, 13 et 26
 δημοποίητοι 550, 7
 δήμος 288 κατὰ δήμους δικασ-
 ται, 135 25. 599, 12
 Δημοσθένης 114, 2
 οἱ διάδοχοι 85, 24
 διάθεσις ὄξινη 339, 20
 δαιτηταὶ 267, 12. 384, 20.
 390, 13. 451, 13. 581, 23
 διακόλλημα 539, 18
 Διάκριοι 386, 7
 διακωδωνίσαι 153, 13
 διαλαχεῖν 222, 5
 διαχειροτονία 148, 13
 διδάσκαλος 627, 10
 Δίδυμος 187, 25
 διεζωμένοι 507, 23
 διήκειν 394, 7
 διθύραμβος 571, 13
 δίκαι 24, 19. 32, 7. 40, 21.
 41 sæpe. 42, 9. 44, 20, 21.
 46 sæpe. 47, 16. 58 sæpe.
 59 sæpe. 125 bis. 126 bis.
 133 bis. 150, 11. 169, 25.
 212, 12. 234, 6. 267, 12.
 289, 25. 290. 355, 9. 361.
 362 sæpe. 381. 382. 384
 bis. 390. 438. 457, 4. 467.
 513. 519, 15. 581, 21. 614,
 9. 633 bis. 641 bis. παρὰ
 δίκην 383 δίκη Σκυρία 525,
 17
 δικασταὶ 120 bis. 121, 1. 135,
 25. 161, 13. 242, 23. 243,
 1. 430, 7. 549, 5. 581,
 12 et 17. 590, 6. 599, 4
 —7 δικασταὶ κατὰ πόλιν, δή-
 μους, 135, 25. 599, 11
 δικαστήρια 66. 67. 163, 17, 19.
 235. 236. 324. 380. 601, 4.
 659, 4

- δικαστικὸς μισθὸς 467, 23. 581,
17. 623, 19
- διοκωχὴ 399, 3
- Διονύσια 83, 23. 90, 1. 313,
21. 376, 26 Διονύσιαι θεω-
ρίαι 89, 9 πομπαὶ 442, 15
Διονυσιακοὶ ἀγῶνες 106, 3
ἱμάτιον 437, 16
- Διονύσιος 103, 2. 194, 18. 235,
22. 485, 23
- Διονύσιος ὁ Χαλκιδεὺς 93, 20
- Διόνυσος 83, 24, 26. 100, 3.
224, 11. 357. 495. 520, 8.
616, 11
- Διόνυσος χθόνιος 50, 1
τὸ ἐν Διονύσου θέατρον 106, 5
- Δῖος 256, 17
- Διοσκῶροι 78, 22
- Διόφαντος 254, 8
- Διοχάρους πύλαι 75, 5
- διτάλαντος 566, 11
- Δίφιλος 13, 12
- δίφρος ὀκλαδίας 325, 16
- δίχαλκον 570, 7
- δοκιμασία ἀρχόντων 329, 5
- ὁ τὴν δοκὸν φέρων 623, 8
- σὺν δορὶ, σὺν ἀσπίδι 552
- δορύξενος 101, 13
- δόχμη 531, 5
- δράκων 422, 15
- δράπετον 245, 23
- δραχμὴ 272, 14. 604, 3
- δρωπακίστρια 391, 20
- τῶν δυνατῶν τι κέλευε 565, 9.
613, 1
- δυσερμία 29, 15
- δύσκολος 34, 10
- δυσώνης 356, 15
- Δωριεῖς 27, 26
- Δωρίχα 490, 6
- δωροξενίας γραφή 390
- ē Atticum in ἐώρων &c. 47, 22.
48, 22. 49, 8
- ἐβίω 358, 21
- ἐγγονύκρουστος 431, 27
- ἐγκαῦσαι, ἔγκανμα 539, 3. 608,
18
- ἐγκλημα 430, 5
- ἐγκυκλον 388, 14. 394, 25
- ἐγκυσινόχωλος 192, 10
- ἐγρηγόρειν 59, 6
- ἔθνη 605, 20
- ̄ε̄ιας, ̄ε̄ιαν optativi (ποιή-
σεας) 437, 2
- ̄ειειν desiderativa (πολεμησεί-
ειν) 438, 11
- εἰκάς. Vide μὴν.
- εἰκότως 243, 20
- εἴλλειν 150, 16
- Εἴλωτες, Εἰλωτικὸν 127, 17.
165, 15. 168, 7. 409, 15.
410, 1. 426, 5
- εἶναι abundat 595, 2

- εἰρεσιώνη 471, 21
 Εἰρήνη 126, 23
 εἴρων 146, 22
 εἰσαγγελία 87, 6. 191, 4. 430, 6
 εἰσήρρησεν 75, 15
 εἴσοδος 389, 26
 εἰσφοραὶ 478, 8. 549, 15
 Ἐκάτη 240, 5
 Ἐκάτομνος 101, 22
 ἐκβολὴ σίτου 514, 17
 ἐκδυθῆ 332, 16
 ἐκκλησία 121, 8. 190. 191. 302, 5. 321, 16. 452. 456, 23. 555, 10. 562, 20. 599, 12
 ἐκκλητεῦσαι 170, 1 et 10. 212, 5
 ἐκκλητος 41, 3 et 6 et 15
 ἐκκορηθείης 295, 4
 ἐκμαιίνεσθαι 269, 8
 ἐκπωμα 445, 25
 ἐκτήμοροι 407, 18
 ἐκτικοὶ 613, 2
 ἐκτον 69, 13
 Ἐκφαντίδης 130, 25
 ἐκφοροὶ 71, 22
 ἐκφρεῖν 359, 8
 ἐκχυσις 365, 16
 τὴν κατὰσαντὸν ἔλα 586
 ἐλαία 508, 18 et 27 ἐλαιῶν πτώματα 471, 6
 ἔλαφος 112, 4
 Ἐλένη 304, 11
 Ἐλευσίς 102 bis. 337, 2. 485, 10. 648, 9
 ἔλκος ὄνυχος 339, 16 ὑπουλον 632, 1
 ἔλυμος 256, 2
 ἐμέθηκεν 252, 13
 ἐμμέλεια 309, 16. 508, 8. 511, 12
 ἐμνήσατο 273, 1
 ἐμποίνιμος 359, 7
 ἐνδεῖσθαι 458, 25
 οἱ ἔνδεκα 49. 391, 6
 Ἐνετίδες ἵπποι 235, 16
 ἔνη καὶ νέα. Vide μῆν.
 ἐνηλύσια 67, 18
 ἐνιαυτὸς 631, 24
 Ἐννεάκρονος 231, 7 et 24
 ἐνοικίου δίκη 362 ἐνοίκια 287, 18
 † ἐντελεῖς 359, 9
 ἐντριχον 428, 23
 ἐνύπνιον 149, 26
 ἐξάγεσθαι 453, 11
 ἐξάγιον 534, 20
 οἱ ἐξακισχίλιοι 467, 24
 ἐξείτης 198, 8. 199, 16. (321, 5)
 ἐξοκέλλειν 154, 6
 ἐξοστρακισμὸς 110, 16. 353, 24
 ἐξούλης δίκη 150, 11. 362
 ἐξωμῖς 25, 25

- σαντήν ἐπαινεῖς 502
 ἐπαύλια 213, 6
 ἐπεποιήκη 48, 18
 ἐπεπόνθη 48, 17. 123, 19
 ἐπέτειος 26, 8
 ἐπηλυγησάμενος 67, 9
 ἐπιάτης 592, 15
 ἐπιβάλλειν ὄφθαλμόν 364, 8
 ἐπίβδαι 252, 21
 Ἐπιγένης 357, 5
 ἐπιγλωττᾶσθαι 359, 10
 Ἐπίγονοι 120, 17
 ἐπικάλαμοι πυροὶ 476, 20
 ἐπικηρυττόμενα χρήματα 355,
 7
 ἐπικλήρου δίκη 234, 6. 438, 1
 Ἐπικράτης 190, 16
 Ἐπικρατίδες 118, 18
 ἐπικρῆσαι 178, 3 et 10
 ἐπικωμάσαι 197, 15
 Ἐπιμαστός 249, 7
 ἐπιμελητῆς μυστηρίων 282, 20
 ἐπισελήνιον 505, 21
 ἐπισημαίνειν 509, 8
 ἐπιστάτης 452, 8. ὁμοσίας 333,
 14
 ἐπιστατική γραφή 487, 4 et 14
 ἐπιτριηράρχημα 601, 12
 ἐπιφάνειαι Ἀπόλλωνος 605,
 15
 ἐπίχειρα 565, 17
 ἐποίκιον 419, 11
 οὐδὲν πρὸς ἔπος 357, 4
 ἐπωβελία 462, 19
 ἐπώδος, ἐπώδικη ποιήσῃσι 599,
 15
 ἐπώνυμοι 541, 20
 ἐρανάρχης 434, 8
 ἐρανιστῆς 11, 23
 Ἐργάνη 345, 6. 614, 17
 Ἐργόφιλος 12, 16
 ἐρεύγεσθαι 17, 25
 Ἐρεχθεὺς 397, 4 et 7. 482, 15.
 654, 4
 ἐρέψιμος 310, 15
 ἐρήμη δίκη 267, 12
 ἐρίθακος 269, 13. 363, 4
 ἐρινεὸς 14, 2
 Ἐρινύες 35, 15. 506, 11
 Ἐριχθόνιος 375. 376. 377, 9
 ἐρίων τρίτην 604, 18
 ἔρκος 14, 17 et 21. 332, 19.
 347, 12 et 15
 Ἐρμαῖα 408, 2
 Ἐρμῆς 169, 8. 579, 22 κοινὸς
 29, 16 πρὸς πυλίδι 462 τρι-
 κέφαλος 601 σῦκον ἐφ' Ἐρ-
 μῆ 547 Ἐρμαῖ 441, 15
 ἐρρύην, ποπ ἔρρευσα, 459, 12
 Ἐρση 652, 10
 ἐρύθημα 18, 1
 Ἐρυθραῖοι 431, 11
 ἐρυθρόδανον 18, 2
 ἐρωτᾶν, ἐρώτημα 475, 5
 ἐρωτίζειν 12, 6
 ἔσις 554, 20

- ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα 623, 22
 ἐσκοράκισεν 359, 19
 Ἔστια 601, 18
 Ἔστιαίωτις 580, 17
 ἐστυκῶς 358, 1
 ἐταῖροι 405, 9
 Ἐτεοβουτάδαι 521, 14
 ἐτεὸς 24, 18
 ἐτὸς 359, 22
 ἔτος 631, 25 τρίτῳ ἔτει 605, 22
 ἐτώσιος 359, 22
 Εὐαίνετος 215, 24
 Εὐβούλη 218 bis
 Εὐβουλος 90, 2
 εὐδίας φαλακρότερος 638, 14
 εὐήμερεῖν 30, 17
 Εὐήνωρ 390, 18
 εὐθέως 31, 10. 33, 18
 εὐθηνεῖν 31, 13
 εὐθὺ 31, 10. 33, 18
 εὐθυδικία 381, 19
 εὐθνοὶ 32, 15
 εὐθὺς 580, 7
 εὐκαιρεῖν, -ία 562, 26. 563, 7
 εὐκάρδια 131, 20
 Εὐκλέης 499, 3
 Εὐκλείδης 499, 1, 2
 Εὐκράτης 256, 8
 Εὐμενίδες 506, 12
 εὐμήκης 117, 5
 Εὐπάλαμος 413, 11
 εὐπραγία 38, 8
 εὐρεμα 38, 18

Phot.

- Εὐρυκόων 111, 12
 Εὐρυσθεὺς 579, 21
 εὐτειχῆς 117, 1. 368, 4
 ἐφεῖναι 41, 7
 ἔφεις 41, 14
 ἐφεςτρὶς 636, 22
 ἐφηβεύων 42, 1
 ἐφηβοὶ 420. 517, 5. 541, 22.
 553, 1. 564, 7. 578, 17
 Ἐφιάλτης 325, 1
 Ἐφοροὶ 526, 1
 ἐχθεζινὸς 45, 20
 ἐχῖνος 72, 1. 439, 17
 τί * ἔχων στρέφη 587, 23
 -εως, -εων genitivi (πήχεως)
 429, 7

- ζα 242, 18
 ζαμερῖται 242, 16
 ζάπλουτος 50, 13. 242, 19
 Ζεῖα 276, 16
 ζευγῖται 52, 7. 110, 6 et 11
 ζευγγύναι, -ειν 332, 14
 Ζεύξιππος 280, 25
 Ζεὺς 50, 1. 74, 4. 118, 12.
 127, 8. 376, 24. 570, 13
 Διὸς μήτηρ 304, 12
 Ζεφύριον 500, 22
 ζηλοῦν 53, 15
 ζητηταὶ 250, 4
 ζινίχιον 559, 11
 πρὸς Ζόφον 459
 ζυγά 421, 11 χοροῦ 604, 20

5 K

- ταντὸν ἔλκομεν ζυγὸν 586,
 5
 ζφδία 241, 1
 ζωμήρυσσις 26, 16
 ἡ augmentum duplex, ἡνείχετο,
 &c. 71, 13
 ἡ in ἦδη, ἑωράκη, &c. 48, 17
 in vocativis (Στρατοφάνη)
 542, 23
 ἦδη 61, 10
 ἦδη 48, 19. 123, 19. 160, 6
 ἡδύοσμον 270, 24
 ἡϊῶν 72, 4
 ἡκηκόει 71, 12
 ἡκιστα 363, 16
 τὸ ἦκον 593, 1
 ἡλιαία 324, 20
 ἡμίδραχμον 603, 25. 604, 2
 Ἡμιθέα 576, 1
 ἡμιμέδιμνον 69, 11
 ἡμίμναιον 566, 24
 ἡμιόλιος 70, 1
 ἡμίονος 108, 17 Σκελικάι 366,
 12
 τρία ἡμιτάλαντα, τρίτον ἡμιτάλ-
 αντον et similia 566. 603.
 604
 ἡντιβόλει 71, 12
 ἡνώχλει 71, 12
 Ἡρα 118, 13 Ἀκραία 61, 6
 Ἡράκλεια 168, 6
 Ἡρακλεῖδαι 73, 1
 Ἡρακλειῶτις λίθος 233, 19
 Ἡρακλῆς 74, 5. 86, 16. 187.
 188. 208. 226 bis. 228 bis.
 246, 19. 255. 321, 1. 346,
 6. 356, 11 et 26. 435, 4.
 537, 24. 579, 21. 586, 16.
 615, 7. 617, 8 ὦ Ἡράκλεις,
 Ἡρακλῆς 659
 ἦρωσ 76, 1 ἦρωες 177, 8 ἠρώων
 κρατήρ 605, 1
 -ησω fut. Att. (τυπτήσεις) 610,
 23
 Ἡφαιστος 74, 2. 375, 22. 376,
 17. 428
 Ἡφαίστεια 205, 25
 Ἡχῶ 118, 11 Τελενίκειος ἦχῶ
 574, 8
 ἦως 49, 4. 459, 26. 625, 13
 Θαλλός, θαλλός 286, 20
 θανάσιμος 79, 20
 θάνατος πηκτός 428, 1
 Θαργήλια 472, 25. 639, 21
 θαργήλιος 80, 9
 Θάσιοι 544, 21 Θάσια κερά-
 μια 534, 18
 θέατρον 79, 9. 81, 16
 θεῖν 436, 25 πάντα θεῖ κάλαύ-
 νεται 378, 13
 Θειοδάμας 617, 7
 Θελξινία 446, 24
 Θέμις 83, 2
 Θεογένης 83, 19
 Θεόπη 218 bis

- θεοτελής 84, 8
 Θερμοπίλαι 73, 17. 474, 19
 θεσμοθέται 302, 12. 321, 8.
 384, 22. 390. 552, 12
 Θέστιος 537, 25
 θετικὰ ἐπιρρήματα 438, 21
 Θετταλία 28, 18. 333, 5. 417,
 15. 580, 14. 617, 25
 Θετταλιῶτις 580, 16
 Θετταλοικέται 409, 14
 Θῆβαι, Θηβαῖοι 115, 15. 242,
 20. 333, 4. 590, 22. 658,
 10 Θήβησιν ἤρωσ 590, 22
 Θηραμένης 35, 19. 613, 7
 Θησαυρὸς Athenis 440, 6
 Θησεὺς 192, 14. 226 bis. 254,
 7. 260, 19. 375. 376. 414,
 10. 522, 6
 θῆσσα 92, 4
 θῆτέρα 80, 20
 θῆτες, θητικὸν 52, 9. 110, 6 et
 11. 407, 18
 θίασος 82, 10
 θιασῶται 92, 11
 Θόας 221, 3
 Θόλος 520, 7
 θόρος 111, 20
 Θραῖκες 51. 142, 3
 θριψ 95, 8
 θύρας προσθεῖναι 460, 1
 Θυργωνίδαι 591, 14
 θυροκρουστεῖν 386, 2
 θυρωροὶ 163, 3
- Θύτιον 98, 17
 ἰ non additur dativis loco ad-
 verbiorum positus (τῶ) 612
 bis
 Ἰάδμων 490, 5
 Ἰαμβοὶ 397, 20
 Ἰάσων 36, 17
 Ἰβηρία 592, 7
 In -ιδιον deminutiva (οἰκίδιον)
 319, 1
 Ἰδομενεὺς 178, 12
 -ιδος, -ιος, genitivi (Μέμφιδος)
 258, 2
 ἰδρυσις νεῶ, 335, 1
 ἱερά γραμμὴ 594, 20 τριήρης
 386. 567, 23 οὐδὲν ἰ. 356,
 26 ἱερός λόγος 10, 3 ἱερά
 χρήματα, &c. 352
 ἴεσθαι 117, 17
 ἱκανὸν 588, 23
 ἱλάρχαι 106, 16
 ἱμαλιὰ 107, 17
 -ἰνδην adverb. 6, 8. 640, 23
 Ἰοκαλλίς 255, 1
 Ἰόλαος 615, 8
 ἰουλος 360, 1
 Ἰππαρχος, Ἰππαρχεῖοι Ἐρμαῖ
 15, 6. 602, 1
 ἰππᾶς 52, 8
 Ἰππεῖα Ἀθηνᾶ 614, 17
 ἰππεῖς 52, 8. 110, 5 et 10. 142,
 21

- Ἰππίας 235, 18
 Ἰπποκλείδης 363, 6
 Ἰπποκράτης 558, 17
 Ἰππόλυτος 571, 5
 Ἰππομάνης 398, 1
 παρ' ἵππον καὶ κόρην 397 ἵππος
 πολεμιστῆς 438, 16 σειραφό-
 ρος 503, 21 τίς τρόπος ἵππων
 591
 Ἰππότης 594, 11
 † Ἰσθμικοῦ 375, 23
 ἰσθμός 114, 14. 444, 3
 Ἴσις 505, 18
 Ἰσμαρος 248, 9
 ἴσον ἴσῳ 599, 26
 ἰσοσθενῆς 117, 1
 ἰσόσπριος ὄνος 337, 17
 ἰσάναι, -ειν 332, 15
 -ίστερος comparativa 451, 20
 ἱστορικὸς 229, 17
 ἴσχειν, ejus composita 460, 3
 -ίσω, -ιῶ, futura 85
 Ἰνγξ 271, 1
 Ἰφικράτης 308, 15
 ἰχθυοβολεὺς 119, 3
 Ἰῶ 118, 13
 Ἴωνες, eorum dialectus 640, 8
 Ἰώνων γράμματα 498
 ἰωνιὰ 491, 12

 κάβος 119, 20
 Καδμεῖοι 582, 24
 Κάδμος 120, 21. 582, 24. 652,
15. 658, 5
 καθαρὰ ἡμέρα 206, 19
 † Καθάριοι 93, 21
 καθελεῖτε 121, 15
 οὐ καθέστηκε 358, 17
 κάθετος 137, 9
 Κάθοδος 87, 22
 καθυποτοπεῖσθαι 631, 14
 Κάϊκος 123, 11
 * κακαγγελεῖν 27, 5
 τῶν τριῶν κακῶν ἐν 613, 4
 † Καλαρῶται 410, 1
 Καλιὰ 186, 1
 κάλλη 68, 27
 Καλλίας 203, 9
 Καλλιγένεια 87, 23
 Καλλικλῆς 308, 18
 Καλλικράτης 623, 14
 Καλλιόπη 99, 20. 225, 4
 Καλλιρόη 231, 25
 Καλλισθένης 538, 5
 Καλλίστρατος 498, 22. 499, 1.
 556, 4
 κάλον 127, 1
 Καλὸς 413, 13
 πάντα κάλων 378, 17
 καλῶς 347, 5. 358, 20
 καμάρα 129, 2
 κάνης 324, 17
 Καππάδοκες 217, 17
 ὑπὲρ κῆρα 622, 23
 † κάρδαξ 508, 9. 511, 13
 καρδοπὸς 243, 20

- Kāres, Καρία** 97, 22. 575, 1. 579, 25
 καρκίνωμα 132, 16
 καρπού δίκη 362, 2
Καρύστιοι 623, 15
 καρχαλέος 134, 7
 κάρχαρος 134, 9
Καρχηδόνοι 501, 6. 652, 19
 κατὰ in compros. 150, 13
 † καταγγέλλειν 27, 5
 κατακλυσμός 615, 13
 κατακύλλωμα 593, 17
 καταλελάβηκεν 213, 22
 καταλογεῖς 546, 10
 κατάλογος 624, 12
Κατάνη 378, 24
 καταπυγοσύνη 141, 9
 κατατετριμμένος 395, 27
 καταχειροτονία 148, 12
 κατενεγκεῖν 139, 4
 κατευθὸν 139, 23
 κατίλλειν 150, 10
 κατόπιν 341, 20
 κατοργῆν 343, 6
Κατουδαῖοι 626, 19
 ὁ κάτωθεν νόμος 324, 19
 κέγχρος 137, 14
 κείρεσθαι περιτρόχαλα 424, 5
 πρὸς φθειρα 463, 13 σκάφιον
 517, 15
 κεκλειμένος 507, 24
 κεκρύφαλος 72, 1
Κελαιναὶ 228 bis
- κέλευθα ὑγρά 614, 25
 κέλλειν 154, 6
 κενεμβατεῖν 515, 12
 κενὸς κύβος sive βόλος 77, 9.
 602, 10
Κένταυροι 303, 11. 565, 8.
 613, 1
 κεραία 116, 11
Κεραμεικὸς 15, 17
 κεραμῖς ὄπαία 341, 5
 κερδαλῆ 157, 1
 κερκέτης 157, 10
 κεστρεὺς 159, 15
 κέφαλος 317, 10. 582, 24
 κημὸς 650, 5
 κήρυκες 543, 19 **Κήρυκες** 68, 23
Κηφεὺς 435, 3
Κιανοὶ 617, 14
 κίκκαβος 165, 21
Κίλικες 165, 3
Κιλλικύριοι 168, 7
Κιμμέριοι, -ρος 156, 24
Κίμων 88, 14
 κινάδιον 166, 9
 κιναίδιον 118, 14
 κιννάβαρι 587, 20. 592, 7
 κισσὸς 108, 20
 κίταρις 587, 15. * 164, 5
 κιχήσιππον 154, 4
 κλάδος 470, 19
 κλαίει, κλαύσει 168, 5 et 10 et
 11
Κλαρῶται 127, 19. * 410, 1

- Κλεινίας** 192, 12
κλεισαι, κλειδα, κληδα 168, 13
Κλεισθένης 288 bis. 363, 8
κλειτορις, -ζεσθαι 281, 11
κλεπτίστερος 451, 20
κλήρου δίκη 438, 1
κληροῦσθαι 429-30
κληροῦχοι 169, 4
κλητήρ 169, 25. 460, 26
κλίμαξ 170, 18 et 23
κλίμη παράβυστος 380, 27
κλινίς 52, 23
κλισία 171, 17
Κλυταιμνήστρα 410, 12
κλώνες 470, 19
κνήν 310, 7
κνήστις 310, 5
Κνίδος 224, 6
κνικὸς 173, 23
κοῦν, κοεῖν 242, 12. 385, 11
Κόδρος 27, 24. 448, 1
κοεῖν. Vide κοῦν
κόθοργος 35, 18
κοίτη 167, 16. 324, 17
Κόλαβρος 641, 22
 † **Κολλοπήρα** 186, 2
Κόλχοι 243, 13. 592, 8
κολῶ 86, 8
Κολωνὸς 367, 6
κομήτης 356, 18
κομιδὴ 34, 12
κομιῶ 85, 13
κονῶν 385, 12
κόνυζα 524, 1
Κόνων 308, 14
κοππατίας 499, 11
εἰς κοπρῶνα θυμιᾶν 338, 11
Κόρακες 20, 3 *ἐς κόρακας* 359, 19. 524, 15 et 19
κοράσιον 369, 26
κόρδαξ. Vide κάρδαξ
κορδύλη 555, 9
κορεῖν 50, 9. 295, 2. 496, 14
κόρηθρον 496, 16
κόρημα 418, 10. 496, 16
Κόρινθος, Κορίνθιοι 16, 9. 61, 5. 194. 308, 13. 360, 18. 379, 1. 441, 19. *ὁ Διὸς Κόρινθος* 315, 16. 473, 18. 623, 7
Κόροιβος 256, 21
ἐπὶ κόρρης 483, 10
Κορύβαντες 190, 2
κόρυμβος 181, 7
τάπι κοσκίνῃ 569, 4
οὐ κατὰ κόσμον 358, 24
κοσμῶ 598, 8
κοσσογράπεζος 390, 20
κότος 50, 11
κοττάβια 210, 3
κότταβος 209, 22
κόττης 454, 24
Κόττος 604, 17
Κότυς 158, 8
Κούρητες 654, 4
κουῖσπος 436, 9

- κράσεις οίνου 599, 19
 κρατήρ *πρῶτος, δεύτερος, τρίτος*
 604, 25. 605, 3
 Κράτῃτα 201, 17
 κραυγή 176, 16
 κραύρα 176, 21
 Κρέουσα 397, 10
 Κρήτες 178, 6 Κρής *θάλασσαν*
 326, 11 Κρητίζειν 515, 4
 † κριθείς. *Vid. ὄξυς*
 κριταὶ *κωμφῶν* 411, 1
 Κριτίας 91, 7
 Κρόβυζοὶ 51, 14
 Κροῖσος 40, 8. 245, 5
 Κροκωνίδαι 192, 5
 Κρόνος 51, 1. 501, 1 et 7
 Κρότιος 225, 5
 Κρότων, Κροτωνιάται 265, 11.
 614, 23
 κρούεσθαι *πρύμναν* 466, 25
κρούειν μέτρον 385, 17 *γλου-*
τόν 493, 13
 κρουσιμετρεῖν 386, 2. *Vide*
 385, 17
 κρύσταλλος 301, 3. 403, 12
 Κρώβυλος 60, 10
 Κτήσιος 446, 20
 κύβος 77, 7. 602, 14
 Κυδαθῆναι 176, 8
 Κύδων 591, 4
 Κυθήριοι 176, 8
 οὐ μάλα *κυκκᾶ* 360, 9, 10
 Κυκλάδες 532, 20
 Κύκλωψ 280, 24
 Κύκνος 575, 24
 κύλα 186, 4
 Κύλανθος 218, 13
 κύλιξ *φασίμη* 642, 6
κυλοιδιᾶν 185, 13
κυμάτια 565, 19
κύμβη 186, 13
 Κυναιγείρος 246, 23
 Κύνης 187, 8
 Κυνόσαργες 73, 5
 Κύπρος 299, 1 Κύπρια *ἀκρίδες*
 398, 15
κυρβασία 189, 17
κύρβεις 324
κυρτός 230, 24
κυφός 230, 24
κύων 484, 19 *σὺν κυνὶ ἱμάντα*
 556
κωλεός 196, 12
κώληβος 196, 10
κῶλον 138, 7
κωμῆται 197, 8
κῶνος 197, 24
 Κωπαῖς 589, 5
 Κωφός *λιμὴν* 200, 4 *παρὰ κω-*
φὸν ἀποπαρδεῖν 385

λαβᾶς ὁμοίας 332, 23
λαγγάζω 228, 22
λαγγονεύω 228, 23

- λάγνος 201, 14 λαγνίστερος 451, 20
 Λάδων 411, 2
 λακκαταπύγων 203, 5
 λακκατάρατος 204, 15
 Λακεδαιμόνιοι, Λάκωνες 22, 24.
 186, 15. 192, 13. 200, 7.
 204, 9. 308, 3. 331, 12.
 437, 5. 506, 24. 558, 4.
 617, 25 Λακεδαίμων 85, 7
 λάκκος 204, 1
 Λακωνίζειν 192, 13
 † λάλαϊκος 213, 11
 λάλαξ 213, 11
 λαμπάς 205, 22
 λαμπίζειν, -σῆς 208, 4
 λαμπυρίς 476, 12 et 14
 Λάμπων 93, 18
 λανθάνειν. οὐ λελήθασι 360, 3
 λαοξόος 207, 16
 λαπάξαι 207, 22
 λαπηκτής 208, 3
 Λάρεινος 208, 12
 λαρινεύειν 208, 16
 ἄχρι τοῦ λάρυγγος 657, 10
 λαφυγμός 210, 16
 λαχανοπωλήτρια 516, 4
 λέβερνοι 601, 22
 λεβηρίς 611, 22
 λεβίαι 215, 4
 λέγειν 638, 18
 λεῖα 211, 24
 λειπόνεως 418, 20
 λειποταξίας γραφή 212, 10 λει-
 ποτάξιον 225, 26
 λείριον 212, 22
 Λειψύδριον 235, 18
 λεκάνη 214, 1. 435, 26
 λεκάνιον 213, 13
 λεκανίς 156, 17. 213, 14.
 214, 1
 λεκίσκιον 214, 1
 λέμβαρχοι 214, 8
 λέμμα 230, 20
 τὴν λεοντὴν ἐνδύου 586
 λέοντος πυρσοκόρσον 477
 λουργός 218, 5 et 20
 λεπάδες 207, 20
 λεπίζειν 230, 19
 λεπτόν 314, 7
 Λέρνη 255, 1. 615, 5
 Λέσβος 67, 16 Λεσβιάζειν
 515, 3 Λέσβιος φῶδος 261
 * λεσχηνόριος 216, 10
 Λευκάς 643, 27
 λεύκη 246, 17
 λευκοὶ ἄνδρες 357, 3
 Λευκόφρυς 576, 17
 Λεῶς 214, 22. 218 ter.
 λέως 218, 3
 Λῆμνος 78, 1. 120, 1
 Λήνιαια 565, 15
 ληξιαρχικόν 174, 18
 ληξίαρχος 599, 13

- λήξις 221, 20, 21. 390, 15
 Λητώ 187, 9
 † λήψομαι 220, 13
 λίαν 238, 13
 λιθιᾶν 223, 18
 πάντα λίθον κινεῖν 378, 19
 Λίμνη 255, 12
 Λινδία Ἀθηνᾶ 489, 20
 λίτρα 314, 8
 λιτροδόκη 227, 22
 λιτροσκόπος 227, 19
 λιχὰς 531, 4
 λογγάσια 228, 24
 λογεῖον 326, 4 et 6
 λογισταὶ 32, 19 et 21
 λογιστήρια 229, 7
 οὗτ' ἐν λόγῳ οὗτ' ἐν ἀριθμῷ 618,
 4
 Λοκροὶ 26, 1
 λούεσθαι 231, 1
 Λουσαίαι 203, 3
 λουτροφόρος, -εῖν 231 ter.
 λόφος 239, 2
 λόχη μία οὐ τρέφει δύο ἐριθά-
 κους 269, 11. 363, 4
 λυγαίως 235, 4
 λυγμὸς 236, 16
 λύγος 233, 2 et 7
 Λυδία 267, 11 Λύδιον ὄργανον
 427, 26
 Λύκειος Ἀπόλλων 234, 13
 Λύκιος 234, 16 et 18
 ὕκος 67, 11. 577, 22
Phot.
- τὸ τοῦ λύκου 123, 21
 Λυκοῦργος 487, 20
 Λυσικλῆς 450, 5
 λυσιτέλεια, -εῖν 237, 9
 λυχνία 237, 26
 λυχνοκαΐται 238, 4
 λωρίκιον 246, 2

 μὰ 299, 18
 μαγγανεία 240, 2
 μαγεία 239, 17. 240, 12
 μαγειρεῖον 111, 2
 μάγειρος 240, 8
 Μάγνης (λίθος) 73, 20 Μαγνή-
 τισ λίθος 73, 8. 233, 18. Μάγ-
 νητα accusativus 201, 17
 Μαγνησία 73, 22
 Μαῖα 251, 4 (sed non videtur
 esse nomen)
 μαιεύεσθαι, μαιοῦσθαι 241, 10
 μαιμάξαι, μαιμάκτης 241, 18 et
 23
 μαινόμενος 246, 10
 μακαρία 292, 13
 εἰς Μακαρίαν 20, 23
 εἰς μακρὰν 359, 21
 μακρόθεν 243, 5
 μάλα 479, 9
 μαλάχιον 505, 26
 μάλη 629 bis
 μαλθακὸς, -κίζεσθαι 243, 26
 παντὸς μᾶλλον 379, 15
 μαμμῶν 245, 17

- μαμμία 245, 14
 μαρμόθρεπτος 584, 20
 μάναν 246, 4
 μάνδαλος 245, 24
 μάννα 246, 11
 μανότης 245, 19
 μάντεως μισθός 407, 5
 Μαραθῶν 73, 5. 188, 15. 591, 22
 μαργάλη 612, 4
 Μαργίτης 256, 19
 Μαρδόνιος 378, 20
 Μαριανδυνοί 168, 6
 μάστιξ κηρίνη 162, 5
 μαστροί 250, 5
 μαστρνες 249, 15
 μασχάλαι 629, 12—15
 μάτιον 250, 11
 Μανσωλός 101, 23
 μάχαιραν παρακονῶν 358, 25.
 μάχαιρα σκίνη 547, 13
 Μεγακλῆς 363, 11
 Μεγάλη πόλις 280 bis
 Μέγαλλος 251, 11
 Μεγαρεῖς 617, 23. 343, 15
 μέγαρον 239, 19
 μέδιμνος 69, 11 et 17. 604, 1
 Μέδων 27, 25
 μεῖον, μειαγωγός 253, 14 et 21.
 254, 1 et 14
 μείω 271, 12
 μελάγχρους 255, 3
 † Μελαίγη 192, 14
 μελάμπυγος 217, 15
 Μέλανθος 27, 24. 28, 2
 Μελάνιππος 254, 7. 280, 24
 Μελέαγρος 254, 23
 μέλι Ὑμήττιον 618, 22
 μέλινοι 255, 27. 256, 5
 μελιτοῦττα 322, 4
 μεμιλωμένον σχοινίον 562, 20
 Μέμων 558, 18
 Μενδαῖα κεράμια 534, 19
 Μενδαῖοι 78, 14
 Μένδης, -ήσιος 258, 12
 Μενέσται 409, 24
 μέντοιγε 258, 19
 μέντον 258, 20
 ἐν μέρεσι στρατεία, μάχη 578, 16
 Μέροψ 164, 22
 Μέσαπος 259, 9
 Μέσον, δικαστήριον 601, 7
 Μεσσήνιοι 200, 8
 † μεταβολή 457, 1
 μεταλλῶν 261, 4
 μέταξα 510, 5
 Μεταποντῖνοι 652, 25
 μετελθεῖν 252, 11
 μετιέναι 252, 11
 μέτοικος 59, 18. 263, 3. 295, 13. 437. 438. 461, 22. 478. 516. 517. 558, 10. 615, 11
 Μήδεια 61, 7. 221, 6
 Μῆδος οὐ φυλάξει 565, 4

- μηκος, ejus composita* 117, 4
Μηλιακὸν πλοῖον 594, 9
Μήλιος λιμὸς 212, 17. 224, 8
Μηλιουργῆς κλίνη 234, 23
μηλοῦν 139, 7. 266, 14
μηλωτῆ 265, 27
μῆνες πῶς Ἀθήνησι μετροῦνται
 276, 26. 634, 9
 † *μήτιος* 258, 3 et *addenda*
μητραγύρτης 183, 2
Μητρῶν 268, 15
μιγῆναι 272, 12
Μίδας 227, 26. 228 bis
μικρὸς 527, 11
Μίλητος 165, 1
μίλιον 532, 27
Μιλτιάδης 179, 4
Μίνως 178, 7. 501, 12
Μινώταυρος 414, 12. 522, 7
μισθὸς 367, 14
μισθοφόρος, -ρεῖν, 269, 3. 644,
 23
μίσχος 20, 17
μνᾶ 314, 9
Μνασέας 281, 6
μνᾶσθαι 273, 3
μνημεῖον 272, 19
Μνήσαρχος 51, 11
μοιμύλλειν 273, 15
μοῦραι 284, 23
μοιχείας γραφαὶ 390, 12. 409,
 8
Μολιονίδαι 356, 11
Μολοττοὶ 84, 1
μολόχη 244, 4
μομφή 258, 8
μονόφθαλμος 26, 6
μονφδεῖν 274, 27
τὰ μόρα 547, 9 *μόρα Λακωνικὴ*
 284, 21. 308, 16
μορία 508, 18. 509, 1
μορμόφοβος 275, 18
Μόρσιμος 502, 22
μορύξαι 284, 15
Μόρυχος 275, 22. 284, 13
μοσχεία 276, 3
Μούνυχος 276, 14
Μουσαῖος 36, 3 et 5
μουσικὸς 277, 22
μοχθηρία 277, 24
μνίνδα 279, 3
Μύλος 580, 1
Μυνδία 577, 24
Μυόνησος 199, 11
μύραινα Ταρτησία 570, 10
Μύρμηξ 256, 16
μυρόλωτος 238, 24
μύρον 20, 21
Μύρινα 78, 1
μέχρι τοῦ μυρρίνον 657, 7
μυρτοχείλη 281, 13
Μύρων 234, 19
Μῦς 282, 9
Μυσοὶ 23, 22
μύσταξ 379, 25
μυχόνους 274, 18

- μυχορήμων* 274, 19
Μώρυχος 284, 10
μωκᾶσθαι 283, 20
Μώρυχος. Vide Μόρυχος
μῶσθαι 284, 4
- ναί, ναί μὰ* 239, 9. 240, 18
ναί μὰ τὸν 299, 16
ναίχι 363, 17
Νάξος 287, 1
ναστοφαγεῖν 287, 8
ναύκραροι 287, 26
Ναυκρατῆς 287, 24
ναυλόχιον 288, 25
κατὰ ναῦν 139, 18
Ναυσίνικος 550, 11
νανύφρακτος 639, 14
ναυφύλακες 290, 7
νεανικοῦντος 291, 5
νεατὸν 290, 20
Νείλεως 27, 25. 585, 19
Νεῖλος 298, 8
νεῖν 298, 11
νέμειν προστάτην 460, 24
Νέμεσις 293, 15 et 17. 482, 13
νένηται 36, 14
Νεοπτόλεμος 569, 8
νεοῦν, νέωσις 290, 20
νεῦρα πολέμον χρυσὸς 251, 21
νεφροὶ πετρόβλητοι 426, 16
νεωκόρος 418, 11
νεὼς, ejus composita 469, 15
- νεώσοικοι* 297, 4
νή 240, 18
νήσας 298, 5
νήθειν, νῆμα 180, 1
νηστεῖα 87, 22
νηστis 158, 22 *νήστιος* 258, 3
et addenda
νήτη 291, 14
νίγλαρος 300, 1
Νίκη 118, 11 *Νίκη Ἀθηναῖα*
614, 17 Νικαι 568, 2
Νίνος 500, 13
νίτρον 227, 23
νόθοι 188, 7
νομή 294, 2
νόμισμα 314, 9
νόμοι Ἀθήνησι 87 *szere*
νομοφύλακες 321, 7
νοσηλεία, -εύεσθαι 232, 14.
302, 22
ἐμὴν κάμνειν νόσον 586, 4
νουθετησμός 303, 19
νοῦμμος 302, 19
Νοῦς 159, 9
νύμφαι 507, 1 *Νύμφαι* 617, 10
- ξ pro σ in ξὸν* 310, 21
ξαίνειν 223, 2
Ξέναρχος 485, 21
ξενίας δίκη, γραφή 289. 390.
478, 9
ξενικόν, τὸ ἐν Κορίνθῳ 441

- Ξενόκριτος 93, 20
 ξένος 263, 5. 438, 9
 Ξέρξης 203, 10. 489, 18. 565, 4. 587, 11
 ξέστης 466, 21
 ξηροτρίβεσθαι 309, 7
 ξιφίζειν 309, 17
 ξυάλη 310, 1
 ξύειν 310, 12
 ξυλίξεσθαι 210, 17
 ξύλον πρῶτον 469, 10 ξύλον σκαμβόν οὐδέποτε ὀρθόν 596, 8
 κατὰ ξυμφορὰν 140, 4
 ξυνήγορος Τενέδιος 576, 15
 ξυντρία 311, 8
 ξυρᾶσθαι 313, 1
 ξύσμα 309, 26
 ξύστρα 539, 14

 ὀβελιαφόροι 313, 21
 τοῦ ὀβελου τοῦ θερμὸν 593, 3
 ὀβολός 270, 12. 570, 7. 579, 10. 602, 22
 ὀβολοστάται 314, 15
 ὀβρίκαλα 314, 22
 ὀγμός 658, 12
 ὀδαξῆσαι 8, 1
 † ὀδεύειν 316, 8
 ὀδμή 352, 24
 ὀδός. ἐν ὀδῷ καθελών 63, 8 σχιστός ὀδός 562

 ὀδούς. ῥᾶον ὀδόντας ἰριθμεῖν ἢ δακτύλους 483, 21
 Ὀδυσσεὺς 410, 12
 ὀδωδέναι 316, 18
 Οἰδίπους 120, 18
 Οἶτη 317, 8 Οἶθηεν 322, 23
 -οιην et -οιμι optativi 28, 24
 οἰκεῖοι 6, 5
 οἰκέτης 318, 14
 οἰκογενής 320, 5
 οἶματα 320, 10
 οἶμος 398, 20
 οἰμῶζειν 524, 16
 οἰνόσπονδα 299, 23
 οἶόν τε 363, 18 οὐδὲν οἶον 356, 24
 οἶος 322, 19
 οἶς 313, 18
 οἶσθας 322, 19
 ὄκνος 654, 9
 πάντα ὀκτῶ 378
 ὀλιγομήκης 117, 5
 ὀλίγος 328, 9
 ὀλολύζειν 329, 20
 Ὀλύμπια 356, 13. 387, 1
 Ὀλυμπίειον 330, 12
 Ὀλυμπίων κρατήρ 604, 26 Ὀλυμπίου (Διός) 605, 2
 Ὀλυμπος 575, 16
 Ὀλύνθιοι 115, 14
 ὀμαλός 330, 24
 Ὀμηρος 177, 13. 484, 23

- ὄμηρος, -εῖν, οὔν, εὖειν 331, 13.
 332, 1
 ὄμογάλακτες 332, 26. 344, 22
 ὄμολος 333, 10
 Ὀμόνοια 446, 21
 Ὀμπνία, Ὀπνία, Δημήτηρ 335,
 6. 342, 14
 ὄμφακίξεσθαι 511, 8
 ὄμφακος ὑγιέστερος 614, 22
 ὄμφαλητόμος 241, 9. 335, 12
 ὄναρ 149, 26
 ὄνάτωρ 336, 6
 ὄνειροι τυφλοὶ 611, 17
 Ὀνόμαρχος 643, 18
 ὄνος 279, 22 ὄνος ἐν μύρῳ 337,
 10 ὄνου σκιά 419, 16 ὄνων
 οὐ μοι μέλει 612, 25
 ὄξις στομάχου 339, 20
 ὄξόβαφον 340, 1
 ὄξυς 295, 19. 533, 19 † ὄ δ'
 ὄξυ κριθεῖς 358, 7
 ὄπηνίκα 71, 18
 ὄπήτιον 341, 13
 ὄργάζειν 264, 15
 ὄργῃν 345, 1
 ὄργεῶνες 82, 10. 343, 11
 ὄργια 344, 8
 ὄργιάζειν 343, 20. 344, 12.
 345, 8
 ὄργυιὰ 349, 3
 ὄρεκτιῶν 345, 18
 ὄρεσχὰς 354, 13
 ὄρεὺς 345, 22. 347, 8
 ὄρεωκόμος 345, 25
 ὄρθιος νόμος 302, 17
 ὄρθοπύγιον 350, 4
 ὄριῶ 85, 13. 102, 17
 ὄρκιστής 347, 28
 ὄρκοι ταχυβάμονες 572, 8 Ἄ-
 φροδίσιος ὄρκος &c. 572, 11
 ὄρκοῦν 347, 21
 ὄρκωμότης 347, 28
 οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὄρμει 359,
 15
 ὄρμος 348, 13
 ὄρنيθοτροφεῖον 319, 11
 ὄρνιξ 348, 22
 ὄρος 361, 23
 ὄροφή 349, 25
 ὄροφίας 363, 28
 ὄρροπύγιον 350, 3
 ὄρρωδία 349, 21
 ὄρτυγκόμος 350, 10
 ὄρφανοὶ 514, 7. 641, 4
 Ὀρφεὺς 214, 22. 218 bis
 ὄρφναῖος 150, 6
 ὄρχαs 484, 13
 ὄρχήστρα 389, 26
 ὄρχος 351, 11
 πλεῖστον ὄσον 433
 Ὄσσα 575, 16
 ὄστεινος, ὄστεον 353, 11, 12
 ὄστρακισμὸς (vide ἐξοστ.) 155,
 24

- ὄσχεος 204, 17
 ὄσχη 354, 12
 ὄσχος 354, 6
 ὄτλειν 355, 16
 ὄττεύεσθαι 355, 27
 ὄν et ὄνσ genitivi (Ναυσικύδους)
 289, 10
 οὐ 317, 5
 οὐατος 362, 26
 οὐδὸς 316, 7
 οὐθεῖς 356, 17
 οὐλή 150, 14. 360, 1
 οὐλος 150, 12
 κατ' οὐραν 150, 17
 Οὐρανὸς 604 bis. 605, 10
 οὐρειος βίκος 361, 21
 οὐρια 625, 8
 οὐρος, οὐρὸς 163, 2. 319, 21
 οὐς. ἐπὶ τῶν ὤμων τὰ ὦτα ἔχειν
 572, 14
 οὐτος usu eximio 457, 24
 ὕφισ οἰκουρὸς 319, 23
 ὕφλειν 364, 18
 ὄφρῦς ὑποκαθεῖναι, ἀνατείνειν,
 τοξοποιεῖν, συνέλκειν 552,
 25. 595, 3. 628, 4
 ὄχημα 53, 2
 ὄψε 468, 16
 ὄψείειν 438, 12
 ὄψπέδων 404, 7
 ὄψίτερον 366, 24
 ὄψοδόκη 156, 19
 Παγασσιτικὸς κόλπος 20, 1
 πάγκυφος ἐλαία 193, 20
 πάθος τραγικὸν 597, 20
 παίγνιον 369, 3
 πόλεις παίζειν 439
 Παιονίδαί 368, 13
 παῖσαι 531, 14
 παιωνίζειν 370, 20
 παλάθη, -θῆς 371, 20
 παλαίτερος, -τατος 371, 6
 παλεύτριαι, -ίδες 68, 13. 371,
 27. 372, 2 et 3
 παληλία 411, 22
 παλιγκάπηλος 373, 26
 παλίμπρατος 373, 26. 374,
 7
 πάλιν in compositione ἐπιτατι-
 κὸν 373, 25
 παλίνδης ὄνος 372, 15
 παλινέμπορος 373, 18
 ἐπὶ Παλλαδίῳ 41, 21
 ἡ ἐπὶ Παλλαινίδι μάχη 592,
 25
 πάλος 115, 1
 Πάν 206, 11. 377, 16
 Παναθήναια 104, 1. 129, 19.
 130, 1. 205, 25. 275, 4.
 412, 10. 516, 18
 παναθλίως 376, 28
 Παναίτιος 558, 18
 Πανδίων, Πανδιονίς 376, 23
 πανδούριον 427, 26

- Πάνδρσος** 436, 21. 465, 5. 652, 10
Πανδώρα 397, 9
Πανοπεύς 639, 5
πανόπτρια 377, 23
Πανοψία 471, 17
Παντακλῆς 276, 14
*** Παντάρκης** 483, 20
ὁ πάνυ 596, 20
πάππας, παππίας 245, 15
παραβολή 382, 24
Παράβυστον 601, 6 **παράβυστος** 171, 8
παραγράφεσθαι, -φή 32, 10. 519, 16 **ἐν βιβλίοις** 506, 3
παράδεισος 161, 23
παραδοτέα 438, 24
παρακαταβάλλειν 478, 11
παρακρούσασθαι 386, 1
Πάραλοι 387, 16
Πάραλος navis 386, 5 et 23. 567, 24 **Πάραλος viri nomen** 386, 22. 387, 15
παρανεάτη 291, 14
παρανίσχειν 460, 5
παρανόμων γραφαί 87, 8
παραρρεῖν 615, 20
παρατίλλεσθαι 391, 20
παράχορδον 385, 20
πάρδαλις, παρδαλή 443, 24
παρδαμάλη 131, 12
παρείας 364, 1
παρέργως 396, 7
παρῆ 57, 5
παριαμβίδες 397, 20
Παρμενίων 300, 13
Παρνηθία γύμνη 187, 8
παροιμία 320, 12
τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν 595, 12
πάροχος 52, 28
Παρράσιος 357, 14
πάρυφες 388, 13. 394, 24
Πασέας 281, 7
παταγεῖν 126, 11
πατάζει 531, 15
τίς πατέρ' αἰνήσει &c. 591
πατραλοίας 149, 9
πατρικὸς, πάτριος 400, 22
Πάτροκλος 569, 7
πανσικάπη 131, 22
πάχνη 301, 3
πεδησαι 22, 14
*** Πεδιακά** 403, 18. Vide 26
Πεδιάσιοι 386, 7
πέδον 625, 6
πέδων 404, 7
πέζα 404, 13
πεζίτια 565, 18
Πειθῶ 118, 11. 271, 2
Πειραιεὺς 63, 11. 111, 11 et 16. 112, 12. 276. 462, 14. 509. 510 **ἐκ Πειραιῶς κάθουδος** 552, 14
Πειρίθους 226, 20. 417

- Πεισίστρατος 110. 234, 8. 472,
 23
 πέλας 407, 20
 Πελασγιῶτις 580, 17
 Πελασγοὶ 407, 11. 431, 10
 πελειᾶς ἡμένη 68, 11
 πέλεκυς Τενέδιος 577, 5
 †πελιά 408, 3
 πελιγνός 408, 4
 Πελλήνη 250, 4
 πέλγη 408, 8
 πέλυξ 407, 26
 πεμπάζειν 408, 25
 πέμπειν 443, 1
 πέμπελα 409, 1
 τὸ πέμπτον τοῦ τιμήματος 457, 2
 πεμπώλαρχος 409, 1
 Πενέσται 127, 18. 165, 15.
 168, 7 (426, 5)
 Πενθεὺς 577, 3
 πένισσα 410, 3
 πένταθλοι 623, 23
 πεντακοσιομέδιμνοι 52, 8. 110,
 5 et 10. 567, 19
 πέντε πίνειν, πέντε καὶ δύο 599,
 23 πεντε- in compositis, non
 πεντα-, πεντέκλιος, πεντέμη-
 νος, πεντέχαλκος 410, 20.
 411, 3
 πεντηκόντορος 411, 8
 πεντηκοστεύεσθαι, -τολόγος 411,
 10
 πέπλος 116, 14
Phot.
- πεπόνθειν 123, 20
 πεπρημένος 507, 25
 πέρα 595, 21
 Περγαία Ἄρτεμις 72, 19
 Περίανδρος 194, 13
 περιβαρίδες 425, 25
 περιδείπνον 359, 11
 περιθέτη κόμη 428, 21
 Περιθοῖδαι 192, 9
 περίκηποι 357, 23
 Περικλῆς 234, 9. 659, 2
 περικωνῆσαι 198, 1
 περίνεως 469, 16
 περιοδικαὶ νόσοι 135, 1
 ἐκ περιουσίας 392, 23
 περίπολοι 578, 18
 περίστια 422, 23
 περιστάρχος 121, 6 et 12
 περίστοιχοι ἐλαῖαι 540, 3
 περιτροπή ὑπέρου 623, 5
 περιτρόχαλος κουρά 517, 19
 περιψῆν 425, 10
 Πέρσαι 164, 6. 203. 378. 587,
 9
 Περσεφόνη 16, 5. 50, 1. 226,
 21
 πεττοὶ 426, 18
 πήγανα 357, 24
 Πηνελόπη 304, 11
 πῆχυς 432, 25. 433, 2
 πίθηκος τραγικός 597, 21. 598,
 1
 Πιθηκοῦσαι 157, 24

- πίθος 119, 21
 πινάκιον 590, 6
 πιννοφύλαξ 430, 19
 Πισαῖος 222, 12
 Πίστειρα 249, 6
 πισύνη 425, 13
 Πιτανάτης λόχος 431, 5
 πίττα 482, 9
 πλάδος, πλάδωσις 431, 18
 πλάσσειν 432, 8
 πλάτη 432, 10
 πλέθρον 407, 15
 κλευστέον 438, 23
 πλέω 433, 5
 πλήμη 434, 4
 πλημμελής 433, 25
 πλημμυρίς 434, 4
 πληροσέληνον 378, 8
 Πλήσιππος 93, 21
 κλινθίον 431, 24
 κλίνθον κλύνειν 338, 1 et 11
 κλοῦς 434, 14 κλοῦν ὑποτέμ-
 νεσθαι 631, 11
 κλουτίνδην 6, 8
 Πλουτῶ 570, 13
 κλύμα 435, 10
 κλυντήρια 60, 15. 127, 24
 κλυντρίδες 231, 12
 κλυγαλίων 72, 16
 κλυξ 258, 22
 Πκνξ 457, 23. 474
 κδαπὸς 68, 6
 κόδες ὄρειοι 345, 17
 ποδοκιπηρ 213, 13
 ποῖ 427, 23
 ποία 435, 22
 ποιῆσθαι περὶ πολλοῦ 420, 22
 στρατόπεδον 542, 18 σπον-
 δὴν 532, 14
 ποιητοὶ παῖδες 355, 4
 Ποικίλη στοὰ 325, 4. 440, 5
 πολέμαρχος 234, 4 Vide ἄρ-
 χοντες
 † πολὴ 406, 26
 Πολιάς 319, 23 Πολιάδος ἰέ-
 ρεια 24, 17
 πόλις 167, 6
 πολίτης 402, 13 et 14
 Πολυάκης 439, 3
 Πολύγνωτος 80, 16
 Πολυκράτης 378, 19. 472, 1.
 499, 6
 πολυπλοκώτερος Τυφῶνος 612,
 11
 πολυτάλαντος 566, 9
 πολυτελής 574, 24
 Πολυτίων 626, 10
 πολύτριχον 10, 6
 Πδλύτροπος 441, 21
 Πολύφη 112, 9
 Πολύφημος 617, 11
 πομπεύειν 442, 13
 πόντος Ῥέας 485, 2
 ποριῶ 85, 13
 πόρναι 388, 2
 πορνεύειν 478, 24

- Ποσειδῶν 12, 15. 425, 8. 571, 5. 575, 23. 654, 5
 πόσθιον 445, 5
 Ποτάμιοι 560, 18
 ποταπὸς 435, 27
 πότης λύχνος 9, 18 et 26
 ποῦ 437, 7
 πούς. κατὰ πόδα 140, 14 παρὰ πόδας 388 περὶ πόδα 420 πρὸ ποδῶν 457 ἐν ποσὶ 565, 16
 † πράγμων 446, 14 ταῦτα πράσσων &c. 571, 18 πρᾶτης 447, 3 πραῦς, πραέως 447, 8 πρέμνον 447, 12. 470, 20 πρεσβευτής 447, 16 πρημάδες 448, 6 Πρίαμος 448, 9 Πριαπώδης 346, 3. 375, 14. 592, 2 προαμβολαὶ 449, 7 προανακρούσεις 449, 7 πρόβατα Πεδιακὰ 403, 18 et 26 προβολή 87, 8. 449, 22 πρόβουλοι 552, 8 προεδρία 455, 19 προῖξ 513, 23 προκαλεῖσθαι, πρόκλησις 454, 10. 460, 26 Προκλείδης 602, 1 προκόμιον 428, 23 Πρόκρις 397, 10. 583, 3 Προμήθεια 205, 25 Προμηθεὺς 206, 11 πρόξενος 101, 8 προσκαλέσασθαι 460, 22 προσκατάβλημα 454, 16 Προσκήνιον meretricis cognomen 286, 23 πρόσκλισις 140, 20 προστάς, -άδος 462, 6 προστάτης 295, 13. 478, 9 προστροπαῖος 371, 16 προστροπή 463, 5 πρόστροπος 462, 24 ὁ προστυχῶν 342, 23 προτέλεια 574, 26 προτεραία 464, 11 προυργιαίτερον 447, 22 προφαίνειν 641, 6 πρυτανεῖον 93, 3 ἐπὶ Πρυτανείῳ 41, 21. 452, 11 πρυτάνεις 93, 2. 190, 22. 452, 1 et 4 πρυτανικὴ γραφή 487, 3 et 13 † πρῶτ' 468, 21 πρωτεῖραι 140, 21 Πρωτεσίλαος 410, 9 Πρωτογένεια 397, 9 Πρωτοκλῆς 604, 13 Πρωτοκρέων 604, 14 πτερά 346, 20 φόνου πτερόν 653

- πτέρνα 469, 23
 πτέρυγες 88, 7
 πτύον 469, 22
 πτύχλοι 470, 27
 πτώσσειν 471, 12
 πτωχίστερος 451, 21
 πύανα 471
 Πυανοψία 471, 12
 Πύδνα 588, 8
 Πυθαγόρας 50, 22 &c. 174, 13
 ὁ Δελφός 564, 22
 Πυθαγόρειοι 117 bis
 Πυθία 473, 20. 564, 21
 Πυθόδωρος 518, 23
 Πυθοκλής 113, 20
 αὐθις αὐ Πυθῶδ' ὁδός 623, 8
 Πυθῶν 472, 27
 Πύλαι, Πυλαία 86, 14. 103,
 10. 474, 10
 ὁ πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμῆς 462
 πῦον 473, 22
 πῦρ. πυρὸς πώγων 478, 3
 πυραμίδες, αἱ ἐν Αἰγύπτῳ 194,
 22. 490, 2
 πυρίατος 476, 8
 πυρίεφθος, -ον 475, 13. 476,
 8, 9
 πυροὶ σηγάριοι 508, 4
 Πύρρος 580, 19
 πυρφόρος 358, 2
 πύσμα 475, 7
 πύστις 425, 13
 πῶ 479, 7
 πωληταί, -ήρων 263, 15. 478,
 17
 πῶροι 223, 13
 κατὰ ράβδον 141, 12
 ραδινὴ 480, 4
 ραδιουργία 480, 7. 481, 9
 ραδίως 361, 2
 ράκος 482, 4
 ραπτὸν ὄμμα 331, 3
 ραστωνεύειν 483, 18
 ραφανίς 483, 19
 ραχία 38, 13. 488, 15
 ραχιστής 484, 4 et 7
 ραψωδεῖν 484, 25
 ρεῖν. v. ἐρρήην
 † ρεύειν 493, 9
 Ῥηγῖνοι 202, 1
 ῤήξας 483, 6
 ῤητορικὴ 488, 9
 ῤητροφύλακες 487, 22
 ῤιγνοῦσθαι 489, 2
 ῤοὰ 490, 25
 ῤόδος 224, 6
 ῤοθιάζειν 490, 11 et 20
 ῤς ὑπὸ ῤόπαλον 634, 15
 κατὰ ῤοῦν 141, 16
 ῤοφεῖν, ῤόφειν 18, 5. 364, 16
 ῤύεσθαι 493, 8
 ῤύζειν 481, 13
 ῤυπαρὰ αὐλή 265, 15

- ῥυπὸν 349, 9
 ῥυσιάζεσθαι 492, 21
 ῥυτήρ 6, 16
 ῥῶξ 483, 2
 ῥωποπώλης 494, 2
 ῥῶπος 17, 20
- σαβακὸς 496, 7
 σαβός, σαβάζειν, Σαβάζιος 37, 5 et 8. 383, 16. 495, 6 et 11. 616, 19
 σάβυττα 500, 3
 σάθη 495, 16
 σάκτας 500, 3
 σάλα 498, 1
 Σαλαμινία, ναῦς 386, 12 et 24. 387, 4. 497
 Σαλαμῖς 203, 11. 522, 11 ἢ ἐν Κύπρῳ 276, 10
 σαλπύγκτης 208, 3
 Σάμαινα 499, 6. *570, 23
 σαμβύκη 100, 9 et 12
 Σάμβυξ 100, 9
 Σάμος, Σάμιοι 74, 8. 236, 23. 298, 8. 570, 18. †Σαμηῖ 570, 23
 Διὸς σάνδαλον 596, 20
 †σανδανοθήκη 499, 12
 σαρκάζειν 507, 17
 σαροῦν 127, 23. 496, 14
 Σατυρικά δράματα 357, 19 ὄρχησις 508. 511. 527
 Σάτυρος 88, 25. 354, 19
- σαυρωτήρ 545, 12
 Σειληνὸς 305, 5
 σειρὰ 51, 24
 σειρῶν 504, 24
 σείριον, Σειρίς, Σείριος 504, 12
 σεισοπυγίς 163, 21
 Σελήνη 361, 6. 376, 22. 603, 24 ἼΑκεσαίου σ. 585, 18
 σεληνίς 505, 21
 σέλινον 500, 3 ἐν σελίνοις 357, 21
 Σέλλος 507, 9
 Σεμέλη 616, 13
 Σεμναὶ θεαὶ 104, 2
 σηκύλη 508, 6
 σημαίνεσθαι 509, 21
 σηγάνιος 587, 4 (508, 4)
 σῆτες pro σέες 503, 16
 † Σίαλος 501, 11
 σίγμα 351, 21
 σιδεῦναι 553, 2
 σῖκαι 511, 2
 Σικελία 73, 18. 366 Σικελιῶται 557, 6
 σιληπορδία 511, 25
 σινόμωρος 512, 16
 Σινώπη 513, 1
 σιτηρέσιον, σιτηρόσιον 367, 15 514, 3
 σκάνδαλα 516, 1
 σκανδικοπώλης 516, 3
 σκαπάνιον 519, 5

- σκαρίζειν 20, 25
 σκατὸν 527, 1
 σκαφανεύς 516, 6
 σκάφη, σκαφεῖς, σκαφηφόροι
 263, 18. 517, 12. 558, 8.
 615, 11
 σκαφιόκουρος 517, 15
 σκάφος 516, 23
 σκηνή 597, 14. 613, 3 (ἐν ἀγο-
 ρῇ) 519, 3
 σκηνογράφος 519, 19
 σκήπτομαι ἀποδημεῖν 525, 17
 σκιῶ τὰς ὥρας ἐσκοποῦντο 539,
 19
 σκιάδειον 520, 8
 † Σκιβωνίδαι 280, 23
 σκίλλα 562, 17
 Σκιλλούντιοι 194, 6
 σκιμβάζειν 325, 15
 σκινδακίσαι 520, 20
 σκίρα (σκίρρα) 522, 7
 Σκίρας, Σκίρα, Σκιροφοριῶν, Σκι-
 ρόν, Σκίρος, Σκίρων 354, 9
 521 sære 522 sære 606,
 14
 Σκίραφος, σκιραφές 520. 521
 σκοπῶν 524, 4
 σκοπιῶν 524, 4
 κατὰ σκοπὸν 142, 13 Πανὸς
 σκοπὸς 378, 11
 σκορπίος 181, 8 ὑπὸ παντὶ λίθῳ
 629 σκορπίον ὀκτώπουν ἀνε-
 γείρεις 326, 20
 σκότιος 630, 11
 ὑπὸ σκότῳ γεγονώς 630, 11
 σκύθαι 553, 1
 Σκύθαι 594, 3. 595, 4 Σκνθι-
 κὸν ξύλον 81, 13 ὄρη 485,
 9
 Σκύθης 456, 9
 σκῦλα 210, 13
 σκυλεύματα 525, 12
 Σκῦρος 525, 18
 σκυτεὺς 526, 21
 σκωπος 527, 7
 -σμαι et -μαι, passivi perfecta
 (σέσωσμαι) 507, 22
 σοβεῖν 528, 4
 Σολοικισμὸς 528, 9
 Σόλων 110, 2 et 9. 245, 8.
 410, 18. 505, 5
 σοφίζεσθαι 528, 21
 οἱ εἴ σοφοὶ 245, 4
 σπάδων 36, 26
 σπάθη 21 ter.
 σπάλαξ 515, 22. 611, 26
 Σπάρτη 202, 20
 Σπαρτοὶ 652, 15
 σπεύδειν 532, 10
 † Σπεύσιμοι 594, 3
 σπλεκοῦν 527, 15
 σπλὴν 531, 13
 σποδεῖν 527, 16
 σποδὸς 584, 8
 σπουδάζειν, σπουδαστῆς 385, 1.
 530, 20

- σπουδαιολογεῖν 532, 9
 †Σπουσίνοις, Σπουσίνοι 594, 5
 στάδιον 407, 16. 433, 2
 σταῖς 535, 2
 σταλαγμοῦ λυπηρότερος 236, 17
 στάλικες 423, 5
 σταῖς 533, 6
 στατεῦσαι 21, 13
 στατήρ 184, 6. 374, 19
 σπερίσκεσθαι 536, 25
 στερνοτυπτόμενος 537, 8
 στέρφνοι 507, 4
 στέφανος σελίνου 506, 5
 στήλη 189, 15
 στήσισθαι 314, 19
 Στησίχορος 378, 24. 599
 στίβη 538, 25
 στίμις 538, 24
 στιππεῖον 545, 11
 στίχος 540, 3
 σπλεγγίς, σπλεγγίζεσθαι 313,
 8. 537, 13
 στοὰ ποικίλη, βασιλέως 15, 4.
 189, 21
 στοιά 539, 16
 στοίδιον 545, 19
 στοιχάδες 423, 19
 στοῖχοι 423, 5 et 11 χοροῦ 604,
 20
 κατὰ στόμα 143, 2
 στομφάσαι 540, 18
 στρατηγικά 89, 23
 στρατηγοὶ 144, 24
 στρατόπεδον 542, 22
 τί *ἔχων στρέφη 587, 23
 στρόβηλος (vel στρόβιλος) 543,
 22
 *Στροφάδες 544, 7
 στροφή 599, 15
 στρυφνός 539, 9
 στρύχνος 609, 3
 στῶται 589, 9
 Σύβαρις, Συβαρίται 93, 19. 117,
 15. 265, 10. 528, 1
 συγγενεῖς 6, 4. 318, 23
 συγγραφεῖς 138, 22
 συγγραφή 289, 20
 σύγκλητος ἐκκλησία 191, 11
 συνηεῖν 547, 5
 συλλαμβάνειν 530, 21
 σύμβολον 430, 7. 549, 5
 συμμορία, συμμορίται 58, 26.
 288, 6 et 22. 550, 9
 συνήγορος 487, 15
 συντέλεια 556, 11
 σύντεχνος 334, 12
 συντρέφεσθαι 599, 1
 Συράκοσσαι 127, 11. 165, 13
 συρίγκτης 208, 4
 συρμαίξειν 557, 16
 Σύροι 217, 17
 σύρτιος, -ιδος 258, 3
 συρτοὶ χιτῶνες 346, 26
 σφάκελος 559, 18
 Σφενδόνια 397, 15
 σφηκία 560, 12

- σφήν 22, 16
 Σφήττιοι 339, 25
 σφίγεται 252, 3
 Σφιγξ 484, 19
 σφόδρα πάνυ 379, 18
 σφραγιδοφυλάκιον 472, 18
 σφραγίζεσθαι 584, 22
 σχινίζεσθαι 562, 19
 †σχοιζος 117, 7
 σχοῖνος 329, 12
 σχολαίτερον, -ύτερον, -ότης 563,
 1
 κατὰ σχολὴν 143, 8 σ. ἄγειν
 562, 26. 563, 8 σχολῆ 563,
 11
 Σωκράτης 186, 16. 481, 5
 σῶος 494, 17. 563, 17
 Σωτήρ 446, 19 σωτήρος Διὸς
 roculum 16, 1. 604, 26.
 605, 3

 τάλαντον 314, 8. 567, 4 Ταν-
 τάλου τάλαντα 570 Ζωπύ-
 ρου 56
 ταξίαρχοι 109, 26
 Τάξος 120, 6
 τάρβος 569, 15
 Ταρσὸς 500, 15
 ταρτημοριαῖος 570, 8
 Ταυροβόλος 571, 7
 ταῦρος 500, 3 (ἄστρον) 613, 16
 ταυτάζειν 583, 21
 τάφος, ταφή &c. 231 et alibi

 Τελέδαμνος 281, 6
 τέλειος 574, 10 Ζεὺς 604, 25.
 605, 3 ἀριθμὸς 605, 4
 Τελεσαρχίδης 15, 17
 τελεωθῆναι 574, 11
 τέλος 464, 8 τέλη Ἀθηναίων
 52, 7. 92. 110. 410
 τευθεία 576, 4
 Τέννης 576 sæpe 577, 5
 -τέον et τέα Adv. θετικά 438,
 21
 Τερέτιζοι 51, 14
 τέρθρον 578, 13
 Τέρπανδρος 261, 13. 302, 18.
 346, 14
 τεταρτημόριον 602, 23
 τετάχεται 42, 22
 τέτευχα 582, 14
 οἱ τετρακόσιοι 546, 9 (551, 25
 male νῦν pro υἷ)
 τέτραχμον, τετράδραχμον 535,
 17
 Τευθρανία 24, 4
 τήγανον 564, 13
 τηγανόστροφον 227, 5
 Τήλεφος 23, 26. 283, 5
 τήλοσε 585, 10
 τηλύγετος 585, 11
 τηνικαῦτα, τηνικάδε 71, 14
 τιάρα 164, 4
 Τιβαρηνοὶ 587, 19
 Τιγράνης 189, 5
 τιθηνὸς 588, 20

- τίμησις 243, 1. 462, 20
 Τίσανδρος 363, 7
 Τίτακος 591, 18
 Τιτᾶνες, Τιτᾶνας βοᾶν 591, 24
 τιτίζειν 430, 21
 † Τιτίνιος 591, 21
 τίτυροι 592, 14
 τόκοι 39, 24. 40, 3 φαέθοντα
 τόκον 636, 5
 τοκούμενος 592, 19
 τολύπη 594, 5
 τόνος 631, 17
 οἱ τοξόται 562, 21. * 594, 2
 τοπάσαι 151, 21
 Τορώνη 200, 3
 τραγήματα 609, 9
 τραγωδοὶ 256, 12. 275, 10.
 312 τοὺς ἑτέρουσ τραγωδοὺς
 ἀγωνιεῖται 597, 3. Vide ὑπο-
 κριτής. τραγωδία 274, 28
 τρεῖς κύβοι 77. 602
 τρέφεσθαι 607, 8
 οἱ τριάκοντα 442, 23. 546, 9.
 580, 11
 τριβάδες 25, 7
 τριημιολία 69, 22
 τριηραρχεῖν, τριήραρχοι 550.
 556, 8. 567. 568
 τρίπαλαι 371, 3
 τρίπους, ὁ ἐν Δελφοῖς 564, 20
 Θαργηλίοις 472, 24 ἀπὸ τρι-
 ποδος 564, 20
 Τριπτόλεμος 483, 12
 Phot.
- τρισνάετον 291, 15
 τριτάλαντος 566, 12
 Τριτογένεια 603, 23
 Τριτοπατρεῖς 604, 5. 605, 9
 τριττύαρχος 605, 17
 τριττὺς 288, 16
 τρίτων 603, 16
 Τρίτων ποταμὸς 603 bis
 τρίφυλλος 265, 18
 τριώβολον 604, 3
 τρόπις 606, 23
 οὐκ ἀπὸ τρόπου 356, 20. 358,
 23
 τροφήσαι 26, 20
 τρόφι κῦμα 599, 2
 Τροφώνιος 211, 14. 237, 13
 τροχαῖος 346, 13
 τροχὸς 607, 24
 τρύγη 355, 24
 τρυγῶν 608, 13
 τρυσίππιον 112, 16
 τρυτάνη 55, 4
 τρώγλη 341, 12
 Τρωγλοδύται 626, 18
 τρωκτὰ 609, 10
 * τρωξαλλίδες 279, 19
 τύντλος 610, 14
 τυραννεῖν 611, 3
 τύραννοι 579, 26. † 407, 9. 584,
 17
 τύρβη 557, 7
 τυρεῖται 611, 5
 Τυρρηνοὶ 222, 12. * 407, 9
 5 N

- οὐ τυφλός, ἀλλ' ἐξώρκεται 623, 8
 τυφοῦσθαι 582, 6
 Τυφῶν, Τυφωνικά πνεύματα
 582, 6
 οὐχ ὁ τυχῶν 356, 2

 Ὑάδες 616, 14
 Ὑάκινθος, Ὑακινθίδες 397, 14
 Ὑβλη 298, 2
 -ύειν, -ύναι, in ὀμύναι &c.
 332, 13
 ὕελος, ὕελινος 614, 2
 ὕηρία 547, 4. 616, 17
 -ύθι, ὄμνυθι &c. 332, 16
 υἰοθεσία 617, 3
 ὕψωσις 617, 2
 ἰλάζεσθαι 617, 18
 ἰληφόρος 617, 19
 Ὑμηττός 187
 ὕπαιθρος 619, 23
 ὑπειρέσιον, ὑπήρεσιον 445, 22.
 460, 18
 ὑπερημερία 622, 13
 ὑπέρινος 108, 7
 ὑπερταλαντῶν 567, 5
 ὑπηρεσίον Vide ὑπειρ.
 ὑπίσχομαι 460, 6
 κατὰ τοὺς ὕπνους 149, 26
 ὑποδορὶς 281, 12
 ὑποικουρεῖσθαι 320, 1
 ὑπόκοιλος 626, 23
 ὑποκριταὶ 293, 24. 563, 22.
 628, 22 Vide τραγωδοί
 ὑπόμνησθαι, ὑπωμοσία 384, 21.
 390, 16. 519, 15. 633, 11
 τὰ Σαμίων ὑποπτεύεις 570
 ὑπότιθος 631, 12
 ὑποτοπεῖν 595, 10
 ὑπόχαλκος 629, 22
 ὑπώπια 186, 6
 Ὑστάσπης 489, 18
 ὑστάτων χάρις 612, 24
 ὑστέρα, ὑστεραία 464, 11
 ὑφάσμα 329, 2
 Ὑψιπέλη 36, 17. 221, 7

 φαλάγγιον 637, 15, 19
 φαλλός 105, 9
 φανός 207, 5. 238, 6. 377, 26.
 406, 21
 Φανός 77, 17
 φαρδαιθὶ 383, 7
 φαρμάκια 640, 14
 φάρμακον τέμνειν 575, 13
 φαρμακῶν 640, 5
 φάρυξ 77, 26
 φάσαι 463, 8
 φάσγανον 463, 9
 φάσκωλος 641, 25
 φατνώματα 128, 15
 Φαῦλλος 623, 23
 φαῦλος 650, 19
 Φάων 216, 21
 Φειδίας 482, 17
 φέρειν 269, 3
 φερέσβιος 495, 21

- Φηγεὺς 410, 6
 φηλοῦν 645, 25
 πρὸς φθεῖρα κείρασθαι 463, 13
 Φθειροπούλη meretrix 639, 10
 φθίσις 646, 16
 Φθιώτις 580, 16
 φιδάκνη 429, 14
 Φιλιεῖς 192, 8
 Φίλιππος 28, 18, 253, 5, 258,
 15, 354, 18, 404, 11, 588,
 3
 φιλίτια 558, 5
 Φιλοκράτης 648, 1
 φίλον 356, 4
 Φιλόστρατος 187, 1
 φιλόψιλος 654, 15
 τᾶλλα φιλωμένα 565, 23
 φῖτυ 650, 13
 Φλιάσιον πεδίον 651, 4]
 φοβερὸς 429, 18
 Φοίνικες 557, 23
 Φοινίκη 652, 7
 Φοίνιξ 652, 4
 φοιτᾶν 622, 23
 οἱ ἐπὶ φόνῳ ἀκουσίῳ ἀλόντες
 354, 25
 Φόρβας 654, 3
 φορβή 112, 23
 φορίνη, φόρινιον 424, 23, 427,
 12
 φόροι 75, 7, 556, 2 τὰ τῶν φό-
 ρων κρείττω 570, 26
 Φρασιθέα 218 bis
 φρατρίαι, φράτορες 253, 254,
 321, 22, 605, 20
 ἐν Φρεατοῖ, ἐς Φρεάτου 23, 1,
 41, 22
 φρυγανίζεσθαι 210, 18
 φρυκτοὶ 392, 14
 Φρύνιχος 215, 24
 φυλαί 288 *sæpe*, 605, 17 et 19
 φύλαρχοι 142, 27
 φυλοβασίλεις 288, 15
 φύσιγγες 427, 17
 Φωκαεῖς 248, 11
 Χαβρίας 308, 15
 Χαιρεφῶν 429, 1
 χάλαζα 301, 2
 Χαλκίς 577, 20
 χαλκοκρᾶς 294, 23
 χαλκοῦς 314, 7, 570, 7, 579,
 11, 602, 22, 603, 5 πῖλος
 429, 22
 χαμαιριφῆς 626, 7
 † χαραί 439, 1
 Χαράξας 490, 6
 Χαρίδημος 588, 4
 Χάρμος 110, 14
 Χαροπὸς 317, 10
 Χάρων 132, 24
 Χείλων 586, 10
 χειμάζειν 656, 18
 χεῖρ. κατὰ χεῖρὸς ὕδωρ 144,
 17—22 χεῖρας παρασεῖειν
 389, 20 τὴν χεῖρα προσφέ-

- ροντα &c. 586
 χειροτονία 87, 7
 Χείρων 607, 16
 Χελιδών, πύθου χελιδόνος 473,
 13 χελιδών μία ξαρ οὐ ποιεῖ
 269, 16
 χελώνης κρέα 60, 21
 χήμη 175, 7
 χθές 45, 19
 χθιζινός 45, 20
 Χθονία 397, 11
 χίδρα 427, 7
 οἱ χίλιοι διακόσιοι 549, 19
 Χῖοι 331, 18 Χῖα κεράμια 534,
 18
 χιτῶν σινδονίτης 512, 19 σχι-
 στός 562 οἱ δερμάτινοι 548,
 5
 χιῶν 301, 2
 χλαῖνα 418, 14 Πελληνικὴ
 408, 1
 Χόες 269, 21. 482, 8. 565, 12
 χοίνιξ 69, 11 et 18
 χορευταὶ γαστρίμαργοι 640, 23
 χορηγοὶ 354, 15
 χοροὶ τραγικοὶ 54, 17. 604, 19.
 κωμικοὶ 54, 18 κύκλιοι 472,
 25 χορὸς 54, 17. 210, 10.
 274. 275. 351, 16 et 21.
 627, 10. 628, 22. 654, 15
 χρέους δίκη 362, 10
 χρόνος 631, 22
 χρυσίδιον 319, 2
 χύτραν πλύνειν, ποικίλλειν 338,
 1 et 11
 οἱ χωρὶς οἰκοῦντες 597, 6
 τρυγὸνα ψάλλειν 608, 6
 Ψαμάθη 225, 5
 ψευδεγγραφῆς γραφὴ 390, 11
 ψευδοκλητίας γραφὴ 390, 11
 ψεῦδος Φοινικικὸν 652, 14
 ψῆν 14, 3
 ψηφίσματα 450
 ψῆφος πλήρης, τετρυπημένη 581
 bis. τὸ ε' τῶν ψ. 597, 1
 ψόθος 655, 13
 ψοία 655, 17
 Ψύλλοι 656, 5
 ψύλλος 656, 6
 Ψύρα 656, 10
 τὸν περὶ ψυχῆς τρέχειν 599, 4
 -ō futuri Atticum (θεριῶ, κολῶ)
 85
 ὦα 405, 4
 ῶα 295. 296
 Ὠγύγης 446, 23. 658, 6. * 658,
 10
 ῶδῶν γένη 274, 26. 523
 Ὠκεανὸς 112, 9
 Ὠλένιοι 492, 9
 ὠμωστῆς Διόνυσος 571, 14
 ὦν 360, 17
 ὦρα, ὦρη 39, 7. 90, 17. 328,
 11

Ἐρείθνια 397, 10
 ὄρων 49, 1
 ὄς 358, 13
 ὠτός 362, 26 Vide οὗς
 ὠφελον 363, 20
 † ὠφιζεν 359, 25

Augmentum (ἑώρων) 48, 22
 (ἠγείχετο) 71, 12

Fori partes breviter indicatæ
 (τοῦψον &c.) 589, 8

Patronymica pro primitivis
 (Ἡρακλεῖδαι &c.) 73, 1 et
 23

Præsens de re præterita 211,
 17

Tmesis (περὶ κάτω τραπήσεται)
 418, 4

INDEX AUCTORUM

IN FRAGMENTUM CANTABRIGIENSE.

- Αίσχίνης** : p. 676, 10 Κατὰ Τι-
μάρχου 666, 12. 669, 7
Ἄνδροτίων Ἀτθίδος α' : 671,
16
Ἄριστοτέλης : 670, 14. 672, 8.
676, 6 ἐν Ἀθηναίων πολι-
τεία 667, 29. 670, 30. 672,
20. 674, 7
Ἄριστοφάνης : 669, 26 Ὀρνισιν
676, 6
Οἱ ἀρχαῖοι, οἱ παλαιοί : 665,
30. 672, 17
Ἀττικοί, Ἀθηναῖοι : 663, 16.
668, 13. 672, 18
Δείναρχος Κατὰ Τιμοκράτους :
676, 7
Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς : 667, 23.
673, 4 Περὶ Ἀθηναίων νομο-
θεσίας β' 672, 3
Δημοσθένης : (p. 1115) 664, 18.
668, 6 Περὶ στεφάνου 665,
8 Κατὰ Θεοκρίνου 669, 25
Κατὰ Μειδίου 670, 10
Δράκων : 665, 19
**Εἰρηναῖος ἐν Ὑπομνήματι εἰς Ἡ-
ρόδοτον** : 675, 4
Εὐριπίδης : (Orest. 604. ed.
Pors. ut vid.) 668, 3 Σκυρία
674, 26
Ἐφιάλτης : 674, 5
Ἡρόδοτος : (i. 59) 670, 25
(viii. 85) 674, 21 ἐν β' (6)
674, 28. Vide Εἰρηναῖος
Θεοδέκτης Σωκράτους ἀπολογία :
671, 4
Θεόπομπος ἐν γ' : 675, 2
Θεόφραστος Περὶ νόμων δ' : 667,
13 et 18 ε' 677, 8
Θουκυδίδης ἐν γ' : 676, 5
Ἰσαῖος Τεμενικῶ : 672, 28 Πρὸς

- Εὐκλείδην περὶ χωρίου 677, 14
 Ἴωνες: 663, 15
 Καικίλιος: 667, 13 et 24. 676, 23 De illo Valck. Anim. Ammon. 11. 3
 Κλεισθένης: 675, 26
 Κρατερός: 665, 19
 Λυσίας Κατὰ Ἀρίστωνος: 665, 19 Κατὰ Ἀντιγένους ἀμβλώσεως 669, 20 Κατὰ Νικίδου 671, 5
 Νύμφις ὁ Ἡρακλεώτης Περὶ Ἡρακλείας β': 674, 22
 Ξενοφῶν: 663, 10
 Ὀμηρος: 663, 19 quater. 664, 10)
 Πέρσαι: 674, 19 &c.
 Πλάτων: 664, 1 et 4. 665, 25
 Σόλων: 665, 20. 668, 13
 Αἱ τῶν σοφιστῶν διατριβαί: 667, 26
 Σοφοκλῆς Ποιμέσι: 674, 25 (Soph.) Ἑλένης γάμψ: 674, 20 (Soph.) Τρωίλψ: 674, 20
 Στησίχορος: Vide Φιλόχορος
 Ἡ συνήθεια: 673, 20
 Αἱ σχολαστικαὶ ὑποθέσεις: 665, 27
 Ὑπερίδης: 664, 11. 673, 20 Κατὰ Δωροθέου 671, 9 Κατὰ Αὐτοκλέους προδοσίας: 677, 16
 Φιλόχορος: 667, 23. 674, 5 ἐν τῇ ζ' 673, 26 ἐν τῇ γ' 675, 13 ἐν ε' 676, 7 ubi male Στησίχορος.

